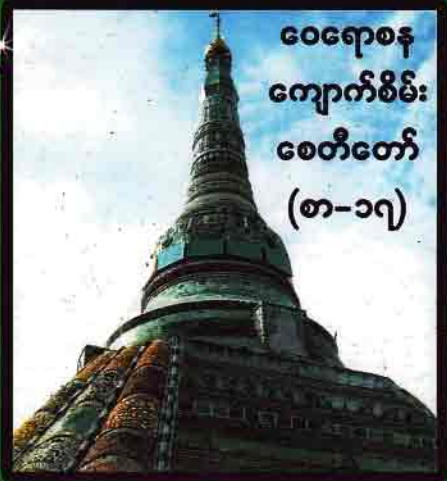

မဂ္ဂဗဒ္ဓယော

ကျော်ဖြူ

မဂ္ဂဇင်း

ဝေရာစနု
ကျောက်စိမ်း
စေတီတော်
(စာ-၁၇)

ထိုင်တော်မူ မြတ်စွာဘုရား

ရောဂါဘယ ကင်းပေးခြင်း၊ ဖြစ်ပေါ်လာထွ်သော ကပ်ရောဂါများ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခြင်း

ဘိလူး နုလီးမင်းအချုပ်
နုလီးရုံ မြတ်စွာဘုရား

ရေနှင့်ဆက်စပ်သော လုပ်ငန်းများ
ပီးပွားဖြစ်ထွန်း အောင်မြင်ခြင်း၊
ပီးပွားလာဘ်လာဘ တိုးတက်ခြင်း

BURMESE CLASSIC

လာဘ်မတိတ်စေတီ
အဆောင်
(စာ-၄၆)

Graphic: Soe Win Hlan

- ဂျပန် (အောင်ဇမ္ဗူတောရ မေ့ရိပ်သာ)
- ဘုရားဖူးသွားရအောင် (စာ-၃၆)

လာဘ်မိုးစွေဂါထာ

ဂါမေဝနေစသဗ္ဗတ္ထ။

ဒေဝေဟိမနသေဟိစ။

အာဘတောနန္တလာဘောမေ။

သဒါဟောတုဘဝါဘဝေ။

မဂ္ဂပစ္စယော

၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ အမှတ် (၂၆၉)

❀ မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။ ❀

ထုတ်လုပ်မှုအယ်ဒီတာ	- ဦးသန်း(လာဘ်မိုးစွေ)	အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ	- ဒေါက်တာစောယုနွယ်
အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ	- နန္ဒာမိုးကြယ်၊ သန္ဓြာဇင်	အယ်ဒီတာရုံးအဖွဲ့	- စိုးစိုး

ထုတ်ဝေသူ - ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး(၀၀၉၅၆)မှ ထုတ်ဝေ၍ ဝင်းထွန်း(၀၀၁၂၆)၊ အမှတ်-၃၇၊ ရေကျော်လမ်းမကြီး၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ပုံနှိပ်သည်။

အုပ်ချုပ်ရေး - ၁၀၀၀၊ တန်းမိုး - ၂၄၀၀ ကျပ်

စာအုပ်ချုပ် - ရှုဂီ၊ အတွင်းဖလင် - မျိုးဝင်းကျော်၊ အတွင်းပန်းချီ - အောင်နိုင်လတ်၊ ကျော်စိုးညို၊ စံထွင်မောင်၊ ဖိုးအောင်တို့က ပန်းချီဆွဲ၍ မျက်နှာပုံကရပ်ဖစ်ကို စိုးဝင်းထွန်းမှ ဖန်တီးသည်။

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၏ မူဝါဒ

လစဉ်ထုတ်ဝေလျက်ရှိသော ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းသည် ဘာသာရေးသက်သက်စာအုပ် မဟုတ်ပါ။ လောကီရေးရာ၊ မြန်မာ့ရေးရာ သုတအခြေပြုကိုလည်းကောင်း၊ ရသမြောက်ဝတ္ထုတို့၊ ဝတ္ထုရှည်များကိုလည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ် အကြောင်းအရာများ၊ ဝေဖန်ခံနှင့် မဆန့်ကျင်သော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ၊ ထူးခြားသော စေတီပုထိုးများ၊ ရဟန်းသံဃာများအကြောင်း၊ ဗေဒင်၊ ယတြာဆိုင်ရာ ပညာရပ်ဆောင်းပါးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြလျက်ရှိသော မဂ္ဂဇင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအကြောင်းကို ထည့်သွင်းဖော်ပြရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအပေါ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့် အပိုင်ဘဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူး၏ ခြင်းရာအတ္ထုပ္ပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ ကျင့်စဉ်များကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ စွမ်းဆောင်ချက်များကိုလည်းကောင်း ဗဟုသုတ ဖြစ်စေရန်အလို့ငှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

မဂ္ဂပစ္စယော

ရာဇာဓိပတိ

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ အမှတ် (၂၆၉)

မာတိကာ

ရောင်ပြန် ကဗျာ

သားထက်ဆွေ တက်လှ၊ ချစ်မှန်းငြိမ်း၊ မင်းရိုးယဉ်၊ ဖျာပုံနီလုံဦး၊
မောင်သူဆွေ(သပြေရ) ကျော်လွင်ဦး(ပျဉ်းမနား) သွေးရည်

ရောင်ပြန် အခန်းဆက်ရသ

- တောဘုမ္မာဝင့်နန်းလယ်မှာ ကျွတ်တမ်းကယ် စာမလိပ်ချင်ဘု(၁၈) မောင်ဟိန်းကျော် _____ ၁၆၈
- တောကြီးတရွေ့(၂) _____ ၁၈၄
- တာတေကြီး _____ ၁၈၄
- ဂန္ထီရိုးကောင်းကင်မှ ကြယ်စင်(၂) _____ ၁၉၄
- မြန်မာ့ရင် _____ ၁၉၄

၈၀ - ၈၁

ပြန်တင်စင် ပထမဦးဆုံး ငွေရောစနု ကျောက်မီးခေါက်တော်

မြမူချင်(ကျုံမင်း)

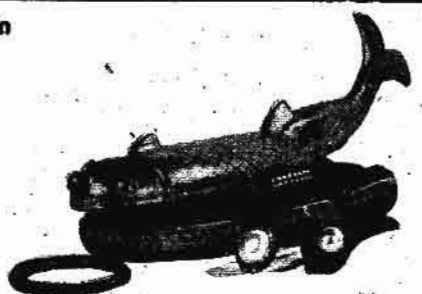

၈-၁၇

SURUSS
CLASSIC

မာတိကာအရသာ ငွေရောစနု ကျောက်မီးခေါက်တော်မြို့

၈-၂၆၈

မြန်မာ့ရိုးရာ ခုံစွန်း ငွေဝင်အာဆောင်စီရင်များ

မင်းထွန်း(မာ)

၈-၂၇၃

သူတော်ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့
ဘာများလို့အပ်နေမိလေ

မင်းထွန်း(မာ)

၈ - ၂၂

မြမြလှိုင်
သူတို့ပေါ်
စိတ်ကူးကဏ္ဍ
 မိုးမုန်တိုင်း

ရောင်ပြန် ရသ

- ကျောက်၊ ကသိမ်ကုန်းဘုရားမှ သိုက်မောင်နှမ _____ ၂၂
- မုန်မွန်(ပြည်) _____ ၂၂
- အဆုံးမှ စီးဆင်းခဲ့သော်လည်း _____ ၂၂
- မြမြလှိုင် _____ ၂၂
- ကြော့ခေတ်၏ နှလုံးသားကွန်ယက် _____ ၂၂
- ထေးညှစ် _____ ၂၂
- အစိမ်းသေ လှဝင်စား _____ ၂၂
- ကျော်ပင်နိုင် _____ ၂၂
- အကြံကောင်း _____ ၂၂
- မုန့်သေကျော်စင်း _____ ၂၂

မြန်မာ့ရေးရာ

- ဒီပါလေးဆူ သမိုင်းတူခဲ့သည့် သီတာမောင်နှမရာဇဝင် _____ ၂၂
- မင်းကိုင်းပင်(မြရောင်မြေ) _____ ၂၂
- သန်လျင်မြို့ ရွှေနံ့သာဆရာတော် ထေရုပ္ပတ္တိနှင့်... _____ ၂၂
- ဒေါ်မေဗုတရီ _____ ၂၂
- ဓာတ်တော်ကျဆဲရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဓမ္မောဘာသ _____ ၂၂
- ကျော်စောဟိန်း(နုသာ) _____ ၂၂
- “ဝ” သုံးလုံး၏ လျှို့ဝှက်ချက် _____ ၂၂
- ဗေဒသုတေသီဆရာမျိုး _____ ၂၂

၈ - ၃၆

ဂျပန်ဘုရားပွား သွားရအောင်

မြတ်မြတ်စိုး

၈ - ၁၆၈

မောင်ဟိန်းကျော်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့/ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ဆိုရေး

လာဘ်မိုးစွေ တပေ

တိုက် - ၂၇ အခန်း - ၁၂ (မြေညီထပ်)

၅၂ - လမ်း(အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉-၄၂၁၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉-၅၀၉၂၄၇၇

ဓာတ်တော်ကျဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တရွှေဘာသ (မိုးတုတ်)

■ ကျော်တော်ကြီး(နံ့သာ)

စာ - ၃၃

လောကီရေးရာ

အောင်လေယုဝိဇ္ဇာကဝိတာ	
အောင်ကျည်ထွမ်း	၅၉
ဘဝအမောကိုဖြစ်စေတဲ့ သရအဆိုးတွေ	
ဆရာမခေါက်တာစောယုဇ္ဈယ်	၅၃
ထိုင်းနိုင်ငံနက္ခတ္တဆရာကြီး ခါသာချင်နာဘန်ချွန်၏...	
ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)	၅၆
ဒီလိုလက်မျိုး သင့်မှာရှိခဲ့လျှင်	
ခေါက်တာစောယုဇ္ဈယ်	၅၉
တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ 2016-June	
ကေတီအောင်သိန်း	၆၁
ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းပြက္ခဒိန်	
အင်ကြင်းဖြူဖြူ(တောင်ငူ)	၆၈
ရွန်လွှားအတွက် ကံဇာတာ	
ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်	၆၉
အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်စေရန်	
မဟီဒိုကျော်ခေါင်	၇၀
သည်ရွန်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ	
နေမျိုးထွဋ်ခေါင်	၇၁
စိုက်ပျိုးရေးရာ တစ်လတာ	
ဝံဘာကကိုရင်	၇၂
သည်လအတွက် ကောင်းသောရက်	
နယ်သာကီအောင်	၇၃

နယုန်လပြည့် ထူးခြားနေ	
တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ	၇၅
ဥဒိန်ကျော်ခေါင်နတ်	
နန်းကြောသျှင်	၇၇
အရှင်ဓေဝိဒ္ဓတဝီရံသနနှင့် ဓမ္မစကားလဲ	
တက္ကသိုလ်သင်	၇၉
ဓာတ်ရိုက်ယတြာ ရွှေပညာ(၄၁)	
ဘုန်းပွင့်ထွန်း	၈၂
အနိစ္စဒေသနာတော်(၂၃)	
မဟာထွန်း	၈၅
သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာကြီးတို့၏ ကျင့်စဉ်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ	
ဝိဇ္ဇာရေဆရာအောင်	၉၅
နေတိပျို့ တို့ဆင့်နွဲ့	
ရှယ်လီသိန်းမောင်	၉၇
ကျွန်ုပ်နှင့် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ ဝိဇ္ဇာကြီးများ	
ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ	၁၀၁
မေ့လျော့နေသော သမိုင်းစာမျက်နှာများ	
လှပိုး(ပညာရေး)	၁၀၃
ဗာဂျီးနီးယားမှစာ(၄)	
မောင်ကောင်မြင့်	၁၀၉
တောင်စောင်းရိပ်မှောင် ယောဂီချောင်းဝယ်(၁၁)	
မြစ်ပယ်	၁၁၁

လောကီရေးရာ

ဘီလူး ရက်စွဲသ်၊ ကုမ္ဘာ့ထံ
နှုတ်ထိလှိုင် _____ ၁၁၄

မင်္ဂလာပြင်တစ္ဆေ
စန်မောင်မောင် _____ ၁၁၇

ရွှေနိုင်နည်းကျင့်စဉ် မေတ္တာဝင်
ထိန်းထက်စုန် _____ ၁၁၉

ပထမဆရာဦးမောင်ကြီးနှင့် တပည့်စိုက်
ထုစံ(ပညာဇံရာ) _____ ၁၂၃

မဟာဂီတကျိုက်လတ်ဦးစိုးချို၏ တောဘုမ္မာနှင့်
မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေကောင်း
မိုးမြင့်လွင် _____ ၁၂၈

သူတော်ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ရာ ဘာများလိုအပ်နေပါသလဲ
မင်းပေမြင့်(မုခုံ) _____ ၁၃၂

အယုတော်မင်္ဂလာနှင့် ကြက်နိမိတ်
ဝတ္တီရဆရာပွင့် _____ ၁၃၇

ပြစ်မှားသည်ခင် ဘယ်သူထံ
ခေါက်တာအောင်အောင်မင်း _____ ၁၃၉

ဤလူဘဝ
ရုပယဉ်သာမြင့် _____ ၁၉၂

ထန်ကွက်ခြားနား ဤဆယ်ပါးကို
အဖွဲ့ဖို့ _____ ၁၄၇

ကောင်းကျိုးဝေလှုံ့ ရွှေအစိတ္တန်
ဝတ္တီရဆရာလှဖို့ _____ ၁၄၉

ကွမ်းရင်မယ်တော်ဘုရားရှိခိုး
မောင်ပုတ်စည် _____ ၁၅၂

**ဒီပါလေးဘူ သမိုင်းထူခဲ့သည့်
သီတာမောဒိန္ဒမရာရခင်း
မင်းတိုင်ပင်(မြရောင်မြေ)**

အံ့ဖွယ်ထူးဆန်း က္လိရမှတ်တမ်းများ
မျိုးသန်းထွန်းကို _____ ၁၅၃

အသရေမချီသည့် ပြည်ခြံ
ပါမောက္ခမင်းမာတု _____ ၁၅၉

ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသူများကို ရည်မှန်း၍
သက်လိုင်မျိုး(စက်မှုတက္ကသိုလ်) _____ ၁၇၈

အညာသူ အညာသား ဆန်ကောရောင်းသူများ
သူတော်စိန် _____ ၂၃၇

လောကီရေးရာ မှတ်သင့်စွာ
သူတေသီဆရာငြိမ်း _____ ၂၄၁

ဘဝအမောစင်မယ့် လုတောတစ်ခွင် ဟာသများ
ဦးကောင်းကုး _____ ၂၅၈

သာသနာ့ ဘာတနည် အရှင်ဦးစိစာရနှင့် အာတနည်စိတ်ဓာတ်
ကိုမောင်သန်းဝင်း _____ ၂၆၂

မြန်မာ့ရိုးရာ ခုစွန်းငွေဝင် အဆောင်စီရင်များ
အောင်မြင်စိုး _____ ၂၆၈

မွန်ပေစာထဲမှ လျှို့ဝှက်ခေဒင်ဟောကိန်း
ညွှန်နိုင်မာ(ကျောက်ဆည်) _____ ၂၇၁

အသက်ရှည်စေလိုကြောင်း သိကောင်းစရာများ
မင်းပေမြင့်(မုခုံ) _____ ၂၇၃

နိမိတ်ပြုမည့် ဖယောင်တိုင်
အင်္ဂါဝိဇ္ဇာဆရာအောင် _____ ၂၇၅

မယ်တော်ကြီးသန့်စိုင်း
ဘုန်းမြတ်သာခေါင် _____ ၂၇၇

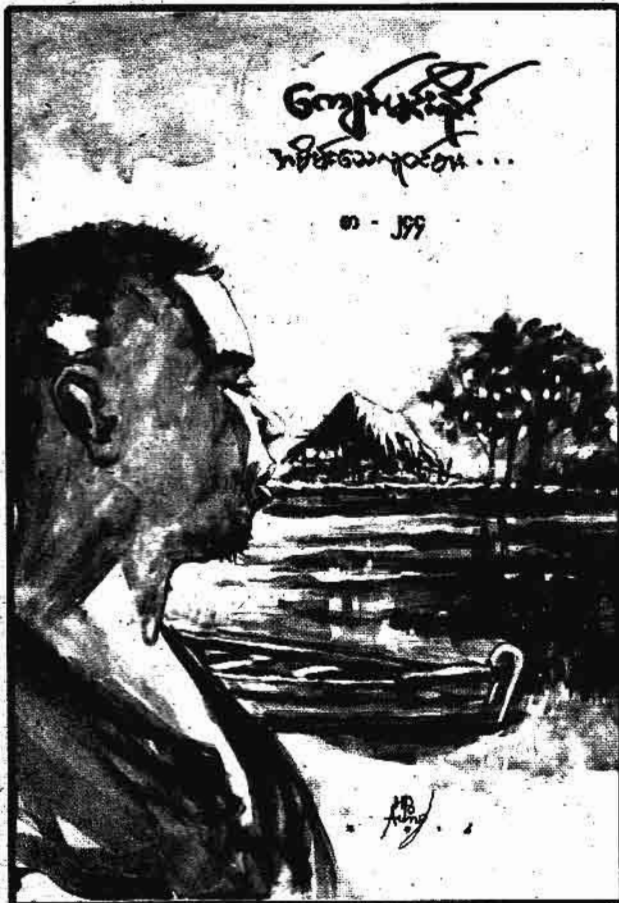
**လားရှိုးပတ်စပို့ အဆောင်
မင်းသိင်္ခ**

၈ - ၄၆

ရှောင်ပြန် မျက်နှာဖုံးဆောင်းပါး

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပထမဦးဆုံး ဝေရောစနစ်ကျောက်စိမ်းစေတီတော်
မြေခွေဝေ(ကျမ်းမင်း) _____ ၁၇
ဂျပန်ဘုရားဖူးသွားရအောင်
မြတ်မြတ်စိုး _____ ၃၆
အစားအသောက်ပေါများကြွယ်ဝစေသည့် ဓာတ်ပန်းချီ
ချစ်ဖွယ်(တောင်ငူ) _____ ၄၇
လာဘ်မတိတ်စေတဲ့အဆောင်
မင်းသိင်္ခ _____ ၄၆

ရှောင်ပြန် လှိုင်းတိုက်ဆန်းကြယ်

ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ
ထုတ်ဖော်(စိတ်ပညာ) _____ ၉၁

ရှောင်ပြန် တိုင်းရင်းဆေး

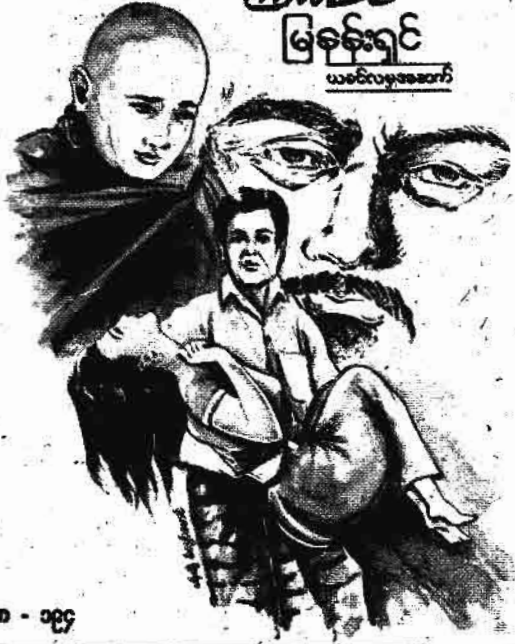
တိရစ္ဆာန်များမှ လူသားများကို အကျိုးပြုပုံ
ခေါက်တာသစ်ဆွေ _____ ၂၀၇
ဆေးဖက်ဝင်သည့် မိခင်ပထဝီမြေ
ကျော်ဇောဟိန်(နုသာ) _____ ၂၂၀

လစဉ်ထုတ် ရှောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၊ ပြစ်မှုမဂ္ဂဇင်းသို့ စာမူပေးပို့ခြင်း၊ စာမူခထုတ်ယူခြင်းတို့ကို နံနက်(၁၀:၀၀)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၂:၀၀)နာရီအတွင်း (စနေ၊ တနင်္ဂနွေနှင့် ပြန်တမ်းဝင် ရုံးပိတ်ရက်များမှအပ) ကိုယ်တိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာဖြင့်သော်လည်းကောင်း လာရောက်ထုတ်ယူနိုင်ကြပါသည်။ စာမူပေးပို့ရာ၌ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ တိုက်ရိုက်ပေးပို့ခြင်းမရှိပါက တာဝန်ယူမည်မဟုတ်ပါ။

ကျွန်ုပ်တို့၏အခါအခါ တစ်ခါ

မြန်မာ့ရှင်

ယခင်လူမှုအဆောက်

၈ - ၁၉၄

ရောင်ပြန်ပေးဒင်

သိသာစေကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း

ခေါက်တာစောယုနွယ်

၂၀၅

ရောင်ပြန် အထူးယတြာ

နိုင်ငံခြားရောက်ပြန်မာများအတွက် အထူးယောဂနိန်း

ခေါက်တာစောယုနွယ်

၂၉၄

လူတွေသိ နတ်တွေကြားစေ

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ

၂၉၆

တောင်စောင်းရိပ်မှောင် ယောဂီချောင်းဝယ် (၁၁)

မြစ်ဝယ်

၈ - ၁၁၁

ဇရာလျှော့ငှာ သမိုင်းတမ္ပက်နာများ

◆ ကုန်း(ပညာရေး) ◆

၈ - ၁၁၃

ဝေဖန်ရေးအဖွဲ့(၂) တာဝန်ကြီး

၈ - ၁၀၄

အယ်ဒီတာအဖွဲ့/ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ဆိုရေး

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

တိုက် - ၂၇၊ အနန်း - ၁၂ (မြေညီထပ်)

၅၂ - လမ်း (အောက်) ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉ - ၄၂၁၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉ - ၅၀၉၂၄၇၇

အောင်ဗျူတောရ ဓမ္မရိပ်သာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတံသ(မဟာသဒ္ဓပ္ပလောတိကဇေ)၏ ဩဝါထေတာ

“အမြတ်ဆုံးဘဝ ဖြစ်ချင်လျှင်
ချမ်းသာ ဆင်းရဲ လောကထဲ၊ ဉာဏ်တွဲမြင်အောင်ရှု
အလှူဒါန၊ ဟူသမျှ ဘဝရပ်တည်မှု
အမြတ်ဘဝ၊ ရှာကြံကြာ ဒါနကုသိုလ်ပြု”

သတ္တဝါများသည် ဘဝအဆုံးအစမရှိ ၊ အသင်္ချေအနန္တ မရေမတွက်နိုင်အောင် အပိုင်းပြေး ပြေးသွားနေကြသည်။ သတ္တဝါတိုင်းကြည့်လျှင် တချို့ မွဲတေဆင်းရဲလွန်းသည်။ တချို့ အရာရာပြည့်စုံကြ၍ အလွန်ချမ်းသာကြသည်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ဒါဟာ သံသရာခရီးသွား သတ္တဝါနှစ်မျိုးရဲ့ ကွာဟချက် ဖြစ်နေ၏။ မိဘများ ချမ်းသာ၍ တချို့သားသမီး ပြည့်စုံအောင် ပေးကြသည်။ သို့သော် အကြောင်းဒါနပါရမီ မပြည့်စုံခဲ့၍ ပေးပင်ပေးသော်လည်း သားသမီးများမှာ အဖတ်မတင် အလုပ်မအောင်မြင် ရှေ့ မီး၊ သူခိုး၊ မွေးခံဆိုး စသော ရန်သူကြောင့် မွဲမြဲဆင်းရဲတိုင်း ဆင်းရဲကြံ့ကြရ ပေသည်။ တချို့သော သားသမီးများမှာ ပေးတာနည်းနည်း ကံဉာဏ်ပီရိယ စုံလင် အကျင့်သီလကောင်းကောင်းနှင့် ကြီးစားတော့ လောကအလယ် တင့်တယ်စွာဖြင့်၊ ချမ်းသာစွာဖြင့် နေကြရသည်။ ဒါဟာ အကြောင်းဒါနပါရမီ၏ စွမ်းအားဖြစ်ပေသည်။ ဒီပါရမီ မပြည့်ဆည်းကြဘူးဆိုလျှင် သံသရာမှာ မစ္ဆရိယရန်သူ၏ တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံကြရမည်။

ရွှေထိမှာ

သားထက်ဆွေ

- ရေဆူအမှတ်
နေအမှတ်
ရွှေဖြူတံလျှပ်တို့တဝေဝေ

- စမ်းတွေမချို
ငန်းတွေငို
ငှက်ပျိုတွေ တေးသီခက်
သစ်ရွက်နှင်းကြော့

- ထေးအပင်
ကြွေလွင့်ပါ ရွက်ခြောက်တွေ
ပုန်နောက်ရွှေလူးယုတ်ရော့

- အဆွေတို့ ပြေမပြေ
အလွမ်းတွေ တလွင့်လွင့်
ဂိဗာန်ခွေ အဖွင့်တေးကို
ရွှေပြာပျို အခွဲချို ကံတယ်
ကွယ်...
နံ့ပိုဆင့်တယော့

စိတ်ထားပြတ်စွဲ ပရဟိတ

တက်လူ

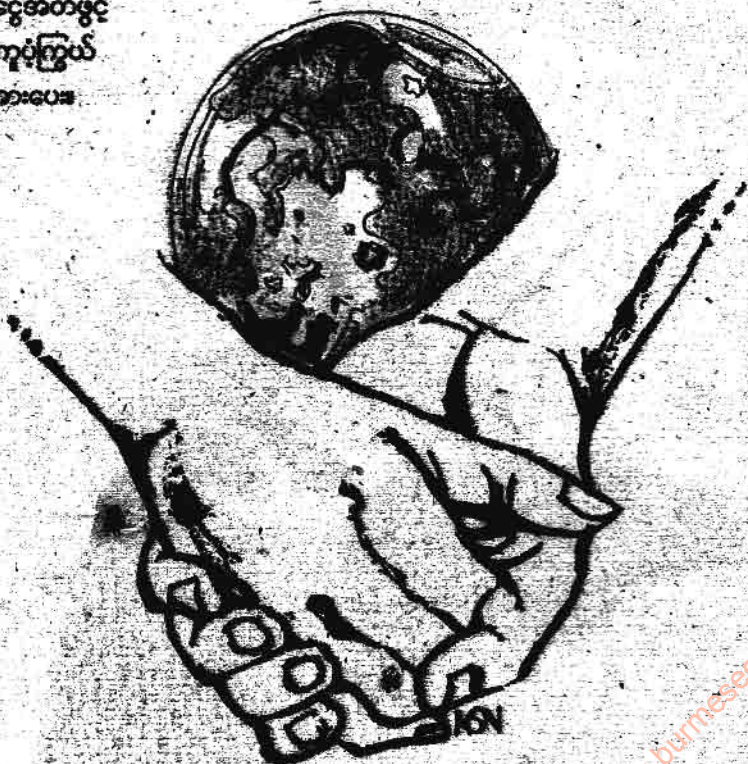
■ ပရဟိတ အလှူအစွဲတွေနဲ့
ဘဝရှိကြ လူခဲပဲရယ်လို့
ကုတို့သကဲ့. ညီကို၊မောင်၊မယ်။

■ အိုးပစ်လို အိမ်ခွာ
တာဝတိံသာ အတူတက်နိုင်ခဲ့
ကုလက်၊ခြေ ငွေပင်စိုက်လိုရယ်
ခြေလျှင်လိုက် မမောပန်းပါဘု
တောတန်းတောင်စွယ်။

■ ရေဘေးဒဏ်သင့် ပြည်သူတွေ
ကြည်ဖြူစေဖို့ ဆန်၊ဆီ၊ဆေး
ကြံ့စည်အေးဖို့ ဝတ်စုံထည်
ချွတ်ခြံလည်ဖို့ ငွေအိတ်ဖွင့်
မြေစိတ်ကျင့်ဖို့ ကုပုံကြွယ်
လှူငယ်တို့လုပ်အားပေး။

■ သူငွေမဟုတ်ပေမင့်
အပေးမဆုတ်ပါဘု
အေးသရုပ် ပုဏ္ဏားဖျော်သကဲ့
မူရာတော် အပျော်စရိုက်တွေနဲ့
သူ့ငါ့နှစ် အာဖော်လိုက်ပါရ
အကြိုက်ကယ် သဘာသာပေါ့
သံဃာမာ ခေါင်းလောင်းထိုးပါလို့
ကောင်းကျိုးမျှော် ရွာတောင်မြို့ကိုလ
(ကွယ်တို့ရယ်...) အောင်ပို့တယ်လေး။

(ကိုညွန့်ဝင်းနှင့် စိုက်ထေး ထုငယ်မောင်မယ်
ပရဟိတအစွဲသို့ ရည်ညွှန်းလျက်၊ ရန်ကုန်)

ခြမ်းချမ်းရေး

ဖျာပုံနီလုံဦး

- ရင်ထဲမှာ
စူးနေတာကြာပြီ
အတော်ကြာပြီ
“ဆူး”လည်းမဟုတ်...။

- ရင်ထဲမှာ
မြှုပ်နေတာကြာပြီ
အတော်ကြာပြီ
“ငတ်”လည်းမဟုတ်...။

- ရင်ထဲမှာ
စွဲနေတာကြာပြီ
အတော်ကြာပြီ
“ဝဲ”လည်းမဟုတ်...။

- ရင်ထဲမှာ
ခုန်နေတာကြာပြီ
အတော်ကြာပြီ
“ခွံ”လည်းမဟုတ်...။

- ရင်ထဲမှာ
တွေဝေနေတာကြာပြီ
အတော်ကြာပြီ
ငွေလည်းမဟုတ်၊ ရွှေလည်းမဟုတ်...။

- ရင်ထဲမှာ
ရွှေနေတာကြာပြီ
အတော်ကြာပြီ
“ချို”ပြန် ငှက်ကလေးရဲ့ တေးသံပါ။

ဆန္ဒကော

မောင်သုဆွေ(သပြေရုံ)

- တစ်ခါတလေ
ဇရာတွေကို
အသာနေလို့ ထားချင်တယ်။
- ဆံပင်ဖြူ ဆေးရည်ဆိုး
မြေးတွေ အဘိုးရယ်။
- အတွားရဲ့အယုအယအလယ်
သမုဒယတွယ်နေမိ။
- ခုက္ခသစ္စာတဲ့
ရှုပ်သမ္ပုပစ်ခွာ အထာသိပေမယ်
ကညာတမိ သူ့အနားမှာပဲ
အမှုများကာ ကတုန်ကယင်နဲ့
ဘုံတစ်ခွင်ဇရာလေ့ကို
အသာမေ့ချင်၏။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပထမဦးဆုံး

ဝေရာစနု ကျောက်စိမ်းစေတီတော်

မြမဇ္ဈဝေ(ကျုံမငေး)

မြန်မာပြည်အတွင်း၌ ဗုဒ္ဓသာသနာ သည် နေလပမာ ထွန်းလင်းဖြာ၍ ဘုရားစေတီ အရာဆူကို မြေပြန့်တောင်တန်း၊ တောင်ထိပ်၊ တောင်စွယ်၊ ကမ်းခြေ သောင်တန်း မြေနှိပ် ချိုင့်ဝှမ်းဟူသမျှတွင် ဖူးတွေ့နေရသည်မှာ လည်း နှစ်ကာလ တစ်ထောင်မက နှစ်ထောင် ကျော်ကာလသို့ပင် ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ သမိုင်းစဉ် အဆက်ဆက် မင်းနှင့်ပြည်သူ စိတ်တူညီ သဒ္ဓါမျှစွာတည်ခဲ့သော ဘုရားစေတီများသည် ကား...

- စွယ်တော်ရှင်စေတီများ၊ စွယ်တော်ပွားစေတီများ
- ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ သရိယဓာတ် အပြာပြာ ကိန်းဝပ်နေသော ဘုရားစေတီများ
- ရွှေ၊ ငွေ၊ စိန်ကျောက် ရတနာ များစီခြယ် ရုပ်ပွားတော်များ
- ကျောက်သား၊ ကျောက်ဆစ် ကျောက်တော်ကြီးများ ထွင်းထုထားသည့် ရုပ်ပွားတော်များ
- မြေ၊ အုတ်တို့ဖြင့် အနုပညာ လက်ရာမြောက်စွာ တည်ခဲ့သော ဘုရားစေတီရုပ်ပွားဆင်းတု အမျိုးမျိုး

စသည်အားဖြင့် မိမိတို့ဝန်နှင့် ခွန်အား

အနီးကပ်ဖူးတွေ့ရသော ဝေရာစနု ကျောက်စိမ်းစေတီတော်ကြီး

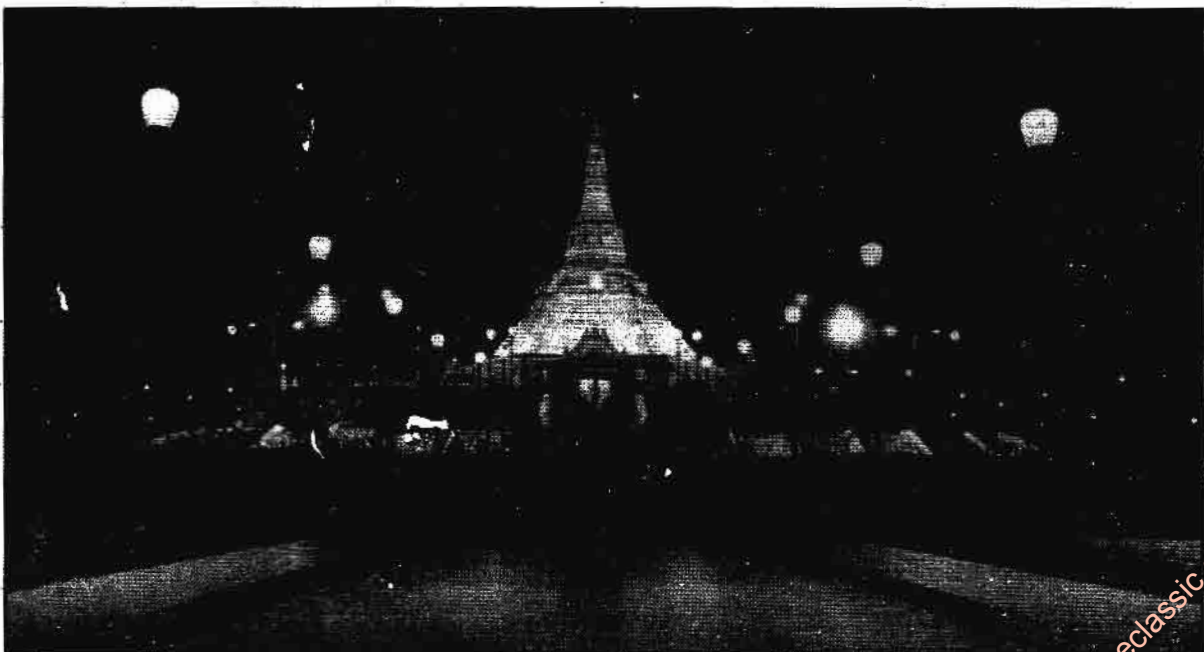

အရှေ့ဘက်စင်္ကြံလမ်းမှ ဖူးတွေ့ရသည့်
ကျောက်စိမ်းစေတီ

မျှစွာ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ထိုဘုရားစေတီများသည် မြန်မာ့ပြေပေါ်၌ များလှစွာ ကိန်းဝပ်တော်မူနေပြီဖြစ်၍ အမျိုး ဘာသာ၊ သာသနာကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ဦးထိပ်ပန်ဆင် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လှူများသာမက နိုင်ငံရပ်ခြား လူမျိုးခြား၊ ဘာသာခြားများပင် ဗုဒ္ဓသာသနာထွန်းလင်းရာ မြန်မာပြည်သို့ စိုက်ထိုက်မတ်မတ် အခါခါထပ်၍ ဘုရားစေတီ များ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားရန် လာရောက်နေသော ယနေ့ မြန်မာ ပြည်ကြီးသည် ကမ္ဘာ့အလယ်မှာ သာသနာကြွယ်သည့် နိုင်ငံ ကြီး ဖြစ်ခဲ့ရပါပြီဟု ဂုဏ်ဝင့်ကြွားသော စာပေများ၊ စကားများ ဖြင့် သက်သေပြနေသော အချိန်ဖြစ်ပါသည်။

မကြာသေးသောအချိန်ကာလတွင် ထိုမျှများပြားလှ သော ရွှေဘုရား၊ ရွှေစေတီ၊ ငွေဘုရား၊ ငွေစေတီတို့နှင့်အတူ ထပ်တိုး ကိန်းဝပ်လာသည်ကား "ကျောက်စိမ်းစေတီတော် ကြီး" ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကျောက်စိမ်းစေတီတော်ကြီး ကိန်းဝပ်တည်ထားရာ ဒေသမှာ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ အမရပူရမြို့နယ်၊ ဆင်ရွာ အုပ်စု၊ မြင်းယုန်ကျေးရွာတွင် ဖြစ်ပါသည်။ စေတီတော်ကြီးကို စာရေးသူ သွားရောက်ဖူးမြော်ရင်း ဘုရားတည်မှတ်တမ်းများ

ကျောက်စိမ်းစေတီတော်ကြီးကို ညချမ်းအခါ၌ ဖူးတွေ့ရစဉ်

ကျောက်စိမ်း
လောင်းတော်မူပုံ

နှင့် မှတ်တမ်းတင်ပုံတော်များပါ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူကာ ကုသိုလ်
ပြု ရေးသားနိုင်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ပါသည်။

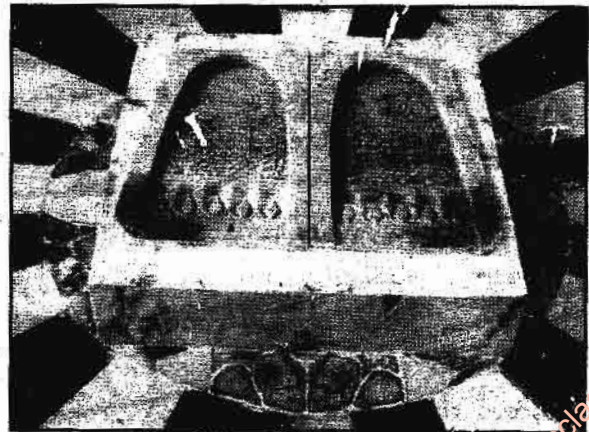
ကျောက်စိမ်းစေတီတော်၏ ဘွဲ့တော်ကို ရွှေသုဝဏ်
ဆရာဟော်ကြီး ဘုဒ္ဓသဒ္ဓိယက ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။ စေတီတည်ထားမှုကို မြေသန့်မင်္ဂလာအခါနေ့ကို
၂၀-၁၂-၂၀၁၂ နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ ပန္နက်တော်တင်နှင့်
ထွန်းတော်ဝန်းမင်္ဂလာကို ၂၃-၁၂-၂၀၁၂ နေ့တွင်လည်း
ကောင်း ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

စေတီဒါယကာအလှူရှင်က နှစ်ပေါင်း ၂၅ နှစ်တိုင်
အောင် စုဆောင်းထားသော ကျောက်စိမ်းများဖြင့် ကျောက်
စိမ်းအသား ကျောက်တန်ခိုန် ၈၅၀ ကို ဌာပနာပြီး စေတီ၏
ငှက်ပျောဖူးတော်နှင့် စိန်ဖူးတော်ကိုလည်း ကျောက်စိမ်းတုံး
ကြီးများဖြင့် တင်လှူထားပါသည်။ စေတီတစ်ဆူလုံး အုတ်
တစ်ချပ်မျှမပါဝင်ဘဲ ကျောက်စိမ်းများဖြင့်သာ တည်ထားပါသည်။

စေတီတော်ကြီး၏ ပုံဟန်သဏ္ဍာန်မှာ မုခ်လေးမုခ်
ပေါင်ပြီး စေတီရင်ပြင်သို့ အတက်လှေကား လေးခု၊ မကန်၊
သရက်ကင်းများ၊ စိန်တောင်များနှင့် ကျောက်စိမ်းများဖြင့်သာ
အနုပညာလက်ရာမြောက်စွာ တည်ထားပါသည်။ မြန်မာမှု
ထက်ရာ သမိုင်းများကို အေးအေးခိုင် နှစ်ကျောက်မျက်ကုမ္ပဏီမှ
ကျောက်စိမ်းမြန်မာပညာရှင်များမှ တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ခဲ့

ပါသည်။
စေတီတော်ပတ်လည်တွင် ဗုဒ္ဓဝင် ၅၅၀ နိပါတ်တော်
လာများကို ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများဖြင့် ပုံဖော်ထားပြီး ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်
၏ ပါရမီတော် ၁၀ ပါး၊ အောင်ခြင်းရုပ်ပါး၊ ဓာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့
အစရှိသော ဓာတ်တော်များကို ကျောက်စိမ်းပန်းချီကားများ
ဖြင့် ပုံဖော်ထားပါသည်။

အရှေ့ဘက် အထက်ပစ္စယံတို့တွင် ကျောက်စိမ်းဖြင့်
ထုဆစ်ထားသော ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူနှင့် ပထမ၊ ဒုတိယ၊
တတိယ ပစ္စယံတို့တွင် ဇောမိညောင်ပင်နှင့် ဘုမိဖဿမုဒြာ၊

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ကျောက်စိမ်းခြေတော်ရာတင်နှင့်

ဝေရောဓနကျောက်စိမ်းစေတီ၏ အရှေ့ဘက်မုခ်ဦးနှင့် စည်ကားနေသော ဘုရားဖူးများ

စုန်ပုဒြား၊ သန္တီဒေသနာ၊ အဘယပုဒြား၊ စိဝရဟတ္တပုဒြားပုံဟန် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များကိုလည်း အရှည်အသွေးကောင်းသော ကျောက်စိမ်းများဖြင့် ထုဆစ်ထားပါသည်။

စေတီတော်၏ ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ ၇၅ ပေ ၆ လက်မနှင့် လုံးပတ်တော် ၁၇၆ ပေ၊ ပန်းတင်ခုံမှာ ၅၂ ပေ ၆ လက်မ၊ အနံ ၅၂ ပေ ၆ လက်မနှင့် အမြင့် ၁၂ ပေ ရှိပြီး ထီးတော်မှာ အမြင့် ၇ ပေ၊ ငှက်ပျောဖူးအမြင့် ၈ ပေ ၆ လက်မ စသော အချိုးအစားများဖြင့် တည်ထားပါသည်။ မုခ်လေးဘက်တွင် ကိန်းဝပ်နေသော ကျောက်စိမ်းရုပ်ပွားတော် မြတ်များမှာ အရှေ့ဘက်ရုပ်ပွားတော်မှာ ဉာဏ်တော် ၃၀ လက်မ၊ အနောက်ဘက်မုခ်မှ ရုပ်ပွားတော်၏ ဉာဏ်တော်မှာ ၃၁ လက်မ၊ တောင်ဘက်မုခ်ရှိ ရုပ်ပွားတော်၏ ဉာဏ်တော်မှာ ၄၉ လက်မခွဲ၊ မြောက်ဘက်မုခ်ရှိ ရုပ်ပွားတော်၏ ဉာဏ်တော်မှာ ၅၀ လက်မခွဲ အသီးသီးရှိပါသည်။

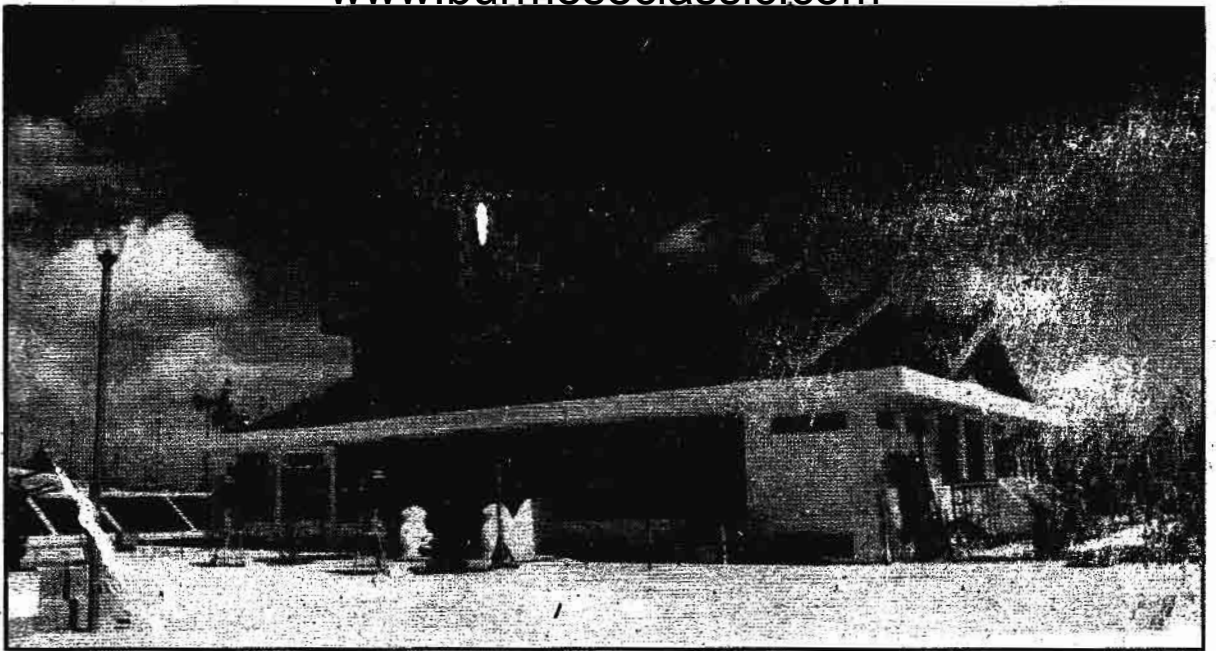
စေတီတော်တည်ထားရာ မြေမြတ်သည် ရန်ကုန်-မန္တလေး အပြန်လမ်းမကြီး၏ မိုင်တိုင် ၃၆၊ အနောက်ဘက် ပေ ၆၀၀ ခန့်နှင့် စစ်ကိုင်း-မြစ်ငယ် ကားလမ်း၏ မိုင်တိုင် ၄/၇ တောင်ဘက် ပေ ၁၀၀၀ ခန့်တွင် တည်ရှိပြီး ရန်ကုန်-

မန္တလေးလမ်းမကြီးအထက် အမြင့် ၉ ပေနှင့် ၅ ကေ ကျယ်ဝန်းသော ကုန်းမြေပေါ်တွင် တည်ရှိနေပါသည်။ ရင်ပြင်တော်အကျယ်အဝန်းမှာ အလျား ၁၃၃ ပေ ၆ လက်မ၊ အနံ ၁၃၃ ပေ ၆ လက်မတွင် တည်ရှိနေပါသည်။

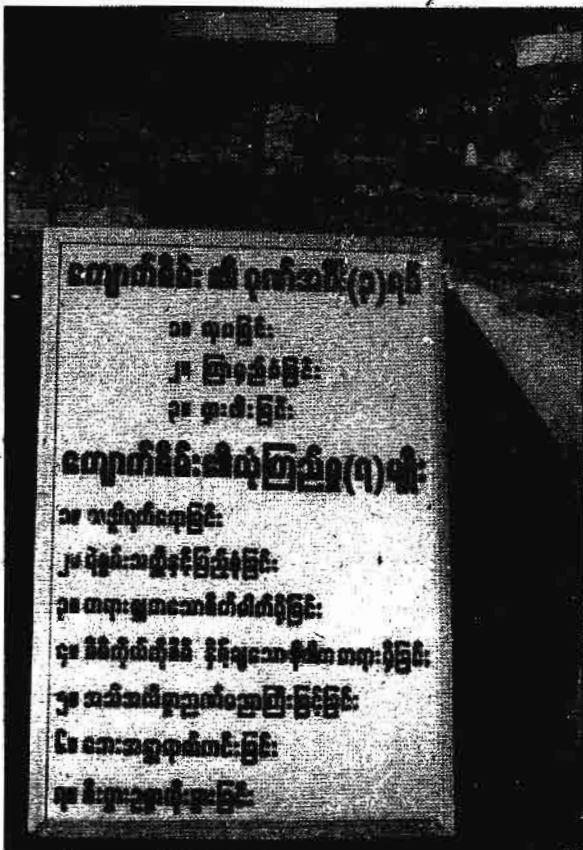
“ဝေရောဓနကျောက်စိမ်းစေတီမြတ်ကြီး၏ အစုစုသော သာသနိကများ တည်ထားမှု ကျောက်စိမ်းများ တန်ဖိုးကို ကျောက်စိမ်းရတနာအရှည်အသွေး စိစစ်ကြီးကြပ်ရေးကော်မတီ တန်ဖိုးဖြတ်အဖွဲ့မှ ငွေသားတန်ဖိုး ကျပ်သိန်းပေါင်း ၃၃၄၆၁၉-၀၃ တန်ဖိုးရှိ ကျောက်စိမ်းရတနာများဖြင့် တည်ထားသည်ဟု သတ်မှတ်ထားပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ဗုဒ္ဓသာသနာအတွက် ဂုဏ်တက်စရာ ဖြစ်လာသည်။ ဤကဲ့သို့သော ကျောက်စိမ်းရတနာများနှင့်သာ စေတီ၊ ရုပ်ပွား၊ ရုပ်လုံး၊ ရုပ်ကြွများနှင့် ဘုရားစေတီတစ်ခွင်လုံး ပါမကျန် တည်ထားခဲ့သောကြောင့် နိုင်ငံတကာတွင် စံချိန်တင်ဖြစ်လာမည်ဟုလည်း ဘုရားဖူးလာ ပြည်သူအများက ယူဆနေပါသည်။

ကျောက်စိမ်းရတနာများသည် ကျောက်တိုင်း ခွမ်းရည်အသီးသီးအနက် တစ်မျိုးစုံစွာ ဂုဏ်အင်္ဂါများရပ် ရှိပါ

ကျောက်စိမ်းဓမ္မာရုံတော်ကြီး

သည်။ ကျောက်စိမ်းသဏ္ဍာန်လှပခြင်း၊ ကြာရှည်ခံခြင်း၊ ရှားပါးသော အမျိုးအစားဖြစ်ခြင်းများကြောင့် လူသားတိုင်း ခုံမင်စွာနှစ်သက်မြတ်နိုးသော ကျောက်စိမ်းဖြစ်ပါသည်။

ထို့အပြင် ကျောက်စိမ်းစေတီတော်မြတ်ကြီးအတွက် ပို၍ပိုကာ ဂုဏ်သိမ်မြင့်တက်စေသည့် “ကျောက်စိမ်းဓမ္မာရုံကြီး” လည်း မကြာခင် တည်ရှိလာတော့မှာ ဖြစ်ပါသည်။

ရပ်ဝေးရပ်နီး ဘုရားဖူးများနှင့် စည်ကားနေပြီဖြစ်သော မြန်မာပြည်၏ တစ်ဆူတည်းသော “ဝေရော ဓန ကျောက်စိမ်းစေတီမြတ်ကြီး” သို့ ဘုရားဖူးရောက် ကြပါစေသတည်း။

မြမဉ္ဇူဝေ(ဇူပဇေး)

မှီခြင်းမှ

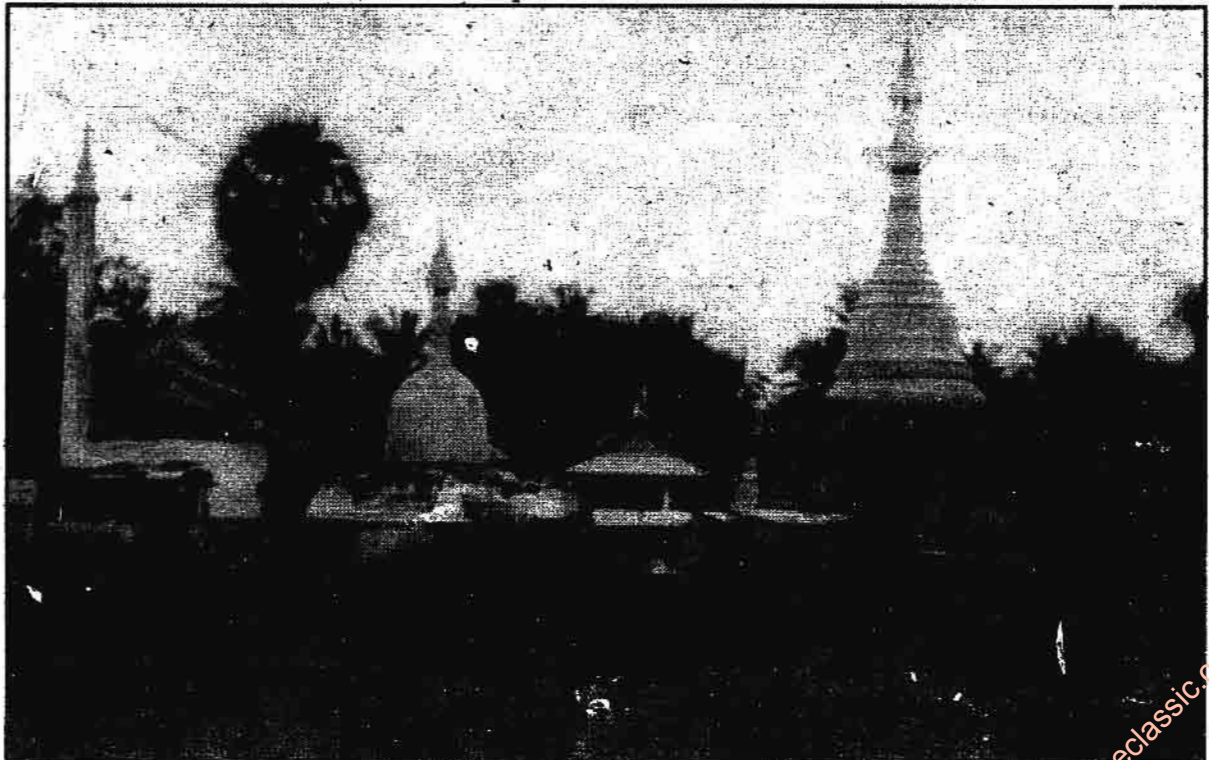
- စာရေး ပုံ၏ ကျောက်စိမ်းစေတီသို့ ဘုရားဖူးခရီးမှတ်တမ်း (၃-၁၁-၂၀၁၅)
- ဝေရောဓနကျောက်စိမ်းစေတီ ဘုရားတည်သမိုင်းနှင့် တမ်းလွှာ (ဇော်ပကာအဖွဲ့)

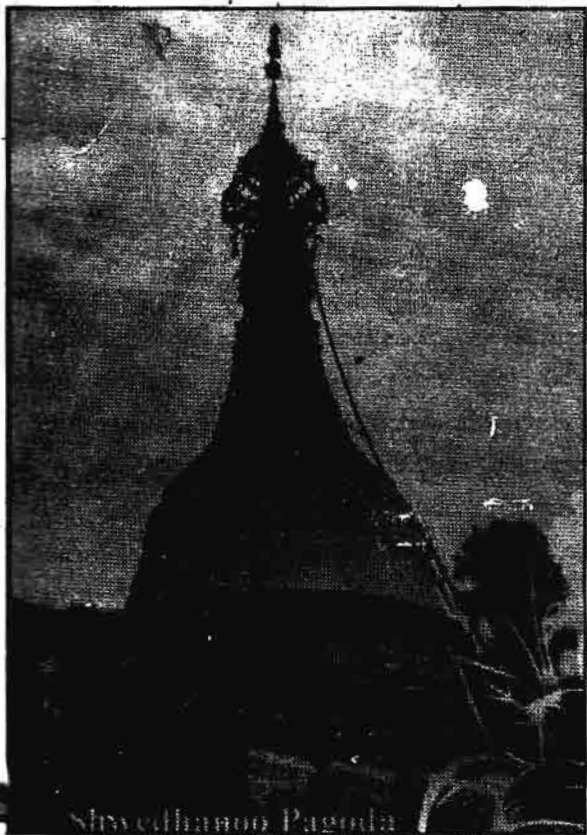
ဒီပါလေးဆူ သမိုင်းထူခဲ့သည့် သီတာမောဠိနှစ်ရာလဝင်

မင်းတိုင်ပင် (မြေရောင်မြေ)

ငါးသိုင်းချောင်းမြို့ ငဝန်မြစ်ကူးတံ တားကျော်လိုက်
သည်နှင့် စိမ်းစိုစိုကိုင်းခင်းများနှင့် ကွေ့ပိုက်စီးဆင်းနေသော
ချောင်းငယ်လေးများက တစ်ကန့်စီ အလှဆင်ထားသလို
စိမ်းတစ်ကွက်၊ ပြာတစ်လှည့်၊ ညိုတစ်ရောင်၊ ဖြူတစ်တန်း
အရောင်မျိုးစုံထွက်သန်းနေသည့် ပဲခင်း၊ ပြောင်းခင်း၊ နမ်းခင်း၊
စပါးခင်း၊ မြေပဲခင်းများနှင့် အနောက်ရိုးမ တောင်ပြာပြာကြီး
၏ အလှနှင့်ညိုဝင်းနေရာထိုင်၊ မကြာမီ ဇီးတန်း၊ သောင်တန်း
သောင်ရွာ၊ ထိုမှ ရေနံသင်္ကေတသို့ရောက်သောအခါ အထက်

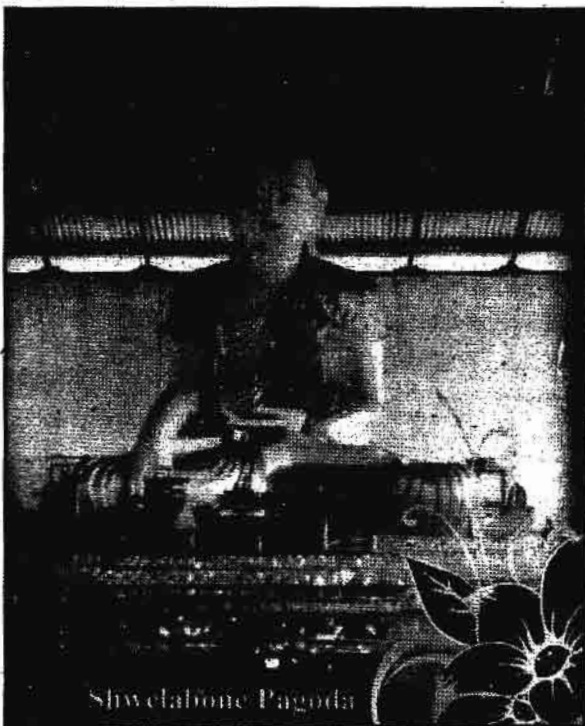
ဘက်သို့တက်၍ သွားမည်ဆိုပါက ပုသိမ်-မုံရွာကားလမ်းမ
ကြီး မြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်းအထိ၊ အနောက်ဘက်သို့ သွား
မည်ဆိုပါလျှင် ငါးသိုင်းချောင်း-ဂွလမ်း၊ ရိုးမကျော်လမ်းမကြီး၊
ယခု သီတာကုန်းပြင်ဆိုတာ သမိုင်းဝင်နေရာတစ်ခုပါ။
လေးဆူဒီပါ သီတာရေမြေဆုံးစေတော့ အနောက်
ဘက် သာသနာတံခါးကြီး၊ သည်မှာပင် ကျောင်းကုန်းတာ
ဦးဆရာတော်ကြီးဦးတေဇိန္ဒက လေးဆူဒီပါဆိုတာ ဒီပါလေး
ဆူရှိတယ်။ ရေကြည်ဒီပါ၊ ပျဉ်းမချောင်းဒီပါ၊ သီတာဒီပါ။

Shwedagon Pagoda

မော်တီဒီပါလို့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပါ၏။ တစ်ခါ ပုပ္ဖားအောင်မင်းရှင်၊ ပုပ္ဖားမင်းခေါင်လို့ပြောတဲ့ သက်တော် ၁၂၅ နှစ်ကျော် ပုဂ္ဂိုလ် ထူးကြီးက လွန်ခဲ့သောငါးနှစ်ခေတ်က ရေကြည်မြို့ ဒီပါရုံဝေတီတော်ပူးရင်း ရှင်းပြသွားတာက ရောဝတီတိုင်းမှာ ဒီပါ(၇) ဆိုတာရှိတယ်။ အဲဒါ ရွှေတွင်းတူ။ ပျဉ်းမချောင်း တောင်ညို၊ ဆင်မမြှုပ်ကောင်း။ ဒီပါရုံ၊ သီတာကုန်းပြင်၊ တောင်ညိုအတွင်းဒီပါလို့ ဆိုပါသည်။ ဒီတော့ အနောက်ဘက် ဘာသာသည်မှ သီတာကုန်းပြင်တောင်ဘက် လင်းလွန်းတစ် တောင်၊ ဤနယ်မြေကို သာသနာနယ်မြေအဖြစ် သစ်တော အရာရှိ ဦးမြင့်ဆွေနှင့် AE ဦးခင်မောင်ချိုတို့က မြေစာရင်း တွင် မှတ်ပုံတင်၍ မြေအကျယ် ၄၉ ဧကကို ဤသာသနာ စတင်ပို့ထောင်ခဲ့သူ ရသေ့ဦးရန်အောင် ယခု ဝေဘူချောင် မေတ္တာရှင် ဘာနန်းဦးထိသိပ္ပံကို လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ နောက်ထပ် ပေါ်ထွန်းလာသည့် သာသနာသည် လင်းလွန်းတစ်တောင် သာသနာ ထိုမှ (သီဟိုဠ်တစ်တောင်)ဖြစ်လာ၏။ ယခုဆို

Shwelahone Pagoda

ငါးမည်ရသာသနာဖြစ်၍ ငါးမည်တော်အောင် ဖြစ်ပါ၏။ ဂူတောင်၊ မန်းတောင်၊ လင်းလွန်းတစ်တောင်၊ ၁၀၈ တောင်၊ ဝေဘူချောင်ဟူသော ငါးမည်ရဖြစ်ပါသည်။ ယခု အမေသီတာ မောင်နမအပိုင်တွင် ဖြစ်ပါသည်။

အနောက်ရိုးမတောင်တန်းကြီးမှ မြစ်ဖျားခံစီးဆင်း လာသော သီတာချောင်းကလေးသည် ကြည်လင်အေးမြ၏။ ချောင်းကျောက်၊ ကျောက်မျိုးစုံတို့၏ ဖြူ နီ၊ ဝါ၊ ပြာ အရောင်မျိုးစုံတို့အား ကြည်လင်ထင်ရှားစွာ မြင်ရ၏။ မြေ လိမ်မြေကောက် တွန့်လိမ်စီဆင်းလာသော သီတာချောင်း သည် ငဝန်မြစ်ထဲသို့ စီးဝင်ပါ၏။ ယခု တောင်ပေါ်မြို့လေး သီတာကုန်းပြင် နာမည်နှင့်လိုက်ဖက်လှသော ရွာကလေး တောင်ဘက် တောင်ဆင်းလမ်းကလေးက အမြင့်အနိမ့်များ စွာနှင့် စီကာရီကာ ဆောက်ထားသော အိမ်များ၊ တိုက်များ နှင့် အလွန်လှပနေပါ၏။ ထိုမှ သီတာချောင်းနှင့် တစ်ဖက် ကမ်း လက်ပံပင်ရွာဆိုက်ရောက်လျှင် ရွှေရောင်တဝင်းဝင်း နှင့် ဖူးတွေ့ရသည့် မြသိန်းတန်စေတီတော်မြတ်ပင် ဖြစ်ပါ တော့၏။ အနောက်ဘက်တွင် မူးဘုရား၊ ကျောက်စာရုံ ဆုတောင်းပြည့်စေတီ သမိုင်းဝင်ကျောက်စာကြီးသည် ထင်

ရှား၏။ ရှေးနှစ်ပေါင်းရာစုကျော်က သမိုင်းဝင်ပစ္စည်း
ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်များ ပေါများ၏။ ဒီပါတစ်ချစ်ဖြစ်သော
မြသိန်းတန်စေတီတော်သည် တန်ခိုးကြီးစေတီတော် တစ်ခု
ဖြစ်ပါ၏။

ရှေးယခင်တုန်းက လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး မကောင်း
ခင်က ငါးသိုင်းချောင်းမှ စက်လှေစီးပြီး သီတာကုန်းပြင်ကို
သွားရ၏။ ယခုအခါမှာတော့ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးက
ကောင်းသည့်အချိန်ဆိုတော့ ဝှလမ်းပေါ်ကနေ သပြေပင်က
ဆင်းဆင်း မုံရွာလမ်းပေါ်ကနေ လက်ပံပင်ရွာဝင်ပြီး ကြီး
တံတားနှင့်ကူးလည်း ရောက်နေပါပြီ။

စာရေးသူ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ရွှေနန်းဦးစေတီ
(သို့) မြသိန်းတန်စေတီတော်နှင့် သီတာမောင်နှမအကြောင်း
ကို တင်ပြလိုပါသည်။ ယခင်က ဝီတစာဆို ကိုခင်မောင်ဝင်းရဲ့
သီတာကုန်းပြင်သက်သေတည် ဇာတ်လမ်းထွက်ခဲ့ဖူးပါ၏။
ရင်နှင့်ဖွယ်ရာအကြောင်းနှင့် သနားစရာ ဤဇာတ်လမ်းအား
စာရေးသူတင်ပြရန် အကူအညီပေးခဲ့သည့် ညီအစ်ကိုလို ခင်
မင်ရတဲ့ ကိုသောင်းဌေး(သီတာမောင်နှမ နတ်နန်း)တာဝန်ခံ
က အားလုံးစီစဉ်ရှင်းပြပေးသဖြင့် အထူးကျေးဇူးဥပကာရ
တင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင်လိုက်ပါသည်။

သီတာမောင်နှမရာဇဝင်

လေယူတုသုနာပရန္တတံပဒီပတိုင်း ရတနာပူရ အင်းဝ
ပြည်ရှင် မဟာဓမ္မရာဇာ (အနောက်ဘက်လွန်) မင်းတရားကြီး
သည် မြို့ကြွင်းသက္ကရာဇ် ၉၇၄ ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၈ ရက်
နေ့တွင် သန်လျင်မြို့၌ ကိုးနှစ်စိုးစံသော သန်လျင်မြို့စား
ကုလားငဝင်ကာ၊ လောင်းကျိုက်မြို့သူ ရခိုင်မင်းသမီး စော
သဒ္ဓါ၊ သားတော် နန္ဒဘာယ၊ သမီးတော် သုပတာဒေဝီ၊
ဘိုးတော်မင်းစောထွတ်တို့ကို လက်ရဖမ်းယူရာ သန်လျင်မြို့
စား ကုလားငဝင်ကကိုသာမိ၍ ရာဇဝတ်ဖြင့် ကွပ်ညှပ်တော်
မူသည်။ ဘိုးတော်နှင့်တကွ မိဖုရားသားသမီးတို့ကို မစိ၍
ဘိုးတော်ကား မွန်မြို့အပိုင် အနောက်ချောင်းလက်တက်သို့
ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင် ပုန်း၍နေသောကြောင့် “ဘိုးတော်
ချောင်း” ဟု ခေါ်သည်။ ဘိုးတော်မင်းစောထွတ် ကွယ်လွန်ပြီး

နောက် စောသဒ္ဓါသည် သားတော်၊ သမီးတော်တို့နှင့် အတူ
တကွ လောင်းကျိုက်မြို့သို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ပြန်လာရာ
(ကျိုက်ပွင့်ပဒေါ်မြို့) အနောက်ချောင်း ကုန်းပြင်ရွာတွင် မိဖုရား
သည် ဖျားသောရောဂါဖြင့် နတ်ရွာစံလေ၏။ သားနှင့်သမီး
မောင်နှမနှစ်ယောက်တို့ကို ညောင်တီ ရခိုင်အမတ် သူဒိန်နှင့်
တွေ့၍ ကောက်ယူကျွေးမွေးပြီး အရွယ်ရောက်သည့်ကာလ
ဘုန်းပညာလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် မင်းမျိုးမင်းနွယ်မှန်း
သိ၍ လူသူခိုလှုံပါ စုရုံးပြီးလျှင် သက္ကရာဇ် ၉၈၅ ခု၊ တပို့တွဲ
လဆန်း ၅ ရက် သောကြာနေ့တွင် (ကျိုက်ယသီ မြို့)ကို
တည်၍ နန္ဒဘာယနှင့် သုပတာဒေဝီ မောင်နှမနှစ်ယောက်
တို့ကို မင်းမြှောက်၍ နန်းစံစေ၏။ မွန်တို့ဘာသာ ကျိုက်ယသီ
မြို့ကို မြန်မာဘာသာ(သီတာမြို့)ဟု ခေါ်သည်။ ထိုအကြောင်း
ကို အနောက်ဘက်လွန်မင်းတရားကြီး ကြားတော်မူလျှင်
ဖမ်းယူအံ့ဟု စစ်သည်ရဲမက်များကို စေလွှတ်တော်မူ၍ အမတ်
သူဒိန်နှင့်တကွ မောင်နှမနှစ်ယောက်တို့သည် ကျိုက်တုံ
လုံတားမြို့(နောင်အခေါ် မြန်အောင်မြို့)အနီး ခေါင်းပေါင်း
ကြီးကွင်းရွာသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင် ပုန်း၍နေကြရလေသည်။
အင်းဝဘုရင်၏ စစ်သည်ရဲမက်များလည်း မတွေ့၍ ပြန်၍
သည့်နောက်နှစ်သက္ကရာဇ် ၉၈၆ ခု၊ တန်ခူးလတွင် မင်းနှစ်ပါး
တို့သည် သီတာမြို့သို့ ပြန်လာကြရာ လမ်းခရီးအကြား အင်္ဂပူ

ဦးအနောက် တောင်ပေါ်တွင် ခေတ္တမြို့တည်၍ သုံးနှစ်ခန့် နန်းစံပြီးမှ ၉၇၉ ခု၊ တဆန်လဆုတ် ၁၂ ရက် တနင်္ဂနွေ နေ့တွင် ပြန်ရောက်တော်မူကြပြီး သက္ကရာဇ် ၉၇၉ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၇ ရက် သောကြာနေ့တွင် ရွှေနန်းဦး ဘုရားနှင့် ရွှေကုန်ဘုရားတို့ကို တစ်ချိန်တည်းတည်၏။ ၎င်း နောက် သုပဘာဒေဝီ အငြိမ်းအေးယာဉ်ကစားစရာဖြစ်သော ကုန်းပြင်တော်ပူစာပေါ်တွင် ရွှေဒါနဦးဘုရားကိုတည်၏။ ထို နောက် သက္ကရာဇ် ၉၉၉ ခု၊ ပြာသိုလတွင် ပြင်းစွာသော ဘေးထိုင်းရင်ကျပ်နာဖြင့် မောင်တော်နန္ဒာဘယ နတ်ရွာစံလေ ၎င်း ကျန်ရစ်သောရှင်အလောင်းကို ရွှေနန်းဦးဘုရား ဖိနပ်တော် ပန်းတင်ခုံအနီးတွင် သနပ်ခါးနံ့သာ ထင်းတိုဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်၏။ ထိုမြို့သခင် နန္ဒာဘယနတ်ရွာစံလွန်ခါနီးတွင် ရွှေနန်းဦး ဘုရားထီးတော် ၎က်မြတ်နား၌ လင်းတနားသောနိမိတ်ပြ လေ၏။ လေမလာဘဲ အလိုလို မြို့ရှေ့ထန်းပင် လဲ၏။ ရွှေကု န်ဘုရားလည်း ကွယ်၏။ သက္ကရာဇ် ၉၉၉ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၂ ရက်တွင် နမတော် သုပဘာဒေဝီမင်းသမီးသည် မောင် တော်ကိုလွမ်းဆွတ်သောစိတ်ဖြင့် ပြင်းထန်စွာဖျား၍ နတ်ရွာ စံလေ၏။ နမတော်ရှင်အလောင်းကို ရွှေသာတလား၊ ဝိပုရား အသုံးအဆောင်များနှင့် ကုန်းပြင်တောင်ပူစာပေါ်တွင် ဘုမ္မိရ ရာပုနုကို သင်္ဂြိုဟ်မြှုပ်နှံထား၏။ ထိုမင်းသမီးမောင်နမတို့သည် တိမ်းပါးသောအယူကြောင့် နတ်စိမ်းများဖြစ်သွားကြ၏။ ရွှေနန်း ဦးစေတီတော်တည်ပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း ၂၄၄ နှစ်အကြာတွင် သက်ငယ်ကျင်းအတွင်းမှ ရောင်ခြည်တော်များ ကွန်မြူးနေ သည်ကို လူများဖူးတွေ့ကြရသဖြင့် လိုက်လံရှာဖွေရာ ချုံနွယ် ပိတ်ပေါင်းများအကြားမှ မြို့ကျပျက်စီးနေသော စေတီတော် တစ်ဆူကို တွေ့ရှိကြလေသည်။ ထိုအခါ၌ လက်ပန်ပင်ကျေး ရွာနေ ဦးလွန်းပြေ ဒေါ်ဒွန်းအောင်တို့က ဦးစီးဦးဆောင်ပြုပြီး နယ်သူနယ်သား ပြည်သူအများ စုပေါင်းပါဝင်သော ငွေကြေး လုပ်အားဒါနတို့ဖြင့် သက္ကရာဇ် ၁၂၃၃ ခုနှစ်တွင် စေတီတော် ကိုပြန် လည်မွမ်းမံ၍ တည်ထားကြလေသည်။ စေတီတော် ၏ဘွဲ့အမည်ကိုလည်း "မြသိန်းတန်" ဘုရားဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ပါ သည်။ စေတီတော်၏ထီးတော်မှာ နှစ်ပေါင်း ၇၂ နှစ်အကြာ တွင် ဟောင်းနွမ်း၍ ဂေါဟကလူကြီးများဦးဆောင်ပြီး သက္ကရာဇ် ၁၃၀၅ ခုနှစ်တွင် ထီးတော်အသစ်ကပ် လှူခဲ့ပါသည်။ ၁၃၃၇

ခုနှစ်တွင် စေတီတော်နှင့် ထီးတော်မှာ လေမုန်တိုင်းဒဏ် ကြောင့် ပျက်စီးချိုးယွင်းသွားပါသဖြင့် ဩဝါဒစရိယ ကုန်းပြင် တောင်ပေါ်ကျောင်း ဆရာတော်ဦးပုဏ္ဏိစွနှင့် အနောက်ချောင်း ရှိ ဆရာတော်သံဃာတော်များဦးဆောင်၍ မြသိန်းတန်စေတီ တော် ဂေါဟကအဖွဲ့၏ ကြီးပမ်းဆောင်ရွက်မှုကြောင့် စေတီနှင့် ထီးတော်အား သက္ကရာဇ် ၁၃၃၇ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၀ ရက်၊ စနေနေ့တွင် အသစ်ပြုပြင် ပြီးစီးအောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ မြသိန်းတန်စေတီတော်မှာ စတင်တည်ခဲ့သော ၉၇၉ ခုနှစ် မှ သက္ကရာဇ် ၁၃၇၇ ခုနှစ်အထိ နှစ်ပေါင်း ၃၇၈ နှစ် ကြာ မြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း စေတီတော်၏သမိုင်းနှင့် သီတာနတ်မောင် နမ အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကို အများပြည်သူတို့ သိရှိနိုင်ကြစေ ရန် တင်ပြအပ်ပါသည်။

နှစ်စဉ်ဆင်းနွဲ့ သီတာမေတ္တာနှင့်နတ်ကွန်းတက်ပွဲ

မြသိန်းတန်စေတီတော်မြတ်မှ မိုင်ဝက်ခန့် သီတာ ချောင်းကမ်းနဖူးအတိုင်း ဆက်လက်သွားမည်ဆိုပါက သီတာ အေးမြစေတီတော် ထိုမှ ကမ်းနားဘက်တွင် သီတာ... မ နတ်ကွန်းရှိပါ၏။ ထူးခြားသည်မှာ နတ်ကွန်းရှေ့၌ ရောမ သစ်ပင်ကြီးနှစ်ပင်က အမြစ်ချင်းလိမ်ယုက်၍ ဝေဝေဆာဆာ မြင့် ပေါ်ပေါက်နေပါ၏။ ထိုအပင်ကြီး၏ အရွက်များသည် ကညင် (သို့) အင်ရွက်နှင့် ဆင်ဆင်တူပါသည်။ အတောင် ၁၀၀ ဝန်းကျင်ခန့်မြင့်ပြီး လုံးပတ်သည် သံကြိုးတစ်ပတ်ခန့် ရှိပါလိမ့်မည်။ မောင်တော် နန္ဒာဘယနှင့် နမတော် သုပဘာဒေဝီ တို့ အပြိုင်ရှိနေသယောင် ထင်မိပါ၏။ သီတာချောင်းသည် ရစ်ခွေစီဆင်းသော ရွာများမှာ အမေသီတာအပိုင်ဖြစ်ပါ၏။ ကုန်းပြင်တစ်ဝိုက် အနောက်ရိုးမတောင် ခြေစာစိုက်ရှိရွာ များ ဘိုးတော်ပိုင်း၊ ကရင်မအပိုင်း၊ အမေသီတာမောင်နမ အပိုင်တို့သည် အလွန်ထင်ရှား၍ နာမည်ကြီးသောဒေသများ ဖြစ်ပါသည်။ နှစ်စဉ် တော်သလင်းလဆန်း ၁၂ ရက်မှ လ ပြည့်ကျော် ၁ ရက်နေ့အထိ နတ်ကွန်းတက်ပွဲကို မိုးသီတာ နတ်ထိမ်းအဖွဲ့နှင့် အဖွဲ့များက လာရောက်ကပြကြပါသည်။ ယခုအခါ နတ်နန်းပြန်၍ အသစ်ထပ်မံ ဆောက်လုပ်ရန် အတွက် တာဝန်ခံကိုစီစဉ်ငွေမှ ဦးစီးဆောင်ရွက်နေပါသည်။

**ရွှေနန်းဦး မြသိန်းတန်စေတီတော်
ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓနိယပွဲတော်**

ရွှေနန်းဦး မြသိန်းတန်စေတီတော်၏ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓနိယပွဲတော်အား မင်္ဂလာရာမကျောင်းတိုက် မြသိန်းတန်ဆရာတော်နှင့် ဂေါပကအဖွဲ့များက နှစ်စဉ် တော်သလင်းလဆန်း ၁၂ ရက်မှစ၍ တာဝံပွဲ၊ အငြိမ့်ပွဲ၊ ဆပ်ကပ်၊ ရုပ်ရှင်၊ Video များကို ပြသ၍ တောလုံးပွဲ၊ ခြင်းလုံးပွဲ၊ လှေပြိုင်ပွဲနှင့် မြန်မာ့ရိုးရာ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ အားကစားများကိုပါ ထည့်သွင်းပျော်ဖြေပေးပါသည်။ အနယ်နယ်မှ ဈေးသည်များ လာရောက်ရောင်းချခြင်း၊ အထက်ကျော်၊ အောက်ပြည်ကျော်များနှင့် ဈေးဆိုင်တန်းများပြည့်နှက်၍ အလွန်စည်ကားသဖြင့် အောက်ပြည် တောင်ဦးပွဲဟုပင် ခေါ်တွင်ပါသည်။ ယခုအခါ ရှေးစဉ်လာမပျက် ရွှေဒါန်းစီးခြင်း၊ ချိုးရေတော်သုံးခြင်းများကိုပါ ကျင်းပပူဇော်ကြပါသည်။ ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်များထဲတွင် ကြေးပိဋကတ်တိုက်အတွင်းရှိ ကြေးပိဋကတ်တော် ချပ်ရေပေါင်း ၁၆၂ ချပ်တီတိုရှိကြောင်း ကြားသိရပါသည်။ တစ်ချပ်၏အလေးချိန်မှာ ပိဿာ ၁၀ ခန့်ရှိပါ၏။ ယခင်နှစ်များက ပိဋကတ်တော် ၁၀ ချပ် မသမာသူများ ခိုးယူ၍ ဝှက်ထားရာမှ ကုန်းပြင်သီတာချောင်းတွင် ငါးဖမ်းသူများက တွေ့ရှိပြီး ပြန်ရရှိခဲ့ပါသည်။

သီတာတစ်စွပ် သာသနိကအဆောက်အဦများ
သီတာကုန်းပြင်ရွာ၏ တောင်ဘက် ငွေတောက်ရွာအနီး ဂူတောင်၊ မန်းတောင်၊ လင်းလွန်းတစ်ထောင်၊ ၁၀၈ တောင် ဝေဘူချောင်သာသနာသည် လွန်ခဲ့သော ၁၅ နှစ်အတွင်း စတင်ဖော်ထွန်းလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအတူ ယခင်မြောက်စမ်းကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးစဉ်အခါက တစ်ခုသောနံနက်ပိုင်းတွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး အစိမ်းရောင်ကို ဝတ်ဆင်ပြီး မြန်မြန်ဆန်ဆန်ဖြင့် ဆံပင်သည် ခူးအထိရောက်ရှိပြီး ဆရာတော်ကြီးထံသို့ လာရောက်၍ ပတ္တမြားသုံးလုံး လှူဒါန်းပြီး ပြန်ဆင်းသွားသည်။ ထိုအမျိုးသမီး၏နာမည်ကို မေးသောအခါ မသီတာဟုပြောကာ လှေခါးရင်းတွင်ပျောက်ကွယ်ခဲ့၏။ ထိုပတ္တမြားကို ဌာပနာ၍ စေတီတော်တည်ထားခဲ့ပါသည်။ ယခုအခါ

မြောက်စမ်း ရွှေထမင်းဆိုင်အနီး တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ဖူးမြော်ရပါမည်။ ထို့နောက် ဂူတောင်တောရတွင် အရှေ့ယိမ်းလိုက်၊ အနောက်သို့ ယိမ်းလိုက်နှင့် ဒေါက်ထောက်ထားရသည်။ အနန္တဝိနမာရဝိနံ ဘုရားကြီးလည်း ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။ ထိုအတူ ဆဋ္ဌသာဂါယနာ သံဗျာတိရဆရာတော်ကြီး ဦးညာထိသရ၏ ရုပ်တုတော်၊ ထူးခြားဆန်းပြား ညောင်တံခါးကြီးသည်လည်း နှစ်ပေါင်းပရိစ္ဆာေ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီး ယနေ့တိုင် မြင်ရပါမည်။ ထိုအတူ မန်းတောင်စေတီတော်၊ လင်းလွန်းတစ်တောင်(ယခု သီဟိုဠ်တစ်တောင်)နှင့် ဝေဘူချောင်သာသနာ၌ မေတ္တာရှင်ဦးစိသိပ္ပ သာသနာ့နယ်မြေအတွင်း ၁၀၈ တောင် သမ္မာသမ္ဗု ဆံတော်ရှင်စေတီတော် မဟာဂူတော်ကြီး အင်းသုံးပင်မောင်နမန်းနှင့် လောကမာန်ရန်အောင်စေတီတော်၊ အခြားသော စေတီတော်များစွာတို့ကို ဖူးတွေ့နိုင်ပါမည်။ ထို့အပြင် ရွှေဒါန်းဦး ရွှေနန်းဦး စေတီပုထိုးများကို ဖူးမြော်ရပါဦးမည်။

ဖိတ်ခေါ်ပါသည် သီတာခမြေသို့

သဘာဝအလှတရားတို့၏ ကြည်နူးဖွယ်ရာ တောတောင်များ၏ သာယာမှုရှင်များ ဘုရားပုထိုးစေတီကျောင်းကန် ဂူကျောင်းပြာသာဒ်အရပ်ရပ်တို့အား မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ကြည်ညိုအားထားရာ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော အမြတ်ဆုံးသော ဗုဒ္ဓ၏အမွေအနှစ်များ နောက်ဆုံး မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာတော်ကြီးအတွင်း အနောက်တံခါးဖြစ်သော လေးဆူဒီပါ သီတာရေမြေဆုံးစေတော့ဆိုသည့် စကားအတိုင်း ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ရေကြည်မြို့နယ် ငါးသိုင်းချောင်းမြို့နယ်ခွဲ သီတာကုန်းပြင်မြို့လေးမှ ညွှတ်ဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကြိုဆိုပါမည်။ ဘုရားဖူးကြရောက်ဖို့ ဖိတ်မန္တကပြုလိုက်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနံ စိရံတိဋ္ဌတု...

မင်းတိုင်ပင်(မြရောင်မြေ)

- ကျမ်းကိုး
- ၁။ မြသိန်းတန်စေတီတော် သမိုင်း
- ၂။ ကိုယ်တွေ့ဖူး

သန်လျင်မြို့ ရွှေနံ့သာဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဘုဏောဘာသ

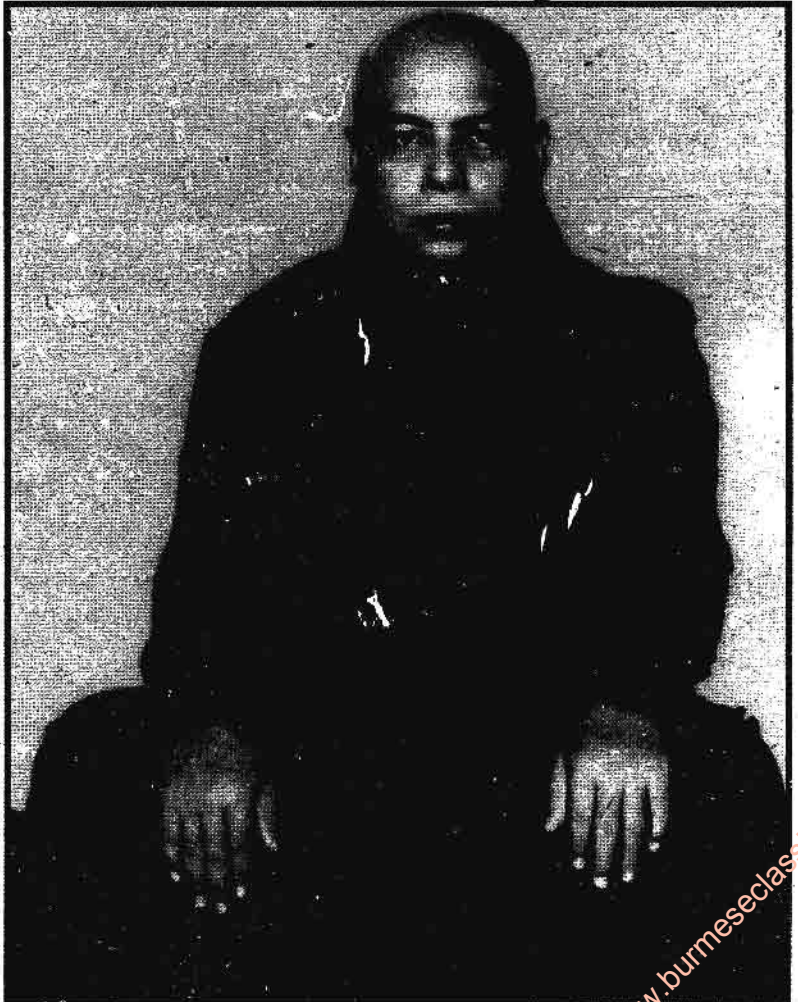
(အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ)

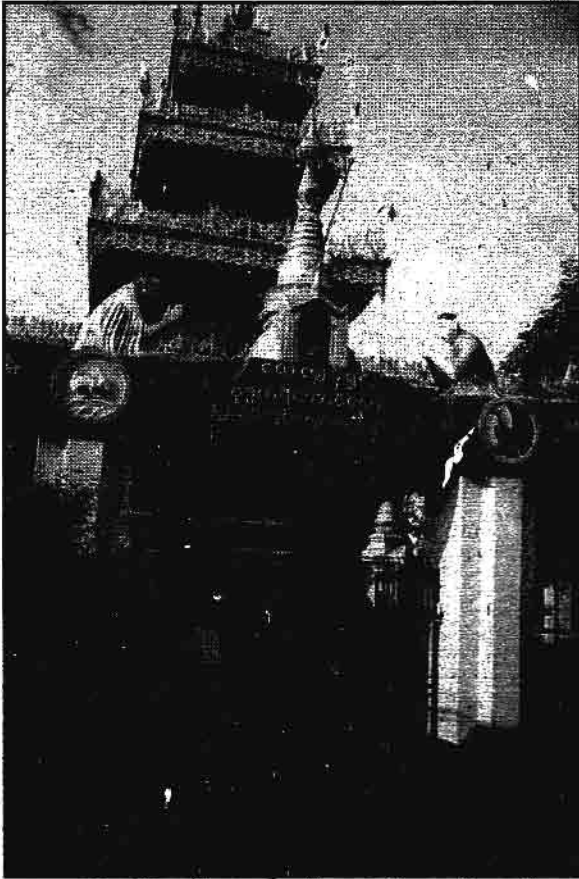
ပြည်တွင်းပြည်ပ သာသနာပြု နယ်လှည့်ဓမ္မကထိက၏ ထေရုပ္ပတ္တိနှင့်

ရွှေနံ့သာမိုးကုတ်ဓမ္မရိပ်သာအကြောင်း

ဒေါ်ဓမ္မစာရီ (သမီးမဂျီအောင်စိုး)

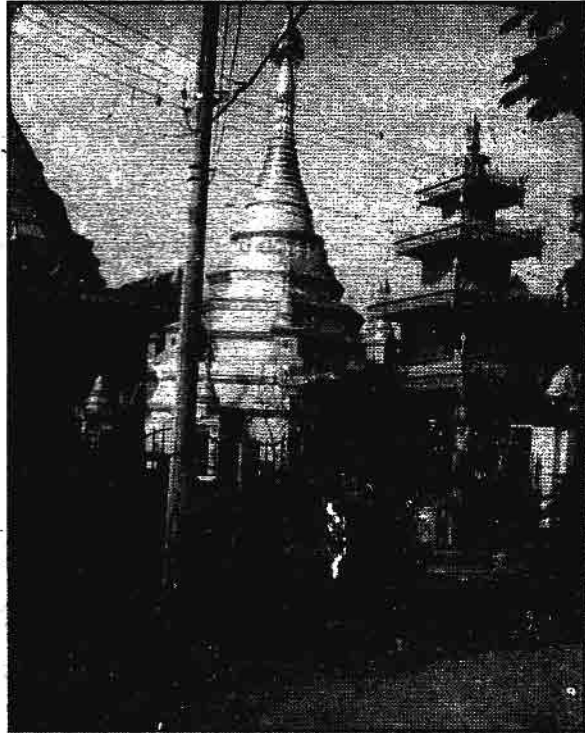
ရန်ကုန်တောင်ပိုင်းခရိုင်၊ သန်လျင်မြို့၊ သောက်တော်တွင်းရပ်ကွက် ရွှေနံ့သာကျောင်း၊ ရွှေနံ့သာ မိုးကုတ်ဓမ္မရိပ်သာဆရာတော် အဂ္ဂမဟာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တဘုဏောဘာသသည် သန်လျင်မြို့တွင်သာမက ပြည်တွင်း ပြည်ပသာသနာပြု နယ်လှည့်ဓမ္မကထိက အကျော်အမော်တစ်ဦးအဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြားလျက်ရှိပါသည်။ ဆရာတော်သည် ဘူမိနက်သန်မှန်သော သန်လျင်မြို့ သောက်တော်တွင်းရပ်ကွက်ရှိ မထင်မရှား ရွှေနံ့သာကျောင်းတိုက်ကို ဦးစီးနာယက ဆရာတော်များထံမှ ခန့်မြှောက်မှုအရ "ရွှေနံ့သာ ပရိယတ္တိ မိုးကုတ်ဓမ္မရိပ်သာကျောင်းတိုက်ကြီး" အဖြစ် ၁၃၅၄ ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း ၁၄ ရက် (၂.၈.၉၃) တနင်္ဂနွေနေ့မှစ၍ အကျင့်ပဋိပတ်ကျင့်စဉ်များကို ကိုယ်တိုင်လည်း ကျင့်ကြံအားထုတ်၊ ဒကာ၊ ဒကာမများကိုလည်း ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်စေရန် သင်ကြားပို့ချလျက် ယနေ့တိုင် တရားအားထုတ်စေခဲ့ပါသည်။

လေးကျွန်းရှင် ဗုဒ္ဓမာရ်အောင်စေတီတော် မုခ်ဦးပုံ

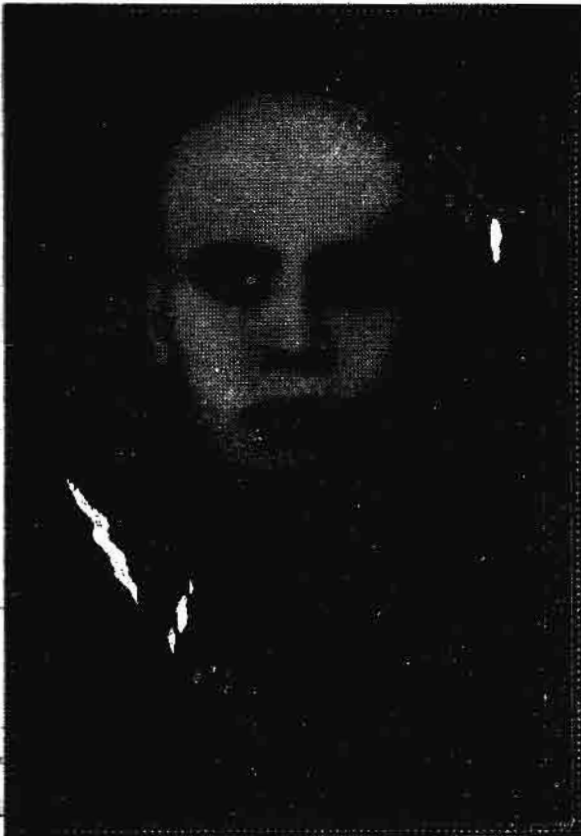
ရွှေနံသာဆရာတော်အား ရန်ကုန်တိုင်း၊ ခရမ်းမြို့နယ် ကမာမတ်စံပြကျေးရွာ တောင်သူဦးကြီးများဖြစ်ကြသော ခမည်းတော် ဦးထွန်းလှိုင်၊ မယ်တော် ဒေါ်ခင်စိန်တို့မှ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၃ ခုနှစ် ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း ၁၄ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့နံနက် ၇ နာရီအချိန်တွင် ဖွားမြင်ပါသည်။ ငယ်နာမည်မှာ မောင်မိုးကျော်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်လောင်း လျာသည် သက်တော် ၁၃ နှစ်တွင် မိဘများ၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟာကို ခံယူလျက် ခရမ်းမြို့ ကမာမတ်(စံပြကျေးရွာ) စိတ္တသုခ ဓမ္မလင်္ကာရကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုမာရမထေရ်မြတ်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ တွဲတော်အမည်မှာ ရှင်ဉာဏောဘာသဖြစ်ပါသည်။ သက်တော် ၂၀ နှစ်တွင် ခရမ်းမြို့ ဦးထွန်းအောင်၊ ဒေါ်ကျော့စိန်

လေးကျွန်းရှင် ဗုဒ္ဓမာရ်အောင်စေတီတော်

သားမောင်သန်းဝင်း၊မိသားစုက ပစ္စယာနုဂ္ဂဟာပြု၍ ခရမ်းမြို့ ဘုရားကြီးကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနုရသီဟကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ဘုရားကြီးကျောင်း၊ ခဏ္ဍသိမ်တော်မြတ်၌ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ် ရောက်ရှိတော်မူပါသည်။

ဆရာတော်သည် မိမိမွေးဖွားရာ ကမာမတ်စံပြကျေးရွာရှိ စိတ္တသုခဓမ္မလင်္ကာရကျောင်း ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုမာရနှင့်တကွ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများထံတွင် လောကုတ္တရာပညာရပ်များကို ဆည်းပူးခဲ့ပါသည်။ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်ရှိ မိုးကောင်းကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသေဠိလ၊ ကျောက်ကုန်းတောရ မေဒီနီကျောင်းတိုက် အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍလာဘိဝံသ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တကောဝိဒဇေ ဘဒ္ဒန္တသုန္ဒရ ဘဒ္ဒန္တဉာဏဝံသ၊ ဘဒ္ဒန္တဉာဏဗလ စသည့်ဆရာတော်များထံတွင် ငယ်-လတ်-ကြီး ဓမ္မစရိယပရိယတ္တိ စာပေများကို လေ့လာသင်ယူအောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်သည် ပရိယတ္တိ စာပေကျမ်းဂန်များကို ထိုက်သင့်သလောက် ပြည့်စုံပြီနောက် ရန်ကင်းမိုးကောင်း

သိက္ခာတော် ခုနစ်ဝါရ ဆရာတော်ငယ်ပုံ

ကျောင်းတိုက်၌ စာသင်သားသံယာတော်တို့အား ငယ်၊ လတ်၊ ကြီး ပရိယတ္တိစာပေများကို ၁၂ နှစ်တိုင်တိုင် သင်ကြားပို့ချခြင်းဖြင့် ပရိယတ္တိသာသနာအကျိုးကို သယ်ပိုးထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။

၁၃၅၁ ခုနှစ်မှစ၍ ပဋိပတ္တိကျင့်စဉ်များကို ရန်ကုန်မြို့ မိုးကုတ်ဝိပဿနာအဖွဲ့ကြီး၏ နာယက အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာန စရိယ ဘဒ္ဒန္တဝန်တာလင်္ကာရ ဝုတ္တလစ် တစ်ဘဝသာသနာကျမ်းပြုဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တယောသိတ ဘုရားလေးကျောင်း ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂဉာဏ်ဆရာတော်များထံမှ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဥပနိဿယကို ခံယူကာ သန်လျင်မြို့ ဓမ္မရောင်ခြည်ဆရာတော် နိုင်ငံတော်ဩဝါဒစရိယ ဘဒ္ဒန္တရေဝတ၊ ဘဒ္ဒန္တက္ကန္တောဘာသတို့၏ လမ်းညွှန်ဆုံးမမှုကို ခံယူ၍ ပဋိပတ်ကျင့်စဉ်များကို ကိုယ်တိုင်အားထုတ်၍ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့အား ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ မြို့ပြကျေးရွာအနှံ့

တရားအလှူကို ယနေ့တိုင် ဟောကြားပို့ချက်လျက်ရှိပါသည်။ ပြည်ပခရီးများကိုသွားရောက်၍ တရားဟောခြင်း၊ တရားဆွေးနွေးပွဲများပြုလုပ်ခြင်းကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ဂျပန်ဘုန်းတော်ကြီးများ၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ဆရာတော်သည် ဂျပန်နိုင်ငံတိုကျိုမြို့တွင် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စများကို သွားရောက်ဆွေးနွေးခဲ့ပါသည်။ ရက်တိုတရားစခန်းများကိုပါ ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော် ဂျပန်နိုင်ငံတွင်ရှိနေစဉ် ဆရာတော်၏ ရဟန်းအမ ဂျပန်နိုင်ငံ၊ အီတိုမြို့တွင်နေထိုင်သော ... ဝိကတာ ဒေါ်မြမြဝင်းအကူအညီကို အများဆုံးရရှိခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ဆရာတော်သည် ၁၃၆၉ ခုနှစ်က မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်တွင်ရှိသော မိုးကုတ်တရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ်အဖွဲ့ခွဲများကို အောက်ပါအတိုင်း ဆရာတော် ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါသည်။

- ၁။ အဖွဲ့ခွဲအမှတ်(၂၅၉)၊ ရင်းရည်ရွာ၊ ငမံမြို့၊ မကွေးတိုင်း။
- ၂။ အဖွဲ့ခွဲအမှတ်(၂၅၁)၊ လည်ကိုင်းရွာ၊ ဖွင့်မြို့၊ မြို့နယ်၊ မကွေးတိုင်း။
- ၃။ အဖွဲ့ခွဲအမှတ်(၂၆၆)၊ ကျွဲကျိုက်ရွာ၊ ဖာပုံမြို့နယ်၊ ရောဝတီတိုင်း။
- ၄။ အဖွဲ့ခွဲအမှတ်(၄၀၆)၊ ခရမ်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။
- ၅။ အဖွဲ့ခွဲအမှတ်(၄၅၉)၊ ၉၃ ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်း။
- ၆။ အဖွဲ့ခွဲအမှတ်(၅၃၁)၊ တံတားမြို့၊ ၆ နှက်တန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။

တို့တွင် ဖွဲ့စည်းထားပါသည်။ ဖွဲ့စည်းထားသော ရင်းတိုက် မွှောရုံများ၏ နာယကဆရာတော်အဖြစ်ဖြင့် သုံးသင်ညွှန်ပြနည်းလမ်းပေးကာ ကျေးဇူးတော်ရင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဥပနိဿယကို ထိန်းသိမ်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရင်း သာသနာအကျိုးကိုသယ်ပိုးကာ တရားဓမ္မများကို မနားမနေ ဟောကြားလျက်ရှိပါသည်။

ဆရာတော်သည် တရားဟောကောင်း၍သာမက

ဘွဲ့တံဆိပ်တော်
ဆက်ကပ်ခံယူ
နေပုံ
(တပေါင်းကပြည်)

စာပေအရေးအသားလည်း ကောင်းပါသည်။ ဆရာတော်ရေး
သားထားသော သြဝါဒကထာကို အကျဉ်းချုံး၍ စာရေးသူ
ပြန်လည်ရေးသား ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

“လောကတွင် ဥစ္စာဂုဏ်၊ ရာထူးဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ဂုဏ်ရှိခြင်း၊
ဂုဏ်မဲ့ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရုပ်ချောလှခြင်း၊ အရုပ်ဆိုး
အကျည်းတန်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ တရားလမ်းကြောင်း
နှင့် ယှဉ်လိုက်သောအခါ အနှစ်မပါ အကာသက်သက်ဖြစ်ပါ
သည်။ တကယ့် အနှစ်သာရတရားများမှာ ဒါန၊ သီလ၊
ဘာဝနာ ကုသိုလ်တရားများသာ မိမိဘဝ၏ အနှစ်သာရတရား
များ ဖြစ်ပါသည်။ ဤကုသိုလ်တရားများနှင့် ပြည့်စုံမှသာ
တကယ့်ဘဝအလှပိုင်ရှင်များ ဖြစ်ပါသည်။”

“မြတ်ဗုဒ္ဓက လောကမှာ သူတစ်ပါးကိုနိုင်သောသူ၏
အောင်မြင်ခြင်းသည် မမြတ်၊ မိမိ၏ ကိုယ်တွင်းကိလေသာ
ရန်သူကို အောင်နိုင်မှသာလျှင် မြတ်၏ဟု မိန့်ကြားထားပါ
သည်။”

“နေဝဒေဝေါန ဂန္ဓဗ္ဗော၊ န မာရော သဟ ဗြဟ္မာနာ။
ဝိတံ အပဇိတံ ကယိရာ၊ ထုထာ ဂူဿ ဇန္တုနော။”

“မိမိကိုယ်ကို အောင်နိုင်သောသူကို တစ်စုံတစ်
ယောက်သော နတ်သိကြားဖြစ်စေ၊ မာရ်နတ်ဖြစ်စေ၊ ဗြဟ္မာ

မင်းကြီးပင် ဖြစ်စေကာမူ ရှုံးအောင်ပြုခြင်းမှာ မတတ်နိုင်ဟု
ဆိုထားပါသည်။”

“သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာသိက္ခာ သုံးရပ်ဖြည့်စုံမှသာ
လျှင် အမြတ်ဆုံး အောင်နိုင်သူဖြစ်ပါမည်။ ထို့ကြောင့် သီလ-
ပညာဏဉ္စ လောကသို့ အဂ္ဂမက္ခာယတိ ဟူသော ဗုဒ္ဓဝစနကို
မမှီတ်မသုန်လိုက်နာကျင့်သုံးရပါမည်ဟု ဆရာတော် ရေးသား
ထားပါသည်။”

“သတိမမူ ဂူမမြင်” ဆိုသောစကားအတိုင်း သတိမရှိ
လျှင် အကာနှင့်အနှစ် ခွဲခြားမြင်မှာမဟုတ်ဘဲ “သတိမူလျှင်
မြို့တောင်မြင်နိုင်သည်” ဟု ဆိုထားသည့် စကားအတိုင်း ဆရာ
တော်က သတိထား ဝီရိယစိုက်ထုတ်ပြီး အကာနှင့် အနှစ်
ကွဲကွဲပြားပြားသိကာ အကာကိုဖယ်ရှားပြီး အနှစ်ကိုသုံးဆောင်
ကြပါရန် ဟောကြားထားပါသည်။”

ဆရာတော်သာ စာပေအရေးအသား ကောင်းမွန်
သည်မဟုတ်။ ဆရာတော်၏တပည့် ရဟန်းသံဃာတို့မှာ
လည်း စာလည်းတတ်၊ စာပေအရေးအသားလည်း ကောင်း
မွန်ကြပါသည်။ ဆရာတော်အား “မဟာကမ္မဉ္စာနစရိယ ဂုဏ
ပူဇနိယသဘင်” တွင် ချီးကျူးဂုဏ်ပြုစာများ ရေးသားကြသော
အောက်ပါ ဣပည့်သံဃာ အရှင်မြတ်များ၏ အရေးအသား
များမှာ ထူးချွန်ပြောင်မြောက်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

- ၁။ အရှင်ဣန္ဒာစာရ (ဓမ္မစရိယဘိအော) ရွှေ့နံ့သာ ကျောင်း။ သန်လျင်မြို့။
- ၂။ ဘဒ္ဒန္တအာစာရ (စာချကထိက ဂဏဝါစက) သာသနဓဇဓမ္မာစရိယ၊ ငါးထပ်ကြီးစာသင် တိုက်။ ဗဟန်း။
- ၃။ ဘဒ္ဒန္တဉာဏိသာရ ရွာလည်ကျောင်း။ ကဝမြို့ နယ်။ ပဲခူးတိုင်း။
- ၄။ အရှင်ပညာတိက္ခ ရွှေ့နံ့သာကျောင်းတိုက်။ သန်လျင်မြို့။

ဆရာတော်သည် “ရွှေ့နံ့သာဓမ္မရိပ်သာကြီး”ကို နှစ်ဆယ် ၂၂ နှစ်ကျော် ယခုတိုင် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ရာ ယခုအခါ တုန်ခါယိမ်းယိုင် လေးဘက်လေးလံ ထူးကန်နေရပြီး ညအခါ ကြယ်မြင်လမြင် ဝါးတဲအို ကျောင်း ဖျက်နှင့် ပစ္စည်းလေးပါး မပြည့်စုံ ရှားပါး၍ အစားဆင်းရဲ အနေမချမ်းသာသောဘဝမှ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာစွာဖြင့် ကြီးစားပြီး လုပ်ဆောင်ခဲ့ရာမှ ယခုအခါ သာသနိက အဆောက်အအုံများဖြစ်သော နှစ်ထပ်ဓမ္မာရုံကျောင်းတော်ကြီး၊ ယောဂီဉာဏ တရားဝင်၊ တရားအားထုတ်နိုင်ရန် ယောဂီဆောင်များ၊ သီသန့်အလှူရှင်များမှ တိုက်ကျောင်းနှစ်ထပ်ဆောင်များ၊ ဆွမ်းစားကျောင်းကြီးတစ်ကျောင်း၊ သမိုင်းဝင် လေးကျွန်းရှင် ဗုဒ္ဓမာရ်အောင်စေတီတော်မြတ်အား ပြန်လည်မွမ်းမံပြင်ဆင်

ပြီး အရံစေတီ ရှစ်ဆူအား တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်း၊ နဂါးရုံဘုရား ရဟန္တာကြီးနှစ်ပါး၊ လျောင်းတော်မှ ရုပ်ပွားတော်မြတ် တစ်ဆူ၊ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ပုံတူထုလုပ်ထားခြင်းကို ဓမ္မာရုံကြီးထဲတွင် ပူဇော်ထားခြင်း၊ စင်္ကြံလမ်းများကို အမိုးများ အခိုင်အခံ့ပြုလုပ်ကာ နေပူ၊ မိုးရွာထဲတွင် စင်္ကြံလျှောက်နိုင်ရန် ဓမ္မာရုံနှင့် ဆွမ်းစားကျောင်းကို ထီးမလိုဘဲ ကျားသန်သွားလာနိုင်ရန် ဆောက်လုပ်ထားပါသည်။

ဤတွင် လေးကျွန်းရှင် ဗုဒ္ဓမာရ်အောင်စေတီတော်၏ နောက်ကြောင်း ဘုရားသမိုင်းကို စာရေးသူသိရှိသမျှ အနည်းငယ် တင်ပြလိုပါသည်။ ယခင်က ဘုရား၏ဘွဲ့တော်မှာ ဗုဒ္ဓမာရ်အောင်ဟုသာ ခေါ်ကြောင်းကို သိရှိရပါသည်။ ဘုရားငုတ်တို ရှိပုန်းကို မည်သူမှမသိကြဘဲ တောကြီးသဖွယ် ကြခတ်ရုံများ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများဖြင့် ရှုပ်ထွေးနေသည်ကို သန်လျင်မြို့ သောက်တော်တွင်းရပ်ကွက်မှ ရာဘက်တရားသူကြီးဟောင်း ဦးဘအို(ကွယ်လွန်)မှ ကမကထလုပ်၍ ရပ်ကွက်သူရပ်ကွက် သားများ ယခုစာရေးသူအား ဘုရားသမိုင်းပြောကြားသော (ရွှေ့နံ့သာယောဂီ အငြိမ်းစားကျောင်းဆရာမကြီး ဒေါ်စန်းကြည်)၏အဘွား ဒေါ်စောနွယ်အပါအဝင် လူများ တက်ညီလက်ညီ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းကြကြောင်း၊ ထိုအခါတွင် ဘုရားအား ထိခိုက်မိမှ သေချာစွာကြည့်ရှုကြသောအခါ ဘုရားငုတ်တိုဖြစ်နေကြောင်း သိရှိကြပါသည်။ ဤကား လွန်ခဲ့သော

ဟောပြောပွဲတွင် ဆရာတော်နှင့် အထင်ကရ ဂျပန်ဘုန်းတော်ကြီးများ

နှစ်ပေါင်းတစ်ရာခန့်က စတင်တွေ့ရှိခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လူသူမသိဘဲ မထင်ရှားခဲ့သော်လည်း လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ခုနှစ်ဆယ်ကျော်လောက်ကမှစ၍ လူသိများလာခဲ့ပါသည်။ ဘုရားမှာ ဆရာတော်၏ ကျောင်းဝင်းအတွင်းတွင် တည်ရှိပါ သည်။ တရားအားထုတ်ရန် လာရောက်ကြသော ယောက်ျား သည် အားလပ်ချိန်တိုင်းတွင် ဘုရားအား သွားရောက်ကြည့် ည့်ကြပါသည်။ ပုံတွင်ပြထားသော ဘုရားပုံမှာ လမ်းမဘက်မှ စာရေးသူရိုက်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဘုရား၏ မှတ်တမ်းမှတ်ရာမှာ တိတိကျကျမရှိသော် လည်း တစ်ဆင့်ပြန်လည်ပြောပြချက်များအရ ဤဘုရားသည် ရှေးဘုရားများ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို ခန့်မှန်း သိရှိနိုင်ပါသည်။ လူအများက ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများကို ခုတ် ထွင်ရှင်းလင်းပြီး ဘုရားငုတ်တို့အား ပြန်လည်မွမ်းမံတည် ထားကိုးကွယ်သူမှာ ထွက်ရပ်ပေါက်ဆရာတော် (အေဝံတေဒိဝ) အမည်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မှ ဦးစီး၍ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။ ယခု မှခဲဦးအား ပြင်ဆင်မွမ်းမံသောအလှူရှင်မှာ (ဘိုးသံသီပွ နှင့်တပည့်များ)ဖြစ်ပြီး ကမ္ဘည်းထိုးထားရာတွင် ဘုရား၏ ဘွဲ့တော်မှာ “လေးကျွန်းရှင် ဗုဒ္ဓမာရ်အောင်” စေတီဟု အမည် တွင်သွားပါသည်။

ဘုရားသည် တန်ခိုးကြီးသောကြောင့် လူသိများလာ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆုတောင်းပြည့်သည်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ထူးခြားသည်ကတော့ ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူးခြင်း ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆုတောင်းပြည့်သည်ဟု ပြောသံမကြားရပါ။ ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူးရာမှာ အချိန်အခါမရွေးပါ။ ည၊ နံနက်၊ နေ့လယ်အချိန်များတွင် သုံးကြိမ် ရောင်ခြည်တော်ကွန် မြူးသည်ကို တွေ့မြင်ဖူးမြော်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤရွှေနဲ့ သာကျောင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် နံသာကုန်း ၃ လမ်းထိပ်တွင် နေထိုင်သော ကျောင်းဆရာမကြီး ခေါ်စန်းကြည်မှာ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၃၁ ရက်၊ ည ၁၂ နာရီ ၁၅ မိနစ်တွင် ဘုရားနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်နေသော အရောင်အလင်းတန်းများ ကိုမြင်၍ သေချာစွာစူးစိုက်ကြည့်ရာ ဘုရား၏ စိန်ဖူးတော် နေရာမှ အရောင်များထွက်နေသည်ကို တွေ့၍ ရောင်ခြည် တော်ကွန်မြူးရာကို သေသေချာချာ ဖူးတွေ့ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကို ပြောပြပါသည်။ တစ်ဖန် အိမ်နီးယထိမ်းလ်လူနိုး ဦးချစ်တီး

ဆိုသူသည် နေအိမ်မှ (ဘုရားရှေ့လမ်း)မှ အလုပ်သွားစဉ် နံနက်ပိုင်း၌ တစ်ကြိမ်၊ တစ်ဖန် နေ့လယ်ဘက်တွင် တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ် ရောင်ခြည်တော်လွှတ်သည်ကို ဖူးမြင်ရကြောင်း ပြန် လည်ပြောပြချက်အရ သိရှိရပါသည်။

ယခုအခါ ရွှေနဲ့သာ ဓမ္မရိပ်သာကြီးသည် ဘုရားတည် ရှိခြင်းကြောင့် အများသူငါ လာရောက်ဖူးမြော်ကြရင်းမှ ရိပ်သာ အတွင်း တရားစခန်းဝင်ဖြစ်မှာ ဖြစ်သည်။ ဥပုသ်နေ့နှင့် တနင်္ဂနွေနေ့များတွင် တစ်နေ့တာ တရားထိုင်လိုသူများ လာ ရောက်၍ တရားအားထုတ်နိုင်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားရခြင်းမှာ သန်လျင်မြို့တွင် ကိုယ်ပိုင်ကျောင်း တစ်ပါးကျောင်းလေးဖြင့် ရန်ကုန်မြို့မှ လာရောက်နေထိုင်ရစဉ်က စိတ်ပျက်အားငယ်စွာ ဖြင့် တရားဝင်၊ တရားအားထုတ်ရန် နေရာအခက်အခဲများ ရှိမည်ထင်ပြီး ရန်ကုန်အထိပြန်ကာ မိမိဝင်ရောက်ဖူးသော ရိပ်သာများသို့ သွားရောက်၍ တရားအားထုတ်ခဲ့ပါသည်။ နောက်မှ အတူနေ သန်လျင်မှ သီလရှင်ဆရာကြီး ဆရာလေး များ၏ သန်လျင်မြို့တွင် ရိပ်သာအများအပြားရှိကြောင်း ပြောပြ သောကြောင့် ရွှေနဲ့သာဓမ္မရိပ်သာသို့ ဦးဆုံးရောက်ဖူးခဲ့ပါ သည်။ အခြားရိပ်သာများသို့ သွားဝင်ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ ဆရာတော် ၏ တရားပြမှု၊ တရားဟောမှု၊ အခြားဆရာတော်များ၏ ဟော ကြားမှုတို့မှာ အကာမပါ အနှစ်တရားကိုသာ ဟောကြားကြ သောကြောင့် ရွှေနဲ့သာမှာပင် တရားဝင်၊ တရားအားထုတ် ဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ တရားအားထုတ်နေရင်းမှ ရန်ကုန်တွင် ဆရာတော်အကြောင်းကို ပြန်ပြောပြရာ ရန်ကင်းမြို့နယ်တွင် ဆရာတော်အား မသိသူ မရှိခဲ့ပါ။

“ပန်သတင်း၊ လေညင်းဆောင်၊ လှသတင်း၊ လှချင်း ဆောင်၊ တရားဟောဆရာတော် ကောင်းမကောင်းကို ဒကာ၊ ဒကာမများကဆောင်” ရဟူဖြစ်၍ ဆရာတော်၏အကြောင်းကို ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းမှ ခိုးကူးရုဏ်ပြု ပုတ်လိုက်ရပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ ဤဆောင်းပါးရေးသားရာတွင် အကူ အညီများပေးခဲ့သော ရွှေနဲ့သာ အမြဲတမ်းယောဂီကျောင်း ဆရာမကြီးခေါ်စန်းကြည်အား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

ဒေါ်ဓမ္မစာရီ (ချမ်းမဂ္ဂီအောင်စိုး)

ဓာတ်တော်ကျဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဓမ္မာဘာသ (မိုးကုတ်)

■ ကျော်ဇောတိနိုး(နံ့သာ)

ဖြစ်သည်။ ဧယ်အိုးပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် တောင်များ ပတ်လည်ဝိုင်းရံ လျက်ရှိပြီး ထိုတောင်မြင့်များ၏ထိပ်တွင် ဓေတီပုထိုးများကို တွေ့မြင်နိုင်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓသာသနာကို အထူးပင် သက်ဝင် ယုံကြည်သောမြို့ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

မိုးကုတ်မြို့၏ သာသနာ့ကြယ်တစ်ပွင့်အဖြစ် ထွန်းလင်းထင်ရှားလာမည့် ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဓမ္မာဘာသမဟာထေရ်မြတ်ကို ပဲခူးတိုင်း၊ ညောင်လေးပင်မြို့နယ် ပြန်တန်ဆာမြို့ ဝဲဝင်းရွာနေ အဖ ဦးခို၊ အမိ ဒေါ်မမတို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၆ ခုနှစ် တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၉ ရက် နေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့သည်။ ငယ်နာမည်မှာ မောင်စောပုဖြစ်သည်။

မြန်မာနှစ် ၁၂၉၉ ခုနှစ် အသက် ၁၃ နှစ်သားတွင် ပဲခူးတိုင်း၊ ညောင်လေးပင်မြို့နယ် ရေပေါ်သောင်ရွာ ရေပေါ်သောင်ကျောင်းဆရာတော် ဦးနန္ဒမာလကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ သာမဏေရပုပ္ဖဝတ်သို့ ခိုလှုံခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်၏ ဘွဲ့အမည်မှာ ရှင်စန္ဒောဘာသဖြစ်သည်။

မြန်မာနှစ် ၁၃၀၆ ခုနှစ် ဝါဆိုလပြည့် အင်္ဂါနေ့၌ ရေပေါ်သောင်ကျောင်းတိုက် ဥဒကုက္ကေပသိမ်၌ ညောင်လေးပင်မြို့နယ် ကျောင်းရွာကျောင်းဆရာတော် ဦးပုညိန္ဒကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘဝခံယူပါသည်။ ဆရာတော်သည် ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူပြီးနောက် ပဋိပတ်စခန်းသို့ ကူးပြောင်းအားထုတ်ခဲ့ပါသည်။

မြန်မာနှစ် ၁၃၂၂ ခုနှစ်တွင် မိုးကုတ်မြို့ ရွှေကူးကျောင်းတိုက်သို့ ကြွရောက်တော်မူခဲ့ကာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာကို အချိန်နှင့်အမျှ ကျင့်ကြံပြီးကုတ် အားထုတ်တော်မူခဲ့၏။ ဆရာတော်သည် ဣရိယာပုတ်လေးပါးအနက် စင်္ကြံလျှောက်

မိုးကုတ်မြို့သည် မန္တလေးတိုင်း အတွင်းတွင်ပါဝင်ပြီး ရှမ်းကုန်းပြင်မြင့်၏ အနောက်ဘက်စွန်းဒေသ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက် ပေ ၃၇၀၀ ခန့်မြင့်ရာအရပ်၌ တည်ရှိသည်။ အရှေ့ဘက်တွင် ရှမ်းပြည်နယ်၊ မိုင်းလုံမြို့နှင့် ၂၁ မိုင်၊ မြောက်ဘက် မိုးမိတ်မြို့နှင့် ၂၇ မိုင်၊ အနောက်ဘက်တွင် ချီ သပိတ်ကျင်းမြို့နှင့် ၆၀ မိုင်၊ မန္တလေးမြို့နှင့် ၁၂၅ မိုင် အကွာအဝေးတွင် တည်ရှိသည်။ မိုးကုတ်မြို့သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင်သာမက ကမ္ဘာတွင်ပါ ကျော်ကြားသောမြို့တစ်မြို့ ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့အဖိုးတန် ကျောက်မျက်ရတနာမျိုးစုံ ထွက်ရှိသော မြို့ဖြစ်သလို ဘာသာသာသနာ ထွန်းကားရာမြို့လည်း

၍ရှုမှတ်နည်းကို အလေးပေးအားထုတ်တော်မူခဲ့သည်။ ဆရာတော် စကြိုလျှောက်၍ တရားရှုမှတ်ခဲ့သောနေရာမှာ မြက်သရိုက်မပေါက်နိုင်လောက်အောင်ပင် ပြောင်ရှင်းလျက်ရှိနေသည်ဟု သိရှိရသည်။

ဆရာတော်သည် ရွှေကုကျောင်းတိုက်၌ နှစ်ပေါင်း ၂၂ နှစ်ကြာ တရားဓမ္မများအား ကျင့်ကြံအားထုတ်တော်မူခဲ့ပြီးနောက် မြန်မာနှစ် ၁၃၄၄ ခုနှစ်တွင် မိုးကုတ်မြို့ မင်းတံတားရပ်တွင်ရှိ ခါတော်မီကျောင်းတိုက်ကြီးသို့ ပဓာနနာယကဆရာတော်အဖြစ် သာသနာပြုသီတင်း သုံးခဲ့၏။

ဆရာတော်သည် မြို့နယ်ဩဝါဒါစရိယာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ မြို့နယ်သံ ယာနာယကအဖွဲ့ဝင်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ရုပ်ကွက်အုပ်စု သံယာနာယက ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ရွှေကုကြီးစေတီတော် ဩဝါဒါစရိယာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ရှေးကျောင်းဂိုဏ်းကြီး၏ ဂဏာဓိပတိ ဦးစီးနာယကအဖြစ်လည်းကောင်း၊ သာသနာရေးရာများ ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဆွမ်းခံဝတ်ကို အမြဲမပြတ်ဆောင်ရွက်တော်မူပြီး ဥပုသ်၊ ပဝါရဏာပြုကာ မြစွာကျင့်ဆောင်တော်မူသည်။ ကြီးလေးသော ကရုဏာအား လုံးဝစင်ကြယ်တော်မူသည်။ နေ့ညမပြတ် ပဋ္ဌာန်းပရိတ်ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းအမှုကိုလည်း နေ့စဉ်မလပ်အောင်ပြုတော်မူပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် မိမိသီတင်းသုံးရာ ကျောင်းတိုက်များတွင် ဘုရားသောက်တော်ရေ၊ ပန်း၊ ဆီမီး၊ ဆွမ်းတို့ကို နေ့စဉ်မပြတ် ကိုယ်တော်တိုင် ဆောင်ရွက်တော်မူပါသည်။ ထို့နောက် ဗုဒ္ဓါနုဿတီနှင့် အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို အဓိက လက်ကိုင်ပြုကာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်တော်မူပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ကျိန်းစက်ခြင်း ဆွမ်းကိစ္စနှင့် အခြားသော အရေးကြီးသော ကိစ္စမှ အပအလဟဿအချိန်အား ကုန်ဆုံးစေခြင်းမရှိပါ။ အနိမ့်ဆုံးအပြင် အကုသိုလ်စိတ်များ မဝင်နိုင်စေရန် မေတ္တာဘာဝနာကို စီးဖြန်းနေသည်။ ဝိပဿနာအရာ၌ မည်မျှပေါက်ရောက်ခဲ့သည်ကို ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ အခန်းတံခါးတွင် ကိုယ်တိုင်မြေဖြူရေးမှတ်ထားခဲ့သည့် တရားမှတ်တမ်းများ အချို့ကို တင်ပြပါမည်။

- ၁၃၂၆ ခု၊ တန်ခူးလ အရဟံသိဒ္ဓိအောင်ပြီ။
- ၁၃၆၉ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၁၃ ရက်၊ ည ၁၂

နာရီ ၃၅ မိနစ် ရဟန္တာအောင်ရမည်။
- ၁၃၆၄ ခု၊ နတ်တော်လ ပြည့်ကျော် ၄ ရက်၊ တနင်္လာည ၁၁ နာရီ ၂၂ မိနစ်အချိန်တွင် သိဒ္ဓိဓာတ်လုံး ရသည်။

- ၁၃၆၅ ခု၊ ကဆုန်လဆန်း ၃ ရက်၊ ရက်ရာဇာစနေနေ့နံနက် ၄ နာရီ အကြံပေါ်ဉာဏ်ပေါ်ပွင့်။

- ဝါခေါင်လဆုတ် ၆ ရက်၊ သောကြာနေ့ ၄ နာရီ အချိန်၊ ပထဝီ ၄ သိပ္ပုန်း၊ အာရုံ ၆ ပါးသိပ္ပုန်း၊ ဓာတ် ၆ ပါးသိပ္ပုန်း၊ အာယတန ၆ ပါးသိပ္ပုန်း၊ အားလုံးပေါ်ရာ သိပ္ပုန်း၊ ရုပ်နာမ်သိပ္ပုန်း၊ ကဆုန်လဆန်း ၃ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့နံနက် အိပ်မက် “ဗြဟ္မာ့အများကြီးရသည်”။

- ၁၃၆၅ ခု၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၁၀ ရက်၊ သောကြာ ရက်ရာဇာနေ့၊ နေ့ ၃ နာရီ၊ ၃၀ မိနစ်အချိန် လေးချက်သီး၊ လဆန်းတစ်ရက်နေ့ ၁ နာရီ ၃၅ မိနစ် ဆုတောင်းဆုံး ၈ ရက်၊ ၂ နာရီ ရုပ်နာမ်ပြန်ကြည့်။

- ၁၃၆၅ ခု၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၉ ရက်၊ နံနက် ၆ ခွဲ၊ စနေဖြစ်ပျက်ချုပ်ငြိမ်း၊ သိ ၅ ချက် သိဖြစ်ပျက်ချုပ်ငြိမ်းကုန်မရှိ။ သိနေ့ ၁၂ နာရီချုပ်သည်။ ပျက်ရုပ်နာမ် ၂ ဖြစ်ပျက်ရုပ်နာမ် ၄ ချက်သီး၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၄ ရက် ည၌ ၁ နာရီ ၃၅ မိနစ် ကြာသပတေး။

ဆရာတော်ကြီး၏ နောက်ဆုံးခရီး

ဆရာတော်သည် ကျောင်းရှေ့တွင် စူဠမဏိစေတီတော် တည်ထားပြီး စေတီတော်အတွင်း ဌာပနာရန် ဌာပနာပစ္စည်းများကို ပင့်ဆောင်ရန် နောက်ပါတပည့်များနှင့်အတူ မန္တလေးသို့ ကြွတော်မူသွားသည်။ ဆရာတော်သည် မန္တလေး မဟာမြတ်မုနိဘုရားအနီး သေနာရာမတိုက် အဋ္ဌမအာဠာကျောင်း၌ တည်းခိုသီတင်းသုံးတော်မူပါသည်။ ဆရာတော်သည် မန္တလေးသို့ မကြာရှေးကမီ ၁၃၆၈ ခု၊ တပို့တွဲလဆန်း ၁၄ ရက်နေ့တွင် ကျောင်းရှိ ရဟန်းသာမဏေကျောင်းသားများကိုခေါ်ပြီး တစ်ပါးစီ၊ တစ်ယောက်စီကို ငွေသား ၃၀၀၀ ကျပ် ပေးလိုက်ပြီး ရဟန်းသာမဏေတို့အား သင်္ကန်းတစ်စုံစီလှူဒါန်းလိုက်ပြီး ဤသို့မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

“ဦးစင်းတို့ ကျောင်းတိုက်ကြီးကိုလည်း လွှဲအပ်ပြီးပြီ။”

...ကြီးမှာ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် သက်န်းတစ်စုံသာ ရှိတော့သည်။
ငါက မင်းတို့အပေါ်မှာ ပြောမှားဆိုမှားရှိခဲ့ရင် ခွင့်လွှတ်ကြ။
ငါ့အပေါ်မှာ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင်လည်း ငါ့ခွင့်လွှတ်ပါတယ်။
ငါ့မှာ ဘာသံယောဇဉ်မှမရှိတော့ဘူးဟု မိန့်တော်မူလိုက်ပါ
တော့သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် အန္တိမ သံသရာခရီးလမ်းကို
သိနေရော့အလား။ နောက်ဆုံးကန်တော့သည့်အလား မိုး
ကုတ်မြို့ ကျပ်ပြင်ကသည်း အနောက်ကျောင်းဆရာတော်
ဘုရားကြီးထံ သွားရောက်ကန်တော့လိုက်ပြီး ဤသို့ လျှောက်
ထားလိုက်ပါတော့သည်။ “တပည့်တော် နောက်ဆုံးလာရောက်
ကန်တော့ခြင်းပါဘုရား။ တပည့်တော် ကျန်းမာရေးလည်း
မကောင်းပါဘုရား။”

ထိုနေ့မှပင် လင်းရောင်ခြည်ဆရာတော်နှင့် တပ်ဦး
ကျောင်းဆရာတော်တို့ကိုလည်း ထူးထူးခြားခြား သွားရောက်
တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက် စကားပြောတော်မူပါသည်။ ဆရာတော်သည်
ပြုပ္ပယ်ကိစ္စများကို ကုန်စင်အောင် ဆောင်ရွက်တော်မူပြီး ကျန်
သော အရေးကြီးသောကိစ္စတစ်ခုဖြစ်သော ဆရာတော်ကြီး
တည်ထား လက်စဖြစ်သည့် စုဠမဏိစေတီတော် မြတ်ကြီး
ဌာနသွင်း စီမံစရာတစ်ခု ကျန်နေသေးသည့်အတွက် ဆရာ
တော်သည် တပေါင်းလဆန်း ၁၀ ရက်နေ့တွင် ဌာပနာ
ပစ္စည်းများကို မိုးကုတ်မင်းတံတားရပ် ဦးမောင်ငယ်အားအပ်နှံ
တာ စေတီတော်အတွင်း ထည့်သွင်းယူဆောင်သွားရန် ဤသို့
မိန့်တော်မူလိုက်ပါသည်။

“ငါနေကောင်းတယ်။ ငါ မိုးကုတ်မြို့ကို ပြန်မလာ
တော့ဘူး။ မင်းတံတားရပ်က စည်ကားတော့မယ်။ ဌာပနာ
ပစ္စည်းတွေကို စုဠမဏိစေတီတော်အတွင်း တပေါင်းလမှာ
အပြီးပိတ်လိုက်ပေတော့”

ဆရာတော်သည် လိုက်ပါသွားခြင်းမရှိတော့ပါ။ ဒကာ
ရင်းဖြစ်သော ဦးမောင်ငယ်အား နောက်ဆုံးမိန့်ကြား လိုက်ပါ
တော့သည်။

“ငါ့မှာ ဘာသံယောဇဉ်မှ မရှိတော့ဘူး။ မင်းနဲ့လိုက်
လို့ မင်းသင်္ဂြိုဟ်ခွင့်ရတာ”

ဤသည်ကို ကြားရသော ဒကာဖြစ်သူမှာ ဝမ်းနည်း
စွာဖြင့် ဆရာတော်မိန့်သည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် မိုးကုတ်မြို့
သို့ ပြန်လာလိုက်ပါတော့သည်။

မြန်မာနှစ် ၁၃၆၈ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၁ ရက်၊
၂၆.၂.၂၀၀၇ တနင်္လာနေ့နံနက် ၈ နာရီအချိန်တွင် သက်
တော် ၈၂ နှစ်၊ သိက္ခာတော် ၆၄ ဝါရှိတော်မူပြီဖြစ်သော
ခါတော်မီကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တစန္ဒောဘာသာ မဟာထေရ်
မြတ်သည် “ဖြစ်ပျက်သိ၊ ဖြစ်ပျက်သိ”ဟု နှုတ်မှရွတ်ဆိုလျက်
ခန္ဓာဝန်ချ တော်မူသည်။ ဆရာတော်၏ရုပ်ကလာပ်တော်ကို
နန္ဒိသေနာရာမအဋ္ဌမအုတ် ကျောင်းဆရာတော်၏ စီစဉ်ဆောင်
ရွက်မှုဖြင့် မန္တလေးမြို့မှ မိုးကုတ်မြို့သို့ နေချင်း လွယ်ကူစွာ
ပင့်ဆောင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဆရာတော်၏ ကြွင်းကျန်ရစ်သောရုပ်ကလာပ်တော်
ကို ခါတော်မီကျောင်းတိုက် စံကျောင်းတော်တွင် ခုနစ်ရက်
ကြာ အပူဇော်ခံထားရှိပြီး ၁၃၆၈ ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော်
၂ ရက် (၄.၃.၂၀၀၇) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် နိဗ္ဗာန်ကျောင်းချကာ
ရဟန်းရှင်လူ၊ တပည့်ဒကာ၊ ဒကာမတို့မှ မိုးကုတ်မြို့ ထင်းယား
ပင်ကျော့သုသာန်သို့ ထုတ်ဆောင်၍ မီးသင်္ဂြိုဟ်တော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်၏ရုပ်ကလာပ်တော်ကို နံ့သာထင်းပုံထက်
သို့တင်၍ မီးသင်္ဂြိုဟ်သောအခါတွင် ရုပ်ကလာပ်တော်မှ ဓာတ်
တော်များကျရောက်ခြင်းကို မြင်တွေ့ဖူးမြော်ရသဖြင့် ရဟန်းရှင်
လူအများ အုတ်အော်သောင်းတင်း အံ့ဩဘာနန်း ဖြစ်ခဲ့ကြ
ရသည်။

ဆရာတော်၏ ကြွင်းကျန်ရစ်သော ဓာတ်တော်များနှင့်
မီးမခတော်မူခဲ့သော ညာမျက်လုံးတော်၊ ဘယ်မျက်လုံးတော်၊
တင်ပါးခံတော်၊ ပခုံးတော်၊ လည်ချောင်းကွင်းတော်၊ ဦးခေါင်း
တော်တို့ကို အများပြည်သူများ ဖူးမြော်နိုင်ရန်အတွက် မိုး
ကုတ်မြို့ မင်းတံတားရပ် ခါတော်မီ ကျောင်းတိုက်အတွင်း၌
အပူဇော်ခံထားရှိသည်။ ဆရာတော် ခန္ဓာဝန်မချမီ တည်ထား
တော်မူခဲ့သော စုဠမဏိစေတီတော်ကိုလည်း ခါတော်မီ
ကျောင်းတိုက်ဝင်းအတွင်းတွင် ဖူးမြော်နိုင်ပါကြောင်း ရေးသား
တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

သတ္တဝါမှန်သမျှ ဘေးမခ အေးမြရွှင်လန်း ချမ်းမြေ့
ပါစေ...

ကျော်ဇောဟိန်း(နံ့သာ)

ဂျပန်ဘုရားဖူး သွားရအောင်

မြတ်မြတ်မိုး

တစ်နေ့ အိမ်ရှေ့တွင် ကျွန်မ တစ်ဦးတည်း စာထိုင်ဖတ်နေစဉ် သားတော်မောင် ရောက်လာပြီး ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့်ဖြင့်...

“မေမေ သား ဂျပန်ဘုရား သွားချင်တယ်”

ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်မ အံ့ဩထိတ်လန့်သွားရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အိမ်ထဲက အိမ်ပြင် မထွက်လိုက်နဲ့ ထွက်လိုက်တာနဲ့ သွားစရိတ်၊ လာစရိတ်၊ စားသောက် တည်းခိုစရိတ်တွေက ခေါင်ခိုက် ဈေးများ အကြွေးပွားစရာ ဖြစ်နိုင်

သောကြောင့် အာရှတိုက်တွင် ခေတ်အမီဆုံးနိုင်ငံဖြစ်သည့် ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ဘုရားဖူးသွားချင်သည်ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်မ အံ့ဩထိတ်လန့်သွားရခြင်း ဖြစ်သည်။

“နေစမ်းပါဦး သားရယ်၊ သားရဲ့ဘုရားဖူးခရီးက ဝေးလှသည်လား၊ အကုန်အကျများပြီး ကရိကထများတဲ့ခရီးကို မသွားနှင့်စမ်းပါနဲ့ သားရယ်၊ မေမေ စိတ်မချလို့ပါ”

“ဟာ...မေမေကလည်း သားပြောတာက ဂျပန်နိုင်ငံကို ဘုရားဖူးသွားဖို့ ပြောတာမဟုတ်ဘူး၊ မှော်ဘီမှာရှိတဲ့

ဆင်ဖြူကျွဲကင်္ဂါ မြတ်စွာဘုရား

**သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ကင်းခြင်း။
စစ်ဘေး၊ လက်နက်ဘေးကင်းခြင်း။
အရပ်လေးမျက်နှာမှလာသော အန္တရာယ်ကို
ကာကွယ်ပေးခြင်း။**

ဣန္ဒာဘုရားတွေကို သွားဖူးဖို့ ပြောတာပါ။”
သားဖြစ်သူ၏ အဖြေစကားကြောင့် ကျွန်မ စိတ်
သက်သာရာ ရသွားတော့သည်။ မော်လမြိုင်-ရန်ကုန် တစ်ည
အိပ်ခရီးစဉ်ကို အသွားအပြန်ခရီးစရိတ် ငွေကျပ် တစ်သောင်း
သာ ပေးရသည်မို့ ကျွန်မလည်း လမ်းခရီးတွင် လိုသလို
သုံးလိုစားလိုရအောင်နှင့် လှူဒါန်းမှုများ ပြုလုပ်နိုင်ရန်
အတွက် ငွေကျပ်သုံးသောင်း ထုတ်ပေးလိုက်သည်။
နေ့လယ်စာ စားသောက်ပြီး မွန်းတည့် ၁၂ နာရီ
တိတိတွင် ကလေး၊ လူကြီး ဘုရားဖူးခရီးသည် ၂၀ ဦးတိတိ

ပါဝင်သော Light Truck အမျိုးအစားယာဉ်မှာ ကျွန်မတို့
နေထိုင်ရာ စစ်ကြီးရပ်ကွက်မှ စတင်ထွက်ခွာကာ ပေါင်၊
သထုံ၊ ဘီးလင်း၊ ကျိုက်ထို လမ်းဆေးတစ်လျှောက်ရှိ ဘုရား
များ ဝင်ဖူးကာ ကျိုက်ထိုမြို့ရှိ ကျိုက်ပေါလော့မဲ့ရှင် ဘုရား
ဝင်းရှိ တည်းခိုဆောင်တွင် ညအိပ်ရပ်နားကြလေသည်။
နံနက် ၄ နာရီတွင် ကျိုက်ထိုမြို့မှ စတင်ထွက်ခွာ
ကာ နံနက် ၈ နာရီတွင် မော်ဘီမြို့ရှိ ရှေးဟောင်း ဗုဒ္ဓဆင်းတု
တော်များအား ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ကာ အပြန်လှည့် ရွှေတိဂုံ
စေတီတော်သို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ခဲ့ကြပြီး ည ၈ နာရီတွင်

**ဒါယက မုဂ္ဂလိန်ဘုရား
မှူးရဲ မြတ်စွာဘုရား**

**ရေနံ အက်စပ်သော လုပ်ငန်းများ စီးပွားဖြစ်ထွန်း
အောင်မြင်ခြင်း၊ စီးပွားလာဘ်လာဘ တိုးတက်ခြင်း။**

တိုင်တော်ပြု ပြုစုသူများ

ရောဂါဘယ ကင်းဝေးခြင်း၊ ဖြစ်ပေါ်လာကွဲသော ကပ်ရောဂါများ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခြင်း

မော်လမြိုင်နေအိမ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့သည်။ မိသားစု ညစာ စုပေါင်းစားသောက်ပြီးချိန်မှာ... သားတော်မောင် က သူ၏ ဘုရားဖူးခရီးစဉ်အကြောင်းကို ရင်ဖွင့်ပြောပြခဲ့သည်။

“သားတို့ကားက ရန်ကုန်-ပြည် ကားလမ်းနံဘေး ကနေ အနောက်ဘက်ကို ၁၀ မိနစ်လောက် ဆက်မောင်းရ သေးတယ်။ ရေပြာရွာကိုရောက်တော့ ကားရပ်တဲ့နေရာဝန်း ကျင်မှာ စားသောက်ဆိုင်တွေ၊ ဈေးဆိုင်တွေ အများကြီးပဲ။ သားတို့အဖွဲ့လည်း ဘုရားဖူးဖို့ တန်းစီပြီး စောင့်ကြရတာပေါ့။ လူတန်းကြီးက ကျောင်းဝင်းအပြင်အထိတောင် ရောက်တယ်။ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဘုရားဖူးခရီးသည်တွေဟာ တရွေ့ ရွေ့နဲ့ စိတ်ရှည်သည်းခံပြီး စောင့်ဆိုင်းရတာပေါ့။

ဓမ္မာရုံထဲကိုရောက်တော့ ဆရာတော်ကို အရင်ဦး ဆုံး ဖူးကြရတယ်။ ဆရာတော်က ဘုရားဖူးပရိသတ်တွေကို တရားဟော ဆုံးမဩဇာ ချီးမြှင့်တယ်။ ဆရာတော်ရဲ့အသံ က ကြည်လင်ပြတ်သားပြီး မေတ္တာစိတ်တွေ ပြည့်ဝနေတယ် လို့ ခံစားရတယ်။

ပြီးတော့ တန်းစီပြီး အပေါ်ထပ်မှာ တည်ရှိတဲ့ ဆင်းတုတော်တွေကို တန်းစီလက်အုပ်ချီပြီး ဖူးကြရတယ်။ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက ထုလုပ်ပူဇော်ခဲ့တဲ့ ဗုဒ္ဓ ဆင်းတုတော်တွေကို ဖူးမြော်ကြည်ညိုလိုက်ရတဲ့ ချိန်က စပြီး သားစိတ်ထဲမှာ ကြည်နူးခံစားလိုက်ရတယ်။ (ဖေဖေတို့ မေမေတို့ကိုလည်း ဖူးစေချင်လိုက်တာ မေမေရယ်...။

လေထိုင် နှင့် လှူလှူ ပြုစုသူများ

မိမိစည်းစိမ် မပျက်စီးအောင် စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ မိမိဘုရား မပျက်စီးအောင် စောင့်ရှောက်ခြင်း။ အေးချမ်းအောင်မြင်မှုဖြစ်အောင် စောင့်ရှောက်တော်မူသည်။

ပုဂံတော်မူ မြတ်စွာဘုရား

မိမိလိုရာကို ဆုတောင်းလျှင် ဆုတောင်းပြည့်လွယ်ခြင်း

သားတို့အဖွဲ့တွေ ရှေးဟောင်းဆင်းတုတော်တွေကို ဖူးမြော်ကြည့်ညိပြီးတော့ ကျောင်းဝင်းတစ်ပတ် လှည့်လည်ကြည့်ရှုခဲ့ကြတယ် မေမေရဲ့။ ကျောင်းဝင်းထဲမှာ ဇမ္ဗူအေးစေတီတော်၊ လောကဥသျှောင် ထိုင်တော်မူနဲ့ လောကဇာန်အောင် ရုပ်တော်မူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တွေကိုလည်း ဖူးလိုက်ရသေးတယ် မေမေရဲ့...။

ကျောင်းဝင်းထဲမှာ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေပုံများ မေမေရယ်...ဟိုတယ်ဝင်းကြီးတစ်ခုထဲ ဂျောက်သွားသလို ခံစားလိုက်ရတယ်။ ကျောင်းဝင်းတစ်ဝင်းလုံးမှာ ကွန်ကရစ်

လမ်းတွေ ခင်းထားပေးတယ်။ လမ်းဘေးဝဲယာမှာ အရိပ်ရပင်၊ ပန်းအလှပင်တွေနဲ့ သီးနှံပင်တွေကလည်း ပြည့်လို့။ ၁၅ ပေ x ၂၅ ပေ အရွယ်ရှိတဲ့ ခြင်္သေ့သံကော၊ ရေချိုးခန်း အိမ်သာတဲ့လျက် တစ်ထပ်အာရုံစီ တစ်ပါးယောက် အဆောင်တွေကလည်း အလုံးပေါင်း ၆၀ ကျော်တယ်။

‘အောင်ဇမ္ဗူဗိမာန်’ လို့ ခေါ်တဲ့ ဓမ္မာရုံကြီးကလည်း ခုံညားသပ်ရပ်ပြီး သစ်လွင်တောက်ပနေတာပဲ။ ဘုရားဖူး ဧည့်သည်တွေ နားခိုဖို့ နားနေဆောင်တွေ ဆောက်ထားပေးတယ်။ စတုဒိသာနဲ့လည်း ကျွေးမွေးဧည့်ခံတယ်။ အိမ်သာ

အာဂလမုဒြာ ဝါရုမုဒြာ မြတ်စွာဘုရား

မိမိခွင့်များကိုလည်း ကာကွယ်ပေးခြင်း၊ လာဘ်လာဘနှင့် မြတ်သောစုံကိုလည်း ပေးတော်မူခြင်း

လောကဗဟိဒ္ဓိအောင် ရုပ်တော်မူဘုရား

လောကဉ္စေတီရောင် ထိုင်တော်မူဘုရား

တွေဆိုရင်လည်း သန့်သန့်ရှင်းရှင်းနဲ့ ဖိုလ်ထိုင်ကော၊ မြန်မာလိုပေါ့နစ်မျိုးစလုံးရှိတယ်။ အခုဆိုရင် ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓ ဆင်းတုတော်တွေ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူဖို့ ငါးထပ်အာရုံစီ ဂန္ဓကုဋ် အဆောက်အဦ လုပ်နေတာ လုပ်ငန်း ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်တောင် ပြီးနေပြီ မေမေရဲ့။

အဆောက်အဦတွေ ဆောက်လုပ်ထားဖို့ကလည်း စနစ်ကျမှကျ။ ကုန်းမြင့်ပေါ်မှာ စေတီတော်နှင့် ဆင်းတုတော်တွေ တည်ထားလို့ တစ်ဆူကနေ တစ်ဆူကို ဖူးမြော်ကြည့်လိုက်ရင် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဖူးတွေ့ရပြီး တစ်ဆူရဲ့ တစ်ဆူ နီးနီးလေးလို့ ထင်မိတတ်ခံစားရတယ်။

တောင်အောက်မှာရှိတဲ့ တစ်ပါးယောဂီဆောင်နဲ့ အခြားသာသနိက အဆောက်အဦတွေ ဆိုရင်လည်း သူ့နေရာနဲ့သူ တစ်ဆင့်ချင်း၊ တစ်ခုချင်း ညီညီညာညာနဲ့ မြင်တွေ့လိုက်ရတော့ တောထဲတောင်ထဲမှာ အဆင့်မြင့်မြင့် တည်ဆောက်ထားတဲ့ အဆင့်မြင့် မြင့်ဟိုတယ်ထဲ ရောက်သွားသလိုပဲ မေမေရယ်။ ကြည့်နူးသာယာလိုက်တာ။

ဘုရားဖူးဖို့ တန်းစီစောင့်ရတာ တစ်နာရီကျော်ကျော် ကြာ

ပေမယ့် ဘုရားဖူးပြီး ကျောင်းဝင်းတစ်ပတ် လိုက်ကြည့်လိုက်တာနဲ့ အပူအားလုံး ငြိမ်းသွားသလိုပဲ မေမေရယ်။ သားတို့ တစ်တွေ နားခိုဆောင်မှာ ထိုင်နားနေကြတုန်း ကားဆရာက ပြောတယ်။ အောင်ဇေဗ္ဗုဆရာတော်ရဲ့ ကျောင်းက သားတို့ မော်လမြိုင်မှာလည်း ရှိသေးတယ်တဲ့။ ဘယ်မှာ ရှိတာလဲဟင်”

သားဖြစ်သူက သူ၏ဘုရားဖူး အတွေ့အကြုံကို ရှည်လျားစွာ ပြောပြပြီး နိဂုံးချုပ်တွင် မေးခွန်းဖြင့် အဆုံးသတ် လိုက်သောကြောင့် ကျွန်မလည်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြေကြားပေး လိုက်ရသည်။

“အောင်ဇေမျှဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍဝံသဟာ ၄-၁-၁၉၉၆ ရက်နေ့ကစပြီး မော်လမြိုင်မြို့၊ သီရိမြိုင် ရပ်ကွက်၊ သီဟလမ်းမှာ အောင်ဇေမျှကျောင်းတိုက် ဓမ္မရိပ်သာ ရဲ့ ပဓာနနာယက ဆရာတော်အဖြစ်နဲ့ စတင်သီတင်းသုံး တော်မူခဲ့တယ်။

ဆရာတော်ရဲ့ ထက်သန်တဲ့ စေတနာ၊ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယ၊ သမ္မာဝါတွေကြောင့် အောင်ဇေမျှဓမ္မရိပ်သာ ကျောင်း တိုက်ဟာ တစ်စစ စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်လာခဲ့သလို ကျောင်းတိုက် တည်ရှိရာ သီရိမြိုင်ရပ်ကွက်ဆိုရင်လည်း တစ်ချိန်က နာမည်ဆိုးနဲ့ ကျော်ကြားခဲ့ပေမယ့် အခုဆိုရင် ကောင်းသတင်းတွေနဲ့ ကျော်ကြားနေပြီ သားရဲ့။ ဒါဟာ ဆရာ/ဒကာ ညီညာစွာနဲ့ သာသနာအကျိုး၊ လောကုကောင်း ကျိုးတွေကို စုပေါင်းဆောင်ရွက်ခဲ့ကြလို့ပဲ။

ဒီလိုနဲ့ ဆရာတော်ရဲ့ သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေကို ချီးမြှောက် ပါရမီဖြည့်တဲ့အနေနဲ့ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဘိုကုန်းရပ် ကွက်၊ သိမ်ကုန်းလမ်းနေ ဦးဟုတ်ရီ၊ သမီး မသက်သက်စွန် မိသားစုက မြေကွက်လှူဒါန်းပေးခဲ့လို့ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသ ကြီး၊ မှော်ဘီမြို့နယ်၊ ရေပြာကျေးရွာမှာ အောင်ဇေမျှတောရ ဓမ္မရိပ်သာ အမည်နဲ့ တောရကျောင်းကို ၂၀၁၀ ခုနှစ်မှာ စတင်ထူထောင်ခဲ့တယ်။

တောရကျောင်းရဲ့ သက်တမ်းဟာ ငါးနှစ်လောက် သာ ကြာမြင့်ခဲ့ပေမယ့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာတာကလည်း ဆရာတော်ရဲ့ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တွေအပြင် တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတွေရဲ့ ထက်သန်သော သဒ္ဓါ ဓွေးဖြူ အလှူပေးလှူကာ ပါရမီဖြည့်ပေးခဲ့လို့ပဲ။ သားရဲ့။

ဒီကြားထဲ အမြဲတော့ရှိရာ အမြဲတော့ဆိုတဲ့ စကား ကို ဂျပန်လူမျိုး ဘုရားဒါယကာကြီး ကာစူးသူကီကူမာနိ ပင့်ဆောင်လှူဒါန်းထားတဲ့ ခေတ်ခုနစ်ဆက်က ရှေးဟောင်း ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်တွေရဲ့ တန်ခိုးရှိန်စော်အာနုဘော် ဂုဏ်တော်

တွေကြောင့် မြန်မာပြည် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်က ဘုရားဖူး ရဟန်းရှင် ပြည်သူတွေသာမက ကမ္ဘာအနှံ့က နိုင်ငံခြားခရီး သွားဧည့်သည်တွေတောင် ဘုရားလာဖူးကြ၊ လေ့လာကြနဲ့ နေ့စဉ် စည်ကားနေတာလေ။ ဒါတင် ဘယ်ကမလဲ သား ရယ်။ ဗုဒ္ဓပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာ၊ သံဃပူဇာဆိုတဲ့ ရတနာသုံးပါးကို ရည်ရွယ်ပူဇော်တဲ့ ကုသိုလ်တော်တွေကိုလည်း နေ့စဉ် ပြုလုပ် ပြီး ပြည်တွင်း/ပြည်ပ သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေကို စွမ်းစွမ်း တစ်ဆောင်ရွက်နေလို့ ဆရာတော်ရဲ့ သာသနာပြုလုပ်ငန်း တွေကို အားပေးချီးမြှောက် အသိအမှတ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ နိုင်ငံ တော်အစိုးရက အောင်ဇေမျှဆရာတော် ဘဒ္ဓန္တပဏ္ဍဝံသ ဆရာ တော်ကို (မဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဓဇ)ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ဆက်ကပ်ပူဇော်ခဲ့တာပေါ့ သားရဲ့။

အခုဆိုရင် ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်တွေကို တစ်စုတစ်ဝေးတည်း ဖူးမြော်ကြည့်ညှိချင်ကြတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင် သူတော်စင်တွေ တစ်နေ့တခြား တိုးပွားလာလို့ အနယ် နယ်အရပ်ရပ်က ဘုရားဖူးလုပ်ငန်းအဖွဲ့တွေက “ဂျပန်ဘုရား ဖူး”ဆိုတဲ့ အမည်နဲ့ ခရီးစဉ်ကို ရေးဆွဲပြီး နေ့စဉ် သွားဧကန် ဖူးမြော်နေကြတာပေါ့ သားရဲ့။”

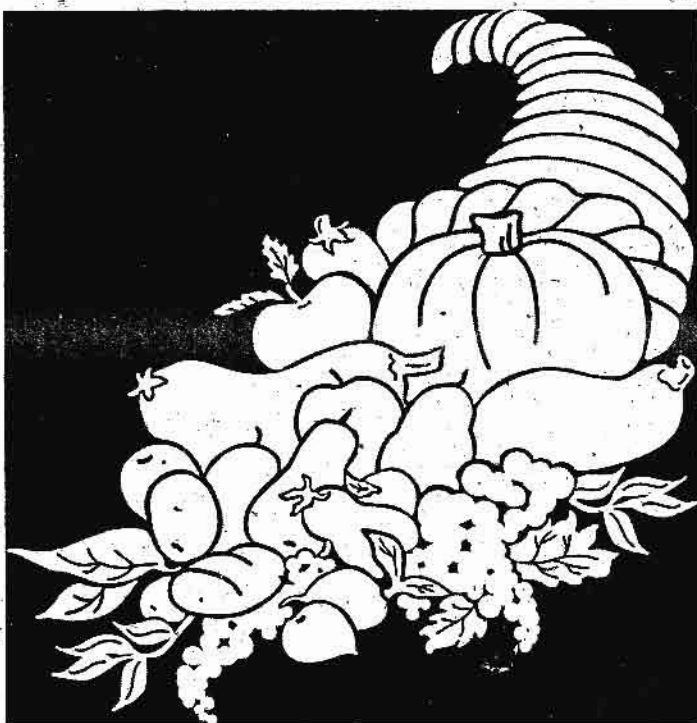
“မေမေပြောပြလို့ ဆရာတော်ရဲ့ သာသနာပြု လုပ်ငန်းတွေကို စုံစုံလင်လင် သိခွင့်ရလိုက်လို့ ဆရာတော်ရဲ့ လုပ်ရပ်ကို သာဓုအကြိမ်ကြိမ် ခေါ်ပါတယ်။ မေမေကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မေမေ၊ သာဓု...သာဓု...သာဓု”

သားဖြစ်သူ အပြောနှင့် လုပ်ရပ်ကြောင့် သားဖြစ်သူနှင့် အတူ သာဓုခေါ်မိရင်း ဆရာတော်၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းနှင့် သီလသမာဓိပညာအား အကြိမ်ကြိမ် ရှိခိုးဦးခိုက် ပူဇော်နေမိ ပါတော့သည်။

မြတ်မြတ်စိုး

အစားအသောက် ပေါများကြွယ်ဝစေသည့် ဓာတ်ပန်းချီ

ချစ်ဖွယ်(တောင်ငူ)

ကျွန်တော်သည် ဘဝတွင် ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးဖြင့် လှုပ်ရှားကျင်လည်ခဲ့ဖူးသည်ဖြစ်ရာ တစ်ခါသော် ဘဝအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုတွင် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးထံ ကပ္ပိယအဖြစ် နှစ်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်ခဲ့ရဖူးပေသည်။
တစ်ခုသော နံနက်စောစော အချိန် ကျွန်တော် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်

ကို အားကြိုမာန်တက် ရေးသားနေစဉ် -
“ဟေ့... ဒကာချစ်ဖွယ်၊ လမ်းဟိုဘက်ခြမ်း အိမ်မြင့်မြင့်ကြီးက ဖွင့်နေတဲ့သီချင်းကို နားထောင်ကြည့်စမ်း။ ဘယ်လောက် ကျက်သရေရှိလိုက်သလဲ” ဟု မိန့်တော်မူပါသည်။ ထိုအခါမှ ကျွန်တော်လည်း ရေးလက်စကို ရပ်

တန်လျက် ပတ်ဝန်းကျင်ကို နားစွင့်မိပါတော့သည်။ ကျွန်တော့် အကြား အာရုံထဲသို့ ပီသ ကြည်မြဲလှသော အသံဖြင့် စီးပျောလာသည်မှာ မခြားမဟုတ်။ နိုင်ငံကျော် အဆိုတော်တစ်ဦး သီဆိုထားသည့် ‘သမ္မုဒ္ဒေ’ သီချင်းသံပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။
“ဘယ်နယ်... ဒကာလေး”

နံနက်စောစော အခုလို သီချင်းသံမျိုး ကြားလိုက်ရတော့ ရင်ထဲမှာ အတိုင်း ထက်အလွန် စိတ်ချမ်းသာမှုတွေ ဖြစ်မသွားဘူးလား”

“မှန်ပါ အတော့်ကို ကြည့်နူး စရာကောင်းလှပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော် အရင်တကည်းက သတိပြုမိပါတယ် ဘုရား။ အဲဒီအိမ်ကြီးက နံနက်စောစော ဖွင့်လေ့ရှိတဲ့ သီချင်းတွေဟာ ‘သမ္မဒွေ’လို့၊ ‘စိန္တာမဏိ’လို့၊ ‘အောင်ပါစေ’တို့လို အလွန်ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိတဲ့ သီချင်းမျိုးတွေသာ ဖြစ်လေ့ရှိတယ်ဘုရား”

ကျွန်တော့် လျှောက်ထားချက် အဆုံးမှာ ဆရာတော်ကြီးက ယခုကဲ့သို့ အားပါးတရ ပြန်လည်မိန့်ကြားပါသည်။

“မင်္ဂလာယူတယ်ဆိုတာ အဲ့ဒါပဲ။ ဒကာချစ်ဖွယ်။ တချို့များ ဘယ်လောက်မသိသား ဆိုးရွားသလဲဆိုရင် မနက်စောစော မင်္ဂလာယူရမယ့်အချိန် ဘာဆိုနေမှန်း မသိကွဲတဲ့ ဂုံဂုံဝှစ်ဝှစ် သီချင်းတွေဖွင့်လို့ဖွင့်။ ဒကာလေး တစ်သက်လုံးမှတ်ထား။ နေ့တစ်နေ့ရဲ့အစ နံနက်ခင်းအချိန်ဟာ တစ်နေ့လုံး အတွက် အရေးကြီးဆုံးအချိန်ပဲ။ အဲဒီအချိန်လေးမှာ မင်္ဂလာယူတတ်ရင် တစ်နေ့လုံးအတွက် လုပ်သမျှကို သမျှ အားလုံး အဆင်ပြေမှာပဲ။ ဝေးဝေးလံလံမကြည့်နဲ့။ အခု ဒီပတ်ဝန်းကျင်ကလေးမှာပဲကြည့်။ အဲဒီအိမ်မြင့်မြင့်ကြီးဟာ တခြားအိမ်တွေနဲ့ တူသလား။ စီးပွားရေးအကောင်းဆုံးတွေရမြင်ရတာကိုက စိတ်ချမ်းသာစရာကောင်းနေတယ်။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား”

“မှန်လှပါဘုရား”

“ဒကာချစ်ဖွယ် အားတဲ့တစ်ရက် အဲဒီအိမ်ကို ဘုန်းကြီးခေါ်သွားမယ်။ အိမ်ထဲရောက်သွားရင် ဒီထက် ပိုပြီး စိတ်ချမ်းသာစရာတွေ တွေ့ရမယ်။ အတုယူလိုက်နာစရာတွေလည်း တွေ့ရမယ်”

“မှန်လှပါဘုရား”

“တရားတော်နဲ့ ဆိုင်ချင်မှ ဆိုင်လိမ့်မယ်။ သို့သော်လည်း ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းတာဖြစ်မယ်။ မကောင်းတာလုပ်ရင် မကောင်းဒဏ် ခံရမယ်ဆိုတဲ့ တရားတော်က အထင်အရှားရှိပြီးသားပဲ။ ဒကာချစ်ဖွယ် ကြုံကြုံက်တုန်း အတိတ်၊ နိမိတ်၊ တဘောင်၊ စနည်းဆိုတာတွေအကြောင်း ဘုန်းကြီး နည်းနည်းပြောပြမယ်။ သေသေချာချာမှတ်ထား ဒကာလေး”

“မှန်လှပါ မိန့်တော်မူပါ ဘုရား”

“တတိယမြန်မာနိုင်ငံကို ထူထောင်ခဲ့တဲ့ အလောင်းမင်းတရားကြီးရဲ့ ငယ်နာမည်က အောင်ဇေယျတဲ့။ အောင်ဇေယျ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ခါနီးမှာ အတိတ်တစ်ခု ပေါ်လာတယ်။ အဲဒီအတိတ်ကတော့ နမောတဿဆိုတဲ့ အစစကားလုံးတွေကို ‘အောင်ဇေယျ တု သဗ္ဗမင်္ဂလံ’ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေနဲ့ အစားထိုး ပြင်ဆင်လိုက်တာပါပဲ။ ဒါကြောင့် အောင်ဇေယျအမည်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်မယ့် အတိတ်ဆိုပြီး ကောက်ယူကြတယ်။ တကယ်လည်း အောင်ဇေယျဟာ အလောင်းမင်းတရားကြီးအဖြစ် ရာဇဝင်မှာ ထင်ရှားခဲ့တယ်လေ”

“အဲဒီလိုပဲ ... အလောင်းမင်းတရားကြီး မွန်တို့ကို လုပ်ကြံစဉ်က

ဖောင်တော်ရှေ့ ထန်းပင်လဲကျတတ်ကို ‘ထန်း’ဆိုတဲ့ စနေနံ၊ မွန်ကလည်း စနေနံ၊ ဒါကြောင့် စနေနံအလိုပြည့်မယ်လို့ နိမိတ်ကောက်ခဲ့တယ် ...။ တကယ်လည်း အောင်ခဲ့တာပါပဲ။ အဲဒီတော့ ဒကာချစ်ဖွယ်မှတ်ထားဖို့က အတိတ်၊ နိမိတ်၊ တဘောင်ဆိုတာတွေကို လျစ်လျူရှုထားသင့်ဘူး။ ဘုန်းကြီးတို့ မြန်မာပြည်ကြီးက ဇမ္ဗူဒီပါ၊ လက်ျာတောင်ကျွန်းမှာ ပါတယ်။ ဇမ္ဗူဒီပဲ နိမိတ်ထွန်းဆိုတဲ့ စကားကို ဒကာ ကြားဖူးမှာပါ။ ဒါကြောင့် ... အတိတ်၊ နိမိတ်၊ တဘောင်၊ စနည်း၊ ဘဝေါတွေဟာ ဘုန်းကြီးတို့တိုင်းပြည်မှာ ပိုပြီး သက်ရောက်မှုရှိတယ် ဒကာချစ်ဖွယ်”

□ □ □

“နေအထွက်မှာ ရွှေခွက်နဲ့ ငွေအပြည့်ခပ်ပေးပါ”ဟူသော အဖြူရောင်စာလုံးပိုင်းပိုင်းကြီးတွေက အဝင်တံခါးမကြီး အပေါ်မှာလည်းကောင်း၊ “အောင်ပါစေ သပြေနခက်ဝေ ရွှေရေချမ်းလောင်းလို့ တောင်းဆုဖြာဝေ”ဟူသော မင်္ဂလာရှိလှသည့် တေးသံသည်လည်းကောင်း ကျွန်တော်တို့ကို ခုံညားစွာ ကြိုဆိုနေပါသည်။ နှုတ်ခမ်းမွေးစေဖြင့် အသက် ၅၀ ဝန်းကျင်ခန့် အသားအရေစိုစို၊ ဥဗစ်ရပ်ကောင်းကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ဆရာတော်ကို ပျာပျာသလဲပင် နေရာထိုင်ခင်းပေးပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ ဤနှစ်ထပ်အိမ်မြင့်ကြီး၏ အရှင်သခင် ‘ဦးအောင်ချမ်းသာ’ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပေတည်း။

“ကိစ္စအထွေအထူးတော့ မရှိ

ပါသူး ဒကာကြီး အောင်ချမ်းသာ။
ဟောဒီဘုန်းကြီးရဲ့ ကပ္ပိယက ဒကာ
ကြီးနဲ့လည်း တွေ့ချင်တယ်ဆိုတာနဲ့
လာပို့တာပါ။ သူက စာတိုပေစလေး
တွေလည်း ရေးပါတယ်”

“မှန်လှပါ ဘုရား”

ဘုန်းကြီးက မိတ်ဆက်ပေး
သဖြင့် ကျွန်တော်က -

“ဦးရဲ့အိမ်ပေါ်ကို ရောက်တာနဲ့
တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်တော် ထူးထူးခြား
ခြား ခံစားလိုက်ရတာက စိတ်ထဲမှာ
အေး၊ ငြိမ်းချမ်းသွားတာပါပဲခင်ဗျား။
နောက်ပြီး နံရံပေါ် ချိတ်ဆွဲထားတဲ့
ရုပ်ပုံတွေ၊ စာပန်းတွေ၊ အပြင်အဆင်
အထားအသိုတွေကလည်း ကျွန်တော့်
အတွက် အတော့်ကို စိတ်ဝင်စားစရာ
ကောင်းလှပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်
တိုင်လည်း လောကီရေးရာ ဆောင်
ရွက်မှုတွေကို စိတ်ဝင်စား လေ့လာ
နေတဲ့သူတစ်ဦးပါ။ ဒါကြောင့် ဦးထံမှာ
ချိတ်ထားတဲ့ ပျားစွဲသော မှတ်ဆိတ်တို့
လို ဆီရေချိုး ဆေးရိုးမီးလှုံတို့လို၊ စိုင်
ကော်လို ချုံပေါ်ရောက်တို့လို၊ ဓာတ်
ပန်းချီလိုခေါ်တဲ့ ရုပ်ပုံကားချပ်တွေ
အကြောင်း ကျွန်တော်ကောင်းကောင်း
လေ့လာဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဦးရဲ့
အခန်းမှာ နိုင်ငံခြားကလာတဲ့ သစ်သီး
ဝလံပိုစတာကြီးလို အစားအသောက်
မျိုးစုံကို စားချင်စဖွယ် ပြင်ဆင်ထားတဲ့
ပိုစတာကြီးမျိုးတွေ အတော်များများ
ချိပ်ဆွဲထားတာကိုလည်း တွေ့ရပါ
တယ်။ အဲဒီပိုစတာကြီးတွေက ဘယ်
လိုကောင်းကျိုးပြုနိုင်တယ်ဆိုတာလေး
တစ်ဆိတ်ကျေးဇူးပြုပြီး ရှင်ပြပေးပါ
လားခင်ဗျာ”

ရှည်လျားလှသော ကျွန်တော့်

မေးခွန်းအဆုံးမှာ ဦးအောင်ချမ်းသာ
က ကျေးကျေနပ်နပ် ပြုံးနေပါသည်။
ထိုသို့ နှစ်လိုဖွယ် ပြုံးလိုက်သည့်အခါ
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏မျက်နှာသည် အထူးပင်
ကျက်သရေရှိလှပါသည်။

“ကောင်းပါပြီ မောင်ရင်။ ဒါဆို
ရင် ဦးနဲ့ ခဏလိုက်ခဲ့ပါ”

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက အခန်းအချို့ကို
ဖြတ်၍ အိမ်အတွင်း တစ်နေရာသို့
ခေါ်သွားပါသည်။ ကျွန်တော့်ကိုခေါ်
သွားသောနေရာသည် ထမင်းစားခန်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ အခန်း၏ ပြင်ဆင်ထား
သို့မူများအရ သိရပါသည်။ ထမင်းစား
စားပွဲနောက်ရှိ နံရံပေါ်မှ ပိုစတာကား
ချပ်ကြီးကိုကြည့်ရင်း ကျွန်တော် အံ့ဩ
မှင်တက်သွားပါသည်။ ပိုစတာတစ်ခု
တည်းနှင့် နံရံတစ်ခုလုံး ပြည့်လှမခန်း
ရှိပါသည်။ မျက်စိကို အေးမြစေလျက်
စိမ်းစိမ်းစိုစိုနှင့် စားချင်စဖွယ်ရှိလှသော
အသီးအနှံပေါင်းစုံသည် ထိုပိုစတာ
ကားချပ်ကြီးထဲတွင် အပြည့်အစုံ ရှိနေ
သည်။ အဆိုပါ ပိုစတာကားချပ်မျိုး
ကို လမ်းဘေး ပိုစတာရောင်းသူများ
ထံတွင်လည်း ကျွန်တော် မကြာမကြာ
တွေ့ဖူးပါသည်။

“မယုံမရှိနဲ့ မောင်ရင်ရေ။ အဲဒီ
လို အသီးအနှံစားသောက်ဖွယ်ရာ
တွေပါတဲ့ ပိုစတာကို အခုလို ထမင်း
စားခန်းမှာ ကပ်ထားတာဟာ အထိ
ရောက်ဆုံးပဲဆိုတာ ဦးကတော့ ကိုယ်
တွေ့ပဲလေ”

“ဘယ်လို ထိရောက်မှုမျိုးပါင်
ခင်ဗျာ”

“တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရရင်
တော့ ဒါဟာ ဓာတ်ပန်းချီတစ်မျိုးပဲ
ပေါ့မောင်ရင်။ ထမင်းစားဖို့ ဟောဒီစား

ပွဲမှာ ထိုင်မိတဲ့အခါတိုင်း အမြဲလို စိတ်
ချမ်းသာမှုတွေ ခံစားရစေတယ်။
အစားအသောက်နဲ့ ပတ်သက်လို့
ဘယ်တော့မှစိတ်မဆင်းရဲတော့။ အစား
အသောက်ပေါများစေတဲ့ အတိတ်
နိမိတ်ကိုဆောင်တယ်။ အစားကောင်း၊
အသောက်ကောင်း နဲ့ ရတယ်။ ထပ်
ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒါကို မယုံမရှိပါနဲ့
မောင်ရင်။ ဦးကိုကြည့်ပါ။ ဘဝတစ်
လျှောက် လက်တွေ့ ခံစားရတာတွေ
ကို ပြောပြနေတာပါ”

ထိုနေ့က မြန်မာမှုရေးရာ
အတိတ်၊ နိမိတ်များအကြောင်းနှင့်
ပတ်သက်၍ ဦးအောင်ချမ်းသာနှင့်
ကျွန်တော် အတော်ကြာကြာ ဆက်
ပြောဖြစ်ကြပါသေးသည်။ ဦးအောင်
ချမ်းသာထံမှ လောကီရေးရာကိုစွဲများ
အတွက် အဖိုးထိုက်တန်လှသော
ဆောင်ရွက်မှု အတော်များများကို
လည်း မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။ ထို
အချက်များထံမှ အပန်းကြီးလှသော
ကိုစွဲလည်းမဟုတ်ဘဲ တကယ်လည်း
အကျိုးထူးပေးလှသော သစ်သီးဝလံ
ပိုစတာပုံကြီး ထမင်းစားခန်းမှာ ကပ်
ထားခြင်းကိုလည်း ကျွန်တော်အကော်
အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသေး ၊
ဦးအောင်ချမ်းသာ ပြောကြားခဲ့ ၊ ထို
ပင် အစားအသောက်နှင့်ပတ် သက်၍
ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းက စိတ်
မဆင်းရဲခဲ့ရပါ။ သို့အတွက် သုံကြည်
သူများ နောင်ရွက်ကြ၊ ဤကြပါဟူ၍
သာ ဤဆောင်းပါးဖြင့် တိုက်တွန်းရေး
သား လိုက်ရပါကြောင်း ...။

ချစ်ဖွယ်(တောင်ငူ)

လာဘ်တိတ်စေတဲ့ အဆောင်

မင်းသိင်္ဂီ

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်ထံသို့ အယ်ဒီတာ မောင်မောင်မြင့်အေး ရောက်လာပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်အား...

“ဆရာရေ...အခုတလော အိမ်မှာ လာဘ်တိတ်သလိုပဲ၊ ပိုက်ဆံ သိပ်မဝင်ဘူး ဆရာရေ၊ လာဘ်ပွင့်တဲ့ နည်းလေးဘာလေး ပေးစမ်းပါဦး”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

“ဒီလိုရှိတယ် မောင်မောင်မြင့်အေးရဲ့၊ လခစားသမားတွေကတော့ လာဘ်ပွင့်တယ်၊ လာဘ်တိတ်တယ် မရှိဘူး၊ မင်းတို့ ငါတို့လို လူတွေကတော့ လခစားသမားနဲ့ မတူဘူးကွ၊ တစ်လလုံးမှာ ဆက်တိုက်ရချင်လည်း ရနေတာ၊ တစ်ခါတလေ တစ်ရက်တည်းရပြီး နှစ်ဆယ့်ကိုးရက်လောက် မရတဲ့နေ့တွေလည်း ရှိတာပေါ့ကွာ၊ တစ်လမှာ ငွေဝင်တဲ့ရက်ကများပြီး မဝင်တဲ့ရက်ကနည်းရင် တို့အတွက် ဟန်တာပဲ၊ မဝင်တဲ့ရက်က

များရင် အဲဒီလ အကြွေးတင်တော့တာပဲဟေ့၊ မဝင်တဲ့ ကွက်လပ်ရက်တွေအတွက် အကြွေးနဲ့ ဖြည့်ရတာကိုးကွ” ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်မောင်မြင့်အေးက...

“အခု ဆရာပြောသလိုဖြစ်နေတာ၊ မဝင်တဲ့ရက်က များနေတာ၊ အဲဒါကြောင့် ဆရာဆီလာပြီး နည်းလမ်းကလေး ဘာလေး တောင်းရတာပေါ့”

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောလေ၏။

“ဒါက ဒီလိုရှိတယ် မောင်မောင်မြင့်အေးရေ... သုံးတဲ့စွဲတဲ့နေရာမှာ သတိဝီရိယရှိဖို့ လိုတယ်ကွ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ မောင်မောင်မြင့်အေးက...

“ကျွန်တော်က အသုံးအစွဲ မကြမ်းပါဘူး ဆရာရယ်၊ ပြီးတော့ ချွေတာလည်း ချွေတာပါတယ်”

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။

“ငါပြောတဲ့ သတိဝီရိယဆိုတာ အဲဒါမျိုး မဟုတ်ဘူးကွ၊ ဥပမာ-မင်း အခုနေ ငွေတစ်ထောင် ရပြီဆိုပါစို့ကွာ၊ မင်း ဘာဝယ်မလဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြန်၍မေးလိုက်ရာ...

“မင်းတို့ ငါတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေပဲ၊
 တခြားကုဋ္ဌပစ္စည်း မရှာတတ်ရင်
 ဘုရားဆွမ်းတော်တင်ဖို့ပစ္စည်း၊ ဘုရားပန်း
 စတာတွေဟာ ကုဋ္ဌပစ္စည်းတွေပေါ့ကွာ၊
 ငွေဝင်လာတာနဲ့ အဲဒါတွေ
 အရင်ဝယ်သိုက်အပ်ပါကွာ၊
 အဲဒါတွေ ဝယ်ပြီးရင် ကျန်တဲ့အနိဋ္ဌ
 ပစ္စည်းတွေ ဝယ်ခွင့်ရှိသွားပြီ၊
 ဝယ်ချင်ရာ ဝယ်ပေတော့”

“လိုအပ်ချက်တွေ ရှိတာပေါ့ ဆရာရဲ့၊ အဲဒါတွေ ဝယ်ရမှာပေါ့၊ ဥပမာ ဆရာရယ် အိမ်သာသုံးစက္ကူ၊ ကုန်တော့မယ်၊ အဲဒီစက္ကူ သုံးလိပ်လောက် ဝယ်ရမယ်၊ မီးသွေးထည်း ကုန်နေပြီ၊ မီးသွေးလည်း ဝယ်ရမယ်”

ဟု မောင်မောင်မြင့်အေးက ပြန်၍ပြောလိုက်၏။

“ဒီလိုရှိတယ် မောင်မောင်မြင့်အေးရေ... အိမ်နဲ့

ရာနဲ့ နေတယ်ဆိုတော့ အိမ်အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းတွေ ရှိတာပေါ့ကွာ၊ အဲဒီပစ္စည်းတွေကို ကောင်းသောပစ္စည်း၊ မကောင်းသောပစ္စည်း ဆိုသလို ခွဲရမယ်။ ဆန်းဗေဒင် စကားနဲ့ ပြောရရင် ဣဋ္ဌပစ္စည်း၊ အနိဋ္ဌပစ္စည်းပေါ့ကွာ၊ နံတဲ့ပစ္စည်း၊ မည်းတဲ့ပစ္စည်း၊ မီးရှို့ပစ်ရတဲ့ပစ္စည်း၊ အိမ်သာ၊ ရေချိုးခန်း စတဲ့နေရာတွေမှာ သုံးတဲ့ပစ္စည်းကို အနိဋ္ဌပစ္စည်း လို့ခေါ်တယ်။ စောစောက မင်းပြောတဲ့ အိမ်သာသုံးစက္ကူ တို့ မီးသွေးတို့ပေါ့ကွာ၊ ဒါတွေဟာ ဝယ်တော့ ဝယ်ရမယ်၊ အနိဋ္ဌပစ္စည်းလို့တော့ သိရမယ်၊ လာဘ်ဦးလာဘ်ဖျား ပိုက်ဆံကို အနိဋ္ဌပစ္စည်း မဝယ်ရဘူး။ ဥပမာကွာ ငါ စီးကရက် သိပ်ကြိုက်တယ်၊ စီးကရက်ဟာ မီးလောင် ကုန်ဆုံးသွားတဲ့ ပစ္စည်းဆိုတော့ အနိဋ္ဌပစ္စည်းပေါ့။ ငွေကြေး ဝင်လာတာနဲ့ စီးကရက်တော့ ဝယ်ချင်တာပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ အနိဋ္ဌပစ္စည်းဆိုတော့ မဝယ်ဘူးဟေ့၊ ကောင်းတဲ့ပစ္စည်း ဣဋ္ဌပစ္စည်း ဝယ်ပြီးမှ အနိဋ္ဌပစ္စည်းကို ဝယ်တယ်ကွာ။ အဲဒါလေးကို သတိမထားမိတာနဲ့ ငွေဝင်ပြီးရင် ဆက်တိုက် ဝင်ရမယ့်ငွေဟာ မဝင်ဘဲ ရပ်တန့်သွားတတ်တယ်၊ ငါ ပြောတာ မယုံရင် လုပ်ကြည့်ပါလား”

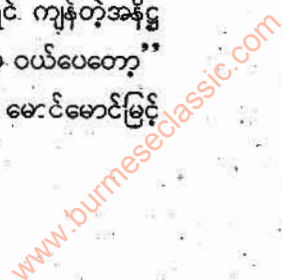
ဟု ကျွန်ုပ်က ရှင်းပြလိုက်၏။

“ဣဋ္ဌပစ္စည်းဆိုတာ ကျွန်တော် မခွဲတတ်ဘူး ဆရာရဲ့၊ အလွယ်ဆုံး ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပါဦး ဆရာရဲ့”

ဟု မောင်မောင်မြင့်အေးက ပြောလေ၏။

“ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ခွဲစရာမလိုပါဘူးကွာ၊ မင်းတို့ ငါတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေပဲ၊ တခြားကုဋ္ဌပစ္စည်း မရှာတတ်ရင် ဘုရားဆွမ်းတော်တင်ဖို့ပစ္စည်း၊ ဘုရားပန်း စတာတွေဟာ ဣဋ္ဌပစ္စည်းတွေပေါ့ကွာ၊ ငွေဝင်လာတာနဲ့ အဲဒါတွေ အရင် ဝယ်လိုက်ပေါ့ကွာ၊ အဲဒါတွေ ဝယ်ပြီးရင် ကျန်တဲ့အနိဋ္ဌ ပစ္စည်းတွေ ဝယ်ခွင့်ရှိသွားပြီ၊ ဝယ်ချင်ရာ ဝယ်ပေတော့”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လျှင် မောင်မောင်မြင့်အေးက...

“စိတ်ချ ဆရာ၊ အဲဒီအတိုင်းလုပ်မယ်၊ ပြီးတော့ လာဘ်ရွှင်တဲ့ အဆောင်လေးဘာလေးလည်း လုပ်ပေးပါဦး ဆရာရဲ့၊ အဆောင်ဆိုလို့ ပြောရဦးမယ် ဆရာရေ၊ ဆရာက ကျွန်တော့်အတွက်ဆိုပြီး အဆောင်လုပ်ပေး၊ ကျွန်တော်က အိမ်မှာလုပ်ထား၊ ကျွန်တော့်အိမ် လာတဲ့သူက လိုက်ပြီး လုပ်ရော ဆရာရေ၊ အိမ်ကိုလာတာကလည်း လူပေါင်းစုံ ဆရာရေ၊ တချို့က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီလူမျိုး တွေက လိုက်ပြီးလုပ်ချင်ပေမယ့် အခက်အခဲ ရှိနေပြန်ရော။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကို လုပ်ပေးတဲ့ အဆောင်ဆိုရင် လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး ဆောင်လို့ရမယ့် အဆောင်လုပ် ပေးပါ ဆရာရယ်၊ ဒါမှ သူတို့ လိုက်လုပ်ချင်လည်း လိုက်လုပ်လို့ရတာပေါ့”

ဟု ပြောလေ၏။

“ငါသုံးတဲ့ အဆောင်တစ်မျိုး ရှိတယ်ကွာ၊ အရင် တုန်းက လက္ခဏာဆရာ ဗေဒင်ဆရာ လုပ်စားတုန်းက အဲဒီအဆောင်မျိုး လုပ်ပေးဖူးပါတယ်ကွာ၊ အဲဒါကတော့ HORN OF PLENTY ဟုန်းအော့ဖ်ပလန်တီးလို့ ခေါ်တယ်။ ပေါကြွယ်ဝသော ဦးချိုလို့ အမိဟယ်ရတာပေါ့။ ရှေးတုန်း က ဥရောပတိုက်မှာရှိတဲ့ မုဆိုးကြီးတွေဟာ သူတို့ရတဲ့ သားကောင်ရဲ့ ချိုကြီးတွေကို ပစ္စည်းထည့်တဲ့ ပုံးကြီးတွေ အဖြစ် အသုံးပြုလေ့ရှိတယ်။ အဲဒါတွေ ဥရောပတိုက်မှာ ရှိတဲ့ လောကီပညာဆရာတွေက အဲဒီချိုကြီးတွေထဲမှာ သီးနှံတွေ၊ ငွေတွေ ထည့်ပြီး အစီအရင်အဖြစ် လုပ်ကြ တယ်။ အစီအရင်ဆိုတာလည်း အခြားဟာ မဟုတ်ပါဘူး။ လာဘ်ရွှင်တဲ့ အစီအရင်ပေါ့ကွာ။ အဲဒီအစီအရင်ဟာ ဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုရင် တကယ့်ဦးချိုနဲ့ တကယ့် ပစ္စည်းတွေ ထည့်ထားတာ မပြောပြလို့ အဲဒီပုံကို နံရံမှာ ချိတ်ဆွဲထားရင်တောင် လာဘ်ရွှင်တယ်ကွာ၊ ဥရောပတိုက် မှာ အဲဒီပုံတွေ တော်တော်များများ ချိတ်ထားလေ့ရှိတယ်၊ ဒီမှာလည်း အစောများများ ငါသုံးဖူးပါတယ်ကွာ၊ ဗေဒင်

လက္ခဏာဆရာ လုပ်တုန်းက အဲဒီပုံမျိုးတွေ ငါလုပ်ပေးဖူး ပေါင်းများပြီ၊ သုံးတဲ့လူတွေကလည်း အကျိုးရှိတယ်လို့ ပြောကြပါတယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ မောင်မောင်မြင့်အေး က...

“အဲဒီပေါကြွယ်ဝတဲ့ အဆောင်နဲ့ ပတ်သက်လို့ အထောက်အထားစာအုပ်ရော ရှိမလား ဆရာ”

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

“ရှိပါတယ်ကွာ၊ တချို့အဘိဓာန်ကဆိုရင် အဲဒါ ကို CORNUCOPIA လို့ ပြတယ်ကွာ၊ အမိဟယ်ကတော့ ဒါပါပဲကွာ၊ စောင်ဆိတ်ချိုထဲမှာ ဖွံ့ဖြိုးနေတဲ့ သီးနှံတွေ ထည့်ထားပုံကို ပြတာပါပဲ။ အနီးဆုံး အဘိဓာန်တစ်ခုကို ညွှန်းမယ်၊ ရိုးဒါးဒိုင်ဂျက် စွယ်စုံအဘိဓာန် အတွဲ-၁၊ စာမျက်နှာ ၂၀၄ မှာ ပုံနဲ့တကွ ဖော်ပြထားတာကို မင်း တွေ့ရပါလိမ့်မယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်မောင်မြင့်အေးက...

“ကျွန်တော့်လည်း တစ်ပုံလောက် ဆွဲပေးစမ်းပါ”

ဟု ပြောလေ၏။

“ဒီလို အရမ်းဆွဲလို့တော့ မကောင်းဘူးကွာ၊ ဂြိုဟ်သွားပြက္ခဒိန်မှာ မွန်းနဲ့ ဂျူပီတာ ပူးယှဉ်တဲ့နေ့မှာ ယန်းချီဆရာကို ဆွဲခိုင်းမယ်ကွာ၊ ပြီးတော့ မင်းတစ်ယောက် တည်း မသုံးနဲ့၊ ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြကွာ။ မင်းတို့ ငါတို့လို-ဝင်ငွေ ပုံမှန်မရှိတဲ့ လူတွေအတွက် အားကိုး အားထား ဖြစ်ပါစေကွာ”

သဗ္ဗသတ္တာ ကမ္မသ္မကာ
မင်းသိင်္ခ

အောင်လေးဗျာဝန္တနာဂါထာ

■ အောင်ကျည်ထွက်:

ဝါတ် ဝဿူ ပါသာဏံ၊
 အာဂုမံ၊ ဝါဠုကံ တထာ။
 ကုက္ကုဋံ ကလလင်္ဂါရံ၊
 အန္တကာရန္တိမေ နဝ။
 သတ္တေမာရေန ဝိဿဋ္ဌေ၊
 ဝိယေန္တိနံ နမေ။
 အဟမ္ပိ တေနပုညေန၊
 ဝိယေယျံ သဗ္ဗမာယုဓေ။

ဝါတ် = လောကထွတ်ထား တို့တုရားလျှင် ငါးပါးမာရ်
 နှစ်ထွင်ပွင့် စံနေခိုက်ခါ မာရ်နတ်လာလျက် စက္ကဝါတိုက်
 ဘောင်နှင့်ရိုက်၍ ပန်းပိုက်မြူစု သေးဖွဲ့နုနုသို့ မှန်မှန်ညက်
 ကြောက်စေဟု စေတနာဆိုး ပြုဖန်ပျိုးသား မိုးရိပ်သိမ့်ဟည်း
 ခြေတံပိုင် သစ်ပင်ကျောက်တုံး အိမ်အလုံးကို ခြေမှုန်း
 ဖြတ်ပိုင်း ရှစ်ရပ်တိုင်းမှ အံ့မှိုင်းလေဆိုး မှန်တိုင်းမျိုးကိုလည်း
 ဘောင်။

ဝဿူ = အဟုန်ဒီးဒီး စီးကျသွယ်သွယ် ရေပြင်
 ထူထဲ၌ ပိုဖွယ်ကင်းမည် သေစိမ့်ရည်၍ တမည်ပြုစား ထန်း
 နှံများနှင့် တောင်ဖျားမျှခေါင် အမြင့်ဆောင်သား ရှစ်တောင်
 ရပ်ညီ မောက်လျှမ်းသည့် မိုးကြမ်းရေဆိုး လက်နက်မျိုးကို
 ဘောင်ကောင်း။

ပါသာဏံ = ကျောက်ဖြင့်ကြိတ်လျက် မှန်မှန်ညက်
 ထွင် အိပ်စက်စေရန် တစ်မည်ဖန်၍ နဘံမိုးလုံး ထစ်ချွန်း
 နှစ်ည တိုက်ခတ်သံနှင့် အလှူဖြိုးဖြိုး ကျောက်ခဲ၊ ကျောက်
 နှစ် မိုကိုလည်းကောင်း။

အာဂုမံ = အသွေးတခြား အသားတစ်ထွေ အရေ
 ထစ်ချွန် အရိုးတစ်ဂိုဏ်း ထိုးခုတ်ပိုင်း၍ မဆိုင်းသေရန် ပြုစီမံ
 သား အလှူဖြိုးပြက် မိုးလုံးလက်အောင် တစ်ဖက်အသွား

နစ်ဖက်သွားဟု လုံစားစသည့် အမည်မည်လျှင် စုံစီဖန်ပျိုး
 လက်နက်မျိုးကိုလည်းကောင်း။

ဝါဠုကံတထာ = ထွက်လေဝင်လေ နစ်ထွေမရှိ သဲဖြင့်
 ဝိ၍ မချိသေအောင် ပြုဆောင်ဖန်ပျိုး သဲထုမိုးကိုလည်
 ကောင်း။

ကုက္ကုဋံ = တစ်မိုစိမ့်မှ သေအောင်ဟူ၍ သူအကြံ
 ပျိုးပြားမှ မိုးကိုလည်းကောင်း။

ကလလံ = ကျိုက်ကျိုက်ပွက်ဆူ အပူအနီး ရှံညွှန်မိုး
 ကိုလည်းကောင်း။

အင်္ဂါရံ = တစ်ခဏချင်း အပြင်းပူလောင် သေအောင်
 ဖန်ပျိုး မီးကျိုးမိုးကိုလည်းကောင်း။

အန္တကာရံ = ကြည့်သော်မစွမ်း စမ်းသော်မတင်
 ကြောက်စိတ်ဝင်၍ အလျင်သေရန် သဏ္ဍာန်ပြုဆောင် အပိုက်
 မှောင်ကိုလည်းကောင်း။

ဣတိ = ဤသို့၊ မာရေန = ဝိဿဋ္ဌေ၊ မာရ်နတ်မိစ္ဆာ
 အယုတ်တမာလျှင် ကြိမ်းကာဆင့်ဆင့် ပစ်လွှင့်အပ်ကုန်သော၊
 ဣမေနဝဿတ္တေ = လေမိုးကျောက်သဲ၊ ညွှန်မီးခဲနှင့် ပြာမဲ့
 မိုက်မှောင် ပြောင်ပြောင်လက်နက် ရောင်ဖြိုးပြက်ဟု ကိုးချက်
 ရန်စွယ် လက်နက်မျိုးအန္တရာယ်တို့ကို၊ ဝိယေန္တိ = ဗိုလ်ပါ
 အပေါင်း သောင်းကုဋေအား ဆောင်နိုင်ငြားလည်း ရိုက်လာ။
 ပုတ်လား အဘအပါးဝယ် ဆိုးရွားဟန်မှ သားငယ်တူသို့
 သီတဂူနှုန်း ကြည်နလုံးဖြင့် ပြေလုံးငြိမ့်အောင် သက်သေ
 ဆောင်၍ အောင်တော်မူကြီး အောင်တော်မူစသော (ဝါ)
 အောင်တော်မူသောကြောင့်၊ ဝိနံ = ဝိနဟူသည် အမည်တံဆိပ်
 ဘွဲ့ပုံလိပ်ဖြင့် ခတ်နှိပ်ပေါ်ထင် အောင်ပွဲရှင် မြတ်စွာဘုရားကို၊
 နာနာနာမာမိ = ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးပျော့ပျောင်း မာန်ကို
 လျော့၍ ကန်တော့ရှုခိုပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ အဟမ္ပိ = စတု

သမုတ္တန်ပြုလုပ်ဖန်သည် ရုပ်နာမ်ပေါင်းချုပ် အကျွန်ုပ်သည် လည်း။ တေနုပညေန = လက်နက်မျိုးကို ဖျက်ချိုးနှိမ်ခွဲ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့် ခိုးကျူးဝန္တနာ စေတနာပထာမ မြတ်ပုညကြောင့် သဗ္ဗမာယုဇေ = သေနတ်လေးခြား လှံစားပီးပေါက် အမြောက်စိန်မှူး ခြေမှန်းခွင်းဖြတ် အကျဉ်းမှတ်သော် လွှတ်အပ် မလွှတ်အပ် နှစ်ရပ်ကွဲခြံ၊ အလုံးစုံသော လက်နက်မျိုးတို့ကို၊ ဝီဇေယျံ = ယနေ့ကစ နိဗ္ဗာန်ရသည့် ကာလတစ်ခွင် သံသရာပြင်ဝယ် မမြင်ရမကြားရ အဝေးကပင် အောင်ရနိုင်ရ အောင်နိုင်ရသည့် ကိုယ်ဖြစ်ပါလို၏ မြတ်စွာဘုရား။

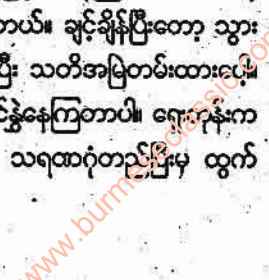
အထက်ပါ ဘုရားရှိခိုးဂါထာသည် တောစံတွင်း ဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော်(ပျော်) စီရင်ရေးသားအပ်သော ဂါထာဖြစ်ပါသည်။ တိပိဋကဓရ မင်းကွန်းဆရာဝေဘုရားကြီးက ဗုဒ္ဓသာသန မဟာဗုဒ္ဓဝင် ဒုတိယတွဲ၊ ဒေဝပုတ္တမာရ (ဝသဝတ္တိမာရ်နတ်)ကို အောင်မြင်တော်မူခန်း၌ တောင်တွင်း ဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော် ရေးသားစီရင်ခဲ့သည့် လက်နက်ကိုးပါး အောင်ဘုရားရှိခိုးဂါထာကို သီးခြားထည့်သွင်း မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြပါသည်။ ထို့ပြင် သာသနာရေးဦးစီးဌာနမှ ထုတ်ဝေသော စာအုပ်များတွင် “လက်နက်ကိုးဖြာ အောင်ဂါထာ”၊ “လက်နက်ကိုးပါး အောင်ဘုရားရှိခိုးဂါထာ” စသည့် အမည်များ ဖြင့်ဖော်ပြထားသည်။ အခြားစာစောင်များ ဘုရားရှိခိုးစာအုပ်များ၌လည်း ဖော်ပြထားကြပါသည်။ ဤဂါထာ၏ အမည်အပြည့်အစုံမှာ “ပတ္တာနာဆုသန်နှင့်တကွ မာရ်လက်နက်ကိုးဖြာ အောင်ဇေယျဝန္တနာဂါထာ” ဖြစ်ပါသည်။

ဤဂါထာတစ်ပုဒ်လုံး၏ ဖြစ်စဉ်အနက်၌ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော် ဗောဓိပုင်ရင်း အရေဉာက် ဒေပရာဓိတပလ္လင်၌ ထိုင်တော်မူပြီး “ဘုရားမဖြစ်သမျှ မထတော့” ဟု ဆုံးဖြတ်၍ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ကို ပိုင်ပိုင်ကြီးရရန် လက်တစ်ကမ်းအလိုတွင်ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က မာရ်နတ်မင်း လာရောက်နှောင့်ယှက်၍ ဓလမိုး၊ ရေမိုး၊ ဒကျာက်ခဲမိုး၊ လက်နက်မိုး၊ မီးကျိုးမိုး၊ ပြာပူမိုး၊ သဲမိုး၊ ရွံညှန်မိုး၊ အမိုက်မှောင်မိုးတည်းဟူသော လက်နက်ကိုးမျိုးဖြင့် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအလောင်းအား တိုက်ခိုက်သည်။ သို့သော် မာရ်နတ်မအောင်မြင် ပြိုကွဲပျက်စီးရပြီး ဝိနမာရ်အောင် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသာလျှင် အောင်မြင်တော်မူပုံကို ဖော်ကျူးထားခြင်း

ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ဤဂါထာ၏ထူးခြားချက်မှာ တောင်တွင်းဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော်က “ယနေ့ကစ နိဗ္ဗာန်ရသည့် ကာလတစ်ခွင် သံသရာပြင်ဝယ် မမြင်ရ မကြားရ အဝေးကပင် အောင်ရနိုင်ရ အောင်နိုင်ရပါလို၏ မြတ်စွာဘုရား” ဟူ၍ ဆုတောင်းထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ နိဗ္ဗာန်ကာလရသည့်တိုင်အောင် အပြီးအပိုင် အပြတ်ဆုတောင်းထားမှုသည် ထူးခြားလှပါသည်။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် အောင်ခြင်းရှစ်ပါးကိုလည်း အောင်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ဤမာရ်နတ်ကို အောင်မြင်တော်မူခြင်းသည် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ကို မရခင် အချိန်ပိုင်း၌ မာရ်နတ်၏တိုက်ခိုက်မှုကို ခံရခြင်းဖြစ်ရကား အောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက် အကြီးမားဆုံး ပထမဆုံး အောင်ခြင်းတစ်ပါးဖြစ်ပါသည်။ ကျန်အောင်ခြင်းခုနစ်ပါးသည် မြတ်စွာဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်ရှိပြီးမှ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရသော အောင်ခြင်းများဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဤအောင်ဇေယျဝန္တနာ ဘုရားရှိခိုးဂါထာကို နေ့စဉ်ရှိခိုးပူဇော်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့ဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း ၃၀ နှစ်ခန့် ရှိပါပြီ။ ကျွန်တော်သည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းပြီးသည့်အခါ စစ်မှုထမ်းဘဝ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ရေတန်းသို့မသွားမီ ခွင့်ရသဖြင့် ကျွန်တော့်ဇာတိမြို့သို့ ခေတ္တပြန်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏မုဆိုးမမိခင်အား ကန်တော့ပါသည်။ ထို့ပြင် အစ်ကိုကြီးတော့ အဖအရာ ဆိုသည့်အတိုင်း ကျွန်တော်၏ အစ်ကိုအကြီးဆုံးဖြစ်သူ ဦးမောင်မောင်သန်း(ကွယ်လွန်)အားလည်း ကန်တော့ပါသည်။ ဦးမောင်မောင်သန်းက တောင်တွင်းဆရာတော်ခင်ကြီးဖျော် စီရင်ထားသော အောင်ဇေယျဝန္တနာ ဘုရားရှိခိုးဂါထာကို ကူးယူထားသော စာရွက်ကို ကျွန်တော့်အားပေးရင်း -

“စစ်မှုထမ်းဘဝဆိုတာ အသက်ကိုစွန့်ရတဲ့အလုပ်ပဲ။ တို့လိုအရပ်သားတွေနဲ့စာရင် အသက်အန္တရာယ်ဖြစ်ဖို့က ပိုများတယ်။ လူဆိုတာ “သေတစ်နေ့ မွေးတစ်နေ့” တဲ့။ ဒီတော့ ရတနာသုံးပါး၊ သရဏဝဂ္ဂသုံးပါးကိုမြဲမြဲအရေကြီးတယ်။ မင်းတို့က သေနတ်ကိုင်ပြီး တိုက်ကြရတယ်။ ချင့်ချိန်ပြီးတော့ သွားလာလှုပ်ရှားပေါ့။ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်ပြီး သတိအမြတ်တမ်းထားပေါ့။ မင်းတို့က တရားသောစစ်ကို ဆင်နွှဲနေကြတာပါ။ ရှေးဂုန်းက စစ်သားတွေ့တာ စစ်မထွက်ခင် သရဏဝဂ္ဂတည်းပြီးမှ ထွက်

လေ့ရှိကြတယ်။ အခု မင်းကိုပေးလိုက်တဲ့ တောင်တွင်းဆရာ
ဘေ ခင်ကြီးမျှော်ရဲ့ ဘုရားရှိခိုးဂီတဟာ အင်မတန်မှ
အစွမ်းထက်တယ်။ ငါလည်း ဒီဂီတကို နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုး
တိုင်း ရွတ်ဆိုပူဇော်တယ်။ မင်းလည်း အနည်းဆုံး တစ်နေ့
နှစ်ခေါက်လောက် ရွတ်ဆိုရှိခိုးပေါ့ကွာ ဟူ၍ သေသေချာချာ
မှာကြားပြောဆိုပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဤဂီတကိုရ သည့်အချိန်မှစ၍
ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် နေ့စဉ်နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညအိပ်ရာဝင်
တစ်ကြိမ် ရှိခိုးပူဇော်ခဲ့ပါသည်။ နောင်တွင် သွားရင်းလာရင်း၊
လှုပ်ရှားရင်း အချိန်ရလျှင်ရသလို ရွတ်ဆိုပူဇော်ခဲ့ပါသည်။
ပထမတွင် ပါဠိနှင့်အနက်ကို စာရွက်ကြည့်၍ ဆိုခဲ့ရာ နောင်
တွင် ပါဠိရောအနက်ပါ အလွတ်ရလာပါတော့သည်။

‘ပွဲတွေ့ ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်စဉ်အကျဉ်းများ’

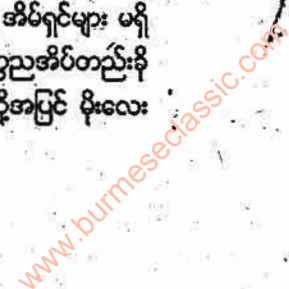
၁၉၆၈ ခုနှစ်က ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် ကချင်
ပြည်နယ် ဩဂုတ်မြေဒေသတွင် ရေတန်းစစ်ဆင်ရေးတာဝန်
ကျပါသည်။ အခက်ခဲဆုံးဒေသဖြစ်ပါသည်။ ရာသီဥတုဆိုး
ရွာခြင်း၊ အစားအသောက်ရှားပါးခြင်း၊ တောတောင်ထူထပ်
ခြင်းနဲ့ လူသူမရှိ ရွာပျက်များသာတွေ့ရခြင်းတို့နှင့် ရင်ဆိုင်ရ
ပါသည်။ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲထက် တောင်ပေါ် လူသွားလမ်းတွင်
မြေပြွန်မိုင်းများ ထောင်ထားခြင်းကို ကြုံတွေ့ရပါသည်။ တစ်
နေ့မှောင်မိုးသောအချိန်တွင် စွန်ဖောင်ဆွန်ခေါ် ရွာပျက်
ကြီး၏အနီးတွင် ကျွန်တော်၏တပ်ခွဲ ညအိပ်စခန်းချပါသည်။
ည ၇ နာရီခန့်တွင် သေနတ်သံများ တစ်စောလုံးဟိန်းသွား
ပါသည်။ ပထမတွင် ရန်သူလာပစ်သည်ဟု ထင်မိပါသည်။
အမှန်စင်စစ်မှ ညစောင့်ကင်းသမားက အခင်းကြီးသွားပြီး
ပြန်လာသူ တပ်သားမောင်ဝအား ချဉ်းကပ်လာသူ ရန်သူ
အထင်နှင့် မှားယွင်းပစ်ခတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ တပ်သားမောင်ဝ
မှာ ဒဏ်ရာပြင်းထန်ပါသည်။ တပ်သားမောင်ဝအား ရှေးဦး
သူနာပြုနည်းဖြင့် ပြုစုထားပြီး နောက်တစ်နေ့နံနက်စောစော
တွင် လူနာအား စစ်ကြောင်းဌာနချုပ်ရှိရာသို့ပို့ရန် စီစဉ်ပါသည်။

ထိုညက တစ်ညလုံး ကျွန်တော်သည် အောင်စေယု
ဝန္တနာဂီတကို တတ်နိုင်သလောက် အခေါက်ပေါင်းများစွာ

အာရုံပြုခဲ့ပါသည်။ ယင်းလူနာကို သွားစို့စဉ် ရှေ့ပွိုင့်တပ်စိတ်
အနောက်တွင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်
ရှေ့တွင် ကယားတပ်သားလေး ခေါ်ရီ ရှိပါသည်။ ပွိုင့်တပ်စိတ်
၏ နောက်ဆုံးတပ်သားဖြစ်သည်။ လမ်းတွင် အောင်စေယု
ဝန္တနာဂီတကို ကျွန်တော်ရွတ်ဆိုလာပါသည်။ စစ်ကြောင်း
ဌာနချုပ်ရှိရာ အင်ရော်ကောင်းရွာအနီးသို့မရောက်ခင် ကိုက်
၅ဝဝ အကွာခန့်တွင် ‘ဂျိုင်းခနဲ’ မိုင်းတစ်လုံးထပ်ကွဲပါသည်။
ကျွန်တော်ရှေ့က တပ်သားခေါ်ရီ အောက်တစ်ပိုင်းပြတ်၍
နေရာတွင်ပင် ကျဆုံးသွားရရှာပါသည်။ ကျွန်တော်မှာလည်း
မျက်နှာယမ်းဟပ်ခံလိုက်ရပါသည်။ ပွိုင့်တပ်စိတ်တစ်စိတ်နီး
ပါး ဤမြေပြွန်မိုင်းကို လွတ်သွားပြီးမှ တပ်သားခေါ်ရီ ထိသွား
သည်မှာ လွန်စွာအံ့သြမိပါသည်။ စစ်ကြောင်းဌာနချုပ်သို့
တပ်သားခေါ်ရီအလောင်းကို သယ်လာခဲ့ပါသည်။ စစ်ကြောင်း
ဌာနချုပ်သို့ရောက်၍ မကြာခင်မှာပင် ညက ဒဏ်ရာပြင်းထန်
စွာရခဲ့သော မောင်ဝသည်လည်း သေဆုံးသွားပါတော့သည်။
စင်စစ် ကျွန်တော်သည် ခြေပြတ်လက်ပြတ်အဖြစ်မှလည်း
ကောင်း သို့မဟုတ် ကျဆုံးသွားခြင်းအဖြစ်မှလည်းကောင်း
သီသီလေးလွတ်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်တော်သည် အောင်စေယုဝန္တနာ
ဂီတကို စစ်ချီတက်ရင်းဖြစ်စေ၊ နားနေခိုက်ဖြစ်စေ၊ အိပ်စက်
ရသောအခါဖြစ်စေ တွင်တွင်ကြီး မမေ့မလျော့ ရွတ်ဆို
လျက်ရှိပါတော့သည်။

၁၉၇၁/၇၂ ခုနှစ်များက ဖြစ်သည်။ ရှမ်းပြည်နယ်
အရှေ့မြောက်ဒေသတွင် ဗကပ(ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ)က
စစ်ရေးလှုပ်ရှားမှုများနေသော အချိန်ဖြစ်သည်။ နာမည်ကျော်
မှန်းစီးနားလယ် တိုက်ပွဲကြီးအပြီးတွင် ယင်းဒေသ၌ ကျွန်
တော် ဆက်လက်ရှေ့တန်းတာဝန် ထမ်းဆောင်ရပါသည်။
တစ်နေ့တွင် နားလယ်ဈေးတောင်ဘက်၊ တောင်ပေါ် ကိုးကန့်
ရွာငယ်လေးတစ်ရွာသို့ သွားရောက်၍ အခြားတပ်ရင်းမှ
တပ်ခွဲတစ်ခွဲနှင့် နေရာလဲလှယ်ရပါသည်။ ထိုရွာလေး၏ တောင်
ကျန်းစွယ်ပေါ်တွင် ၁၀ ပေ ၁၅ ပေပတ်လည်ရှိ ကိုးကန့်
လူနေတစ်လုံးရှိပါသည်။ ထိုတဲလေးတွင် အိမ်ရှင်များ မရှိ
ကြပါ။ ကျွန်တော်နှင့် တပ်စုရုံးအဖွဲ့တို့ ခေတ္တညအိပ်တည်းခို
ကြသည်။ ထိုညက လမိုက်ညဖြစ်သည်။ ထိုအပြင် မိုးလေး

တဖျောက်ဖျောက်ရွာနေသည်။ ကျွန်တော် အိပ်စက်အနားယူသောအခါ ကျွန်တော့်ဘေးတွင်ကပ်လျက် တပ်စုတပ်ကြပ်ကြီးဝင်းမြင့် အိပ်ပါသည်။ ကျွန်တော် အိပ်ရာမဝင်ခင် လှဲလျက် အောင်ဇေယျဝန္တနာဂါထာကို လက်အုပ်ချီ ရွတ်ဆိုအာရုံပြုပါသည်။ ည ၉ နာရီကျော်ခန့်တွင် "ဂျိန်း"ဟူသော အသံ ဟိန်းထွက်လာပါသည်။ ဗကပများက ကျွန်တော်အိပ်သည့်တံသို့ ချောင်းမြောင်း၍ ငှက်ပျောဖူးလောင်ချာဖြင့် ကိုက် ၅၀ အကွာခန့်က လာရောက်ပစ်ခတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် ရုတ်တရက် အော်၍ ထလိုက်သည်။ ကျွန်တော့်ဘေးတွင်အိပ်လျက်ရှိသော တပ်ကြပ်ကြီးဝင်းမြင့်က ရုတ်တရက်မထနိုင်ပါ။ သူ့လည်ပင်းတွင် လောင်ချာယမ်းစထိမှန်၍ သွေးများ ဖြာခနဲထွက်လာသည်။ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ရဲတပ်သားမြင့်ဆွေတို့မှာ ဘာမျှမထိခိုက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့တပ်စုအဖွဲ့ ကကောင်သည်မှာ ထိုကိုးကန့်တံလေးသည် ဝါးပိုးဝါးဖြင့်ဆောက်ထား၍ သက်ငယ်ထူထူ မိုးထားခြင်းကြောင့် လောင်ချာထိပ်ဖူးကျည်ဆန်သည် ဝါးအပေါ်သားဖြင့် ပွတ်၍ တိမ်းချော်သွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တဲအနီးတစ်ခြမ်းပါ မီးလောင်သွားသည်။ တပ်ကြပ်ကြီးဝင်းမြင့်မှာ လည်ပင်းပေါက်သွားသော်လည်း ကံကောင်း၍ အသက်မသေပါ။ အောင်ဇေယျဝန္တနာဂါထာ၏ အစွမ်းကြောင့်ပင် ဆိုရမည်လားမသိပါ။

နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနစ် မုန်းစီးနားလယ်ခွင်၌ပင် ဖြစ်သည်။ မုန်းစီးနားလယ်တောင်ကုန်းအရှောက်တွင် ဟွေဟောင်တောင်ကုန်းရှိသည်။ ဟွေဟောင်တောင်ကုန်းနှင့် နွားလည်ပိုတောင်ကုန်းအကြား တောင်ကုန်းမြင့်တစ်ခုတွင် ကျွန်တော်တို့အခြေစိုက်စခန်းအဖြစ် နေရာယူထားသည်။ တစ်နေ့ညနေပိုင်းတွင် ထိုနေရာမှ နောင်မွန်၊ ကချင်ရွာသို့ ကျွန်တော်ခေါင်းဆောင်၍ တပ်စိတ်နှစ်စိတ်ဖြင့် တိုက်ကင်းထွက်ရသည်။

ထိုနေ့က စိတ်တွေလေးနေ၍ ချီတက်ရင်း အောင်ဇေယျဝန္တနာဂါထာကို ရွတ်ဆိုလျက်နေပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ရှေ့ပွိုင့်တပ်စိတ်နောက်မှ ကပ်လျက်လိုက်ပါလာသည်။

ကျွန်တော်၏နောက်မှ ကပ်လျက်လိုက်ပါလာသူမှာ ဒုတိယတပ်စိတ်မှ တပ်စိတ်မှူးဖြစ်သူ ဒုတပ်ကြပ်တင်သန်း

(အိုးစည်ဒိုးပတ်အကကောင်းသူ)ပါလာပါသည်။ ထိုရွာသို့ ရောက်ခါနီး မကြာခင် "ဂျိန်း"ခနဲပေါက်ကွဲသံကြီး ထွက်လာသည်။ မီးခိုးလုံး၊ ဖုန်လုံးကြီးများ အမြင့် ၁၅ ပေခန့် တက်သွားသည်။ မြေမြှုပ်မိုင်းပေါက်ကွဲခြင်းဖြစ်သည်။ မီးခိုးမိုင်းလုံးများကြား ဒုတိယတပ်ကြပ်တင်သန်း ညာခြေထောက်တစ်ဖက် ခူးဆစ်မှပြတ်သွား၍ တအားအားဖြင့်အော်နေသည်။ ကျွန်တော်၏နောက်ကျောဘက် စစ်အင်္ကျီ၊ စစ်ဘောင်းဘီနှင့် စစ်ချပ်ဝတ်တန်ဆာတို့မှာလည်း မီးဟပ်၍ မည်းမှောင်သွားတော့သည်။ ကျွန်တော်၏ဦးထုပ်မှာလည်း အဝေးသို့လွင့်စဉ်သွားသည်။ ရှေ့ပွိုင့်တပ်စိတ်တစ်စိတ်လုံး ဤမိုင်းကို မထိကြပါ။ ထိုအတူ ကျွန်တော်လည်း ဤမိုင်းမှလွတ်ခဲ့သည်။ မိုင်းထိခြင်းထိ ကျွန်တော်သာထိရမည်ဖြစ်သော်လည်း ဒုတပ်ကြပ်တင်သန်းကျမှ ပေါက်ကွဲထိမှန်ခဲ့ရသည်။ ထိုနေရာတွင်ပင် ဒုတပ်ကြပ်တင်သန်းသည် သွေးအထွက်လွန်၍ ကျဆုံးသွားရပါသည်။ ဤကား ထိုဒေသ၌ ဒုတိယအကြိမ်အသက်ဘေးမှ ကျွန်တော် သီသီလေးလွတ်မြောက်ခဲ့ရပြန်ပါသည်။

အထက်ပါဖော်ပြခဲ့သောဖြစ်ရပ် ဖြစ်စဉ်အကျဉ်းများအပြင် ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ ပဲခူးရိုးမစစ်ဆင်ရေးနှင့် ကရင်ပြည်နယ်စစ်ဆင်ရေး၊ ၁၉၇၃ ခုနှစ် ရှမ်းပြည်အရှေ့မြောက်ပိုင်း ကွတ်ခိုင်ဒေသ စစ်ဆင်ရေးများတို့တွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အန္တရာယ်များတွင်လည်း ဤအောင်ဇေယျဝန္တနာဂါထာကြောင့် လွတ်မြောက်ခဲ့ရမှုများကို စာရှည်မည်ဖြစ်၍ ခုန်လုပ်ခဲ့ရပါသည်။ အချုပ်အားဖြင့် တင်ပြလိုသည်မှာ ဤအောင်ဇေယျဝန္တနာဂါထာကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် လက်နက်အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးမှ လွတ်မြောက်နိုင်ခြင်း၊ သတ္တန္တရကပ်ကို ကျော်လွန်နိုင်ခြင်း၊ မည်သည့်လက်နက်ဘေးကြောင့်မျှ အသက်မသေနိုင်ခြင်းတို့ကို တွေ့ရှိရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအပြင် ဤဂါထာကို ယုံကြည်အားကိုးစွာ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြမည်ဆိုပါက အခြား စီးပွားရေးအခက်အခဲများ၊ လူမှုရေးအခက်အခဲများ၊ ကျန်းမာရေးအခက်အခဲများကို ကျော်လွှားနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ရဲဝံ့စွာရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

(သခံစန်လာဘ်၊ ဟော်ဟော်)

အောင်ကျော်လွှတ်

ဘဝအမှောက် ဖြစ်စေတဲ့

သရ အဆိုးတွေ

ဒေါက်တာစောယုနွယ် Ph.D(Tantra)(Kol-India)Astrologer

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်မရဲ့ သာယာရွှေပြည်ဟိန်း
ဓာတ်ခန်းလေးထဲကို ကျွန်မရဲ့ သားတပည့်လေးဖြစ်တဲ့
ဆရာလှိုင်ဘွားဦး (ကျိုက္ကဆံဘုရား) က ထမင်းချိုင့်လေး
ဆွဲပြီး ကျွန်မနဲ့လာရောက်ပြီး ကန်တော့ပါတော့တယ်။

သူက အမေရေ အမေစားဖို့ ပဲကြီးလေးကို နပ်ပြီး
ယူလာတယ်။ ထုံးစံအတိုင်းပေါ့ အမေရယ် စားကောင်း
အောင် ငရုတ်သီးထောင်းနဲ့ ပဲကုလားဟင်းကို အိမ်က
အမျိုးသမီးက ချက်ပေးလိုက်တယ် အမေရယ်လို့ ပြုံးပြုံး
ရွှင်ရွှင် ရယ်ရယ်မောမောလေးနဲ့ ပြောရာတယ်။

“အေးပါ ဆရာလှိုင်ဘွားရယ် မင်းရော မင်း အမျိုး
သမီး ရော ငါက ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ တကယ်ပြောတာက
မင်းတို့ဆီက ထမင်းချိုင့်လာတဲ့အခါ ငါတော်တော်
စားကောင်းတာက ငါ တကယ်ပြောတာ မင်းအမျိုးသမီး
လောက် ဟင်းချက်ကောင်းတာ ငါ ဒီတစ်သက်မှာ မတွေ့
သေးဘူး” လို့ ပြောလိုက်တဲ့အခါ ဆရာလှိုင်ဘွားဦး က
ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောလိုက်ပြီး။

အမေကလည်း လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ အမေ ပြောနေ
တာ ကျွန်တော်တို့ မကြာမကြာ ကြားဖူးနေတာပဲ အမေ
ထမင်းချိုင့်သွားပိုတဲ့အခါ အဘဆရာကြီး ဒေါက်တာ
မင်းသိခံက...

ဟဲ့ စောယုနွယ်ရေ မင်းချက်လာတဲ့ ဝက်သား
ဟင်းလေးက ကောင်းလိုက်တာ၊ ရဲယိုရွက်နှင့် ငါးခူကြော်
ချက်ထားတဲ့ ငါးခူချက်ကလေးကလည်း ငါ စားလို့ ကောင်း
တယ်ဟေ့၊ ငါတစ်သက်မှာ ဒီလောက် စားလို့ကောင်းတဲ့
ဝက်သားဟင်းမျိုး၊ ရဲယိုရွက်နပ်မျိုး မစားဖူးဘူးလို့ မကြာ

ခဏပြောပြီး အမေတို့ ချက်လာတာလေးကို ကျေနပ်
အောင်၊ ပျော်သွားအောင် ပြောလေ့ရှိတယ်လို့ အမေပြော
ဖူးနေတာ ကျွန်တော်တို့ ကြားနေကျပဲလို့ပြောပြီး ကျေနပ်
တဲ့အပြုံးလေးနဲ့ရယ်ရယ်မောမော ပြောလိုက်ပါတော့တယ်။

ဆရာလှိုင်ဘွားလည်း ထုံးစံအတိုင်းကလေး နာမည်
ပေးတွေ၊ တစ်နှစ်စာဟောစာတမ်းတွေရေး ပြီးတာနှင့်
ကျွန်မရဲ့ သာယာရွှေပြည်ဟိန်း၊ ဟောခန်းလေးထဲကို
ခုံအိုင်းပုလေးချပြီး သူ့ရဲ့ သွားလေ ရာပါတဲ့ လွယ်အိတ်ထဲ
ကနေပြီးတော့ မုတ်စုစာအုပ်လေးထုတ်ပြီး အမေရေ
အမေ ဟိုတစ်နေ့က သင်တဲ့အထဲမှာ မြန်မာလူမျိုးတွေရဲ့
အမည်မှည့်ခေါ်တဲ့အထဲမှာ ဗျည်းနဲ့သရဆိုတာ နှစ်မျိုးရှိ
တယ်ဆို။ ဗျည်းနဲ့ သရဆိုးတွေတွဲပြီး မှည့်ခေါ်တဲ့အခါ
ဘာအကျိုးအပြစ်များ ဖြစ်သွားတက်လည်းအမေလို့ ကျွန်မ
ကို စမေးပါတော့တယ်။

အေးဟုတ်တယ်ကွ၊ ဗျည်းနဲ့သရ အကြောင်း
တွေနဲ့တွဲပြီး မှည့်ခေါ်တဲ့အမည်တွေဟာ ဘဝမှာ တိုးတဲ မှု
တွေ၊ အောင်မြင်မှုတွေ၊ အထွတ်အထိပ် ရောက်မှု၊ ဂွန့်
ကြံ့တွေရတက်တယ်။ အဲဒီလိုပဲဟေ့၊ ဗျည်းနဲ့ ခုတွေ
တွဲပြီးမှည့်မိတဲ့ အမည်တွေကတော့ ဘဝမှာ ငိုတက်မှု
တွေ၊ အောင်မြင်မှုတွေ၊ ဆုတ်ယုတ်သွားဝက်တယ်၊
ဘဝမှာ ခြေက နီလက်ပန်းကျပြီးမှ အသင့်အတင့်သာ
ကံတရားရဲ့ ဒေကျိုးတရားလေးသာ ခံစားတက်ရတယ်။
တချို့ကလည်း နာမည်အလှတွေ သိပ်ကြိုက်တယ်ကွ။
တချို့ကလည်း ဘိုးအေးနာမည်ပါချင်လို့ အဖွားနာမည်
ပါချင်လို့ အမေ နာမည်ပါချင်လို့ ပြောကြသေးတယ်။

တို့တွေလည်း ပညာရှင်တွေပဲကွာ၊ ကလေး တစ်ယောက် သူ့ဘဝတက်လမ်းမှာ အောင်မြင်မှုတွေရရှိအောင်၊ ပညာရှားတွေ တိုးတက်အောင်၊ မိဘနဲ့ ဆရာသမားတွေ နားလည်မှုဂုဏ်ယူဝင်ကြားမှုတွေဖြစ်အောင်၊ အကျိုးပေးတဲ့ အမည်နာမလေးတွေ ပေးချင်တာပေါ့။

ဒီလိုပဲ အောင်မြင်မှုနဲ့အတူ နာမည်လှလှလေး တွေ ကဗျာဆန်တဲ့ ဥစ္စာလေးတွေ ပေးချင်တယ်။ အဖိုးအဘွား၊ အဖေ၊ အမေ နာမည်ပါတာလေးတွေလည်း ပေးချင်တာပေါ့။ ကလေးမိဘတွေ ပြောပါတော့ကွာ၊ တို့ရဲ့ အဲလုပ်ရှင်တွေ (ကာစတန်မာ) စိတ်ကြိုက်ပေးချင်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ လှိုင်ဘွားဦးရေ တို့တွေဟာ အညွန့်တလူလူနဲ့ တက်လာတဲ့ ကလေးငယ်လေးတွေကို ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ အညွန့်ကျိုး သလိုဖြစ်သွားမယ့် နာမည်တွေ၊ ရန်များစေမယ့် နာမည်တွေ၊ အကျိုးမပေးတဲ့နာမည်တွေ၊ မပေးဆီအောင်တို့ ကရိုက်ရလိမ့်မယ်ဟော၊ ကလေးနဲ့မသင့်တော်တဲ့ နာမည်တွေဆိုရင် သူတို့စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်ပြီးမပေးနဲ့ကွာ။ တို့ ကလေးတွေ အတွက် နောက်တက်လာမဲ့ အနာဂတ်မျိုးဆက်သစ်တွေ အတွက် ကံကောင်းမယ့် အောင်မြင်မှုကို ယူဆောင်လာမယ့်နာမည်လေးတွေပဲ ရွေးချယ်ပေးရအောင်။

အဲဒါနဲ့ပဲ ဆရာလှိုင်ဘွားဦးက အမေ ဟို တစ်နေ့က သင်တန်းမှာသင်တာ (ညွှက်သိုက်ကိန်း)ဟာ နေ့သား ငစ်ယောက်ကို အဆိုးဘက်ကို ပြောင်းလဲစေတယ်။ အဲဒီ (ညွှက်သိုက်ကိန်း)ဆိုတာ မွေးနံရံ လေးခုမြောက်အမည် စလုံးရယ်၊ ခြောက်ခု မြောက် အမည်စလုံးရယ်၊ ရှေ့နဲ့ နောက်ပိတ်တဲ့ နာမည်မျိုးကိုလည်း မခေါ်သင့်ဘူး။ အေး အဲဒါနဲ့ပဲ လှိုင်ဘွားရေ တို့ သရဆိုးကျိုးတွေ နာမည်တွေ အကြောင်းမရှောက်ဘဲ ဖြစ်နေအုံးမယ်။ အဲ (ညွှက် သိုက် ကိန်း)ကိုတော့ နောက်တစ်ပတ် မင်းလာတဲ့ နေ့လေးကျမှ ဆက်ပြောကြတာပေါ့။ သရအဆိုး ရှစ်ခု ရှိတယ်ကွာ၊ အဲ သရ၊ အဆိုးတွေက လုံးကြီးတင်ရယ်၊ လုံးကြီးတင်ဆဲခတ် ရယ်၊ နောက်ပစ်ရယ်၊ ရေးချာရယ်၊ သေးသေးတင်ရယ်၊ ပုဆွဲရယ်၊ အောက်က မြင့်ရယ်၊ ဟက်ထိုးရယ်ဆိုပြီး ရှစ်ခု ရှိတယ်။ အဲသရ၊ အဆိုးရှစ်ခုထဲက ကိုယ့်နာမည်မှာ တစ်ခုခုပါနေရင် စိတ် အနောက်အယုက် ဖြစ်စရာတွေ

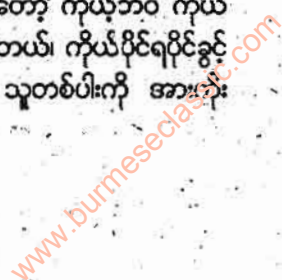
ရန်များတာတွေကြုံရတက်တယ်။ တို့လောကီမှာကွာ၊ အမည်တွေကြောင့် ဘဝမှာတိုးတက်သင့်သလောက် မတိုး တက်ဘူး။ အောင်မြင်မှုရို သင့်သလောက်မရှိဘူးဆိုတဲ့ အယူအဆဟာ တို့ပညာရှင်တွေလောကမှာ အမေ တစ်ယောက်တည်းလက်ခံထားတာ မဟုတ်ဘူး။ အများပညာ ရှင်တွေပါ လက်ခံထားတာ။ မင်း အသိပဲမဟုတ်လားဟု ကျွန်မကပြောလိုက်တဲ့အခါမှာ . . . ဆရာလှိုင်ဘွားက . . .

ဟုတ်တယ် အမေရေ၊ ကျွန်တော် ဆီလာမေးတဲ့ ဗေဒင်ပရိသတ်မိတ်ဆွေတွေကို နာမည်ကြောင့် ဘာဖြစ် တက်တယ်၊ ညာဖြစ်တက်တယ်လို့ ကျွန်တော်ပြော နေတာ၊ သူတို့ကလည်း လက်ခံတယ် အမေရေ။

ဒါကြောင့်လည်း နာမည်ပြောင်းလိုရတဲ့ အရွယ် မျိုးဆို ကျွန်တော် နာမည်ပြောင်းပေးဖို့ အကြံဉာဏ် ပေးပါတယ်။ ပြောင်းလို့မရတဲ့ အရွယ်တွေကျရင်တော့ သူမွေးနံရံ အညွန့်စာလုံးတွေ ဘုရားမှာ လှူခိုင်းတာတို့၊ မိသားစု အတွင်းမှာ နာမည်ပြောင်းခေါ်ခိုင်းတာမျိုး၊ ဘုရားကို လှူဖွယ်တန်းဖွယ်တွေ လှူတဲ့အခါမှာ ကိုယ်မူလနာမည် ရယ် ကျွန်တော်ပြောင်းလဲခေါ်ဖို့ အကြံဉာဏ်ပေးလိုက်တဲ့ နာမည်လေးတွေပါ ပူးတွဲ ကမ္ဘာလုံးထိုးဖို့ ကျွန်တော် အကြံ ပေးလိုက်တယ်။ သိပ်ကောင်းတာပေါ့၊ ဆရာလှိုင်ဘွားရယ်၊ မင်းပေးတဲ့ အကြံဉာဏ်တွေဟာ သူတို့ဘဝအတွက် အထောက်အကူဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်မကပြောလိုက်တဲ့အခါ ဆရာလှိုင်ဘွားကလည်း “သရ” အဆိုးရှစ်လုံးကိုတော့ သိရပါပြီ၊ အဆိုးအားတွေက ဘယ် “သရ” မဆို အတူတူ ကြီးပဲ ဆိုးတာလားလို့ ကျွန်မကို ထပ်မေးလိုက်ပါ တယ်။

ဟ မတူဘူးကွာ၊ လုံးကြီးတင် ဆိုတဲ့ “သရ”က သူတစ်ပါးက မိမိကို ဖိနှိပ်ခြင်းပြုတက်တယ်၊ ရောက်တဲ့ နေရာဌာနတွေမှာလည်း အထက်က ဖိနှိပ်ပြီး အောက်လူ တွေက မထေမမြင်လုပ်ခြင်းဆိုတဲ့ အပြုအမူတွေ ခံစားရ တက်တယ်။ ထိပ်ဆုံး ရောက်ဖို့ခဲယဉ်းသလို အမြင့်မှာလည်း ကြာကြာ မခံစားရတတ်ဘူးကွာ။

လုံးကြီးတင်ဆဲခတ် ဆိုတာကတော့ ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ် ရပ်တည်နိုင်ဖို့ အလွန်ခက်ခဲတက်တယ်။ ကိုယ်ပိုင်ရပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးနည်းပါးတက်တယ်။ သူတစ်ပါးကို အားတိုး

နေရာတက်တယ်။ သူတစ်ပါးက အထောက်အကူပြုမှ တိုးတက်တယ်။

နောက်ပစ် ဆိုတဲ့ “သရ” အဆိုးကတော့ အလွန်ဆိုးတဲ့ “သရ” အဆိုးဖြစ်တယ်။ တိုးတက်ပြီး ထ် ဆုံးရောက်နိုင်အောင် အလွန်ကြိုးစားမယ်။ ထိပ်ကို ရောက်တဲ့နေရာမှာလဲတည်မြဲအောင် ထိန်းသိမ်းထားပြီးကြိုးစားရတက်တယ်။ စစ်ချက်လေး အမှားကြုံလိုက်တာနဲ့ ဘဝမှာပေးဆပ်လိုက်ရတာတွေ၊ ဆုံးရှုံးလိုက်ရတာတွေ အများကြီးဖြစ်သွားတက်တယ်။ ဘယ်လိုမှ ပြန်တက်ဖို့ လမ်းစခဲရင်းသွားတက်တယ် ဆိုပါတော့ကွာ နလန်မထူနိုင်တော့ဘူးကွာ။

ရေးချာ ဆိုတဲ့ “သရ” ကတော့ တို့ပညာသည် တွေ ဝရုစိုက်ရမဲ့ “သရ” လေးပဲကွ။ ရေးချာ ဆိုမှတော့ အောက်ကို ဆွဲချခံရတဲ့ နိမိတ်လေးပေါ့ကွာ။ လက်ရှိရောက်နေတဲ့နေရာ ဘဝအဆင့်အတန်း ပိုင်ဆိုင်မှုအားလုံးမှာ အဖျက်ကြုံရတက်တယ်။ ထိပ်တန်းရောက်ပြီးမှ အနှောင့်အယှက်တွေ အတိုက်အခံတွေ ကြုံရလို့ အောက်ကိုပြန်ဆင်း သွားရတဲ့ “သရ” အဆိုးလေးပဲ။ မင်းတို့ ငယ်ငယ်တုန်းက မြွေကစားတဲ့ ကစားနည်းပေါ့ကွာ။ လှေခါးလေးနဲ့ထောင်ပြီးတက်သွားတယ်။ အမြင့်ဆုံးရောက်ပြီးမှ မြွေနဲ့ တွေ့တိုက်တော့ အောက်ကို ပြန်ရောက်သွားတဲ့ပုံမျိုးလိုပဲကွ။ ရိုးရိုးတန်းတန်း ပြုတ်ကျလာတာ မဟုတ်ဘူးကွ။ ပြဿနာပေါင်းစုံ၊ အမှုပေါင်းစုံ၊ ပြဿနာ ဗလပွနဲ့ အောက်ဆုံးရောက်တဲ့ “သရ” ပဲဟေ့။ နောက် “သရ” အဆိုးတစ်ခုကတော့...

သေးသေးတင် ဆိုတဲ့ စာလုံးက တို့တွေ စကားပြောရင်တော့ အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးဘဲ သူများသေးသေးလာတင်တာ ကျွန်မတို့က လက်မခံဘူးဆိုတဲ့ ပြောပြောနေကျ သေးသေးတင်ဟေ့ သေးသေးတင်လည်း ဆိုးတယ်ကွ။ အောင်မြင်မှုရဖို့အတွက် ခဲယဉ်း တက်တယ် မဟုတ်မခံ စိတ်ရှိတက်တာကြောင့် သည်းညည်းခံမှု မရှိတက်တာကြောင့် ထိပ်ဆုံးရောက်ဖို့ ခဲယဉ်းတက်တယ်။ လှေလှော်ရင်း တက်ကျိုးသလို ကြုံရတက်တယ်။ တော်ရုံ သင့်ရုံ၊ တိုးတက်မှုနဲ့လည်း ကျေနပ်နှစ်သိမ်ရတက်တဲ့ အမည် နာမမျိုးပဲ။ နောက်တစ်ခုကတော့ စဆွဲ ပဲဟေ့။ ကိုယ့်ဘဝမှာ လုပ်သမျှ ဦးငါ့သည်သမျှ ချော

မွေခြင်းတွေ၊ ပင်ပန်းခြင်းတွေနဲ့ ကြုံရတက်တယ်။ စိတ်ရှုပ် ရတက်တယ်။ စိတ်ပင်ပန်း၊ လှုပ်ပန်းဖြစ်ပြီး ဘယ်အရာမှ ဘယ်အခါမှ လွယ်လွယ်ကူကူ မရ တက်ဘူးကွဲ။ နောက် “သရ” ကတော့ဟေ့။

အောက်ကမြင့် ပဲ။ အဲဒီ “သရ” လေးကတော့ဟေ့ “သရ” ထဲမှာ အဆိုးဆုံးပဲ။ အများရဲ့ စိတ်ပြိုင်ချင်စရာများ အများရဲ့ စိတ်အနှောင့်အယှက်ပေးမှုတွေ၊ အများဆုံး ကြုံရတက်တယ်။ စိတ်ပင်ပန်းလှူ ပင်ပန်းဖြစ်စေတဲ့ “သရ” အဆိုးလေးပေါ့။ တိုးတက် မှုတွေ၊ ကံကောင်းမှုတွေကို ဘယ်လိုကြုံစည်၊ ကြုံစည် ပြုလုပ်ပြုလုပ်၊ တိုးတက်မှုတို့ ကြုံတွေ့မှုတွေကို မရရှိနိုင်ဘူး။ သူများအပေါ်ကိုယ်က အကောင်းဘယ်လောက် လုပ်ပေးလုပ်ပေး၊ အကောင်း မမြင်နိုင်ဘူး။ နောက်ဆုံး “သရ” အဆိုး ကတော့ဟေ့...

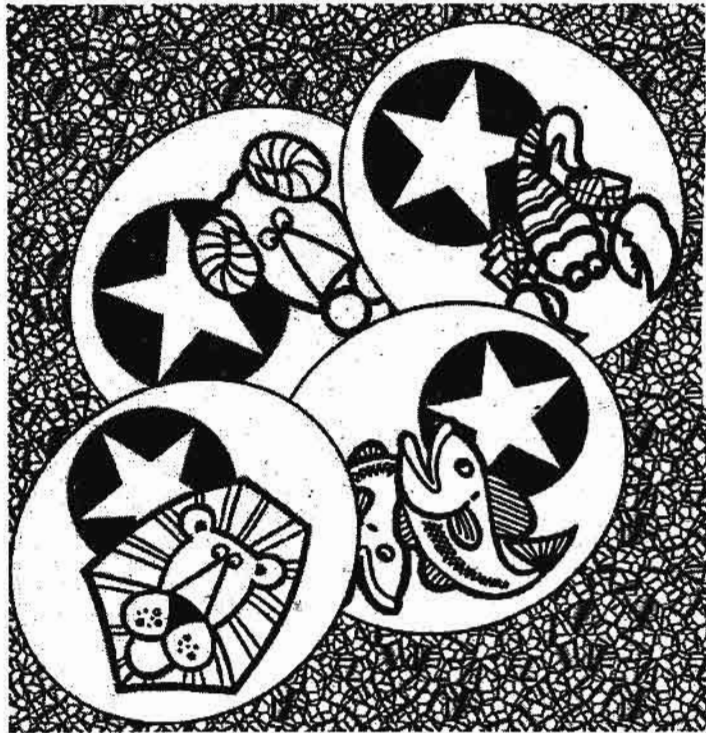
ဟတ်ထိုး ဆိုတဲ့ “သရ” အဆိုးလေးပဲ။

အဲဒီ ဟတ်ထိုးလေးပါရင် အရက်တကွ အကျိုးနဲ့ ဖြစ်တက်တယ်။ ပြဿနာတစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုဖြစ်တက်တယ်။ အထူးသဖြင့် မိန်းကလေးတွေမှာပါခဲရင် အိမ်ထောင်ဆက်များတက်တယ်။ လုပ်ငန်းခွင် ပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း ကိုယ့်ကိုမကောင်းတာ ပြောတာတွေ ကြုံရတက်တယ်ကွ။ အဲလို ကျွန်မက ပြောပြလိုက်တဲ့အခါမှာ ဆရာလိုငါ့ဘွားဦးက အမေရယ်၊ ကျွန်တော်နာမည်မှာ လုံးကြီးတင်ကော ဟတ်ထိုးကောပါတော့၊ အဲဒီ “သရ” အဆိုးတွေ ပြေပျောက်အောင်ဘာလုပ်ရမလဲလို့ မေးလိုက်တဲ့အခါမှာ-

ဟ ဆရာလိုငါ့ဘွားဦး “သရ” အဆိုးတွေပါရင် ကောင်းအောင် လုပ်ကြမှာပေါ့ကွ။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲ နေထိုင်တာကို ယတြာလို အမေ ပြောခဲ့တယ်မှတ်လား။ အဲလို ပြုပြင်ပြောင်းလဲနေထိုင်တာကိုတော့ နောက်တစ်ပါတ် ကျမှပဲ ပြောပြလိုက်မယ်လို့ ပြောတဲ့အခါမှာ ဆရာလိုငါ့ဘွားလည်း သူ့အတွက် ပညာရပ်တစ်ခုခုသွားပြီဆိုတဲ့ ပိတိ အပြုံးလေးပြုံးပြီး ကျွန်မကို ဦးခိုက်ကန်တော့လိုက်ပါတော့ သတည်း။ ။

ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပဲ... . . .

ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ်
Ph.D(Tantra)(Kd-India)Astrologer

ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ္တဆရာကြီး ခါသာချင်နာဘန်ချွန်

၂၀၁၆ မျောက်နှစ် ၁၂ လရာသီဖွားများအတွက်

တစ်လချင်းစီအဟော

မေလ

■ ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

(ဤအဟောများကို ထိုင်းနိုင်ငံမှ နက္ခတ္တဆရာကြီး ခါသာချင်နာဘန်ချွန် ဟောပြောထားသည်ကို ဘာသာပြန်ဆို ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ၁၂ လရာသီဖွားများ၏ မွေးဖွားသည့် ကာလအပိုင်းအခြားသည် အနောက်တိုင်းနှင့် မတူပါ။ မွေးလာ၊ မွေးရက် ကိုရှာ၍ အဟောများကို ကြည့်ရှုစေလိုပါသည်။)

မကာရ ရာသီဇာတိ (ဆိတ်ရုပ်) (Capricorn)

ဇန်နဝါရီလ ၁၄ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်

လုပ်ငန်းခွင်တွင် သင်မကျွမ်းကျင်သည့်အလုပ်ကို လုပ်ခိုင်းနေသဖြင့် ဖိအားပေးခြင်းခံနေရသလို သက်သောင့် သက်သာမရှိမှုများ ခံစားနေရပေမည်။ အလွယ်တကူ ကတိ မပေးသင့်ပေ။ သို့တည်းမဟုတ်ပါက ဓုက္ခဆိုက်ရောက်သွား တတ်သည်။ ချစ်မေတ္တာရေးတွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေသူ၏ ဩဇာကို နာခံနေရလိမ့်မည်။

ကုရာသီဇာတိ (ရေထမ်းယောက်ျားရုပ်) (Aquarius)

ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ ရက်မှ မတ်လ ၁၃ ရက်

အလုပ်အကိုင်သစ်တစ်ခု စတင်ပြုလုပ်ရန် ကောင်း သော လတစ်လ ဖြစ်သည်။ ငွေအမြောက်အမြား ကုန်နေရ သော်လည်း သင့်တွင် အပိုင်ငွေ ရှိနေလိမ့်မည်။ တစ်ကိုယ် တည်းသမားများ ချစ်သူတစ်ဦးနှင့် တွေ့မည်။ အိမ်ထောင် ချစ်များအနေဖြင့် အမြဲတမ်း လက်တွဲထားကြရမည့် အချိန် ကောင်းဖြစ်သည်။

မိန်ရာသီဇာတိ (ငါးနှစ်ကောင်ရုပ်) (Pisces)

မတ်လ ၁၄ ရက်မှ ဧပြီလ ၁၄ ရက်

ယခုလတွင် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ရမည့် အလုပ် အများအပြားရှိနေမည်။ မေလလယ်လောက်တွင် အလုပ်အကိုင်သစ်တစ်ခု လုပ်ရန် ရှိလာလိမ့်မည်။ သင်၏ ဆုတ်မနစ်သော ငွေလုံ့လကြောင့် ငွေဝင်လာသည့်ပုံစံဖြင့် ထောင်းကျိုးရလဒ် ရရှိမည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများ အနေဖြင့် ခရီးသွားရင်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ တစ်ခုတစ်ဦး ဖြင့် ကြုံတွေ့ရပေလိမ့်မည်။

မိဿရာသီဇာတိ (သိုးထီးရုပ်) (Aries)

ဧပြီလ ၁၅ ရက်မှ မေလ ၁၄ ရက်

လုပ်ငန်းခွင်တွင် အမှားများလုပ်မိတတ်သည်။ သင် ဩဇာပေးအားထုတ်ပါက စိတ်အနှောင့်အယှက် တွေ့ရမည် မဟုတ်ပေ။ အလုပ်အကိုင်ရရှိရန်အတွက် စောင့်မျှော်နေကြ

သူများအနေဖြင့် သတင်းကောင်းကြားရမည်။ ချစ်မေတ္တာ ရေးဖြင့် ကြုံတွေ့ရသောအခါ ယခုလတွင် ပြည်းပြည်းချင်း စဉ်းစားလျှင် ပိုမိုကောင်းမွန်ပေမည်။

ပြီဿရာသီဇာတိ (ရွားလာဗွသေ့ရုပ်) (Taurus)

မေလ ၁၅ ရက်မှ ဇွန်လ ၁၄ ရက်

ရန်သူများနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ဘက်များမှ သင့်အပေါ် ပစ် မှတ်ထားနေကြကတည်းက အလုပ်တွင် ချောမွေ့မည်မဟုတ် ကြောင်း မျှော်လင့်ထားပါ။ မိတ်ဆွေများနှင့် အသက်ကြီးသူ များ၏ အထောက်အကူရရှိ၍ အခြေအနေ ပိုမိုကောင်းမွန် လာပါလိမ့်မည်။ အခြားသူများ၏ ပြဿနာများအတွက် ငွေ အမြောက်အမြား သုံးစွဲပေးနေရမည်။ သင့်ချစ်သူနှင့် ထေ ငေါ့စကားပြောခြင်းကို ရှောင်ပါ။ သို့တည်းမဟုတ်ပါက လမ်းခွဲ ရသည်နှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။

မေထုန်ရာသီဇာတိ (အမြှော့ရုပ်) (Gemini)

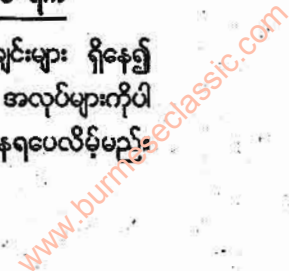
ဇွန်လ ၁၅ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်

အလုပ်ကို ကြိုးပမ်းလုပ်၍ စမ်းသပ်မှုကို ကျော်လွှား လိုက်ပါ။ သင်၏လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များထံမှ အကူအညီ အထောက်အပံ့ သင်ရရှိထားပြီဖြစ်၍ သင်ဘာလုပ်နိုင်သည် ကို သင်၏ ယှဉ်ပြိုင်ဘက်များကို ပြသပေးနိုင်လိုက်ပါမည်။ ငွေရေးကြေးရေးအားဖြင့် မြိုးခြံချွေတာနေသည့်ကြားမှပင် ခရီးသွားရင်း အလွတ်သဘောသုံးစွဲနေရတတ်သည်။ တစ် ကိုယ်တည်းသမားများအနေဖြင့် တစ်ဦးဦးနှင့် မိတ်ဆက် ပေးရန် အသက်ကြီးသော အောင်သွယ်ပေးသူများ လိုအပ် ပါလိမ့်မည်။

ကရကင်္ဂရာသီဇာတိ (ပုစွန်လုံးရုပ်) (Cancer)

ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက်

သင့်တွင် ကောင်းသောအရည်အချင်းများ ရှိနေ၍ အလုပ်ရှုပ်နေမည်ဖြစ်ပြီး အခြားသူများ၏ အလုပ်များကိုပါ လုပ်ကိုင်ပေးနေရသောကြောင့် ပင်ပန်းနေရပေလိမ့်မည်။

အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်ပါ။ နောက်ပြီး ရာထူး တိုးပေးသည်ကိုလည်း ခံစားလိုက်ပါ။ ကံကောင်မူများ သို့ မဟုတ် ငွေအမြောက်အမြား ဝင်လာမစဲ တသဲသဲဖြစ်နေ ပါလိမ့်မည်။ အများသူငါမှ အချစ်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ လာ ရောက်ရာကြံကြမည်ဖြစ်သဖြင့် သင်ချစ်ရာသူကို မေ့မမစ် လိုက်ပါနှင့်။

သိဟ်ရာသီဗွား (ခြင်္သေ့ရုပ်) (Leo)

ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက်မှ စက်တင်ဘာလ ၁၅ ရက်

ယခုလလယ်လောက်မှ စတင်၍ သင့်ထက် အသက် ကြီးသူထံမှ အထောက်အကူကို ရယူသင့်သည်။ ငွေဝင်လာ သကဲ့သို့ ငွေအများအပြားလည်း သုံးရတတ်သဖြင့် စုဆောင်း ထားသင့်သည်။ သင်နှင့် ကွဲကွာနေသည့် ချစ်ရာသူတစ်ဦးဖြင့် ပြန်ပေါင်းထုပ်ရပေလိမ့်မည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများ ခရီး သွားရင်း ချစ်သူတစ်ဦးကို တွေ့ဆုံရပေလိမ့်မည်။

ကန်ရာသီဗွား (အပျိုစင်ရုပ်) (Virgo)

စက်တင်ဘာလ ၁၆ ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၁၆ ရက်

အလုပ်လုပ်ရာတွင် တစ်စုံတစ်ရာ ပိုမိုကောင်းလာ မည် မဟုတ်ပေ။ ခက်ခဲနေသည်ဟု ထင်မြင်ရသော်လည်း အသေးအဖွဲ့လောက်သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အချိန်ရှိတုန်း လုံ့လစိုက်ဟု ဆိုရိုးစကားရှိသကဲ့သို့ အခွင့်အရေးများ ပေါ် လာတုန်း အဓိအရ ဖမ်းဆုပ်ထားလိုက်ပါ။ အိမ်ထောင်ရှင် များအနေဖြင့် မနာလိုဝန်တိုမှုကို လျော့ချလိုက်ပါ။ အပျော် ခရီးထွက်၍ သင်တို့၏ ဆက်ဆံရေးကို ခိုင်မြဲအောင် လုပ် လိုက်ပါ။

တူရာသီဗွား (ချိန်ခွင်ရုပ်) (Libra)

အောက်တိုဘာလ ၁၇ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၁၅ ရက်

သင်၏ အထက်လူကြီးများမှ သင့်အား အထောက် အကူပေးမည်။ အခွင့်အရေးကောင်းဆိုသည်မှာ အလွယ် တကူ ရောက်မလာတတ်သဖြင့် ယခုအချိန်သည် အကောင်း

ဆုံးဖြစ်သဖြင့် ဘာအကူအညီပဲဖြစ်ဖြစ် သင်ဆန္ဒရှိသလို တောင်းခံလိုက်ပါ။ ရပါလိမ့်မည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများ အား ပြုစုပေးမည့်သူ ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။ ပင်လယ်ထဲ၌ ငါးများ တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီး ရှိနေသည့်အားလျော်စွာ သင့် အတွက် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။

ပြိစ္ဆာရာသီဗွား (ကင်းမြီးကောက်ရုပ်) (Scorpio)

နိုဝင်ဘာလ ၁၆ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၁၄ ရက်

တစ်ချိန်တုန်းက သင်ကူညီလာခဲ့ဖူးသူက သင့်အား အတုံအလှည့်အနေဖြင့် ပြန်လှန်ကူညီပေးပါလိမ့်မည်။ သင်၏ အသိပညာဗဟုသုတနှင့် ဇွဲလုံ့လမှ ခရီးဝေးဝေးရောက်အောင် ပို့ဆောင်ပေးပါလိမ့်မည်။ သင်ဘာပဲလုပ်လုပ် သင်လုပ်သမျှ အမြတ်ချည်း ထွက်ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။ မြားနတ်မောင်သည် သင့်အပေါ် ကြင်နာပါလိမ့်မည်။ ချစ်သူစုံတွဲ၊ လင်မယားများ သဲကြီးမဲကြီး ချစ်နေကြပါလိမ့်မည်။

နေရာသီဗွား (လေးစွဲယောက်ျားရုပ်) (Sagittarius)

ဒီဇင်ဘာလ ၁၅ ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်

သင့်တွင် တာဝန်ခံထားရမှုများ အလွန်များလွန်းနေ သည်။ သင်ထွက်ပြေးချင်စိတ်ပေါက်နေသော်လည်း မဖြစ် နိုင်သည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်နေမည်။ သင့်အနေ ဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားကိုး၍ နေရပေမည်။ သင့်ကျန်းမာရေး အတွက် ငွေအကုန်အကျများမည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမား များ ချစ်ကွမ်းဝင်ကြရမည်ဖြစ်သော်လည်း နောက်ထပ် လမ်း ဆုံးသို့ ရောက်သွားပြီဟု သင်မကြာမီ သိရှိလာပါလိမ့်မည်။

ဦးတိုး (တက္ကသိုလ်)

Reference:

BKK Post, Life-Feature Khatha Chinnabanchorn ၏ Here's what awaits in 2016.

www.burmeseclassic.com

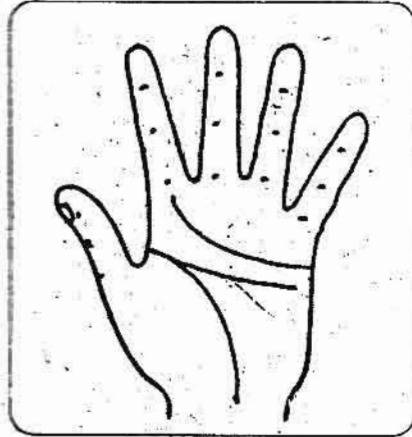
ဒီဂျစ်လက်မျိုး သင့်မှာရှိခဲ့လျှင်

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

Ph.D(Tantra)(Kol-India)Astrologer

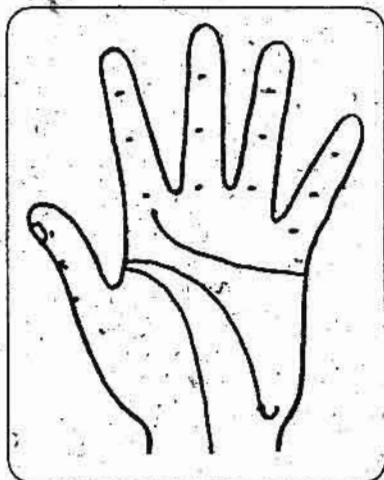
ယခင်လမှအဆက်

ကျွန်မ၏ ဗေဒင်သင်တန်းတွင် လက္ခဏာပညာရပ်ကို သင်ကြားပေးခဲ့ရာ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း သင်ကြားရသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိနေသော လက္ခဏာများကို ကျယ်ပြန့်စွာ မသင်ပေးရသဖြင့် ကျွန်မ မှတ်သားထားသော လက္ခဏာများကို ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

အရွယ်လွန်အချစ်

ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းဟာ
လက်တစ်ဖက်မှ တစ်ဖက်ကို ပြတ်နေပြီး နှလုံးလမ်းကြောင်းနဲ့
တွဲဖက်နေပါက...
ရတာမလို လိုတာမရ ဖြစ်နေမှာပါ။
လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေတာနဲ့။
အရွယ်လွန် အချစ်ကို ရတတ်တယ်။

ချစ်တဲ့သူအလိုကျ

ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းက တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံကို ဆင်းသွားပြီး အောက်ခြေ အရောက်မှာ အဖျားပိုင်းက အထက်ကို ပြန်ကော့တတ်နေခဲ့ရင် သက်ဝေ အလိုကျ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ လိုရာသုံးပါးလေဆိုသလို ချစ်သူအပေါ် အလိုလိုက် တတ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် စိတ်လွယ်လွန်း၍ ဒုက္ခရောက်တတ်လို့ သတိထား နေချင်ပါတယ်။

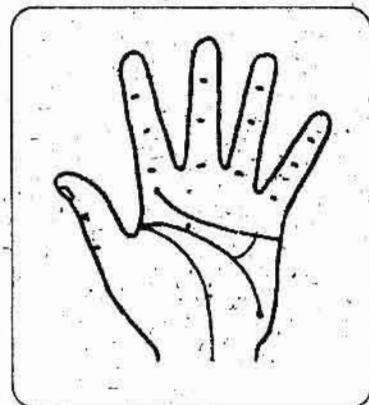
ယုံမှတ်လို့ ပုံအပ်တတ်သူ

မိမိလက်ဝါးတွင် ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း အဆုံးတွင် အခွသဏ္ဍာန်ဖြစ်နေပြီး တစ်ခုမှာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံသို့ ဆင်းသွားမည်။ နောက်တစ်ခုမှာ ကော့တက်၍ နှလုံးလမ်းကြောင်းနှင့် သွားထိနေလျှင်...

အချစ်ရေးကို လွယ်လွယ်ဆုံးဖြတ်၊ ချမြင် ချကြိုက်၊ ခုလိုက် တတ်သည့် လက်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို အချစ်အတွက် သူရဲကောင်းလိုထင်နေမယ်။

အချစ်ကြောင့် အရှက်ကွဲတတ်တယ်။

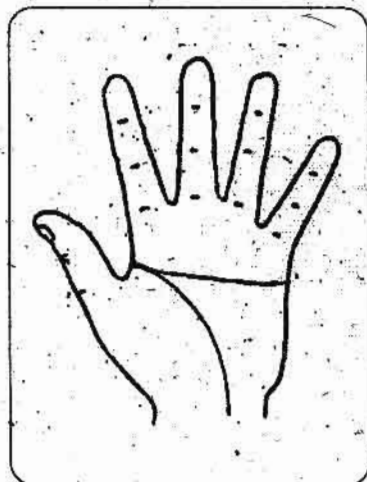

တယူသန်အချစ်

မိမိလက်ဝါးတွင် ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းသည် နှလုံးလမ်းကြောင်းမပါတဲ လက်ဝါးပြင်အား တစ်ဖက်တစ်ချက်သို့ ဖြတ်သန်းသွားပါလျှင် (ဦးခေါင်း လမ်းကြောင်းနှင့် နှလုံးလမ်းကြောင်းတို့ ပူးသွားသည်ကို ဆိုလိုသည်။)

အဲဒီလက်မျိုးဟာ တစ်ကိုယ်ကောင်း တစ်ယူသန် ဆန်တတ်တယ်။ ခေါင်းမာတတ်တယ်။ အချစ်ရေးမှာ ဒါဆို မှ ဒါ။ ဒါပေမယ့် ယောက်ျားကို အနိုင်ယူတဲ့ မိန်းမနဲ့ မိန်းမကို ရိုက်ပုတ်တတ်တဲ့ သူတွေရဲ့လက်မှာ ဒါမျိုး ပါတတ်တယ်။

ဆက်ပါဦးမည်... ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲစေ...

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

တရုတ်နှစ်မွေးသူများအတွက်

ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်နှင့် သတိပြုရန် အချက်များ

■ ကေတိ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ပျောက်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၀	၁၉၂၂	၁၉၄၄	၁၉၅၆	၁၉၆၈	၁၉၈၀	၁၉၉၂	၂၀၀၄
ကြက်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၁	၁၉၃၃	၁၉၄၅	၁၉၅၇	၁၉၆၉	၁၉၈၁	၁၉၉၃	၂၀၀၅
ခွေးနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၂	၁၉၃၄	၁၉၄၆	၁၉၅၈	၁၉၇၀	၁၉၈၂	၁၉၉၄	၂၀၀၆
ဝက်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၃	၁၉၃၅	၁၉၄၇	၁၉၅၉	၁၉၇၁	၁၉၈၃	၁၉၉၅	၂၀၀၇
ကြွက်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၄	၁၉၃၆	၁၉၄၈	၁၉၆၀	၁၉၇၂	၁၉၈၄	၁၉၉၆	၂၀၀၈
ခွားနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၅	၁၉၃၇	၁၉၄၉	၁၉၆၁	၁၉၇၃	၁၉၈၅	၁၉၉၇	၂၀၀၉
ကျားနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၆	၁၉၃၈	၁၉၅၀	၁၉၆၂	၁၉၇၄	၁၉၈၆	၁၉၉၈	၂၀၁၀
ယုန်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၇	၁၉၃၉	၁၉၅၁	၁၉၆၃	၁၉၇၅	၁၉၈၇	၁၉၉၉	၂၀၁၁
နားနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၈	၁၉၄၀	၁၉၅၂	၁၉၆၄	၁၉၇၆	၁၉၈၈	၂၀၀၀	၂၀၁၂
မြွေနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၉	၁၉၄၁	၁၉၅၃	၁၉၆၅	၁၉၇၇	၁၉၈၉	၂၀၀၁	၂၀၁၃
မြင်းနှစ်မွေးသူ	၁၉၃၀	၁၉၄၂	၁၉၅၄	၁၉၆၆	၁၉၇၈	၁၉၉၀	၂၀၀၂	၂၀၁၄
ဆိတ်နှစ်မွေးသူ	၁၉၃၁	၁၉၄၃	၁၉၅၅	၁၉၆၇	၁၉၇၉	၁၉၉၁	၂၀၀၃	၂၀၁၅

နဂါးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

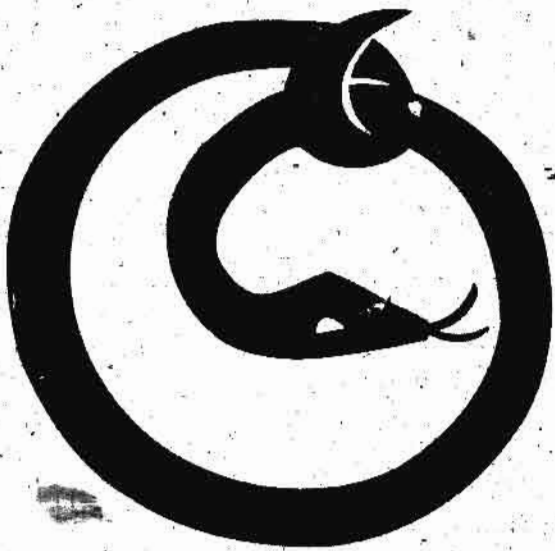
ဆုတောင်းပွဲ၊ ရိုးရာကန်တော့ပွဲ လုပ်နိုင်ပါသည်။
ဇွန်လ ၁ ရက်နေ့တွင် လုပ်ပါ။ ကန်သင်းရိုး၊ တာရိုး၊
တာတမံ ပြုလုပ်နိုင်၏။ ဇွန်လ ၁၃ ရက်နေ့နှင့် ၂၅ ရက်
နေ့တွင် လုပ်ကြရပါမည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်
နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်ပါသည်။
ခရီးသွားနိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ဇွန်လ ၁ ရက်နေ့တွင် ပြင်ဆင်ဆောက်လုပ်ခြင်း၊
မြေဆွဲခြင်း မပြုလုပ်ရပါ။ ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။ စီးပွားရေး
လုပ်ငန်း တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်ရန် မသင့်သေး။ ခရီးသွားနိုင်ပါသော်
လည်း ရေကြောင်းခရီးကို အထူးရှောင်ကြဉ်ပါလေ။ အလုပ်
နှင့် အိမ်ရာ မပြောင်းရွှေ့ကြရ။ အကျိုးထူးမည် မဟုတ်ပါ။

မြွေနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ဆံသခြင်း၊ ခေါင်းလျှော်ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ ဇွန်
လ ၂ ရက်နေ့၊ ၁၄ ရက်နေ့နှင့် ၂၆ ရက်နေ့များတွင်
စေ့စပ်ခြင်း၊ လက်ထပ်ခြင်း၊ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်း တည်
ထောင်ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်၏။ မိတ်ဆုံနိုင်၏။ မိတ်ဆုံခြင်းဖြင့်

အကျိုးထူးမည်။ ၂၆ ရက်နေ့တွင် အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့နိုင်၏။
မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းလုပ်လျှင် အကျိုးရှိမည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးမထွက်နိုင်။ အထူးသဖြင့် ရေကြောင်းခရီးကို
ရှောင်ပါ။ အိမ်ဟောင်းမဖျက်သင့်သေး။ ဆင်ခြင်ပါ။ ခိုက်
တတ်၏။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသစ်၊ ကုမ္ပဏီသစ် မထူထောင်
သင့်။ လုပ်ငန်းမတိုးချဲ့ပါနှင့်။ အရုံးပေါ်တတ်၏။ ဝင်ခြင်
ပါလေ။ စေ့စပ်နိုင်ပါသော်ငြားလည်း လက်ထပ်ခြင်းကို
ခဏခေတ္တ စောင့်ပါဦး။ မစောင့်ဆိုင်းနိုင်လျှင် အကျိုးယုတ်
တတ်၏။

ပြင်းနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ဆုတောင်းပွဲ၊ ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ မိတ်ဆုံပွဲ၊ အလုပ်၊
ရာထူးအသစ်လက်ခံပွဲ၊ အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်ပါ
သည်။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ စေ့စပ်ခြင်း၊ လက်ထပ်ခြင်း ပြုလုပ်
နိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။ အရောင်း
အဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင် မွေးမြူရေးလုပ်ငန်း
နှင့် အကျိုးပေးမည်။ လုပ်ပါ။ ဇွန်လ ၃ ရက်နေ့နှင့် ၁၅
ရက်နေ့သည် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်နေပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ဂိုဒေါင် မပြင်ကောင်း။ ခိုက်တတ်ပါသည်။ မြေကြီး
မစိုက်ရ။ စိုက်ပျိုးရေးမလုပ်သင့်။ အရုံးပေါ်ပေါက်ပါလိမ့်မည်။
သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါ။ အိမ်ဟောင်းမဖျက်သင့်သေး။ ခဏ
ဆိုင်းပါဦးလေ။ လာဘ်တိတ်တတ်လေသည်။

ဆိတ်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ဆုတောင်းပွဲ၊ ရိုးရာကန်တော့ပွဲ ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။
ဇွန်လ ၁၄ ရက်၊ ၁၆ ရက်နှင့် ၂၀ ရက်နေ့များတွင် ပြု
လုပ်ပါ။ ရက်ကောင်းရက်မြတ် ဖြစ်၏။ စီးပွားရေးကိစ္စထက်
ဘာသာရေးကိစ္စကို ပိုမိုလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပါ။ မကြာမီ ကံ
ကောင်းလာမည်လိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

လုပ်ငန်းတိုးချဲ့လုပ်ကိုင်ခြင်းကို ခဏ ရပ်နားထားသင့်ပါသည်။ ခရီးထွက်ခြင်း မပြုရ။ လက်ထပ်ခြင်းရှောင်ပါ။ အိမ်ရာမပြောင်းရွှေ့ကောင်း။ လှေ၊ သင်္ဘော မစီးရ။ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် မလုပ်ရ။ ငွန်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ဆံသခြင်း၊ ခေါင်းဆေးခြင်း၊ ခေါင်းလျှော်ခြင်းကို အထူးရှောင်ပါလေ။

မျောက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

မိမိ၏နေအိမ်ခြံဝင်း သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးပါ။ ဆံသခြင်း၊ ခေါင်းလျှော်ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ မိတ်ဆုံနိုင်၏။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။ အိမ်၊ ဝိုဒေါင်၊ မီးဖိုဆောင် ပြုပြင်နိုင်၏။ ငွန်လ ၁၇ ရက်နေ့သည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့ ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စီးပွားရေးကိစ္စလျှော့လုပ်ပါ။ ဘာသာရေးကိစ္စ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ အလှူအတန်းများလုပ်ပေးပါ။ မကြာမီ ကံထူးလာပါလိမ့်မည်။ ဆုတောင်းပွဲ မလုပ်သင့်။ ဓာတ်အပ်စိုက်မကုသင့်။ အသက်အန္တရာယ်များလှပါသည်။ အခန်း ခုတင်နေရာ မချသင့်သေးပါ။ ခဏအိပ်ပါ။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ဆုတောင်းပွဲ၊ ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ စေ့စပ်ခြင်း၊ လက်ထပ်ခြင်း၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တည်ထောင်ခြင်း၊ အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ ခရီးထွက်ခြင်း၊ ဆံသခြင်း၊ ခေါင်းလျှော်ခြင်း၊ ဈေးဆိုင်သစ်တည်ခြင်း၊ ဖွင့်ခြင်း၊ ကုသနူးရောင်းဝယ်ဖောက်ကားခြင်း ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင် နေအိမ်၊ ဝိုဒေါင်နှင့် မီးဖိုဆောင် ပြင်ဆင်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

မိတ်ဆုံပွဲ မပြုလုပ်ရပါ။ တောအမဲ မလိုက်ရ။ သား

ကောင် မဖမ်းရ။ ငါးမဖမ်းရ။ ငါးအရောင်းအဝယ် မလုပ်ရ။ ငါးခိုင်မလုပ်သင့်။ အရုံးပေါ်တတ်၏။ စိုက်ပျိုးရေးမလုပ်သင့်။ အကျိုးနည်းမှု ကြုံမည်။

ခွေးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းလုပ်ပါ။ အကျိုးပေးမည်။ သားကောင်ဖမ်းနိုင်၏။ တောအမဲ လိုက်နိုင်၏။ သားကောင်အရောင်းအဝယ်လုပ်လျှင် ကိုက်မည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ငွန်လ ၇ ရက်၊ ၁၉ ရက်နှင့် ၃၁ ရက်နေ့များသည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးထွက်သင့်။ အိမ်ရာမ မပြောင်းရွှေ့ကောင်း။ အလုပ်သစ်မရှာဖွေသင့်သေး။ ခဏစောင့်ဆိုင်းပါ။ အကျိုးယုတ်တတ်ပါသည်။ သတိထားပါ။ ဆင်ခြင်ပါ။ ထို့ပြင် ဈေးဆိုင်သစ် မတည်ရ မဖွင့်ရ။ အရုံးပေါ်တတ်၏။

ဝက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

အိမ်ဟောင်း ဖျက်သင့်၏။ ဆံသခြင်း၊ ခေါင်းလျှော်ခြင်း ပြုနိုင်ပါသည်။ ငွန်လ ၈ ရက်နှင့် ၂၀ ရက်နေ့တွင် လုပ်ပါ။ ကောင်း၏။ ထို့ပြင် ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ဆုတောင်းပွဲ ပြုလုပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသစ်၊ ကုမ္ပဏီအသစ် မထူထောင်သင့်သေး။ ခဏဆိုင်းပါ။ ဈေးဆိုင်သစ်မတည်နိုင်။ မဖွင့်နိုင်။ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် မချုပ်ဆိုသင့်သေး။ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း မပြုသင့်သေးပါ။ အိမ်ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ဝိုဒေါင်နှင့် မီးဖိုဆောင် မပြုပြင်ရ။ နိုင်ငံခြားကုန်သွယ်မှု မပြုလုပ်သင့်။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

မိတ်ဆုံခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးမှုရှိမည်။ အထည်ချုပ်

လုပ်ငန်း လုပ်ပါ။ အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။ ဆုတောင်းပွဲ၊ ဆံသခြင်း၊ ခေါင်းဆေးခြင်း၊ ခေါင်းလျှော်ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်၏။ ဇွန်လ ၉ ရက်နှင့် ၂၁ ရက်နေ့မှာ ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

အခန်း၊ ခုတင် နေရာမချသင့်သေး။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ဖောက်ကားရန် မပြုလုပ်သင့်။ အရူးပေါနိုင်သည်။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါ။ ဆေးကုသရန် သမားတော်မရှာသင့်သေး။ သားကောင် ဖမ်းကြရ။ တောအမဲ မလိုက်သင့်သေး။ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးမပေးပါချေ။

နွားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ခရီးထွက်နိုင်၏။ ပိတ်ဆုံနိုင်၏။ အလုပ်၊ ရာထူး လက်ခံနိုင်၏။ စေ့စပ်နိုင်၏။ ရောင်းဝယ်နိုင်၏။ နိုင်ငံခြား ကုန်သွယ်မှုလုပ်လျှင် တိုးတက်မှုရှိမည်။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်သည်။ စိုက်ပျိုးရေးနှင့် မွေးမြူရေးလုပ်ပါ။ အကျိုးပေးမည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်ပါသော်ငြားလည်း ချက်ချင်း လက်မထပ်သင့်သေး။ အကျိုးယုတ်သည်။ မှားတတ်သည်။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါ။ ရေကြောင်းခရီး မသွားရ။ လေ၊ သင်္ဘော မစီးရ။ အိမ်ရာနှင့်အလုပ် မပြောင်းရွှေ့ကြသင့်။ အကျိုးမဲ့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ငါးဖမ်းကြရ။ အထူးသဖြင့် ခရီးဝေး နိုင်ငံခြားခရီး မသွားကြရပါ။ ရှောင်ပါလေ။

ကုားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ပိတ်ဆုံနိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ အလုပ်၊ ရာထူးသစ် လက်ခံနိုင်၏။ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်သည်။ ကူးသန်းရောင်းဝယ် ဖောက်ကားနိုင်သည်။ ပြည်ပကုန်သွယ်ရေးလုပ်လျှင် တိုးတက်မှုရှိမည်။ သားကောင်ဖမ်းနိုင်သည်။ တောအမဲလိုက်လျှင် သား

ကောင်ရရှိမည်။ သင်ကံကောင်းနေမည်။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်း လုပ်လျှင် ကိုက်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

အိမ်ရာဟောင်း မဖျက်သင့်သေးပါ။ အိမ်ရာနှင့် အလုပ် မပြောင်းရွှေ့သင့်ပါ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသစ်၊ ကုမ္ပဏီ အသစ်များ မတည်ထောင်သင့်သေး။ ခေတ္တခဏ စောင့်ဆိုင်းပါဦး။ မစောင့်နိုင်လျှင် အကျိုးယုတ်မှု ကြုံရပါလိမ့်မည်။ ဇွန်လ ၂၃ ရက်နေ့တွင် လက်ထပ်ခြင်း ရှောင်ကြဉ်ပါစေ။

ယုန်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ ပိတ်ဆုံနိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ဖောက်ကားခြင်း၊ ကုန်သွယ်မှု ပြုလုပ်နိုင်သည်။ စိုက်ပျိုးရေးနှင့် မွေးမြူရေးလုပ်လျှင် အကျိုးပေးမှု ရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဇွန်လ ၁၂ ရက်နေ့သည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ဆုတောင်းပွဲ လုပ်နိုင်ပါသေးသည်။ သင်တန်းတစ်ခုခု တက်နိုင်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ရေတွင်း၊ ရေကန် တူးဖော်ခြင်း၊ ရေမြောင်းဖောက်ခြင်း မပြုကြရ။ ခိုက်တတ်ပါသည်။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါ။ ထို့ပြင် အရက်မချက်ရ။ အရက်မရောင်းရ။ အကျိုးနည်းမည်။ သစ်ဖောင်မမျှောရ။ သစ်မခတ်ရ။ ထင်းမခွေကြရ။ သစ်လုပ်ငန်း၊ အရောင်းအဝယ်ရှောင်ပါ။ အကျိုးယုတ်မှု ကြုံမည်။ အထူးသတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါလေ။

ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Ref: တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒပညာ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ Hong Kong (China)

“ဝ” သုံးလုံး၏ လျှို့ဝှက်ချက်

■ ကုမ္ပဏီသယမဟိဒ္ဓိဝေ ဗေဒသုတေသီဆရာမျိုး

ကျွန်ုပ်သည် နယုန်လပြည့်နေ့၌ အောင်ပန်းဖြူ ထုံးလုံးတောင်ပေါ်ရှိ ဘရသေ့ဦးခေါ်ယူထံသို့ ထပ်မံရောက် ရှိခဲ့လေ၏။

“လာဟေ့...လူလေး၊ အတော်ပဲ၊ လူလေး၊ ဒီနေ့ ဇနီးလာတာဟာ လူလေးအတွက် မဟာအခွင့်ထူးကြီး ကြုံတာပဲဟေ့”

“ဘာများပါလိမ့် အဘရယ်”

“ဒီလိုသားရဲ့ အဘက နှစ်စဉ် နယုန်လပြည့်နေ့တိုင်း ကို ဓမ္မဝိဇ္ဇာနိရိပ္ပတော်ပွဲကျင်းပလေ့ရှိတယ်ကွဲ့။ အဲဒီလို ကျင်းပ တဲ့နေရာမှာ ဘယ်တော့မှ ပရိသတ်ကို ဖိတ်ကြားလေ့မရှိဘူး။ အော်ဆက်-ပဏ္ဍန်းဆက်ရှိတဲ့သူတွေပဲ အလိုလိုရောက်ရှိလာ နိုင်ဖို့အတွက် အဘက အဓိဋ္ဌာန်ပြုထားသကဲ့။ ဒီလို တစ်နှစ် အစ်ခါ ကြုံတောင်ကြုံခဲ့ အခွင့်အရေးကြီးကို မမျှော်လင့်ဘဲ လူလေးရရှိသွားတာပေါ့ကွယ်။ ဒီတော့ ဝိဇ္ဇာအောင်မြေမှ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး လူလေးလိုရာဆုတောင်းသွားပေါ့ကွယ်။ ပြီးတော့ အရင်က လူလေးကို အဘအချိန်မတန်သေးလို့ ဒီဝိဇ္ဇာအောင်မြေကို မှတ်တမ်းတင်ခွင့်မပြုခဲ့တာကို ဒီနေ့ အချိန်အခါကျပြီဖြစ်လို့ လူလေးစိတ်ကြိုက် မှတ်တမ်းတင် ပူဇော်နိုင်ပါပြီကွယ်”

“ဟာ...ဝမ်းသာလိုက်တာ အဘရယ်”

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ထုံးလုံးတောင်တော်၏ လျှို့ဝှက်အောင်မြေတစ်ခုဖြစ်ပေထသော ဗုဒ္ဓဟူးထောင်ရှိ အဘရသေ့၏ ကျောင်းသင်ခန်းအတွင်းမှ ဝိဇ္ဇာအောင်မြေအား ရောင်ပြန်စာဖတ်ပရိသတ်များ ဖူးမြော်ပူဇော်နိုင်ရန်အတွက် ရေခွဲတင်ပြပါသည်။ (ကျွန်အောင်မြေ လေးခုနှင့် ထုံးလုံး တောင်သမိုင်းအား ဘုန်းရောင်ဂျာနယ်တွင် အောင်မြေပေါင်း နှစ် ထုံးလုံးဟူသော ဆောင်းပါးဖြင့် ရေခွဲတင်ပြပြီးဖြစ်ပါ သည်။)

အဝင်ဝတွင် ပထမဦးဆုံး စတင်ဖူးမြော်ရသည်မှာ ဆီဆိုင်မြို့ ဇဝနရာမစာသင်တိုက် ကျေးဇူးတော်ရှင် လွယ် တာပီးဆရာတော်ဘုရား ဖြစ်တော်မူသော နိုင်ငံတော် ဩဝါဒ္ဓ စရိယ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘဒ္ဒန္တဇဝန၏ ပုံတော်နှင့်အတူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး အသုံးပြုတော်မူခဲ့သော ထူးခြားဆန်း ကြယ် လက်ရာမြောက်လှသည့် ဂန္ဓိရုနဂါးပတ်တောင်တော်၏

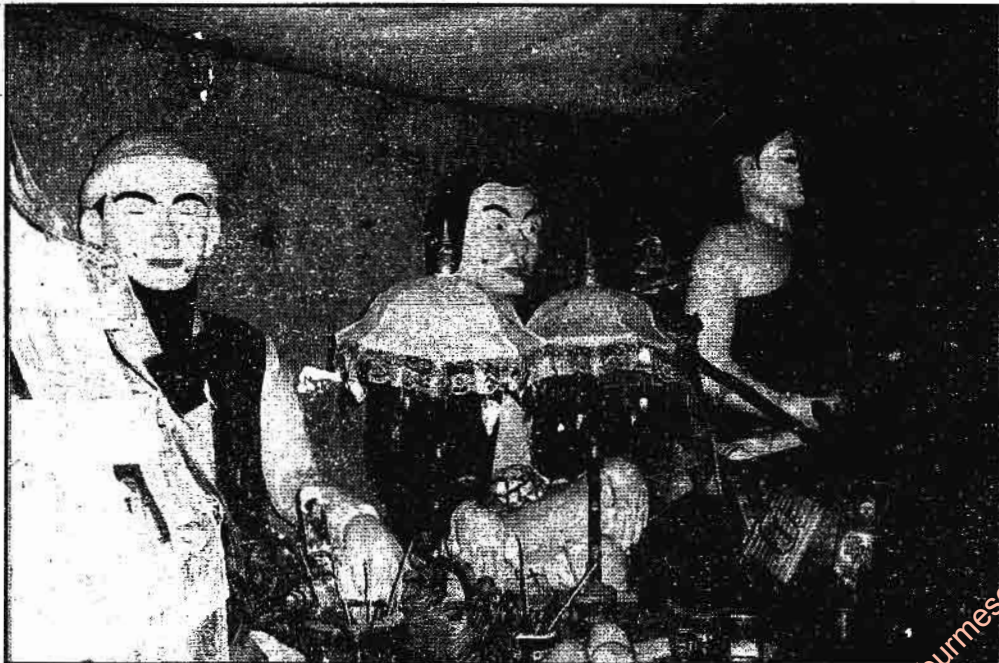
www.burmeseclassic.com

ပင် ဖြစ်ပါလေ၏။ တစ်ဆက်တည်း ထပ်မံဖူးမြော်ရသည်မှာ ဓမ္မဝိဇ္ဇာခိုင် သူတော်စင်များ သီတင်းသုံးရာ ဂန္ဓမာ ဓန အဟာရတောင်တန်း ပုံစံတော်ဖြစ် ပါသည်။ တောင်ထိပ်တွင် ဘူမိဗေဿ မုဒြာဟန် ကြည့်ညိဖွယ်ရာ ဗုဒ္ဓဆင်းတု ကိုယ်စားတော် သီတင်းသုံးတော်မူပါ သည်။ ထို့နောက် တောင်တန်းများပေါ် တွင် အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ အဘဘိုးမင်း ခေါင် ကိုယ်ပွားတော်များ သီတင်းသုံး တော်မူကြပါသည်။ အထက်နံရံတွင် ပုပ္ဖားမှ အဘအောင်မင်းခေါင်ပုံတော် ကြီးနှင့်အတူ ဣန္ဒြာဿယမဟိန္ဒီစရိုဏ်း တော်ကြီးမှ ထွက်ရပ်ပေါက် အဘဆရာ တော်များ ပုပ္ဖားတောင်ခြေတွင် အဘ အောင်မင်းခေါင်၊ အဘဘိုးဘိုးအောင်တို့ နှင့်တကွ ဝိဇ္ဇာမယဉာဏ်တော်ကို ပွား များကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြပုံတို့ကို ချိတ် ဆွဲအပူတော်ခံထားပါသည်။ နောက်ထပ်

တစ်ဖန် ဝူးခြားသော ပုံတော်တစ်ခုမှာ ကျောက်ကိုးပွင့် အင်ကြင်းတောရရှိပုံ သာဟူ၍ စာတန်းရေးထိုးထားသော လောကသမုဒ္ဓရာရေပြင်ကျယ်တွင် ဂန္ဓမာဓနတောင်တန်းကို နောက်ခံထား လျက် သာသနာ့မဂ္ဂင်လှေတော်ပေါ်၌ သာသနာ့ရှေ့ဆောင်ဖြစ်တော်မူသော အဘဘိုးမင်းခေါင်က လှေဦးမှ လှော်

ခတ်ကာ သာသနာ့အုတ်မြစ်အမာခံ ဖြစ်တော်မူသော အဘဘိုးဘိုးအောင်မှ လှေနောက်မှ ကဲ့ကိုင်လျက် အလယ် မှ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် စကြာမင်းကို မြေတောင်မြှောက်ခန်းအား ထူးခြားဆန်း ကြယ်စွာ တွေ့မြင်ရပါလေ၏။
“ဓမ္မဆိုတဲ့ တရားကို သိသင့် သိထိုက်တာကိုသိပြီး အောင်သွားတဲ့

ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဓမ္မဝိဇ္ဇာခိုင်လုံ ခေါ်တယ် လူကလေး။ ဒီကနေ့ နယုန်လပြည့်နေ့ မှာ ဓမ္မဝိဇ္ဇာရ်များရဲ့ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကို ပူဇော်တဲ့ပွဲပဲ ဖြစ်တယ်။ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဆို ထာက ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်၊ အာသဝက္ခရာ ဉာဏ်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခဉာဏ်ဆိုတဲ့ အဲဒီဉာဏ် သုံးခုကို ပူဇော်တာပေါ့ကွယ်။ ဝိဇ္ဇာကို မယုံတဲ့သူတွေကို ယုံအောင်လို့ နယုန် လပြည့်နေ့မှာ လုပ်တာဖြစ်တယ်။ ဘယ် သူ့ကိုမှ မမိတ်ဘူး။ ဝိဇ္ဇာပစ္စန်းဆက်၊ ဘဝဆက်၊ သာသနာဆက် ရှိတဲ့သူတွေ အဘဝကို ရောက်လာကြတယ်။ လူ လေးအပါအဝင်ပေါ့။

ဝိဇ္ဇာဓာတ်ခန်း၏ ခေါင်းရင်းလက် ဝဲဘက်တွင်ရှိသော မဟာပိဋပလ္လင်တော် ကို အောင်ပန်းမြို့ (၁)ရပ်ကွက်မှ ဦးစံ လှိုင် + ဒေါ်မြတ်မြတ်ထွေး မိသားစု ကောင်းမှုအဖြစ် လှူဒါန်းထားပြီးလျှင် မဟာပိဋပလ္လင်တော်ပေါ်တွင် ယက္ကန်းစင် တောင်ဆရာတော်နှင့် အာရာကျော် ဆရာတော်တို့ သီတင်းသုံးတော်မူကြပါ သည်။ လက်ယာဘက်တွင်ရှိသော သိန္နီ

ပလ္လင်တော်ကို ဦးဝင်းဦး + ဒေါ်ခင်ဝင်း မိသားစုကောင်းမှုအဖြစ် လှူဒါန်းထားပြီး လျှင် သိန္နီပလ္လင်တော်ပေါ်တွင် ဘိုးဘိုး အောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် သာသနာပြု ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီတို့ သီတင်းသုံးတော်မူ ကြပါသည်။

အထက်ပါ ထွက်ရပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာ ခိုင် ငါးပါးတို့အား ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်၊ ထီးဖြူ၊ တံခွန်၊ ကုက္ကာ၊ သစ်သီး၊ ဆွမ်း၊ ယို ကိုးမျိုး၊ ငှက်ပျောပွဲ၊ ကန်တော့ပွဲ၊ ဝတ္ထု ငွေ အစရှိသဖြင့် ဝေဝေဆာဆာလှူဒါန်း ပူဇော်ထားပါလေ၏။

“မာလကာဆိုတာက မာမာချာ ချာ ဖြစ်ဖို့နဲ့ အောင်သပြေဆိုတာက ပြေပြေလည်လည်ဖြစ်ဖို့ဆိုတဲ့ ဓာတ် နိမိတ်တွေပါတယ် သားရဲ့”

ဝိဇ္ဇာခိုင်များ၏ရှေ့တွင် ငွေပဒေ သာပင် လှူဒါန်းထားပြီးလျှင် အထက် တွင် သာသနာ့အောင်လံအထယ်တွင် ဆရာကြီးမင်းသိခံ၏ အစီအမံတစ်ခု ဖြစ်သော မဟာဘိသိက် ပျားခွဲသော

မှတ်ဆိုတ်ဓာတ်ပန်းချီကားတစ်စုံကို မှန်ပေါင်သွင်း၍ ချိတ်ဆွဲထားရှိပါသည်။ ဝိဇ္ဇာပလ္လင်စခန်းနှင့် ဂန္ဓမာနေတောင် တန်းတို့၏အလယ်တွင် အထက်နံရံ၌ အဘဘိုးဘိုးအောင်၏ မဟာပဋ္ဌမံ ဓာတ်ပန်းချီကားနှင့် ထွက်ရပ်ပေါက် ဝိဇ္ဇာခိုင်အပေါင်း၏ ပုံတော်ကားချပ်များ ကို ချိတ်ဆွဲပြီးလျှင် အောက်တွင် ဘရသေ့ဦးခေန်ယု၏ ငယ်ဘဝသာသနာ ပြုစ ပုံတော်များ၊ အောင်လံတံခွန်လှိုင် ထူထားချက်များကို တွေ့မြင်ရပြီးလျှင် ဆူးရဲဖူးပွင့်သော အောင်နှင်းဆီများကို ရွှေပန်းအိုးနှင့် ကပ်လှူထားပုံကို တွေ့ မြင်ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်ည် နယုန်လပြည့်နေ့ တစ် နေ့လုံး ဝသုံးလုံးတောင်ပေါ်တွင်တည်ရှိ သော အောင်မြေ့ ငါးခုစလုံး၌ အဓိဋ္ဌာန် ဆောက်တည်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ အဆွေ တော် စာရသူများအနေနှင့်လည်း အစစ အရာရာ အောင်မြင်မှုအပေါင်း၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိလိုကြသည် ဆိုပါက ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း၊ တောင် ကြီးခရိုင်၊ ကလောမြို့နယ်ခွဲ၊ အောင်ပန်း မြို့၊ ပြည်သာယာဈေး အထက်တွင်ရှိ သော အောင်မြေ့ပေါင်းရုံး ဝသုံးလုံး တောင်တော်မြတ်သို့ နယုန်လပြည့်နေ့ အရောက် အဓိဋ္ဌာန်ဘုရားဖူးခရီး လာ ရောက်နိုင်ရန် ကြိုးစားကြပါဟူ၍ အကျိုး မျှော်ကာ နှိုးဆော်တိုက်တွန်းအပ်ပါ ကြောင်း...။

ဣန္ဒာသယမဟာပိဋိစေ ဝေဒသုတေသီဆရာမျိုး
၀၉-၃၂၁၃၂၉၀၆

ရောင်ပြန်ဟူင်း ဖြူဒိန်

၁၃၇၈ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ - နယုန်လ

2016 JUNE

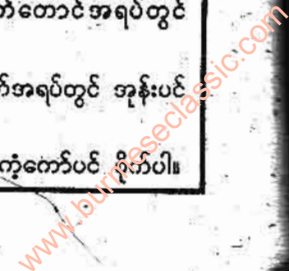
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	1 ၁၁	
ကြာသပတေး Thursday	2 ၁၂ မှန်ရက်	
သောကြာ Friday	3 ၁၃	
စနေ Saturday	4 ၁၄ မှန်ရက်	18 ၁၃ မှန်ရက်
တနင်္ဂနွေ Sunday	5 ၁၅ ကဆုန်လကွယ်	19 ၁၄
တနင်္လာ Monday	6 ၁	20 ၁၅ နယုန်လပြည့်
အင်္ဂါ Tuesday	7 ၂ မှန်ရက်	21 ၁ မှန်ရက်
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	8 ၃	22 ၂ အဖြူစုတ်ရက်
ကြာသပတေး Thursday	9 ၄ မှန်ရက် အဖြူစုတ်ရက်	23 ၃ မှန်ရက်
သောကြာ Friday	10 ၅	24 ၄
စနေ Saturday	11 ၆ မှန်ရက် ယဟရက်ကြမ်း	25 ၅ အဖြူစုတ်ရက်
တနင်္ဂနွေ Sunday	12 ၇	26 ၆ ယဟရက်ကြမ်း
တနင်္လာ Monday	13 ၈	27 ၇
အင်္ဂါ Tuesday	14 ၉	28 ၈ မှန်ရက်
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	15 ၁၀	29 ၉
ကြာသပတေး Thursday	16 ၁၁ မှန်ရက်	30 ၁၀ မှန်ရက်
သောကြာ Friday	17 ၁၂	

၁. ၆. ၂၀၁၆ ဝန်းပြောင်းရက်စွဲ ၁၅. ၆. ၂၀၁၆
၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်း ဂြိုဟ်ပြောင်းချိန်
တနင်္ဂနွေသည် - ၁၅. ၆. ၂၀၁၆ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၀ နာရီ
၅ မိနစ်တွင် မေထုန်ရာသီသို့ ပြောင်း
သည်။
အင်္ဂါသည် - ၁၈. ၆. ၂၀၁၆ စနေနေ့ နံနက် ၆ နာရီ
၄၂ မိနစ်တွင် မြို့ရွာရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၈. ၆. ၂၀၁၆ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၁၀ နာရီ
၂၅ မိနစ်တွင် ငြိသရာသီသို့ ပြောင်း
သည်။
ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၂၇. ၆. ၂၀၁၆ တနင်္လာနေ့ နံနက် ၈
နာရီ ၂၅ မိနစ်တွင် မေထုန်ရာသီသို့
ပြောင်းသည်။
သောကြာသည် - ၃. ၆. ၂၀၁၆ သောကြာနေ့ နံနက် ၆
နာရီ ၀၈ မိနစ်တွင် မေထုန်ရာသီသို့
ပြောင်းသည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်အတွက် ခေသိဒ္ဓိဒ္ဓိကွက်နှင့် စန်းယုတ်ချိန်
(၂၄. ၆. ၂၀၁၆) သောကြာနေ့ နံနက် ၀၀ နာရီ ၂၃
မိနစ် ၀ စက္ကန့်။
(၉. ၆. ၂၀၁၆) ရက်၊ (၂၂. ၆. ၂၀၁၆) နှင့်
(၂၅. ၆. ၂၀၁၆) ရက်တို့သည် အမြဲတစုတ်ကျ၍ အတောင်း
ဆုံးရက်များ ဖြစ်သည်။

အဖြူစုတ်ရက်မှာ လုပ်ဆောင်ရော
တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် မြောက်အရပ်တွင် ပုန်းညက်ပင်
စိုက်ပါ။
တနင်္လာသားသမီးသည် အရှေ့မြောက်အရပ်တွင် ခရေပင်
စိုက်ပါ။
အင်္ဂါသားသမီးသည် အရှေ့အရပ်တွင် သရဖီပင် စိုက်ပါ။
ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် အရှေ့တောင်အရပ်တွင် ကွမ်းသီးပင်
စိုက်ပါ။
ကြာသပတေးသားသမီးသည် အနောက်တောင်အရပ်တွင်
ခန်းပင် စိုက်ပါ။
သောကြာသားသမီးသည် အနောက်မြောက်အရပ်တွင် အုန်းပင်
စိုက်ပါ။
စနေသားသမီးသည် တောင်အရပ်တွင် ကွံကော်ပင် စိုက်ပါ။

ဇွန်လပွားအတွက် ကံဇာတာ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက်

■ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

အလုပ်လုပ်ကိုင်ရာ လုပ်ငန်းခွင်မှ ရာထူး၊ ဂုဏ်ထူး၊ ဘွဲ့ထူးများ ရရှိတတ်သည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ မိဘဆရာသမားများကို ပြန်လည်ကျေးဇူးဆပ်ခွင့် ကြံ့မည်။ ဘာသာရပ်အသီးသီးကို လေ့လာလိုက်စားရတတ်သည်။ အလှူဒါနများ ပြုဆောင်ရတတ်သည်။

ပညာရေးအထူးကောင်းမွန်နေပါမည်။ မော်တော်ယာယ်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ်ရရှိနိုင်ပါသည်။ ထောက်ပံ့မက်လာကိစ္စရပ်များကို ဆောင်ရွက်ရတတ်သည်။ နိုင်ငံခြားသို့ ပညာတော်သင်ခရီး သွားရောက်ရတတ်သည်။ ထွန်းအရေးအထူးကောင်းမွန်နေပါမည်။ ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ ထက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ရရှိတတ်သည်။

မိမိ၏လုပ်အားကြောင့် လုပ်ငန်းအဆင်ပြေနေတတ်ပါမည်။ အိမ်၊ မြေ ယာများ ရရှိတတ်သည်။ မြို့သစ်ရွာသစ်များသို့ ပြောင်းရွှေ့ရက်န်းရှိသည်။ မျက်စိရောဂါဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။ မိခင်၏ ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ဖို့လိုမည်။ ဦးဆံသားချင်းတို့၏ ကူညီမှုဖြင့် စိတ်ချမ်းသာမှု ရရှိမည်။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ အကူအညီပေးမှုကြောင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ တိုးတက်ကောင်းမွန်နေလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရေး ခွင်ထန်းချမ်းမြေ့ပါလိမ့်မည်။ ပျိုရွယ်သူများ အချစ်ရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ရတတ်သည်။ ဘာသာရေးလုပ်ငန်းများ ဆို လုပ်ဆောင်ရတတ်သည်။ အောင်ဘာလေထီ ထိုးပေးပါ။ ထီဆုကြီးများ ပေါက်တတ်သည်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များအဖို့ စီးပွားရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ အထူးတိုးတက်အောင်မြင်မည့်ကာလ ဖြစ်ပါသည်။ သားသမီးများအတွက် စိတ်ချမ်းသာရမည်။ ခရီးဝေးထွက်ရတတ်သည်။ ယာဉ်များ၊ ကားများ လှုပ်စစ်ပစ္စည်းများ ဝင်လာတတ်သည်။ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းမှ

ငွေများ ဝင်လာတတ်သည်။ ဝမ်းစိုက်ပိုင်းဆိုင်ရာ လေထိုး၊ လေအောင့်၊ လေထ၊ လေနှာရောဂါများ ခံစားရတတ်သည်။ လေပွစာများကို ရှောင်ကြဉ်ဖို့လိုမည်။ ငွေကုန်ကြေးကျလည်း များတတ်ပါသည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ သွားရောက်ခွင့်ကြံ့မည်။ အခြေချခြင်းလည်း ဖြစ်တတ်သည်။ ပျိုရွယ်သူများအဖို့ အချစ်ရေး၌ အနှောင့်အယှက်အနည်းငယ်နှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ လုပ်ငန်းခွင်၌ အထက်လူကြီး၏ မျက်နှာသာပေးမှုကို ခံရတတ်သည်။

အောင်ဘာလေထီထိုးမည်ဆိုပါက ဇွန်လ ၅ ရက်၊ ၁၀ ရက်၊ ၁၈ ရက်၊ ၂၉ ရက်၊ ၃၀ ရက်များတွင် ထိုးပေးပါ။ အပင်များစိုက်လိုပါက အိမ်၏အရှေ့ဘက်တွင် သဖန်းပင်၊ အရှေ့တောင်တွင် သရဖီပင်၊ တောင်အရပ်တွင် သရက်ပင်၊ အနောက်တောင်တွင် အုန်းပင်၊ အနောက်အရပ်တွင် ရှားပင်၊ အနောက်မြောက်အရပ်တွင် ဆီးပင်၊ မြောက်အရပ်တွင် ဆတ်သွား၊ အရှေ့မြောက်တွင် ဥသုဗ်ပင်တို့ကို စိုက်ပျိုးပေးပါက အနှောင့်အယှက်အဖျက်ပယောဂများ ကင်းဝေးပါလိမ့်မည်။

နေအိမ်ဆောက်လုပ်မည်ဆိုပါက အင်္ဂါနေ့၊ ကြာပင်တေးနေ့တို့ကို ရွေးချယ်ဆောက်လုပ်သင့်သည်။ ၈၊ ၇၊ ၅ သွင်မည်ဆိုလျှင် တနင်္ဂနွေနေ့၊ အင်္ဂါနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ခေတ္တနေ့များကို ရွေးချယ်၍ စပါးကိုသွင်းပါ။ အစစအရာရာ အဆင်ပြေချောမွေ့ပါလိမ့်မည်။

ယတြာကြံ လုပ်လိုပါက မိမိ၏မွေးနေ့၌ ငါးသက်စေ့ လွှတ်ပေးလိုက်ပါ။

ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်စေရန်

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက်

■ မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအဖို့

ဇွန်လ (၁)၊ (၂)၊ (၄)၊ (၈)၊ (၁၂)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

တနင်္လာသားသမီးများအဖို့

ဇွန်လ (၁)၊ (၂)၊ (၃)၊ (၁၀)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

အင်္ဂါသားသမီးများအဖို့

ဇွန်လ (၁)၊ (၂)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၄)၊ (၂၇)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအဖို့

ဇွန်လ (၄)၊ (၅)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ကြာသပတေးသားသမီးများအဖို့

ဇွန်လ (၄)၊ (၈)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၂၁)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

သောကြာသားသမီးများအဖို့

ဇွန်လ (၃)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၇) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

စနေသားသမီးများအဖို့

ဇွန်လ (၂)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ရာဟုသားသမီးများအဖို့

ဇွန်လ (၁)၊ (၅)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

■ မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

သည့်ဇွန်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက်

နေမျိုးထွင်ခေါင်

၁။ ဇွန်လ (၅)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် “နန္ဒာတီထီ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ဘုရား၊ ဂူ၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်များ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ တံတားများခင်းခြင်း၊ ပျိုးကြဲခြင်း၊ ကောက်စိုက်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်း စသောအမှုတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

၂။ ဇွန်လ (၁)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၂၁) စသောရက်များသည် “ဘဒြာတီထီ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ အမည်ပေးခြင်း၊ နားထွင်းခြင်း၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆင်ယင်ထောင်းပခြင်းတို့ ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

၃။ ဇွန်လ (၂)၊ (၇)၊ (၁၂)၊ (၂၇) စသောရက်များသည် “ဇယာတီထီ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ စစ်ချီခြင်း၊ စစ်တက်ခြင်း၊ ကင်းလှည့်ခြင်း၊ ကင်းချခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊ အမှုကိစ္စစုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်းတို့ ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

၄။ ဇွန်လ (၃)၊ (၈)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် “ရိတ္တာတီထီ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ဆေးဖော်ခြင်း၊ ဆေးထိုးခြင်း၊ လက်ဖွဲ့ထိုးခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်ခြင်း၊ စတုရန်းသိမ်းခြင်း၊ သစ်ပင်ခုတ်ခြင်း၊ လှေကားထောင်ခြင်း စသောအမှုတို့ကို ကောင်းစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၅။ ဇွန်လ (၄)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် “ပုဏ္ဏာတီထီ” တွင် ကျရောက်၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုရက်များ၌ ရတနာပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ ပဉ္စင်းခဲခြင်း စသော လောကီ၊ လောကုတ် မင်္ဂလာကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၆။ ဇွန်လ (၉)၊ (၂၂)နှင့် (၂၅) စသောရက်များသည် “အမြိတ္တစုတ်” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ အဘယ်မျှပင် မိမိအပေါ် မကောင်းကြံစေကာမူ ကိစ္စအဝဝကို အောင်မြင်ပြီးမြောက်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၇။ ဇွန်လ (၂)၊ (၄)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် “ရက်ရာဇာ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ပါက ကိစ္စအလုံးစုံ ပြီးမြောက်နိုင်ပြီး နာမည်ဂုဏ်သတင်းလည်း ထင်ရှားကျော်စောတတ်ပါသည်။
ထို့ပြင်ဝာစ်ဝ ကောင်းသောကမ္ဘာ့မြေခံနှင့် တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ ကိတ် အစရှိသော တီထီမြေခံများတွင် အဆောက်အဦဆောက်လုပ်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်း လုပ်ငန်းတို့ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

နေမျိုးထွင်ခေါင်

www.burmeseclassic.com

စိုက်ပျိုးရေးရာ တစ်ပတ်

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက်

■ တောကကိုရင်

မိမိတို့နိုင်ငံသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ မြေလွတ်မြေရှိုင်းတွေလည်း ပေါများလှ၏။ လယ်ယာမြေတို့မှာလည်း ဩစာမြေဆီကြွယ်ဝသဖြင့် စိုက်ပျိုးသမျှ သီးနှံတို့ ဖြစ်ထွန်းကြသည်မှာလည်း အငြင်း ပွားစရာ မရှိပါချေ။ သို့ရာတွင် စိုက်ပျိုးရေးကိစ္စ၌ နည်းစနစ်မှန်ကန်ဖို့ လိုသလို၊ အခါကာလကောင်းကိုလည်း ရွေးချယ်တတ်ဖို့ လိုပေသည်။ သည့်အတွက် ကိုင်းသမား၊ ယာသမား၊ လယ်သမား၊ ဥယျာဉ်ခြံမြေစိုက်ပျိုးကြသူများအတွက် ရည်စူးကာ ဤကာလ အခါသမယ၌ သတိပြုဖွယ် စိုက်ပျိုးရေးရာကိစ္စကို ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

၁။ ဇွန်လ (၂)၊ (၄)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၆)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် အပွင့် အသီးအနှံ အရွက်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်းကူး စိုက်ခြင်း၊ နေရာပြောင်းရွှေ့စိုက်ပျိုးခြင်းတို့အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၃။ ဇွန်လ (၈)၊ (၁၂)၊ (၂၂)၊ (၂၇) စသောရက်များသည် ဥ၊ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် အကိုင်း အခက်များကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ ဇွန်လ (၂)၊ (၄)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် သီးနှံများပျိုးစေ့ကြဲရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ ဇွန်လ (၁)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် ထွန်ယက်ခြင်းစိုက်ပျိုး၊ ဝိုင်းသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်းပင်၊ ချုံနွယ်တို့ကို မီးရှို့ခြင်း၊ သီးနှံရိတ်သိမ်းခြင်းနှင့် ဥ၊ အမြစ်များ တူးရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

တောကကိုရင်

၇၂ ရှေးပြန်

သည့်လအတွက် ကောင်းသောရက်

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက်

နွယ်သာကီအောင်

နယုန်မိုးသေး မြက်သားမွေးကြလေပြီ။

နေ့ခါကာလသမယ ပူပြင်းခြောက်သွေ့သမျှသည် ယခုကျတော့လည်း စိုးအမှုများ
၏ မြူးတူးဟစ်ကြွေးမှုကြောင့် ကမ္ဘာမြေပြင်တစ်ခုလုံး စိုပြည်အေးချမ်းသွားခဲ့လေပြီ။ ရေငတ်
သစ်ပင်တို့မှာလည်း မိုးရေချိုချိုတို့ကို သောက်သုံးရ၍ စိမ်းစိုလန်းဆန်းကာ မြရောင်တွေ
လွှမ်းခြုံသွားခဲ့ပါချေပြီ။

ဤမျှ နှစ်သက်ချစ်မက်ဖွယ်ကာလ၌ မိမိတို့သည် ထောက်ရေးရာ ကြီးပွားတိုးတက်
ကြောင်းအတွက် ကြံဆလုပ်ကိုင်လျက်ရှိကြသည်။ ထိုသို့ လုပ်ဆောင်ရာဝယ် ကံသည်
ရှိရုံမက ဉာဏ်ကပါ ဖေးကျလျှင် မကောင်းပါသလော။ သည့်အတွက် ဤဆမယ၏ ကောင်း
သောရက်များကို ရွေးချယ်လေသောအခါ...

၁။ နေအိမ်တိုက်တာဝယ်ဖို့ရာ

ဇွန်လ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၈)၊ (၂၁)၊ (၂၈)
စသောရက်များသည် နေအိမ်တိုက်တာဝယ်ယူဖို့ အကောင်း
ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ ကား/ယာဉ်စံစွာ ဝယ်ဖို့ရာ

ဇွန်လ (၇)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၆)၊ (၂၄)၊ (၂၅) စသော
ရက်များသည် ကားများ၊ ယာဉ်များ ဝယ်ယူဖို့ရာ အကောင်း
ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၃။ ရွှေတွင်း/ကျောက်တွင်း တူးဖို့ရာ

ဇွန်လ (၅)၊ (၉)၊ (၁၈)၊ (၂၄)၊ (၂၈)၊ (၂၉) စသော
ရက်များသည် ရွှေတွင်း၊ ကျောက်တွင်းများ တူးဖို့ရာ
အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရာ

ဇွန်လ (၂)၊ (၅)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊
(၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စများ
ဆောင်ရွက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၅။ ကျောင်း/အိမ်ဂေဟာ ဆောက်ဖို့ရာ

ဇွန်လ (၂)၊ (၅)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊
(၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၈)၊ (၂၉) စသောရက်များသည်
ကျောင်းများ၊ အိမ်ဂေဟာများ ဆောက်လုပ်ရန် အကောင်း
ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၆။ ပဉ္စင်းခံ၊ ရှင်ပြု၊ နားသမင်္ဂလာဆောင်ရွက်ရာ

ဇွန်လ (၂)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၁၀)၊ (၁၆)၊ (၂၁)၊ (၂၅)

၂၈။ စသောရက်များသည် ပဉ္စင်းခံခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ နားသခြင်းမင်္ဂလာ ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၇။ အိမ်ပြောင်းရွှေ့ရာ၊ အိမ်သစ်တက်ရာ
ဇွန်လ ၂၊ ၅၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀
စသောရက်များသည် အိမ်ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ အိမ်သစ်ဆောက်ခြင်းတို့အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၈။ အမည်ပေးရာ၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရာ
ဇွန်လ ၇၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၃၀
စသောရက်များသည် အမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ခြင်းကိစ္စရပ်များအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၉။ လက်ထပ်မင်္ဂလာ ကျင်းပရာ
ဇွန်လ ၄၊ ၅၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၈၊ ၂၉
စသောရက်များသည် လက်ထပ်ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ကျင်းပခြင်းများအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၀။ ခရီးသွားလာ ကောင်းဖို့ရာ
ဇွန်လ ၄၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၃၀
စသောရက်များသည် ခရီးသွားလာဖို့ရာအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၁။ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုဖို့ရာ
ဇွန်လ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၃၀
စသောရက်များသည် လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုလုပ်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များဖြစ်ကြပါသည်။

၁၂။ ရောင်းပန်းဝယ်ပန်း ပွင့်ဖို့ရာ
ဇွန်လ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၆၊

(၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၃။ သီးနှံမျိုးစေ့ကြဖို့ရာ
ဇွန်လ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀
စသောရက်များသည် လယ်ယာ၊ တောင်ယာ၊ ဥယျာဉ်ခြံမြေများ၌ သီးနှံမျိုးစေ့များ ကြံချဖိုက်ပျိုးရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

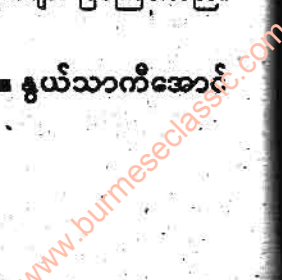
၁၄။ ရေတွင်းရေကန် တူးဖို့ရာ
ဇွန်လ ၂၊ ၄၊ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀
စသောရက်များသည် ရေတွင်းရေကန်များတူးဖော်ခြင်းကိစ္စအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၅။ ပညာကောင်းစွာ သင်ဖို့ရာ
ဇွန်လ ၄၊ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၉၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၂၄၊ ၂၅
စသောရက်များသည် ပညာကောင်းစွာ သင်ကြားရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၆။ ရေသတ္တဝါဖမ်းဖို့ရာ
ဇွန်လ ၈၊ ၉၊ ၁၈၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၈
စသောရက်များသည် ငါး၊ ပုစွန် အစရှိသော ရေသတ္တဝါများကို ဖမ်းဆီးရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၇။ မင်္ဂလာအခါပေးဖို့ရာ
ဇွန်လ ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀
စသောရက်များသည် မင်္ဂလာအခါပေးရန် ကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

■ နွယ်သာကီအောင်

နယုန်လပြည့် ထူးခြားနေ့

တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္က(မဟာဝိဇ္ဇာကျမ်းပြု)

မြန်မာလရာသီ တစ်ဆယ့်နှစ်လရှိသည့်အနက် "နယုန်လပြည့်နေ့"သည် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်မှ ကပိလဝတ်ပြည့် မဟာဝန်တော်ကြီးအတွင်း "မဟာသမယသုတ်တော်"ကို ဟောကြားတော်မူသည့်အတွက် ထူးခြားလှပါဘိတော့သည်။ နယုန်လပြည့်နေ့၌ နတ်ဗြဟ္မာများ စုဝေးမိကြသည်။ ထိုအချိန်ကို "မဟာသမယ"ဟု ခေါ်ဆိုကြ၏။ အဆိုပါ နတ်သဘင်အစည်းအဝေး၌ အမည်နာမအမျိုးမျိုးကို ထုတ်ဖော်မြွက်ကြား နှုတ်ခွန်းဆက်သောအားဖြင့် မိန့်ကြားသော စကားများကို မဟာသမယသုတ်တော်ဟု ခေါ်ဆိုသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာအပေါ် သက်ဝင်ယုံကြည်ကြကုန်သော ဝေနေယျများအဖို့ နယုန်လပြည့်နေ့သည် အထူးခြားကြီး ထူးခြားလှကြရုံမက အဆိုပါ ထူးခြားချက်များကို ဖွင့်ဆိုရလျှင်

- (၁) ရေလျှံပြွန်အင်ဒြာသော စောင်သူလယ်သမားတို့ ငြင်းခုံရိုက်ခိုက်ရန်ဘေးမှ ကင်းဝေးခြင်း။
- (၂) ကပိလဝတ်နှင့် ကောလိယ၊ နှစ်ပြည်ထောင်စစ်ခင်းတော့မည့် ဘေးအန္တရာယ်မှကင်းဝေးပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးရသော နေ့ဖြစ်ခြင်း။
- (၃) နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ အသူရာနှင့် ဂဠုန်၊ နဂါးများ ရဟန်းတော်များ လက်ထက်တွင် ဤတစ်ကြိမ်သာ စုရုံးမိသော နေ့ဖြစ်ခြင်း။
- (၄) မင်းသားငါးရာ သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သောနေ့ ဖြစ်ခြင်း။
- (၅) ရဟန်းတော်ငါးရာလုံး ရဟန္တာချည်းဖြစ်သော နေ့ဖြစ်ခြင်း။
- (၆) နိမိတ္တဘုရားရှင်က မေးတော်မူ၍ ပကတိ

ဘုရားရှင်က ဖြေဆိုတော်မူသည်ကို နာယုရသော နေ့ဖြစ်ခြင်း။

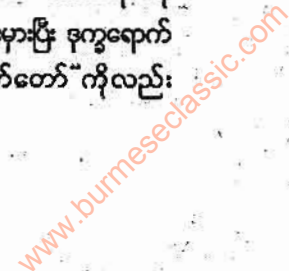
(၇) မဟာသမယကို အကြောင်းပြု၍ ဂဠုန်နှင့် နဂါးတို့ ခိုက်ရန်မဖက်ဘဲ မေတ္တာသက်ဝင်သောနေ့ ဖြစ်ခြင်း။

(၈) မဟာသမယဆိုင်ရာ သုတ္တန် ခုနစ်မျိုးကို ဟောကြားသောနေ့ ဖြစ်ခြင်း။

(၉) ဘိက္ခုနီသာသနာ လမ်းစပေါ်သောနေ့ ဖြစ်ခြင်း စသည့် ထူးခြားချက်များသည် နယုန်လပြည့်နေ့တွင်

ကြုံကြိုက်ဖြစ်ပွားခဲ့လေသည်။ ဂေါတမဘုရားရှင်သည် သတ္တဝါများအပေါ် မဟာကရုဏာ ပွားများတော်မူလျက် ကဆုန်လပြည့်နေ့၌ ကပိလဝတ်နှင့် ကောလိယနှစ်ပြည်ထောင်ရှိ လယ်သမားတို့ ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားတော့မည့်ဆဲဆဲတွင် ကြွရောက်လာကာ ငြိမ်းချမ်းရေးတရားတော်များကို ဟောကြားတော်မူခဲ့၏။ ထိုသို့ ဟောကြားရာ၌ သတ္တဝါများ၏ စိတ်ဓာတ်အရင်းခံ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံတို့အပေါ် အာရုံစွဲငြိ အသိတရားများ ရရှိစေရန်အတွက် -

- (၁) ဝဂ်ဝံနှင့် ရက္ခစိုးနတ်တို့ ရန်ငြိုးဖွဲ့မှား၍ နှစ်ဦးစလုံး ပျက်စီးခဲ့ကြသော "ဖန္ဒနဇာတ်တော်"ကိုလည်းကောင်း။
- (၂) မြေပြိုပါပြီဟု ထင်ကြေးဖြင့် ဟစ်အော်ထွက်ပြေးသော ယုန်တစ်ကောင်၏ စကားကို ယုံမှား၍ တိရစ္ဆာန်များ အပြေးမှားပြီး ခုက္ခရောက်ခဲ့ကြသော "ဒုဗ္ဗဘဇာတ်တော်"ကိုလည်းကောင်း။

(၃) အင်အားသေးငယ်သော ဘီလုံးငှက်မက အင်အားကြီးမားသော ဆင်ပြောင်ကြီးကို အနိုင်ယူဖူး၍ ရန်သူအပေါ် အထင်မသေသင့်သည့် "လေ့ကိတတ်တော်" ကိုလည်းကောင်း။

(၄) ညီညွတ်စဉ်အခါက ရန်သူ၏လက်မှ လွတ်မြောက်သော်လည်း စိတ်ဝမ်းကွဲ၍ အချင်းချင်း မညီမညွတ် ဖြစ်လာသောအခါ ငုံးငှက်များ မှဆိုး၏ ပိုက်ကွန်၌ အမိခံရပ်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် "သမ္မောဒနတတ်တော်" ကိုလည်းကောင်း။

(၅) သက်မဲ့ဖြစ်သော သစ်ပင်များသည်ပင် တစ်စုတစ်ဝေးတည်း တည်နေသဖြင့် လေဘေးအန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးခဲ့သည့် "ရုက္ခဓမ္မတတ်တော်" ကိုလည်းကောင်း။

(၆) မိမိကိုယ်ကို ထိန်းသိမ်းဆုံးမရန် "အတ္တဓဏ္ဍသုတ်တော်" ကိုလည်းကောင်း။

အသီးသီး ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ သည့်အတွက် မေတ္တာဓာတ်များ ကိန်းအောင်းလာကြပြီး ဒေါသဓာတ် ချုပ်ငြိမ်းကုန်ကြသည်။ လက်နက်များ ပယ်စွန့်ကြကုန်သည်။ နှစ်ပြည်ထောင်မှ စုစုပေါင်း မင်းသားငါးရာတို့ သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ကြကာ ရဟန်းပြုကြကုန်၏။ ထိုရဟန်းတော်များ သာသနာ့ဘောင်၌ ပျော်မွေ့ကြစေရန်အတွက် ဘုရားရှင်မှ ဟိမဝန္တာတောအတွင်းရှိ ကုဏာလရေအိုင်သို့ တန်ခိုးတော်ဖြင့် ခေါ်ဆောင်ပြီး ကုဏာလငှက်မင်းဓာတ်ကြောင်းကို ဟောကြားလေသောအခါဝယ် တရားတော်အဆုံး၌ ရဟန်းငါးရာလုံး သောတာပန်ဆိုက်ခဲ့ကြလေသည်။ ထို့နောက် ရဟန်းတော်တို့အား တန်ခိုးတော်ဖြင့်ပင် မဟာဝန်တောကြီးအတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်ပြီး တရားအားထုတ်စေခဲ့ရာ ထိုရဟန်းတော် ငါးရာလုံး အရဟတ္တဖိုလ် ဆိုက်လျက် ရဟန္တာများ ဖြစ်တော်မူခဲ့ကြလေသည်။

ထိုရဟန္တာအပေါင်းသည် နယုန်လပြည့်နေ့ ညချမ်းအချိန်၌ ဘုရားရှင်အား ဖူးမြော်လျက် မိမိတို့ရရှိထားသော တရားတော်များကို လျှောက်ထားရန် စုရုံးရောက်ရှိလာကြ

သောအခါ နတ်ဗြဟ္မာ၊ အသုရာနှင့် ဂဠုန်၊ နဂါးတို့လည်း မဟာဝန်တောကြီးအတွင်းသို့ စုဝေးလိုက်ပါလာခဲ့ကြလေ၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်မှ "မဟာသမထိသုတ်တော်ကြီးကို" ဟောကြားပြီးနောက်...

(၁) ရာဂစရိုက် အားကြီးသူတို့အတွက် "သမ္မာပရိဗ္ဗာ ဇနိယသုတ်တော်" ကိုလည်းကောင်း။

(၂) ဒေါသစရိုက် အားကြီးသူတို့အတွက် "ကလမာဝိဝါဒ သုတ်တော်" ကိုလည်းကောင်း။

(၃) မောဟစရိုက် အားကြီးသူတို့အတွက် "မဟာဗျူဟာသုတ်တော်" ကိုလည်းကောင်း။

(၄) ဝိတက်စရိုက် အားကြီးသူတို့အတွက် "စူဠဗျူဟာသုတ်တော်" ကိုလည်းကောင်း။

(၅) သဒ္ဓါစရိုက် အားကြီးသူတို့အတွက် "တုဝေဠကသုတ်တော်" ကိုလည်းကောင်း။

(၆) ပညာစရိုက် အားကြီးသူတို့အတွက် "ပုရာသောဓိသုတ်တော်" ကိုလည်းကောင်း။

ဟောကြားတော်မူခဲ့ရာ နတ်ဗြဟ္မာပေါင်း ကုဋေတစ်သိန်းစီ ကျွတ်တန်းဝင်ကြကုန်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ နယုန်လပြည့်နေ့သည် အထွတ်အမြတ်ထားစရာ နေ့ထူးနေ့မြတ်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ အဆိုပါနေ့၌ မွန်မြတ်သဒ္ဓါ ယုံကြည်စွာဖြင့် ကုသိုလ်ဘာဝနာများ ပွားများအားထုတ်သင့်ပါကြောင်း နိုးဆော်တိုက်တွန်းလိုက်ရပါတော့၏။

တနင်္ဂနွေ သိုလ်သျှင်ဥက္ကာ (မဟာဝိဇ္ဇာကျမ်းပြု)

- ကျမ်းကိုး
- ငါးရာငါးဆယ်ဝတ္ထု။
 - အခါတော်နေ့များ (မာဂဓိ-သာစည်)

ဥဒိန်ကျော်ခေါင်နတ်

နန်းကြော့သျှင်

တတိယမြန်မာနိုင်ငံကြီး ထူထောင်နိုင်ခဲ့သော အလောင်းမင်းတရားကြီးတွင် အိမ်ရှေ့မင်း(နောင်တော်ကြီး)၊ မြေဒူးမင်း(ဆင်ဖြူရှင်)၊ အမြင့်မင်း၊ ဗဒုံမင်း(ဘိုးတော်ဘုရား)၊ ပခန်းမင်း၊ ပင်းတလဲမင်းသားတော် ခြောက်ပါးရှိသည်။ ကျန်းဘောင်ဆက် နှစ်ဆက်မြောက်

နောင်တော်ကြီး(စစ်ကိုင်းမင်း) ၁၁၂၃ ခုနှစ် လက်ထက်တွင် နတ်ဖြစ်သွားသည့်တိုင် နိုင်ငံတော်တာဝန်ကို ဆက်လက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခြင်း၊ နတ်ဘဝ၌ပင် ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးချီးမြှင့်ခြင်းခံရသော နတ်တစ်ပါးပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။ ထိုနတ်ကား ဥဒိန်ကျော်ခေါင်နတ် ဖြစ်သည်။

ဝင်းမယ် ငါးဆယ့်ခုနစ်ခဲကို သိမ်းရုံးရန် နောင်တော်ကြီးမင်း၊ ဘီများစစ်ချီတက်လာကြသည်။ မြင်းခုနစ်ရာ ငါးဆယ်၊ သူရဲ ခုနစ်ထောင်ငါးရာကို တပ်ကြီးများဖွဲ့ ဘယဂါမထိ၊ မင်းလှသီရိ၊ နေမုျိုးလက်ဝဲကျော်ခေါင်တို့ နှီးဆောင်လာကြသည်။ အဆိုပါထပ်များ

ထဲတွင် ဘော်ဘော်ခေါင်းမိုလ်သည် ဥဒိန် ကျော်ခေါင်ဘွဲ့ရ တပ်မှူးတစ်ဦးဖြစ် သည်။ မုတ္တမဖြစ်အံ့ရှောက် ကော့ခွန်း အရပ်တွင် ဒလပန်းသည် အလုံးအရင်း နှင့် လမိုင်းဝန်အချုပ်ခန့်၍ ရေကြောင်း ကြည်းကြောင်း ချီတက်ကြသည်။ ထိုသို့ ချီတက်ရာလမ်းကြောင်းတွင် အရပ် အနေ မသင့် တပ်ဖျက်ကာ ဥဒိန်ကျော် ခေါင်ဘွဲ့ခံ ဘော်ဘော်ခေါင်းမိုလ် ကွယ်လွန် ပြီး နတ်ဖြစ်သွားသည်။

နတ်ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ချင်း ရွှေတိုသို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ နန်းတော်တွင်သို့ ဝင်ပြီး နောင်တော်ကြီးမင်း စက်တော် ခေါ်နေသည်ကို ခြေတော်အား လှုပ်ပြီး နိုးသည်။ မင်းကြီးနိုးလာသောအခါ မိမိ သည် စစ်ချီရင်း သေဆုံးသွားပြီဖြစ် ကြောင်း။ ယခု နတ်ဖြစ်နေကြောင်း။ မင်းကြီးအပါးဝယ် အစောင့်အနေဖြင့် ဆက်လက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ပါမည့် အကြောင်း လျှောက်တင်လေသည်။ မင်းကြီးကလည်း...

“ကောင်းပြီ ဥဒိန်ကျော်ခေါင်နတ်၊ နန်းတော်ရဲ့ လေသာဆောင်မှာ အစောင့် အနေဖြင့် တာဝန်ထမ်းရွက်စေ”

ဟု အမိန့်တော်ရှိလိုက်သည်။ တစ်ချိန်တွင် မုတ္တမမြို့တွင်ထားသော ကင်းတပ်ကို ယိုးဒယားမှ ကင်းဝန်၊ ကင်းပတ်တို့က လာရောက်ထိပါးနှောင့် ယှက်ကြောင်း ကြားသိလိုက်ရသည်။ မင်းကြီးလည်း မြင်းသည်ကျော်တို့အား တောင်ငူကြောင်းစေလွှတ်ပြီး အနေ အထား အကြောင်းအရာဖြစ်ရပ်တို့ကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းစေသည်။ အချိန်

ကြာမြင့်သည်အထိ အထောက်အစေ လွှတ်သော မြင်းသည်ကျော်တို့ ပြန် ရောက်မလာသဖြင့် စိုးရိမ်ပူပန်ကြောင့် ကြတော်မူသည်။ နန်းလေသာဆောင်မှ အဝေးသို့ပျော်ကြည့်နေသော မင်းကြီး သည် ဥဒိန်ကျော်ခေါင်နတ်ကို သတိ အမှတ်ရလိုက်သည်။ ဥဒိန်ကျော်ခေါင် နတ်ကို စုံစမ်းရန် ထပ်မံစေလွှတ်လိုက် သည်။

ဥဒိန်ကျော်ခေါင်နတ်သည် ရွှေတို သို့ နေ့ချင်းပြန်ရောက်လာသည်။

“အရှင်မင်းကြီး မုတ္တမမြို့မှာ အကြောင်းခြင်းရာတစ်စုံတစ်ရာ ပေါ် ပေါက်ခြင်းမရှိပါ။ အရှင်က အထောက် တော်စေလွှတ်လိုက်တဲ့ မြင်းသည်ကျော် တို့လည်း ရွှေတိုကို ပြန်လာကြပါပြီ။ ကျွန်တော်မျိုး တွေခွဲရတာကတော့ တောင်ငူမြို့ ခပေါင်းမြစ်ချောင်းထိပ် မန်ကျည်းပင်အောက်မှာ ထမင်းဟင်း များ ချက်ပြုတ်စားနေကြပါတယ်။ ကျွန် တော်မျိုးတို့ ရောက်နေတာသိရအောင် မန်ကျည်းပင်ကိုင်းကို ကိုင်းဆွဲလှုပ်ပြီး မန်ကျည်းကိုင်းတွေချိုးချ ခြောက်လှန့် ခဲ့ပါသေးတယ်။ မုတ္တမမြို့ဝန်ထံမှ ရန်သူ အနှောင့်အယှက်မရှိ အေးချမ်းသာယာ ငြိမ်ဝပ်ပါကြောင်း တင်လျှောက်စာဟာ မြင်းသည်ကျော်တို့နဲ့အတူ ပါလာတာကို မြင်တွေ့ခဲ့ရပါတယ်”

မင်းကြီးလည်း ဥဒိန်ကျော်ခေါင် နတ် တင်ပြလျှောက်ထားသည်များကို သေချာစွာ မှတ်ထားလိုက်သည်။ မြင်း သည်ကျော်များ ပြန်ရောက်ကြသော အခါ ဥဒိန်ကျော်ခေါင်နတ်ပြောသည်

အတိုင်း မှန်ကန်နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ဥဒိန်ကျော်ခေါင်နတ်ကလည်း အမူ တော်ကို ထမ်းဆောင်ရသဖြင့် ဘွဲ့ အသနားတော်မြတ် ခံယူလိုကြောင်း လျှောက်ထားသည်။ မင်းကြီးက “ဝေ နယက္ခကျော်ခေါင်”ဟူသောဘွဲ့ကို ရွှေ ပြားတွင်ရေးသား၍ ကလပ်ပေါ်တွင်တင် ကာ ပေးသနားတော်မူသည်။ ဂိုယ် ထင်ပြု၍ ဘွဲ့ကိုယူရမည်ဟု မိန်းတော်မှ ရာ...

“အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မျိုးမှာ အလွန်တရာ ရုပ်ဆင်းဆိုးဝါးတာကြောင့် ရုပ်ကိုမပြလိုပါ။ ဒါပေမယ့် မင်းကြီးနဲ့ တကွ များမတ်မိုလ်ပါများ ထင်ရှားသိ သာအောင် ဘွဲ့တော်ကို ခံယူပါမယ်”

ထိုသို့ပြောဆိုပြီး များမတ်တို့ အလယ်တွင် ထိုဘွဲ့ပုံကို (ချည်ကြိုးဖြင့်) ဆွဲ ယူသွားသည်ကို များမတ်များက တအံ့တဩ မြင်တွေ့လိုက်ကြရသည်။ အဆိုပါ မင်းကြီးချီးမြှင့်ပေးသနားသော “ဝေနယက္ခကျော်ခေါင်” ဘွဲ့တံဆိပ်ရွှေ ပြားသည် ဥဒိန်ကျော်ခေါင်နတ်အဖြစ် မင်းကြီးမှ တာဝန်ချထားသော လေသာ ဆောင် ထုပ်လျှောက်ကြားတွင် တလူ လူ လွင့်လျက်ရှိနေပေတော့သည်။

နန်းကြော့သျှင်

အရှင်ဒေဝိန္ဒာဝဂ်ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မစကားလိ

တက္ကသိုလ်သစ်

စာရေးသူသည် ဂျာနယ်နှင့်သတင်းစာများတွင် ဓမ္မစကားလိများအကြောင်း ဖတ်ရသည်မှအစပြု၍ ယင်းဓမ္မစကားလိ စိတ်ဝင်စားလာသည်။ အမန်မှာ ဓမ္မသင်တန်းကျောင်းကို ဓမ္မစကားလိဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လေ့လာသိရှိခဲ့ရ၏။

ဤသည်နှင့် ဆက်စပ်၍ သိမ်ကြီးရွေး(စီ)ရုံ အဆောင် (၄) ပထမထပ်တွင် ဖွင့်လှစ်ထားသော ဓမ္မရောင်ခြည်ဓမ္မဒါနဟောင်းဒေရင်းက ဓမ္မဒါနအဖြစ် ဖြန့်ဝေသော ယခင်ဓမ္မစကားလိနှင့် ယခု ဆန်းဒေးစကားလိ လက်ကမ်းစာစောင်ကို ရရှိခဲ့ပါ၏။

ယင်းစာစောင်တွင် အရှင်ဒေဝိန္ဒာဝဂ်ဝိသုဒ္ဓိ ယခင်ဓမ္မစကားလိနှင့် ယခု ဆန်းဒေးစကားလိအကြောင်း ဆောင်းပါးတို့ ဖတ်ရှုလိုက်ရ၏။ ယင်းစာစောင်တွင် ဆရာတော် အရှင်ဒေဝိန္ဒာဝဂ်ဝိသုဒ္ဓိ သာသနာရေးဆိုင်ရာ အတွေ့အကြုံများကို ရေးသားထားရာ လွန်စွာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှ၏။

သို့ဖြစ်၍ ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းဖတ်ရှုသူ စာဖတ်ပရိသတ်များလည်း ဗဟုသုတရရှိပြီး ကုသိုလ်ယူနိုင်ရန် တင်ပြရပါ၏။

ဆရာတော်က ငယ်စဉ်တပည့် ဓမ္မဗျာဓိ သင်ကြားခဲ့ရုံပဲ အတွေ့အကြုံများကို ဤသို့ ဖော်ပြထားသည်။

"မိမိတို့ ကျောင်းသားပေါက်စ အရွယ်က ညနေ ၇ နာရီ ဘုရားဝတ်တက်အပြီးမှာ ရွာဦးကျောင်းဘုန်းကြီးကို ဝတ်ကြည့်ပေးရင်း ဘုန်းကြီးက စာတိုပေစများ ကဗျာများကို နှုတ်ဆိုက်ပေးသည်ကို မိမိတို့ကျောင်းသား ကိုရင်များက အလွတ်ဆိုက်ဆိုခဲ့ရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ အဖွဲ့လိုက်၊ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်ယောက်ချင်းလိုက်၊ ပြီးမှ ဘုန်းကြီးက ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အဓိပ္ပာယ်များကို ကလေးများသဘောပေါက်အောင် ရှေးဟောင်းနောင်းခြစ်များ ငါးရာငါးဆယ်လာ ဖြစ်တော်စဉ်များ ရိုးရာပုံပြင်များဆိုလည်း စိတ်ဝင်စားမှုရှိအောင် ပြောပြ၏။ အချိန်ကား

တစ်နာရီကျော်ဝန်းကျင်ခန့် ကြာမြင့်လေသည်။

ဤသည်ကား တစ်ညတာ မဟုတ်။ အလုပ်မရှိလျှင် ညစဉ်ညတိုင်းတည်း။ ထို့ကြောင့် ရွာဦးကျောင်းက ညဉ့်ဦးယံသည် မိမိတို့ကျောင်းသားကိုရင်လေးများအတွက် ယနေ့ခေတ်အနေနှင့် ပြောရလျှင် ဓမ္မစကားလိ (Dhamma School) ဖြစ်ပေတော့သည်။

စာသင်တိုက်ကြီးသို့ မယောင်မလည်

ဆရာတော်သည် ၁၀ နှစ်သား အရွယ်မှာ ရှင်သာမဏေဝတ်ပြီး ၁၃ နှစ်သားအရွယ်တွင် စာပေများသင်ကြားရန်အတွက် မုံရွာမြို့ ဇောတိကစာသင်တိုက်ကြီးသို့ ပျော်ပျော်ပါးပါးသွားခဲ့လေသည်။

စာသင်တိုက်ကြီးသို့ ရောက်ပြီးသည့်နောက်တွင် သဒ္ဓါကြီးစာအုပ်၊ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ စာအုပ်တို့ကို ကိုင်ဆောင်ပြီး အလွတ်ကျက်မှတ်ရလေသည်။ ထိုသို့ကျက်မှတ်ရင်း အဘိဓမ္မတ္ထ သင်္ဂဟစာအုပ်များအဖွဲ့တွင် ရေးသားထားသည့် သီဟိုဠ်ကျမ်း၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်စီစဉ်ရေးသားအပ်သော အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟဟူသော စာကို တွေ့မိသောအခါ မိမိတို့နယ်မြို့လူမှ မုံရွာကိုသွားသည့် ကတ္တရာလမ်းကိုပင် အာရှတိုက်၏ အကြီးဆုံးလမ်းမကြီးဟုထင်ခဲ့သော မိမိသည် သီဟိုဠ်ကျမ်းဆိုတာ ဘယ်မှာလဲ။ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးမှာလား။ ရခိုင်ပြည်နယ်မှာလားဟု မယောင်မလည်နှင့် ဝိုင်းဝန်းတွေ့စဉ်းစားခဲ့မိသည်။ ယင်းသို့စဉ်းစားမိရင်း စာသင်တိုက်ကြီးသို့ သွားရောက်၍ ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူခဲ့သည်။ ထိုနောက် သူ့အရွယ်နှင့်သူ သတ်မှတ်ထားသည့် စာမေးပွဲများကို ကြိုးစားပြီး ဝင်ရောက်ဖြေဆိုရင်း အသက် ၂၇ နှစ်သို့ ချဉ်းနင်းရောက်ရှိခဲ့လေသည်။ သာမဏေကျော် ဓမ္မစရိယသကျသီဟဟူသော ဘွဲ့များကိုလည်း ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဂန္ထဝင်စာပေ၊ ကမ္ဘာကျော်တက္ကသိုလ်၊ နိုင်ငံတကာ သမိုင်းဝင်ဖြစ်စဉ်များနှင့်အတူ B.A.M.A, Ph.D စသော ဘွဲ့ဒီဂရီများကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာသည့် အတွေးများသည် ရင်မှာ ယသိယသာ ခိုအောင်းမိလေပြီ။ ထို့ကြောင့် အရှင်သုမနပါလ B.A(ကိုလံဘို)၊ အရှင်ရေဝတဓမ္မ M.A(ကောလနီယ)၊ အရှင်ရာဟုလာနန္ဒ Ph.D(ဘုံဘော)စသည်အားဖြင့် ရေးသား ထားသည်များကို တွေ့ရသောအခါ ယင်းနိုင်ငံတကာသုံး ဘွဲ့ဒီဂရီများကို လိုချင်သည့်စိတ်များ ဖြစ်မိလေသည်။

ယင်းဘွဲ့ဒီဂရီများကို လိုချင်သည့်အတွက် သီဟိုဠ် ကျွန်း (ခေါ်) သီရိလင်္ကာနိုင်ငံသို့ သွားရောက်၍ ပညာသင် ယူချင်သည့် ဆန္ဒများ ဖြစ်မိလေသည်။

ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်ကြသည့် မိမိတို့ ရဟန်းတော်များသည် ကျောင်းသင်ခန်းစာပင် ကိန်းအောင်းမနေ ကြဘဲ အခြားသူတို့၏ လုပ်ကွက်ကိုလည်း ကျော်၍ကြည့် တတ်ဖို့ လိုပေသည်။ တစ်ကွက်နောက်ကျလျှင် မိစ္ဆာကျား တို့၏ ဝါမြို့ခြင်းကို ခံရမည်သာတည်း။ မိမိတို့အားလုံး လည် စင်းခံကြဖို့သာ ပြင်ကြတော့။ တိုးမြို့စည်းရုံးကို လုံအောင်ကာ ဖို့ ကြိုးပမ်းကြပါစို့ဟု ဝံသာနစိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်လှသည့် ဆရာတော်တစ်ပါးက ပြောခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုအမြင်ကြောင့်ပင် မိမိသည် ကလေးသူငယ်များ အတွက် ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းများကို မုံရွာ၊ ပခုက္ကူ စသည်မြို့များ၌ ဖွင့်လှစ်ပို့ချခဲ့ပါ၏။ ကလေးတရား ပွဲများကိုလည်း ဟောပြောပေးခဲ့၏။ ကချင်ပြည်နယ် နမ္မတီး မြို့သို့ သွားရောက်ပြီးကလေးများကို တရားဟောသည့်အခါ တရုတ်ကြီးတစ်ယောက်က "လူငယ်ကောင်းမှ လူကြီးကောင်း မှာ၊ လူကြီးကောင်းမှ တိုင်းပြည်ကောင်းမှာပေါ့။ ဒါကြောင့် ကလေးများကို တရားဟောသင့်တယ်ဘုရား" လို့ လျှောက် ထားပြီး ကလေးများအတွက် မှန်ပဲသရေစာနှင့် ဘောလိပ်၊ ဗလာစာအုပ်များကို လှူဒါန်းခဲ့လေသည်။ ဤသည်ကား မိမိ ဦးစီးပြီး ဟောပြောပို့ချပေးခဲ့သည့် ရက်တို့ ဓမ္မစကူးလ်များပင် တည်း။ အမှန်တကယ်ကား ရေရှည်စိန်ကိန်းရေးဆွဲပြီး ဓမ္မ စကူးလ်များကို ရက်ရှည်ပို့ချသင့်ပေသည်။ စာရေးဟောသည့် အခါ၌လည်း လူမျိုးကိုချစ်သည်စိတ်၊ ဘာသာကိုချစ်သည် စိတ်များ ထာရိုကြဖို့ လိုအပ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ အမျိုး ဘာသာ၊ သာသနာကို ထောက်ပံ့နိုင်ဖို့အတွက် စီးပွားရေးဖြစ် ထွန်းအောင်လုပ်ဖို့ လိုအပ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း လောကီ

ကြီးပွားရေးတရားများကို ဦး စားပေးဟောခဲ့၏။ ယင်းသို့သော လုပ်ရပ်များကြောင့်ပင် ပတ်ဝန်းကျင်၏ အားပေးထောက် ခံမှုများကို ထိုက်သင့်သလောက် ရရှိခဲ့ပါသည်။

သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၏ မြတ်ဗုဒ္ဓအပေါ် အလေးထားမှု

မိမိသည် အသက် ၃၅ နှစ်ကျော်သောအခါမှသာ အနစ်နစ်အလလက အိပ်မက်မက်ခဲ့သည့် သီဟိုဠ်ကျွန်းခေါ် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါတော့သည်။ သီရိလင်္ကာ နိုင်ငံသားများ၏ မြတ်ဗုဒ္ဓအပေါ် တလေးတစား တန်ဖိုးထား သည့်စိတ်ကို အားရကျေနပ်မိပါသည်။

အစိုးရရုံးများ၌လည်း ရဟန်းတော်များကို အထူးဦးစား ပေး၍ လုပ်ပေးခြင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ အစိုးရရုံးသို့ နေဆွမ်းစား ချိန်ရောက်သွားလျှင် ဆွမ်းတောင် ကပ်လှူလိုက်သေးပါသည်။ ဘတ်စကားများ၌လည်း ရဟန်းသံဃာတော်များအတွက် အမြဲ တမ်း နှစ်နေရာ စာပေးထားသည်ကို တွေ့မြင်၏။ ဂိတ်စောင့် ရဲဘော်များသည် ဘုန်းကြီးရဟန်းများကိုတွေ့လျှင် ပရိတ်ချည် ကို တောင်းလေ့ရှိ၏။ ရဟန်းတော်များပါဝင်သော ကားများကို စစ်ဆေးမေးမြန်းခြင်းမလုပ်ဘဲ အလွယ်တကူပင် ခွန်ပြု၏။ အစိုးရရုံးများကလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကို ဦးစားပေးနေရာ ချ၏။ ဥပုသ်စောင့်ချင်သူများ ဥပုသ်စောင့်နိုင်ဖို့အတွက် လပြည့်နေ့တိုင်းကို အစိုးရရုံးပိတ်ရက်အဖြစ် သတ်မှတ်ထား ၏။ ညနေခင်းဆိုလျှင် ဘုန်းကြီးကျောင်းများ၌ ဗောဓိပင်ကို ပန်း ဆီမီးတို့ဖြင့် ပူတော်ကြ၏။

ဆန်းအေးစကူးလ် (Sunday School)

ဆန်းအေးစကူးလ်ဟူသည်မှာ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ဗုဒ္ဓ ဝင်၊ ရာဇဝင်၊ ယဉ်ကျေးမှု စသည်များကို အထူးသင်ကြား ပေးသော ကျောင်းဖြစ်ပေသည်။ ယင်းကျောင်းများသည် ပုဂ္ဂလိကပိုင် မဟုတ်ကြ။ နိုင်ငံတော်အစိုးရကိုယ်တိုင်က ပညာ ရေးစနစ်ကို သတ်မှတ်ပေးပြီး စည်းမျဉ်းဥပဒေနှင့်အညီ ဖွင့် လှစ်ထားသော ကျောင်းများဖြစ်သည်။ နေရာကား ဘုန်းကြီး ကျောင်းများပင်တည်း။

အရင်းစစ်လျှင် အမြစ်မြေတ ဆိုသကဲ့သို့ ယင်း သို့လျှင် နိုင်ငံတော် တစ်နိုင်ငံလုံးက မိမိတို့ဗုဒ္ဓဘာသာကို

အသက်တမျှ တန်းဖိုးထားခြင်းဖြစ်၏။ အကြောင်းမှာ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ အစိုးရ၏ ဆန်းဒေးစကူးလ်များကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ယင်း ဆန်းဒေးစကူးလ်ကို ၁၈၈၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံသား ဟင်နရီ အော့လ်ကော့ (Henryolcott) (သာသနာ့အလံကို တီထွင်သူ) က ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးဖြင့် စတင်တည်ထောင်ခဲ့ပါသည်။

- ဆန်းဒေးစကူးလ်ကို -
- (၁) သူငယ်တန်း (Primary)
- (၂) ၁ တန်းမှ ၁၀ တန်း (Grade I to Grade 10)
- (၃) နောက်ဆုံးအဆင့် ၁၊ အဆင့် ၂ (Final 1,2) ဟု အတန်းပေါင်း ၁၃ တန်း ခွဲခြားပြီး သင်ကြားပေးသည်။

ပြဋ္ဌာန်းစာပေများ

ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် စာပေများမှာ ငါးရာငါးဆယ်လာ တတ်တော်များ၊ ဓမ္မပဒကျမ်းလာ ဘုရားလက်ထက်က အဖြစ်အပျက်များကများများ၊ 'ပါရမီ ၁၀ ပါး'အကြောင်း၊ ဒါနသီလစသော ပုညကြိယာဝတ္ထု ၁၀ ပါးတိုင်းအစိပွယ်၊ အဘိဓမ္မာသဘောအစိပွယ်၊ သုတ္တနိပါတက ပါဠိလာမှတ်သား ဖွယ်တရားများ၊ သီရိလင်္ကာ ဗုဒ္ဓဘာသာသမိုင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ နှင့်ပတ်သက်သည့် ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုဗိသုကာအကြောင်း၊ ရောဘုရင်တိုင်း အောင်ပွဲနှင့် စစ်သူကြီးများ၏ အစွမ်းသတ္တိ စသည်တို့ကို ဖော်ပြထားသည့် ရာဇဝင်များ၊ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာတို့၏ ကွဲပြားခြားနားပုံတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ကျောင်းတက်ပုံအစီအစဉ်

ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများသည် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် နံနက် ၇ နာရီ မှစ၍ ကျောင်းသို့လာကြ၏။ အထက်အောက် အဖြူရောင်ဝတ်စုံများကို ရိုးရာစေလွှဲအတိုင်း ဝတ်ဆင်ကြရ၏။ နိုင်ငံတော်အစိုးရက Sunday School ဝတ်စုံအဖြစ် သီးသန့်သတ်မှတ်ပေးထား၏။ ယောတျားလေးများအတွက် ထည်က တုံးလက်ရှည် ရှုပ်အင်္ကျီအဖြူနှင့် လှံချည်အဖြူ ဖြစ်ပြီး မိန်းကလေးများအတွက် ဆာရီဆိုသည့် ရိုးရာအဖြူ

ဝတ်စုံ ဖြစ်ပါသည်။

ခိုင်မာသည့် အခြေခံအုတ်မြစ်

သီရိလင်္ကာနိုင်ငံရှိ ကလေးများသည် ဤကဲ့သို့ ဘုရားရှိခိုး၊ ဩဝါဒံယု ဗုဒ္ဓစာပေများကို သင်ကြားကြရသည်မှာ တစ်ပတ်မဟုတ်၊ တစ်နှစ်မဟုတ်၊ နှစ်ပေါင်း ၁၃ နှစ်၊ ယင်းကဲ့သို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဗုဒ္ဓတရားနှင့် ထိတွေ့နေကြရက ကလေးများ၏ ဘာသာကို ချစ်မြတ်နိုးသည့်စိတ်၊ လှူဖျိုးကိုချစ်သည့်စိတ်မှာ ဦးခေါင်းထဲတွင် သံမှိုနှက်သကဲ့သို့ စွဲမြဲသွားပါတော့သည်။

နိုင်ငံတော်အစိုးရကလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ကျောင်းသားကျောင်းသူများကို ဆန်းဒေးစကူးလ်သို့ မဖြစ်မနေတက် ရောက်သင်ကြားကြရမည်ဟု စည်းမျဉ်းထုတ်ထားသည်။ နိုင်ငံအကြီးအကဲများကလည်း အားပေးကြ၏။

အစိုးရရုံးများ၊ ပုဂ္ဂလိက ကုမ္ပဏီများတွင် အလုပ်ဝင် ရောက် လုပ်ကိုင်ရန်လျှောက်ထားသည့်အခါ ယင်းဆန်းဒေးစကူးလ်မှ အောင်လက်မှတ်ကို ပြကြရသည်။ မိန့်ခွင့်လျှင် အလုပ်ရဖို့ မလွယ်ကူပေ။

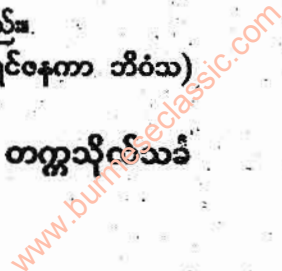
မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း ယခုအချိန်မှစပြီး ဓမ္မသင်တန်းကျောင်း (သို့မဟုတ်) ဓမ္မစကူးလ်များကို မိမိတို့တတ်စွမ်းသမျှ ဖွင့်လှစ်တည်ထောင်သင့်လှပေသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒီစွဲ၍တည်မည့်

- အိုးမဖုတ်ခင်၊ အိုးလုပ်စဉ်ဝယ်
- အိုးတွင်ခတ်နှိပ်၊ မှတ်တံဆိပ်ကား
- မပြတ်မစဲ၊ အိုးပင်ကွဲလည်း
- အမြဲတစေ၊ တည်ရှိနေသို့။
- ထွေထွေသွေးသား၊ ကလေးများ၌
- ဘုရားတံဆိပ်၊ ဘာသာစိတ်ကို
- ခတ်နှိပ်နိုင်မှ၊ သက်ဆုံးကျအောင်
- ဗုဒ္ဓဝါဒီ၊ စွဲ၍တည်မည့်
- ကိုယ်စီခတ်နှိပ်စေသတည်း။

(မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်၊ အရှင်ဇနကာ ဘိဝံသ)

တက္ကသိုလ်သင်

ဓာတ်ရိုက်ယတြာရွှေပညာ (၄၁)

တုန်းပွဲခွဲတုန်း

“မောင်သန်းဇော် တစ်ပတ်လောက်ပျောက်နေတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ပျောက်ဆို အစ်ကိုရား၊ ခယ်မတစ်ယောက် မင်္ဂလာ ဆောင်ကိစ္စနဲ့ အိမ်က မိန်းမက ခရီးထွက်သွားတော့ ကျွန် တော်မဲ့ အိမ်မှာကျန်တယ်လေ။ အိမ်ကိစ္စ၊ ကလေးတွေကိစ္စ နဲ့ မအားဘူး။ အိမ်ကို ပစ်ထားပြီး ညဘက် အစ်ကို့ဆီကို လာလို့မဖြစ်ဘူး။ ဒီနေ့မှပဲ မိန်းမပြန်ရောက်လာလို့ အစ်ကို့ ဆီလာနိုင်တာ”

“မောင်သန်းဇော်များ ဆွေးနွေးရတာ စိတ်ပျက်ငြီးငွေ့ ပြီး မလာတော့တာလားလို့”

“မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုရား၊ ဘယ်တော့မှ စိတ်မပျက်ဘူး။ ငါ့မသွားတဲ့အတွက် အစ်ကိုများ ငါ့ကို စိတ်ပျက်နေပြီလားလို့ တောင် တွေးနေသေးတယ်။ လူက မလာနိုင်ပေမယ့် အချိန် ကျရင် စိတ်က အစ်ကို့ဆီရောက်နေတာပါ။ မိန်းမ ရွာကပြန် လာတော့ ငါးခြောက်တွေပါလာတယ်။ အစ်ကို့အတွက် ငါးရောင်ခေါင်းအခြောက်တွေ ယူလာခဲ့တယ်။ ဒီနေ့လည်း စကားပြောရင်း ရေနွေးကြမ်းနဲ့မြည်းဖို့ ငနပ်ခြောက်မီးဖုတ်ပြီး အပျင်လေးတွေ ဖဲ့ဖဲ့ပြီး ဆီစိမ်လာခဲ့တယ်”

“အလကား ဒုက္ခရာလို့ကွာ”

“နို့ပြီး အစ်ကိုက မစားဘူးလား”

“စားစရာက အိမ်ပေါ်ထိ ရောက်လာပြီမှတော့ မစားဘဲ ဘယ်နေပါ့မလဲ”

သို့ဖြင့် မောင်သန်းဇော်ယူလာသော ငါးရောင်ခေါင်းကို ကား အိမ်ရှင်မက သိမ်းလိုက်၏။ ငါးနပ်ခြောက်ဆီခမ်းကို လည်း ပန်းကန်တစ်ဝက်ဖြင့် ခွဲယူသွားလေ၏။ ခဏအကြာ တွင် ငါးနပ်ခြောက်ဖုတ်နှင့် ရေနွေးကြမ်းကို စားသောက်ရင်း စကားတိုင်းကို စကြလေ၏။

“မနေ့တုန်းက ဆွေးနွေးခဲ့တဲ့ နောက်ဆုံးအကြောင်း အရာက ဘာလဲ”

“ရန်အခါမှာ ဓာတ်ယတြာပြုမိရင် ဓာတ်ခိုက်တတ်တယ် ဆိုတဲ့ အကြောင်းပါ။ ရန်ဓာတ်အခါရဲ့ သဘောတရားကို အစ်ကိုမရှင်းပြရသေးဘူး။ ရန်ဓာတ်အခါဆိုတာ ဘယ်လိုအခါ ပျို့ဟာ ရန်ဓာတ်အခါပါလို့ သိမှလည်း ရန်ဓာတ်အခါ ရှောင် လို့ရမှာပေါ့”

“ဟုတ်ပါပြီ၊ အဲဒါကိုပဲ ရှင်းပြမှာပါ။ မောင်သန်းဇော် အနေနဲ့ နေ့တစ်နေ့မှာ အခါရစ်ပါး၊ ပိုင်းခြားထားတာကို သိပါ တယ်နော်”

“သိပါတယ် အစ်ကို”

“နေ့တွေရဲ့ အချင်းချင်း ရန်ဘက်လက်ဖြစ်တဲ့ ဦးညို၊ ခေမာ၊ သုတ၊ ဝေရီ ရန်စီစီဆိုတဲ့ လက်ကံကိုလည်း သိမှာပေါ့”

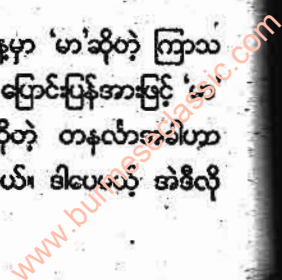
“သိပါတယ် အစ်ကို၊ ဒါဆိုရင် ရန်ဘက်အခါဆိုတာ လက်အာရ ‘ဦး’ဆိုတဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ‘ညို’ဆိုတဲ့ အင်္ဂါအခါ ဟာ ရန်ဓာတ်ပေါ်တဲ့အခါလို့ ယူဆရမလား”

“ဦးညို၊ ခေမာ၊ သုတ၊ ဝေရီ ဆိုတဲ့ ရန်ဓာတ်လက်အာရ ဆိုရင် မောင်သန်းဇော်ပြောသလိုပဲ...”

‘ဦးညို’အရ ‘ဦး’တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ‘ညို’အင်္ဂါအခါဟာ ရန်ဓာတ်ပေါ်တယ်။ ပြောင်းပြန်အားဖြင့် ‘ညို’ဆိုတဲ့ အင်္ဂါနေ့ မှာ ‘ဦး’ဆိုတဲ့ တနင်္ဂနွေအခါဟာ ရန်ဓာတ်ပေါ်တဲ့အခါလို့ တွေးစရာရှိတယ်။

ထို့အတူပဲ...

‘ခေမာ’အရ ‘ခေ’ တနင်္လာနေ့မှာ ‘မာ’ဆိုတဲ့ ကြာသ ပတေးအခါဟာ ရန်ဓာတ်ပေါ်တယ်။ ပြောင်းပြန်အားဖြင့် ‘မာ’ ဆိုတဲ့ ကြာသပတေးနေ့မှာ ‘ခေ’ဆိုတဲ့ တနင်္လာအခါဟာ ရန်ဓာတ်ပေါ်တဲ့အခါလို့ ဆိုစရာရှိတယ်။ ဒါပေးယုံ အဲဒီလို

ယူဆရင် တက်တက်စင်အောင် မှားတယ်”

ဒါဆိုရင် ဦးညို၊ ခေမာ၊ သုတ၊ ဝေရီ ဆိုတဲ့ ရန်ဇာတ် အရ ရန်ဇာတ်အခါ ကောက်ယူပုံကတော့ -

(၁) 'ဦး'ဆိုတဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ 'ညို'ဆိုတဲ့ အင်္ဂါနံဟာ အဓိပတိဖြစ်တဲ့ တိုင်ထိပ်ကို ရောက်ရှိနေတဲ့အခါကို ဆိုလို တယ်။

(၂) ပြောင်းပြန်အားဖြင့် ပြောရမယ်ဆိုရင် 'ညို'ဆိုတဲ့ အင်္ဂါနေ့မှာ 'ဦး'ဆိုတဲ့ တနင်္ဂနွေနံဟာ အဓိပတိဖြစ်တဲ့ တိုင် ထိပ်ကို ရောက်ရှိနေတဲ့အခါကို ဆိုလိုတယ်။

“ရှင်းအောင် ပြောပြပါလား အစ်ကို”
တစ်ခါတစ်ခါမှာ ကိုယ်သိထားတာကို တစ်ဖက်လူ နားလည်အောင် ရှင်းပြရတာ အတော်ကိုခက်ခဲတယ်။ ဒါပေ မယ့် အတတ်နိုင်ဆုံး နားလည်အောင် ရှင်းပြပေးပါမယ်။ ပထမဦးဆုံး မောင်သန်းဇော် နေ့ခနစ်နေ့ရဲ့ မူလတိုင်တွေကို ကြိုတင်ပြီး စာရွက်မှာ ရေးချထားလိုက်ပါ။ ဒါမှ ရှင်းပြရ လွယ်ကူလိမ့်မယ်။

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို”

(အင်္ဂါပတိ)

	၅	၆	၀	၁	၂	၃	၄
	၂	၃	၄	၅	၆	၀	၁
	၆	၀	၁	၂	၃	၄	၅
(မူလ)	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၀
	၄	၅	၆	၀	၁	၂	၃
	၀	၁	၂	၃	၄	၅	၆
	၃	၄	၅	၆	၀	၁	၂

“နေ့ခနစ်နေ့ရဲ့ မူလတိုင်ကို ရေးချထားပြီးပါပြီ အစ်ကို”
“ဒါဆိုရင် တနင်္ဂနွေမူလတိုင်ရဲ့ တိုင်ထိပ်ဖြစ်တဲ့ အဓိ ပတိနေရာမှာ ဘာနံဂြိုဟ်တည်ရှိနေသလဲ”
“ကြာသပတေးနံဂြိုဟ်ပါ အစ်ကို”
“တိုင်ထိပ်မှာရှိတဲ့ ကြာသပတေးနံဟာ ဘယ်နံနဲ့ ရန်ဇာတ်ကျနေသလဲ”

“ ‘ခေမာ’ဆိုတဲ့ ရန်ဇာတ်အရ ‘ခေ’ဆိုတဲ့ တနင်္ဂနွေနံနဲ့ ရန်ဇာတ်ကျပါတယ်”

“ကောင်းပြီ။ သေသေချာချာ နားထောင်နော်။ ‘ခေ’ဆိုတဲ့ တနင်္ဂနွေနံမှာ ‘မာ’ဆိုတဲ့ ရန်ဇာတ် ကြာသ ပတေးနံဟာ အဓိပတိတိုင်ထိပ်ကို ရောက်နေတဲ့ တနင်္ဂနွေ အခါဟာ ရန်ဇာတ်အခါလို့ မှတ်ရမယ်။”

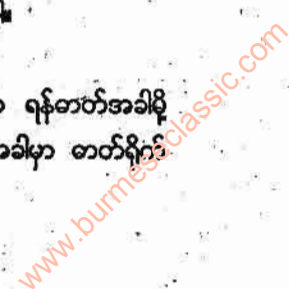
“ပိုပြီး ရှင်းအောင်ပြောပြပါလား အစ်ကို”
“ဒါဆိုရင် နံတိုင်မူလရဲ့ တိုင်ထိပ် အဓိပတိနံဂြိုဟ်တွေ တည်ရှိနေပုံကို အရင်တွဲပြီး မှတ်ထားလိုက်ရအောင်။ ဒါမှ ရှင်းပြရတာ သဘောပေါက်လွယ်လိမ့်မယ်။”

“တနင်္ဂနွေအခါမှာ ကြာသပတေးတိုင်ထိပ်၊ တနင်္ဂနွေအခါမှာ သောကြာတိုင်ထိပ်၊ အင်္ဂါအခါမှာ စနေတိုင်ထိပ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးအခါမှာ တနင်္ဂနွေတိုင်ထိပ်၊ ကြာသပတေးအခါမှာ တနင်္ဂနွေတိုင်ထိပ်၊ သောကြာအခါမှာ အင်္ဂါတိုင်ထိပ်၊ စနေအခါမှာ ဗုဒ္ဓဟူးတိုင်ထိပ်။

ဒါကို အောက်ပါအတိုင်း အင်္ဂါနံ တိုင်ထိပ်ရောက် နံဂြိုဟ်အဓိပတိကို အလွယ်တကူ အတိုကောက်မှတ်လိုက် ရအောင်။

အောင်မြင်၊ ခင်သောင်း၊ ဆောင်းနေ့
ဝေဦး၊ မူးငုံ၊ သုန်စု
နုဝါ၊ အခါနဲ့ အဓိပတိ၊ သိရှိစေရာ”
“အစ်ကိုပြောတာတွေကို မှတ်ထားပြီးပါပြီ”
“ဒါဆိုရင်...”
တနင်္ဂနွေရဲ့ရန်သူက အင်္ဂါ ‘ဦးညို’စကားအရ အင်္ဂါတိုင်ထိပ်ရောက်တဲ့အခါက သောကြာအခါ၊ ဒါကြောင့်မို့...

(၁) တနင်္ဂနွေနေ့မှာဆိုရင် အင်္ဂါအဓိပတိတိုင်ထိပ်မှာ ရှိတဲ့ သောကြာအခါဟာ ရန်ဇာတ်အခါပေါ့။ အချုပ်ပြောရရင်... တနင်္ဂနွေနေ့မှာ သောကြာအခါဟာ ရန်ဇာတ်အခါမို့ ဓာတ်ခိုက်တတ်တယ်။ အဲဒီ သောကြာအခါမှာ ဓာတ်ခိုက်

ယတြာမလုပ်ရဘူး။ သဘောပေါက်ပါတယ်နော်။

“သဘောပေါက်ပါတယ် အစ်ကို”

“တစ်ခါထပ်ပြီး တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ရန်ဓာတ်အခါဖြစ်တဲ့ သောကြာအခါဟာ ဘယ်အချိန်လဲဆိုတာ သိဖို့လိုသေးတယ်။ တနင်္ဂနွေနေ့ရဲ့ အခါရပ်ပိုင်းကို အချိန်နဲ့တကွ ချကြည့်ရအောင်။ လင်္ကာအရ သူရဇ္ဇ၊ သောကြာ၊ ဗုဒ္ဓ၊ စန္ဒြေ၊ သောရီ၊ ဂုရု၊ ဘောမ၊ သူရဇ္ဇလို့ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ အခါရပ်ပိုင်းခွဲတယ်။ အခါ တစ်ပိုင်းကို တစ်နာရီခွဲခြားတယ်။ ဒီတော့ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ - နံနက် ၆:၀၀ နာရီမှ ၇:၃၀ နာရီထိ ပထမ သူရဇ္ဇ၊ တနင်္ဂနွေအခါ။

နံနက် ၇:၃၀ နာရီမှ ၉:၀၀ နာရီထိ ဒုတိယ သောကြာ သောကြာအခါ။

နံနက် ၉:၀၀ နာရီမှ ၁၀:၃၀ နာရီထိ တတိယ ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓဟူးအခါ။

နံနက် ၁၀:၃၀ နာရီမှ ၁၂:၀၀ နာရီထိ စတုတ္ထ စန္ဒြေ၊ တနင်္လာအခါ။

မွန်းတည့် ၁၂:၀၀ နာရီမှ မွန်းလွဲ ၁:၃၀ နာရီထိ ပဉ္စမ သောရီ၊ စနေအခါ။

မွန်းလွဲ ၁:၃၀ နာရီမှ ၃:၀၀ နာရီထိ ဆဋ္ဌမ ဂုရု၊ ကြာသပတေးအခါ။

မွန်းလွဲ ၃:၀၀ နာရီမှ ၄:၃၀ နာရီထိ သတ္တမ ဘောမ၊ အင်္ဂါအခါ။

မွန်းလွဲ ၄:၃၀ နာရီမှ ၆:၀၀ နာရီထိ အဋ္ဌမ သူရဇ္ဇ၊ တနင်္ဂနွေအခါတွေ ဖြစ်တယ်။

(၂) ဒါကြောင့်မို့...

- ၁။ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ရန်ဓာတ်အခါဟာ သောကြာအခါ။
- ၂။ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ သောကြာအခါဟာ ဒုတိယအခါ။
- ၃။ ဒုတိယအခါဟာ ၇:၃၀ နာရီကနေ ၉:၀၀ နာရီ အတွင်းဆိုတော့...

တနင်္ဂနွေနေ့မှာ အင်္ဂါအခါပတ်ဖြစ်တဲ့ သောကြာအခါဟာ နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀ နာရီအတွင်း ဖြစ်တာမို့ အဲဒီအချိန် ဟာ ရန်ဓာတ်အခါဖြစ်တဲ့အတွက် ဓာတ်ရိုက်ယတြာပြုရင် ဓာတ်ခိုက်တဲ့ ဆိုးကျိုးကို ရရှိစေတယ်။ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ရန်

ဓာတ်အခါကောက်ယူပုံကို အကျယ်ဆွေးနွေးပြီးပြီမို့ ကျန်နေ တွေမှာလည်း ရန်ဓာတ်အခါ၊ ရန်ဓာတ်အချိန်ကို ရှာဖွေလို့ ရပြီပေါ့။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ရပါပြီအစ်ကို”

“ဒါက ရန်ဓာတ်အခါကို ရှာဖွေတတ်အောင် ပြောတာ ပါ။ နေ့ခုနစ်နေ့လုံးအတွက် ရှာဖွေပြီးသား ရန်ဓာတ်အခါနဲ့ အချိန်ကို မှတ်သားထားဖို့ ပြောဦးမယ်”

- ၁။ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ဒုတိယအခါ ၇:၃၀ နာရီမှ ၉:၀၀ နာရီထိ။
- ၂။ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ပဉ္စမအခါ ၁၂:၀၀ နာရီမှ မွန်းလွဲ ၁:၃၀ နာရီထိ။
- ၃။ အင်္ဂါနေ့မှာ စတုတ္ထအခါ နံနက် ၁၀:၃၀ နာရီမှ ၁၂:၀၀ နာရီထိ။
- ၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ တတိယအခါ နံနက် ၉:၀၀ နာရီမှ ၁၀:၃၀ နာရီထိ။
- ၅။ ကြာသပတေးနေ့မှာ ပထမအခါ နံနက် ၆:၀၀ နာရီမှ ၇:၃၀ နာရီထိ။
- ၆။ သောကြာနေ့မှာ ဆဋ္ဌမအခါ မွန်းလွဲ ၁:၃၀ နာရီမှ ၃:၀၀ နာရီထိ။
- ၇။ စနေနေ့မှာ သတ္တမအခါ မွန်းလွဲ ၃:၀၀ နာရီမှ ၄:၃၀ နာရီထိ။

မှ ၇:၃၀ နာရီထိ ဖြစ်ကြတယ်။ ဒီနေ့ ဒီလောက်နဲ့ပဲ နားကြရအောင်။

ဘုန်းဖွင့်ထွန်း
၀၉-၂၅၅၇၁၁၇၆၃

အနိစ္စ ဒေသနာတော်

■ မဟာလောကီ

ကုန်ခဲ့သည့်လက ယောက်ျားလူမိုက်ကြီးတို့ ကမ်း
တစ်ဖက်အောင်မိုက်ပြီး နောက်ဆုံးတွင် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်
များကို နားကြားမှတ်သားရ၍ တရားထူး ရရှိသွားကြသည့်
အကြောင်း တင်ပြရင်း နောက်ဆုံးမှာသာ ဒေသက ဆယ်
ချက် စသော ပိပဿနာ အနိစ္စဒေသနာတော်ကို ထည့်သွင်း
ပေးခဲ့သည်။ တရားများကို ထည့်သွင်းခဲ့သည်။

ငါတို့၏ ဓမ္မယောဂီအပေါင်းတို့သည် အနိစ္စ စသော
ထရားစဉ်များကို အမြင်သန်နေကြပြီးဖြစ်၍ တရားသားကို
ဆင်ရုံမျှသာ ထည့်သွင်းပြီး တရားနှင့်နွယ်သော အကြောင်း
အရာများကိုသာ အဓိကထားကာ တိုတိုကျဉ်းကျဉ်း ရေးသား
ခဲ့သည်။

တရားတော်၏ အပေါ်တွင် ငါတို့ ဓမ္မပရိသတ်များ
ဖို့ဖို့ စိတ်အားထက်သန်လာကြစေရန်အတွက် ရည်ရွယ်ပြီး
ဆိုကဲ့သို့ ဓမ္မဝတ္ထုများကို ထည့်သွင်းပေးခြင်းလည်း
ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ်ပါက တချို့သော ဓမ္မပရိသတ်တို့သည်
ငါတို့ တရားပင်ရနိုင်ပါမလားဟု သံသယဝင်နေတတ်သည်ကို
ကြားရသည်။

တချို့သော ဓမ္မယောဂီများမှာ ယခုအခါ သာသနာ
တော်ကြီးသည် ဆုတ်ယုတ်လာနေပြီ။ နှစ်ထောင့်ငါးရာကျော်
ထောင့်ကျော် ထိုကြောင့် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တရားထူး
အမြတ်တို့ကို ရနိုင်ပါတော့မလားဟု မိမိတို့၏ ကံတရား
အပေါ်တွင် ယုံမရဖြစ်ကာ လျော့တွက်နေကြသည်ကိုလည်း
ကြားရသည်။

ဆိုကဲ့သို့ သံသယကပ်ငြိလျက် ဝိနယကုက္ကုစ္စဖြစ်
နေတတ်ကြသည်မှာ မိမိတို့၏ သဘောအလျောက် အပို
အထွန် သံသယဝင်နေကြခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။ မည်သည့်

ကျွမ်းစာပေမှာမျှ သာသနာတော်ကြီး နှစ်ထောင့်ငါးရာ ကျော်
လွန်လာ၍ တရားထူးဓမ္မ မြတ်များကို မရနိုင်တော့ဘူးဟူ၍
ဆိုထားသည်ကို မတွေ့ဖူးပေ။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်မစံဝင်မီလေးတွင်
မဟာပရိနိဗ္ဗာန်သုတ်တော်၌ သုဘဒ္ဒရဟန်းအား ဆုံးမဟော
ကြားတော်မူခဲ့သည်မှာ -

“ချစ်သား သုဘဒ္ဒ . . . ငါဘုရားသာသနာတော်၌
နည်းလမ်းမှန်ကန်စွာဖြင့် ဝိပဿနာတရားတော်မြတ်ကို ပြု
ပေးသော ဆရာလည်းရှိမည်။ ထိုတရားတော်ကို နာယူ မှတ်
သား လိုက်နာ ကျင့်သုံး ရှုမှတ်ပွားများသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်
လည်း ရှိမည်ဆိုလျှင် ငါဘုရား၏ သာသနာတော်၌ အရိယာ
သုတော်ကောင်းကြီးများ ဆိတ်သုဉ်းခြင်း မရှိပေ”ဟူ၍ ဟော
ကြားတော်မူခဲ့သည်။

ဤမဟာပရိနိဗ္ဗာန်သုတ် တရားတော်ကို ထောက်ခံ
ကြည်ညိုသောအားဖြင့် မိမိတို့ဘာသာ ဆုံးဖြတ်ပြီး စွပ်စွဲ၍
မနေသင့်ပေ။ ဝိပဿနာတရားတော်မြတ်ကို နည်းလမ်းမှန်
ကန်စွာဖြင့် နာယူမှတ်သား ရှုမှတ်ပွားများပါမူ အခါမရွေး
တရားထူး ဓမ္မမြတ်တို့ကို ရနိုင်သည်ဟူ၍သာ ကြည်ညိုကြ
ရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ယခင်ကာလ မိုက်မဲသော (မမြတ်စေ)
ယောက်ျားကြီးများအကြောင်းကို ရေးသားတင်ပြခဲ့ပြီး ယခု
လအတွက်လည်း မမြတ်သော အမျိုးအမီးအချို့တို့ နှိမ့်ရာမှ
အမြင့်အမြတ် အဝတ်အထိပ်ဖြစ်သော တရားထူး တရား
မြတ်အဆင့်ဆင့် (ဂါအဆင့်ဆင့်၊ ဖိုလ်အဆင့်ဆင့်) ရရှိသွား
ကြသည်ကို တင်ပြပေးဦးမည်။

ဘာသာရေးလောက၌ သိရှိမှာအကြောင်းကို လူတိုင်း

ပင် ကြားဖူး သိဖူးကြပေလိမ့်မည်။ သီရိမာကို သိနိုင်ဖူး ကြာနိုင်ဖူးသော အကြောင်းအရာ သုံးမျိုးခန့်အထိ ရှိနိုင်သည်။

သီရိမာသည် ပိဋကတ်တော်၌ အကျော်အမော်ဖြစ် သော ဆေးဆရာကြီး ဆရာဇီဝက၏ ညီမအရင်းဖြစ်သည်။

သီရိမာသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူ၊ နိုင်ငံကျော် အလှ မယ်ဖြစ်သည်။

သီရိမာသည် အကြီးစား ပြည်ကြီးတန်ဆာမကြီးတစ် ယောက်၏ သမီးဖြစ်သည်။ သူ့အရွယ်ရောက်လာသောအခါ ဝေရာပိုင်းကို ရောက်လာနေသော မိခင်ကြီး၏ နေရာကို ဝင် ယူရသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည်လည်း အကြီးတန်း ပြည်ကြီး တန်ဆာမ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ပြည်ကြီးတန်ဆာ အဖြစ်မှ သောတာပန်တိုင်အောင် အဆင့်မြင့်သော ဗုဒ္ဓ၏ သာဝိကာမတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ စသည်ဖြင့်...

ထို့ကြောင့် သီရိမာ သောတာပန်မ ဖြစ်လာပုံအကျဉ်း ကို တင်ပြပေတော့မည်။

မဥတ္တရာသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်သော်လည်း မိစ္ဆာ စိဋ္ဌိဖြစ်သော လင်ယောက်ျား၏ တစ်ညတာမျှပင် ခွင့်ပြုချက် ကို မရသောကြောင့် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်အရှင် မြတ်များအား ဆွမ်းဖြင့်လုပ်ကျွေးခွင့်၊ တရားထူးဓမ္မများကို နာယူမှတ်သားခွင့် စသည်များကို မရရှိပေ။

လင်ဝတ္တရားကျေသော မိန်းမမြတ် ဖြစ်သောကြောင့် ငိုမိခံဆန္ဒ၊ ဆွမ်းလောင်းလှူလိုခြင်း၊ တရားဓမ္မ နာကြားပွား များလိုခြင်း ကိစ္စအတွက် လင်ယောက်ျားနှင့်လည်း ဆန္ဒ ချင်းကွဲပြားသော ပဋိပက္ခကို မဖြစ်လိုပေ။

ထို့ကြောင့် များစွာစိတ်မကောင်းဖြစ်၍ နေရလေရာ တစ်နေ့သောအခါတွင် တစ်စုံတစ်ခုကို အမှတ်ရ၍ ဆိုခဲ့သည့် အကြောင်းအရာ အခက်အခဲများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံရေးသားပြီး ဖခင်ဖြစ်သူ သူဌေးကြီးထံသို့ ဝီလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဖခင်ဖြစ်သူ သူဌေးကြီးမှာလည်း သမီး၏ အဖြစ်ကို သိလိုက်ရ၍ များစွာ စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာ သမီး၏ စိတ်ဆန္ဒအလျောက် ဖြစ်နိုင်ဖွယ် အကြောင်းတစ်ခုကို စဉ်းစား မိပြီး ငွေတစ်သောင်းခွဲခန့်အတူ စာတစ်စောင်ကိုလည်း ရေး ပေးလိုက်သည်။

“သမီး... ဤကိစ္စသည်ကား များစွာသော အခက် အခဲဖြစ်နိုင်ဖွယ် မရှိပေ။ တစ်ည တစ်ထောင်ကျဖြင့် နိုင်ငံ

ကျော်အလှမယ် ပြည်ကြီးတန်ဆာမ သီရိမာကိုထား၍ သင်၏ လင်ယောက်ျားအား ပေးထားလိုက်လျှင် သမီးသည် ပြုလို သော ဓါနု သီလ၊ ဘာဝနာများကို ပြုလုပ်ခွင့်ရရှိပေလိမ့်မည်”

မဥတ္တရာသည်လည်း ဖခင်သူဌေးကြီး၏စာကို ဖတ် ၍ပြီးဆုံးလျှင် များစွာပင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားလေ သည်။ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် သီရိမာ၏ အထံသို့သွားပြီးလည်း စကားဆိုကြည့်လေသည်။ အဆင်ပြေလျှင် အိမ်သို့ သီရိမာ ကို မိစ္ဆာစိဋ္ဌိလင်ယောက်ျားအား ပြသည်။

နဂိုကပင် ကာမရာဂအရာတွင် လွန်ကဲလျက်ရှိသော လင်ယောက်ျားသည်လည်း အလှမယ် သီရိမာကို မြူးလျှင် လွန်စွာပင် နှစ်သက်သဘောကျပြီး လက်ခံလေသည်။ ထို့ ကြောင့် မဥတ္တရာသည် သီရိမာကို ငွေတစ်သောင်းခွဲပေးကာ လင်ယောက်ျားနှင့် ထားပေးလိုက်လေသည်။

ထိုနေ့သည်ကား သီတင်းကျွတ်ရန် ဆယ်ငါးရက်မျှ အလိုတွင် ရှိနေသောကြောင့် တစ်ဆယ့်ငါးရက်တို့ပတ်လုံး ညီမများနှင့်(အိမ်ဖော်မများနှင့်) ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာ တော်များအား ဆွမ်းဖြင့်လုပ်ကျွေးကြလေသည်။

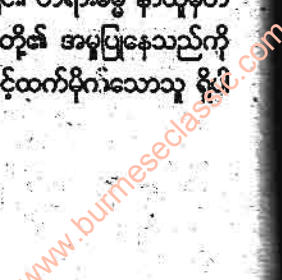
တစ်နေ့သောအခါတွင် မိစ္ဆာစိဋ္ဌိလင်ယောက်ျားနှင့် သီရိမာတို့သည် လေသာပြုတင်းသို့ ထွက်လာကြသည်။ ထိုအခါ မိစ္ဆာစိဋ္ဌိနှင့် မဥတ္တရာတို့ အကြည့်ချင်းဆုံမိကြသည်။ မိစ္ဆာစိဋ္ဌိက ပြုံးပြသလို မဥတ္တရာကလည်း ပြန်၍ပြုံးပြသည်။

မိစ္ဆာစိဋ္ဌိ ပြုံးပြသည့်အဓိပ္ပာယ်မှာ -

“ဪ... အရူးမ၊ အရူးမ၊ ကိုယ့်လင်ကို တခြား မိန်းမတစ်ယောက်နှင့် အပ်ထားပြီး တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ဆီ ပြာ၊ မီးသွေးများ ပေရေလျက် ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်ကာ ရဟန်းဦးပြည်းတွေကို လုပ်ကျွေးနေသည်။ သင့်ထက်ရူး သည်၊ မိုက်သည်၊ မိန်းမ ရှိပါဦးမည်လား”ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

မဥတ္တရာက ပြုံးပြသည့် အဓိပ္ပာယ်မှာ -

“ဪ... လူမိုက်၊ လူမိုက်၊ ပြည့်တန်ဆာမတစ် ယောက်နှင့်သာ မိုက်တွင်းနက်နေသည်။ ကိုယ့်မိန်းမက ကိုယ့်ဥစ္စာရတနာများနှင့်ရင်းပြီး ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာ တော်များအား ဆွမ်းဖြင့်လုပ်ကျွေးခြင်း၊ တရားဓမ္မ နာယူမှတ် သားခြင်း စသော သူတော်ကောင်းတို့၏ အမှုပြုနေသည်ကို တစ်ချက်မျှ လှည့်၍မကြည့်။ သင့်ထက်မိုက်သောသူ ရှိပါ ဦးမည်လား”ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

စသည် စသည်ဖြင့် အထာကိုယ်စီ၊ အထင်အမြင် အမျိုးမျိုးဖြင့် ပြုပြင်နေကြသည်ကို သိရိမာ မြင်တွေ့သွားလေ သည်။ ထိုအချိန်၌ သိရိမာသည် သူ့ဌေးအိမ်တွင် ယစ်မူးနေ ချိန်ဖြစ်သောကြောင့် သူ့ကိုယ်သူ သူ့ဌေးမယားအထင်ဖြင့် သွေးနားထင်ရောက်နေချိန်လည်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သိရိမာသည် မဥတ္တရာကို တအောင့်တာ မှု စိုက်ကြည့်ကာ ငိုလင်အား ပြု၍ကြည့်နေရကောင်းလား ဟု ဒေါသအမျက် ခြောင်းခြောင်းထွက်ကာ တိုက်ပြာသာဒ် ပေါ်မှ ပြေးဆင်းလာလေသည်။ မဥတ္တရာကလည်း သိရိမာ သည် သူ့အားတစ်စုံတစ်ရာလုပ်တော့မည်ဟု သိနေလေသည်။

ထို့ကြောင့် သိရိမာအား စိတ်တိုခြင်း၊ ဒေါသထွက် ခြင်း အလျှင်မရှိဘဲ သူတော်ကောင်းမလေး ပီသစွာဖြင့် စိတ်ကို ကြည်လင်စွာထားကာ သိရိမာအား မေတ္တာဝါဒီဉာဏ် နေလေသည်။

“ငါ ယခုကဲ့သို့ ကောင်းမှုများကို ပြုလုပ်ခွင့်ရနေသည် မှာ သိရိမာကြောင့်၊ သိရိမာက ကူညီပေး၍ ငါ့နေရာကို သိရိမာက အစားဝင်ပေးနေ၍၊ ထို့ကြောင့် သိရိမာသည် ငါ၏ မိတ်ဆွေကောင်း၊ မိတ်ဆွေမွန်၊ မိတ်ဆွေစစ်၊ သိရိမာ သည် ငါ၏ကျေးဇူးရှင်” စသည်ဖြင့်...။

မဥတ္တရာထင်ထားသည့်အတိုင်းလည်း မှန်ပေသည်။ သိရိမာသည် စီးဖိုဆောင်သို့ တွန်းသွားပြီး ကျိုက်ကျိုက်ဆူ နေသော ထောပတ်ဆီပူကို ယောက်ချိတ်နီးကြီးဖြင့် ခပ်ယူလာ ပြီး မဥတ္တရာ၏ ခေါင်းမှ လောင်း၍ချလေသည်။

သို့သော်လည်း မဥတ္တရာ၏ မေတ္တာအစွမ်းကြောင့် သိရိမာလောင်းချလိုက်သော ထောပတ်ဆီပူများသည် မဥတ္တရာ၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ ကျရောက်သောအခါ ပုလောင်ခြင်း အနည်းငယ်မျှပင် မရှိဘဲ အေးမြသော မိုးပေါက်၊ ရေစင်ကဲ့ သို့သာ ဖြစ်သွားရလေသည်။ ထို့ကြောင့် သိရိမာ မယုံနိုင် ထောက်အောင် ဖြစ်သွားရသည်။

သို့သော်လည်း အသက်မရှိသော ထောပတ်ဆီပူက သာ မေတ္တာရှင်မလေး မဥတ္တရာ၏ ကျေးဇူးကိုသိသည်။ ဣန္ဒြေအိုင်တွင် ညစ်နွမ်းလူးပေနေသည့် သိရိမာသည်ကား ထောပတ်ဆီပူပေး ထို့ကြောင့် နောက်တစ်ကြိမ် ထောပတ်ဆီပူများ ထို ခပ်ယူပြီး လောင်းချပြန်လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ အကြိမ်ကြိမ်ရှိလာသောအခါ မဥတ္တရာ၏

ညီမ(အိမ်ကူမ)လေးများက သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ သိရိမာအား ဝိုင်းသတ်ကြလေသည်။ မဥတ္တရာက တား၍ပင်မရတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် မတတ်သာသည့်အဆုံး မဥတ္တရာသည် သိရိမာကို အုံခဲပြီး သတ်ပတ်နေကြသည့် ညီမများအား ဆွဲဖယ်ကာ လဲကျနေသော သိရိမာကိုယ်ပေါ်က ကားရားခွဲပြီး ဖိအုပ်ထား လိုက်လေသည်။ သို့မှသာ သိရိမာလည်း သက်သာခွင့် ရသွားသည်။

ထို့နောက် မဥတ္တရာသည် သိရိမာ၏ကိုယ်က ဒဏ် ရာများကို ဆေးလူးပြီး နိပ်နယ်၍လည်း ပြုစုပေးလေသည်။ သို့မှ အကျွတ်ရရန် အကြောင်းပန်လာသော သိရိမာလည်း သူ့အမှားကို ဆင်ခြင်မိပြီး မဥတ္တရာ၏ ကျေးဇူးကိုလည်း သိမြင်လာ၍ ချက်ချင်းပင် တောင်းပန်စကား ဆိုလေသည်။

“မဥတ္တရာ... ညီမ မှားပြီ။ သူတော်ကောင်း မမဥတ္တရာကို ပြစ်မှားမိပြီ။ သည်အတွက် မမဥတ္တရာ သည် ပြီး ခွင့်လွှတ်ပေးပါ။ တောင်းပန်ပါသည်”

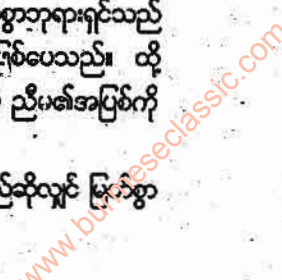
ဤတွင် သူတော်ကောင်း သောတာပန်မလေး ဖြစ် သော မဥတ္တရာသည် သူ့ယုတ်မာဘဝတွင် နွံနစ်နေသည့် သိရိမာအား အကောင်းဘက်သို့ ဆွဲငင်ကာ ကယ်တင်၍ ရနိုင်မည့် အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး သိလေသော ကြောင့် ဤသို့ဆိုလေသည်။

“ညီမ တောင်းပန်လိုလျှင် မမကို မတောင်းပန်ပါနှင့်။ မမကို တောင်းပန်ရုံဖြင့်လည်း ခွင့်မလွှတ်နိုင်ပေဘူး။ ထို့ ကြောင့် မမ၏ဖခင်ကိုသာ တောင်းပန်ပေးပါ။ သို့မှသာ ညီမ ကျူးလွန်သောအပြစ်များကို ကျေအေးပြီး ခွင့်လွှတ်နိုင်မည်” ဟု ဆိုလေရာ သိရိမာ -

“ကောင်းပါပြီ။ ဤသို့လျှင် မမ၏ ဖခင်ဖြစ်သော သူဌေးကြီး ဦးပုဏ္ဏကိုလည်း သွားရောက်ပြီး တောင်းပန်ပါ မည်”

“မမ၏ ဖခင်ဟူသည်မှာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုသာ ရည်ညွှန်းပါသည်။ သူဌေးကြီးဦးပုဏ္ဏသည် ဤဘဝ၏ မွေးဖခင်၊ ကျွေးဖခင်မျှသာ ဖြစ်သည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဘဝပေါင်းများစွာက သံသရာဖခင်ကြီး ဖြစ်ပေသည်။ ထို ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို တောင်းပန်မှ ညီမ၏အပြစ်ကို ကျေအေးပေးပါမည်”

မဥတ္တရာ ကျေနပ်မည်၊ ခွင့်လွှတ်မည်ဆိုလျှင် မြတ်စွာ

ဘုရားရှင်ကိုလည်း တောင်းဝန်ပါမည်ဟု ဝန်ခံကတိပြုသည့် တိုင်အောင် သိရှိမာက ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့၏ ဝေယျဝစ္စများကို မပြုလုပ်တတ်၍ မဉ္ဇတ္တရာကပင် ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးရလေသည်။

ထို့ကြောင့် သိရှိမာလည်း ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းကပ်ရင်း "ရန်ကိုရန်ချင်း မတုံ့ပြန်သင့်" စသော ဂါထာတော်ကို နာကြားရ၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေသည်။

အမွ့ပါလီ။

အမွ့ပါလီ၏ အကြောင်းကို သိသူနည်းသည်ဟု ထင်သည်။ အမွ့ပါလီသည် လိစ္ဆဝီပြည်သူ၊ နိုင်ငံကျော်အလှမယ်။ အကြီးတန်း ပြည်ကြီးတန်ဆာမကြီး၏ သမီးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူသည်လည်း အရွယ်ရောက်လာသောအခါ ရောပိုင်းကို ရောက်လာနေသော မိခင်ကြီး၏ နေရာကို တာဝန်ဝင်ယူရ၍ အကြီးစား ပြည်ကြီးတန်ဆာမတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

အမွ့ပါလီကို လှသိနည်းသော နောက်အကြောင်းတစ်ခုလည်း ရှိသေးသည်။ အမွ့ပါလီသည် ပြည်ကြီးတန်ဆာမနေရာကို ဝင်မယူရမီ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သား မင်းသား၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသားနှင့် တိတ်တိတ်ပုန်း ညားခဲ့ဖူးသည်။

ထိုအချိန်က ရာဇဂြိုဟ်နှင့် လိစ္ဆဝီပြည်တို့ မတည်ကြပေ။ လိစ္ဆဝီတို့မှာ ထိုအချိန်ကပင် ပါလီမန်စနစ်ဖြင့် အုပ်ချုပ်ကြ၍ လူညီသည်။ ထက်မြက်သည်။ စစ်ရေးစစ်ရာတွင်လည်း ကျွမ်းကျင်ကြသည်။

ရာဇဂြိုဟ်သည်ကား လိစ္ဆဝီတို့နှင့် ယှဉ်နိုင်သော အနေအထား မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ဗိမ္ဗိသာရမှာ အမွ့ပါလီနှင့် တွေ့ဆုံရန်အတွက် လိုဏ်ဖောက်ပြီးသာ သွားခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့၏ အချစ်ရေးသည် ဖြောင့်ဖြူခြင်းကင်းလျက် အတားအဆီး အခက်အခဲ မြောက်မြားစွာတို့ ရှိနေကြသည်။

အမွ့ပါလီမှာ အရွယ်ရောက်လျှင် မိခင်ကြီး၏ ပြည်ကြီးတန်ဆာမအလုပ်ကို တာဝန်ယူရမည်ဖြစ်သလို ဗိမ္ဗိသာရမှာလည်း အရွယ်ရောက်လျှင် ဘုရင်တာဝန်ကို ယူရမည်။

နှစ်ပြည်ထောင်ကလည်း မတည်ကြပေ။

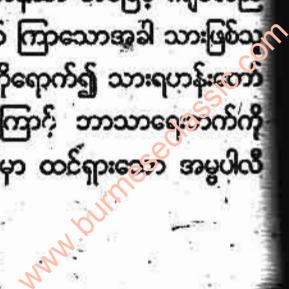
သည်အထဲ တိတ်တိတ်ပုန်း ချိန်းတွေ့ကြရင်းက ဝိမလကောဏ္ဍည အမည်ရှိသော သားလေးတစ်ယောက် မွေးဖွားလာပြန်သည်။ သို့သော်လည်း မဖြစ်နိုင်သည့် နှစ်ဖက်သောအကြောင်းအရာများ ရှိနေကြ၍ မတတ်သာသည့်အဆုံးတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး လမ်းခွဲကာ ဗိမ္ဗိသာရက ဝေဒေဟီကို မိဖုရားမြှောက်ပြီး ရာဇဂြိုဟ်ဘုရင် ဖြစ်သွားရသလို အမွ့ပါလီမှာလည်း သားကလေး ဝိမလကောဏ္ဍညကို အစ်ကိုတော် ရဟန်းတစ်ပါးအား ပေးအပ်လိုက်ကာ ပြည်ကြီးတန်ဆာမဖြစ်သွားရလေသည်။ အလွန်မှ ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ်ကောင်းသော ဇာတ်လမ်းကြီးဟု ဆိုနိုင်လေသည်။

အဇာတသတ်က ဖခင်ဗိမ္ဗိသာရ၏ ခြေဖဝါးကို ဓားခွဲသော အကြောင်းကိုသာ ရေးသားကြ၊ ဇာတ်သဘင်များတွင် တင်ဆက်ကြသည်ကို တွေ့ဖူးသည်။ သည်အကြောင်းကို ဇာတ်သဘင် စသော အနုပညာလောကတွင် မတွေ့ဖူးပေ။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းသားနှင့် အမွ့ပါလီတို့ လမ်းခွဲကြရာ၌ ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ်ဖြစ်ရသလို အမွ့ပါလီမှာ ပြည်ကြီးတန်ဆာလောကထဲသို့ ဝင်ရတော့မည်ဖြစ်ပြီး သားကလေး ဝိမလကောဏ္ဍညနှင့် ခွဲခွာရမည့် အဖြစ်သည်လည်း တကယ်ရင်နှင့်ဖွယ်ရာကြီး ဖြစ်ပြန်သည်။

ဝိမလကောဏ္ဍညလေးမှာ ဖခင်ဖြစ်သူသည် ဘုရင်အဖြစ်နှင့် ထင်ရှားရှိပါလျက် အဖေဟူ၍ ခေါ်ခွင့်မရခဲ့ပေ။ ထို့နောက် နို့သောက်အရွယ်မှပင် မိခင်နှင့် ထပ်ခွဲရပြီး အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ကျော်၍ ရဟန်းဖြစ်ပြီးမှ ပြန်လည်တွေ့ဆုံခွင့် ရကြသည်။ . . . စသည့် အဖြစ်များသည် စိတ်ကူးကောင်းသော စာရေးဆရာကြီးတို့၏ ဇာတ်လမ်းများထက်ပင် ဆန်းကြယ်၍နေပေသည်။ တကယ်ဇာတ်လိက် သုံးယောက်နှင့် သုံးပွင့်ဆိုင် ဇာတ်လမ်းကြီး ဖြစ်နေသည်။ အဇာတသတ်ကိုပါ ထည့်ပေါင်းလျှင် လေးပွင့်ဆိုင်ဇာတ်လမ်းကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။

အမွ့ပါလီမှာ ပြည်ကြီးတန်ဆာ ဘဝဖြင့် ကျင်လည်နေရာမှ နောင်နှစ်နှစ်ဆယ်ကျော် ကြာသောအခါ သားဖြစ်သူ ဝိမလကောဏ္ဍည ရဟန်းဘဝကိုရောက်၍ သားရဟန်းတော်၏ ဆွဲဆောင်ဟောပြောပေးမှုကြောင့် ဘာသာရေးဘက်ကို ရောက်လာကာ ပိဋကတ်တော်မှာ ထင်ရှားသော အမွ့ပါလီ

ကျောင်းတိုက်ကြီးကို ဆောက်လုပ်လေရာ ဘုရားအမှူးရှိ သော သံဃာ့ဇာတ်များ ဟောပြောဆုံးမခြင်းကြောင့် တရား ထူးရကာ ဆဋ္ဌာဘိည ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ မဂ်လေးပါးဖြင့် ရဟန္တာ ထေရီမကြီး ဖြစ်သွားခဲ့လေသည်။

တရားဟော အလွန်ကောင်းသော ထင်ရှားသည့် ရဟန္တာထေရီမကြီးဖြစ်၍ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ကို လှည့်လည် တာ တရားဓမ္မဟောကြားပြသရင်းဖြင့် ရာဝဠိဟ်ကို ရောက် သွားလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်ပင် အဗ္ဗ ပါလီ၏ တရားတော်တို့ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး လာနာနေ၍ အဇာတသတ်၏တပ် ဝင်ဖမ်းခြင်းကို ခံရသည်ဟု လာသည်။

ဤလေးပွင့်ဆိုင် ဇာတ်လမ်းကြီး၌ တစ်ဦးစီ၊ တစ် လောက်ချင်း၏ အကြောင်းအရာသည်ပင် ဇာတ်လမ်းကောင်း တစ်ပုဒ်စီချင်း ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့နိုင်သည်။ ဤကဲ့သို့ ဆွဲ ဆောင်အားကောင်းသော ဇာတ်လမ်းမျိုး ရှားပေသည်။ မပြု အပြင် အဘယ်ဘဝသံသရာမှ ဝင်ကြွေးများသည် ဤသား အမိ သားအဖတို့အား ဝင်ရောက်ပြီး နှိပ်စက်သည်ဟု မသိ နိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် သံသရာဝင်ကြွေးဟူသည်မှာ တွေးလေ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလေ ဖြစ်သည်။ ၎င်းသားအမိ၊ သားအဖ လေးဦးတို့ကိုပင် ကြည့်ကြကုန်။ အဇာတသတ်ကို ပထား၍ ကျန်သော သုံးယောက်တို့သည် ဤဘဝ၌ မဂ်ရ ဖိုလ်ရ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။ ဝင်ကြွေးဟူသည် မှာ မဂ်လောင်း၊ ဖိုလ်လောင်းများမှသည် ပစ္ဆိမ ဘဝိက ဖြစ်တော်မူကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများကိုပင် သက်ညှာ ထောက်ထားခြင်း မရှိပေ။

ထို့ကြောင့် သံသရာကို အရည်ဆန့်ကာ ဉာဏ်ဖြန့် ချွံသာ ကြည့်တတ်ပါမူ ငါလိုလူကား ဘာသားနှင့် ထုထား သောကြောင့် သံသရာ၏ ကိုက်စားခြင်းကို ခံနိုင်ဖွယ်ရှိအံ့ နည်း။ သေမင်းတံခါးမခေါက်မီ ရသမျှအချိန်၌ သံသရာဇာတ် ဘဝပြတ်ကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး လုပ်သင့်နေပြီဟု အလိုလို ပြောပြနိုင်ဆော်နေဟန်ကို ကြားသင့်ကြသည်။

မိမိကိုယ်ကို သနားသူတို့သည် လောင်စာအဖြစ်သို့ တရွေ့ရွေ့သွားနေသော ခြေလှမ်းများကို ရပ်တန့်သင့်သည်။ အနေအတက်၊ စားထက်ထက်ဖြင့် ကိလေသာရန်ကို ခုတ် ခြုတ်သင့်သည်။ မိမိတို့သည် မဂ်ဖိုလ်နှင့် ထိုက်တန်သော

ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြသည်။ မဂ်တရားသည်လည်း မိမိတို့၏ လက် တစ်ကမ်းတွင် ရှိနေသည်ဟု နားလည်အပ်သည်။ မိမိတို့ သည် မဂ်ဖိုလ်နှင့် တန်မတန် ဥပမာအမျိုးမျိုးဖြင့်လည်း စံထိုး ၍ ပြခဲ့ပြီ။

ကုန်ခဲ့သည့်လက အကျော်အမော် လူဆိုးကြီးအဖြစ် မှ တရားတော်ကို နာကြားမှတ်သား၍ တရားထူးရသွားကြ သော ယောက်ျား ထေရအရိယာ သူတော်ကောင်းကြီးများ၏ အကြောင်းကို တင်ပြခဲ့ရာ၌ ထိုထိုယောက်ျားလူဆိုးကြီးများ ၏ သူခိုး၊ မုဒိမ်းများထက် အဆပေါင်းများစွာ သာလွန်သော လူသတ၊ လူဆိုးကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။

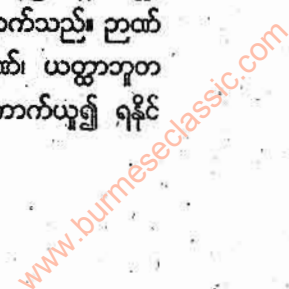
ယခုလတွင်လည်း သာမန်မိန်းမများအောက် နိမ့်ကျ သော အကျော်အမော် ပြည့်တန်ဆာမများအဖြစ်မှ အဆင့် မြင့်သော မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရားများကို ရသွားကြသည့် အဆင့်မြင့် အရိယာသူတော်ကောင်းမကြီးများ ဖြစ်သွားကြ သည့်အကြောင်းကို ဇာတ်တော်နှင့်တကွ အကျဉ်းမျှ အကြောင်းအရာများကို တင်ပြလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့ဘာသာ တရားမရနိုင်ဟု စွပ်စွဲနေ ကြသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း သံသယလင်းကာ စိတ်ထဲတွင် ရှင်သွားကြလိမ့်မည်ဟု ထင်သည်။ သံ သည် တရားဓမ္မရရှိရေးတွင် များစွာ အနှောင့်အယှက်ပေး တတ်သည်။

ကုက္ကုစ္စဟု ခေါ်သည်။ ကုက္ကုစ္စသည် ဝိစိကိစ္ဆာနှင့် ယှဉ်တွဲသော သဘောရှိသည်။ ဝိစိကိစ္ဆာသည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ နှင့် ယှဉ်သည်။ သက္ကာယ ဟူသည်မှာ ကပ်ငြိခြင်းသဘောရှိ သည်။ ဒိဋ္ဌိကို မှားသောအယူဟု အနက်ဆိုသည်။ ထိုနှစ် မျိုးကိုပေါင်းလိုက်လျှင် သံသယဖြင့် မှားယွင်းစွာ ကပ်ငြိနေ သော အယူဆိုးဟု ဆိုရပေမည်။

ထို့ကြောင့် သောတာပန်ဖြစ်လျှင် ဒိဋ္ဌိနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာ ကွာရှင်းသည်။ သောတာပန်မဖြစ်မချင်း ဒိဋ္ဌိနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာတို့ သည် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့အပေါ်တွင် မှားယွင်းစွာ ကပ်ငြိလျက် မဂ်ကိုအရအောင် စိုးမိုးထားသည်။

ဒိဋ္ဌိနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာကွာ၍ သောတာပန်ဖြစ်လျှင် မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိဘဝမှ ကျွတ်၍ သမ္မာဒိဋ္ဌိအဖြစ်ကို ရောက်သည်။ ဉာဏ် စဉ်အားဖြင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်၊ ပရမတ်ဉာဏ်၊ ယတ္ထာဘူတ ဉာဏ်၊ ကခါဝိတရဉာဏ် စသည်ဖြင့် ကောက်ယူ၍ ရနိုင်

သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာလောကတွင် အဦးအစ ပထမရအပ်သော လောကုတ္တရာ ရလဒ်ကြီးလည်း ဖြစ်လေသည်။

ယခု ငါတို့ ယောက်ျားပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း ဆိုခဲ့သော တတ်တော်များကို နားလည်ပြီး လက်ခံလာနိုင်လျှင် မိမိတို့ ကိုယ်ကို မဂ်ရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြောင်းကို အလိုလို သိရှိလက်ခံပြီးပင် ဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။ ဤသည်မှာ ဘာသာ ရေးလောက၌ ကြီးမားသော တွန်းအားတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပေ သည်။

သံသယဆိုသည် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အလွန်ကြောက် ဖွယ်ကောင်းသည်။ သံသရာကို မျက်စိလည်စေသော တရား ဆိုးကြီးလည်းဖြစ်သည်။ ယခုကဲ့သို့ မဂ်ဖိုလ်ကို ရနိုင်သော ဗုဒ္ဓခေတ် အချိန်အခါကောင်းကြီးတွင် ဉာဏ်မျက်စိလည်နေ သော ပုဂ္ဂိုလ်လောက်ဆိုသော နှစ်နာခြင်းသည်လည်း ရှိပေမိ မည်ပင် မဟုတ်ပေ။

မိမိကိုယ်ကို မဂ်ရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ပြတ်ပြတ်သား သား ယုံကြည်သွားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း တိဟိတ်ဟူ၍ပင် ဆိုနိုင်လေသည်။ တိဟိတ်ကို ထက်မြက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုရသည်။ ထို့နောက် ဤဘဝ၌ မဂ်ကိုရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု လည်း အတိအလင်း လာရှိသည်။

ဝိပဿနာတရားတော်ကို ကြိုးစားပြီး နာကြားပွား များပါလျက် မဂ်ကို ယခုဘဝ၌ မရနိုင်လျှင်လည်း လာမည့် ဘဝတွင် လွယ်လင့်တကူပင် မဂ်ကို ရနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ တရားတော်၏ လမ်းစဉ်၌ အချိုးအနီးတည်းဟူသော အရာ သည် မရှိကောင်းပေ။

လောကီတည်းဟူသော ခေတ်ပညာသည် မေ့ကောင်း မျောက်ကောင်းသည်။ လောကုတ္တရာတည်းဟူသော ဝိပဿ နာ စသည် မဂ်ပညာ၊ ဖိုလ်ပညာသည် မေ့ပျောက်သည်ဟူ၍ မရှိပေ။ တစ်ဘဝပြီးတစ်ဘဝ တိုးတက်လျက်မှ မဂ်အဆင့် ဆင့် ဖိုလ်အဆင့်ဆင့်ကို ရရှိပြီး သန္နိသူခ နိဗ္ဗာန အငြိမ်း တတ်ကြီးသို့သာ ဆိုက်ရောက်ဝံင်လေ့ရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့် လောကုတ္တရာဖြစ်သော ဝိပဿနာပညာ၊ မဂ်ပညာ၊ ဖိုလ်ပညာသည် အားအကောင်းဆုံး၊ တည်လျက် အခွဲဆုံးသာ ဖြစ်သည်။ လက်ရှိဘဝ၌ အောက်ထစ်ဆုံးအား ဖြင့် ဝိပဿနာ ပညာကိုမျှသော်လည်း ရရှိပိုင်ဆိုင်ထားကြ ရန် ကြိုးစားကြရမည်။

ဤမျှရှင်းပြလျှင် လုံလောက်လိမ့်မည်ဖြစ်၍ ရှုမှတ် ပွားများနေကြဖြစ်သော အနိစ္စဝိပဿနာ၏ ဒေသက ဆယ်ချက် ကို ဆက်ကြည့်စို့။

ကုန်ခဲ့သည့်လက အသက်ခြောက်ဆယ်အဘိုးအိုနှင့် အသက်ခုနစ်ဆယ်အဘိုးအိုတို့အကြောင်းကို အာရုံပြုကြည့် လိုက်ပါ။ ထို့နောက်အသက် ခုနစ်ဆယ်မှသည် အသက်ရှစ် ဆယ် အဘိုးအိုတက်သို့ စိတ်ကိုညွတ်၍ အာရုံပြုပါ။ အသက် ရှစ်ဆယ်အဘိုးအိုသည် အသက်ခုနစ်ဆယ်အဘိုးအိုထက် များစွာ အိုရင့်နေပေလိမ့်မည်။

ဤသည်မှာ ဇရာအနိစ္စတို့၏ သဘောတရားအတိုင်း သာ ဖြစ်သည်။ ဇရာကိုက်စားလျက်ရှိသော ခန္ဓာကိုယ်များမှာ မဖြစ်မပျက်ဘဲ တစ်စက္ကန့်မျှ ရပ်နား၍ မနေပေ။ ရုပ်နု၊ နှာနုမှ ခန္ဓာနုတို့သည် တစ်စက္ကန့်အတွင်းမှာပင် အကြိမ်ရေပေါင်း ကုဋေတစ်သိန်းကျော် ချုပ်ပျက်နေသည်ကို ဝိထိကဏ္ဍတွင် ပြခဲ့ပြီ။

တစ်စက္ကန့်အတွင်းမှာပင် အကြိမ်ပေါင်း ကုဋေတစ် သိန်းကျော် ဖြစ်ပျက်နေသောကြောင့် အသက်ဆယ်နှစ်တိုင် အောင် ကွာခြားနေသော အဘိုးအိုနှစ်ယောက်တို့သည် အဘယ်မှာလျှင် အရွယ်တူဖြစ်နိုင်ချေမည်နည်း။ ဤသည်ပင် လျှင် ခန္ဓာကိုယ်တို့၏ အနိစ္စသဘော မဟုတ်ပေလား။

တစ်စက္ကန့်မှ တစ်မိနစ်၊ ထိုမှ ဆယ်မိနစ်၊ ထိုမှ တစ်နာရီ၊ တစ်နာရီမှ တစ်ရက်၊ တစ်ရက်မှ တစ်လ၊ တစ်လ မှ တစ်နှစ်၊ တစ်နှစ်မှ ဆယ်နှစ်တိုင်အောင်၊ ထို့နောက် ဘဝ အစမှ လက်ရှိအရွယ်ကို ရောက်သည်အထိဟု အစုစုပြု၍ ရှုမှတ်လိုက်လျှင် ခန္ဓာငါးပါးဟူသည်မှာ တကယ့် အနိစ္စကြီး ပါလားဟု ပြတ်ပြတ်ကြီး ပေါ်လာပေလိမ့်မည်။

ဤစာကို သတိသွင်းပြီး ဉာဏ်ယဉ်ကာ ဖတ်ကြည့် ရုံမျှဖြင့်ပင် တရားရှုမှတ်တတ်သွားလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည် သည်။ သဘောမပေါက်၊ မရှုမှတ်တတ်လျှင်လည်း မဂ္ဂဇင်း တိုက်မှတစ်ဆင့် ဤစာရေးသူအား ဆက်သွယ်ပြီး မေးမြန်း လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်းကို ဖုန်းနံပါတ်ပေး၍ရှိပေသည်။

ဤလအတွက် ဤမျှဖြင့် တော်ကြည့်စို့။

မဟာထွန်း

ပြည်တွင်းပြည်ပ စိညာဉ်လောကယုံကြည်ချက်များ

■ လှတိုး(စိတ်ပညာ)

ထူးဆန်းသော ကိုယ်ပွားကိုယ်ခွဲစိညာဉ်များ

စိတ်စိညာဉ် သုတေသနလုပ်ငန်းများမပေါ်မီ ရှေးပဝေ သဏီကပင် လှတိုး၏ မျက်မြင်ကြုံတွေ့ချက်များအရ အချို့ သောပုဂ္ဂိုလ်များသည် တစ်ချိန်တည်းတွင် နှစ်ကိုယ်ခွဲ၍ နေရာ ဌာနနှစ်ခု၌ ရှိနေတတ်ကြသည်ဆို၏။ ရှေးဟောင်း စာပေ ကျမ်းဂန်များက ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကို ဈာန်တန်ခိုးအဘိညာဉ်ရ သော သူတော်သူမြတ်များဟု ဖော်ပြကြ၏။

သူ့အင်္ဂါများ

တစ်ခါက ရန်ကုန်မြို့ရှိ နာမည်ကျော်ထင်ရှားသော ဆရာတော်ဘုရားကြီးတစ်ပါးသည် ရွှေတိဂုံကုန်းတော်ပေါ်၌ တရားဟောတော်မူနေစဉ် မြို့ထဲ အခြားတစ်နေရာ၌ ထိုဆရာ တော်ကြီးကို တပည့်ခါယကာများက ဖူးတွေ့ခဲ့ကြရသည်ဆို၏။ စပိန်နိုင်ငံ စတုတ္ထပိလစ်ဘုရင်လက်ထက်က သီလရှင်ခေတ် မာရီယာသည် သူ၏ကျောင်းတိုက်မှ တစ်ဖမ်းမျှမခွာဘဲ တောင်အမေရိကတိုက် တောထဲ၌ ထိုင်းရင်းသားများအား တရားဟောပြခဲ့၏။ ထိုထိုင်းရင်းသားများက ဥရောပတိုက်သား တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မပေါက်ရောက်သေးသော သူတို့ အရပ်ဒေသသို့ ရောက်လာသော မျက်နှာဖြူသီလရှင်မ၏ ရုပ်ပုံသဏ္ဍာန်ကို ပြောပြကြရာ ဆော်မာရီယာပုံဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရှိရလေသည်။

အံ့ဩဖွယ်ဘုန်းတော်ကြီး

နာမည်ကျော် ခရစ်ယာန်ဘာသာ သာသနာပြုဘုန်း

တော်ကြီး စိန်ဖရန့်စစ်ဇေးဗီးယားသည် ဂျပန်ပြည်နှင့်တရုတ် ပြည်အကြား သင်္ဘောနှင့် ခရီးသွားလာနေစဉ် သင်္ဘောပေါ်မှ လူ ၁၅ ယောက်သည် ကိစ္စတစ်ခုအတွက် လှေတစ်စီးကို ပင်လယ်ထဲချပြီး လှော်ခတ်သွားကြ၏။ ထိုခဏ၌ လေမှန် တိုင်းကျလာသော ကြောင့် သင်္ဘောပေါ်၌ ကျန်ရစ်သူတို့က ထိုသူများအတွက် စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် ဘုန်း တော်ကြီးက အားပေးနှစ်သိမ့်၍ သုံးရက်အတွင်း ထိုသူများ ပြန်လာလိမ့်မည်ဟု ပြောသည်။ ပြောသည့်အတိုင်း ထိုသူများ ပြန်ရောက်လာကြသည်။ သူတို့က ပင်လယ်ထဲတွင် လှေဖြင့် သွားနေစဉ် ဘုန်းတော်ကြီးဖရန့်စစ်မှာ သူတို့နှင့်အတူ လှေထဲ ၌ အမြဲရှိနေပါသည်ဟု ဆိုလေသည်။

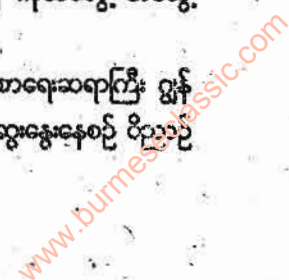
ကိုယ်ခွဲနိုင်ခြင်း

ယနေ့ခေတ် စိတ်စိညာဉ်သုတေသီတို့က နှစ်ကိုယ် ခွဲနိုင်ခြင်းသည် သူတော်မြတ်များသာ တန်ခိုးအဘိညာဉ်ဖြင့် ပြုလုပ်နိုင်သော အမှုမဟုတ်ကြောင်း သာမန်လူများတွင်လည်း တွေ့နိုင်ကြောင်း သာဓကများဖြင့် တင်ပြခဲ့ကြသည်။

စာရေးဆရာ၏ ကိုယ်တွေ့

ဝတ္ထုရေးဆရာ သီယိုဒိုးဒိုဇတာသည် ကိုယ်ပွားခန္ဓာ (Astral Projection)နှင့်ပတ်သက်၍ ကိုယ်တွေ့ အတွေ့ အကြုံရှိခဲ့သူဖြစ်သည်။

တစ်ညနေတွင် ဒိုဇတာသည် စာရေးဆရာကြီး ဌာန် ကူးယီးနှင့် စိတ်တန်ခိုးပညာအကြောင်းတွေ့နွေးနေစဉ် ဝိညာဉ်

နှင့်ကိုယ်ပွားခန္ဓာပျားအကြောင်း ရောက်သွားသည်။ ဒီရီဆာ နေအိမ်ညှိခန်းတွင် ဆွေးနွေးနေကြခြင်းဖြစ်၍ ဂျွန်ကူးပါးက မပြန်မီ "ခင်ဗျား သာမန်လွန်အဖြစ်အပျက် (Super nature) ကို မယုံတော့ဆိုရင် ကနေညနေကို ဟောဒီအခန်းထဲမှာ ကျုပ်အထူးအဆန်းတစ်ခုပြမယ်။ စောင့်ကြည့်နေ" ဟု ဒီရီဆာ အား ပြောခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က ဒီရီဆာမှာ စိတ်တန်ခိုး သာမန်လွန်ဆို သည်များကို ယုံကြည်သူမဟုတ်သဖြင့် "ကျွန်တော့်ကို တစ္ဆေ ခြောက်တာပြမလို့လား" ဟု ဂျွန်ကူးပါးအား ခနဲယိုက်သည်။

"ဟဲ့ . . . ဟဲ့ . . . တစ္ဆေတော့မဟုတ်ဘူးပေါ့။ ကိုယ်ပွားခန္ဓာဆိုတာ ခင်ဗျားက မယုံတော့ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဒီအခန်းကို ကနေညနေလာပြမယ်။ ကိုယ်တိုင်ဆိုသော်လည်း ကိုယ်ပွားခန္ဓာပေါ့။ ရုပ်ရှင်တွေထဲက နှစ်ကိုယ်ခွဲလို့ပေါ့။ စောင့် ကြည့်နေပါ"

ဂျွန်ကူးပါး ထွက်ခွာသွားပြီးနောက် သူပြောခဲ့သည် များကို ဒီရီဆာမေ့သွားခဲ့ချေပြီ။ သူဖတ်လက်စ စာအုပ်ကို ညှိခန်း(ကုပီးနှင့် ညနေက စကားပြောခဲ့သည့်အခန်း)တွင် ပင် ဆက်လက်ဖတ်နေခဲ့၏။

ညနေ မှောင်စုန်းလာချိန်အထိ ဒီရီဆာသည် စာအုပ် တွင် စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိသည်။ လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို မေ့နေပြီး စာကိုသာ သဲသဲပဲပဲ စိုက်၍ ဖတ်နေသည်။

သို့သော် သူ လောကကြီးကို မေ့နေ၍မရပါ။ သူ အခန်းထဲ တစ်စုံတစ်ယောက် ဝင်လာသည်ကို ဒီရီဆာသိ လိုက်ရ၏။ အခန်းထောင့်တစ်နေရာတွင် ဂျွန်ကူးပါးရပ်ပြီး သူ့ကိုစိုက်ကြည့်နေကြောင်း သူတစ်ကိုယ်လုံးကို အလင်း ရောင်တစ်မျိုး ဝန်းရံလျက်ရှိကြောင်း ခံစားသိရှိလိုက်ရသည်။ ဒီရီဆာမျက်လုံး ပွတ်ကြည့်၏။ ကူးပါးအစစ်၊ အိပ်မက် မက်နေခြင်းမဟုတ်ဘဲ တကယ်ကူးပါးကို မြင်နေရခြင်းဖြစ်၏။

ဒီရီဆာသည် စကားပြောရန် မေ့နေပြီး သူ့ဘာမှ မပြောလိုက်ရခင် ဂျွန်ကူးပါးရပ်ပုံလွှာမှာ အခန်းထောင့်မှ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ဒီရီဆာက ဂျွန်ကူးပါးအား ကိုယ်ပွား ခန္ဓာ မည်သို့စေလွှတ်သည်၊ မည်သို့လုပ်ဆောင်သည်ကို

အကြိမ်ကြိမ်မေးသော်လည်း ကူးပါးက ပြောမပြခဲ့ပါ။ သို့သော် ထိုနေ့ညက မိမိမြင်ခဲ့ရသည်မှာတော့ ကူးပါး၏ ကိုယ်ပွား ခန္ဓာပင်ဖြစ်ကြောင်း ဒီရီဆာက သူမိတ်ဆွေများအား ပြော ပြလေ့ရှိပါသည်။

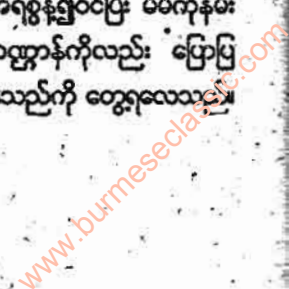
အံ့မှယ်အမတ်မင်း

၁၉၀၈ ခုနှစ်က ဗြိတိသျှပါလီမန် အမတ်တစ်ဦး ဖြစ်သော ဆာကန်းရစ်သည် ပါလီမန်အစည်းအဝေး၌ အဆို တစ်ခုကို ထောက်ခံရန် စိတ်ဆန္ဒပြင်းပြ နေစဉ် ရုတ်တရက် ဖျားနာ၍ အစည်းအဝေးသို့ မတက်ရောက်နိုင်တော့ချေ။ သို့ရာတွင် ပါလီမန်တွင် ထိုအဆိုကို ဆွေးနွေးနေစဉ်က ဆာကန်းရစ်မှာ သူ ခါတိုင်းထိုင်နေကြခုံ၌ ထိုင်နေသည်ကို အမတ်သုံးဦးက အသေအချာမြင်လိုက်ကြရသည်ဟူ၏။

သင်္ဘောပေါ်ရောက် နေီသည်

ရပ်ဝေးမှ အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ သင်္ဘောဖြင့်ပြန်လာ သော လူတစ်ယောက်သည် လမ်းခရီး၌ တစ်ညတွင် အိပ် ပျော်နေစဉ် မိမိဝေီသည်ကို အိပ်မက်မြင်မက်၏။ အိပ်မက် ထဲတွင် ဝေီသည်သည် သူ၏သင်္ဘောအိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်လာ ၍ သူ့ကိုနှမ်းသွားသည်။ သူအိပ်ရာမှနိုးသောအခါ တစ်ဖက်ရှိ အပေါ်အိပ်စဉ်မှ ခရီးသွားဖော်က မိန်းမတစ်ယောက်ဝင်လာ ပြီး သူ့အားနှမ်းသွားသည်ကို မိမိမြင်လိုက်ကြောင်း ပြောပြ လေသည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံရှိ မိမိနေအိမ်သို့ ပြန်ရောက်သော အခါ သူ့ဝေီသည်က ကိုယ်ခွဲဖြင့် မိုင်တစ်ထောင်ကျော်ဝေး သော ပင်လယ်ထဲရှိ မိမိစီးလာသော သင်္ဘောပေါ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပုံကိုပြောပြ၏။ တစ်ဖက်အိပ်စင်မှ လူတစ်ယောက် က သူ့မကို စိုက်ကြည့်နေသဖြင့် ပထမတွင် အခန်းထဲဝင်ဖို့ တွန့်ဆုတ်နေကြောင်း နောက်မှ အရဲစွန့်၍ဝင်ပြီး မိမိကိုနှမ်း ကြောင်း ပြောပြ၏။ သင်္ဘောပုံသဏ္ဍာန်ကိုလည်း ပြောပြ ရာ အသေးစိတ်အားလုံး မှန်ကန်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

မိဖုရားကိုယ်ရောင်ပြ

ဒိန်းမတ်နိုင်ငံ၊ ကိုပင်ဟေဂ်မြို့တော်ရှိ စိတ်ဝိညာဉ် စမ်းသပ်ခန်းတစ်ခုတွင် မကြာခင်က ကားမောက်၍ သေဆုံးခဲ့သူ ဘယ်လဂျီယံဘုရင် လီယိုပိုင်း၏မိဖုရား အက်စတြစ် (Astrid) ရောက်ရှိလာပြီး ကိုယ်ရောင်ပြခဲ့သည်ကို ကင်မရာ သုံးလုံးဖြင့် တစ်ပြိုင်တည်း အမိအရ ဖမ်းရိုက်နိုင်ခဲ့လေသည်။ ထိုအံ့ဖွယ် ဝိညာဉ်ပေါ်လာသော မိဖုရားအက်စတြစ်၏ပုံကို အကြီးချဲ့လိုက်ရာ ဘယ်လဂျီယံတံဆိပ်ခေါင်းပေါ်မှ ဘုရင်မ အက်စတြစ်၏ မူလပုံအတိုင်း ပေါ်လွင်ခဲ့လေသည်။

မိမိကိုယ်ခွဲ ပြန်မြင်သူများ

မိမိကိုယ်ခွဲကို မိမိပြန်မြင်ရသည်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ထည်းရှိပါသည်။ နာမည်ကျော် ဂျာမန်ပညာရှင်ကြီးဂိုထေ (Gothe)သည်လည်း တစ်ခါတွင် မြင်းစီးသွားစဉ် မိမိကိုယ်ကို ရှေ့တူရှု၍ မိမိ တစ်ခါမျှမဝတ်ဘူးသော အဝတ်အစားဖြင့် မြင်းစီးလာသည်ကို မြင်ရသည်ဆို၏။ ပြင်သစ်စာရေးဆရာ မော်ပဲဆွန်း (Mawpassant)သည်လည်း တစ်ခါက မိမိအိမ် သို့ပြန်လာ၍ တံခါးဖွင့်လိုက်သောအခါ မိမိကိုယ်ကို ပက် ထက်ကုလားထိုင်၌ ထိုင်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်ဆို၏။

လေယာဉ်တင် စစ်သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ ဝိညာဉ်

လူသည် အသက်နှင့်ခန္ဓာကိုယ် ကင်းပြတ်သေဆုံးပြီး နောက် ဝိညာဉ်သည် သူ့အသက်ရှင်စဉ်က စွဲလမ်းတွယ် ဆရာနေရာများ၌ ကျက်စားနေလေ့ရှိ တတ်သည်ဆိုသော အယူအဆကို ထောက်ခံသော အဖြစ်အပျက်တစ်ရပ် အမေ နီဆန်ရေတပ်မှ လေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီး “ယူအက်စ်၊ အက်စ်၊ ဖော်ရက်စတောလ်”ပေါ်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။

၁၉၆၇ ခုနှစ်က အရှည် ၁၀၃၉ ပေရှိသော လေ ယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီး “ဖော်ရက်စတောလ်”ကုန်းပတ်ပေါ် တွင် ဇီလောင်မှုဖြစ်ပွားခဲ့ရာ သင်္ဘောအမှူးထမ်း ၁၃၇ ယောက် သေဆုံးခဲ့ရသည်။ မကြာခင်တွင်ပင် အဆိုပါ လေယာဉ်တင် သင်္ဘောပေါ်တွင် တိုက်လေယာဉ်တစ်စီး ပျက်ကျပြီး လေ

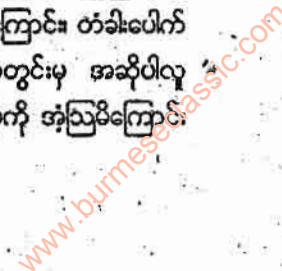
သူရဲတစ်ဦး အသက်ဆုံးရှုံးသွားသည်။ သူ၏အလောင်းကို စတိုခန်းတစ်ခန်းတွင် ထည့်သွင်းထားခဲ့သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်များ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီးနောက် သင်္ဘော အမှူးထမ်းများအကြားတွင် ထူးခြားသောအတွေ့အကြုံများ ရှိလာသည်။

သင်္ဘောကြီး၏ အောက်ဆုံးထပ်ရှိ ရုက္ခာသိုလှောင် သော စတိုခန်းများမှာ သံမဏိဖြင့်ပြုလုပ်ထားရာ သူ့အလို အလျောက်ဖွင့်နိုင်၊ ပိတ်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ နေ့စဉ် ဝင်ထွက်နေ သူများက အားစို့က်၍ ဖွင့်ရုံ ပိတ်ရ၏။ ထိုစတိုခန်းတံခါးများ သည် တစ်ခါတစ်ရံ သူ့ဘာသာသူ ပွင့်သွားခြင်း၊ တစ်ခါ တစ်ရံ အနီးအနားတွင် မည်သူမျှမရှိဘဲ ပွင့်နေသောတံခါး ကြီး ပိတ်သွားခြင်းများကို သတိပြုမိကြသည်။

တစ်ခါတွင်မူ သင်္ဘောပေါ်မှ တယ်လီဖုန်းမြည်သံ ကြား၍ အမှူးထမ်းတစ်ဦးက ကောက်ယူနားထောင်လိုက်၏။ သို့သော် ထိုတယ်လီဖုန်းကြီးမှာ ကာလကြာမြင့်စွာက ဖြတ် တောက်ထားသော ဖုန်းဖြစ်နေပြီး အဘယ်ကြောင့် လိုင်းဝင် လာသည်ကို အံ့ဩသွားကြသည်။

သင်္ဘောစဖိုမှူးကြီး တစ်ဦးကမူ တစ်ခါတစ်ရံ သူ့ အနား၌ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမရှိဘဲ လည်ကုပ်ပေါ်တွင် ကြက်သီးမွေးညင်းများ ထလာသလိုခံစားရလေ့ရှိကြောင်း၊ တစ်နေ့တွင် သူသည် စတုတ္ထအထပ်၌ တာဝန်ထမ်းဆောင် နေစဉ် စင်္ကြံလမ်းဘက်ဆီမှ စစ်ယူနီဖောင်းဝတ်ထားသော သတ္တန်ရိပ်တစ်ခု လမ်းလျှောက်လာသည်ကို မြင်လိုက်၊ ကြောင်း၊ ထိုပုံသတ္တန်မှာ လူပုံဖြစ်သော်လည်း မီးအင် ရောင်တစ်ခုကဲ့သို့ ထွင်းဖောက်တွေ့မြင်နိုင်နေပြီ။ ထိုသို့ ဘန် သည် ရုက္ခာသိုလှောင်သော စတိုခန်း၏ ပိတ်ထားသော တံခါး မှ ဖြတ်သန်းပျောက်ကွယ်သွားကြောင်း ထိုစတို နားထဲမှ ပြန်ထွက်လာပြီး စောင့်ကြည့်သော်လည်း မထွက်လာသဖြင့် ၎င်းမှ စတိုခန်း၌ ခေါ်ဆိုဖွင့်ပြီး အတွင်းသို့ ဝင်ကြည့်လိုက် ရာ အခန်းထဲတွင် မည်သူ့ကိုမျှမတွေ့ရကြောင်း၊ တံခါးပေါက် တစ်ခုတည်းသာရှိသော ထိုစတိုခန်းအတွင်းမှ အဆိုပါလူ သတ္တန် ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားပုံကို အံ့ဩမိကြောင်း၊ ၎င်းလင်းပြပါသည်။

အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်မှာ အအေးခန်းသံလှေခါး အထိုင်း တက်သွားစဉ် သူ့ခြေထောက်ကို နောက်မှတစ် ယောက်ယောက်က လှမ်းဆွဲခြင်းကိုခံလိုက်ရသည်။ နောက်သို့ လှည့်ကြည့်သောအခါ၌လည်း မည်သူမျှမတွေ့ရပေ။ သင်္ဘော ကုန်းပတ်ပေါ်၌ သံချောင်းကြီးကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ဆွဲ မပြီး လွှတ်ချလိုက်သံများလည်း ကြားကြရသည်။ သင်္ဘော မီးလုံးများ အလိုလိုပွင့်ခြင်း၊ ပိတ်ခြင်း၊ ကြိုးဖြုတ်ထားသော တယ်လီဖုန်းမှ အသံမြည်ခြင်း စသည့်ထူးခြားမှုများကိုလည်း တွေ့ကြရသည်။

တစ်ကြိမ်တွင် ပြင်ပမှ အသံမဝင်နိုင်အောင် အလုံပိတ် ထားသောအခန်းထဲ၌ အမှုထမ်းများအား "ကောင်းသော နံနက်ခင်းပါ ရဲဘော်တို့" ဟု နှုတ်ဆက်သည့်အသံ ထွက်ပေါ် လာသည်။

ဝမ်းယူနီဖောင်းဝတ် "ဝိညာဉ်" ရှင်မှာ လေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီးပေါ်၌ တစ်ခါက အမှုထမ်းခဲ့သော အရာရှိတစ် ဦးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သင်္ဘောအမှုထမ်းများအားလုံးက ယူဆ နေကြသည်။

အံ့ဖွယ်ဇာတ်ပုံရှင်

၁၈၉၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်၊ စနေနေ့၌ အင်္ဂလန်ပြည်၊ နယူးကတ်ဆပ်ဗြီးဇန် ရိန်းအက်စ်သွန်မဆင် သည် ဓာတ်ပုံဆိုင်တစ်ခုသို့သွား၍ မိမိအပ်ထားသော ဓာတ်ပုံ များအကြောင်း စုံစမ်းမေးမြန်း၏။ ဆိုင်ရှင်က ဓာတ်ပုံများ ကူးယူပြီးသေးကြောင်းပြောရာ သွန်မဆင်သည် အလွန်စိတ် ပျက်ဟန်ဖြင့် သူ့မှာ အချိန်အနည်းငယ်သာရှိတော့ကြောင်း၊ ဓာတ်ပုံများယူရန် နောက်ထပ်လာနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း ပြော ဆိုပြီး ဆိုင်ထဲမှ ထွက်သွား၏။

သို့ရာတွင် ထိုစနေနေ့နံနက်တွင် သွန်မဆင်မှာ မိမိ အိပ်ရာထဲ၌ အသည်းအသန် မကျန်းမသာဖြစ်နေ၍ သူ့နာပြု ဆရာမတစ်ဦးက အခြေစောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုနေရသည်။ သူသည် ဓာတ်ပုံများအကြောင်း ကလေးငယ်ကလေး တကွတ်တကွတ်ပြော ခဲ့သည်ဆို၏။ ထိုစဉ် ဓာတ်ပုံဆိုင်သို့ သူ၏ကိုယ်ပွား ရောက်ရှိ

သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး နောက်နာရီအနည်းငယ်အကြာတွင် သွန်မ ဆင်သည် အိမ်၌ကွယ် လွန်သွားရှာသည်။

အံ့ဖွယ်ဇာတ်ပုံ

၁၈၆၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပ သည့် ဗြိတိသျှကို လံဘီယာပါလီမန် အစည်းအဝေးသို့ တက် ရောက်လာကြသော ပြည်နယ်အမတ်များကို ဓားကွဲပုံရိုက် ယူရာ ဓာတ်ပုံရိုက်စဉ်က မပါဝင်သော အမတ်တစ်ဦး၏ မျက် နှာပုံသည် ဓာတ်ပုံပေါ်တွင် ထူးဆန်းစွာပါလာခဲ့လေသည်။

အမှန်စင်စစ် ထိုသူမှ အစည်းအဝေးကျင်းပနေချိန်၌ မိမိ၏နေအိမ်တွင် အသည်းအသန်များနာနေပြီး လွှတ်တော် အစည်းအဝေးသို့ လိုခမတက်ရောက်နိုင်သော အမတ် ချားလ်(စ)ဂွတ် ဆိုသူဖြစ်သည်။ နေအိမ်၌ သူ့အသည်းအသန် ဖြစ်နေချိန် သူ၏ကိုယ်ပွား (ဝါ) ပုံရိပ်သည် အစည်းအဝေး သို့ရောက်နေသောကြောင့် ဓာတ်ပုံတွင် သူ၏ပုံရိပ် ပေါ်လာ သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

အဆိုပါဓာတ်ပုံမှရင်းကို ကိုလံဘီယာဗြိတော် ဗစ်တို ရီးယားပါလီမန် အဆောက်အအုံ၌ ယခုတိုင် ချိတ်ဆွဲထားရှိ လေသည်။

လှတိုး(စိတ်ပညာ)

စာညွှန်း

- ၁။ (National Enquirer 7-2-89)
- ၂။ သောင်းထိုက်၏ "စိတ်တန်ခိုးနှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ" ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်ထုတ် ဉာဏ်လင်း ဓမ္မစာပေ သာမှ။
- ၃။ This is Suirtualism by Maurice Barbanell

သို့တော်စင်စိရဲ့အကြီးတို့

ကျင့်စဉ်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

■ ဝိဇ္ဇာစရဆရာအောင်

ရွှေပျိုင်းနားဆရာတော်ကြီး၏ ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာများ

ကျွန်ုပ်သည် ခရီးသွားခြင်းကို အထူးနှစ်သက်ပါသည်။ ခရီးသွားတိုင်း ရောက်ရှိရာ နေရာဒေသရှိ တန်ခိုးကြီးဘုရားများအပြင် နာမည်ကျော် ဆရာတော်ကြီးများထံသို့လည်း ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ပါသည်။

မန္တလေးမြို့ကိုသွားသော ခရီးဆိုလျှင် မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးအား ရွှေသင်္ကန်းကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ကပ်လှူပူဇော်ပေးပြီး နီးအပြင် ရေတော်ဆရာတော်ကြီးဆီကို ဝင်ပြီး နေမြော်ခြင်း၊ အင်းဝရှိ သတ္တမမြောက် ကျော်အောင်စံထား ဆရာတော်ထံကိုလည်း ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ပါတယ်။

ထိုခရီးကို ကျွန်ုပ်ရဲ့ ပါရမီဖြည့်ဘက် ဇနီးသည်လည်း ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီတစ်ခေါက် ဘုရားဖူးကအပြန် ပြည်မြို့ ရွှေဆံတော်ဘုရားအပြင် ဆယ်ထပ်ကြီးဘုရားကို ဝင်၍ဖူးမြော်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆရာတော်ဦးဝိဇ္ဇာစရကို မဖူးခဲ့ရပါ။

အံ့ဩဖွယ်ရာတစ်ခုကို မြင်တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒါက ဆယ်ထပ်ကြီးဘုရားတန်ဆောင်းမှ နဂါးအမြီးပိုင်းက အစပြုထားလျက် နဂါးကိုယ်ထည်အထိ နဂါးပါးပျဉ်းပြုလုပ်ရန် အစိတ်အပိုင်းရှိနေချိန် မိုးတွင်းကြီး လေကြီးကျလျက် မိုးကြီးထွန်းကျိန်းပစ်လွှတ်ရာတွင် နဂါးရဲ့ကိုယ်ပိုင်းကို ထိမှန်ရာ နဂါးကိုယ်ထည်တစ်ခုလုံး ပျက်စီးသွားတော့သည်။ (ဘုရားဖူးရာကြားရသောသတင်း) ဤစိမ့်ကိန်းပျက်သွားသော်လည်း ဦးဝိဇ္ဇာစရဟူသော ဂုဏ်သတင်းက အလွန်ကျော်ကြားခဲ့ပြန်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာတော်ကြီးကို ရန်ကုန်မြို့ ပုဇွန်အောင်တွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း လေးဝယ်လောက်က

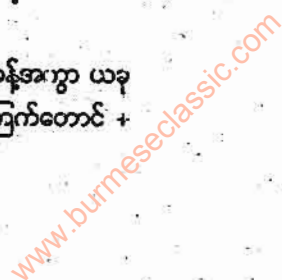
တစ်ကြိမ် ဖူးမြင်ခဲ့ရပါတယ်။ ထိုအချိန်က ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အသက်မှာ ၇၀ ကျော်ခန့်ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရပါတယ်။ ဒီနောက်ပိုင်း ဆရာတော်ကြီးဂုဏ်သတင်းကို အမြဲမပြတ် ကြားနေရပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဦးဝိဇ္ဇာစရ ရွှေပျိုင်းနားဆရာတော် ကမ္ဘာ့ရွှေရင်အေးဆရာတော်ဘုရားကြီးအကြောင်းကို ရေးချင်သဖြင့် တစ်နေ့မှာ လာဘ်မိုးစွေ ဦးသန့်ကို အကူအညီတောင်းမိပါတယ်။ ဦးသန့်က တစ်နေ့မှာ ၁၀၈၀၀ နေ့ထုတ် ဆရာတော်ကြီးများ၏ ထေရုပ္ပတ္တိနှင့် ကျင့်စဉ်ပုစိမ်းစိမ်း၊ အစွမ်းထက်ဂါထာတော်များရဲ့အကြောင်း စာအုပ်ထူကြီးကို ပေးပါသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဆရာကျော်ဇောဟိန်းသည်လည်း ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဘုန်းရောင်ဂျာနယ်တိုက်ကို ရောက်လာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် ၅၂ လမ်းထိပ်ရှိ လမ်းဘေးလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို သွားကြပြီး လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း ကျွန်ုပ်က ဆရာကျော်ဇောဟိန်းကို အကူအညီတစ်ခုတောင်းပါတယ်။ အဲဒီအကြောင်းက ရွှေပျိုင်းနားဆရာတော်ကြီးအကြောင်းကို သိလိုကြောင်း ပြောရာ ဆရာကျော်ဇောဟိန်းကလည်း ရပါတယ်ဆိုပြီး ထိုနေ့မှာပဲ သူရေးထားတဲ့ ရွှေပျိုင်းနားဆရာတော်ကြီးအကြောင်း စာမူမိတ္တူကို ကျွန်ုပ်ထံကို ယူလာပါတယ်။

ဒါ့ကြောင့်ပဲ ကျွန်ုပ်ရေးနေကျ အံ့ဩဖွယ်ရာ ဝိဇ္ဇာကြီးများအကြောင်းကို ဆက်လက်ရေးဖြစ်ပါတော့တယ်။

ဦးဝိဇ္ဇာစရ ငယ်စဉ်ကဖြစ်စဉ်...

ပျော်တွယ်ပြီရဲ့ မြောက်မျက်နှာ ရှစ်ပိုင်ခန့်အကွာ ယခုကားလမ်းမကြီးရဲ့အနီး (ဆားတောင်ရွာ)မှ ဦးကြက်တောင် +

ဒေါ်မလေးတို့မှ ၁၂၇၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့် ကျော် ၁၃ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၁၁ နာရီ ၄၅ မိနစ်မှာ မွေးဖွားတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ငယ်မည် မောင်ပေါက်ကျော်ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ သူ့ရဲ့ ထူးခြားဖြစ်စဉ်မှာ -

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် ခုနစ်နှစ်သားအရွယ် သူ့ကို ပထမ ဘိုးဘိုးအောင်နဲ့ ဝိဇ္ဇာခိုရ်များက ပညာသင်ပေးခဲ့တယ်လို့ဆို တယ်။ နွားကျောင်းနေစဉ် ရေငတ်တဲ့အခါမှာ ကျောက်သင် ပုန်းပေါ်မှာ "အင်း" ကိုရေးပြီး လျှာနဲ့လျှက်တဲ့အခါ ရေငတ်ပြေ တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ နွားတွေကို ဘယ်မှ မသွားရ၊ မလာရ ဆိုလျှင် နွားတွေကလည်း အမိန့်အတိုင်း နားထောင်ကြပါ တယ်။

ဦးဝိဇ္ဇာဗလ ဆရာတော်လောင်းလျာဟာ ကလေးဘဝ ကပဲ ဝိဇ္ဇာပညာရပ်ဖြစ်တဲ့ အင်းပညာ မန္တန်ပညာများကို ဝိဇ္ဇာခိုရ်ကြီးများက သင်ကြားပေးခဲ့တယ်လို့ အဆိုရှိပါတယ်။ ၁၂၇၃ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်နေ့မှာ ရှင်လာဘာဟူသော ဘွဲ့တော်ဖြင့် သာမဏေဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ တစ်နှစ်မျှကြာတဲ့အခါ မှာ ဆွမ်းလုံးဝမစားတော့ဘဲ သစ်သီးဆွမ်း၊ သစ်ရွက်ဆွမ်း၊ ပဲပြတ်ဆွမ်းတို့ကိုသာ ဘုဉ်းပေးခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ကိုရင်လာဘာဟာ ထူးခြားသော ဝိဇ္ဇာဆရာများရဲ့ ညွှန်ကြားချက်အရ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် တနင်္ဂနွေအပင်အောက် မှနေပြီး တနင်္ဂနွေအသီး၊ အပွင့်၊ အရွက်များ ဘုဉ်းပေးခြင်း၊ တနင်္လာနေ့တွင် တနင်္လာအပင်အောက်မှနေပြီး တနင်္လာနံ အသီး၊ အပွင့်၊ အရွက်များ ဘုဉ်းပေးခြင်း စသည်ဖြင့် ခုနစ် ရက်တာ ကျင့်သည့်အပြင်၊ အရဟံဂုဏ်တော်နှင့် သရဏ ဂုဏ်တော်သုံးဆယ်ကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၊ ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍယ်ခြင်း စသည်ဖြင့် လောကီပညာရပ်များကို အားထုတ်ပါတယ်။

ကိုရင်လေးသည် သံပရာရွက်၊ ရှောက်ရွက်၊ ရွက်လှ စသော အရွက်မျိုးစုံ၊ သစ်သီးမျိုးစုံတို့ကိုလည်း ဘုဉ်းပေး တတ်သည်။ ဒေါ်နပန်းကို သုံးခက်မျှ ဘုဉ်းပေးရလျှင် တစ်နေ့ အတွက် ဆွမ်းကိစ္စပြီးသည်ဆိုသည်။

ကိုရင်ကလေးသည် နောက်ဆုံးအဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်သည့် စနေနံ ထိန်ပင်ကြီးရဲ့အပေါ်ကို တက်လိုတဲ့ဆန္ဒ ရှိသဖြင့် တက်ခဲ့ရာ ထိုထိန်ပင်ကြီး၏ ခွကြားတွင် ပူပူနွေးနွေး သလေး ဆွမ်းကို သန့်ရှင်းတဲ့ ပန်းကန်နှင့် ထည့်ထားသည်ကိုတွေ့ရာ

အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်သောကြောင့် နတ်များက ဆက်ကပ်ကြ သည်ဟု ယုံကြည်ကာ အားရဝမ်းသာ ဘုဉ်းပေးခဲ့သည်။ ထို သလေးဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးပြီးနောက် ဆွမ်းမစားတော့ဘဲ တော တောင်များ၌သာ နေလိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှ စပြီး ကျော်ကြားခဲ့တော့၏။

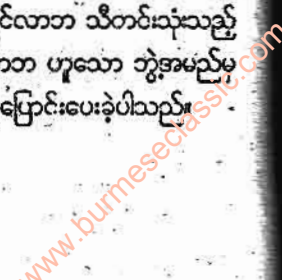
တစ်နေ့မှာ ကိုရင်လာဘာသည် ဆားတောင်ရွာ အရှေ့ ကျောင်းမှ လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။ ထိုအချိန် မြို့ရွာ အသီးသီးကိုလှည့်လည်ကာ ပရိယတ္တိ ပရိယတ္တိပညာ၊ သမထနှင့် လောကီပညာများကို ဆရာပေါင်းများစွာတို့ထံမှ သင်ယူခဲ့သည်။

ကိုရင်ဘဝမှ ရဟန်းဘဝကို တက်လှမ်းခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်၌လည်း ဦးခန္ဓဇောတိမဏိရတနာပိပဿနာသာရ "ဝယပမ" စာမမှော်စဉ် ဂိုဏ်းတော်ကြီးရဲ့ သိဒ္ဓိရှင်ဖြစ်သော ဦးခန္ဓ ဇောတိမှ ဆေးလုံး ၄၉ လုံး ချီးမြှင့်ခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့သောအခါ ရဟန်းတော်အရှင်လာဘာသည် သပိတ်ကိုလွယ်ပြီး ရန်ကုန်မြို့ ရွှေတိဂုံစတီတော်ကြီးကို ကြွ ခဲ့ပါတယ်။ ၎င်းနောက် စေတီတော်ကြီးကို လက်ျာရစ်သုံး ကြိမ် လှည့်လည်ပူဇော်ပြီး တနင်္ဂနွေထောင့်ရှိ "တဝဂူ" ဘုရားမှာ ခေတ္တ သီတင်းသုံးပါတယ်။ အဲဒီနေ့ကစပြီး သတ္တသတ္တာဟကျင့်စဉ် ဖြင့် ၄၉ ရက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တော်မူပါတယ်။ ထိုနေရာမှလွှဲပြီး မည်သည့်နေရာကိုမှ မသွား၊ ဆွမ်းလည်းမစား၊ ကုဇီလည်း မတက်၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ စကြိုလျှောက်ခြင်း စတဲ့ အရိယာ ပုဒ်သုံးပါးနဲ့ သီတင်းသုံးနေတော်မူပါတယ်။

အရှင်လောဘာဟာ အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်တော်မူတဲ့ နေ့မှာ ဗုဒ္ဓကိုကြည့်ညှိလွန်းတာနဲ့ မိမိကိုယ်ကို မီးရိုပူဇော်မယ် လို့ အကြံအစည်ရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျေးဇူးရှင် "ဝယပမ" စာမမှော်စဉ်ဂိုဏ်းတော်ကြီးရဲ့ သိဒ္ဓိရှင်ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်သော ဦးခန္ဓဇောတိက ရောက်လာပြီး တားမြစ်တာကြောင့် မမြဲလုပ်ခဲ့ပါ။

အာဟာရသိဒ္ဓိရှင်ဟု နာမည်ကျော်ကြားသော အရှင် လာဘာမှာ အမျိုးမျိုးသော ကျင့်စဉ်များကို အောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် ၁၃၀၄ ခုနှစ်တွင် ဆံရှည်ဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍည၊ ယက္ကန်း စင်တောင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသ၊ ဆရာတော် ဦးခန္ဓဇောတိ နှင့် ပထမဘိုးဘိုးအောင်တို့က အရှင်လာဘာ သီတင်းသုံးသည့် ကျောင်းသို့ ကြွရောက်လာပြီး ဦးလာဘာ ဟူသော ဘွဲ့အမည်မှ ဦးဝိဇ္ဇာဗလဟူသော ဘွဲ့အမည်ကို ပြောင်းပေးခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၂၇၉ မှ ၁၂၉၉ ခုနှစ်အထိ သီလရှင်ဆရာမကြီး ဒေါ်နန္ဒီရဲ့ ပင့်လျှောက်သဖြင့် ရန်ကုန် တောင်တောရတွင် သီတင်းသုံး၍ တရားဘာဝနာများ ကျင့် ကြံအားထုတ်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၂၉၉ ခုနှစ်မှာ သီလရှင်ဆရာမကြီး တွယ်လွန်သွားသဖြင့် ပြည်မြို့တစ်ဖက်ကမ်းရှိ တန်ကြည် တောင်အနီး ဝိဇ္ဇာတောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံးနေခဲ့ပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း ၇ ရက်၊ စနေနေ့၊ နေ့လယ် ၁၂ နာရီခန့်တွင် ဂျီ(ချေ)ငယ်တစ် ကောင်ကို ခွေးနီတစ်ကောင်နှင့် ခွေးနက်တစ်ကောင်တို့မှ ခဲသံခဲခဲ လိုက်နေသည့်အတွက် ဂျီငယ်လေးမှာ အသက် ဘေးအတွက် ထွက်ပြေးနေရပါတယ်။ တောင်ကုန်းတစ်ခုခုသို့ ရောက်သောအခါ ရုပ်တန်ပြီသည့်နောက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့် လိုက်ပြီး ဟောက်လိုက်သောအခါ ခွေးနှစ်ကောင်မှာ နောက်သို့ ဆုတ်ပြေးပါတော့တယ်။

ဤအခြင်းအရာကို မြင်တွေ့သော ရှင်လာဘသည် ထိုတောင်ကုန်းကို အောင်မြေသတ်မှတ်ပြီး ကျောင်းဆောက် ခဲ့ပါသည်။ ထိုကျောင်းကို မာန်အောင်တောရကျောင်းဟု ဆိုင်း ဘုတ်ရေးပြီး တင်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်း လဆန်း ၈ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့မှာပဲ နံနက် ၈ နာရီလောက်တွင် အဝတ်ဖြူဝတ်ထားသော ဘိုးဘိုးတစ်ဦးရောက်လာပြီး မာန် အောင်ကျောင်းရှေ့တွင် ရတနာဆိုသည့် စာလုံးကိုဖြည့်ပြီး ရေခဲ ပါတယ်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ ပါခေါင်လပြည့်ကျော် ၁၂ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ ၆ နာရီ ၄၅ မိနစ်တွင် ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်များက မြန်မာနိုင်ငံသာမက ကမ္ဘာ့နောင်ရေးအတွက် အတိတ်နိမိတ်ယူပြီး "ကမ္ဘာ့ရွှေရင်အေး" ဆိုသည့် ဘွဲ့ကို ချီးမြှင့် ပေးပြန်ပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးဟာ သတ္တဝါတွေအပေါ်မှာ ကြင်နာ သနားမေတ္တာပွားနေတတ်၍ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မေတ္တာအတိုင်း အတာသည် နှိုင်းဆ၍ မရနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ၁၃၄၄ ခုနှစ်၊ သက်တော် ၇၅ နှစ် စိန်ရတုအလှူပြုကြီးကို ကျင်းပ နေချိန် ဖန်သတ်များက သာဓုမောဒနာခေါ်လိုက်သည့်အချိန်မှာ စာ ထထေးတစ်ကောင်သည် ဆရာတော်ရဲ့ လက်ပွဲပေါ်မှာ တည် နှစ်စွာ လာရောက်နားနေပါတယ်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၅၁ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၄

ရက်၊ နံနက် ၆ နာရီ ၄၅ မိနစ်အချိန်မှာ ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းနားရှိ မန်ကျည်းပင်ပေါ်မှာ ရွှေရောင် လည်ရစ်ကလေးများပါသော ဗျိုင်းကလေးများ စတင်ရောက် ရှိလာပါတယ်။ ရှေးဦးစွာ နှစ်ကောင်ရောက်လာပြီးနောက် ၁၂ ကောင် ရောက်လာပြန်ပါတယ်။ ၎င်းနောက် အသိုက်များ ပြုလုပ်ကြပါတယ်။ ထို့နောက် တစ်ဖန် ဗျိုင်းများ အုပ်လိုက် ရောက်လာပြီး ရေတွက်၍ပင် မရနိုင်လောက်အောင် များပြား လာပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးက ပြတင်းပေါက်မှကြည့်နေရာ စိတ် ထဲမှ ကိုင်ကြည့်ချင်လိုက်တာဆိုသည့် စိတ်ဆန္ဒများ ဖြစ် ပေါ်နေပါတယ်။ နောက်တစ်နေ့ နံနက် ၆ နာရီကျော်ကျော် လောက်မှာ ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် မြန်းဆို ဗျိုင်း ကလေးတစ်ကောင်ဟာ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ပခုံးပေါ်ကို လာနား ပါတော့သည်။

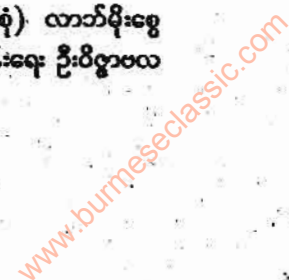
ရတနာမှာန်အောင် ကမ္မဗွန်းတိုက်အနီးရှိ မန်ကျည်း ပင်သည် ရွှေဗျိုင်းကလေးများ လာရောက်ခိုနားရာဖြစ်သဖြင့် ရွှေဗျိုင်းကလေးရဲ့ အရောင်ကြောင့် မန်ကျည်းပင်လက် ရွှေ ရောင်သန်းနေပါသည်။

ဒါကြောင့် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ အလီလီစုံလင် ဝိဇ္ဇာပညာရှင်ဖြစ်တော်မူသော ပြည်မြို့ ရတနာမှာန်အောင် တောရ ကမ္မဗွာနာစရိယ သာသနာပြု ဓမ္မကထိက ဖြစ်တော်မူ သော အဘိဓဇအဂ္ဂမဟာ သဗ္ဗမ္မဇောတိက ဘွဲ့ တံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော်ကြီးကား ရတနာမှာန်အောင် တောရ ကမ္ဘာ့ရွှေ ရင်အေးဆရာတော်ကြီး ရွှေဗျိုင်းနားဆရာတော် ဦးဝိဇ္ဇာဗလ စသည့် ဘွဲ့တော်များဖြင့် လူ့လောကတွင်သာမကဘဲ ဝိဇ္ဇာတို့ အလယ်မှာလည်း အရေးပေးချီးမြှောက်ခြင်း ခံခဲ့ရပါကြောင်း ဖော်ပြရေးသားလိုက်ရပါတယ်။

ဝိဇ္ဇာရေဆရာအောင်

မိမြင်း

မှတ်မှတ်ရရ မင်းသိင်္ခ(ကလောင်စုံ) လာဘ်မိုးဓွေ စာပေ ဦးသန်း၊ စာရေးဆရာကျော်ဇောဟိန်းရေး ဦးဝိဇ္ဇာဗလ ၏ ထူးခြားဂုဏ်အင် အာဟာရသိဒ္ဓိရှင်။

ဓနတို့ပွဲ တို့ဆင်နွှဲ

ဂျယ်လီသိန်းမောင် (စိန်မိုက်ကယ်)

စာရေးသူသည် အစ်မ၊ မနွယ်(ကလော) (ဓနတိုင်းရင်းသားမိသားစုအသင်း၊ ရန်ကုန်၊ အလုပ်အမှုဆောင်)၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ဓနတို့ပွဲတော် ဓနတိုင်းရင်းသားအသင်းသို့ ၁၂၂၂၀၁၆ ခု (ပြည်ထောင်စု)နေ့က ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ဓနဓမ္မာရုံအသင်း၏ တည်နေရာသည် ရွှေတိဂုံဘုရားကြေးသွန်းဘုရားရှေ့တွင် တည်ရှိပါသည်။ ဓမ္မာရုံသို့ ရောက်ရောက်ချင်း ဓနတိုင်းရင်းသားမောင်မယ်ကလေးများက ရိုးရာအကများဖြင့် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ဆီးကြိုကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကြည့်နူးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အစ်မ မနွယ်(ကလော) နှင့်အတူ ဓမ္မာရုံပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ ဖိနပ်များအပ်ပြီး ဓနတိုင်းရင်းသားတို့၏ ဓနမဂ္ဂဇင်း၊ လှံချည်၊ အင်္ကျီ၊ ရှမ်းဘောင်းဘီ အစရှိသည်တို့ ရောင်းချသောနေရာ၌ ဓနမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ် ဝယ်ယူခဲ့ပါသည်။

မဂ္ဂဇင်းဝယ်ပြီးသော် အစ်မ မနွယ်(ကလော)က အနားလာပြီး “ညီမ ဓနအသင်းဝင်ပါလား” ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် စာရေးသူမှ -

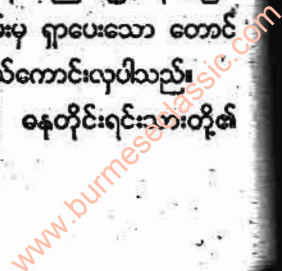
“အသင်းဝင်လို့ ရလို့လား။ ရရင်ဝင်မှာပေါ့ အစ်မရယ်” ဟု ဆိုကာ ဓနအသင်းဝင်အဖြစ် ဝင်ကြေး ၁၀၀၀/- လစဉ်ကြေး ၁၂၀၀/- ပေးပြီး လိုအပ်သည်များကို ပုံစံတွင်ဖြည့်စွက်၍ အသင်းသားတစ်ဦးအဖြစ် ခံယူခဲ့ပါသည်။ ဓနဓမ္မာရုံရှိ အသင်းဝင်များနှင့် စာရေးသူတို့ အနေမစိမ်းကြပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မြန်မာစာပေ ပြန့်ပွားရေးအသင်းကိုလည်း ၎င်းဓမ္မာရုံ၌ ဖွင့်လှစ်ထားပါသဖြင့် ဆရာကညွှန်လှိုင်း၊ ဆရာမ မနွယ်(ကလော)၊ ဆရာမညွှန်ညွှန်၊ ဆရာမ ချိုမြနွယ်တည်းဟူသော ဓနတိုင်းရင်းသားများနှင့် ချစ်ခင်ရင်းနှီးပြီးသား ဖြစ်ပါ၍ ဓနအသင်းအား လွယ်လွယ်ကူကူ ဝင်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အပေါ်ထပ်သို့ ရောက်သောအခါ ရိုးရာဓလေ့အစား အစာများဖြစ်သော တို့ဖူးကြော်၊ ဘူးသီးကြော်၊ ဂျူးမြစ်၊ မြင်းခွာရွက်၊ မျှစ်တို့ ရောစပ်ထားသော အကြော်၊ ကောက်ညှင်းပေါင်း ထန်းလျက်နှင့် ကောက်ညှင်းကြော်တို့အား မွှေးယုံလှသော အခါးရည်(ရေမွှေးကြမ်း)တို့ဖြင့် ညှော်ခဲကျွေးမွှေးသော စားသောက်ဖွယ်များအားဖြင့် မြိန်ရှက်စွာစားသောက်ပြီး မှတ်တမ်းအတ်ပုံများ ရိုက်ပြီးနောက် ၁၂၀၀ နာရီတွင် ပြန်ခဲ့ပါသည်။ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသော ပွဲလေးတစ်ပွဲအဖြစ် ရင်တွင်းကိန်းအောင်းမိခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ဓနတိုင်းရင်းသား မဂ္ဂဇင်းလေးအား ဖတ်ရှုကြည့်ရာတွင် ‘လွန်စွာပင်တန်ဖိုးရှိလှသော စာအုပ်လေးတစ်အုပ်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ အံ့အံ့မှိုင်းမှိုင်း တောင်များတိုင်းရုံထားပြီး အေးချမ်းလှသော တောင်ပေါ်ဒေသရှိ ဓန၊ ရှမ်း၊ ပလောင်တို့နေထိုင်ကြရာ တိုင်းရင်းသားတို့၏ ဓလေ့ထုံးစံ၊ စားသောက်နေထိုင်ကြပုံ၊ စီးပွားရေးလုပ်တောင်မှုများ၊ စေတီပုထိုး၊ လိုဏ်ဂူ အစရှိသည့် သာသနာ့အဆောက်အအုံများ၊ သမိုင်းကြောင်းများကိုလည်း ဖတ်ရှုခဲ့ရပါသည်။

ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်းရှိ တောင်ကြီး၊ ကလော၊ အောင်ပန်း၊ အင်းလေးဒေသတို့သည် ပင်းတယလိုဏ်ဂူ၊ ကုံလုံဆရာတော်၊ ထန်းဆန်းလိုဏ်ဂူ၊ မြင်းမထိလိုဏ်ဂူတော်၊ တောင်ကြီးတောင်ပေါ်ဘုရားများ အစရှိသည်တို့ကို မြန်မာလူမျိုးများသာမက နိုင်ငံခြားသားများပါ လေ့လာရေးခရီးစဉ်တစ်ခုအဖြစ် သတ်မှတ်ကာလ ရောက်ကြသဖြင့် နိုင်ငံခြားဝင်ငွေကိုလည်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ရှာပေးသော တောင်ပေါ်ဒေသတစ်ခုအဖြစ် ဂုဏ်ယူဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။

၎င်းဖွဲ့စည်းစာအုပ်လေး၌ ဓနတိုင်းရင်းသားတို့၏

မိုးခုပ်ကားပုံတို့သည် မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ဓလေ့ထုံးစံများနှင့် ဆင်ဆင်ဆင်တူညီပြီး မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှပါသောကြောင့် ထံညွန့်လှိုင်(တောင်ကြီး)၏ ဓနတိုင်းရင်းသားရိုးရာ စကားပုံများအား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ထွေးနားသီချင်းညည်း

ကျီးကန်းသည် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သဖြင့် အော်လျှင် "အ အ အာ အား" ဟူ၍ အော်တတ်ပါသည်။ ကျီးကန်းအနီးအပါးတွင် အလွန်သာယာပျော်ရွှင်ဖွယ်ကောင်းသော သီချင်းဆိုခြင်း ညည်းညူခြင်းများ ပြုလုပ်သော်လည်း "အ အ အာ အား" ဟုသာ အော်နေမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအတူ အသိပညာချို့တဲ့သူများသည် အသိပညာ၊ အတတ်ပညာများ မည်မျှပင် သင်ပေးသော်လည်း တန်ဖိုးထားရမှန်း၊ အလေးထားရမှန်း မသိကြပေ။ တန်ဖိုးရှိသော စကားများကို မည်မျှပင်ပြောဆိုစေကာမူ ပေါ့ပေါ့ထန်ထန်နှင့် သေဝါက်၊ မသိဘာသာ လျစ်လျူရှုကာ ပြောစကားမှာ အချည်းဖြစ်သွားတတ်ပါသည်။ "ကျွမ်းစောင်းတီး" မကားပုံနှင့် တူလှပါသည်။

ဂျူးမြစ်လိုမကွာ ကြက်သွန်မြှာလို စည်းရုံး

ရှမ်းပြည်ဒေသများတွင် ပေါက်ရောက်သော ကျွန်းမြစ် (ဂျူးမြစ်)၏ အမြစ်များသည် ပင်စည်အခေါင်းမှနေ၍ အမြစ်များအကြား မလပ်ထွက်ရှိနေခြင်းမရှိဘဲ တစ်ပင်ချင်းစီကဲ့သို့ ထွက်နေပါသည်။ အလွယ်တကူပင် ဆွဲဖြုတ်၍ရပါသည်။

ကြက်သွန်ဖြူအမြွှာကမူ အတော်အတန်ဆွဲခွာ၍ မရပါ။ ထို့ကြောင့် စည်းရုံးအင်အားကောင်းနေလျှင် အန္တရာယ်ကာကွယ်နိုင်ပြီး ဂျူးမြစ်ကဲ့သို့ တစ်ပင်ချင်း ဖွာထွက်ခြင်းသည် မိသားစုစည်းလုံးမှုမရှိသလို တစ်ယောက်ယောက်က အမြစ်သေးတစ်ချောင်းချင်း ဆွဲထုတ်ပါက တဖြည်းဖြည်းပြုတ်နိုင်သကဲ့သို့ မိသားစု၊ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း၊ အိမ်နီးနားချင်းများ မကွဲမကွာ စည်းလုံးစွာနေထိုင်ကြရန် စကားပုံက ပြဆိုထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

စပ်သီးတဲပိုးလောက် စပ်မှာမကြောက်

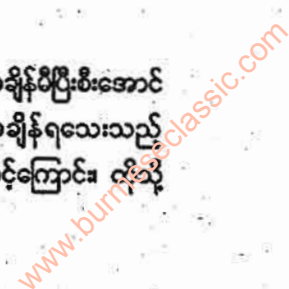
မြေပြန့်ဒေသတွင် ငရုတ်သီးဟုခေါ်သော အသီးကို ရှမ်းပြည်နယ်တွင် ထိုအသီးကို စားလျှင် စပ်သဖြင့် စပ်သီးဟု အရသာကိုမူတည်ပြီး ခေါ်ကြပါသည်။ ၎င်းစပ်သီးထဲမှ ပိုးလောက်ကောင်များသည် တစ်ခါတစ်ရံ ရှိနေတတ်ပါသည်။ မည်မျှပင် စပ်နေစေကာမူ ထိုစပ်သီးတွင်ရှိနေသော ပိုးလောက်သည် စပ်သီးကိုပင် စားသောက်နေထိုင်လျက် ရှိပါသည်။

ထိုအတူပင် လူလိမ္မာ၊ လူစိုက်တို့သည်လည်း မိမိပတ်ဝန်းကျင်၏ ဓလေ့စရိုက်များဖြင့် နေထိုင်သွားကြပါသည်။ "လူစိုက်သား ရမ်းကား၊ လူလိမ္မာသား ယဉ်ကျေး၊ တံငါနားနီး တံငါ၊ မုဆိုးနားနီး မုဆိုး" စသည့်စကားပုံများနှင့် ဆင်တူသော စကားပုံဖြစ်ပါသည်။

စောစောသွား နောက်ကျပြန်

လုပ်စရာရှိသော ကိစ္စများကို အချိန်မီပြီးစီးအောင် စောစောကြိုတင်လုပ်သင့်ကြောင်း၊ အချိန်ရသေးသည် အလျောက် ရုနိုင်သလောက် လုပ်ကိုင်သင့်ကြောင်း၊ လိုသို့

မြေပြန့်ဒေသတွင်
ငရုတ်သီးဟုခေါ်သော အသီးကို
ရှမ်းပြည်နယ်တွင် ထိုအသီးကို
စားလျှင် စပ်သဖြင့် စပ်သီးဟု
အရသာကိုမူတည်ပြီး ခေါ်ကြပါသည်။
၎င်းစပ်သီးထဲမှ
ပိုးလောက်ကောင်များသည်
တစ်ခါတစ်ရံ ရှိနေတတ်ပါသည်။

လိမ္မာရေးခြားရှိစေရန် မိဘများက
 ရိုက်နှက်ဆုံးမတတ်ကြပေသည်။
 ထိုသို့ဆုံးမသည်မှာ ဘဝတစ်သက်လုံး
 ကောင်းမွန်စေရန် ဆုံးမခြင်းဖြစ်ပါသည်။
 “အိုးကောင်းရန်
 နာနာရိုက်မှ အိုးကောင်းရ” သော
 စကားပုံနှင့် တူပါသည်။

ဆောင်ရွက်ပါက လုပ်ငန်းများ စော့၍ပြီးစီးစေခြင်းဖြင့် ရရှိ
 လာမည့် ရလဒ်များသည် အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း မပျင်းမရိဘဲ
 လုံ့လဝီရိယဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်သင့်ကြောင်း လမ်းညွှန်
 ပေးသည့် စကားပုံဖြစ်ပြီး မြန်မာတို့၏ “ချိန်ခါရိုခိုက် လုံ့လ
 စိုက်” စကားပုံနှင့် ဆင်တူပင်ဖြစ်ပါသည်။

မိုးရွာမှ ဆန်ပလာ

ဆန်ပလာ(ဆန်ပြာ)သောအလုပ်သည် မိုးမရွာခင်
 လုပ်ရသည့် အလုပ်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ သီလည်းသီထားသင့်
 ပေသည်။ အချိန်ကာလ မိုးရွာသည့်အခါမှ ဆန်ပြာနေမည်
 ဆိုလျှင် ပစ္စည်းလည်းရှုံး၊ လုပ်အားလည်း အလဟဿ
 အချည်းနှီးဖြစ်သည့် စကားပုံတစ်ခုဖြစ်ပြီး “မိုးလွန်မှ ထွန်ချ”
 ဆိုသော မြန်မာ့စကားပုံနှင့် ဆင်တူယိုးမှား ဖြစ်ပါသည်။

စည်းဝါးစမှာ ထုံးက သမီးသားစမှ ဆုံးမ
 ဂီတအနုပညာနှင့် ပတ်သက်၍ တီးမှုတ်ကြမည်ဆို
 လျှင် ဂီတ၏ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်း နဂိုပါဒ စသည်များကို

သတ်မှတ်ထားရှိပါသည်။ ထိုခေလှေထုံးစံများကို သင်ယူခါစ
 မှပင် သိရှိစေရန် အရေးကြီးကြောင်း ပြဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။
 ထို့အတူ သားသမီးများကိုလည်း ငယ်စဉ်အခါမှစ၍ လိမ္မာ
 စေလိုသော စေတနာဖြင့် ဆုံးမသင့်ပါသည်။ ငယ်စဉ်က ဆုံးမ
 ခဲ့ပါက လိမ္မာယဉ်ကျေးသော သားသမီးကောင်းများ ဖြစ်ပေ
 မည်။ ငယ်စဉ်က ဆုံးမခဲ့ပါက ကြီးလာသောအခါမှ ဆုံးမပါက
 ဆုံးမရခက်ခဲပြီး စိတ်ဆင်းရဲပါလိမ့်မည်။ နီးစပ်သောကဲ့သို့
 သားသမီးများအား ဆုံးမသင့်ကြောင်း ဖော်ပြပါစကားပုံပင်
 ဖြစ်ပါသည်။

ပဲပုပ်ကောင်းစားချင် ညက်ညက်ထောင်း၊ ပြားပြားဖိ

ရှမ်းပြည်တွင်ထွက်ရှိသော ပဲပုပ်များမှာ စား၍အလွန်
 ကောင်းပါသည်။ စား၍ကောင်းစေရန်လည်း ပြုပြင်တတ်
 ကြပါသည်။ ပဲကို အပုပ်ခံ၍ အမျှင်များပေါ်နေသော ပဲပုပ်
 ကို ညက်နေအောင်ထောင်းရပါသည်။ ထောင်းပြီးပဲပုပ်များကို
 အနေတော်လုံးပြီး ပဲပုပ်ပြားရွက်တစ်ရွက်ကို အောက်မှာခင်း၍
 လုံးထားသော ပဲပုပ်ကိုတင်၊ အရွက်ကို ထပ်မံအုပ်၍ အပေါ်မှ
 ပြားနေအောင် ဖိပေးပြီး အခြောက်လှန်းရပါသည်။ ထောင်းရာ
 တွင် အစေ့လည်း မညက်၊ ပြားစေရန်လည်း မဖိပါက ကိုင်
 တွယ်ရာတွင် ကျိုးကြေနိုင်ပါ၍ အချုပ်ကောင်းမရနိုင်ပါ။

ထို့အတူ လိမ္မာရေးခြားရှိစေရန် မိဘများက ရိုက်နှက်
 ဆုံးမတတ်ကြပေသည်။ ထိုသို့ ဆုံးမသည်မှာ ဘဝတစ်သက်
 လုံး ကောင်းမွန်စေရန် ဆုံးမခြင်းဖြစ်ပါသည်။ “အိုးကောင်းရန်
 နာနာရိုက်မှ အိုးကောင်းရ” သော စကားပုံနှင့် တူပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံတို့သည် မိမိတို့နေထိုင်
 ရာ ဒေသအလိုက် စကားအသုံးအနှုန်း အခေါ်အဝေါ်များ
 ပြောင်းလဲသော်လည်း ခေလှေထုံးစံယဉ်ကျေးမှုတို့၏ အဓိပ္ပာယ်
 ဖော်ကျူးမှုများသည် အတူတူပင်ဖြစ်နေခြင်းမှာ သွေးက
 ပြောသော စကားများပင် မဟုတ်ပါလော့။

ရှယ်လီသိန်းမောင်(စိန်မိုက်ကယ်)

ကျွန်ုပ်နှင့်

ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ရာ ဝိဇ္ဇာကြီးများ

မဟာပထမံဆရာကြီးဦးအောင်သူ

ကျားတက်ဆရာတော်

လွန် လပြီးသော နှစ်ပေါင်းများစွာက ဟံသာဝတီ (ခေါ်) ပဲခူး၌ အုပ်စိုးသော ဘုရင်ကြီးဟစ်ပါးမှာ သားတော်နှစ်ပါး ရှိခဲ့လေသည်။ ညီငယ်မှာ သမလဖြစ်၍ အစ်ကိုဖြစ်သူမှာ ဝိမလဖြစ်သည်။ ထစ်နေသောအခါ သမလ၊ ဝိမလ ညီအောင်နှစ်ပါးသည် တောလည်ထွက်ကြရာ ရွာတစ်ရွာကို ရောက်ခဲ့ကြလေသည်။

ထိုရွာ၌လည်း အလွန်ချောမောထူပသော မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးကို တွေ့ကြ၏။ ညီဖြစ်သူ သမလသည် ထိုမိန်းမပျိုလေးကို မြင်မြင်ချင်း ချစ်ခင်မြတ်နိုးသောကြောင့် ဖခင်ဖြစ်သူနှင့် မိခင်ဖြစ်သူတို့ကို ၎င်းနှင့် လက်ထပ်ပေးရန် ပြောဆိုသောအခါ ထိုမိဘနှစ်ဦးတို့သည်လည်း မင်းညီမင်းသားများဖြစ်၍ကတစ်ကြောင်း၊ မင်းတို့၏ အာဏာကို စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ကြသဖြင့် သမီးဖြစ်သူကို မင်းသားနှစ်ပါးထံ အပ်နှံပြီး ထည့်ပေးလိုက်ကြသည်။

အလွန်ချောမောထူပသော မိန်းမပျိုလေးသည် ရွှေဖရုံမယ်ဟု အမည်

တွင်ခဲ့လေသည်။ ရွှေဖရုံမယ်ဟု ခေါ်တွင်ရခြင်းမှာလည်း အဆိုပါရွာတွင် တောင်ယာလုပ်ကိုင်ကြသော ဇနီးမောင်နှံတို့သည် တစ်နေ့သောအခါ ယာခင်းထဲမှ အလွန်ထွားကျင်းကြီးမားလှသော ရွှေဖရုံသီးတစ်လုံးကို ရရှိပြီး မိမိတို့အိမ်၌ ထားခဲ့လေသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ယာလုပ်သူ ဇနီးမောင်နှံတို့သည် ထမင်းစားချိန်တွင် မိမိတို့အိမ်ကို ပြန်ခဲ့ကြသည်။ အိမ်ပေါ်သို့ရောက်သည်နှင့် ထမင်းဟင်းများ ပူပူနွေးနွေး အငွေ့တံထောင်းထောင်း ထနေသည်ကို အံ့သြစွာ တွေ့ရ၏။ ဇနီးမောင်နှံတို့သည်လည်း အတွေးကိုယ်စီနှင့်ပင် ထမင်းနှင့် ဟင်းလျာတို့ကို စားကြလေသည်။

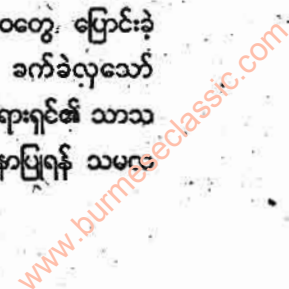
ဤသို့နှင့်ပင် ယာရှင်မောင်နှံသည် နေ့တိုင်းစားနေကျအချိန်နှင့် စောပြီး အိမ်ဆီ ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။

ထိုစဉ် မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးသည် မီးဖိုချောင်ထဲတွင် ထမင်းဟင်းများကို ချက်ပြုတ်နေသည်ကို အံ့သြစွာ တွေ့ကြရ၏။ ထို့ကြောင့် အိမ်ပေါ်ကို အသာလေးတက်၍အသွား မိန်းမပျိုလေးမြင်

သွားရာ ကမန်းကတန်း ထပြေးပြီး ရွှေဖရုံသီးထဲ ဝင်မည်အပြု “အို...သမီးလေးရယ်၊ ဘယ်မှမသွားပါနဲ့၊ အဖေတို့အမေတို့နဲ့ပဲ နေပါကွယ်။ အဖေတို့၊ အမေတို့မှာလည်း သားသမီးမရှိတာကြောင့် သမီးအဖြစ်နဲ့ မွေးစားပါမယ်” ဟု ယာရှင်ဇနီးမောင်နှံတို့ရဲ့ သနား စဖွယ်ပြောဆိုမှုကြောင့် မိန်းမပျိုလေး လည်း ထိုနေ့မှစပြီး ယာရှင်ဇနီးမောင်နှံတို့နှင့် အတူ နေထိုင်လျက် ထိုသမီးပျိုလေးသည် ရွှေဖရုံသီးမှ သန္ဓေတည်မွေးဖွားသောကြောင့် ရွှေဖရုံမယ်ဟု မှည့်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေဖရုံမယ်သည်လည်း သမလနှင့် ချစ်ခင်စွာ ပေါင်းသင်းနေထိုင်စဉ် အစ်ကိုဖြစ်သူ ဝိမလသည် သူတို့ရဲ့ ခြင်းကို မနာလိုဖြစ်ပြီး ရွှေဖရုံမယ် ကို သိမ်းလိုက်ရန် အကြံအစည်ဖြစ်ပေါ်ကာ ညီဖြစ်သူ သမလကို သတ်လိုက်လေသည်။

ဪ...ဘဝတွေ ပြောင်းခဲ့လေပြီ။ လူဖြစ်ရန် ခက်ခဲလှသော်လည်း ဤဂေါတမဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်တွင် သာသနာပြုရန် သမလ

မည်သော မင်းသားလေးသည် လူ့ဘဝကို ရှေးရှေးသောကောင်းမှုကြောင့် သော်လည်းကောင်း မသိနိုင်ပါ။ မကြာမီသောအချိန်၌ ရဟန်းတစ်ပါးအဖြစ်နှင့် အထက်အညာဒေသတွင် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးအဖြစ် ပေါ်ထွန်းခဲ့၏။

ထိုရဟန်းသည်ကား ယခုအချိန်တွင် ကျားထက်ဆရာတော်ရယ်လို့ ထင်ပေါ်ခဲ့ပြန်ပါသည်။ အကျင့်သီလစရထကို တစိုက်မတ်မတ် ကျင့်ဆောင်ပြီး သပိတ်တစ်လုံး သင်္ကန်းတစ်ခုနှင့် သွားလာလှုပ်ရှားရင်း တစ်နေ့သောအခါ ရန်ကုန်-ပဲခူးသွား ဖီးရထားလမ်းမှ ပဲခူးမရောက်ခင် ကျောက်တန်းဆိုသောရွာမှ သုံးမိုင်ခန့်ဝေးသော ကျားတက်ရွာကို ရောက်ခဲ့လေသည်။

ကျားတက်ဆရာတော်ဟူ၍ ထင်ပေါ်ခဲ့သည်မှာ ထိုဆရာတော်သည် ထိုရွာနှင့်ဝေးကွာလှသော အရပ်၌ အလွန်အပီတိအာဝါသကောင်းသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်၏ ခြေရင်း၌ပင် သီတင်းသုံးနေထိုင်လျက် သမထ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာမေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စဉ်ဆက်မပြတ် အားထုတ်၍နေသည်။ ဆွမ်းခံချိန်တွင် ရွာဦးနားတစ်ဝိုက်တွင် ဆွမ်းခံလျက် မိမိ၏ သပိတ်တွင်းမှာပင် ဆွမ်းများထည့်၍ ဘုဉ်းပေးလေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ဆရာတော် သီတင်းသုံးသည့် သစ်ပင်ကြီးနှင့် မနီးမဝေးတွင် ခံတက်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိသည်။ တစ်နေ့သော ညအခါတွင် ကျားတစ်ကောင်သည် ခံတက်ပင်ပေါ်၌ တက်၍ နေထိုင်ပြီး ဆရာတော်ကို ရန်

ရွာသူရွာသားများ
လှူဒါန်းထားသော
မြေများတွင်
ရွှေဖရုံမယ်ကို
အဓိကထားပြီး
ဖရုံသီးကြီးပေါ်တွင်
စေတီတည်ထားသည်ဟု
သိရသည်။

ပြုရန် ချောင်းမြောင်းနေဟန်ရှိသည်။ သို့သော် ဆရာတော်၏ မေတ္တာတန်ခိုးကြောင့် ရန်မမူသည့်အပြင် ဆရာတော်ကို အမြဲစောင့်ရှောက်လျက် ရှိနေဟန်ဖြစ်သည်။

ရွာသူ၊ ရွာသားတွေလည်း ထိုအခြင်းအရာကို သိကြ၏။ ဆရာတော် သီတင်းသုံးရန် ကျောင်းလေးတစ်ကျောင်းဆောက်လုပ်ပြီး ကိုးကွယ်ကြလေသည်။ ကာလအတန်ကြာသောအခါ ရွာသူရွာသားများက ဆရာတော်ကို ကျားတက်ဆရာတော်ရယ်လို့ ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြလေသည်။

ကျားတက်ဆရာတော်၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာသည်ကား အသားဖြူဖြူ အရပ်ရှည်ရှည်၊ ပိန်နီပါးပါး၊ သပိတ်ကို အမြဲလွယ်လျက် သွားလေရာရေ

မှာ ဆွမ်းစားပါက သပိတ်ထဲတွင်သာ ဆွမ်းများထည့်၍ ဘုဉ်းပေးလေ့ရှိသည်။ ဆွမ်းတကာများပင့်ဖိတ်၍ ဆွမ်းကပ်ရာ၌လည်း သပိတ်၌ပင် ဆွမ်းများထည့်၍ ဘုဉ်းပေးလေ့ရှိသည်။

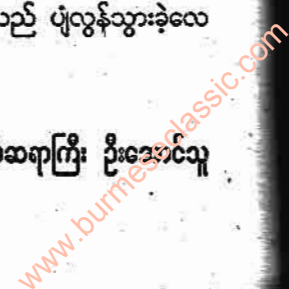
ကျွန်ုပ်သည် ကျားတက်ဆရာတော်နှင့် နှစ်ခါသုံးခါ ဆုံခဲ့ဖူးပါသည်။ ကျားတက်ဆရာတော်သည် အတိတ်ဘဝကို သမထအာရုံဖြင့် တွေ့မြင်ရလို့လားမသိ။ ယခုအခါ ကျားတက်ရွာတွင် ရွာသူရွာသားများ လှူဒါန်းထားသော မြေများတွင် ရွှေဖရုံမယ်ကိုအဓိကထားပြီး ဖရုံသီးကြီးပေါ်တွင် စေတီတည်ထားသည်ဟု သိရသည်။ ထိုနေရာ၌လည်း အခြားသော စေတီပုထိုးများ သာသနာ့အထောက်အအံ့ များစွာ ရှိနေပါပြီ။

ကျားတက်ဆရာတော်၏ သီလအားကြောင့် ဆရာတော်ကို ကိုးကွယ်ကြသူများသည် အလွန်ထူးခြားပြီး အောင်မြင်ကြပါသည်။

ကျားတက်ဆရာတော်အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေ ဦးမောင်မောင်စိုးရဲ့ ပြောပြချက်ကို အခြေခံပြီး ရေးသားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျားတက်ဆရာတော်ရဲ့ ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာများစွာ ရှိသော်လည်း ဤမျှလောက်နှင့်ပင် ဝိဇ္ဇာစာရင်းဝင် ကျားတက်အရှင်သူမြတ်အကြောင်း ရေးချိန်၌ ဆရာတော်သည် ပျံလွန်သွားခဲ့လေပြီတကား။

မဟာပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ

ဗေဒလျှော့နေသော

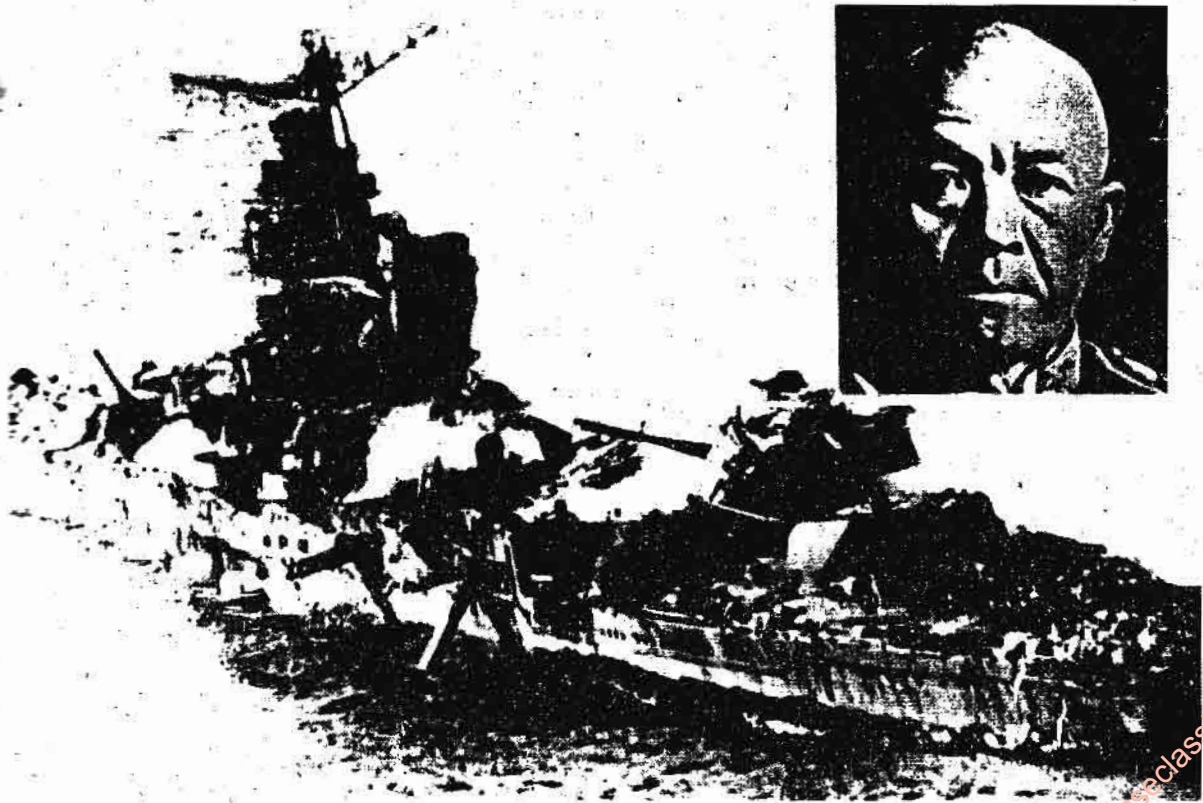
သမိုင်းစာမျက်နှာများ

◆ လှမ်း(ပညာရေး) ◆

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ်ကျော် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်ရကား ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဇီဝိတ်ကို ခါးစည်း၍ခံခဲ့ကြရသော မဟာအင်အားကြီးနိုင်ငံ များသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးဆုံးသည့် အနစ်ခတ်ခံရမှုများ ဖြောက် အခမ်းအနားကြီးများကို တခမ်းတနားကျင်းပခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုအခမ်းအနားများသို့ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီး မှ ခေါင်းဆောင်များတက်ရောက်ခဲ့ကြသည့် အကြောင်းနှင့်

ထိုအခမ်းအနားကြီးအကြောင်းကို သတင်းစာများ၊ ဂျာနယ် များ၊ သတင်းမဂ္ဂဇင်းများတွင် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖော်ပြ ကြပါသည်။ စစ်သမိုင်းသုတေသီများကလည်း ထိုအထိမ် အမှတ်ပွဲအကြောင်း သတင်းဆောင်းပါးများ ရေးသားဖော်ပြ ခဲ့ကြပါသည်။ ရုပ်သံလွှင့် အစီအစဉ်များကလည်း ထုတ်လွှင့် ပြီးဖြစ်၏။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ကျွန်တော်တို့မြန်မာ

နိုင်ငံအပါအဝင် စစ်ပစ်ခံခဲ့ရသော နိုင်ငံများ၏ တိုက်ပွဲစဉ်များနှင့် ပတ်သက်သော မှတ်တမ်းမှတ်ရာများကို ထိုတိုက်ပွဲများကို တာဝန်ယူခဲ့ကြသော စစ်ပြိုင်နိုင်ငံများမှ စစ်သေနာပတိများ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးကို ခေါင်းဆောင်ပါဝင်ခဲ့ကြသော နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များ၊ စစ်သတင်းထောက်များ၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအား စောင့်ကြည့်လေ့လာခဲ့ကြသော စစ်သမိုင်းသုတေသီများ၊ အညတရရဲဘော်အများသည် လက်ဆစ်ချိုး၍ ရေတွက်မရအောင် များပြားသောစာအုပ်များ ရေးသားထုတ်ဝေပြီး ထုတ်ဝေဆဲဖြစ်ပါသည်။

ထိုစာအုပ်အချို့အား စာရေးဆရာကြီးအများအပြားက မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆိုထုတ်ဝေခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ ကျွန်တော် တို့ မြန်မာစာဖတ်ဖို့သတ်အဖို့ ဖတ်ရှုပြီးဖြစ်မည်ဟု ယူဆပါသည်။ နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ်ဆိုသည်မှာ လူတစ်ယောက် အဖို့ အလွန်ကြာမြင့်သော နှစ်များဟု ယူဆရသော်လည်း ကမ္ဘာ့သမိုင်းအဖို့ ကြာမြင့်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

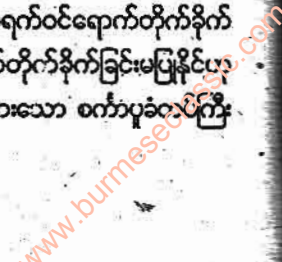
သမိုင်းမှတ်တမ်းများအရ နာဇီဂျာမန်တို့က ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီဟု စတင်ကြေညာသောရက်မှာ ၁၉၃၉ ခု၊ စက်တင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ဗြိတိသျှနှင့် မဟာမိတ်တို့ကမူ ၁၉၃၉ ခု၊ စက်တင်ဘာလ ၃ ရက် နံနက် ၁၁ နာရီကြာမှ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်ပွားခဲ့လေပြီဟု ထုတ်ပြန်ကြေငြာခဲ့၏။ ဤတွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ သည် စစ်အစိုးရဖွဲ့၍ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးကို ရင်ဆိုင်ရန် ပြင်ဆင်လာခဲ့ရ၏။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း ပါဝင်လာသည်နှင့် မိုမီနီယံ နိုင်ငံများဖြစ်သော ကနေဒါ၊ ဩစတြေးလျ၊ နယူးဇီလန်နှင့် တောင်အာဖရိကတို့သည်လည်း ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း ပါဝင်လာခဲ့ရတော့သည်။

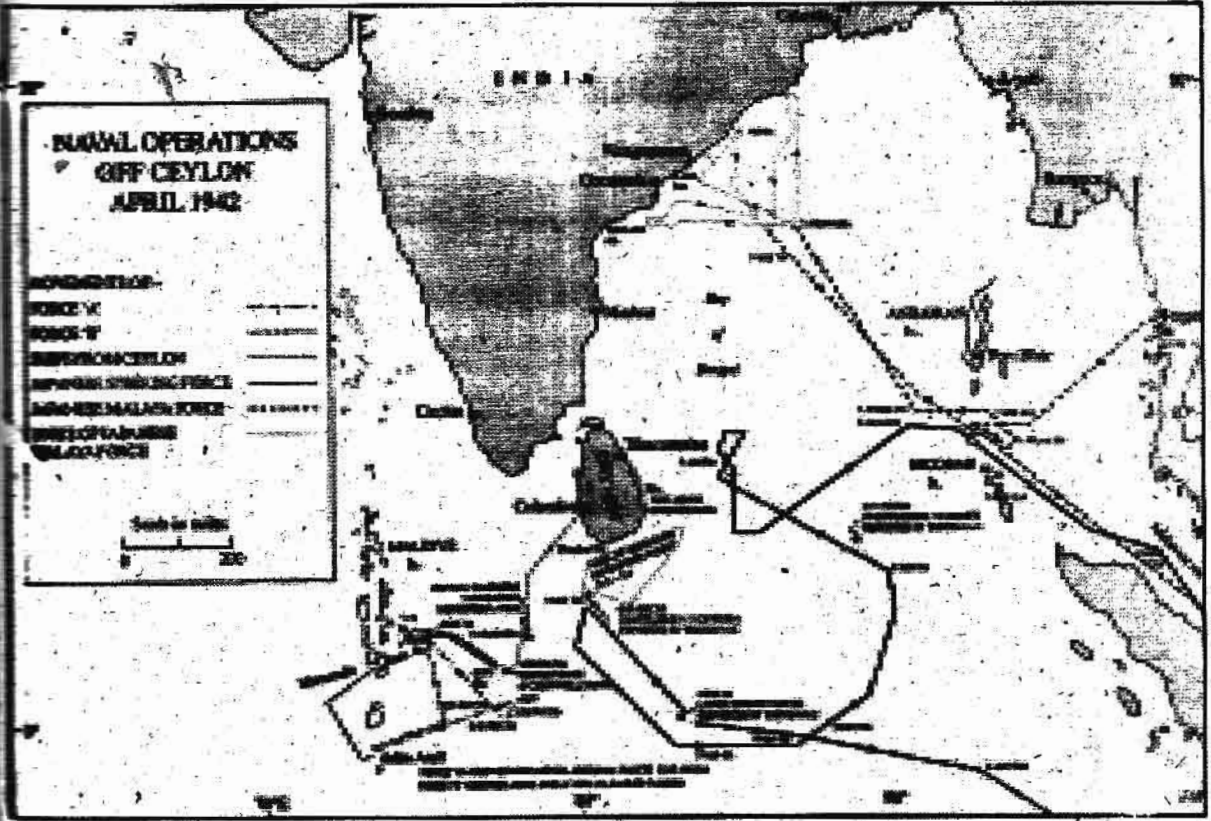
ထိုအတူ ဗြိတိသျှတို့၏ နေမဝင်အင်ပါယာကြီးထဲမှ ကိုလိုနီနိုင်ငံများဖြစ်သော နိုင်ငံများ အစောင့်အရှောက်ခံများသည်လည်း အင်္ဂလန်နိုင်ငံနှင့်အတူ နာဇီဂျာမန်နှင့် မဟာမိတ်တို့အား စစ်ကြေငြာပြီး အစတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း ပါဝင်ခြင်းမရှိဘဲ ကြားနေ တစ်ကိုယ်တော်ဝါအကို ကျင့်သုံးခဲ့သည်။ သို့သော် နောက်ကွယ်မှ ဗြိတိသျှတို့အား စစ်ရေးအကူအညီများပေးခဲ့၏။

၁၉၄၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့တွင် ဂျပန်နိုင်ငံက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ ရေတပ်စခန်းတစ်ခုဖြစ်သော ပုလဲဆိပ်ကမ်းအား စစ်ကြေငြာခြင်းမရှိဘဲ အလုပ်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်းကြောင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း ပါဝင်လာခဲ့ရပြီး ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးသည် အရှေ့တောင်အာရှသို့ ကူးစက်လာခဲ့ရတော့သည်။ စစ်ကြီးဖြစ်ပြီး သုံးနှစ်အတွင်း သို့မဟုတ် အရှေ့တောင်အာရှသို့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မီးကြီး မကူးစက်လာမီ ဗြိတိသျှတို့မှာ ဥရောပတိုက်နှင့် အာဖရိကမြောက်ပိုင်း စစ်မျက်နှာများတွင်သာမက အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာနှင့် မြေထဲပင်လယ်ရေကြောင်းတိုက်ပွဲများတွင် အထိနာခဲ့သည်။ အရှေ့တောင်အာရှ သို့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ကူးစက်လာပြီး ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်အတွင်း ဗြိတိသျှပိုင် ဟောင်ကောင်နှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု သီမ့်ပိုက်ထားသော ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံတို့အား ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်လာခဲ့သည်။ ယိုးဒယား(ထိုင်း)နိုင်ငံအတွင်း ရောက်ရှိနေသော ဂျပန်ဘုရင်တပ်များသည် မလေးကျွန်းစွယ်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံ တနင်္သာရီတိုင်းအတွင်း ထိုးဖောက်ချီတက်လာခဲ့ကြသည်။

ဤတွင် စင်္ကာပူရေတပ်ကြီးအား အင်အားပြည့်ရန် စေလွှတ်လိုက်သော ဗြိတိသျှဘုရင့်ရေတပ်မတော်မှ ဗြိတိသျှတို့အားထားရသော ဝေလမင်သား၊ တိုက်သင်္ဘောကြီးနှင့် ဂျိပီ(လစ်)တို့အား ဂျပန်ဘုရင်လေတပ်မတော်မှ တိုက်လေယာဉ်များက သင်္ဘောများပေါ်သို့ အသေခံစိုက်ဆင်း၍ ဗုံကြဲတိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် နစ်မြုပ်သွားခဲ့သည်တွင် ကမ္ဘာစစ်ရေးအကဲခတ်သူများက တအံ့တဩဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဗြိတိသျှ စစ်အာဏာပိုင်များသည် စင်္ကာပူခံတပ်ကြီးအား ရေကြောင်းဘက်မှသာ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ပေးလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထား၏။ ထို့အပြင် ဂျပန်တပ်များသည် လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် ဗြိတိသျှတို့အား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်း ပြုလုပ်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟူ၍လည်း မိမိတို့စစ်အင်အားကို အထင်ကြီးထား၏။ ဂျပန်ဝင်တိုက်ခိုက်သောအခါ မလေးကျွန်းဆွယ်ကုန်းတွင်းပိုင်းမှ ရုတ်တရက်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သဖြင့် မည်သည့်အခါမှ ထိုးဖောက်တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုနိုင်ဟု သမိုင်းအဆက်ဆက် ကြွေးကြော်ထားသော စင်္ကာပူခံတပ်ကြီး

ဗြိတိသျှတပ်မတော်သား ၆၀၀၀၀ အခြားမဟာမိတ်တပ်
သား ၄၀၀၀၀ တို့နှင့် စစ်လက်နက်ပစ္စည်းအမြောက်အမြား
ဇူပန်တို့ထံ လက်နက်ချခဲ့ကြရသည်။

ယိုးဒယား(ထိုင်း) နိုင်ငံအတွင်း လျှို့ဝှက်ရောက်ရှိနေ
သော ဂျပန်ဘုရင်တပ်မတော်မှ တပ်များနှင့် မြန်မာမျိုးချစ်
ထပ်မတော်သားများသည် မြန်မာနိုင်ငံတောင်ဘက်စွန်း ကော့
ဆောင်းမှလည်းကောင်း၊ မြဝတီဘက်မှလည်းကောင်း အပြင်း
အထန်ချီတက်လာခဲ့ရာ ဗြိတိသျှတပ်များနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်
ဆိုင်ခဲ့ရတော့၏။

ထိုစဉ်က မြန်မာနိုင်ငံတွင်ရှိသော ဗြိတိသျှတပ်မကြီး
အမှတ် ၁၇ အိန္ဒိယတပ်မတော်မှာ အင်အားတပ်မကြီး
နှစ်တပ်စာမျှသာရှိသည်။ ခန့်မှန်းချေအားဖြင့် လူအင်အား
၅၀၀၀၀ ငါးသောင်းခန့်သာရှိသည်။ ထိုတပ်သားတို့၏ တိုက်
စည်းခိုက်ရည်မှာလည်း လက်ရှိအခြေအနေနှင့် မကိုက်ညီ
ထပ်သားအချို့မှာ အရေးပေါ်ခေါ်ယူထားရသော မြန်မာဒေသ
ခံတိုင်ရင်သားများနှင့် ဖြစ်သလိုစုဆောင်းထားရသော သူများ

သာဖြစ်ရကား တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံမရှိကြ။ လေ့ကျင့်ခိုင်း လည်း
အလွန်နည်း၏။

ထိုတပ်မတော်သားများ ကိုင်ဆောင်အသုံးပြုကြရ
သော စစ်လက်နက်များမှာလည်း ဟောင်းနွမ်းနေပြီး ခေတ်မီ
တော့။ အမြောက်တပ်များမှ အချို့အမြောက်ကြီးများမှာ
၁၉၁၄-၁၉၁၈ ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော ပထမကမ္ဘာစစ်
အတွင်း အသုံးပြုခဲ့သော အမြောက်ကြီးများဖြစ်၏။

မြန်မာနိုင်ငံဝေဟင်အား ကာကွယ်မည့် ဗြိတိသျှလေ
တပ်မတော်မှာလည်း အင်အားနည်းပါးခဲ့သည်သာမက ကမ္ဘာ
ကျော်ဝင်ရောက်လာသည်။ ဂျပန်ဘုရင် လေတပ်မတော်အား
ယှဉ်နိုင်အောင် အင်အားမရှိ။ ထိုအတူ မြန်မာကမ်းလွန်ပင်
လယ်ပြင်အား ကာကွယ်ရန် ဗြိတိသျှဘုရင် ရေတပ်မတော်မှ
တိုက်သင်္ဘောများလည်းမရှိပေ။ သို့ဖြစ်၍ စစ်ရေးအမြင်ဖြင့်
ကြည့်လျှင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကာကွယ်ရေးမှာ အဖက်ဖက်မှ
အားနည်းလျက်ရှိပေသည်။ ဂျပန်ဘုရင်တပ်မတော်သည် တ
ရုတ်နိုင်ငံတွင် ကြေညီခြင်းမရှိဘဲ ဆင်နွှဲခဲ့သော ကမ္ဘာကျော်

www.burmeseclassic.com

စစ်များအရ အတွေ့အကြုံရှိခဲ့သည်။ ရေမြေတောတောင် အခြေအနေကိုလည်း နားလည်ထား၏။ ဂျပန်စစ်သားအများ မှာ အဆင်းရဲ အငတ်အမွတ်ခံနိုင်သည်သာမက တောတွင်း တိုက်ပွဲများကို လက်တွေ့တိုက်ခိုက်ရသူများဖြစ်၏။

ထိုစဉ်က ဗြိတိသျှစစ်အာဏာပိုင်များကမူ မြန်မာ နိုင်ငံနှင့် ထိတွေ့လျက်ရှိသော ယိုးဒယား(ထိုင်း) မြန်မာနိုင်ငံ နယ်ခြားရှိ တောတောင်များအတွင်း ဂျပန်တို့ ရုတ်တရက် ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု မှတ်ယူထား ၏။ ဗြိတိသျှစစ်ဘက်အာဏာပိုင်တို့မှာ စနစ်တကျဖွဲ့စည်း ထားသော ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့မှာလည်း အားနည်းသဖြင့် ဂျပန်တပ်များ၏ ချီတက်လာမှုသတင်း အပြည့်အစုံမရကြ။

အထက်ဆောင်းပါးတစ်နေရာတွင် ဖော်ပြထားသည့် အတိုင်း ဂျပန်ဘုရင်တပ်မတော်နှင့် မြန်မာမျိုးချစ် ဗမာ့လွတ် လပ်ရေးတပ်မတော်တို့သည် ယိုးဒယား(ထိုင်း)နှင့် မြန်မာနိုင်ငံ အကြားမှ တစ်ရိန်ထိုးဝင်လာသည်။ ဂျပန်တို့၏ စစ်ဆင်နည်း မှာ စစ်ဦးအား အရှိန်ပြင်းပြင်းနှင့် ငွတ်အတင်း တွေ့မရှောင် ဝင်သောနည်းဖြစ်သည်။ ဤစစ်ဆင်နည်းကို ရုတ်တရက် နဖူးတွေ့ခွေးတွေ့ တွေ့ရသော ဗြိတိသျှအမှတ် ၁၇ အိန္ဒိယတပ် မတော်စစ်ကြောင်းများမှာ ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ ၏မြို့တော်ဖြစ်သော ရန်ကုန်အား ဂျပန်လေတပ်မတော်မှ ဖုံးကြောက်ခိုက်သဖြင့် ဗြိတိသျှတို့မှာ စစ်ရေးထက် စိတ်ဓာတ် ကျဆင်းမှုနှင့် ကြုံရတော့သည်။

ရန်ကုန်မြို့တော်တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြောင့်ကြမဲ့ ကင်းစွာ နေထိုင်ခဲ့ကြသော အိန္ဒိယတိုင်းရင်းသား အလုပ် သမားအားလုံးနီးပါးသည် အလျင်အမြန် ထိုးဖောက်ချီတက် ဟာသည်။ ဂျပန်ဘုရင်တပ်မတော်နှင့် မျိုးချစ် ဗမာ့လွတ်လပ် ရေးတပ်မတော်တို့ကြောင့် ရန်ကုန်မြို့မှ အိန္ဒိယသို့ ခြေလျင် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားကြသည်။ အစိုးရ အမှုထမ်းအရာ ထမ်းများလည်း ရန်ကုန်မြို့မှ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားကြ သဖြင့် ရန်ကုန်မြို့တော်မှာ ပျားများစွန့်ပစ်သွားသော ပျားအုံ သဖွယ် ဖြစ်ရတော့၏။

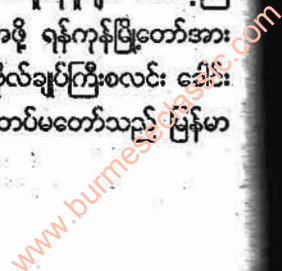
ဗြိတိသျှ အမှတ် ၁၇ အိန္ဒိယတပ်မတော်မှာ ဂျပန် ဘုရင်တပ်များအား အနိုင်ပြန်တိုက်ရန် တက်ရသမျှအချိန် ဆွဲ၍ အရန်ခိုင်ခံ့သော အဟန့်အတားဖြစ်စေရန်သာဖြစ်၏။ သို့မှသာ

ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်ကို ဖြတ်လာမည့် စစ်အင်္ကျီ တပ်များ ရန်ကုန်သို့ခရောက်လာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ မော်လမြိုင် မှ ဆုတ်ခွာလာရသော ဗြိတိသျှ အိန္ဒိယ အမှတ် ၁၇ တပ်မတော်မှာ စစ်တောင်းတံတားတိုက်ပွဲတွင် အထိနာခဲ့ရ ပြီး သွေးချောင်းစီးသော တိုက်ပွဲများတိုက်၍ ဆုတ်ခွာလာ ခဲ့ရကာ နောက်ထပ် စစ်ကူများရောက်လာသော ဂျပန်တပ် တို့အဖို့ ရန်ကုန်မြို့တော်အား သိမ်းပိုက်ရန် လမ်းဖွင့်သွားခဲ့ ပြီဖြစ်သည်။

ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်ဘက်မှ လာရောက်မည့် စစ် အင်္ကျီတပ်များမှာလည်း ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်အတွင်း ဝင် ရောက်လာသော ဂျပန်ဘုရင် ရေတပ်မတော်ကြောင့် အဟန့် အတားဖြစ်သွားရ၏။

ယခု ရေးသားဖော်ပြမည့် သီဟိုဠ်ကျွန်း(သီရိလင်္ကာ) ရေကြောင်းတိုက်ပွဲမှာ လူသိနည်းလှသော ရေကြောင်းတိုက်ပွဲ မှာ လူသိနည်းလှသော ရေကြောင်းတိုက်ပွဲဖြစ်သည်။ မြန်မာ နိုင်ငံ တိုက်ပွဲစဉ်များအကြောင်း ရေးသားထုတ်ဝေပြီး စာအုပ် အများတွင် ဤရေကြောင်းတိုက်ပွဲအကြောင်း ရေးသားဖော်ပြ ခြင်းမပြုကြပေ။ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ဖြစ်ပွားခဲ့သော စစ်စဉ် တိုက်ပွဲများအကြောင်းကိုသာ ဦးစားပေးဖော်ပြခဲ့ကြပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်နှင့် သီဟိုဠ်ကျွန်း သီရိလင်္ကာ နိုင်ငံ ကမ်းလွန်ပင်လယ်ပြင်တွင် ဗြိတိသျှတို့၏ ဘုရင့်ရေတပ် မတော်နှင့် ဂျပန်ဘုရင် ရေတပ်မတော်တို့၏ ပြင်းပြင်းထန် ထန်ဖြစ်ပွားခဲ့သော ထိတွေ့တိုက်ပွဲမှာ သမိုင်းတွင် မေ့လျော့ နေသော ရေကြောင်းတိုက်ပွဲဟု ခေါ်ဆိုရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေ လေသည်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ဟု ဆိုရပေတော့မည်။ ဒုက္ခိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ပါဝင်လာခဲ့ သော ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းအား တိုက်ခိုက်စဉ်က ပါဝင်ခဲ့ကြ သော ဂျပန်ရေတပ်မတော် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနာဂုမိုနှင့် ပုလဲဆိပ် ကမ်းအား အလစ်ပုံးကြဲတိုက်ခိုက်ခဲ့သော ဂျပန်ဘုရင် လေ တပ်မတော်မှ လေကြောင်းဗိုလ် မစ်ဆူအိုဖူချီ၏ ပါဝင်ခဲ့ကြ သည်။ ထိုစဉ်ကာလက ဂျပန်တို့အဖို့ ရန်ကုန်မြို့တော်အား သိမ်းပိုက်နိုင်ကြပြီဖြစ်သော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစလင်း ခေါင်း ဆောင်သော အမှတ် ၁၇ အိန္ဒိယတပ်မတော်သည် မြန်မာ

နိုင်ငံ သယ်ပိုင်း ရေနံမြေကို ကာကွယ်ရန် ခုခံနေခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ စစ်ဆင်ရေးတွင် အရေးကြီးအကူအညီပေးရန် တရုတ်ကွန်မင်တန်အစိုးရခေါင်းဆောင် ချန်ကေ ဂျိတ်က ကမ်းလှမ်းလာခဲ့ရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တရုတ်ပြည်အတွက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ ပေးပို့သော အကူအညီများမှာ တရုတ်ဗမာလမ်းမကြီး ပိတ်လိုက်ရသဖြင့် ရရှိနိုင်ခြင်းမရှိတော့။ မြန်မာနိုင်ငံ ကာကွယ်ရေးမှာ တရုတ်တို့အတွက် အထူးအရေးကြီးပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ စစ်ရေးအတွေ့အကြုံရှိ၍ လေ့ကျင့်ပြီး တရုတ်တပ်ရင်းအချို့ကို မြန်မာနိုင်ငံသို့ ကာကွယ်ရန် စေလွှတ်ခဲ့သည်။ ထိုတပ်ရင်းများအား အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တပ်မတော်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး စတီဝဲ(လ်)က ဦးဆောင်ကာ တောင်ငူမြို့မှ ကျားကုတ်ကျားခဲ ခုခံကာကွယ်ခဲ့သည်။

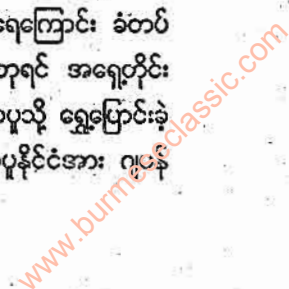
ဤတွင် ဂျပန်တို့အဖို့ မြန်မာနိုင်ငံထိုးစစ်အတွက် စစ်ရေးအကူအညီများကို ရေကြောင်းမှ ပေးပို့ရမည်ဖြစ်၏။ မြန်မာ့ကမ်းလှမ်းပင်လယ်ပြင်နှင့် ဘင်္ဂလားအော်အား ဂျပန် ဘုရင်ရေ ငါမတော်မှ စိုးစံထားနိုင်ရေးမှာ အထူးလိုအပ် လာသည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှ စွာစစ်ပြုလာသော ဗြိတိသျှနှင့် မဟာမိတ်များအား ဗြိတိသျှတို့က ရေကြောင်းမှ အကူအညီ များပေးပို့ခြင်းမပြုနိုင်ရန် ပိတ်ဆို့ထားရေးမှာ အရေးကြီးသည်။

ဗြိတိသျှတို့သည် စင်္ကာပူခံတပ်ကြီးကို လက်လွှတ်ခဲ့ရပြီးသည်နောက် အိန္ဒိယအား ကာကွယ်ရန် အထူးလိုအပ်လာသည်။ ဝင်ရိုးတန်း မဟာမိတ်များဖြစ်ကြသော နာဇီဂျာမဏီနှင့် အီတလီတို့သည် အလယ်အရှေ့ အာရှနိုင်ငံများမှ ထိုးစစ်ဆင်လာခဲ့ပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဒေလီမြို့တော်တွင် မြန်မာနိုင်ငံဘက်မှ ထိုးစစ်ဆင်လာမည့် ဝင်ရိုးတန်း မဟာမိတ်အဖွဲ့ဝင် ဂျပန်ဘုရင်တပ်များနှင့် ဆုံကြမည်ဟု ကြွေးကြော်ထား၏။ သို့ဖြစ်၍ အိန္ဒိယသမုဒ္ဒယနှင့် ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်အား စိုးစံထားနိုင်ရေးအတွက် ဗြိတိသျှဘုရင် ရေတပ်မတော်သည် အစဉ်အလာကြီးမားခဲ့သော သီဟိုဠ်ကျွန်းရှိ ရေတပ်စခန်း ကြီးကို အတတ်နိုင်ဆုံး အင်အားတို့ဖြစ်လာ၏။

ထိုစဉ်က ဗြိတိသျှတို့သည် ဘုရင့်ရေတပ်မတော် အရှေ့ပိုင်းရေတပ် [Easter Fleet] ကို သီဟိုဠ်ကျွန်းတွင်

ပြန်လည်တည်ထောင်ခဲ့ပြီး ခေတ်မီတိုက်သင်္ဘောကြီးများ၊ ဖျက်သင်္ဘောများ၊ ကရတသင်္ဘောများဖြင့် အားဖြည့်ထားခဲ့သည်သာမက သီဟိုဠ်ကျွန်းကိုလည်း မြို့အနီးတွင် လေယာဉ်စခန်းကြီးတစ်ခုအား ပြုပြင်၍ ခေတ်မီ စပစ်ဖိုင်ရာတိုက်လေယာဉ်များ၊ ဟာရီကိန်း ဗုံးကြဲလေယာဉ်များ အင်အားဖြည့်တင်းထားပြီး လေကြောင်းရန် ကာကွယ်ရေးအတွက်လည်း စနစ်တကျ ပြင်ဆင်ထားသည်။ အတိတ်သမိုင်းကြောင်းများအရ သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာကျွန်း)သည် အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာအတွင်း အထူးအရေးကြီးသော ရေကြောင်းခံတပ်အဖြစ် တည်ရှိခဲ့ပါသည်။ ပြင်သစ်စစ်ကေရာဇ် နပိုလီယန်နှင့် ဗြိတိသျှတို့ဖြစ်ပွားခဲ့သော စစ်ကြီးအတွင်းကပင် ဗြိတိသျှဘုရင် ရေတပ်မတော်သည် ပြင်သစ်ရေတပ်မတော် အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာ အတွင်း ဝင်ရောက်လာမည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် သီဟိုဠ်ကျွန်းတွင် ရေတပ်စခန်းထားခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

စပိန်နှင့် ပေါ်တူဂီ နယ်သစ်ရှာ စွန့်စားသွားလာသူများခေတ်ကမှ နယ်သစ်ရှာ စွန့်စားသွားလာသူများနှင့် ကုန်သည်များသည် အာဖရိကတိုက် "Good Hope" အူကိုဖြတ်ကျော်၍ အရှေ့အိန္ဒိယကျွန်းစုသို့ သွားရောက်ကြသည့်အခါ သီဟိုဠ်ကျွန်းသည် နိုင်ငံတကာ ရွက်သင်္ဘောအများ၏ ဒိုက္ကာပစ္စည်းနှင့် ရေသန်ဖြည့်တင်းရာ စခန်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုကျွန်းအား ပေါ်တူဂီနယ်သစ်ရှာသူများက သိမ်းယူထားခဲ့ပြီး ကိုလံဘိုမြို့နေရာတွင် အခြေစိုက်ခဲ့သည်။ နောင်အခါ ထိုစခန်းအား ပေါ်တူဂီလူမျိုး နယ်သစ်ရှာစွန့်စားသွားလာသူ မဟာခရီးသည်ကြီး ခရစ်စတိုဖာကိုလံဗက်(စ်)အား ဂုဏ်ပြုသည့်အနေဖြင့် ကိုလံဘိုမြို့တော်အမည်ဖြင့် ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့သည်။ ပေါ်တူဂီတို့လက်မှ ထိုကျွန်းအား ဗြိတိသျှတို့က သိမ်းယူခဲ့ပြီး ခရစ်နှစ် ၁၈၀၅ ခုနှစ်တွင် ကိုလံဘိုမြို့အနီးတွင် ဆိပ်ကမ်းတည်ဆောက်ခဲ့၏။ ထိုဆိပ်ကမ်းသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံအား ကာကွယ်ရန် ဘုရင့်ရေတပ်မတော် စခန်းချရန် ဆိပ်ကမ်းဖြစ်လာသည်။ နောင်အခါ စင်္ကာပူရေကြောင်း ခံတပ်ကြီးတည် ဆောက်ပြီးသည်နှင့် ဗြိတိသျှဘုရင် အရှေ့တိုင်းရေတပ်မတော်အား သီဟိုဠ်ကျွန်းမှ စင်္ကာပူသို့ ရွှေ့ပြောင်းခဲ့ရ၏။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း စင်္ကာပူနိုင်ငံအား ဂျပန်

တို့အစားပိုက်ခဲ့သည်နှင့် ဗြိတိသျှစစ်အာဏာပိုင်များသည် သီဟိုဠ်ကျွန်းတွင် အရှေ့တိုင်း ဘုရင့်ရေတပ်မတော်ဌာနချုပ်ထားရှိခဲ့သည်။

ဗြိတိသျှတို့သည် ကိုလံဘိုမြို့ခရိုင်ကမ်းတွင် အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာနှင့် မြေထဲပင်လယ်တို့တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော ရေကြောင်းတိုက်ပွဲများ၊ စင်္ကာပူ၊ မလေးရှားကမ်းလွန်တွင် ဂျပန်ဘုရင် ရေတပ်မတော်နှင့် ထိတွေ့တိုက်ပွဲများတွင် အတော်အသင့်ပျက်စီးခဲ့သော တိုက်သင်္ဘောများ၊ ဖျက်သင်္ဘောများအား ပြင်ဆင်လွန်းတင်ခြင်းများကို ပြုလုပ်နိုင်ရန် သင်္ဘောကျင်းအသစ်များကို တည်ဆောက်ထားခဲ့သည်။

ဗြိတိသျှဘုရင် ရေတပ်မတော်မှ လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီးများနှင့် တိုက်သင်္ဘောကြီးများ၊ ဖျက်သင်္ဘောကြီးများ၊ ကရုဇာသင်္ဘောများသည် ၂၄ နာရီအသင်းရှိနေကြသည်။ ကိုလံဘိုမြို့တော်အနီးရှိ လေယာဉ်ကွင်းများတွင်လည်း ဗြိတိသျှဘုရင် လေတပ်မတော်မှ လေယာဉ်များသည် အသင့်အနေအထားရှိနေကြသည်။ ဗြိတိသျှတို့အဖို့ ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် အရှက်ရစေခဲ့သော တိုက်ပွဲဟု ကင်ပွန်းတပ်ခံရသော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကဲ့သို့သော အလစ်စင်ရောက်တိုက်ခိုက်သည့် တိုက်ပွဲမျိုး ဖြစ်ပွားခြင်းမရှိအောင် အသင့်စောင့်အနေအထား ရှိနေစေခြင်းဖြစ်သည်။

မှန်ပါသည်။ ဂျပန်တို့ ပုလဲဆိပ်ကမ်းအား အလစ်စင်ရောက် ဝှံ့ကြဲတိုက်ခတ်စဉ်က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ပစ်ဖိတ်ရေတပ်မတော်မှ ရေငုပ်သင်္ဘောသုံးစင်း၊ အမေရိကန်ရေတပ်မတော်မှ အာဏာရသော ခေတ်မီတိုက်သင်္ဘောကြီးတစ်စင်း၊ နှစ်မြုပ်ရပြီး အခြားဖျက်သင်္ဘောများမှာလည်း မီးလောင်ပျက်ဆီး၍ ထိုက်လေယာဉ် ၄၁ စင်း၊ စစ်သည်တော် အမြောက်အများ ကျဆုံး၍ စစ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ သိုလှောင်ထားသော လောင်စာဆီအမြောက်အများ ဆုံးရှုံးရာသဖြင့် အမေရိကန် ပစ်ဖိတ်ရေတပ်မတော်အဖို့ အထိနာခဲ့သည်။

၁၉၄၂ ခု ဧပြီလ ၄ ရက် ညနေ ၄ နာရီလောက်မှ ကနေဒါနိုင်ငံသားတစ်ဦး ခေါင်းဆောင်သော ကင်းထောက်လေယာဉ်တစ်စင်းသည် သီဟိုဠ်ကျွန်းမှ မိုင် ၃၆၀ ကွာ

အတ္ထုဇာရေပြင်တွင် ဂျပန်ဘုရင် ရေတပ်မတော်မှ လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီးများ အပါအဝင် တိုက်သင်္ဘောအုပ်စုများကို တွေ့ရသည်ဟူသော သတင်းပေးပို့နိုင်သဖြင့် ကိုလံဘိုဆိပ်ကမ်းမှ ဗြိတိသျှဘုရင်လေတပ်နှင့် ရေတပ်မတော်တို့သည် အသင့်အနေအထားဖြင့် ဆင်ထားနိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဧပြီလ ၅ ရက် လင်းအရုဏ်တက်ချိန်တွင်မူ ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို ဦးဆောင်တိုက်ခတ်သော ဂျပန်ဘုရင် လေတပ်မတော်မှ ကွန်မင်ဒါ၊ မစ်ဆူအို၊ ဖူချီမိခေါင်းဆောင်သော တိုက်လေယာဉ် ဝှံ့ကြဲလေယာဉ် ၁၂၄ စင်းသည် ဧပြီလ ၅ ရက် နံနက် ကိုလံဘိုမြို့တော် ဝေဟင်သို့ ရောက်လာသည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ထိုနေ့သည် တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်၏။ (ပုလဲဆိပ်ကမ်း တိုက်ခတ်စဉ်ကလည်း တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်သည်။) ကိုလံဘိုမြို့တော်အနီးရှိ ခုတ်မာလာနာ လေယာဉ်ကွင်းမှ ဗြိတိသျှဘုရင် လေတပ်မတော်မှ ခေတ်မီတိုက်လေယာဉ်များက တက်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။

ကိုလံဘိုဆိပ်ကမ်းတွင် ရပ်နားထားသော ဖျက်သင်္ဘော တီနာဒိုနှင့် ကရုဇာသင်္ဘော ဟက်တာတို့မှာမူ ပျက်ဆီးနှစ်မြုပ်သွားခဲ့၏။ ဤတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားနေချိန် ဩစတြေးလျ ရေတပ်မတော်မှ လေယာဉ်တင်သင်္ဘောများ၊ တိုက်သင်္ဘောများနှင့် ဗြိတိသျှဘုရင် ရေတပ်မတော်မှ တိုက်သင်္ဘောများ၊ လေယာဉ်တင်သင်္ဘောများမှာ ကိုလံဘိုမှ မိုင် ၆၀ အကွာ ရေပြင်တွင် ရောက်နေကြသည်။ ထိုရေကြောင်းတိုက်ပွဲတွင် ဗြိတိသျှဘုရင် ရေတပ်မတော်မှ တိုက်သင်္ဘောအချို့ ထိခိုက်ပျက်ဆီးခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

သို့သော် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အနိုင်မယူနိုင်ခဲ့ကြ။ ဂျပန်ဘုရင် လေတပ်မတော်မှ လေယာဉ်အများ ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။ ဂျပန်ဘုရင် ရေတပ်မတော်သည် ဧပြီလ ၁၁ ရက်နေ့တွင်မူ ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်မှလှည့်၍ မာလက်ကူးရေလက်ကြားသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။

လှမိုး(ပညာရေး)

ကျမ်းကိုး
(၁) Burma 1942

မာကျီးနီးယားမှစာ(၄)

မောင်ကောင်းမြင့်

ဟန်ဇန်
၂၆-မေ ၂၀၁၅

ပိတ်ဆွေများနှင့် ချစ်ခင်သူများသို့ . . .

သည်စာကိုမရေးမီ မြန်မာနိုင်ငံက သတင်းများကို ဖတ်တဲ့အခါ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲ သတင်းတွေနဲ့အတူ တိုက်ပွဲ သတင်းတွေ၊ တင်းမာနေတဲ့ သတင်းတွေကို ဖတ်ရတော့ "ပြည်တွင်းစစ်ကြီးအကြောင်း" တွေးမိတယ်။ သည်လို တွေးနေစဉ်မှာ ယနေ့ယူလာတဲ့ သတင်းစာများ ၂၆.၅.၂၀၁၅ ရက်မှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက Memorial Day ဆိုတဲ့ (လွမ်းဆွတ်သတိရအောက်မေ့သောနေ့) အကြောင်း သတင်းတွေ၊ ဓာတ်ပုံတွေကို ဖတ်ရ တွေ့ရတယ်။ သည်သတင်းကို အပြည့်အစုံဖတ်ရတယ်။

"ဪ... သူတို့များ တိုင်းပြည်အတွက် အသက် စွန့်လွှတ်သွားတဲ့သူတွေ (စစ်သည်တော်တွေ)ကို တစ်နိုင်ငံလုံး ရုံးပိတ်ရက်သတ်မှတ်ပြီး ဂုဏ်ပြုကြတာပါလား။ စစ်သားဆိုတာ နိုင်ငံအတွက် အသက်စွန့်ခဲ့ရင် ပြည်သူကလည်း မမေ့နိုင်ပါလား။ မိမိတို့နိုင်ငံသားချင်း တိုက်ခဲ့ရတဲ့ အမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ်ကြီးမှာ ကျဆုံးခဲ့တဲ့ နှစ်ဖက်သောတပ်တွေ၊ ယူနိုက်တပ်တွေရော၊ ခွဲထွက်ကွန်ဖက်ဒရေးရှင်း ပြည်နယ်များမှ တပ်တွေအားလုံး ကျဆုံးခဲ့သမျှ (ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး) ဆိုပါစို့) စစ်သားတွေ၊ အမေရိကန်ပါဝင်ခဲ့သော ပြည်ပစစ်ပွဲတွေ (ပထမနှင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးတို့အပြင် အခြားပြင်ပစစ်အားလုံး) ကျဆုံးခဲ့သမျှတို့ကို အလေးမြင့်အောက်မေ့တသ သတိရစွာနဲ့ ဂုဏ်ပြုကြတာပါလား" လို့ အမှတ်ထင်ထင် ဖြစ်မိပါတယ်။

သူတို့ရဲ့ စစ်သည်တော်(စစ်သား)နဲ့ ပြည်သူဟာ မိသားစုဖြစ်သလို နိုင်ငံသားတွေဖြစ်တာကြောင့်က ချစ်ခင်ထမ်း သတိရတယ်။ ဂုဏ်ပြုတယ် (လွမ်းသူ့ပန်းခွေတွေကို

မိသားစုတွေဟာ တစ်ဦးချင်းစီရဲ့ ကမ္ဘာလုံးတိုင်းကလေးတွေမှာ ချထားကြတယ်။ အမေရိကန်အလံလေးတွေ ထောင်ထားပေးကြတယ်)ဆိုတာကို တွေ့ရတော့ မြန်မာနိုင်ငံမှာလည်း ကျဆုံးသမျှသော စစ်သားဟာ ပြည်သူတို့အမြဲ အမှတ်တရ ဖြစ်ရင် ကောင်းမှာပဲလို့ ထင်မိတယ်။ တွေးမိတယ်။

Meorial Day အကြောင်းဖတ်ရတာ သည်လိုပါ။ သည်နေ့ကို ပထမဦးဆုံး စတင်ကျင်းပစကားလ ၁၈၆၈ မှာ Decoration Day (ဂုဏ်ထူးဆောင်နေ့)လို့ ခေါ်ခဲ့တယ်။ အမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ်ကြီးတာ ၁၈၆၁ ခုနှစ်မှ ၁၈၆၅ ခုနှစ်အထိ ဖြစ်ခဲ့တာကြောင့် လူပေါင်းခြောက်သိန်းကျော် သေဆုံးခဲ့ရပြီး တိုင်းပြည်ကြီးလည်း စစ်ဒဏ်ကို အကြီးအကျယ်ခံခဲ့ရတယ်။

သမ္မတကြီးလင်ကွန်း ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုပြီးနောက် မကြာမီ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမှာပဲ တောင်ပိုင်းက တောင်ကာရိုလိုင်းနားစာစပြီး ပြည်နယ်ခုနစ်ပြည်နယ်ဟာ ပြည်ထောင်စုကြီးက ခွဲထွက်ခဲ့တယ်။ တောင်ပိုင်းပြည်နယ်တွေဟာ ငွေဝယ်ကျွန် လူမည်းတွေကို သူတို့ရဲ့ ဝါခင်းနဲ့ လုပ်ငန်းတွေမှာ နိုင်ထက်စီးနင်းစေခိုင်းခဲ့တာကို သမ္မတကြီး လင်ကွန်းက ပိတ်ပင်ခဲ့တာကြောင့်ဆိုတာ သမိုင်းဖတ်မှ ၂ တိုင်း သတိရနေမှာပါ။ 12 Years in Slave ရုပ် . . . ကို သတိရတယ်။

သည်နောက်တော့ ပြည်ထောင်စုယူနိုက်တံ့ တွေနဲ့ ခွဲထွက်ကွန်ဖက်ဒရိတ်တောင်ပိုင်းတပ်တွေဟာ ၂၂ တွင်းစစ်ကြီးမှာ အကြီးအကျယ် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတယ်။ သည်တုန်းက ပြည်နယ် ၃၃ ပြည်မှာ ယူနိုက်တပ်နဲ့ ခွဲထွက်တပ်တွေ ရှိခဲ့ကြပုံကို နှိပ်မှာ တွေ့နိုင်တယ်။

ပြည်တွင်းစစ်ကြီးဟာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တည်ထောင်ခဲ့တဲ့ ၁၈၇၆ ခုနှစ်မှစပြီး ၁၆ ဆက်မြောက်

သမ္မတကြီးလင်ကွန်းအထိ) နှစ် ၈၀ ကျော်အတွင်း စစ်ပွဲများကြုံခဲ့ဖူးပေမယ့် သည်ပြည်တွင်းစစ်ကြီးဟာ အကြီးမားဆုံးနဲ့ နှစ်အကြာရှည်ဆုံးပါ။ နှစ်ဖက်သော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသားတွေဟာ သေလိုက်ကြတာ အတုံးအရုံးပါ။ ပျက်စီးလိုက်တာ မီးလောင်ပြင်တွေချည်းပါ။ ပြည်တွင်းစစ်သမိုင်းပြတိုက်မှာ ဓာတ်ပုံတွေ၊ ပန်းချီကားတွေ၊ မှတ်တမ်းတွေကို နောင်ကြည့်ဖွယ်ပြသထားတယ်။ အဲဒီမှတ်တမ်းတွေထဲက ပန်းချီကားတစ်ချပ်ရဲ့ ပုံဟာ ပြည်တွင်းစစ်ဒဏ်ခံနေရတဲ့ မိသားစုတွေရဲ့ ပုံရိပ်ကို အထူးထင်ရှားစေတယ်။

သို့သော်လည်း ပြည်တွင်းစစ်ကြီးပြီးသွားတော့ ရလိုက်တဲ့ အမြတ်က လူတွေဟာ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးကို အားသွန်လိုက်ကြတာရယ်။ စည်းလုံးလာကြတာရယ်ဟာ အမြတ်ပဲ။ ကျွန်တွေ လွတ်လပ်လာပေမယ့် ကျွန်တို့ကို လွတ်လပ်စေသူ သမ္မတကြီး လင်ကွန်းကတော့ ၁၅.၄.၁၈၆၅ စစ်ပွဲပြီးစမှာပဲ လုပ်ကြံခံခဲ့ရတယ်။

အားလုံးသော စစ်သည်အပေါင်းကို ဂုဏ်ပြုခဲ့တဲ့ (အောက်မေ့သတိရသောနေ့)ဟာ ပြည်ထောင်စုနဲ့ ခွဲထွက်ခဲ့ဖူးတဲ့ ပြည်နယ်တွေ သီးခြားပြုလုပ်ခဲ့ပေမယ့် ၁၉၇၁ ခုနှစ်ကစ၍ (မေလ၏ နောက်ဆုံးပတ် တနင်္လာနေ့ကို သတ်မှတ်ပြီး) ပြည်ထောင်စုကြီးတစ်ဝန်းလုံး ရုံးပိတ်ရက်သတ်မှတ်ချင်းပဲ ခုတ်သွားတော့ ပြောက်ပိုင်းပြည်ထောင်စု စစ်ပြန်ကြီးများ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး John A. Logan လို့ မှတ်တမ်းမှာ တွေ့ရတယ်။)

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ကိုလိုနီဘဝကတည်းက အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်တို့နဲ့ စစ်ပွဲတွေ တိုက်ခိုက်လာရင်း လွတ်လပ်လာခဲ့ရတယ်။ နောက်ပြည်တွင်းစစ်ကြီး ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ အင်အားကြီးမားလာပြီးတဲ့နောက် ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးနဲ့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးထဲမှာ ပါဝင်လာခဲ့ရတယ်။ သည်စစ်တွေဟာ ပြည်ထောင်စုကြီးအတွက် အပျက်အစီးတွေ ရှိခဲ့ရသလို စစ်ပွဲတွေကရလာတဲ့ စစ်အတွေ့အကြုံ၊ စစ်လက်နက်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှု၊ တိုင်းပြည်အင်အားရှိမှုဟူသော အသိများဟာလည်း တန်ဖိုးကြီးမားစွာ ရင်းပြီးရလာတဲ့ အမြတ်တွေပါ။ သို့သော်လည်း ကိုရီးယားပြည်တွင်းပွဲပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့ရမှုနဲ့ ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲတွေ၌ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မှုတွေမှာ အမေရိကန်အတွက် ကိုရီးယားနဲ့

ဗီယက်နမ်တွေများစွာကို ခေါ်ယူထောက်ပံ့ခဲ့ရတယ်။ အခုဗီယက်နမ်နဲ့ ကိုရီးယားတို့ဟာ ပြည်နယ်တွေမှာ ရပ်ကွက်တွေအဖြစ်ပင် ရှိနေတယ်။ အလားတူ အရှေ့အလယ်ပိုင်းနဲ့ အာဖဂန်၊ အီရတ်၊ အီဂျစ် စသည်တို့၌ စစ်စရိတ်နဲ့ အထောက်အပံ့ပေးနေရမှုတွေဟာလည်း နိုင်ငံစီးပွားရေးကို ထောင်းနေတာပါ။ စစ်ပွဲတွေကြောင့် အမေရိကန်ဟာ အမြတ်နဲ့အရုံး ရင်ဆိုင်နေရတာပါ။ အင်အားကြီးမားလာသည့်ဒဏ်တွေကြောင့် ပြည်တွင်းမှာ ပြောဆိုခံနေရကယ်။ ပြည်သူတွေက ယခုအခါ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်လောက်က အမေရိကန်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဝေဖန်နေကြတယ်။ ပြည်သူတွေဟာ ကုန်စျေးနှုန်းဒဏ်ကိုခံနေရတာ လက်တွေ့ပါ။

Memorial Day ကို အကြောင်းပြုလို့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရဲ့ သမိုင်းကို ဖတ်ကြည့်မိတာပါ။ သည်လို ဖတ်ကြည့်ရင် ကာတွန်းတစ်ခုကို တွေ့ရတယ်။ စစ်သားတွေ ဂုဏ်ပြုခံရတဲ့ဖြစ်စဉ်တွေကို မိမိရဲ့ နေ့စဉ်မျက်မှောက်ဘဝမှာ မြင်နေရတဲ့ ကလေးငယ်နှစ်ယောက်ရဲ့ အမြင်ကတော့ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ထူးခြားပါတယ်။ ကျဆုံးသွားတဲ့ ဦးလေးနှစ်ယူ စစ်သားတစ်ယောက်ကို အုတ်ဂူကမ္ဘာတိုင်ရှေ့မှာ သွားရောက်အလေးပြုနေတဲ့ ယောက်ျားကလေးက သူ့သူငယ်ချင်း မိန်းကလေးကို “ငါတော့ ကြီးလာရင် ဦးလေးဒေဗစ်လို စစ်သားကြီးပဲလုပ်မှာ” ဟူသော စကားပင်ဖြစ်သည်။

မေ ၂၅ ရက် အမှတ်တရနေ့၌ အချို့အိမ်တွေရဲ့ အိမ်ရှေ့မှာ (ဝင်းခြံထဲမှာ ကမ္ဘာတိုင်ကလေးလုပ်ထားပြီး) ပန်းပွင့်ကလေးတွေနဲ့ အလံလေးတွေ စိုက်ထားတာ တွေ့ရပါတယ်။

မြို့တော်ဝါရှင်တန်ဒီစီနဲ့ ပိုတိုမက်မြစ်တစ်စင်းသာ ခြားပြီး ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ် အာလင်တန်စီးတီး (Arlington City) မှာရှိတဲ့ အာလင်တန်အမျိုးသားသင်္ချိုင်းမြေမှာ ကျင်းပတဲ့ အခမ်းအနားက ထိုနေ့က သွားဖို့ နောက်ကျသွားတဲ့အတွက် နေ့တစ်နေ့မှာတော့ သွားရောက်ကြည့်ရှုလေ့လာဦးမယ်လို့ စိတ်ကူးလိုက်တယ်။ ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ်အစပ်နဲ့ ဝါရှင်တန်ဒီစီရဲ့ တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ ရိတာမိုမြို့ထဲတွက်မှပဲ ဝင်ဖြစ်အောင် ဝင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

မောင်ကောင်းမြင့်

တောင်စောင်းရိပ်ဖျောင့် ဃောဂီချောင်းဝယ် (၁၁)

■ မြစ်ဝယ်

ခြောက်လပြည့်ခဲ့ပေပြီ

အဘိဓအေဂ္ဂမဟာသဗ္ဗမ္မဇောတိက ဒေါက်တာဘန္တန္တ
ဃညာဒီပ ဘွဲ့မည်ရသော ကျေးဇူးတော်ရှင် ကျိုက်ထီးဆောင်း
ဆရာတော်ဘုရားကြီး ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည်မှာ ယခုပြာသိုလ
ဆန်း ၉ ရက်ဆိုလျှင် ခြောက်လပြည့်ခဲ့ပေပြီ။ တပေါင်းလထဲ
တွင် ယာယီစံကျောင်းတော်မှနေ ထာဝရစံကျောင်းတော်ကြီး
ဆီသို့ ပြောင်းရွှေ့စံတော်မူမည်ဖြစ်ပါသည်။ တပေါင်းလပြည့်
ကျော် ၃ ရက်။ ၂၅. ၃. ၁၆ နေ့ဟု သတ်မှတ်ထားပါသည်။

ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မီးမရှိရ၊ ရေမမျှော်ရ၊ မြေ
မြှုပ်ရဟု မိန့်မှာတော်မူခဲ့ပါသဖြင့် ပကတိအတိုင်းပင် ထားရှိ
ခဲ့ပါသည်။

ထူးခြားမှုများ

ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မည်သည့်
ဆေးဝါးအကူအညီမှ ယူမထားပါ။ သို့သော်လည်း ရုပ်ကလာပ်
တော်မှ ဆံပင်၊ မှတ်ဆိတ်၊ လက်သည်းနှင့် ခြေသည်းများ
ရှည်ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ် ခြေလက်များကလည်း
ပျော့ပျောင်းနေဆဲပင်။ ပျံလွန်တော်မူပြီးမှ နေပြည်တော်၊
ဘန်ကောက်မှ မြဘုရား၊ ဇင်းကျိုက်၊ ပေါင်၊ ကတွန်း၊ ဝင်းက
စွသဖြင့် ဆွမ်းခံကြွခဲ့ခြင်းများကြောင့် ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်
ကလာပ်တော်ကို လာရောက်ဖူးမြော်ကြသူ ညွှန်ပရိသတ်များ
မှာ နေ့ရောညပါ စည်ကားလျက်ရှိပါသည်။

ဒါနခန်းဖွင့်

နေ့ဘက် ရောက်လာဖူးမြော်ကြသည့် ပရိသတ်များ
စွာတို့ကို စတုဒိသာထမင်းရုံကြီးတွင် သက်သတ်လွတ်ထမင်း
ဟင်းများနှင့် အချိုပွဲမျိုးစုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ညဘက်မှာပါ
ရောက်လာကြသည့် ညွှန်သည်တို့ကိုလည်း အကြော်ပူပူ၊
ရေနှေးကြမ်း၊ လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ သံပရာရည်၊ ရှောက်သီး
သုပ်၊ လက်ဖက်သုပ်၊ ခေါက်ဆွဲသုပ် စသဖြင့် အလှူရှင်များ
၏ ဒါနခန်းဖွင့်မှုတို့ကလည်း အားပါးတရ ဖြစ်ပါသည်။

ထာဝရစံကျောင်းတော်သို့

ဆရာတော်ဘုရားကြီး ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည့် ဝါဆိုလ
မှစ၍ ကိုးလပြည့်မြောက်သော တပေါင်းလတွင် ယာယီမှ
ထာဝရစံကျောင်းအောင်သို့ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ပင့်ခေါ်

www.burmeseclassic.com

ပြောင်းရွှေ့မည် ဖြစ်ပါသည်။

ကောလာဟလမျိုးစုံတို့ကြောင့် ရုပ်ကလာပ်တော်ကို လည်း နေ့ရောညပါ သံဃာတော်များနှင့် ရုပ်မိရပ်ဖတို့က စောင့်ရှောက်နေခဲ့ကြပါသည်။

ကမ္ဘည်းကျောက်စာ

အဘယ်ကြောင့် ရုပ်ကလာပ်တော်ကို နေ့ရောညပါ လူမပြတ်စေဘဲ စောင့်ရှောက်နေရပါသနည်းဆိုသော် သာမည ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကဲ့သို့ ပျောက်ဆုံး သွားမည်ကို စိုးရိမ်ရသောကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။

ကောလာဟလတွေကလည်း မျိုးကိုစုံအောင် ကြား နေခဲ့ရပါသည်။ အဘယ်ကြောင့် ကောလာဟလတွေ များပြား စွာ ထွက်ပေါ်နေရပါသနည်းဟု စေ့ငုလိုက်သောအခါမှာ အဖြေက ရရှိသွားပါ၏။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပါရမီအကျင့် စခန်းများအဆင့်ဆင့်တို့ကို သိနေကြ၍ ဖြစ်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့် သိနေကြသနည်းဟု ဆိုရပါလျှင် ကျင့်ကြံအောင်မြင်ခဲ့သည့် ပါရမီစခန်းအဆင့်ဆင့်တို့ကို ကျိုက်ထီးဆောင်းအောင်ကုန်းမြေတွင် ကမ္ဘည်းကျောက်စာ ရေးထိုးဆိုက်ထုထားပါသောကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။

အဘိုးဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပါရမီစခန်းကျင့်ကြံ နည်းအဆင့်ဆင့်တို့ကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ပထမအဆင့်

ပထမအဆင့်အနေအားဖြင့် ရာဇစခန်း မင်းဆရာ စခန်း၊ လူသူတော်စခန်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ၁၃၂၅ ခုနှစ် (၁၉၆၃) နယုန်လပြည့်ကျော်မှ စတင်၍ ၁၃၂၇ ခုနှစ် (၁၉၆၅) ခုနှစ်အထိ ပထမသုံးနှစ်အတွင်း ရန်ကုန်မြို့ ရွှေတိဂုံဆံတော် ရှင်း၊ နောင်တော်ကြီးဘုရား၊ ရှင်မထီဘုရားနှင့် ကျိက္ကံစံ ဆံတော်ရှင်ဘုရားတို့တွင် လူဝတ်ကြောင့်သာဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၍ နေစက်၊ လစက်၊ နဝင်းစက် စသည့် မနှောမယပညာရပ်များ ကို စတင်၍ လေ့လာဆည်းပူးခဲ့ပါသည်။

ဒုတိယအဆင့်

၁၃၂၈ ခုနှစ် (၁၉၆၆) ခုနှစ်မှ ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ် (၁၉၆၈) ခုနှစ်အထိ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဖြင့် သုံးနှစ်တိတိ မြန်မာ ပြည်အရပ်ရပ်ရှိ အကျင့်စခန်းများတွင် အတွင်းဝင်စမ၊ ထွက် စမ၊ ကိုးနစင်းစမတို့ကို ဆောင်သော ဆံရည်ဘဝဖြင့် ကျင့် ကြံအားထုတ်ခဲ့ပါသည်။ ဥပ္ပတ္တကာ အရွှေစခန်းလည်း ဝင်ခဲ့ရ ပါသေး၏။

တတိယအဆင့်

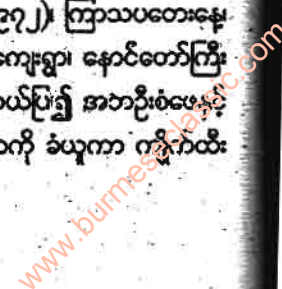
၁၃၃၁-၁၃၃၅ (၁၉၆၉-၁၉၇၁) ခုနှစ်အတွင်း ထိန်းစမ၊ သိမ်းစမ၊ မဟိန္ဒီမပိုင်ဆိုင်ရာ ရှာနုနဝင်များကို တပယအကျင့် ရသေ့ဝတ်ဖြင့် လေ့လာလိုက်စားခဲ့ပါသည်။

အထွက်စခန်းအထိ ကိုးနှစ်တိုင်တိုင် အဆင့်ဆင့်သော ဝိဇ္ဇာပညာရပ်များကို လေ့လာလိုက်စားခဲ့ရာ ရေပေးလျှင် ဆေး ဖြစ်သည်အထိ သိန္ဓိ၊ ဣန္ဒြိ၊ မဟိန္ဒီဆိုင်ရာ စွမ်းရည်သတ္တိထူး များ ရရှိခဲ့ပေသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် လောကီဆိုင်ရာ ဂန္ဓာရီ ပညာရပ်များကို လေ့လာဆည်းပူးခဲ့သော်လည်း ၁၃၃၃ ခုနှစ် တွင် လက်ျာမဟာဂန္ဓာရီအကျင့်စခန်းသို့ ကူးပြောင်းသွားခဲ့ပါ သည်။ ဇာတိရွာဖြစ်သော ဝတ်သုတ်ရွာရှိ ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆံတော်ရှင်ဘုရားကြီးသို့ ရသေ့ကြီး နာဂဝိဇ္ဇာဘိညာဉ်ပညာဟု သော ဘွဲ့မည်ဖြင့် မြန်လည်ရောက်ရှိ၍ သာသနာပြုခဲ့ပါ၏။

စတုတ္ထအဆင့်

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း ၁ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ (၁၉၀၄-၁၉၂၈)ခုနှစ်တွင် မီးရှူး သန့်စင် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့သည့် ဆရာတော်လောင်းလျာသည် သာသနာနှစ် ၂၅၁၅ ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၃၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း ၁ ရက် (၁၃၀၄-၂၉၇၂) ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၇း၄၅ နာရီတွင် ဝတ်သုတ်ကျေးရွာ၊ နောင်တော်ကြီး ဆရာတော် ဦးကုဏ္ဍိသဘာကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ အာဘဉ်စံဖေနှင့် အဓိဒေါစောရွှင်တို့၏ ပစ္စယာနက္ခယကို ခံယူကာ ကျိက္ကံထီး

ဆောင်းဆံတော်ရှင်ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်၏ စက္ကသိမ်တော်
ကြီး၌ မြင့်မြတ်သော ဥပသမ္မဒကံဆောင် ရဟန်းအဖြစ်သို့
ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ပါတော့သည်။

ပဉ္စမအဆင့်

ပဉ္စမအဆင့်သည် ဒီပစခန်း-ဒီပအလင်းတည်းဟူသော
ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မြတ်ကြီးကို သာသနာငါးထောင် တည်စေ
ရန် ဆောင်ရွက်တော်မူသော အဆင့်မြင့် ကုသိုလ်တော်ကြီး
ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါတွင် မြန်မာနိုင်ငံမှာပါမကဘဲ နိုင်ငံရပ်ခြား
များအထိပါ ကျော်ကြားထွန်းလင်းနေခဲ့ပါသော သုဝဏ္ဏဘူမိ
ဆံတော်ရှင်သာသနာတော်မြတ်ကြီးကို တစ်ကျော့ပြန်ဖွင့်ဖော်
ခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးဖြစ်ပါသည်။ အမျိုးမျိုးသော အတိုက်
အခိုက်များထဲတွင် အသက်ကိုရင်း၍ ကြီးပမ်းပြုလုပ်တော်မူခဲ့
ရပါသည်။ မေတ္တာစိတ်ဓာတ်ခံနှင့် သက်သတ်လွတ်စားသုံးစေ
ခြင်းကြောင့် ပဲကို ဝက်နှင့်တိုက်မည်ဟူသည့် ကြွေးကြော်သံ
များဖြင့် နောင်ယုတ်မှုမျိုးစုံတို့ကိုလည်း ဖြေရှင်းတော်မူခဲ့ရ
ပါသည်။

နှစ်ပေါင်းလေးဆယ့်ငါးနှစ်ကျော် သာသနာခရီးအတွင်း
“သာသနာဝင်၊ မဟာဝင်၊ ကောသဝင်၊ ဓာတုဝင်၊ ဇောရဝင်၊
ဂန္ထဝင်၊ အနာဂတဝင်၊ ရာဇဝင်၊ ဗျာဒိတ်ဝင်တည်းဟူသော
နဝင်းဂုဏ်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ကျိုက်ထီးဆောင်း
ဆံတော်ရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ထီးမဏ္ဍိုင်ခရိုင်ပြု၍
မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဆံတော်အစစ်များနှင့် တည်ထားကိုးကွယ်
ခဲ့ကြပါသော ဆကေသမဟာဓာတုဝင်၊ မဟောထေရဝင်၊ မဟာ
ဂန္ထဝင်၊ မဟာရာဇဝင် အစရှိသော ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်
စေတီတော်များနှင့် သာသနာပြုစခန်းခွဲပေါင်း ၆၇ ဌာနအား
ဦးဆောင်ဦးရွက် လမ်းညွှန်မှုပြုနေပါသော သုဝဏ္ဏဘူမိ
သာသနာပိုင် ပဓာန နာယက ဥဒေျာင်ဆရာတော်အရှင်သူ
မြတ် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် အတိတ်ဘဝကုသိုလ်ကံ
အဆောက်အအုံ ကြီးကျယ်ကြံ့ခိုင်မြင့်မြတ်သည့်အလျောက်
ဤမဟာဂန္ဓာရီ ကျင့်စဉ်စခန်း အရိယာဝိဇ္ဇာလမ်းကြီးကို

ပြီးမြောက်အောင်မြင်ခဲ့သည့် ပါရမီဓာတ်ခံ ရင့်သန်ကြီးမား
သော ဘုန်းသမ္ဘာရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တစ်ပါးပင် ဖြစ်ပါ
တော့သည်။

ဤသို့ ကြံ့ခဲ ဆံဖိုရန် ခက်ခဲလှသည့် ၂၅၀၀ ကျော်
ဤမှာတစ်ဖက်တစ်ကြော့ပြန် သာသနာတော်ကြီးအပေါ်
မကြားမသိ မရှိမဖြစ်ရလေအောင် သာသနာ ၅၀၀၀ အရည်
တည်တံ့စေရန် ရည်ရွယ်ဆောင်၍ တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ
ဝေနေယျာအပေါင်း များစွာတို့အား သာသနာတော်ကြီးနှင့်
ထိတွေ့ကြုံဆုံ ခိုလှုံနိုင်ရန်အတွက် သစ္စာတရား၊ မေတ္တာ
တရားတို့ကို အခြေခံကာ စေတနာ၊ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယဓာတ်တို့
ထက်သန်စွာဖြင့် ငါးသုံးလီအကျင့်စခန်းကို အခြေပြုပြီး
ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာပြုလုပ်ငန်းကြီးများကို နိုင်ငံရပ်ခြားများ
အထိ ကြွရောက်၍ မတွန့်မဆုတ် ကြိုးစားအားထုတ်နေသည့်
အားထုတ်ခဲ့သည့် ဆရာတော်မြတ်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်ပါတော့သည်။

ဤကမ္မည်းကျောက်စာဖော်ကွန်းကို ရေးသားပူဇော်
လှူဒါန်းခဲ့သူမှာ မြန်မာ့ကောသလ (ခ) စိုးမိုးနိုင် (တ
ရှေ့နေ) ဖြစ်ပါ၏။

မသိလျှင် တွေးဆဦး

ဤဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုပြီးပါက ဆရာတော်ကြီး၏
ရုပ်ကလာပ်တော်မြတ်ကို နေ့ရောညပါ မပြတ်မလပ် အာဟာရ
ကြောင့် စောင့်ရှောက်နေရပါကြောင်းကို တွေးဆမိကြပါလိမ့်
မည်ဟု ယုံကြည်ပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

- ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
- သာသနာ
- ရောင်ဝါနေလ
- လင်းပါစေ
- ထွန်းပါစေ
- တည်တံ့ပါစေ...

မြစံပယ်

၀၉-၂၅၆၇၉၂၀၅

ဘီလူး၊ ရက္ခိုဇ်၊ ကုမ္ဘာလုံး

နတ်ထီးလှိုင်

ဘီလူးတို့သည် လူယောင်ဖန်ဆင်း၍ နေသော်လည်း လူစင်စစ်နှင့် မတူပါ။ ထူးခြားသော အရာတို့မှာ (၁) မျက်စိ နီခြင်း၊ (၂) မျက်စိမခိုတ်ခြင်း၊ (၃) အရိပ်မထွက်ခြင်း၊ (၄) မကြောက်ရွံ့ခြင်းဟူ၍ဖြစ်သည်။ (၅) မသနားခြင်း ပေါင်းလျှင် ငါးမျိုးဖြစ်သည်။ ထိုထူးခြားချက်တို့မှ တစ်ခုခုနှင့်ကိုက်ညီလျှင် လူစစ်မဟုတ်။ လူယောင်ဖန်ဆင်းနေသော ဘီလူးဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပါ၏။

ပါဠိလို ယက္ခ၊ ရက္ခသ၊ ကုမ္ဘာလုံး၊ ဒေဝ၊ ဒါနဝ၊ ဝေတ၊ ဝိသာစ၊ အမန သာဟူ၍ အမျိုးမျိုး ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲလေ့ရှိ ကြပါသည်။ မြန်မာလို ဘီလူး၊ ရက္ခိုဇ်၊ ကုမ္ဘာလုံး၊ နတ်၊ ဖုတ်၊ မြေဖုတ်၊ ဒါနော၊ ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေ ဥပါဟူ၍ အမည်အမျိုး မျိုးခေါ်ကြပါ၏။

ဘီလူး ဘီလူးဖြစ်လာ၏။ ဘိဉ္ဇ ဣကို ဤပြောင်းလဲ၍ ရှဉ့် ၇ ကို လ၊ ဥကို ဦးပြောင်းလဲ၍ ဝစွနစ်လုံးထည့်ကာ ဘီလူးဖြစ်လာ၏ဟု ပေါရာထကထာဒီ ကာတွင် ဆိုထား၏။ (ဘီ+ရ+ဥ) = (ဣ + လ + ဦ) = ဘီလူးဟု ပြသည်။

ကုန်းဘီလူးနှင့် ရေဘီလူးဟု နှစ်မျိုးရှိပါသည်။ တစ် နည်း (၁) နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ဘီလူးများ၊ (၂) လူပြည်၌

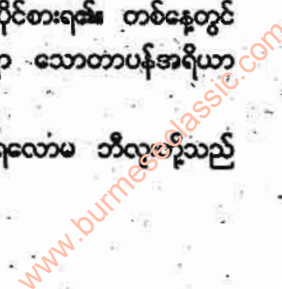
ဖြစ်သော ဘီလူးများဟူ၍လည်း ခွဲနိုင်သေး၏။

ဝိရဋ္ဌက နတ်မင်းကြီးနှင့်တကွ အခြေအရံ အလုပ် အကျွေးဖြစ်သော ကုမ္ဘာလုံးဘီလူး၊ ကုဝေရနတ်မင်းကြီးနှင့် တကွ အခြေအရံ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဣန္ဒြေသောမ စသော ဘီလူးစင်သူကြီးများ၊ တလောလာ၊ တတ္ထလာ စသော ဘီလူးအစောင့်အရှောက်များနှင့် သာမန်ဘီလူးများမှာ နတ် ပြည်ဖြစ်ဘီလူး များဖြစ်ကြ၏။ ၎င်းတို့အားလုံးမှာ စတုရမဟာ ရာဇ်နတ်များ ဖြစ်ကြသည်။

လူသိများသောဘီလူးများ

မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်အခါက မဇ္ဈိမဒေသ အာဠဝီပြည်အနီး တောအုပ်ကြီးအတွင်း အာဠာဝကဘီလူး သည် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ဝိမာန်၌ မောင်းမမိသံခြေရုံ များနှင့် အတူနေ၏။ ဝိမာန်ကြီးအနီး ညောင်ပင်အောက်သို့ ဝင်လာသော သတ္တဝါများကို အပိုင်စားရ၏။ တစ်နေ့တွင် မြတ်ဗုဒ္ဓကြွလာပြီး တရားဟောရာ သောတာပန်အရိယာ ဖြစ်သွားပါသည်။

သုစိလောဏီဘီလူးနှင့် ခရလောမ ဘီလူးတို့သည်

ဟောဗောဓိပင်အနီး ဂယာရွာကြီး၏ တံခါးတံမြက်ချေးစွန့်ရာ အနယ်နေကြ၏။ တစ်နေ့သောအခါ မြတ်စွာဗုဒ္ဓ ကြွလာတော်မူပြီး တရားဟောရာ သောတာပန်အင်္ဂါယာများ ဖြစ်သွားကြ၍ ဘုမ္မစိုးနတ်စည်းစိမ်များကို ခံစားလျက်ရှိကြပါသည်။

သာတာဂင်္ဂိတောင်နေ ဘီလူးစစ်သူကြီးနှင့် ဟမဝတတောင်နေ နတ်ဘီလူးစစ်သူကြီးနှစ်ဦးတို့လည်း တစ်ထောင်သောနတ်ဘီလူးများ ခြံရံလျက် ဖိဂါဒါန်တော မြတ်ဗုဒ္ဓထံသွားရောက် တရားနာကြပြီး သောတာပန်အင်္ဂါယာ ဖြစ်သွားကြပါ၏။

ငါးရာဇ်ဆယ် နိပါတ်တော် အပဏ္ဍကဇာတ်တွင် ရေးရှိသော ကန္တာရခရီး၌ နေကြသော ဘီလူးတို့သည် ခရီးသည်တို့ကို လှည့်ပတ်ကာ သတ်ဖြတ်စားသောက်တတ်ကြ၏။

မဟာသီလဇာတ်တွင် သုသာန်၌ လူသေကောင်လုနေကြသော ဘီလူးနှစ် ဦးကို မဟာသီလဝမင်းကြီးက ခွဲဝေပေးရသည်။ ပဉ္စဂဇာတ်တွင် တောလယ်ကောင် ကပ်စေးနဲဘီလူးသည် တောတွင်းဝင်လာသူမှန်သမျှ ဖမ်း၍စားသည်။

လောကဟဇာတ်တွင် သီဟိုဠ်ကျွန်း သိရိသဝတ္ထုမြို့နေ ဘီလူးတို့သည် ကျွန်းပေါ်တက်လာသူ ဟူသမျှ ဖမ်းဆီးစားသောက်ကြောင်းလား၏။

တေလပတ္တဇာတ်တွင် ဗာရာဏသီပြည်နှင့် တက္ကသိုလ်ပြည်ကြားတော အုပ်ကြီးအတွင်းနေ ဘီလူးတို့သည် တောအုပ်ကြီးသို့ဝင်လာသူများကို ဖမ်း၍ စားကြသည်။

ဘဂ္ဂဝဇာတ် တွင် မာရာဏသီမြို့၊ တော်ထံခါးပြင်ဘက်ရှိ ဇရပ် ၌နေသော ဘီလူးသည် ဇရပ်တွင်သို့ဝင်လာသူတို့ အနက် ချေဆတ်(ချောင်းဆိုးနာချေ) သောအခါ အသက်ရှည်စေသော်ဆိုသူ နှင့် တစ်ဖန်တို့ပြန်ကာ အသက်ရှည် စေသော်ဆိုသူတို့မှတစ်ပါး အခြားသူများ ကို စားစေဟု အပိုင်စားရ၏။ ထိုဇရပ် တွင်းဝင်လာသူများကို စိစစ်၍စား၏။

ဂုဗ္ဘိယဇာတ်တွင် ဂုဗ္ဘိယဘီလူး သည် ဗာရာဏသီပြည်တောအုပ်တစ် ခုဝယ် လမ်းခရီး၌ အဆိပ်ထည့်ထားသော ဖျားထိုးတို့ကို ကုသိုလ်ပြုဟန်ထားပြီး စားမိ၍ သေသူများကို စားရသည်။

သုတနဇာတ်တွင် ဗာရာဏသီပြည် တစ်ခုသော

ညောင်ပင်နေ မယဒေဝဘီလူးသည် ညောင်ပင်အောက်သို့ဝင်သောသူတို့ကို စားခွင့်ရသည်။

ကာကဝလီယသူဌေးဝတ္ထုတွင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တံခါးထန်းပင်နှစ်ပင်၌နေသော ဒီယတာလတ်လူးသည် နေဝင်သည်မှ အရက်တက်သည်အထိ မြို့တံခါးမှဝင်လာသူ၊ ထွက်သွားသူတို့ကို စားစေဟု ဘုရင်မင်းမြတ်ထံမှ အပိုင်စားရ၏။ မြို့တံခါးမှ ဝင်ထွက်သူတို့ကို ညအခါ စားသည်။

ခုဒ္ဒကပါဠိအဋ္ဌကထာ ရတနသုတ်အဖွင့် ဝေသာလီဝတ္ထုတွင် (၁) အစာငံတ်မွတ်ခြင်းဘေး၊ (၂) ဘီလူးဘေး၊ (၃) အနာရောဂါဘေးတို့ ကျရောက်၍ လူတို့သေကြသောအခါ မြတ်ဗုဒ္ဓကို သွားပင့်ဖိတ်ကြ၏။ ရဟန္တာငါးရာနှင့် မြတ်ဗုဒ္ဓကြွလာတော်မူပြီး ရတနသုတ်ပရိတ်တော်ကို ဟောရာ ဘေးကြီးသုံးပါး အေးငြိမ်း၍ ချမ်းသာရကြောင်း ပါရှိ၏။

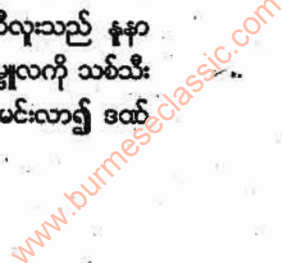
နန္ဒကပါနဇာတ်တွင် ဟိမဝန္တာတောအတွင်း ရေအိုင်တစ်ခုနေ ရက္ခိုသ်ဘီလူးသည် ရေအိုင်အတွင်းသို့ဆင်းလာသူတို့ကို ဖမ်းဆီးစားပစ်သည်။

ဒေဝဓမ္မဇာတ်တွင် ဟိမဝန္တာတောအတွင်း ရေအိုင်တစ်ခုနေ ရက္ခိုသ်ဘီလူးသည် ရေအိုင်အတွင်းသို့ ဆင်းသက်သူတို့တွင် ဒေဝဓမ္မတရားနှစ်ပါးကို မသိသူတို့ကို စားစေဟု နတ်မင်းကြီးတို့ထံမှ အပိုင်စားရ၏။ ရေကန်တွင်းဆင်းလာသူတို့ကို မေးမြန်းစိစစ်ပြီး စားပစ်သည်။

အယကုဋဇာတ်တွင် ဗာရာဏသီမင်းကြီးသည် သတ္တဝါတို့အသက်ကို မသတ်ရဟု စည်လည်ကြေငြာထားသဖြင့် ဘီလူးတို့ အသွေးအသားမရ၍ အမျက်ထွက်ကာ ကုမ္ဘာ၏ ရက္ခိုသ် ဘီလူးတစ်ဦးကို စေလွှတ်ရာ ထိုဘီလူးက သံတူကြီးကိုင်လျက် ည၌အခါ မင်းကြီး၏ ကျက်သရေခန်းကိုဝင်ပြီး သတ်မည်ပြု၏။ သိကြားမင်းလာ၍ စောင့်ရှောက်သောကြောင့် မသတ်ဝံ့ဘဲ ပြေးရဖူးသည်။

သမုဂ္ဂဇာတ်တွင် ဗာရာဏသီပြည် တောအုပ်တစ်ခုနေ ရက္ခိုသ်ဘီလူးသည် တောအုပ်အတွင်းသို့ ရောက်လာသူတို့ကို ဖမ်း၍စားသည်။

သမ္ဗုလဇာတ်တွင် ဓါနောရက္ခိုသ်ဘီလူးသည် နန္ဒာသည် သောတ္ထိသေန မင်းသား၏ ဖိနုရားသမ္ဗုလကို သစ်သီးရှာဖွေခိုက် ဖမ်း၍စားဖွဲ့ပြုသည်။ သိကြားမင်းလာ၍ ဒဏ်

ခတ်သဖြင့် မစားခုံဘဲ ပြေးရသည်။

ပဒေကုသလမာဏဝဂ္ဂတွင် တောင်ခြေရင်းရှိ လိုဏ်ဂူတစ်ခု၌နေသော အဿပုဒီဘီလူးမသည် တောအုပ်အတွင်းသို့လာသူတို့ကို ဖမ်း၍စားတတ်သည်။ တစ်နေ့တွင် ပုဂ္ဂိုလ်လှလင်တစ်ယောက်ကို ဖမ်းပြီး မစားဘဲ ခင်ပွန်းလင်ပြုထားရင်း ပဒေကုသလကို မွေးဖွား၏။ လူနှင့်ဘီလူးမစပ်သော လူစပ်ဘီလူးဖြစ်ပါသည်။

မဟာဝင်ဝတ္ထုတွင် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ရှေးဦးနန်းတက်သော ဝိဇယမင်းကြီးသည် ကုဝတ္ထုမည်သော ဘီလူးမကို ဝိပုရာဇမြောက်ကြောင်း၊ ဝိဝဟတ္ထသားနှင့် ဝိပေလ္လာသမီးတို့ မွေးဖွားကြောင်း ဆိုထား၏။

မဟာရာဇဝင်ကြီး ပထမတွဲတွင် ကုက္ကိုတောင်ပဉ္စသား သူကြွယ်တစ်ဦး၏ ကျွန်းမသည် ယာစောင့်နေရာအနီးရှိ သစ်ပင်ကြီးနေ ဘုမ္မိန်းနတ်ဘီလူးနှင့် သံဝါသပြုသဖြင့် သားတစ်ဦးမွေးဖွားခဲ့သည်။ နောင်အခါ ပုဂံမင်း ၅၅ ဆက်အနက် ၂၆ ဆက်ပြောက် မြင်းကျွေးမင်းဖြစ်လာသည်။

နော်ရတာမင်းစောလက်ထက် ပန်းတော်ဆက် ဗုတ္တ (ကုလားသူရဲ)သည် ပုပ္ဖားအရပ်မှ ဘီလူးမနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး ရွှေဖွင့်ကြီးငယ် သားနှစ်ဦး မွေးဖွားသည်။

ဝေဇီသဇာတ်တွင် ဘုသားနှင့် ရန်သူဘီလူးမတစ်ယောက်သည် ပဉ္စာလမင်းကြီး၏ ဝိပုရာဇမှမွေးဖွားသော ပထမသားနှင့် ခုတိယသားတို့ကိုစားပြီး တတိယသားကို မစားဘဲ သားအမှတ် မွေးစားထား၏။ ထိုမင်းသားသည် ဘီလူးမထံတွင် ကြီးပြင်းရကား မိမိကိုယ်ကို ဘီလူးစစ်စစ်ထင်မှတ်ပြီး ထူတို့ကိုဖမ်း၍ စားလျက်နေခဲ့သည်။ နောင်တွင် လူတို့လှူဆာဖြစ်ကြောင်း သိတော့၏။

မဟာသုတသောမဇာတ်တွင် ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဇတ်မင်းသည် လူသားကိုစား၍ နှစ်သက်လွန်းသောကြောင့် တိုင်ပြည်မှ နှင်ထုတ်ခံရသည်။ တောထဲတွင် လှူဖမ်းစားသော လူသားစား ပေါင်္ဂါသားဟု ခေါ်ကြသည်။ လူတို့လှူမင်းကြီးကို မဟာသုတသောမမင်းက တရားဟောနိုင်၍ လူသားစားခြင်းကို ရွံ့လွှတ်ခဲ့၏။

အဓမ္မာယရဇာတ်တွင် ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဇတ်မင်း၏ ဝိပုရာဇမှမွေးသော သားနှစ်ယောက် ရန်သူဘီလူးမက

အတင်းလုယူစားပစ်သည်။ တတိယသား ကိုယ်ဝန်တည်သော် သံအိမ်ကြီးဆောက်၍ ဖွားမြင်စေသည်။ ထိုသံအိမ်ကြီးအတွင်း၌ပင် သားတော်ကို ကြီးပြင်းစေပါ၏။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ကာဠိယက္ခိနီ ဘီလူးမဝတ္ထုတွင်လည်း သာဝတ္တိပြည် မိန်းမတစ်ဦးမှ ပထမနှင့် ဒုတိယသားကို ရန်သူဘီလူးမ အတင်းလုယူစားပစ်သည်။ တတိယသားကို ဆွေမျိုးအိမ်၌ မွေးဖွားပြီးပြန်စေစဉ် ဘီလူးမလှိုဏ်၍ မြတ်ဗုဒ္ဓကျောင်းတော်ပေါ် တက်ပြေးရ၏။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ တရားနာရပြီး ကာဠိ ယက္ခိနီဘီလူးမသည် သောတာပန်အရိယာဖြစ်သွားသည်။

ပါရာဇိကထိအဋ္ဌကထာ ဗာဟိရ နိဗ္ဗိန်းတွင် သုဝတ္ထုဘူမိသထုံပြည် နန်းတော်တွင်းသို့ သားဖွားတိုင်း ဘီလူးမလာ စားတတ်၏။ သောဏထေရ်နှင့် ဥက္ကရထေရ်တို့ ရောက်လာပြီး ထိုရက္ခိည ဘီလူးတို့ထက် နှစ်ဆကြီးသောကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းပြီး မောင်းထုတ်ခဲ့ကြ၏။ ဗြဟ္မဇာလသုတ် ဟောပြော၍ လူတို့ အကျွတ်တရားရကြသည်။

မဟာရာဇဝင်တော်ကြီးတွင် ပုဂံပြည် အနော်ရတာမင်းကို နတ်ဘီလူး(လိန်ပင်စောင့်)က ကျွဲယောင်ဆောင် ခတ်၍ နတ်ရွာစံကြောင်းဆို၏။

သုပ္ပဗုဒ္ဓ ကုဠိဝတ္ထုတွင် သုပ္ပဗုဒ္ဓသူနုကို သောတာပန်ဖြစ်စေပြီးမှ ရန်သူဘီလူးမက နွားမယောင်ဆောင်လှေ၍ အနိစ္စရောက်ရသည်။ ၎င်းဘီလူးမကပင် နွားမယောင်ဆောင်ပြီး ဝေဇီသောကြောင့် ပဉ္စာသုတိအမျိုးသား၊ ဗာဟိ ယဓိရ၊ စိရိပု၊ တမ္ပမိဋ္ဌိကနိသျှသုတ်သံများတို့လည်း အနိစ္စရောက်ကြရပါသေးသည်။ ၎င်းဘီလူးမကို နွားဘီလူးမဟု ဆိုလိုက်၏။

ဧတဝိကသုဋ္ဌေကြီး ဝတ္ထုတွင် တံတိုင်းရနက်ထပ်၏ လေးမျက်နှာတံခါးများတွင် နတ်ဘီလူးများစွာ ခေါင်းဆောင်နှင့် အခြံအရံ ထောင်နှင့်ချီ၍ စောင့်ရှောက်ကြ၏။

သိပ္ပံခေတ်တွင် ဘီလူးများကို ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်အဖြစ် ယူဆကြ၏။ သို့သော် သိပ္ပံပညာဖြင့် ရှင်းလင်းပြ၍ မရနိုင်သေးသော ဇာတိလမ်းသောကေများစွာ ရှိနေပါကြောင်း။

နတ်ထီးလှိုင်

မင်္ဂလာပင်ပြင်

တစ္ဆေ

စန်းမောင်မောင်

မင်္ဂလာပင်ပြင်တွင် သွားလာနေသော သင်္ဘောများမှ သင်္ဘောသားများသည် မင်္ဂလာပင်ပြင်တွင် သွားလာနေစဉ် အန္တရာယ်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ရောဂါတစ်ခုကြောင့်ဖြစ်စေ သေဆုံးခဲ့ပါက သေဆုံးသူ သင်္ဘောသား၏ရုပ်အလောင်းကို သေချာစွာ စုန်းနှောင်လျက် အလေးထည့်ပြီး ရေအောက်သို့ချ၍ သင်္ဂြိုဟ်ပေး ကြရလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ကောင်းစွာ သင်္ဂြိုဟ်ဆုံးရှုံးခြင်း နှင့် ယူသီးမှုများရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မင်္ဂလာပင်ပြင်တွင်လည်း တရားခြောက်လှန့်သည်ဆိုသော အယူအဆများရှိခဲ့သည်။

ဧညာနိဂုံးပြင်တစ်ခုတွင် ရေနစ်၍ သေဆုံးခဲ့ကြသော

သင်္ဘောသားများ၏ ဗိညာဉ်များသည် မင်္ဂလာပင်များအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားသည်ဟုဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် မည်သည့် သင်္ဘောကမျှ စင်ရော်ငှက်ကို ပစ်သတ်ခြင်းမပြုကြဘဲ ဘိုလေသည်။

၁၇၄၈ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် လေဒီလူဗီဘွန်ဟု အမည်ပေးထားသည့် သင်္ဘောတစ်စင်းသည် လန်ဒန်မြို့မှ ကုန်ပစ္စည်းများတင်ဆောင်လျက် သိမ်းမြစ်ကိုစုန်၍ ပေါ့ဘူဂီသို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။

သင်္ဘောပေါ်မှ သင်္ဘောသားတစ်ယောက် စိတ်ဖောက်ပြန်သွားပြီး တက်မကိုင်နေသော သင်္ဘောသားကို သတ်ပစ်

လိုက်ကာ သူ့ကိုယ်တိုင် တက်မကိုင်မောင်းနှင်လေသည်။ ထိုစိတ်ဖောက်ပြန်သော သင်္ဘောသားသည် သင်္ဘောကို ဒီဗာရေလက်ကြားအရောက် သောင်ပေါ်သို့ မောင်းတင်လိုက်ရာ သင်္ဘော သင်္ဘောတွင် တင်နေခဲ့သည်။

(၁) ထိုမှ နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကြာချိန်တွင် လူဗီဘွန် သင်္ဘောတစ္ဆေသည် သောင်ပေါ်တင်လျက် ကျိုးနေသည်ကို တွေ့ရသည်ဆို၏။ ထိုသင်္ဘောတစ္ဆေ နှစ် ၅၀ ပြည့်တိုင်း ပြန်ပေါ်လာသော ကို မြင်ရသည်ဟု ဆိုလေသည်။

(၂) ၁၈ ရာစုတွင် သင်္ဘောမာလိန်မှူးသည် ကျွန်တင်သင်္ဘောကို မောင်းနှင်လာစဉ် သင်္ဘောသားတစ်ယောက်ကို သတ်လိုက်ပြီး ၎င်းအလောင်းကို ချက်ပြုတ်၍ ကျွန်များကို ကျွေးခဲ့

သည်ဆို၏။ များမကြာမီ ၎င်းသင်္ဘောသားသည် တစ္ဆေအဖြစ်နှင့် သင်္ဘောသို့ပြန်လာကာ မာလိန်များကို ခြောက်လေသည်။ မာလိန်များသည် အလွန်ကြောက်လန့်သွားပြီး သင်္ဘောပေါ်မှ ရေထဲသို့ခုန်ချ၍ သေဆုံးသွားခဲ့သည်ဟု ဆိုလေသည်။

တွေ့ရပြီး ၎င်းသင်္ဘောသားသည် သဲသောင်ပေါ်တွင် လှည့်လည်သွားလာနေသော သင်္ဘောသားနှင့် အလွန်ဆင်တူသည်ဟု ဆိုလေသည်။

(၃) ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှ ရေတပ်မတော်မှ စစ်သင်္ဘောနှစ်စင်းသည် ဒေဗွန်ကမ်းခြေတွင် အတိဒုက္ခရောက်နေ ကမ်းတက်ရေယာဉ်ကို ကယ်ဆယ်ရန် ထွက်သွားခဲ့ကြသည်။ စစ်သင်္ဘောများသည် ကမ်းတက်ရေယာဉ်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ရောက်ရှိလာသောအချိန်တွင် စစ်ပွဲအတွင်း လွတ်လပ်သော ပြင်သစ်ရေတပ်မတော်အလံ ထွင့်ထူစားသည်ကို တွေ့ရပြီး မကြာခင်ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်ဟု ဆိုလေသည်။

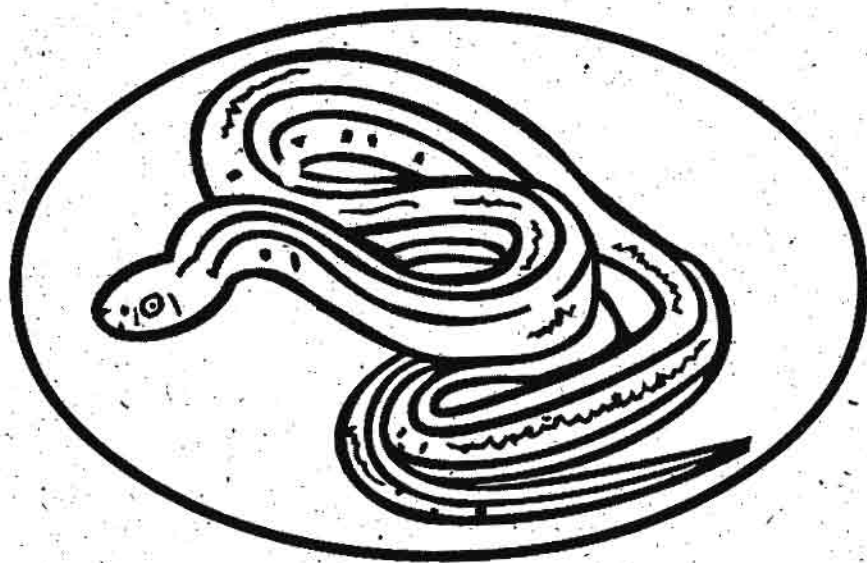
(၄) လှသူကင်းမဲ့နေသော စကော့တလန် ကမ်းရိုးတန်းမြောက်ပိုင်း ထောင့်တစ်နေရာ အရပ်ရပ်သည် သင်္ဘောသားတစ္ဆေ ခြောက်လှန့်နေခဲ့သည်ဟုဆို၏။ တစ္ဆေသည် ကမ်းခြေတစ်လျှောက် လှည့်လည်သွားလာနေခဲ့သော်လည်း သဲသောင်ပြင်ပေါ်တွင် ခြေရာမထင်ကျန်ရစ်ခဲ့ဟု ဆိုသည်။ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာသည့်အချိန်တွင် သင်္ဘောပျက်ထဲမှ အရပ်ရပ်သော သင်္ဘောသားတစ်ယောက် သေနေသည်ကို

စန်းမောင်မောင်

(Haunted Houses, Ghosts and Spectres by Lynn Myring ကို ပြန်ဆိုသည်။)

www.burmeseclassic.com

မြေ နိုင်နည် : ကျင့်စဉ်

ပေဇာဂင်

ဟိန်းထက်ဈာန်

ကိုအောင်မိုး နေထိုင်သော ရောထိတ်တိုင်းသည် အောက်မြန်မာနိုင်ငံတွင် မြေဆိုးအပေါများဆုံး နေရာတစ်ခု ဖြစ်သည်။ မှားမည်မဟုတ်။ ချောင်းထဲတွင် လှေလှော်ရင်း ကမ်းနားရှိ လူမပင်ကြီး၏ အကိုင်းအခက်များပေါ်တွင် မြေများတွေ့ရသလို၊ မျောလာသော ဗေဒါများ နိုက်များတွင်လည်း မြေဆိုးများ နှစ်ထပ်ထပ်လာတတ်သည်။ အိမ်သာထဲတွင် ခွေနေသော မြေပွေးများလည်း နှစ်ထပ်ထပ်ဖြင့် အမြဲသတိထား၍ နေကြရမည်။ ကိုအောင်မိုး၏ဖခင်မှာ ငါးရှာရင်း နိုင်နည် ကွယ်လွန်ခဲ့သလို၊ မိခင်ကြီးကလည်း ကိုအောင်မိုး ၁၀ နှစ်

သားအရွယ်မှာပင် ထင်းပုံထဲမှ မြေပွေးကိုက်၍ အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကိုအောင်မိုး၏ ငယ်စဉ်ဘဝတွင် အခေါ်ဖြစ်သူနှင့် နေထိုင်ခြင်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသားအဖြစ် နေထိုင်ခြင်းဖြင့်သာ အချိန်ကုန်ခဲ့ရသည်။ အတန်းပညာကိုလည်း လုံးထောင်ယူနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့်လည်း မိမိ၏ ဘဝကို ဖျက်ဆီးခဲ့သော မြေသတ္တဝါများကို အလွန်မှန်းတီးခဲ့သည်။ မြေတွေ့လျှင် အသေရိုက်သတ်သည်။ ရွာမှတစ်ယောက်ယောက် မြေကိုက်ခံရသည်ဆိုလျှင် ကိုက်သောမြေကို တွေ့အောင်ရှာ၍သတ်သည်။ လူကိုကိုက်ပြီးသော

မြေမှာ အားအင်ချည့်နဲ့ပြီး နေရာဝေးဝေး မသွားနိုင်သဖြင့် ကိုအောင်မိုးလက်ချက်ဖြင့် အသက်ထွက်ကြရသည်။ ကိုအောင်မိုး၏ ဘဝတစ်ဆစ်ချိုးပြောင်းလဲတော့မည့် အချိန်သို့ ရောက်ရှိ၍လာလေပြီ။ အရွယ်ရောက်လာသဖြင့် လယ်ပိုင်ရှင် ဦးဘထံတွင် သူရင်းဖွားဝင်လုပ်သည်။ အလုပ်ကြိုးစားသော ကိုအောင်မိုးကို လယ်ပိုင်ရှင်ကလည်း သဘောကျခဲ့သည်။ လယ်ပိုင်ရှင်၏ သမီးထွေး မနှင်းပွင့်ကလည်း အချိန်ကြာလာသော် အိုးချင်းထား အိုးချင်းထိ ဆိုစဉ်စကားအတိုင်း သံယောဇဉ်၌ တွယ်၍ ချစ်သူများဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ။ လယ်

www.burmeseclassic.com

ပိုင်ရှင်ကြီး ဦးဘကလည်း အလုပ်ကြီး စားသူ မောင်အောင်မိုးမှာ အားကိုးရ သူတစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် သမီးဖြစ်သူနှင့် လက်ထပ်ပေးမည်ဟုပင် တစ်ဆင့် စကားပြောကြားသည်ကို ကြားခဲ့ရသည်။

တစ်နေ့ ကိုအောင်မိုးရှိရာ လယ် တောသို့ ထမင်းပိုလာသော မန်းပွင့် တစ်ယောက် ပိုးထိခဲ့လေပြီ။ ကိုအောင် မိုးရှိရာ နေရာနှင့် လယ်တစ်ကွက်ကော် လောက်ရှိ လယ်ကန်သင်းရိုး ရေက တွတ်ပေါက်တွင် ခြေထောက်ကို ရေ ဆေးခဲ့သည်။ ထိုကတွတ်ပေါက်တွင် ငါး ရှာနေသော မြွေဟောက်ကခြေထောက် ကို ကိုက်လိုက်၍ ကိုအောင်မိုး အမည် ကို အော်ခေါ်ပြီး လဲကျသွားသည်။ ထို အဖြစ်ကို အစ်အဆုံး မြင်လိုက်ရသော ကိုအောင်မိုးတစ်ယောက် မြွေကိုပင်ရှာ ၍ မသတ်နိုင်။ သတိမေ့နေသော မန်း ပွင့်ကိုထမ်းပြီး ရွာကို အမြန်ပြန်ပြေးခဲ့ သည်။ ကိုက်သည့်မြွေက မြွေဟောက်၊ အကိုက်ခံရသည့်နေရာက ခြေမခွကြား ထိုနေရာတွင် အကိုက်ခံရပါက ဆေးကု ၍မရနိုင်တော့ဟု ဆိုကြသူများ၏အသံ ကိုလည်း ကြားနေရသည်။ ယခုမှ ဘဝ သစ်ကိုထူထောင်မည့် မောင်အောင်မိုး ၏ စိတ်ကူးအိပ်မက်များ ပျောက်ရတော့ မည်။ ဘဝပျက်ရပေတော့မည်။ အသည်း နှလုံးထဲမှ ချစ်ရပါသော ချစ်သူ မန်း ပွင့်ကို ခွဲခွာရပေတော့မည်။

ရွာထဲက ဆရာဆိုသူများက လည်း တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ရေမန်းတိုက်လိုက်၊ ခြေမန်းကွင်းစွပ် လိုက်၊ သစ်ရွက်၊ သစ်ခက်များနှင့် ရိုက် ချလိုက်၊ ဟိုဆေးရွက်၊ ဒီဆေးရွက်

ကြိတ်တိုက်လိုက်၊ အံ့လိုက်နှင့် လူနာ ကား နှာခေါင်းဖြင့်ပင် အသက်မရှုနိုင် တော့။ ပါးစပ်ဟစေ့ဟစေ့ဖြင့် အာရုံ ကြောများ ထိခိုက်၍နေပြီဖြစ်သည်။ အချိန်ကား ကြာ၍လာပြီ။ မြွေကိုက်ခံ ရသူ မန်းပွင့်မှာ နောက်ဆုံးထွက် သက်အတွက် အကြောများ ဆတ်ခနဲ၊ ဆတ်ခနဲ ဆောင့်၍ ရုန်းကန်နေသည်။ ရွာထဲက ဆရာဆိုသူများကလည်း လက်မြှောက်ကုန်ကြသည်။ အချို့ဆရာ များကား ပြန်၍ပင်သွားကြလေပြီ။

ထိုအချိန်တွင် ကိုအောင်မိုးခေါင်း ထဲတွင် အတွေးတစ်ခု ဝင်လာသည်။ မနေ့ကသူ ရွာဦးကျောင်းသို့သွားစဉ် ကျောင်းတွင် ဧည့်သည်တစ်ယောက် ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့၍ ရေဇွေး အိုး လက်ဖက်ပွဲများကိုပင် သူချပေးခဲ့ရ သေးသည်။ ထိုညည်းသည်မှာ ဆေးဆရာ တစ်ယောက်ဟု ဆရာတော်က ပြောခဲ့ သည်။ မြွေဆရာဖြစ်လျှင် ကောင်းပေ မည်။ ထို့ကြောင့် ရွာဦးကျောင်းသို့ အပြေးအလွှာသွားခဲ့သည်။ ဆရာဆိုသူ ကို တွေ့၍ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြ ကာ အမြန်ပင်၍လာခဲ့သည်။ ဆရာဖြစ် သူကလည်း ဟိတ်ဟန်မရှိ။ အလျှင် စလိုပင် လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ လူနာ၏ ဘေးတွင် ပိုင်းအုံနေကြသော ဆွေမျိုး သားချင်းများ ရွာသားများအား -

“အားလုံး ခဏလေး ဖယ်ပေး ကြပါခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ဆရာပင့်လာ လို့ပါ”

ဟု ပြောကြားဖယ်ရှားစေပြီး ဧည့် သည်ဆရာကို လူနာနှင့်တွေ့ပေး၍ကိ် ကသည်။ သူက ထိုကဲ့သို့ ပြောလိုက်

သောအခါ ခေါင်းရင်းမှာထိုင်ပြီး လူနာ အသက်ထွက်မည့်အချိန်ကို ကွမ်းဝါး ရင်း စောင့်နေကြသည့် သက်ကြီးဆေး ဆရာကြီးနှစ်ဦးက ဧည့်သည်ဆရာကို မျက်စောင်းခဲ၍ ကြည့်လိုက်ပြီး -

“မင်းက ဆရာလား။ ငါတို့တောင် မတတ်နိုင်လို့ လက်လျှော့ထားရတာ။ မြွေဆိပ်က တစ်ကိုယ်လုံး ပြန်နေပြီ။ အသက်ထွက်ဖို့ပဲ ကျွန်တော့တယ်။ ဘယ်လိုမှ ကုလို့မရတော့ဘူး”

ဟု ဆိုသလို အခြားဆရာတစ်ဦး ကလည်း -

“မင်းတို့ ဒီအချိန်မှာ နောက်ဆုံး လုပ်ပေးရမှာက လူနာ နောက်ဆုံး လား ရာဂတိကောင်းဖို့ ကြိုးစည်ရိုက်သံပေး ဘုရားဂုဏ်တော်တွေရွတ်ဖတ်၊ ဒါပဲလုပ် ပေးရမှာ။ မင်းလုပ်မှ အသက်ပြန်ပြန် ထွက်သွားဦးမယ်”

ဟူ၍ပင် ပြောဆိုလိုက်သေးသည်။

ဧည့်သည်ဆရာသည် လူနာလက် ကို ကိုင်ကြည့်၍ သွေးတိုးစမ်းလိုက် သည်။ ထို့နောက် မည်သူ၏ ပြောဆိုမှု ကိုမျှ မတုံ့ပြန်ဘဲ ဘုရားကျောင်းဆောင် ရှေ့တွင်ထိုင်ကာဘုရားရှိခိုးသည်။ အတန် ကြာအောင် နှုတ်မှလည်း တတွတ်တွတ် ရွတ်ဆိုနေသည်။ ထို့နောက် လူနာရှိ ရာသို့ ပြန်လာပြီး လူနာ၏နှုတ်ပေါ်သို့ ယာလက်ကိုတင်ကာ ရွတ်ဆိုနေသည်။ အားလုံးသော ပရိသတ်များမှာ ဧည့် သည်ဆရာ၏ လှုပ်ရှားမှုများကိုသာ အာရုံစိုက်နေကြသည်။ တိတ်တိတ် ဆိတ်ဆိတ်၊ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်၊ ချွံခံ ဆရာကြီးနှစ်ဦးမှာမှ အထင်သေးသော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်နေသည်။

ဧည့်သည်ဆရာ၏ ယာဘက် လက်ဖဝါးသည် လူနာ၏နဖူးပေါ်မှနေ၍ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံးကို သပ်ချလိုက်သော အခါ သတိမေ့နေသော လူနာထံမှ -

“အင်း...ဟင်း...အင်း” ဟု ညည်းညူသော အသံထွက်လာသည်။ ထို့နောက် ဆရာသည် မြွေကိုက်ခံရသော ဘယ်ခြေထောက်၏ ခူးနေရာမှ ခြေဖျားအထိ လက်ဖြင့်သပ်ချလိုက်ပြန်သည်။ လူနာမှာ အနည်းငယ်တွန့်သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။ မြွေကိုက်သော ဒဏ်ရာမှ သွေးများထွက်ကျလာသည်။ ထွက်လာသော သွေးများက မည်းနက်နေသည်။ ဧည့်သည်ဆရာက နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်၍ လက်ဖြင့်သပ်ချလိုက်ပြန်သည်။ အမည်းရောင်ရှိသော သွေးများ အညိုရောင်အဖြစ် ကျလာသည်။ တတိယအကြိမ် ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်လိုက်သောအခါ ကျလာသော သွေးများမှာ အနီရဲရဲ အရောင်များ ဖြစ်နေသည်ကို အားလုံးပင် တအံ့တဩတွေ့လိုက်ရလေသည်။ လူနာလည်း လူးလွန့်အသံထွက်စပြုလာသည်။ ရွာခံ ဆေးဆရာကြီးနှစ်ဦးကား တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက် ကြည့်ကာ အချက်ပြ၍ အိမ်ထိမှ မယောင်မလည် ဆင်းသွားကြလေပြီ။ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးဘကလည်း-

“ငါ...သ...မီး...မ...မသေတော့ဘူးကွ။ သမီး...သမီး မနင်းပွင့်သတိရလာပြီလား၊ သမီးလေး”

“အင်း...အင်း...သ...တိရ

“ဝမ်းသာလိုက်တာ ဆရာရယ်၊ ဧည့်သည် သမီးကလေး အသက်ကို

ကယ်ခဲ့တဲ့ ဆရာကို ဘယ်လိုကျေးဇူးဆပ်ရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ဆရာရယ်”

ဟု ဝမ်းသာအားရ ပြောဆိုနေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကိုအောင်မိုးထက်ပို၍ ပျော်မည်သူ၊ ဝမ်းသာမည်သူကတော့ ကမ္ဘာလောကကြီးမှာ ရှိနိုင်မည်မဟုတ်။ တစ်ရက်နှစ်ရက်ခန့် ကြာသောအခါ မနင်းပွင့်မှာ လူကောင်းပကတိ ပြန်၍ဖြစ်သွားခဲ့လေပြီ။

ရွာဦးကျောင်းတွင် တည်းခိုနေသော ဧည့်သည် ဆေးဆရာထံသို့ ကိုအောင်မိုးရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဆရာအား အကြိမ်ကြိမ် ဦးချကန်တော့ပြီး-

“ဆရာ...ကျွန်တော့် ဗိဇာနစ်ဦးစလုံးလည်း ပိုးထိလို့သေဆုံးခဲ့ရပါတယ်။ အခုလည်း ကျွန်တော့်ချစ်သူ ပိုးထိခံရတာ ဆရာကယ်လိုသာ အသက်ရှင်ခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ဆရာလိုပဲ ပိုးထိ(မြွေကိုက်)ခံရတဲ့သူတွေကို အသက်ကယ်ချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ပညာပေးလိုရရင် ပေးပါဆရာ။ ကျွန်တော် သတ္တဝါတွေကို ကယ်ချင်ပါတယ်”

ဟု တောင်းပန်ပြောဆို၍ ပညာတောင်းခဲ့သည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်ဘုရားမှလည်း ဧည့်သည်ဆေးဆရာအား -

“မောင်အောင်မိုးဟာ လူတော်၊ လူကောင်း တစ်ယောက်ပါ။ ဘယ်သူ့ကိုမဆို ကူညီချင်တဲ့စိတ်ရှိတယ်။ ဆရာပညာကို သုသာရခဲ့ရင် ဘုန်းကြီးတို့တောသူ၊ တောင်သားတွေအတွက် မြွေဆိုးအန္တရာယ်က ကင်းဝေးနိုင်ကြပြီပေါ့”

ဟူ၍ ဆရာတော်ကလည်း မိန့်ဆိုခဲ့ပြန်သည်။

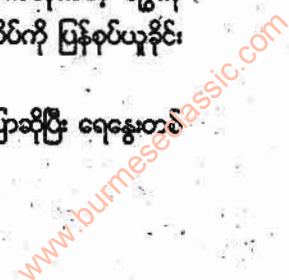
ထို့ကြောင့် ဧည့်သည်ဆရာက မောင်အောင်မိုးအား ပညာသင်ကြားပေးရန် သဘောတူပြီး -

“ပညာသင် လေ့ကျင့်အားထုတ်နေတဲ့အချိန် နောင်အခါမှာလည်း အမြဲတစေ မြွေတွေကို မသတ်ရဘူး။ မြွေသားလည်း မစားရဘူး။ မြွေသားစားတဲ့လူတွေ၊ မြွေသတ်တဲ့လူတွေကိုလည်း အားမပေးရဘူး။ မြွေနာမည်ပါတဲ့ ပဲလင်းမြွေသီးကိုတောင် မစားရဘူး။ တချို့က ပဲလင်းမြွေသီးကို ဗုံလိုသီးလိုခေါ်ပြီး စားကြတာ ရှိသေးတယ်။ မစားတာ အကောင်းဆုံးပဲ။ မြွေသားကိုသာ မကဘူး။ ငါးရှဉ့်တို့၊ ငါးမြွေထိုးတို့ကိုလည်း မစားရဘူး။ မြွေတွေကို နိပ်စက်တာ၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ပြစ်မှားတာတွေကို ရောင်ကြည့်ရမယ်။ ငါးပါးသီလိုလည်း လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းရမယ်။ အဲဒီ စည်းကမ်းချက်တွေကို မောင်ရင် စောင့်ထိန်းလိုက်မှာနိုင်ပါ့မလား”

“ကျွန်တော် စောင့်ထိန်းလိုက်မှာ ပိုမယ်”

“အေး...ဆရာပညာက မြွေဆိပ်ကုတဲ့နေရာမှာ ဆေးဝါးမတိုက်၊ ဆေးမပေါက်၊ ဆေးမထိုး ထုံးမန်းတို့ ရေမန်းတို့လည်း တိုက်စရာမလိုဘူး။ လက်နဲ့သပ်ချလိုက်ရုံနဲ့ မြွေဆိပ်ပြေစေတယ်။ လိုအပ်လို့ရှိရင် ကိုက်လိုက်တဲ့ မြွေကို ပြန်ခေါ်ပြီး သူ့အဆိပ်ကို ပြန်စုပ်ယူခိုင်းနိုင်တယ်”

ဟု ရှင်းပြပြောဆိုပြီး ရေမွှေးတစ်

ပန်းကန်ကို ငွေသောက်နေပြီး တပည့်
 ဖြစ်မည့်သူကို အကဲခတ်နေသည်။
 ထို့နောက် ဆက်၍ -
 “မြွေနိုင်သူဖြစ်လာအောင် လေ့
 ကျင့်ဖို့က လဆန်း ၁ ရက်နေ့မှာ စနေ
 နေ့ကျတံ့လဲမှာ ကျင့်ရတယ်။ ၁ ရက်
 နေ့(စနေနေ့)ကနေပြီး တစ်လလုံး (ရက်
 ပေါင်းသုံးဆယ်) လုံးဝမပျက်အောင်
 လေ့ကျင့်ရမယ်။ နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ည
 အချိန်သတ်မှတ်ပြီး ဘုရားရှိခိုး၊ ငါးပါး
 သီလဒံယူပြီး မေတ္တာသုတ်ကို လေးလေး
 စားစား ရွတ်ဆိုပွားများရမယ်။ ပြီးတော့
 မှ ခန္ဓသုတ်ကို အထူးအာရုံပြု စိတ်ဝင်
 စားပြီး ရွတ်ဆိုရမယ်။ အစာစားတိုင်း
 ရေသောက်တိုင်း ခန္ဓသုတ်ကို နှလုံး
 သွင်းရွတ်ဆိုပြီးမှစား။ တခြားအချိန်
 တွေမှာလည်း တတ်နိုင်သမျှ ခန္ဓသုတ်
 ကို နှလုံးသွင်းထားရမယ်။ တစ်နေ့ပျက်
 လို့ မရဘူး။ ပျက်သွားရင် နောက်တစ်
 ကြိမ် အစကပြန်ပြီး လေ့ကျင့်ရမယ်”
 “လေ့ကျင့်တာ အောင် မအောင်
 ကို ဘယ်လိုသိနိုင်မလဲ ဆရာ”
 “လက်တွေ့ စမ်းကြည့်နိုင်တာ
 ပေါ့။ မြွေကိုတွေ့ရင် မိမိသွားလိုရာသွား
 အောင် အမိန့်ပေးလိုက်။ သူက မိမိခိုင်း
 တဲ့အတိုင်း လိုက်နာရင် လေ့ကျင့်မှု
 နောင်မြင်တယ်။ မလုပ်ရင် မအောင်
 ဘူးပေါ့။ မအောင်မြင်ဘူးဆိုရင် ကိုယ့်
 ကိုမှာ ဘာချွတ်ယွင်းချက်ရှိလဲ ပြန်စစ်
 ကြည့်။ ကိုယ်ကျင့်သီလ လုံခြုံရဲ့လား။
 မြွေတွေအပေါ် စစ်မှန်သော မေတ္တာ
 ထားရန် ပျက်ကွက်ခဲ့သလား။ ပြန်ဆန်း
 စစ်ပြီး ချွတ်ယွင်းချက်ကို ပြင်ဆင်၊ အစ
 ကပြန်ပြီး လေ့ကျင့်ပေါ့။ ဒီနည်းက

ဘယ်သူမဆို လေ့ကျင့်လိုရပါတယ်။
 လေ့ကျင့်မှု အောင်မြင်ပြီးလို့ရှိရင် မြွေ
 ကိုက်ခံရတဲ့သူ မြွေကိုက်ခံရတဲ့သူ မြွေ
 ဆိပ်တက်နေတဲ့သူတွေကို ဆေးဝါးပမာ
 မမန်းမပူတ်ဘဲ လက်နဲ့သပ်ချပြီး ကုသ
 ပေးနိုင်တယ်။ မြွေတွေအပေါ်မှာ မေတ္တာ
 စိတ်ထားပြီး သီလလုံခြုံနေမယ်ဆိုရင်
 မြွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိ
 နိုင်တော့ဘူး။ အစွယ်မချိုး၊ အဆိပ်
 မနတ်ဘဲ မြွေအလမွှာယ်တောင် ပြနိုင်
 ပြီး မြွေအလမွှာယ်ပြမယ်ဆိုရင်တော့
 မြွေကိုဖမ်းတဲ့အခါမှာ ဘယ်နှနစ်ပြသ
 မယ်ဆိုတာ အတိအကျ ကတိပြုထား
 ရတယ်။ ဂတိပြုထားတာထက် တစ်
 နေ့တစ်ရက်၊ တစ်နာရီတောင် ပိုလို့မရ
 ဘူး။ အသက်အန္တရာယ် ဖြစ်နိုင်တယ်”
 ဟု ရှင်းပြပြောဆိုခဲ့လေသည်။
 ကိုအောင်မိုးမှာ ထိုကျင့်စဉ်အတိုင်း ကျင့်
 ခဲ့သည်။ ပထမအကြိမ် မအောင်မြင်ပါ။
 ထိုအခါ ဆရာဖြစ်သူက -
 “လေ့ကျင့်အားထုတ်နေတဲ့ တစ်
 လအတောအတွင်းမှာ မြွေတစ်ကောင်
 ကောင်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရင်လည်း မအောင်
 မြင်နိုင်ဘူး။ ယုတ်စွအဆုံး အိမ်မက်ထဲ
 မှာ မြွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး မြင်မက်တာနဲ့
 တောင် လေ့ကျင့်မှု ပျက်နိုင်တယ်”
 ဟု ပြောဆိုခဲ့သည်။
 နောက်ပိုင်းတွင် လေ့ကျင့်မှုအောင်
 မြင်သဖြင့် “မြွေဆရာကြီး ဦးအောင်မိုး”
 အမည်ဖြင့် ရောဝတီတိုင်းအတွင်း ထင်
 ရှားလာလေတော့သည်။

တိန်းထက်ချာန်

ပဋ္ဌာန်းရွှေကျမ်းရတနာဒိပံ ရွှေအလင်းတိုင်

ပဋ္ဌာန်းဆက် အားကောင်း
 ၍ လူဘုံလောကတွင် ကျင်
 လည်နေထိုင်လျက်ရှိကြသော
 ပါရမီရှင်များအတွက် အားထား
 စရာ ပဋ္ဌာန်းရွှေကျမ်း ရတနာဒိပံ
 ရွှေအလင်းတိုင် ပေါ်ထွက်လာ
 ပါပြီ။

ဤသို့ ပေါ်ထွက်ရအောင်
 လည်း ပဋ္ဌာန်းရွှေကျမ်းကျင့်စဉ်
 ကို အဓိဋ္ဌာန်တင် သမထစွမ်း
 အင်ဖြင့် စိမ့်၍ထားသဖြင့် ပါရမီ
 ရှင်များ လိုအပ်သော ကိစ္စအဝဝ
 ကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပါလိမ့်
 မည်။

အထူးသဖြင့် လျှို့ဝှက်စိမ့်
 ထားသော ဂမ္ဘီရပစ္စည်းတစ်မျိုး
 နှင့် တွဲဖက်၍ စိမ့်ထားပါသည်။
 အသေးစိတ်သိလိုသူများ လူ
 ကိုယ်တိုင်ကြွရောက်၍ မှာယူ
 နိုင်ပါသည်။

— ဆက်သွယ်ရန် —

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းရိုက်

အမှတ်(၂၇)၊ ၅၂-လမ်း(အောက်)၊
 ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
 ဖုန်း- ၀၉-၂၅၁၀၂၃၃၁၁

ဝထမံသရာဦးမောင်ကြီး

နှင့် တပည့်မိုက်

လှစံ(ပညာရေး)

ဝိဇ္ဇာဆရာကြီးများတို့သည် များသောအားဖြင့် မိမိတို့၏ ဝိဇ္ဇာခရီးလမ်းအတွက် အထောက်အကူရရှိနိုင်အောင် သင့်တော်သူများကို တပည့်အဖြစ် ဖွဲ့၍ သွန်သင်ဆုံးမပြီး ပညာပေးခြင်း၊ အစွမ်းသတ္တိများပေးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်တတ်ကြသည်။ အချို့သောတပည့်များသည် ဆရာဖြစ်သူကို ခရီးလမ်းပါရမီ ငြည့်ငါး ပညာသင်ယူကာ ဆရာတစ်ဆူဖြစ်သွားကြသည်။ အချို့သောတပည့်များမှာ ဆရာကျေးဇူးကိုမသိ ဆရာထိုက်မြန်၍ ခုက္ခပေးတတ်သလို အချို့တို့မှာ စည်းမောက်၍ ခုက္ခရောက်ကြသည်များလည်း ရှိခဲ့လေသည်။

ရန်ကုန်မြို့ လမ်းမတော်ရပ်ကွက်တွင် ပန်းတိုင်းဆရာ ဦးမောင်ကြီးဆိုလျှင် ဆီသိုမရှိ၊ အလွန်ထင်ရှား လူသိများသူတင်ဦး ဖြစ်ပေသည်။ ဦးမောင်ကြီးသည် ပန်းထိမ်လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်လျက် နှိုသော်လည်း အစွဲရတ်ပညာဘက်၌ ထည်း အလွန်ဝါသနာထုံသူဖြစ်သည်။ အချို့ကိုရရှိတိုင်း ဆေးအနီးမှ ထုတ်ယူဆစ်သော ပြဒါးကိုခဲစေ၍ ရထားသော ငြည့်ထုံးကို လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကျကျ အတိုင်း ဝိုင်စားလျက်ရှိလေသည်။ သို့

သော် သူ့အနေနှင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကျနသည့်ထင်သော်လည်း လိုအပ်ချက်ရှိနေသောကြောင့် ဓာတ်လုံးကား တန်ခိုးမပြတ် ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိတတ်သမျှ မှတ်သမျှပညာဖြင့် ဆိုင်ရာအထက်ဆရာကြီးများအား ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးပါရန် ပွဲများပေးပြီး အဓိဋ္ဌာန် ဥပုသ်များဆောက်တည်နေခဲ့သည်မှာ ကိုးပတ် (၆၃ ရက်)မျှပင် ပြည့်ခဲ့ပြီဖြစ်လေသည်။

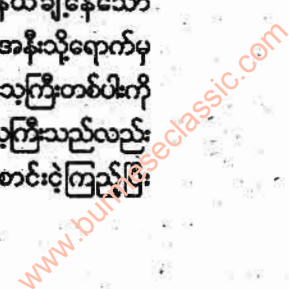
တစ်ခုသောညချမ်းတွင် ပန်းထိမ်ဆရာကြီး ဦးမောင်ကြီးအိပ်ပျော်နေစဉ် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ဝတ်ဆင်ထားသော ဝိဇ္ဇာအသွင်ရှိသည့် သူတော်စင်ကြီးတစ်ဦးသည် အိပ်မက်ထဲသို့ရောက်လာပြီး

“ဟဲ့... မောင်ကြီး ဓာတ်ပထမဆိုတာမျိုးဟာ တရားပစ္စမံနဲ့တွဲပြီး အလုပ်လုပ်ပါမှ သိဒ္ဓါပြီးနိုင်တယ်ကွဲ့။ ကိုယ်ကူငဲ့တရားမရှိဘဲနဲ့ ဘယ်အလုပ်မှ လုပ်လို့မရဘူး။ အခု မင်းလုပ်နေတဲ့ ဓာတ်ပထမ ထွက်ရပ်ပေါက်မျိုးဆိုတာ ကလည်း သမထ၊ ဝိပဿနာအလုပ်မရှိဘဲနဲ့ ထွက်ရပ်ပေါက်နိုင်ဘူး။ သရဏဂုဏ်မြဲပြီး သီလသမာဓိအားနဲ့ ထူထောင်ယူရမယ်။ အဲဒါကြောင့် သမာဓိ

ဝိပဿနာဖြစ်တဲ့ တရားပထမကို အတိအကျညွှန်ပြနိုင်တဲ့ ဆရာသမားကောင်းကိုရှာပြီး တရားအားထုတ်ဦးကွယ်။ အဲသလို ဆရာကောင်းနဲ့တွေ့ပြီး နည်းမှန်လမ်းမှန် တရားအားထုတ်ပြီးပြီဆိုရင်တော့ မင်လိုချင်တဲ့ ပေါက်ပါလိမ့်မယ်”

ဟု အမိန့်ရှိပြီး ထိုသူတော်စင်ဝိဇ္ဇာကြီးမှာ ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့သည်။ ဦးမောင်ကြီးမှာလည်း အိပ်ရာမှနိုးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဝမ်းပြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကာ ဓာတ်ပထမပေါက်ပြောက်ရေးအတွက် ဆရာအရှာထွက်ရန် အမြန်ဆုံး စီစဉ်လေတော့သည်။

ပန်းထိမ်ဆရာ ဦးမောင်ကြီးသည် ရွှေကြက်ရက်တုရား ငြေတော်ရင်း စံရွှေဆိပ်ကမ်းတွင် ကြီးမားလှသော လွယ်အိတ်ကြီးတစ်လုံးကိုလွယ်ကာ ကမ်းဟစ်ဖက်မှလာမည့် ကူးတို့လှေကို စောင့်မျှော်နေသည်။ တစ်ဖက်ကမ်းရှိ မင်းဝံတောင်တန်ကြီး၏ အလှအပကို ရှုမျှော်ခံစားရင်း အတွေးနယ်ချဲ့နေသော ဦးမောင်ကြီးသည် မိမိအနီးသို့ရောက်မှ လျှောက်လာသော ရသေ့ကြီးတစ်ပါးကို ပင့် သတ်မမှမိခဲ့။ ရသေ့ကြီးသည်လည်း သူ့ကိုတစ်ချက်မျှ စောင်းငဲ့ကြည့်ပြီး

မြစ်ကမ်းများသို့ အရောက်ဆင်းသွားခဲ့သည်။ ဦးရသေ့ ကမ်းနားသို့ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရွှေကြက်ရက်ကုန်းတစ်ဖက်မှ ကွေ့၍ထွက်လာသော ကူးတို့လှေတစ်စီးသည် ဦးရသေ့ရှေ့သို့ရောက်လာလေတော့သည်။ ထိုအခါ ဦးမောင်ကြီးသည် ကမ်းနားသို့ အပြေးအလွှားဆင်းသွားကာ ရသေ့ကြီးအား -

“တပည့်တော်လည်း စစ်ကိုင်းဘက်ကိုလိုက်ပါရစေဘုရား” ဟု တောင်းပန်ပြောကြားလိုက်သည်တွင် ရသေ့ကြီးသည် သူ့အားတစ်ချက်မျှ စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်ပြီး “အေး...လိုက်ခဲ” ဟုပြောဆိုလိုက်သည်။ ဦးမောင်ကြီးသည် ရသေ့ကြီးနှင့်အတူ ကူးတို့လှေစီး၍ လိုက်သွားရာ ထူးဆန်းစွာ လှေသည် အထူးလျင်မြန်ပေါ့ပါး၍ ရေပေါ်တွင် တစ်ရိပ်ရိပ်ပြေးနေသဖြင့် ရသေ့ကြီးကို မော်၍ကြည့်မိပြီး စိတ်ထဲမှလည်း “ဤရသေ့ကြီးကား သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်မဖြစ်နိုင်။ သိဒ္ဓိပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆပြီး ကြည့်ညှိလေးစားမှုပြုခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် စစ်ကိုင်းတစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြလေသည်။

တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်ခဲ့သော်လည်း တရားပြပေးမည့် အရာဖွေထွက်လာသော ဦးမောင်ကြီးသည် တည်းခိုစရာနှင့် အသိမိတ်ဆွေမရှိ။ ဘယ်ဆီသို့ သွားရမည်ကိုလည်းမသိ။ ထို့ကြောင့် ရသေ့ကြီးအား နောက်မှအမိလိုက်၍ -

“အရှင်ရသေ့ကြီး ရသေ့ကြီးနေထိုင်သောနေရာတွင် တပည့်တော်အား တစ်ညည့်မျှ အိပ်ခွင့်ပြုပါဘုရား” လျှောက်ထားရာ ရသေ့ကြီးက ဦးမောင်ကြီး

အား စိုက်ကြည့်နေလိုက်ပြီး အတန်ကြာမှ -

“အေး...လိုက်ခဲ” ဟူ၍ပင် ခပ်တိုတို အမိန့်ရှိခဲ့ပြန်သည်။ မင်းဝံတောင်တန်း ဥမင်ခြောက်ဆယ် မြောက်ဘက်ရှိ လျှိုမြောင်ကြီးအတွင်း၌ ဖောက်လုပ်ထားသော မြေဂူကြီးတစ်ခုထဲတွင် ရသေ့ကြီးက ဦးမောင်ကြီးအား နေစရာပေးခဲ့သည်။ စကားအထူးမပြောဘဲ ရသေ့ကြီးမှာ ဂူကြီး၏အတွင်းပိုင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားခဲ့သည်။ ဦးမောင်ကြီးကလည်း ဆန်းကြယ်လှသောဂူကြီးနှင့် ရသေ့ထူးကြီးကို အကဲခတ်၍ တွေးချင်ရာတွေး ထင်ချင်ရာထင်ရင်း မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ရာ အိပ်မက်ထဲတွင် တစ်ခါက တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးသော ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ် သူတော်စင်ကြီးရောက်ရှိလာပြီး -

“ဟဲ့...မောင်ကြီး၊ ဆရာအထူးရာဖို စိတ်ကူးမနေနဲ့တော့။ အခုတွေ့နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မင်းခဲဆရာဖြစ်မယ့်သူပဲ” ဟု ပြောဆိုပြီး ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပြန်လေသည်။

ဦးမောင်ကြီးသည်လည်း အိပ်ရာမှနိုးသောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်၍ ဦးရသေ့ကြီးကိုပင် “ငါ့ကို တရားပြန်မိယ့် ဆရာပဲ” ဟု တစ်ထစ်ချဆုံးဖြတ်၍ တပည့်ခံယူလိုစိတ်များ ပြင်းပြခဲ့လေသည်။ အရောင်ကွင်း၍ အလင်းသို့ရောက်သောအခါ ဦးရသေ့သည် ဦးမောင်ကြီးအားခေါ်၍ -

“ဟဲ့...ဒကာကြီး၊ အသင့်ကို တစ်ညအိပ်ရန်သာ ငါခွင့်ပြုခဲ့သည်။ ယခု သင်သွားလိုရာသို့ သွားပေးတော့

ဟု အမိန့်ရှိလိုက်လေသည်။ ဦးမောင်ကြီးသည် ရသေ့ကြီးအား ဝတ်ပြုလျက်

“မှန်လှပါဘုရား။ တပည့်တော်သည် ဤမင်းဝံတောင်တန်းကြီးတွင် တရားအားထုတ်လို၍ တရားပြပေးမည့် ဆရာ လာရာခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ အရှင်ရသေ့ကြီးကိုပင် ဆရာဟူ၍ သက်ဝင်ယုံကြည်မိပါသည်။ တပည့်တော်အား ဤနေ့ ဤအချိန်မှစ၍ တပည့်တစ်ယောက်ဟု အသိအမှတ်ပြုကာ တရားပေးသနားတော်မူပါဘုရား” ဟု လျှောက်ထားလိုက်လေသည်။

ဦးရသေ့လည်း အတန်ငယ်မျှစဉ်းစားပြီးနောက် ဦးမောင်ကြီးအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်ရှုပြီး အတန်ကြာမှ -

“အေး...ကောင်းပြီ” ဟု အမိန့်ရှိလေတော့သည်။

ထို့နောက် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တရားပထမ ပေါက်မြောက်ရေးအတွက် သမထနှင့် ဝိပဿနာတွဲလျက် တရားပေးလေသည်။ ဦးမောင်ကြီးကလည်း တပည့်တစ်ယောက်ပြုရမည်ဖြစ်သော ဝတ်တို့ကို မချို့ယွင်းမေဘဲ တရားကို သဲသဲမဲမဲ အားထုတ်သမှုပြုလေတော့သည်။ ဦးမောင်ကြီးသည် ဆရာဦးရသေ့ ပေးသောတရားကို မဇ္ဈိမပဋိပဒါထား၍ ကြိုးစားလေရာ တစ်နှစ်ခန့်မျှနှင့်ပင် တရား သိဒ္ဓိပေါက်မြောက်ခဲ့လေတော့သည်။ ထိုတရားသိဒ္ဓိအဟုန်ကြောင့်ပင် လျှင် ဓာတ်သိဒ္ဓိဘက်၌လည်း အခြားတို့ကိုရလျက် ကိစ္စပြီးသထားသော သွားခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ ဆရာ

ကြီးကလည်း -

"က... ငါ့တပည့် တော်လောက် ပြီး ပြန်ပေးတော့။ အောက်ခြံအောက် ရွာရောက်ရင် ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တွေ တည်ထားခဲ့တဲ့ စေတီတော်တွေ ဟာ ပင်လယ်ကမ်းစပ် မြို့ရွာတွေမှာရှိ တယ်။ တချို့ဆို ပျက်စီးနေပြီ။ အဲဒီ ဘုရားစေတီတွေကို မင်းက ပြန်ပြီးပြ ပြင်ပေးရမယ်။ ထီးတော်တင်ပေးရမယ်။ သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေလုပ်ပြီးရင် မင်းလည်း ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်မယ် ကွယ်" ဟု အမိန့်ရှိလိုက်လေသည်။

ဦးမောင်ကြီးသည် ရန်ကုန်မြို့ကို အခြေချစီသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရန် ကုန်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ သန်လျင်မြို့သို့ သွားရန် ကူးတို့သင်္ဘောကို စောင့်မျှော် နေစဉ် အဝတ်အစားခပ်စုတ်စုတ် ဝတ် ဆင်ထားသူ လူငယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့သောကြောင့် ထိုလူငယ်အား -

"မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ" "ကျွန်တော်နာမည် မောင်ချိုလို့ ခေါ်ပါတယ်"

"မောင်ချို ငါ ဘုရားစေတီပြုရန် သွားရမယ်။ မင်း ငါနဲ့လိုက်ခဲ့မလား။ မင်းကိုလည်း ချမ်းသာအောင် မမယ်" ဟု ပြောသဖြင့် အလုပ်မရှိ၍ အလုပ်ရှာ နေသော မောင်ချိုသည် ရေငတ်တုန်း ချေ တွင်းထဲကျသည့်ပမာဖြစ်၍ အား ရှာရုံသာပြန်ပြီး အတူလိုက်ပါမည်ဟု ပြောဆိုလိုက်လေသည်။ ပထမဆရာ ဦးမောင်ကြီးကား သူ၏ အမည်နာမကို နေပြောဆိုခြင်းမပြုဘဲ အောင်ချိုအား သန်လျင်ဘက်ကမ်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွား ပြီး သန်လျင်မှတစ်ဖန် "ဗိုလ်ချုပ်" ဟု ခေါ်ဆိုသောရွာသို့ ရောက်ရှိသွားကြလေ

သည်။ မောင်ချိုသည် သန်လျင်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ရွာသို့သွားသော လမ်းခရီးကို သာ မှတ်မိသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ရွာမှတစ်ဖန် ပင်လယ်ကမ်းခြေသို့ ခြေလျင်သွားရ သော ခရီး လမ်းကိုကား မမှတ်မိတော့ ချေ။ ဤသို့ဖြင့် အချိန်အတော်ကြာ အောင် နာရီပေါင်းများစွာ လမ်းလျှောက် ခဲ့ကြပြီးနောက် ပင်လယ်ကမ်းစပ်အနီး တွင် ယိုပွင်းပျက်စီးနေသော စေတီ တော်တစ်ဆူရှိရာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြ သည်။ ထိုအခါ ပထမဆရာဦးမောင် ကြီးမှ "ငါ့တပည့် ရောက်ပြီကွယ်။ ဒါ တို့ပြင်ဆင်ရမယ့် စေတီတော်ပဲ" ဟု ဆို လိုက်လေသည်။

မောင်ချိုသည် ဦးမောင်ကြီးအား အဝတ်နှင့် အနေအထိုင်ကိုကြည့်ပြီး လူသူတော်ကြီးဟူ၍သာ အသိအမှတ်ပြု ပြီး "ဆရာကြီး" ဟု ခေါ်လေ့ရှိသည်။ ထိုဆရာကြီးသည် ထမင်းစားခြင်း၊ ရေ ချိုးခြင်း၊ အဝတ်အစားလဲလှယ်ခြင်းတို့ ကို တစ်ခါမျှ မတွေ့မမြင်။ သူ့အားလည်း ငှက်ပျောသီးတစ်လုံးမျှသာ ကျွေးထား ခ်။ ထိုငှက်ပျောသီးတစ်လုံးကို စားပြီး နောက် သူသည် အလွန်ဝေးလံလှသော ခရီးကို မမောမပန်းဘဲ ခြေလျင် လျှောက်၍ လာနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုငှက်ပျော သီးကိုစားပြီးသည့်နောက် ထမင်းစားလို စိတ် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မဖြစ်မိခဲ့။ သုံး လတိုင်တိုင်ကြာအောင်ပင် ထိုတွင်လယ် ကမ်းစပ်ရှိဘုရားကို ပြုပြင်နေခဲ့ရသည်။

ဘုရားပြင်ရာတွင်လည်း အလွန် ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်များကို နေ့ စဉ် တွေ့မြင်နေရသည်။ ထူးဆန်းပုံမှာ နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် လှေကြီးတစ်စီး ဖြင့် ပန်းရန်သမားများသည် ဘီလပ်မြေ

အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက်များကို တစ်ပါ တည်းယူဆောင်၍ ရောက်ရှိလာကြ သည်။ ဆရာကြီးက မောင်ချိုအား ထို အလုပ်သမားများကို ကြည့်ရှုခိုင်းစေရန် တာဝန်ပေးထားသဖြင့် ကြည့်ရှုခိုင်းစေ ရသည်။ ညနေစောင်း၍ အလုပ်သိမ်း သောအခါတွင် "ဒီကနေ့ အလုပ်သမား ခ ဘယ်လောက်ကျသလဲ။ ပစ္စည်းမိုး ဘယ်လောက်ကျသလဲ" ဟု မောင်ချိုက မေးပြီး ကျသင့်သော အဖိုးလက်ခကို ဆရာကြီးအား ပြန်လည်ပြောပြရသည်။ ဆရာကြီးကလည်း ကျသင့်သော အဖိုး လက်ခကို မည်သည့်နေရာမှရသည်ဟု မသိရသော ငွေစက္ကူအသစ်စက်စက် များဖြင့် နေ့စဉ်ရှင်းပေးလေသည်။ နေ့ စဉ်နေ့တိုင်း ထိုအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ ရာ သုံးလမျှကြာသောအခါ ဘုရားပြင် ဆင်မှု လုပ်ငန်းမှာ ပြီးစီးသွားခဲ့လေ သည်။ မောင်ချို၏စိတ်ထဲတွင် သူ မနေ့ တစ်နေ့ကမှ ဤဘုရားကို စဉ်ပြုပြင် သည်။ အပြီးမြန်လှသည်ဟု မှတ်ထင် နေလေသည်။

"ဟဲ့... မောင်ချို၊ ဒီကနေ့ ဘုရား ကို အနေကတတ်ပယ်ကွယ်။ ကြား လား အမှိုက်သရိုက်တွေ သစ်ဝါးတွေ အားလုံးရှင်းထား"

ဟု ဆရာကြီးကပြောသဖြင့် စောစီးစီးကပင် အမှိုက်သရိုက်များ လင်းခဲ့ရာ နေရောင်ခြည်ပွင့်လာ သာ အခါ ပြီးစီးနေပြီဖြစ်သည်။ ယင်း ဘုရား အနေကတတ်မည်ဟု ပြောသော် လည်း သံဃာတော်များ ပင့်ဖိတ်ထား သည်လည်းမရှိ။ မိမိကိုလည်း မပင့်ခိုင်း။ ပန်းရန်အလုပ်သမားများကိုလည်း ပင့် ခိုင်းထားသည်ကို မတွေ့ရ။ မည်ကဲ့သို့

ဘုရားအနေကတင်မည်နည်းဟု စိတ် ကူးတွေးတောရင်း ဆရာကြီးထံ သွား မေးကြည့်ဦးမည်ဟု ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်မှ ဆင်းလာရာ ဆရာကြီးသည် ထွက်ပြုစ ဖြစ်သော နေမင်းကြီးဘက်သို့ မျက်နှာ မူလျက် မတ်တတ်ရပ်ပြီး လက်နှစ်ဖက် ကိုယှက်၍ နူးပေါ်တင်ထားရင်း နှုတ်မှ တထွတ်တွတ်ပြောဆိုနေသည်ကို တွေ့ ရသည်။ အသံမှာ ညင်ညင်သာသာနှင့် အလွန်တိုးလှသောကြောင့် ဆရာကြီး ဘာပြောနေသည် သူမသိ။ သူကိုယ်တိုင် လည်း အရှောက် မိုးကောင်းကင်ဆီ သို့ မျှော်ကြည့်ကာ မတ်တတ်ရပ်နေမိ လေသည်။

မကြာမီပင် အရှောက်မိုးကောင်း ကင်ထက်မှ ကောင်းကင်ခရီးအတိုင်း မြန်ကြွလာသော ရသေ့လေးရာကျော် ကို မြင်လိုက်ရသည်။ ထိုရသေ့များတို့ ကို ရှေ့ဆုံးမှ ဆရာရသေ့ကြီးတစ်ဦးက ဦးဆောင်လာပြီး နောက်မှ တစ်ပါးပြီး တစ်ပါး အစဉ်လိုက် မြေပေါ်သို့ သက် ဆင်းလာကြသည်။ ဆရာကြီးသည် လည်း ရှေ့ဆုံးမှ ဆရာရသေ့ကြီးအား ခရီး ဦးကြိုပြု၏။ နှုတ်ဆက်စကားပြော ကြားပြီး ရသေ့တို့အား ခရီးဦးကြိုပြု လျက်ရှိသည့် မောင်ချိုသည်လည်း သူ၏ ဆရာကြီးဘေးတွင် ကပ်၍ရပ်ပြီး ရသေ့ တို့အား အရိုအသေပြုလျက် ရှိလေ သည်။ ရသေ့ ၄၀၀ ကျော်တို့သည် စေတီတော်မြတ်အား လက်ျာရစ်သုံး ပတ် လှည့်လည်ပူဇော်ပြီးလျှင် အနေက တတင်ပေးကြပြီး လာစဉ်ကကဲ့သို့ပင် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ပြန်လည်ကြွသွား ကြလေသည်။

မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်

ထူးဆန်းမှုများ မျက်မြင်ကြုံတွေ့နေ သဖြင့် ငေးမောကြည့်နေမိသော မောင်ချို အား ဆရာကြီးက -

“က...မောင်ချို ဆရာကိစ္စတော့ ပြီးပြီ။ တပည့်အတွက်ပဲ လုပ်ပေးဖို့လို တော့တယ်”ဟု အမိန့်ရှိပြီး “စ-မ” အက္ခရာ အင်းသွားအစီအရင်ကို သင် ကြားပေးပြီး အဟိန်းမန္တန်ကိုလည်း နှုတ်တိုက်ရအောင် သင်ပေးလိုက်သည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ရှားမီးသွေးကို ရအောင်ရှာစေပြီး မီးအဖိုခိုင်းသဖြင့် မောင်ချိုသည် ရှားမီးသွေး မီးဖို၍နေ သည်။ ဆရာကြီးသည် အိုခြင်းကွဲတစ် ခုကိုယူ၍ သူ၏ခါး၌ အသင့်ပါလာသော ကြုတ်ထဲမှ ပြဒါးရည်အနည်းငယ်ကို ထည့်၍ မီးဖိုပေါ်သို့ တင်ထားလိုက် သည်။ ထိုနောက် ဆရာကြီးသည် လက်ညှိုးနှင့်မွှေးပြီး ပြန်ချလိုက်ရာ ပြဒါး အားလုံးတို့သည် လောက်စာလုံးလုံး၍ ရသော ရွှံ့ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသည်။ ဆရာ ကြီးသည် လက်ဝါးထဲသို့ထည့်၍လုံးပြီး မောင်ချိုအား -

“မောင်ချို မင်း ဘာနေသားလဲ” ဟု မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော် အင်္ဂါသားပါ ဆရာ ကြီး”ဟု ဖြေလိုက်သဖြင့် စေတီတော် ၏ အင်္ဂါထောင့်တွင် ထိုဓာတ်လုံးကို သိခွိုတင်ပြီး -

“ရှေး...မောင်ချို ဒီဓာတ်လုံးနဲ့ ဆေးကုစားပေတော့။ စပအင်းကိုလည်း ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးပြု ကြားလား”ဟု ပြောပြီး -

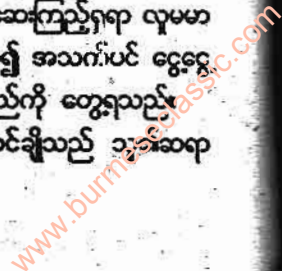
“ကျွန်ုပ်၏တပည့် အင်္ဂါသား မောင်ချိုသည် နေ့အခါ နေနတ်သား ညအခါ လနတ်သားကဲ့သို့ ထင်ရှား

သောတန်ခိုးရှင် ဖြစ်ပါစေသတည်း”ဟု အမိန့်ပြန်ဆိုလိုက်လေသည်။ ထိုနောက် မောင်ချိုအား ဦးခေါင်းကိုပုတ်ခါ -

“ငါ့တပည့် မင်း ဝ။ အသက် ၄၀ မပြည့်မချင်း မိန်းမ မယူလေနှင့်။

၂။ ပစ္စည်းမစုလေနှင့်။ ငါမှာခွဲတဲ့ အမိန့်အတိုင်း လိုက်နာလျှင် ငါနှင့်ပြန် တွေ့ရမည်။ မင်း ဒီလမ်းကပြန်ပေဘော” ဟူ၍ အပြန်လမ်းကို ညွှန်ပြပြော ခိုပြီး ဆရာကြီး ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့ သည်။

မောင်ချိုလည်း ဘုရားကိုဝတ်ပြု ၍ ဆရာကြီးညွှန်ပြသည့်လမ်းအတိုင်း လာခဲ့ရာ တစ်ခဏချင်းပင် ဗိုလ်ချုပ်ရွာ သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလေသည်။ ရွာထဲ သို့ ဝင်မိလျှင် သခွတ်ပင်အောက်တွင် ခေတ္တနားနေမိသည်။ ထိုအခါ ရှ.ထဲမှ ထွက်လာသော လူတစ်ယောက်သည် လည်း သခွတ်ပင်အောက်သို့ လာ ရောက်နားနေသဖြင့် စကားလက်ဆုံကျ ရာမှ သူသည် ဆေးဆရာတစ်ဦးဖြစ် ကြောင်း ပြောကြားလိုက်သည်။ ထိုအခါ ရွာသားက မည်သည့်အစာကိုမျှမစား၊ ရေပင်မသောက်နိုင်လောက်အောင် ရော ဂါဖြစ်နေသော သေအုန်းနီးဖြစ်နေသော သူနှင့် ဆွေမျိုးနီးစပ်တော်သူ သူကြီး သမီး၏ ရောဂါဝေဒနာကို ကုသပေး ရန် တောင်းပန်ပြောဆိုလေတော့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူကြီးကိုယ်တိုင်ရောက် လာပြီး ဆရာမောင်ချိုကို ပင့်လေသော ကြောင့် သူကြီးအိမ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ လူမဟာကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုရာ လူမဟ မှာ သွားများစေ၍ အသက်ပင် ငွေငွေ မျှသာ ကျန်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ဆရာမောင်ချိုသည် သူ့ဆရာ

ကြီးကို အားကိုးသူဖြစ်သည်အတိုင်း ဆရာကြီးပေးလိုက်သော သိဒ္ဓိတန်ခိုးကြောင့် စောင့်ပျောက်မည်ဟု ယုံကြည်သည့်အတိုင်း ကွမ်းရွက်ကိုတောင်း၍ စမအင်းကို ချလိုက်သည်။ ထိုကွမ်းရွက်ကို ရေနွေးအိုးထဲသို့ထည့်၍ ပြုတ်စေသည်အခါ မူလအစိမ်းရောင်အဖြစ်မှ လုံးဝ ညိုနွမ်းမသွားဘဲ အစိမ်းရောင်သာဖြစ်နေသည်ကို အားလုံးတွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဆရာမောင်ချို၏ ပညာစွမ်းကို အထင်ကြီးမိကြသည်။ ထိုနောက် ထိုကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်တွင် ဆရာကြီးပေးထားသော ဓာတ်လုံးကိုစိမ်း၍ လှူနာဖြစ်သူ၏ ပါစပ်အတွင်းသို့ ရေစက်ချပေးလိုက်သည်။ လှူမမာသည် ပြန်၍ အသက်ဝင်လာသည်ပမာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်လာသည်။ ရေတိုက်၍ရလာသည်။ နာရီအနည်းငယ်အကြာတွင် ပါစပ်မှ အသံသံသံဖြင့် အစာစားချင်ကြောင်းပြော၍ ကြက်စွပ်ပြုတ်ရည်အနည်းငယ်သာ တိုက်ပေးစေသည်။ နောက်သုံးရက်မျှအကြာတွင် လှူမမာသည် သိသိသာသာ သက်သာလာသည်ကို တွေ့ရတော့သည်။ သူ့ကြီးနှင့် သူ့ကြီးကတော်တို့သည် ဆရာမောင်ချိုအား ကျေးဇူးတင်လှသဖြင့် ဝတ်စုံအိမ်နှင့် ငွေသား ၇၀၀ ကျပ်တို့ကို အပ်တော့ကြလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဆရာချို ဆရာချိုဟူ၍ နာမည်ကြီးလာရာ ဆရာချိုသည် ငွေထွေးစုပိလာသဖြင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ချိန္ဒအသေသို့ လှည့်လည်လာရာမှခြင်းကြောင့် ပြန်မပြည်အရပ်ရပ်သို့လှည့်၍ ဆရာမောင်ချိုပေးလေတော့သည်။ မကွေးမြို့သို့ရောက်သောအခါတွင်လည်း မည်

သည့် ဆေးဆရာမျှ ကုသ၍မရသော နာတာရှည်ရောဂါသည်များ။ ပုလိပ်ရောဂါသည်များကို ပျောက်ကင်းအောင် ကုသနိုင်ခဲ့သဖြင့် နာမည်သတင်းကြီးခဲ့သည်။ သတင်းကြီးသလောက် ဝင်ငွေလည်းပြောခဲ့လေသည်။

နာမည်ကြီး ဝင်ငွေများသော ဆေးဆရာ မောင်ချိုအား အချိုးသမီးများ ဝိုင်း၍နေလေပြီ။ အသက် ၄၀ ပြည့်ရန် နှစ်နှစ်ခန့်လိုနေသေးသော မောင်ချိုအား အချိုးရော၊ အစိုရော ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေခဲ့လေပြီ။ အချိုးသော အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေများကလည်း "ဆရာမှာ ပစ္စည်းအား ငွေအား ပညာအားတွေ ပြည့်စုံနေမှတော့ ပြုစုပေးမယ့်သူတော့ ရှိရမှာပေါ့"ဟူ၍ ခြောက်ပေကြသည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှေ့ငွေရတနာတို့သည် မာန်မာန်ကို တက်ကြွစေသည်သာမက မိဘ၊ ဆရာသမားတို့ကိုပင် အာခံ၍ ကာပြန်တတ်သည်။ မောင်ချို၏ဆရာကြီးက ပစ္စည်းမရလေနှင့် အမိန့်ရှိထားသော်လည်း မနာခံဘဲ စုဆောင်းခဲ့သဖြင့် ငွေ လေးငါးသောင်းလောက်ပင် ရှိနေပြီ။ အသက် ၄၀ မပြည့်မီ မိန်းမ မယူပါနဲ့ဟူသော စကားကိုလည်း တော်လှန်၍ မုဆိုးမတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ယူလိုက်လေသည်။ ထိုမိန်းမကလည်း အသုံးအပြုန်းကြီးသည်နှင့် ရှာသလောက်ငွေများမလောက်၍ ဆေးဖိုးများ မတရားတောင်း၍ အသပြာဆရာချိုဟူ၍ပင် နာမည်ထွက်ခဲ့ရလေပြီ။

ကတိသစ္စာ တည်သောအခါ နွယ်မြက်သစ်ပင်များ ဆေးဖက်ဝင်ခဲ့သော်လည်း ကတိသစ္စာ ပျက်ခဲ့သော သူအတွက် မိမိ၏ အတတ်ပညာများ

ပင် အစွမ်းမရှိ ပျောက်ကွယ်တတ်ကြလေသည်။ ဆရာကြီးပေးထားသော ဓာတ်လုံးသည် မူလက ဝင်းဝင်းပြောင်ပြောင်ရှိနေရာမှ ယခုအခါ အရောင်မိန့်ခဲ့လေပြီ။ မူလက ညအခါတွင် စာအုပ်ပေါ်တင်၍ စာကြည့်နိုင်အောင် အလင်းရောင်ပေးခဲ့သော ဓာတ်လုံးသည် ယခုလုံးဝ အရောင်မထွက်တော့။ ရွှေနားတောင်းရောင်ကြောင့်ပင်ပြောင် ဆိုသကဲ့သို့ ဓာတ်လုံးကြောင့် ဆေးစွမ်းထက်ခဲ့သော ဆရာချိုမှာ ကတိသစ္စာပျက်ယွင်း မှုကြောင့် ဆေးစွမ်းမထက်နိုင်တော့ပေ။ ဓာတ်လုံးက မစွမ်းတော့သဖြင့် စမအင်းဖြင့် ကုပါသော်လည်း ချောင်ဆိုးရောဂါကိုပင် ပျောက်အောင် မကုနိုင်တော့ပေ။

ရှာထားသမျှပစ္စည်းများ ကုန်သောအခါ ငွေမက်သောမိန်းမသည် ငွေမရှာနိုင်သော ဆရာချိုကို ပစ်၍ထားခဲ့သည်။ ဆရာချိုသည် ထိုအရပ်မှထွက်ခွာ၍ အခြားအရပ်တစ်ခုတွင် ဆင်းရဲချို့တဲ့စွာနေထိုင်ပြီး သူ၏ဘဝကို အဆုံးသတ်ခဲ့ရလေသည်။ ဆရာချိုသည် ဆရာကောင်းနှင့် တွေ့ခဲ့ရသော်လည်း တပည့်မိုက်တစ်ဦးဖြစ်၍ ကတိသစ္စာ ဖောက်ဖျက်မိသဖြင့် သူ၏ဘဝ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရသည်ကို မှတ်တမ်းတစ်ခုအဖြစ် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပေသည်။

လှစံ(ပညာရေး)

ပိုခြင်းပြု

ပထမတရားမဂ္ဂဇင်း၊ သာသနာပြုဦးလှရှိန်။

မဟာဂီတ ကျိုက်လတ်ဦးပြုံးချို

တောဘုမ္မာနှင့် မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေကောင် မိုးမြင့်လွင်

မဟာဂီတကျမ်းပြု ဂီတစာဆိုဆရာကြီး ကျိုက်လတ် ဦးပြုံးချိုရေးစပ်သည့် တောဘုမ္မာသီချင်းခုံကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ရေးပြချင်သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပါပြီ။ ဘာကြောင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ မရေးဖြစ်တာလည်းဟု ဆိုပါလျှင် သီချင်း ထဲမှာပါသည့်အတိုင်းပင် ဝန်ခံဖြေပါမယ်။

ဆရာကြီး ဦးပြုံးချိုဆိုထားသည်မှာ (ကိုယ့်ကိုယ် သနားပါ များသတ္တဝါ)၊ လောဘ၊ ဓေါသ၊ မောဟလောင်စီး ကိလေသာ တဟုန်းဟုန်းတောက်လို့သာ တဖြန်းဖြန်းမောက် မို့စွာဟု ဆိုသည့်အတိုင်းပင် ကျွန်တော်သည် ပုထုဇဉ်လူ သားတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်မို့ တရားသိသော်လည်း ခန္ဓာ မှာ တရားမရှာမိလေတော့ ကိုယ့်ကိုယ်လည်း သနားစရာဟု မထင်ခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် သီချင်း၏နိဒါန်းမှာ ဆိုထားသည်မှာ -

“တောဘုမ္မာ အနိစ္စာ ဒုက္ခာ အနတ္တာ တရားမရလို များလှသံသရာ ကာမောယော ဘဝေါယာ ဒိဋ္ဌောယာ အဝိဇ္ဇောယာ စိတ်မောဟာမကင်းတာ အရင်းခံသူတဏှာ ဒိဋ္ဌိဉာဏ်ဝင်စား ထင်မှားမြင်ငြားကြတာ လှပ နတ်ပဲ မှတ်စွဲ လို့သာ မှားချက်အလွန်နာ”

အလွန်မှန်ပါသည်။ ဆရာကြီး၏ တောဘုမ္မာသီချင်းကို ပာစဉ်ကတည်းက အာရုံစိုက်နားထောင်ခဲ့ရပါသည်။ သီချင်း တစ်ပုဒ်ချင်း၏ အဓိပ္ပာယ်သည် ဝိပဿနာကို မြင်အောင်ပြ နေသည်ကိုလည်း သဘောပေါက်ပါသည်။

သို့သော် သဒ္ဓါရသဘောကို မမြင်မိသလို ဆင်းရဲကို လည်းမမြင်၊ မမြင်ကိုလည်း မြသည်ဟုထင်မှတ်။ ဆရာ

ရာ ငါလုပ်တာ' ငါ့သဘောပဲရယ်လို့ ထင်မှတ်ကာ တရား ခဲ့တာလည်း အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ ဒီလိုအခါ မှား အမှတ်မှား တရားမရခြင်း၏အရင်းခံသည် တစ်နှုတ် ဆိုရသော် တရားခံသည် အရင်းခံသူ တဏှာဆိုသည့်အတိုင်း တဏှာပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။

သို့ကြောင့်လည်း ဘုရားရှင်သည် သဗ္ဗညုတစ္ဆေတော် ရပြီသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အနေကတတိသံသာ အစရှိသောဂါထာဖြင့် -

ဟယ်...တဏှာယောက္ခဏံ ပဲကွပ်သမား တရား ကိုငါတွေ့ပြီ။ အခု ငါ နှင့်လက်ကငါလွတ်ပြီ ကျွတ်ပြီ။ ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ကျွန်တော်၏ အားလုံး အမှားကို အမှန်ထင်နေသမျှတော့ အပါယ်ငဲ့နဲ့ ဖြစ်မည့် အကြောင်းကိုလည်း ဆရာကြီးမှ ဣသို ဆိုထား ပါသည်။

“ငါ့သား ငါ့မယား လင်သားဥစ္စာ ငါ့ကိုယ်ငါဟာ အခု မကွာ သက္ကာယကြောင့် မာနတွေထောင်ကြတာ ဝိပဿနာဝင်စား ထင်ရှားမြင်ငြားကြပါ ဘာမျှရှာမရ အသာရကုန်စွာ ဖြစ်ရင်း တည်ရင်း ပျက်ရင်းချုပ်ကာ ရုပ္ပတိသည် ဖောက်ပြန်မဆိတ်ပါ အနိစ္စလက္ခဏာ ရုပ်တရား နာမ်တရား နှစ်ဖြာ အနာသေမည် အတည်မကျပါ သဒ္ဓါရဟာ ဘင်ကာမ မကြာ ငါ့ဖြာဂတိမှာ လေးဘုံအပါယ်ငဲ့ရဲစာ xxx”

ထိုသီချင်းပိုဒ်ကို သေချာစွာဖတ် ကြည့်ဆိုကြည့်လို သောအခါ ကျွန်တော် ဆရာကြီးအား ကြည့်ညှိမဆုံး သင် အုပ်ချိကန်တော့မိပါသည်။ ဆရာကြီး ဦးပြုံးချိုသည် တစ်ထိုင်

ထည်းနှင့် တရားမြင်အောင်ပြနိုင်သည့် ကမ္မတ္တာနာစရိယ ဓမ္မိယကြီးတစ်ပါးလို တောဘုမ္မာသီချင်းတစ်ပုဒ်ဖြင့် မိမိတို့ အဟုတ်ထင်နေကြသည့် အပုပ်မစင်ခန္ဓာရုပ်ကြီးကို မြင် အောင်ပြသွားပါသည်။

ဤနေရာ၌ ကျွန်တော်စာ၏ နိဒါန်းတွင် ပြောခဲ့ပါ သည်။ တောဘုမ္မာကို ရေးချင်တာ ကြာခဲ့ပါပြီ။ သို့သော် ဘာ ကြောင့်မရေးဖြစ်သည်မှာလည်း လိုရင်းကိုဆိုရလျှင် အရင်းခံ အထူးကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် ကျွန်တော်သည် ပရိယတ်သမားတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ စာတွေ့ရှိသော်လည်း ငါတွေ့ ခန္ဓာတွေ့ဆိုသည် ထား မိမိကိုယ်တိုင် ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်မှသာလျှင် ခန္ဓာမှာ တရားတွေ့နိုင်မည်ဖြစ်လေသည်။ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ဖို့ဆိုသည်မှာလည်း တရားရိပ်သတွင် တရားအား ထုတ်မှသာ ကိုယ်တွေ့ ဉာဏ်စဉ်ကို သိမြင်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

မှန်ရာကို ရိုးသားစွာ ဝန်ခံရပါလျှင် ကျွန်တော်ဘဝ သက်တမ်းတစ်လျှောက်တွင် ဘယ်ရိပ်သာမှာမှ တရားအား ထုတ်ဖူးခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ ရိပ်သာဝင်၍ တရားအားထုတ်ဖို့လည်း မိမိတို့တစ်ခါဖူးမှ မရှိခဲ့သည်မှာ အမှန်ဖြစ်သည်။ ပွင့်ပွင့် သင်လင်းဆိုရလျှင် အညောင်းထိုင်ရမှာကို အကြောက်ဆုံး ဖြစ်သည်။

သို့ပေမယ့် ဒီနှစ် ၂၀၁၅ ခုနှစ်ထဲမှာတော့ ကျွန်တော် ဝေးရိပ်သာ တစ်ခုသို့ ဝင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၅ ရက်ကြာ တရား အားထုတ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့အားထုတ်ခဲ့သဖြင့် မဟာဂီတစာ ၏ ဆရာကြီး ကျိုက်လတ်ဦးပြုံးချို၏ တောဘုမ္မာသီချင်းခံကို တွေ့နှင့် လက်တွေ့ ပေါင်းစပ်ကာ ရေးနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤနေရာမှာလည်း ကျွန်တော် အားထုတ် တရားရိပ် သာဝင်ဖြစ်အောင်၊ ဝင်နိုင်အောင် လမ်းညွှန်လမ်းပြပေးသူ ခန္ဓာမိတ်ဆွေ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ သူမ၏ လမ်း ပြည့်စုံသည်အတွက်ကြောင့် ယခုလို တရားအားထုတ်ရသည့် အတွက် ကျေးဇူးတင်၍မဆုံးပါ။ သို့ဖြစ်၍လည်း အစမှအဆုံး ဝင် တစ်ဆယ့်ငါးရက်ပြည့်သည်အထိ ဝိပဿနာတရားများ ပြည့်စုံစွာ ဓမ္မမိတ်ဆွေ၏ ဓမ္မလမ်းပြ ကျေးဇူးပြုတ်ကို ပေးဆပ် ခြင်းဖြစ်သည်။

အလျဉ်းသင့်၍ပြောရလျှင် အစပထမ ရိပ်သာဝင်စ

တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်လောက်တွင် ရိပ်သာဝင်ရန် လမ်းညွှန် သော ထိုဓမ္မမိတ်ဆွေ အမျိုးသမီးကို စိတ်တော်တော်ဆိုးမိ သည်မှာ အမှန်ဖြစ်သည်။ တစ်ခါထိုင်လျှင် တစ်နာရီ မလုပ် မယုက် တစ်နေ့ကိုးကြိမ်ထိုင်ရသည်။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲရှိသမျှ အကြောတွေ့ အခြင်တွေ့ ပြတ်ကုန်ပြီလားထင်ရသည်။ တစ် ကိုယ်လုံး ဟိုကနား၊ ဒီကကိုက်၊ တရားသာထိုင်နေရသည် စိတ်ထဲက တောက်တခတ်ခတ်နှင့်ပင်။ ငါ့ကို ဒီလောက်ပင် ပန်းတဲရိပ်သာ ပို့ရကောင်းလားဟု တွေးတွေးပြီး စိတ်ကတိုနေ မိတော့သည်။

သို့သော် နှစ်ရက်လွန်မြောက် သုံးရက်ရောက်လာ သောအခါ ဝင်လေ၊ ထွက်လေ ရှုမှတ်ရင်း ဝေဒနာများသက် သာလာပြီး တရားရှုမှတ်ရသည်မှာ ကောင်းလာတော့သည်။ ထိုအခါမှ ဓမ္မမိတ်ဆွေအမျိုးသမီးအား ကျေးဇူးတင်မဆုံးနိုင် တော့ပေ။ စောစောက/ မနောက်ဖြင့် ပြစ်မှားမိသည်များကို လည်း စိတ်ထဲမှလည်းကောင်း၊ ဝစီကံဖြင့်လည်းကောင်း တောင်းပန်ရတော့သည်။ မှတ်မှတ်ရရ ၂၀၁၅ ဇူလိုင်လ ၁ ရက်မှသည် ၁၅ ရက်နေ့ထိ အောင်မြင်စွာ တရားအားထုတ် နိုင်ခဲ့သည်။

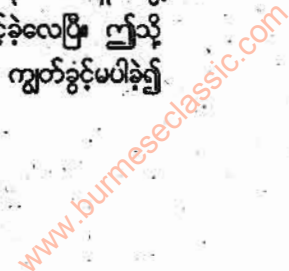
သို့ကြောင့်လည်း ဆရာကြီးမှ -

“နှစ် လ နေ့ရက် နာရီတွေဟာ အချိန်အလကား မလွန်စေရာ ကာမဂုဏ် ရှုမှတ်ဆိုရာကို ဖျက်ချိန်မီသာ ဖြစ်ရာ အစ သံသရာ ပညာပါရမီ ကြီးရှင်အောင်ဖို့ပါ”

မှန်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ လေးသစ္စာ မမြင် ကန်းခဲ့တာမို့ ပင်ပန်းစွာ ဘဝကို ဖြတ်ထိန်းခဲ့ရပါပြီ။ ပစ္စည်း ဥစ္စာနေတွေ ဘယ်လောက်ပင်ချမ်းသာပါစေ ခန္ဓာတွင် ဉာဏ် မမြင်သမျှတော့ လူဘုံ၊ နတ်ဘုံ၊ ဗြဟ္မာဘုံမှာ သံသရာလည် ပြီး ဒီခန္ဓာပြန်ရ သံသရာလည်ပြီး နေကြရဦးမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဒါကိုပင် တောဘုမ္မာဘုံသုံးပါးဟု ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် တရားအားထုတ်ရင်း ကိုယ့် ကိုယ်ကို ပြန်မေးမိသည်။

ကံ... မင်းဘဝမှာ မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေမှန်လည်း တွေ့ရပြီ။ ထိုမိတ်ဆွေ၏ လမ်းပြပေးလို တရားလမ်းစရာတွေ ခဲ့ပြီ။ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် လေးဆူဘုရားပွင့်ခဲ့လေပြီ။ ဤသို့ ဘုရားရှင်လေးဆူပွင့်ခဲ့တာ မှန်သော်လည်း ကျွတ်ခွင့်မပါခဲ့၍

ဒီသံသရာမှာ ဒီခန္ဓာနှင့် သံသရာလည်ပြန်လေပြီ။ စဉ်းစားလေ။ အပွင့်ရယ်ငုံ တစ်ငုံတော့ကျန်ပါသေး ဆိုထားသည်။ မဟုတ်ပါလား။ အရိမေတ္တယုတ္တရာရင်ပွင့်ဖို့ ကျန်သေးသည်။

ယနေ့လည်း ဘုရားသာသနာ တည်နေဆဲဖြစ်သည်။ ကြိုးစားလျှင် လွတ်မြောက်နိုင်သေးသည်။ မင်းကြိုးစားမှာလား။ ဆက်မိုက်မှာလား။ လူဆိုသည်က ခက်သည်။ ပါယသို့ရမတ်မနော ဆိုသည့်အတိုင်း မကောင်းမှု၌သာ စိတ်က မွေ့လျော်တတ်ကြသည်။ ဒီတော့ မင်းရှေ့ကိုတိုးလို့ မိုက်ဦးမည်ဆိုလျှင် -

“အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တွေဟာ ပြုလွယ်ဖြစ်လွယ် စိတ်အားထက်သန်စွာ နှုတ်ရွာနိဗ္ဗာန် လမ်းကိုလှမ်းဖို့ အမှုဟာ ထဲစိတ်မပါ နေရာဟောင်းကို လွန်အောက်မေ့တာ လေးဘုံပါယ်ရွာ လေးဘုံပါယ်ရွာထဲမှာ နေမြဲသာ များသည်သတ္တဝါ”

တန်ဖိုးကြီးလှပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဖြစ်ကြသည်မို့ ဤသို့သော ဓမ္မတေးများထဲမှ တရားရှာလည်းတွေ့နိုင်သလို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း အမှားပြင် အမှန်ကိုမြင်အောင် ရှုနိုင်ပါသည်။ တကယ်လည်း ကျွန်တော်အပါအဝင် ပုထုဇဉ်ဟူသမျှ အများစုသည် ဒုက္ခခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းရာအမှန် နိဗ္ဗာန်နန်းကိုလှမ်းဖို့ ကြိုးစားအားထုတ်ကြရာမှာ စိတ်ထဲမပါကြသည်မှာလည်း အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ သည်တော့ တစ်နေထွက်၊ တစ်နေဝင်၊ တစ်မိုးချုပ်၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာန၊ အတ္တတွေနှင့် နေရာဟောင်းကိုပဲ ပြန်သွားနေကြသည်ကို သတိပြုကြဖို့ လိုပါသည်။ နေရာဟောင်းဆိုသည်ကား အပါယ်လေးဘုံကို ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ တွေးကြည့်လျှင် ဤခရီးနီးပါလျက် ဝေးနေခြင်းသည် ကောင်းမှုနှင့်မွေ့လျော်ဖို့မှာ စိတ်ထဲမပါ၍ဖြစ်သည်။

သို့ပါသောကြောင့် ကျွန်တော်တို့သည် သံသရာကရွတ်ခွေမှ လွတ်မြောက်ဖို့အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်း မိတ်ဆွေကောင်းလိုပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်ကလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြုပြင်ဖို့လိုပါသည်။

မိတ်ဆွေကောင်းဆိုသည်ကား စောစောက ပြောခဲ့သလိုပင် ဓမ္မ(တရား)ဖြင့် လမ်းပြပေးသော မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေမှန်ဖြစ်ရပါမည်။ ထိုတရားဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော

မိတ်ဆွေသည် ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးတွင် ပါဝင်သည်မို့ စိတ်ဖြင့်ပင် မပြစ်မှားအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဆယ်ပါးတွင် တစ်ပါးပါဝင်ပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းဆိုသည်မှာ မိမိနှင့်ပေါင်းသင်းသော အပေါင်းအသင်းများသည် အမှားကိုထောက်ပြ ကောင်းရာကို လမ်းပြပေးနိုင်သည့် ပတ်ဝန်းကျင် ဖြစ်ရပါသည်။ ကျွန်တော်၏ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မိတ်ဆွေပေါင်းစုံ ရှိသည်မှန်သော်လည်း ဘယ်သူသည် လောကီမိတ်ဆွေ ဘယ်သူသည် လောကုတ္တရာမိတ်ဆွေဆိုတာ ခွဲခြားသိဖို့ လိုပါသည်။

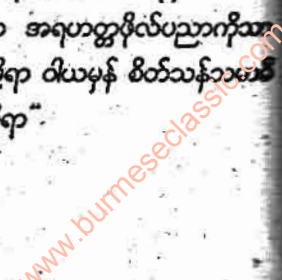
ကျွန်တော် နစ်ရည်ကြာ အကြိမ်ကြိမ်ရေးသားရန် ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့သည့် ဆရာကြီးကျိုက်လတ်ဦးပြုံးချို၏ ဤမဟာဂီတသီချင်း တောဘုမ္မာကို ရေးဖြစ်ရခြင်းသည် ဓမ္မနှင့်လမ်းပြသော မိတ်ဆွေကောင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ တောဘုမ္မာသည် သီချင်းဟုဆိုသော်လည်း ကျွန်တော်အတွက်တော့ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် ဓမ္မရတနာထုပ်သာဖြစ်ပါသည်။ သံသရာထွက်ရပ်လမ်းကို ညွှန်ပြသော ဓမ္မတေးဖြစ်သလို ဝိပဿနာတရားအားထုတ်ပါရန် တိုက်တွန်းလမ်းညွှန်ပေးပါသော ဓမ္မမိတ်ဆွေ အမျိုးသမီးမှာလည်း လမ်းစစ်လမ်းမှန်ကိုပြပေးသည့် မိတ်ဆွေစစ်ဖြစ်ပါသည်။

အမှန်တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့ ပုထုဇဉ်မှန်သမျှသည် မီးသည် ပူမှန်းသိသော်လည်း ပူမှန်းသိလျက်နှင့်ပင် အပူတောကို ခွတ်တိုးနေကြသည့် ပိုးဖဝါးများပင်ဖြစ်ကြသည်။ ဒါကြောင့်လည်း ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် တစ်နေ့အိုရမည်၊ နာရမည်သိသော်လည်း အပုပ်ကောင်ကိုပင် ဟုတ်သယောင်ထင်ကြပြီး ခင်တွယ်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

သည်တော့ ဆရာကြီး ကျိုက်လတ်ဦးပြုံးချိုမှ -

“မဂ်ဖိုလ်ရအောင်ရှာ ဒိဋ္ဌိနဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာ သမုတ္တေပဟာနံ ကေနပယ်၍ခွာ အထက်တန်းတက်လှမ်းမကြာ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ နှစ်ဝလုံးဟာ အစထုံးကာ ဘဝဆုံးအမတာ အဲသို့မှသာ ဘေးတကာ ရန်တကာကင်းဝေးမှာ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကိုသာ အနုသယကလေး ထိခွေပယ်ဖို့ရာ ဝါယမုန် စိတ်သန်ဘာမာစီ ဝိပဿနာဉာဏ် ရင့်သန်စေဖို့ရာ”

ဟူ၍ သံသရာဝင်ဆင်းရဲဘေးအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်
မိ။ ကြောင်း ဤတောဘုမ္မာသီချင်းခုံကို ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ
သည်။

သို့ပါသောကြောင့် ကျွန်တော်တို့သည် စာအုပ်စာပေ
စုပိတ်ဆွေဟုဆို သည့်အတိုင်း စာပေပုံဖြစ်ဖြစ်၊ သီချင်းပုံ
ဖြစ်ဖြစ် လှပဖြစ်ဖြစ် မိမိဘဝကိုလမ်းပြပေးသော မိတ်ဆွေ
ဇာတင်း လိုအပ်ပါကြောင်းနှင့် ဝိဇ္ဇာအလင်းရ၍ တရားမြင်
မိလိမ္မာရနိုင်ကြစေရန် များသတ္တဝါတို့အား တရားပြထားသည့်
အရာကြီး၏ တောဘုမ္မာကိုလည်း အစအဆုံး တင်ပြအပ်ပါ
သည်။

တောဝိတစာဆိုရှင် ကျိတ်လတ်ဦးပြုံးချို၏

တောဘုမ္မာ

တောဘုမ္မာ အနိစ္စာ ဒုက္ခာ အနတ္တာတရားမရလို များ
သံသရာ ဒိဋ္ဌိဉာဏ်ဝင်စား ထင်ရှားမြင်ပြားကြတာ လှပ
ထိပ် မှတ်စွဲလိုသာ မှားချက်အလွန်မှာ *** ငိုသား ငိုမယား
ထင်သာညွှာ ငိုကိုယ်ငါဟာ အစဉ်မကွာ သက္ကာယကြောင့်
အနုပျာထောင်ကြတာ *** ဝိပဿနာဝင်စား ထင်ရှား
မြင်ကြချက်ပါ ဘာမှရှာမရ အသာရကမှန်စွာ အနတ္တခန္ဓာ
အနိစ္စာ တည်ရင်း မျက်ရင်းချပ်ကာ ရုပ္ပတိသညာ ဖောက်ပြန်
မိတိပါ အနိစ္စာလက္ခဏာ ရုပ်တရား နာမ်တရား နှစ်ဖြာ
အနုပျာထောင် အတည်မချေပါ *** သင်္ခါရဟာ ဘင်ကာလ
အနုပျာ ထိမှာ လေးဘုံအပါယ်ငရဲစာ ***

အဝိဇ္ဇာအကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရဉာဏ်နာမ်တရား
အနုပျာနှစ်ဖြာ *** ခြောက်ခုအာရုံ ကာမဂုဏ်ဆန္ဒ ပဋိစ္စ
အနုပျာ ရုပ်ပြန်အတွင်းပတဏှာ ***

လက္ခဏာရေးဖြင့် ရှုကြပါ တောဘုမ္မာ၊
ရေမြေလေမီး ဓာတ်ကြီးအရပါ လွန်တစ်ရာမမြတ်
အတ္တဘောခန္ဓာ *** မှန်းဖွယ်မလွတ်ပါ သုံးဆယ့်နှစ်
အတ္တ ဝိက်မအဝိဇ္ဇာ စိတ်တဏှာအနိဋ္ဌာ ဣတ္ထာရုံထင်မိမှာ
အနုပျာကောင်ဟာ *** ဟုတ်ယောင်သာ ရုပ်ဆောင်စွာ
အနုပျာကော သုလုည့်စား တရားမကွာ မှားရှာများသတ္တဝါ။

ဘဝအနေဟာ ဖြစ်ပျက်သံသရာ မီးဆယ့်တစ်ငြိမ်းရာ
ချုပ်ရာ *** နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်ရာ မဂ်ဖိုလ်ကြီးစားရအောင်
ရှာ *** ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ သမုစ္ဆေပဟာန် ကေနိပယ်၍ခွာ
တကယ်တမ်း တက်လှမ်းမကြာ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာနှစ်ဝလုံးဟာ
အစတုံးကာ ဘဝဆုံးအမတာ အဲသို့မှသာ ဘေးတကာ ရန်
တကာ ကင်းဝေးမှာ *** အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဆိုတာ
အနုသယကလိလေ ထိရိန္ဒပယ်ဖို့ရာအမှန် ဝါယမန် စိတ်သန်
သီမာမိ ဝိပဿနာနောက် ရင့်သန်စေဖို့ရာ ***

ငါးဆူရှင် ပါရမီတော်ရင့်သည် ပွင့်တော်မှရာ ဘဒ္ဒန္တ
ကမ္ဘာ *** ဗုဒ္ဓပျိုငါးကြိမ်ဆင့်လောင်း ကျွတ်ခွင့်မပါ လွဲလျှင်
မှန်စွာ ရှည်လျားသုညကမ္ဘာတွေမှာ ဓမ္မသွေခွာ အပါယောမှာ
ပျော်ဖို့ တရားမသိလို့ အမြဲမိစ္ဆာ အမှားအတိအလွဲစိတ်ာ
ငရဲတိရစ္ဆာ *** တကယ်ပဲဆိတ်ခွာ အသည်းထိတ်စွာ
စည်ပင်ကြတော့မှာ။

(မကောင်းမှု ခုစရိုက်တွေဟာ နည်းအောင်ကျင့်ပါ)၊
နှစ်လနေ့ရက် နာရီတွေဟာ အချိန်အလကားမကုန်
စေရာ ကာမဂုဏ်ရမှုကံဆိုး မျက်ချိန်နိုင်မှသာ ဖြစ်ရာဘဝ
သံသရာ ပညာပါရမီကြီးရင့် အောင်ဖို့ပါ ***

ကိုယ့်ကိုသာသနာပါ များသတ္တဝါ ကိုယ့်ကိုသာ သနား
ကြပါ များသတ္တဝါ *** လောဘာဒေါသ မောဟလောင်မီး
ကိလေသာ တဟုန်ဟုန်းတောက်လိုသာ တဖြန်းဖြန်းမောက်
မို့စွာ အကုသိုလ်စရိုက်ဆိုးတွေဟာ ပြုလွယ်ဖြစ်လွယ် ***
စိတ်အားထက်သန်စွာ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်လမ်းသို့အမှုဟာ ထဲစိတ်
မပါ နေရာဟောင်းကို လွန်အောက်မေ့တာ *** လေးဘုံ
ပါယ်ရွာ လေးဘုံပါယ်ရွာထဲမှာ နေမြဲသာ များသည်သတ္တဝါ
တောဘုမ္မာဖြင့် ဒုက္ခခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းရာအမှန် မြတ်
နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြန်ကြပါစေ...

မေတ္တာဖြင့်
မိုးမြင့်လွင်

သူတော်ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ရာ ဘာများလို့အပ်နေပါသလဲ

မင်းဖေမြင့်(မှဒံ)

၁။ သဒ္ဓါတရားရှိဖို့ လိုပါတယ်

သဒ္ဓါဟာ ယုံကြည်မှုကို ဆိုပါတယ်။ လောကီရေးရာ အရာဆိုရင် ယုံကြည်မှုဟာ အံ့လွန်ပင် အရေးကြီးပြီး အဓိက လည်းကျပါတယ်။ လူ့လောကတွင် စီးပွားရေးလုပ်ကိုင်ကြရာ ၌ ပထမဦးဆုံး လိုအပ်ချက်ကတော့ ငွေအရင်းအနှီးပဲ ဖြစ် ပါတယ်။ ငွေအရင်းအနှီးရရှိဖို့ရန်အတွက် ငွေအရင်းအနှီး ထုတ်ပေးသူ၊ မတည်ပေးသူနှင့် ငွေအရင်းအနှီးရရန် တောင်း

ခံသူနှစ်ဦးတို့မှာ တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး ယုံကြည်စိတ်ချရမှုကို လိုပါတယ်။ ယုံကြည်စိတ်ချရမှုမရှိက ငွေအရင်းအနှီးကို ထု ပေးမှာမဟုတ်ကြောင်း သတိပြုစေလိုပါတယ်။

ဒုတိယအချက် အနေနဲ့ကတော့ ထိုငွေအရင်းအနှီး ထွက်ကို ရရှိပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ မည်သည့်လုပ်ငန်းကို ထု မယ်ဆိုတာကို စဉ်းစားရပါတော့မယ်။ လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ရာ လုပ်ငန်းခွင်တွင် အဆင်ပြေမှုရှိစေဖို့ ကိုယ်နဲ့အတူတကွ ထု

ကိုင်းသွားရမည့်သူများနှင့် အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်ရမည့်သူများ တို့အကြား လုပ်ငန်းအဆင်ပြေချောမွေ့စေရေးအတွက် အထူး လိုအပ်လှပါတယ်။ လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ရာတွင်လည်း တစ်ဦး အပေါ်တစ်ဦး ယုံကြည်စိတ်ချရမှုနှင့် အားကိုးရမှုဆိုတဲ့ သဒ္ဓါ တရား အပြည့်အဝရှိဖို့ရန် အထူးအရေးကြီးလာပြန်ပါတယ်။ အိမ်သာ လုပ်ငန်းတိုးတက်ကြီးပွားလာနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး မတရားသောနည်းလမ်းများဖြင့်သာ ပြု လုပ်နေကြရင်တော့ ယုံကြည်အားကိုးစိတ်ချရမှု ကင်းမဲ့ ထာကာ ကြီးပွားတိုးတက်လာနိုင်မှာ မဟုတ်ကြောင်း သတိပြု သွားပါမယ်။

ကတိယအချက် အနေနဲ့ကတော့ ရရှိလာတဲ့ စီးပွား ချမ်းသာမှု၊ မည်သို့မည်ပုံ အသုံးချ အသုံးပြုခံစား စံစား သွားရမည်ကိုလည်း သတိပြုမိဖို့ လိုပေသေးသည်။ အသုံးပြု မှု ခံစားမှု တည်မတ်မှုနဲ့ကန့်ခြင်း မရှိပါကလည်း အလဟဿ ခြင်္သွားနိုင်ပါတယ်။ အကျိုးဖြစ်ထွန်းလာခြင်းမရှိဘဲ အပြစ်သာ ခြင်္သွားနိုင်ပါတယ်။ သဒ္ဓါစိတ် ယုံကြည်မှုစိတ်ဖြင့် ကောင်း မှုကုသိုလ်တွေကို ပြုလုပ်သွားပါက ယခုဘဝတွင်သာမက နောင်သံသရာဘဝများမှာပါ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ရရှိလာစေ နိုင်ပါတယ်။ လူတိုင်းရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာ အကြည်အညိုလည်း ဖြစ် စေပါတယ်။

စတုတ္ထအချက် အနေအားဖြင့် လူ့လောကတွင် ကတိ သစ္စာဟာ အလွန်ပင်အရေးကြီးလှပါပေတယ်။ ကတိသစ္စာ ချို့ပါက အယုံအကြည်လည်း မရှိလာနိုင်ပေ။ အယုံအကြည် ချို့သဖြင့်လည်း ကြီးပွားတိုးတက်လာနိုင်ခြင်း မရှိပေ။

လောကုတ္တရာရေးရာအရ ဆိုပါရင်လည်း သဒ္ဓါတရား ချို့တဲ့ ယုံကြည်မှုရှိပါက နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ဆွမ်းလောင်းဓမ္မလှူ မှုခြင်းဟာ ပေးလှူသူတို့လည်း သဒ္ဓါတရားနဲ့ အလှူခံသူ တို့လက်တံ့ရဲ့ သဒ္ဓါတရားများအရ နေ့စဉ်ပေးလှူနေခြင်းဟာ အထာင်းမှုကုသိုလ် အလှူဒါနပင်ဖြစ်တယ်။ မည်သည့် နှစ်ကောင်းမှု ကုသိုလ်မျိုးကိုမဆို ပြုလုပ်နေတိုင်းဟာ လော ကုတ္တရာအတွက် နောင်သံသရာရဲ့ အရင်းအနှီး အထောက် အပံ့ပင်ဖြစ်ပါတယ်။ ယုံကြည်ချက်သဒ္ဓါတရား အပြည့်အဝ ဖြင့် ပြုလုပ်သမျှသော ကောင်းမှုကုသိုလ်များအဖို့ နောင်သံ သရာ၌ ပြည့်ဝသောအကျိုးကို ခံစား စံစားသွားရမှာဖြစ်ပါ

တယ်။ ယုံကြည်ချက်အပြည့်အဝမရှိဘဲ အမြင်ကောင်းသက် သက်ဖြင့် ဂုဏ်ပကာသနအနေနဲ့ ပေးလှူလိုက်ခြင်းဟာ အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုမရှိဘဲ အကျိုးမဲ့ရာ ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ထို အတွက် ပေးလှူခြင်းဒါနပြုလုပ်ရာ၌ ဝိရှိသေသေနဲ့ သဒ္ဓါတရား အပြည့်အဝရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

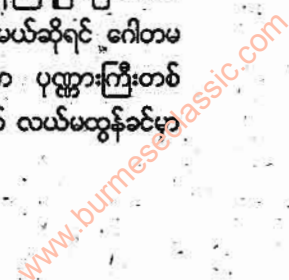
ဘုရားကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ခြင်း၊ ဘုရားတော်ကို ကြည်ညို လေးစားခြင်း သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တို့ကို ရိုသေကြည်ညိုခြင်းပြုလုပ်မှုမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပစ္စည်းနေ ဖြင့် ပြုလုပ်သွားရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အထက်ပါ ရတနာသုံးပါး တို့ကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ် ပူဇော်ကြည်ညိုသွားနိုင်ခြင်းဟာ သဒ္ဓါတရား အပြည့်အဝရှိနေသူဟု ဆိုနိုင်ပါပေတယ်။ သဒ္ဓါ တရားပြည့်ဝမှသာလျှင် ဘုရားရဲ့သာသနာတော်တွင် တရားဓမ္မ များကို ကြည်ညိုလေးစားလာပြီး မဟုတ်မမှန်တဲ့ အလုပ် အကိုင်အပြုအမူ အပြောအဆိုတွေကို ပြုလုပ်ကြတော့မှာ မဟုတ်ပေ။ ထိုသို့ ကိုယ်ရဲ့ ပြုလုပ်မှု၊ နှုတ်ရဲ့ပြောဆိုမှု၊ စိတ်ရဲ့ ကြံစည်မှုတွေကို မပြုလုပ်လာကြတော့ဘဲ နောင်တမလွန် ဘဝတို့၌လည်းကောင်း ရာသုဂတိသို့ရောက်သွားနိုင်တဲ့ အလားအလာရှိခြင်းကြောင့် သဒ္ဓါတရားရှိသူဟာ သူတော် ကောင်းတစ်ယောက်ရယ်လို့ သတ်မှတ်ရပါတော့တယ်။

၂။ တဏှာကင်းစင်နေဖို့ လိုပါတယ်

တဏှာကင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ငြိမ်းအေးတယ်လို့ မြတ်စွာ ဘုရားက ဟောကြားထားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ တဏှာကင်းစင်ဖို့ ဒီဘဝမှာ တရားတွေကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ကာ ဒီဘဝမှာ အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်ပြီး ချမ်းသာမှုကို ရရှိလာနိုင်ပါတယ်။ တမလွန်ဘဝတောင်မှ မကူးတဲ့အကြောင်း မြတ်စွာဘု ရားက ညွှန်ကြားပြသထားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

တဏှာဆိုတာက တပ်မက်ခြင်း၊ စွဲလမ်းခြင်း လိုချင် ဆန္ဒတောင့်တမှုရှိခြင်းကို ဆိုပါတယ်။ တဏှာကြောင့် စိတ် ဆင်းရဲနက္ခရောက် နှနဲကြရခြင်း ပူလောင်နေကြရခြင်းဖြစ်တယ်။

တဏှာနုပတ်သက်လို့ တင်ပြရမယ်ဆိုရင် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်အခါက ပုဏ္ဏားကြီးတစ် ယောက်ဟာ လယ်လုပ်သူဖြစ်တဲ့အတွက် လယ်မထွန်ခင်မှာ

လယ်မြေအတွင်းက အစိုက်တွေ၊ ပေါင်းမြက်တွေကို ရှင်းလင်းပြီးနေစဉ်မှာ မြတ်စွာဘုရားက ကြွလာပြီးတော့ ပုဏ္ဏားကြီးအား ဘာတွေလုပ်နေသလဲလို့ မေးပါတယ်။ သူက လယ်ထွန်ဖို့ လယ်မြေကို ရှင်းနေပါတယ်လို့ လျှောက်ထားပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားက ဘာမှမိန့်ကြားခြင်းမရှိဘဲ ရှေ့သို့သာ ဆက်လက်ပြီး ကြွသွားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

တစ်ဖန် စပါးကြဲပက်ပြီးနောက် စပါးပင်တွေ ပေါက်လာကာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ စပါးနံတွေ ရင့်မှည့်လာတဲ့အခါမှာ စပါးတွေကို ရိတ်သိမ်းလာရပါတော့တယ်။ စပါးမရိတ်သိမ်းခင် ညတွင် အခါမိုးရွာသွန်းလိုက်တဲ့အတွက် စပါးပင်တွေ ရေနစ်မြုပ်ပြီးတော့ ပျက်စီးခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားရပါတယ်။ ပုဏ္ဏားကြီးက စပါးရိတ်သိမ်းဖို့အတွက် လယ်ကွင်းသို့ရောက်ရော ပျက်စီးနေတဲ့ စပါးတွေကို တွေ့မြင်လိုက်တာနဲ့ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်သွားပြီး အကြီးအကျယ် ပူပန်သောကဖြစ်သွားရပါတယ်။

ပုဏ္ဏားကြီးက နေအိမ်သို့ ချက်ချင်းပြန်ပြီး ထမင်းမစားနိုင်ဖြစ်ကာ အိမ်အခန်းတံခါးကိုပိတ်ပြီးတော့ ငိုကြွေးကာ နေပါတော့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ မြတ်စွာဘုရားက ပုဏ္ဏားကြီးဆီကြွသွားပြီး ပုဏ္ဏားကြီးအား အခန်းထဲမှ အခေါ်ခိုင်းလိုက်တယ်။ ပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားက ဖြစ်ပျက်မှုကို မေးရာတွင် ဖြစ်ပျက်ကုန်စင်ကို ပုဏ္ဏားကြီးက ပြောပြလျှောက်တားပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားက အသင်ပုဏ္ဏားကြီး ယခုအသင် ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်နေခြင်းဒုက္ခ၊ ပူပန်သောကတွေ ဖြစ်နေခြင်းဟာ တဏှာကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်။ အသင်ရဲ့စပါးတွေကို ရောင်းချခြင်းဖြင့် ရရှိလာတဲ့ ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာတွေအပေါ်မှာ စွဲလမ်းတပ်မက်မှု ကဏှာကြောင့် ယခုလို ဆင်းရဲဒုက္ခဖြစ်နေခြင်း ပူပန်သောကဖြစ်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း မြတ်စွာဘုရားက ပုဏ္ဏားကြီးအား မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီတဏှာတွေ ကင်းစင်အောင် အကျင့်သုံးမျိုးကို ပြုကျင့်ပါလော့ဟု မြတ်စွာဘုရားက မိန့်ကြားသွားပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ သီလအကျင့်၊ သမာဓိအကျင့်၊ ပညာအကျင့်တွေပဲ ဖြစ်တယ်။ တဏှာကင်းစင်ပြီဆိုရင် ကျွန်ရဲ့တဲ့ ဒေါသ၊ မာန၊ ဣဿ၊ မစ္ဆရိယစတဲ့ ကိလေသာတွေအားလုံး ကင်းပြီးသားဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် တဏှာကင်းစင်ရင် ကိလေ

သာအားလုံး ကင်းပြီးသားဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် တဏှာကင်းစင်ဖို့ ကောင်းမြတ်တဲ့အကျင့်များကို ကျင့်ကြံပါမှ သူတော်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။

၃။ သတိနဲ့ဝီရိယ ကြိုးစားအားထုတ်မှုရှိနေဖို့ လိုပါတယ်

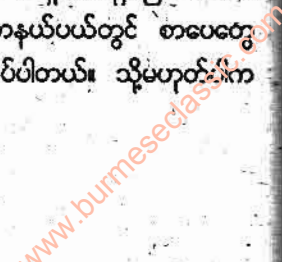
လူဆိုတာ မျှော်လင့်တောင့်တမှုနဲ့ ဘဝကို ရပ်တည်နေကြရတာပါ။ အဲဒီမျှော်လင့်တောင့်တမှုက မဖြစ်လာဘူးဆိုရင် စိတ်ရဲခင်းရဲခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာရပါတယ်။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်စေတော့ မျှော်မှန်းချက်ကြီးကိုတော့ မထားတာ ကောင်းပါတယ်။ သို့သော် ဘဝမှာ စားဝတ်နေရေးအတွက် အဆင်ပြေစေဖို့ ရန်းကန်လှုပ်ရှားသွားလာနေရလို့ သတိနဲ့ ဝီရိယဆိုတဲ့ အားထုတ်မှုတွေ အမြဲထားရှိသွားရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါမှလည်း ကိုယ်ရဲ့ကိုယ်ကို ဖြည့်ဆည်းပေးလာစေနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို ဆောင်ရွက်တတ်တဲ့သူဟာ သူတော်ကောင်းပီသသူတစ်ယောက်ရယ်လို့ ဆိုရမှာဖြစ်ပါတယ်။

တရားအားထုတ်တဲ့ နေရာမှာလည်း ရှေ့ကို ဝါတာများ ဖြစ်လာလေမလဲဆိုတာ မှတွေးတောသင့်ပါ။ ဘဝတရားနဲ့ အားထုတ်မှုမရှိဘဲ တရားမတက်လာနိုင်ပါဘူး။ ဘယ်တော့မှ တရားရဲ့ ငြိမ်းအေးမှုကိုလည်း ခံစားရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် သူတော်ကောင်းတစ်ယောက်ဟာ ထားသင့်တဲ့ သတိနဲ့ ဝီရိယရှိရပါမယ်။

၄။ အကြားအမြင် ဗဟုသုတကြွယ်ဝနေစေဖို့ လိုပါတယ်

လူ့လောကကြီးမှာ လူဖြစ်လာရင် ပညာလည်းတတ်ရမယ်။ တတ်လာတဲ့ ပညာတွေအပေါ်မှာ စာတွေ၊ လက်တွေ့အသုံးချမှုပြုလုပ်မှသာ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ဖြစ်မြောက်လာပြီး အတွေ့အကြုံတွေလည်း များစွာရရှိလာမှသာ လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတကြွယ်ဝရရှိလာနိုင်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ဟာ မိမိရဲ့လုပ်ငန်းခွင်အတွင်းမှာသာ ဗဟုသုတဖြစ်နေစေဖို့ မဟုတ်ဘဲ ပြင်ပအကြားအမြင် ဗဟုသုတတွေကိုလည်း လေ့လာဆည်းပူး သိရှိထားရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါတွေဖြစ်ဖို့ရာမှာ စာပေလောကနယ်ပယ်တွင် စာပေတွေကိုလေ့လာ၊ ဖတ်ရှုနေဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ သို့မဟုတ်...

ထူရာဝင်မဆုံဘဲ ဖြစ်နေပေဦးမယ်။ သူတစ်ပါးက ဘာကိုပဲ ပြောဆိုဆွေးနွေးနေစေကာမူ ကိုယ်က မသိရှိဆဲဖြစ်နေပြီး သူကြားလူကြားထဲမှာ ဘာကိုမျှ ပါဝင်ဆွေးနွေးနိုင်ခြင်းမရှိက ထူဖြစ်ရကားမနပ်ဘဲ လူညံလူအာ ဖြစ်ချေမည် သို့အတွက် ထူဖြစ်လာရင် ထိုက်တန်တဲ့ “သုတ” ဟုဆိုအပ်သော အကြား အမြင်ဗဟုသုတတွေကိုတော့ ကြွယ်ဝနေဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ သို့မှသာ လူတော်လူကောင်းစာရင်းတွင် စာရင်းဝင်အဖြစ်ဖြင့် သွတ်သွင်းသတ်မှတ်ခံရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်ထားတည်ငြိမ်မှုရှိပြီး တရားအသိအမှတ်ပြုနေဖို့ လိုပါတယ်

စိတ်ကို အေးအေးဆေးဆေး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ထား ထတ်ရမယ်။ စိုးရိမ်စိတ်၊ ပူပန်သောစိတ် ရှိနေမယ်ဆိုရင် စိတ်အေးချမ်းမှုကို မရရှိနိုင်ပါ။ အဲဒီလို စိတ်အေးချမ်းသာခြင်း ဖြစ်ရက အရာရာမှာ ပူလောင်သောစိတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော သူမှာ သူတော်ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ရာ အဆင့်သို့ ရောက်ရှိသွားတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ရောက်ရှိသွားဖို့ ဝိပဿနာ တရားကို အားသွန်ခွန်စိုက် ကြိုးစားပွားများအားထုတ်သွားပါမှ အသိပညာဖြစ်တဲ့ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရားတွေကို သိလာခြင်း ဖြင့် ပညာရှိသူတော်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာစေပါတယ်။

၆။ ရှက်မှန်းတရားနဲ့ အကြောက်တရားရှိဖို့ လိုပါတယ်

(က) ဒေါသတရားကို ချုပ်တည်းနိုင်ဖို့
ဒေါသဟာ လူတွေရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို ပျက်စီးစေတတ်ပါ တယ်။ စိတ်သဘောထားက ဘယ်လောက်ပင် ကောင်းနေ စေကာမူ ဒေါသဖြစ်လာရင် စိတ်နှုည့်သိမ်မွေ့ ဖြစ်နေတဲ့သူက စိတ်တွေကြမ်းတမ်းလာတတ်ပါတယ်။ ဒေါသကြောင့် အပြော အဆို မှားယွင်းလာတတ်ပြီး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုလည်း ပျက် ကွက်လာကာ အကျိုးစီးပွားတွေလည်း ဆုတ်ယုတ်လာတတ် ပါတယ်။ သေလွန်ပြီးသွားသော အခါမှာလည်း အပါယ်လေး ဆုံးသို့ လားရောက်ရတတ်တယ်။ ဒေါသဖြစ်တဲ့သူဟာ ရုပ်ဆိုး သွားတယ်။ စိတ်ပင်ပန်းဖြစ်လာရပြီး စိတ်ဆင်းရဲခြင်းလည်း ဖြစ်လာရတယ်။ ကိုယ်အမှုအရာ နှုတ်အမှု အရာတွေမှာလည်း ဆောက်ရာကို ဖြစ်လာစေတတ်ပါတယ်။

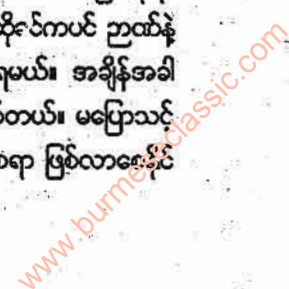
ဒေါသဆိုတာ ဘယ်တော့မှ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ပေးလာတာမရှိဘဲ ဆိုးကျိုးကိုသာ ပေးတတ်ပါတယ်။ ဒေါသရဲ့ အပြစ်ကို ဆင်ခြင်ပြီးတော့ သတိပဋ္ဌာန်နည်းနဲ့ ရှုမှတ်ကာ ဒေါသကို ချုပ်တည်းပယ်သတ်သွားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒေါသ ကင်းငြိမ်းသွားတဲ့သူဟာ သူတော်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ် တယ်လို့ သတ်မှတ်ရပါတယ်။

(ခ) မရှိတာကို အရှိလုပ်ပြီး မပြုလုပ်ဖို့

ကြားဝါတတ်သောသူဟာ စိတ်ရဲ့ ငြိမ်းအေးမှုကို မရ ရှိနိုင်ပါ။ အလှူတစ်ခုပြုလုပ်တဲ့နေရာမှာ ကြားတတ်သူများ ဟာ အတားပစ္စည်းရတနာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်မြန်းလာလေ့ ရှိတတ်ကြပါတယ်။ ယင်းအတားပစ္စည်းများက ပျောက်သွားမှာ စိုးပြီး စိတ်ပူနေရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အတားပစ္စည်းနဲ့ ကြားရ တာက အရသာမရှိဘူး။ စိတ်ပူလောင်နေရပါတယ်။ ကြားဝါ တယ်ဆိုတာက ကိုယ့်ရဲ့ ရိုရင်းစွဲ မူလထက် ကိုယ့်ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ကိုယ့်ရာထူးဂုဏ်တွေကို ပိုမိုပြီး သူတစ်ပါးအား ပိုပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ပြီး အဲဒီကနေ နောက်တစ်နေ့ကျရင် လိမ်ညာပြောဆို ထားမှုအပေါ်တွင် ပေါ်သွားမှာ စိုးရိမ်နေရတာက တစ်ကြောင်း၊ မတော်သူများကတစ်ဆင့် ချေးငှားရန်အတွက် အကူအညီ တောင်းခံလာနိုင်ခြင်းက တစ်ကြောင်းကြောင့် ပိုမိုစိုးရိမ်နေရ ခြင်း၊ ပူပန်နေရခြင်းအဖြစ်သို့ စိတ်ထဲ၌ အမြဲတမ်း ကိန်း အောင်းနေခြင်းဖြင့် စိတ်မအေးရပါ။ ဒါကြောင့် မရှိတာကို အရှိလုပ်နေခြင်းဟာ ရှက်မှန်းစရာ၊ ကြောက်လန့်စရာကောင်း တဲ့အတွက် လူရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာလည်းကျဆင်းစေသဖြင့် သူတော် ကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ်ဖြင့် သတ်မှတ်ဖို့မသင့်တော်ပါ။

(ဂ) စကားအပြောအဆို ဆင်ခြင်မှုရှိဖို့

လူဆိုတာ မွေးလာကတည်းက အပြစ်လုံးဝ ကင်းစင် လာတဲ့သူဆိုတာ မည်သူမှ မရှိပါဘူး။ အပြစ်အနည်းနဲ့အများ ဆိုသလို ရှိလာကြတာချည်းသာ ဖြစ်တယ်။ စကားပြောဆိုရာ မှာ ပြောသင့် မပြောသင့်ကို စကားမပြောဆိုမိမိကပင် ဉာဏ်နဲ့ အရင်ဆုံး ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပြီးမှ ပြောဆိုရမယ်။ အချိန်အခါ နေရာကိုလည်း ကြည့်ပြီး ပြောဆိုရမှာဖြစ်တယ်။ မပြောသင့် ဘဲ ပြောဆိုမိရင် မှန်းစရာ၊ ကြောက်လန့်စရာ ဖြစ်လာနိုင်

ပါတယ်။ စိတ်လည်း ပျက်တတ်ပါတယ်။ အရေးကြီးတာက တော့ နေရာတကာမှာ နှုတ်စောင့်စည်းဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အဆင်အခြင်မဲ့ ပြောဆိုလိုက်တဲ့စကားကြောင့် နောက်ကွယ်မှာ စိတ်ဆင်းရဲစရာ ပြဿနာတွေ ရှုပ်ထွေးပေါ်ပေါက်လာတတ်ပါတယ်။ ပြောချင်ရာပြော စိတ်ထိန်းချုပ်မှု မရှိဘူးဆိုရင် ကိုယ့်မှာ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းထိလိုက်လာစရာအကြောင်း ရှိစေပါတယ်။ မည်သူကမှ ကိုယ့်ကို ဂရုမစိုက်၊ မလေးစားကြတော့ဘဲ ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။ နှုတ်ကိုစောင့်ထိန်းတဲ့ သူဟာ နေရာတကာတွင် စကားပြောဆိုရာမှာ ဆင်ခြင်တတ်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုလူမျိုးဟာ သူတော်ကောင်းတရားနဲ့ ပြည့်ဝသူသာဖြစ်ပါတယ်။ စကားပြောဆိုရာမှာ အကျိုးရှိတဲ့ စကားများကိုသာ ပြောဆိုရမယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားသခင်က ဆိုဆုံးမထားပါတယ်။

(ဃ) ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ် ကြမ်းတမ်းမှုမရှိဖို့

ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ် ကြမ်းတမ်းမှုမရှိခြင်း ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ် နှည့်သိမ်မွေ့ခြင်းရှိသောသူဟာ သူတော်ကောင်း တစ်ယောက်အဖြစ် သတ်မှတ်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ လူဟာ စိတ်ရင်းမည်မျှပင် ကောင်းနေစေကာမူ၊ သူများကို ဘယ်လောက်ပဲ ကူညီထားပါစေ ကိုယ်နှုတ်စိတ် ကြမ်းတမ်းဖြစ်နေမယ်ဆိုရင် ကိုယ်နဲ့ဆက်ဆံလာတဲ့သူမှန်သမျှဟာ စိတ်ချမ်းသာမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ကို သိမ်မွေ့စေတဲ့ တရားတွေထဲမှာ သတိပဋ္ဌာန်တရားဟာ အစွမ်းအထက်မြက်ဆုံး အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါတယ်။ သတိပဋ္ဌာန်ပွားများတဲ့သူရဲစိတ်မှာ ကိလေသာ အကြမ်းအတမ်းတွေက ကင်းရှင်းနေတဲ့အတွက် စိတ်က သိမ်မွေ့နေပါတယ်။ ပြောသင့်၊ မပြောသင့်တဲ့ စကားတွေ၊ လုပ်သင့်မလုပ်သင့်တဲ့ အလုပ်တွေကို အမှတ်သတိနဲ့ လုပ်လာတတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ် ကြမ်းတမ်းမှုမရှိသူတွေ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ် နှည့်သိမ်မွေ့သူတွေဟာ သူတော်ကောင်းတစ်ယောက်ရယ်လို့ သတ်မှတ်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

၇။ အတ္တနဲ့ပရ မျှတစွာရှိနေဖို့

“အတ္တ”ဆိုတာက တစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ အကျိုးစီးပွား

ကို လိုလားခြင်းဖြစ်တယ်။ “ပရ”ဆိုတာက အများရဲ့အကျိုး လိုလားပါတယ်။ အတ္တရဲ့သဘောဟာ မနာလိုဝန်တိုခြင်းဖြစ်တဲ့ သူဖြစ်ပါတယ်။ အရာရာမှာ ကိုယ့်ထက်သာတာကို မလိုထားဘူး။ ကိုယ့်မှာရှိတာမျိုး သူများမှာ မရှိစေချင်ဘူး။ ကိုယ်ရထားတဲ့ အခွင့်အရေးမျိုး သူများရရှိသွားမှာစိုးတယ်။ ကိုယ်နဲ့ ချစ်ခင်ရင်းနှီးတဲ့သူများနဲ့ ရင်းနှီးသိက္ခာမဲသွားမှာစိုးလို့တောင် မလိုလားဘူး။ ဒီလိုဝန်တိုတဲ့သူဟာ သူတော်ကောင်းတရားနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ပါဘူး။

“ပရ”ဆိုတဲ့ သဘောဟာ အများအကျိုးအတွက်သာ တူညီမျှဖြစ်စေလိုတဲ့ ဆန္ဒသဘောသဘာဝရှိပါတယ်။ ကိုယ်ရဲ့အကျိုးဖြစ်နေသကဲ့သို့ သူများတွေမှာလည်း တန်းတူအခွင့်အရေးမျိုး ရရှိစေချင်ပါတယ်။ ဒီလိုစိတ်ထားရှိတဲ့သူဟာ သူတော်ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်လို့ သတ်မှတ်၍ ရပါတယ်။

၈။ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမွန်ဖို့

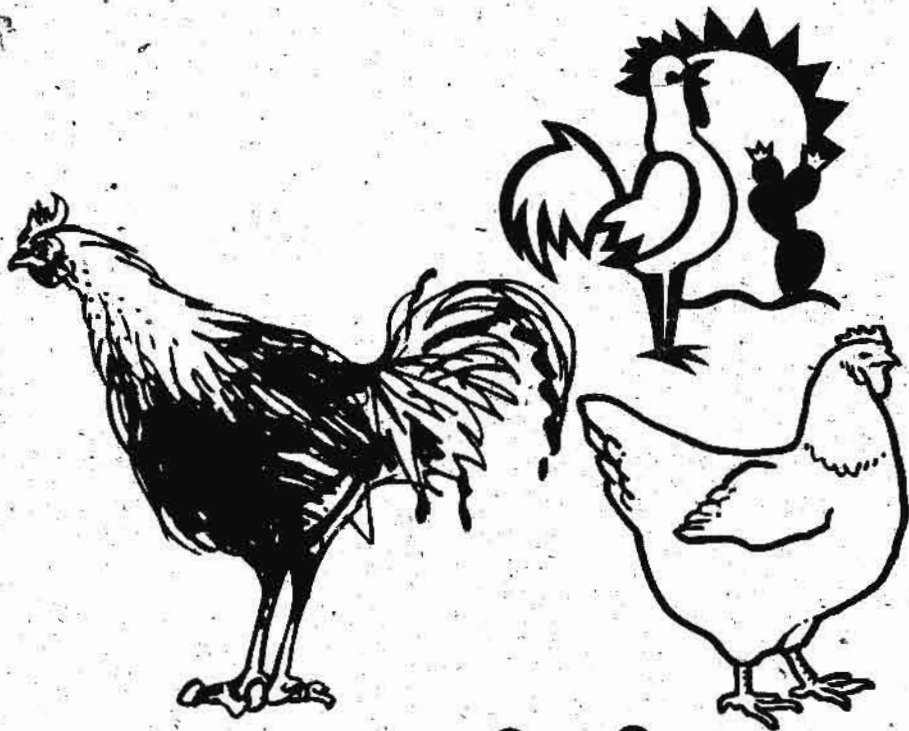
လူ့လောကမှာ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမွန်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရား မကောင်းတဲ့သူဟာသူများ ရွံ့ကြောက်ကြတယ်။ မုန်းကြတယ်။ ပညာရှိသူတွေက မပေါင်းဖက်ကြဘူး။ အဖက်မလုပ်ကြဘူး။ သီလဆိုတာ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်တွေကို စောင့်ထိန်းတာပါ။ မကောင်းတာတွေကိုပြောပြီး မကောင်းတဲ့ဟာတွေကို လုပ်နေတဲ့သူရဲစိတ်ဟာ ဘယ်တော့မှ အေးချမ်းမှုကို မရရှိစေနိုင်ပါ။ သူ့နဲ့ဝာဝက အမြဲတမ်းလိုလို ပူလောင်နေရပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုတဲ့ သီလဟာ အမြဲတမ်း စိတ်ကိုဖြူစင်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်နေတဲ့သူ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ ကိန်းအောင်းနေတတ်ပါတယ်။ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေဟာ တရားနဲ့ပြည့်ဝနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်လို့ သူတော်ကောင်းပုဂ္ဂိုလ်ရယ်လို့ သတ်မှတ်ရပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

မင်းဖေမြင့်(မုန့်)

ကျမ်းကိုး ။ ။ လောကနီတိကျမ်း

အယူတော်မင်္ဂလာ နှင့် ကြက်နွယ်

ဂမ္ဘီရဆရာပွင့်

ငယ်စဉ်အခါက ကျွန်ုပ်သည် အသက် ၈၀ ခန့်ရှိပြီဖြစ်သော လော ဇီဝညာရှင် အဘိုးအိုတစ်ဦးနှင့် ဆုံ နည်းခဲ့ဖူး၏။ အသက်ကြီးပြီဖြစ်သော် ဇာတိ ကျန်းမာသန်စွမ်း၍ ဖျတ်ဖျတ် ဆတ်လတ်ရှိလေရကား ထိုအဘိုးအို သည် ၎င်းနေထိုင်သော နေပြည်တော် အိမ်ကမ်းရှိ ရွာကလေးမှ ဘောက်တူ ဆရာတော်တစ်ဦးဖြင့် ရောမြစ်ရေ

ပြင်ကိုဖြတ်ကာ နေပြည်တော်သို့ ရှေး လာဝယ်လေ့ရှိ၏။ ဝယ်ယူသောပစ္စည်း များကား ပရဆေးပစ္စည်းများသာ အများ ဆုံးဖြစ်တတ်လေသည်။
ထိုအဘိုးအို၏ အမည်ကား “နိမိတ်ဖတ်ဆရာထွန်း” ဖြစ်လေ၏။ ၎င်းနှင့် ပက်ပင်းဆုံတွေ့ကြသူတိုင်း သည် ၎င်းအား ရိုရိုသေသေပင် ဂါရဝ ထားကာ ယိုယိုကျိုးကျိုး ဆက်ဆံကြ

လေသည်။ နိမိတ်ဖတ်ဆရာထွန်းသည် နေပြည်တော်လျှင် မင်းပိုင်းရပ်ရှိ ရေနံ ချေးဝလျက်ရှိသော ကျွန်ုပ်တို့၏ နှစ် ထပ်အိမ်ကြီးသို့ဝင်ကာ ကွမ်းစားဆေး သောက် ပြုလေ့ရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ မိဘများ ဘိုးဘွားများမှာ နိမိတ်ဖတ် ဆရာထွန်း ရောက်လာလျှင် ဝမ်းသာ အယ်လဲဖြစ်ကြ၏။ ပျူပျူတာတာရှိကြ၏။ များပျာသလဲပင် အိမ်ဦးခန်း၌ သင်းဖြူရာ

ချော့ကိုခင်းလျက် နေရာပေး၏။ စား
ကောင်းသောကိစ္စဖွယ်ရာတို့နှင့် ညှဉ်ခံ
၏။ အသားအရေက ခပ်ညိုညို၊ အရပ်
က ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း။ ပြီး
တော့ ညောင်ထုံးနဲ့ ဥပရိရပ်က တည်
ကြည့်ခိုင်းခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ကလေး
သူငယ်အရွယ်ဖြစ်သင့်ကစား နိမိတ်
ဖတ်ဆရာထွန်းအား လေးစားခန့်ညား
စိတ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တော့၏။ လူကြီးသူမ
များနှင့် စကားလက်ဆုံကျပြီဆိုလျှင်
နိမိတ်ဖတ်ဆရာထွန်း ပြောဆိုသော
စကားများမှာ လေးနက်လှ၏။ ဗဟုသု
တဖြစ်ဖွယ်များ ပါဝင်၏။ စိတ်ဝင်စား
စရာကောင်းလှတော့၏။

တစ်နေ့ အဆိုပါစကားဝိုင်း၌
ကျွန်ုပ်ရှိနေစဉ် နိမိတ်ဖတ်ဆရာထွန်း
သည် နှစ်လိုဖွယ်ရာအပြုံးကို ဆောင်
လျက် ကျွန်ုပ်၏ညာလက်ဝါးပြင်ကို ဆွဲ
ယူကာ လက္ခဏာအရေးအကြောင်း
များကို ဖတ်ရှုလေတော့သည်။

“အံ့မယ်... ငါ့မြေးက ဘယ်ဆို
လို့လဲ။ တစ်နေ့ကျရင် လောကီပညာ
ရပ်တွေ၊ ဂန္ထိရိစ္ဆာဓရပညာရပ်တွေမှာ
ထူးထူးချွန်ချွန်ဖြစ်မယ့်ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ။ ကောင်း
သကွယ်။ အဘိုးထွန်းလည်း ခန္ဓာမစဲ
ခင်အထိ ငါ့မြေးနဲ့တွေ့တိုင်း သိသင့်သိ
ထိုက် တတ်သင့်တတ်ထိုက်တဲ့ ပညာ
တွေကို အမွေပေးခဲ့မယ်။ ဘယ်နှယ်
အဘိုးထွန်းပေးမယ့်ပညာတွေကို ယူမှာ
လား ငါ့မြေး”

“ယူမှာပေါ့ အဘရယ်”

“ဟားဟားဟား... ကောင်း
သကွယ်”

ထိုသို့ဆိုသည့်အခိုက် ကြက်သား
အုပ်မတစ်အုပ်သည် မြဲထဲသို့ ပြေးဝင်
လာလေသည်။ ထိုမြင်ကွင်းကို တွေ့
မြင်ရသည်အခိုက် နိမိတ်ဖတ်ဆရာ
ထွန်းမှ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ဖြစ်သူအား -

“မောင်ဘရင်ရေ... မကြာခင်
ကာလအတွင်း မင်းတို့မိသားစုတော့
ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာတွေ အစုလိုက်အပြုံ
လိုက် ဝင်တော့မကွယ်”

ဟု ဆိုလေသည်။ (ဆိုသည့်
အတိုင်းပင် မကြာခင်ကာလ၌ နိမိတ်
ဖတ်ဆရာထွန်း ဟောခဲ့သည့်အတိုင်း
မှန်ကန်ပါချေ၏။)

“အဲဒါ ကြက်နိမိတ်ကောက်တာ
ခေါ်သကွယ်”

“အဲဒီပညာကို သင်ပေးပါလား
အဘိုး”

“အေး... သင်ပေးရတာပေါ့ကွယ်။
ကိုင်း... သေသေချာချာ မှတ်ထားပေ
တော့ ငါ့မြေး။ လမ်းခရီးမှာ သွားနေ
တုန်း ကြက်တွန်သံကိုကြားရရင် လိုရာ
ကိစ္စတွေ ပြီးမြောက်အောင်မြင်မယ့်
နိမိတ်ကွယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ရှေ့မှာရှိတဲ့ ကြက်
ငယ်ကလေးကို ကြက်ကြီးက လိုက်
ဆိတ်နေတာကိုမြင်ရရင် အထက်လူ
ကြီးရဲ့ ငြိငြင်မှုကို ခံရမယ့်နိမိတ်ပဲ။
ကိုယ့်ရှေ့က ကြက်ဖမြတ်ပြေးခဲ့ရင် မိန်းမ
(ဒါမှမဟုတ်) ချစ်သူနဲ့ ခွဲခွာရတတ်ပါ
သတဲ့။ အဲ... စောစောက အဘိုးပြောခဲ့
သလိုပေါ့။ ကြက်သားအုပ်မ ပြေးလာ
တာမြင်ရရင် ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာတွေ
အစုလိုက်အပြုံလိုက်ရတော့မယ့် နိမိတ်
ပဲပေါ့။”

ကိုယ့်ရဲ့ အနောက်ဘက်ကနေ
ကြက်တွန်တဲ့အသံကို ကြားရရင် ချစ်
မှန်းချက်တွေ ဆုံးရှုံးတတ်တယ်ကွယ်။
အဲ... ကိုယ့်ရှေ့မှာ ကြက်ဖနှစ်ကောင်
သံကြီးမကြီး ခွပ်နေကြတာကို မြင်ရ
ရင်ဖြင့် ရန်ဖြစ်တော့မယ်။ အမှုနိုင်ဖယ်
ဆိုတဲ့ နိမိတ်ပေါ့။ သေနေတဲ့ကြက်မှာ
လောက်တွေတဖွားဖွား တက်နေတာမြင်
ရရင် သွားရင်းလာရင်းက ရွှေငွေတွေ
ကောက်ရတတ်ပါတယ်။ ကြက်မနှစ်
ကောင် ခွပ်နေတာကို မြင်ရရင်ဖြင့် မျှော်
လင့်မထားဘဲနဲ့ သူတစ်ပါးက ရန်ပြု
လာခြင်းကို ခံရတတ်တယ် ငါ့မြေး”

“ဟုတ်ကဲ့ အဘိုး”

ထိုနေ့က နိမိတ်ဖတ်ဆရာထွန်း
သင်ကြားသွားခဲ့သည့် ကြက်နိမိတ်
ကောက်ပညာသည် ကျွန်ုပ်အတွက်
ယခုထိတိုင် လက်တွေ့အသုံးဝင်လျက်
ရှိပါသည်။ နိမိတ်ကောက်ပညာရပ်သည်
သိမ်မွေ့နူးညံ့လှပါသည်။ အယူတော်
မက်လာနှင့်လည်း ဆက်စပ်နေပါသည်။
ကျွန်ုပ်တို့သည် အရာရာကို အမှုမဲ့
အမှတ်မဲ့မနေဘဲ နိမိတ်ကပြလာသော
အဆိုးအကောင်း အကျိုးအကြောင်းတို့
ကို သတိပြုကာ ကျရောက်မည့် ဘေး
အန္တရာယ်ကို ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းဖြင့်
ကောင်းကျိုးအထွေထွေတို့ ပြည့်ဝကာ
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ လန်းရှင်ချမ်းသာလိမ့်
မည်ဖြစ်ကြောင်း အတွေ့အကြုံနှင့်ယှဉ်
လျက် တင်ပြလိုက်ရပါတော့၏။

ဂန္ထိရ ဆရာပွင့်

ပြစ်မှားသည့်ဒဏ် ဘယ်သူထံ

ဒေါက်တာအောင်အောင်မင်း

(၁)

ပုထုဇဉ်လူသားတွေမှာ အတ္တတွေ လောဘ၊ ဒေါသနဲ့
အာရုံတို့ ကိလေသာတရားတွေ ဖုံးလွှမ်းနေတော့ အမှား
တွေကို ထပ်တလဲလဲ ကျူးလွန်တတ်ကြပါတယ်။ သူတစ်ပါး
ပြစ်မှားကျူးလွန်တာဟာ အဆိုးဆုံးအမှားပါပဲ။ ဘုရား
မိဘ၊ ဆရာ၊ အရိယာ သူတော်ကောင်းနဲ့ ကျေးဇူးရှင်
ဆင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးကို ပြစ်မှားမိခဲ့ရင် မကောင်းတဲ့
အပြစ်တွေဟာ ပြည့်လုံ ပြန်လာတတ်ပါတယ်။ ကျေးဇူးရှင်
ပြစ်မှားပြီး ကျေးဇူးကန်းတာဟာ မကောင်းတဲ့ အကုသိုလ်

အလုပ်ပါပဲ။ ဒီလို ပြစ်မှားကျူးလွန်စေကားမိရင် ဒဏ်အမျိုး
မျိုးသင့်တတ်ပါတယ်။

ဒီတော့ လေးစားထိုက်တဲ့ ရဟန်း၊ သံဃာ၊ မိဘ၊
ဆရာနဲ့ ကျေးဇူးရှင်များကို ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်နဲ့ ပြစ်မှားမိခဲ့ရင်
မိမိရဲ့အပြစ်ကို ဝန်ချတောင်းပန်ပြီး အမှားကို ဝန်ခံနိုင်ရမယ်။
ဒီလိုဝန်ချ တောင်းပန်ရင် အမှားကျူးလွန်သူရဲ့ဇာတ်ကားမှာ ရှင်း
သွားပြီး နောက်ထပ် အကုသိုလ်မဖြစ်တော့ဘူး။ ကျွန်တော်
တို့အားလုံး နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုးကြတဲ့အခါမှာ ကာယကံ၊ ဂုဏ်ကံ၊
မနောကံတည်းဟူ သော ကံသုံးပါးတွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် ပြစ်

မှာကျူးလွန်မိသည်ရှိသော် ထိုအပြစ်တို့မှ ပျောက်ပါစေခြင်း၊ အကျိုးစီးပွားတို့ ပြောင်းပန်းဝန်ချ ကန်တော့ကြတာ မဟုတ်ပါလား။

(၂)

ကျွန်တော်တို့ လူအချင်းချင်း နေ့စဉ် ပြောဆိုဆက်ဆံကြတဲ့အခါမှာ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်တွေ စောင့်စည်းနိုင်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ သို့ပေမယ့် လူတွေရဲ့ အတ္တနဲ့ ကိလေသာတရားတွေကြောင့် မစောင့်စည်းနိုင်လို့ အမှားနဲ့မကင်းကြတာပါ။ သူတစ်ပါးအပေါ်မှာ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ပြစ်မှားစော်ကားမိရင် ဒဏ်ဆယ်ပါး သက်ရောက်နိုင်ပုံကို အပါဒါန်အဋ္ဌကထာနဲ့ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာတို့မှာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်က ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဒဏ်ဆိုတာဟာ ပြစ်မှားမိသူ တုံ့ပြန်ပြီး ခံရတဲ့ အပြစ်မျိုးပါ။ အဲဒီဒဏ်ဆယ်ပါးက -

- ၁။ ဓုက္ခဆင်းရဲဖြစ်စေတဲ့ ရောဂါဝေဒနာဆိုးတွေ ခန္ဓကိုယ်မှာ ဖြစ်ပေါ်စွဲကပ်ပြီး ဘဝတစ်ခုလုံး ဆုံးရှုံးခြင်း။
- ၂။ ခန္ဓာကိုယ်မှာ လက်ခြေစတဲ့ ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းများ ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်း။
- ၃။ ဆေးကုလို့မရနိုင်တဲ့ ရောဂါဝေဒနာဆိုးကြီးများ စွဲကပ်ပြီး သေကျေပျက်စီးခြင်း။
- ၄။ စိတ်ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်ပြီး ရူးသွပ်တဲ့ အထိ စိတ်ဖောက်ပြန်မှုတွေဖြစ်ခြင်း။
- ၅။ မင်း၊ အစိုးရတို့က -ရာထူးချခွင်း၊ ဝိုင်းဆိုင်မှု ပစ္စည်းများကိုသိမ်းခြင်း၊ ထောင်သွင်းအကျဉ်းချခွင်း စတဲ့ မင်းပြစ်မင်းဒဏ်များသင့်ခြင်း။
- ၆။ ကိုယ်က ဘာမှမလုပ်ဘဲနှင့် အရှက်တကွ အကျိုးနည်းအောင် စွပ်စွဲခံရခြင်း၊ မှားယွင်းပြီး အပြစ်ပေးခံရတတ်ခြင်း။
- ၇။ မိမိအားကိုးရတဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ဆုံးရှုံးပျက်စီးပြီး အထီးကျန်ဘဝမျိုး ရောက်ခြင်း။
- ၈။ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ အခြွေအရံတွေ ရန်သူမျိုးငါးပါး

- ကြောင့် ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်း။
- ၉။ မိမိ နေအိမ်၊ တိုက်တာများ ဘယ်လို အကြောင်းကြောင့်မှန်း မသိရဘဲ မီးလောင်ခြင်း၊ လောင်မီးကျခြင်းမျိုး။
- ၁၀။ လက်ရှိဘဝ အဆုံးသတ်သွားခဲ့ရင် အပါယ်ထဲသို့ ကျရောက်ခြင်း။

သူတစ်ပါးကို ပြစ်မှားကျူးလွန်မိတဲ့ အကြောင်းတရားကြောင့် ရလာတဲ့ ဒဏ်ဆယ်ပါးကို တွေးကြည့်ရင် အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသလို သံဝေဂယူဖို့လည်း ကောင်းပါတယ်။

(၃)

လောကမှာ လူလူချင်းကို မဆိုထားနဲ့ ကိုယ့်လို ကျေးဇူးပြုဖူးတဲ့ တိရစ္ဆာန်အပေါ် ပြစ်မှားကျူးလွန်မိရင် အဲဒီအကုသိုလ်ဒဏ်ဆိုးတွေဟာ ပြုသွယ် ပြန်လာတတ်ပါတယ်။ ပြစ်မှားမိတဲ့ အကုသိုလ်ကြောင့် ဒဏ်ခံရပုံနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ မဟာကဝိတတ်ကို သက်ဆောင်ပြချင်ပါတယ်။

ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်တွေလည်း ပြစ်မှားခဲ့တဲ့ဝင့်ကြွေးက မလွတ်နိုင်ကြပါဘူး။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ လက်ဝဲရံ အဂ္ဂသာဝက အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကြီးသော်မှ နောက်ဆုံးဘဝ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီးမှာ အတိတ်ဘဝက ပြစ်မှားမိခဲ့တဲ့ အကြွေးကို ပြန်ဆပ်ခဲ့ရပါလား။

တစ်ခါတုန်းက လူတစ်ယောက်ဟာ နွားပျောက်ရာ နား တောနက်ထဲမှာ မျက်စိလည်လမ်းပျောက်ပြီး တစ်ပတ် ခြေကြာသွားတယ်။ ချောက်ကမ်းပါးအနီးမှာ ပေါက်နေတဲ့ ဆည်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို တွေ့တယ်။ ဒီလူက ဆာဝေ ဘင်နေ ဆော့ တည်ပင်ပေါ်တက်ပြီး တည်သီးတွေခူးစားတယ်။ တည် သီးရင်း ကိုင်းဖျားနှင့်မိပြီး လူရောအကိုင်းပါကနီးကာ ချောက် ဆင်းပါးအောက်ကို ပြုတ်ကျသွားတယ်။ အဲဒီချောက်ကမ်းပါး ဆဲမှာ အားပြတ်ပြီးလဲနေတာ ဆယ်ရက်ခန့်ကြာသွားပြန် ဆယ်။ ဒီလူလဲနေတာကို မျောက်ကြီးတစ်ကောင်က တွေ့ ဆော့ သ နားပြီး ကယ်တင်ပေးဖို့ နည်းလမ်းရှာပါတယ်။ လူ ဆိုယ်လော့ 'အလေးချိန်ရှိတဲ့ ကျောက်တုံးကိုထမ်းပြီး ချောက် ဆင်းပါးပေါ် ချုံကြဲလှူတယ်။ သေချာတော့မှ မျောက်ကြီးက ဆူတို သူ့ကျောပေါ်ထမ်းပြီး အားကုန်သုံးခုန်လိုက်တာ ချောက် ဆင်းပါးပေါ် ရောက်သွားတယ်။ ဇာတ်လမ်းက ဒီမှာတင် ဖော်တယ်။

မျောက်ကြီးက "အသင်လူသား ငါမောပန်းလို့ အနား မျှအိပ်နေတုန်း အန္တရာယ်ရှိလာရင် သတိပေးပါ" လို့ပြောပြီး အိပ်ပါတယ်။ လူက သူ့ရဲကျေးဇူးရှင် မျောက်ကြီးအပေါ် အကောင်းတဲ့ လောဘစိတ်တွေ ဝင်လာတယ်။

ဒီလူစဉ်းစားတာက "ဒီမျောက်ကြီးကိုသတ်ပြီး အသား ဆွယူသွားရင် ငါ့မိန်းမနဲ့ကလေးတွေ တဝစားရမှာပဲ" လို့ ဆွေးရင်း အိပ်ပျော်နေတဲ့မျောက်ကြီးရဲခေါင်းကို ကျောက်တုံးနဲ့ ဆူသတ်ပါတယ်။ မျောက်ကြီးလန့်နိုးပြီး သစ်ပင်ပေါ် တက် ခြေတယ်။ ခေါင်းမှာလည်း သွေးတစက်စက်နဲ့ပေါ့။ မျောက် ကြီးဟာ "ငါကယ်ခဲ့တဲ့လူက ငါ့ကိုပြန်ပြီး ခုက္ခပေးတာကိုး" လို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး မျက်ရည်ကျရှာတယ်။ သူ့တော်ကောင်း မျောက်ကြီးက သစ်ပင်တွေပေါ်ခုန်တက်ပြီး ဒီလူကို လမ်း ခုန်ရောက်တဲ့အထိ ပြေးရှာပါတယ်။ စိတ်ချရပြီဆိုတာနဲ့ မျောက်ကြီးက တောထဲပြန်ဝင်သွားပါတယ်။ ဇာတ်လမ်းက ဒီထင်ပဆုံး သေးပါဘူး။

ကျေးဇူးရှင်မျောက်ကြီးကို ပြစ်မှားမိတဲ့လူဟာ ကြည် ဆင်နေတဲ့ချောင်းတစ်ခုတွေ့တော့ ရေဆင်းချိုးပါတယ်။ ရေ ဆွေဟာ ရုတ်တရက် ပူလောင်လာပြီး သွေးပြည်တွေနဲ့ ပြည်

လာတယ်။ ဒီလူရဲ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပူလောင်သားယံပြီး အနာ ပြည်ဖုကြီးတွေ ပေါ်လာခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ရုပ်အဆင်း ပျက်ယွင်းကာ လူလုံးမလှ ဖြစ်သွားခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ကိုကူညီတဲ့သူဟာ တိရစ္ဆာန်ပင်ဖြစ်ပါစေ ကျေးဇူးရှင် အပေါ် ပြစ်မှားမိလို့ သူပြုတဲ့အပြစ်ဒဏ် လက်ငင်းတုံ့ပြန် ခံစားရတာ သံဝေဂယူသင့်ပါတယ်။

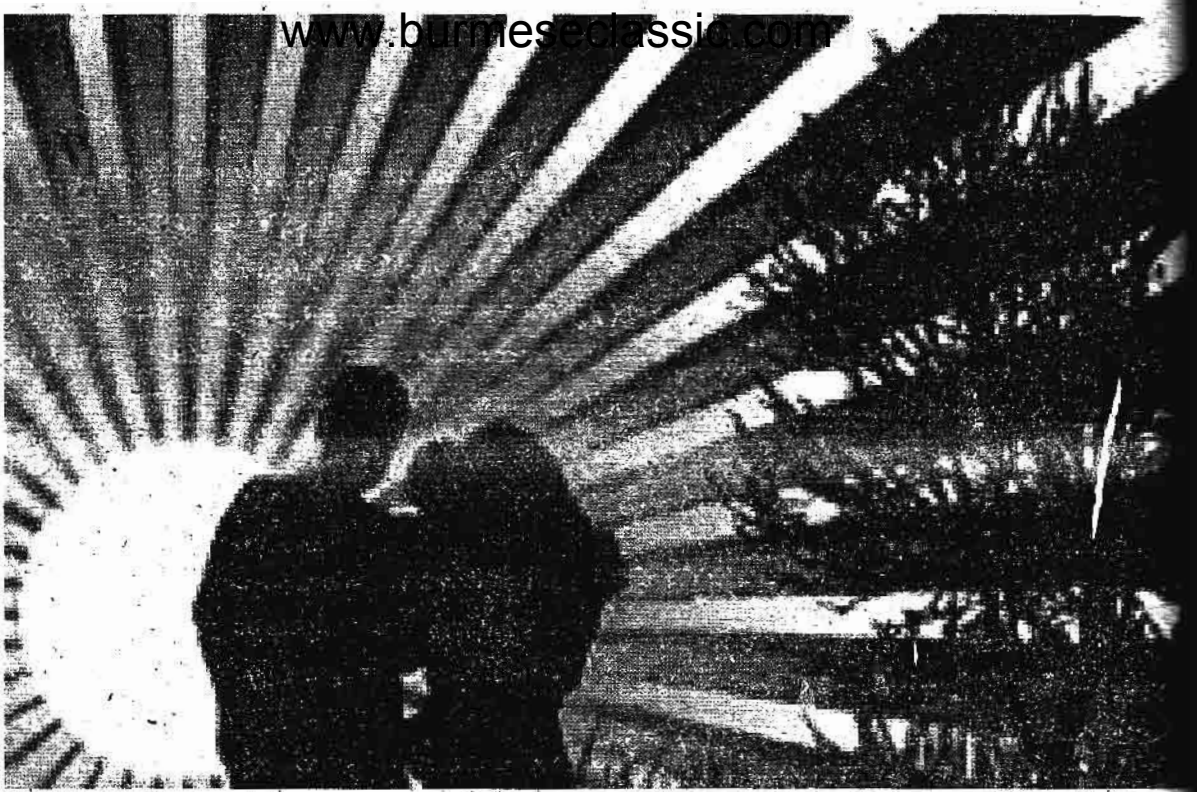
(၄)

ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်တွေလည်း ပြစ်မှားခဲ့ တဲ့ဝင့်ကြွေးက မလွတ်နိုင်ကြပါဘူး။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ လက်ဝဲ ရဲ့ အာဇာတဝက အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ရဟန္တာမထေရ်မြတ် ကြီးသော်မှ နောက်ဆုံးဘဝ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီးမှာ အတိတ်ဘဝ က ပြစ်မှားမိခဲ့တဲ့ အကြွေးကို ပြန်ဆပ်ခဲ့ရပါတယ်။ ခိုးသား ငါးရာရဲ့ ရိုက်နှက်နှိပ်စက်သတ်ဖြတ်မှုကို ခံခဲ့ရတယ်။ အရှင် မြတ်ဟာ အတိတ်ဘဝတစ်ခုမှာ မယားရဲ့စကားကို ယုံမှားပြီး ကျေးဇူးရှင်မိဘနှစ်ပါးကို တောထဲခေါ်ကာ ဓားပြယောင် ဆောင်ပြီး ရိုက်နှက်သတ်ဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ပြစ်မှား စော်ကားမိတဲ့ ဝင့်ကြွေးကြောင့် ဘဝပေါင်းများစွာ ရိုက်နှက် သတ်ဖြတ်ခံရတဲ့အပြင် အပီစီငရဲကိုလည်း ကျခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘဝသံသရာခရီးမှာ သူတစ်ပါးအပေါ် ပြစ်မှားချင်တဲ့စိတ်တွေ မိမိသန္တာန်မှာ မပေါ်ပေါက်စေဖို့ ကြိုး စားကြရပါမယ်။ မိမိရဲ့စိတ်ကို သတိသမ္ပဇင်တရားနဲ့ ဆင်ခြင် နိုင်ဖို့လိုပါတယ်။ မိမိရဲ့စိတ်ဟာ အမှန်တကယ် ဖြူစင်ဖြောင့် မတ်ရဲ့လား။ ကျေးဇူးကန်းတဲ့စိတ်တွေ ပြစ်မှားချင်တဲ့စိတ်တွေ ဘယ်နှကြိမ်ဖြစ်မှူးသလဲ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ သတိထားဉာဏ် ဆင်ခြင်သံဝေဂယူ သင့်ပါတယ်။ မွန်မြတ်တဲ့ စိတ်စေတနာ ကောင်းတွေ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်တွေ မွေးမြူခြင်းဖြင့် သံ သရာ ဝင့်ဆင်းရဲမှ လွတ်ကင်းအောင် အားကုတ်နိုင်ကြပါစေ။

ဒေါက်တာအောင်အောင်မင်း

ဤလူ့ဘဝ

ချောယဉ်သာမြင့် (BA.BEd)

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤစကြဝဠာ ဤကမ္ဘာမြေအတွင်း လူသားဘဝနှင့် ပဋိသန္ဓေယူကြစဉ် အစိုက်တွင် လူသား တို့၏အသက်ရှင်မှုအလျင်၏ အတိတ်မှ စုဆောင်းလာခဲ့ သော လက်ကျန်ကုသိုလ်အင်အားက လူသားကိုယ်ခန္ဓာ နှင့် နေနိုင်လောက်အောင်ရှိသဖြင့် လူသားအဖြစ် မွေးဖွား လာခြင်းဖြစ်လေသည်။

လူ့ဘုံလူ့ဘဝကို ဘာကြောင့်ရသလဲ။

ပုညာဘိသင်္ခါရ တရားများပြုခဲ့ခြင်းကြောင့်ပါပဲဟု ဖြေ ဆိုရပါမည်။ ဤလူ့ဘဝ မည်သို့စခဲ့သည်ကို လေ့လာကြည့် လျှင် ပုညာဘိသင်္ခါရ ဖစ ယာဝိညာဏ် အကြောင်းကြောင့် လူ့ဘုံလူသားဘဝ အကျိုးကို ရရှိစေခဲ့ပြီးပြီ။ ဤသို့ လူ့ဘဝ

အကျိုးတရားကိုရရှိခဲ့သော လူသားဖြစ်စဉ် လူပဋိသန္ဓေ ဝိညာဏ်သည် ဤသို့စခဲ့သည်ဟု မြတ်စွာဘုရားရှင် ဖော် တော်မူလေသည်။

ပဌမံ ကလလံ ဟောတိ၊ ကလလာဟောတိ အဗျန္တံ အဗျဒါံ ဇာယတေပေသိ၊ ဖေသိ နိဗ္ဗာတေ ဗန္ဓော ယနာ ပဉ္စ သာခါ ဇာယန္တိ၊ ကေသာ လောမာ နခါပိ၊ ရှေးဦးစွာသော ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်ဖြင့် ရှေးဦးစွာသော

သတ ဟာပတ်လုံး ကုလလရေကြည်ဖြစ်၏။ ကလလရေ ကြည်မှ ခုနစ်ရက်လွန်သဖြင့် အဗျန္တံ-သာ၊ဆေးရည်အခေ ရှိသော အမြဲ ပြင်သည်ဖြစ်၏။ အမြဲ ပြင်မှ ခုနစ်ရက်လွန်သဖြင့် ပေသိ-ကြည့်စွာသော သလွဲနှင့်တူသော သားတစ်သည်

ဖြစ်၏။ သားတစ်ဖု ခုနစ်ရက်လွန်သဖြင့် ယနေ့-ကြက်ဥ
သတ္တန်ရှိသော် အသားခဲသည် ဖြစ်၏။

- ယနာအသားခဲမှ ခုနစ်ရက် လွန်သဖြင့် ပဉ္စသာခါ
ထက်နှစ်ချောင်း ခြေနှစ်ချောင်း၊ ဦးခေါင်းအကျိုးငှာ ငါး
ခြာသော အိုင်းအဖုတို့သည် ဖြစ်၏။ ဆံ၊ အား၊ လက်
သည်း၊ ခြေသည်းတို့သည် ဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြင့် ကောင်းမှု
အမျိုးမျိုးတို့အား လျော်စွာ လှူဘုံ လှူဘဝ လှူသားအဖြစ်ကို
ခွင့်ကြလေသည်။ လူ့ပဋိသန္ဓေတည်ခဲ့လေပြီ။

“ပဋိသန္ဓေဓာတ်ဖြစ်စဉ်”

တေဇောနိဿယ ကလလာ သိယာ။

တေဇောဓာတ်ကိုမှီ၍ ကလလရေကြည်သည်ဖြစ်၏
၎င်း ဘုရားရှင်ဟောတော်မူသည်တွင် ကမ္ဘာတည်စ
ဆဲဇောက၊ သတ္တဝါအစ တေဇောကဆိုသည်အတိုင်း
ဇာတိ၏ ပဋိသန္ဓေနေစ ကလလ၌

- အဝိနိဗ္ဗောဂရုပ် ၈ + ဇီဝိတ + ကာယပသာဒ
ဇာသော ကာယဒသက ကလာပ်တစ်စည်း။

- အဝိနိဗ္ဗောဂရုပ် ၈ + ဇီဝိတ + ဘာဝရုပ် ဟူသော
ဇာဝဒသက ကလာပ်တစ်စည်း။

- အဝိနိဗ္ဗောဂရုပ် ၈ + ဇီဝိတ + ဟဒယဝတ္ထု
ဇာသော ဝတ္ထုဒသက ကလာပ်တစ်စည်း။ ကလာပ်သုံး
စည်း ရုပ်ပေါင်းသုံးဆယ်ဟုဆိုအပ်သော ကလလရည်
ကြည်သည် အစဦးစွာ တေဇောဓာတ်ကို အမှီပြုအကြောင်း
ဖြစ်၍ ခုနစ်ရက်ဆောင်လျက် တည်နေသည်။ ထို့ကြောင့်
ပဋိသန္ဓေ ကလလအခါတွင် တေဇောဓာတ်အားကြီး၏။

တေဇောကိုမှီ၍ ကလလ ဖြစ်သကဲ့သို့ ကလလကိုမှီ၍
ဇာသော တေဇောဓာတ်သည် “တေဇောစဥဏှ ကာရ
သ” ပူခြင်းကိုပြုတတ်၏။ တေဇောစ “ဓုဖိုကာရကာ”
“ဇိတာရကာ” တစ်စတစ်စ ကြီးထွားရင့်သန်ခြင်းကို ပြု
တတ်၏။ ဆိုသည်အတိုင်း ခုနစ်ရက်သက်ကာလပတ်လုံး
ဇာသော်ရှိသော ကာလပတ်လုံး ပူခြင်း၊ ကြီးထွားရင့်သန်
သော်ရှိပြန်၏။

တေဇောဓာတ်ဆောင်သော ခုနစ်ရက်လွန်လျှင်
အာပေါဓာတ်မဆောင်နိုင် တဖြည်းဖြည်း အားနည်းညံ့

သက်လာ၍ ဝါယောဓာတ် အားကြီးလွန်ကဲလာပြီး ဝါယော
ဓာတ် ခုနစ်ရက်ဆောင်ပြန်၍ အဗျဒအမြှုပ်အဖြစ် အမြှုပ်ဝေ
လာ၏။ ထို့နောက် အမြှုပ်ဝါယောဓာတ်အားကြီး၍ တေ
ဇော ဓာတ်မဆောင်နိုင်တော့သဖြင့် “ဝါယောစသုခကာရ
ကာ” ဆိုသည့်အတိုင်း ချမ်းသာခြင်း၊ ချမ်းအေးခြင်းပြု၏။

သို့ရာတွင် တေဇောဓာတ် အပူသည် အတက်မရပ်
သေးသောကြောင့် အမြှုပ်တအားကြီးစဉ် ဝါယောသည်
အမြှုပ်ကျစဉ် ဝါယောထက်ပို၍ ပူနွေး၏။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ပဋိသန္ဓေ ပဝတ္တိကာလ နှစ်ပါး
လုံး၌ ဝါယောအားကြီးက ချမ်းအေးခြင်း၊ အပူပျက်ခြင်း
ဟူသော သီတတေဇောသဘော သက်ရောက်လေသည်။

“သို့ကြောင်း မီးဓာတ်ပျက်သော် ဝါယောမည်မှတ်
အားကြီးလတ်၏” ဟု နရသုခိကျမ်းစာ ကျိုးကြောင်းဆက်
ဆတ်ကျမ်းစာတို့မှ ဆိုလေသည်။

ထိုဝါယောဓာတ် ဆောင်သော ခုနစ်ရက်လွန်လျှင်
ဝါယောဓာတ်မဆောင်နိုင် အားနည်းညံ့သက်ပြန်သဖြင့် အာ
ပေါဓာတ်အားကြီးလွန်ကဲလာကာ အာပေါဓာတ် ခုနစ်ရက်
ဆောင်ပြန်ချိန်တွင် သွေးသည် သွေးခဲဖြစ်လာ၏။

သွေးရည်သွေးခဲသည် အာပေါဓာတ်အားကြီး
ဝါယောဓာတ်ညံ့သောအခါမှ ဖြစ်၍ တွန်းကန်လှုပ်ရှားမှု
အားနည်းခဲ့ရကား “အာပေါစဋ္ဌိရ ကာရကာ” တည်ရာတန်
ရာ ပြုတ်တတ်သဖြင့် သွေးရည်သည် သွေးခွဲ သွေးခဲထက်
လှုပ်ရှားမှု အားရှိသေး၏။ ထို့ကြောင့် ဝါယောဓာတ်၏အဓိ
ကား တေဇောဓာတ်တည်း။ ဝါယောဓာတ်၏ သင်္ချိုင်းကား
အာပေါဓာတ်တည်း။

ထိုမှတစ်ပါး မူလ ကလလ တေဇောသည် ပထမ
ကလလခုနစ်ရက်ကပင် တရွေ့ရွေ့အားနည်းခဲ့၏။ တတိယ
အာပေါခုနစ်ရက်တွင် အား အနည်းဆုံးဖြစ်၏။ သို့သော်
သုံးဆင့် မြောက်တွင် တေဇော၏အပူကို ရှေ့သို့ဆက်လက်
အားမနည်းစိမ့်သောငှာ “အာပေါစဋ္ဌိရကာရကာ” ဆို
သည့်အတိုင်း အာပေါဓာတ်က ပထမထောက်တည်ရာကို
ပြုထားလိုက်၏။ ဒုတိယ ပထဝီဓာတ်သို့ ရောက်သောအခါ
“ပထဝီဓာတု ပတိဋ္ဌာနရသား” ဆိုသည်အတိုင်း ပထဝီဓာတ်
က ထိုတေဇောဓာတ် ပိုမိုထောက်တည်ရာကို ပြုလိုက်ပြန်

www.burmeseclassic.com

၏။ တာဝီယအာကာသသို့ ရောက်သောအခါ “အာကာသ သုဒ္ဓိကာရကာ” ဆိုသည်အတိုင်း ရုပ်ကလာပ်အပေါင်းကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေခြင်းဖြင့် တေဇောဓာတ်ကို ညီညွတ်မျှတစွာ အပူပေးစေပြီးလျှင် သုဒ္ဓိကာယဖြစ်စေ လေတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် မည်သည့်ဓာတ်တစ်ပါးပါးမဆို အားနည်းလျှင်လည်း သုံးဆင့်၊ ဖြောင့်မတ်လျှင်လည်း သုံးဆင့်။ လွန်ပြန်လျှင်လည်း သုံးဆင့်အထိသာ ခတ်ကြောင်း သိမှတ်ရသည်။

“ဧဝံတိဏိယေဝ သန္တတိယော ယဇ္ဇော တုံသက္ကောတိ နတတောပရံ”

ဤသို့ သုံးပါးမျှသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော ရုပ်စဉ်တို့ကို ခတ်စေခြင်းငှာ တတ်ကောင်း၏။ ထိုသုံးဆင့် ခတ်သည် ထက် အလွန်မစွမ်းနိုင်ချေ။

“တထာပထဝီ နိဿယ ဟီရေဝသိယာ”

ထိုအတူ ပထဝီဓာတ်ကို အရှိပြု၍ သွေးခဲသားတစ်သည် ဖြစ်၏။

ထိုအာပေါဆောင်သော ခုနစ်ရက်မှလွန်လျှင် အာပေါဓာတ်မဆောင်နိုင် အားနည်းသည်။ ညံ့သည်ဖြစ်၍ ပထဝီဓာတ်အားကြီးသဖြင့် လွန်သဖြင့် ထိုပထဝီဓာတ် ခုနစ်ရက်ပင်ဆောင်ပြန်၍ ယနတစ်ခဲနက်သော သားတစ်ဖြစ်လာ၏။

ယနဟူသော သားတစ်သည် အာပေါဓာတ်ညံ့၊ ပထဝီဓာတ် လွန်လေသောအခါမှဖြစ်၍ “ပထဝီ ဗလဝကာရကာ” ဆိုသည်အတိုင်း ဘုတ်သုံးပါးတို့၏ ခွန်အားကို ပြုတတ်၏။ ပထဝီဓာတ်အားကြီးက ပျော့ပျောင်းယိုစီးမှု ကင်းမဲ့၍ တောင့်တင်း ခိုင်မာသော ခွန်အားကို ပဋိသန္ဓေပဝတ္တိကာလနှစ်ပါးလုံးတွင် ပြုတတ်၏။ ထမင်းစသော ကဗဋီကာရာဟာရသည် ပထဝီ ဘတ်အရင်း မူလဖြစ်၏။ ထိုပထဝီဓာတ်အရင်းဖြစ်သော ကဗဋီကာရာဟာရကို မရက အားသည် မဖြစ်နိုင်။ ပထဝီဓာတ်သည် ခွန်အားကို ပြုတတ်၏။

ဤတွင် အာပေါဓာတ်ညံ့လျှင် ပထဝီဓာတ်အားကြီးသည်။ လွန်သည်ဖြစ်ကြောင်း မှတ်သားရ၏။

“ဩမတ္တံ ပန အာပေါ အဓိမတ္တံ ပထဝီ ဂတိတံ

ဓာတ်” ပထဝီဓာတ်မဆောင်နိုင် အားနည်းခြင်းသည် အာပေါဓာတ်အားကြီးနေသေးကြောင်း ထင်ရှားသည်။

တေ အာကာသာ ပဉ္စသာခါ ဇာယရေ။

ထို အာကာသဓာတ်သည် ပဉ္စသာခါ ခက်မငါးဖြာတို့ကို ဖြစ်စေ၏။

ထိုပထဝီဓာတ်ဆောင်သော ခုနစ်ရက်မှလွန်လျှင် ပထဝီဓာတ်မဆောင်နိုင် အားနည်းသည် ညံ့သည်ဖြစ်၍ အာကာသဓာတ် အားကြီးသဖြင့် လွန်သဖြင့် အာကာသဓာတ်သည် ခုနစ်ရက်ပင်ဆောင်ပြန်၍ ပဉ္စသာခါ ခြေနှစ်ချောင်း၊ လက်နှစ်ချောင်း၊ ဦးခေါင်း ခက်မငါးဖြာ ဖြစ်၍ လာသည်။

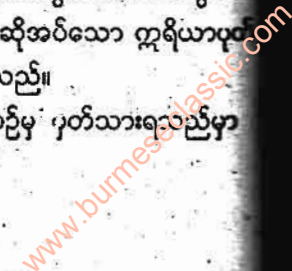
ပဉ္စသာခါဟူသော ခက်မငါးဖြာသည် ပထဝီဓာတ်ညံ့၍ အာကာသ ဓာတ်အားကြီးသောအခါမှ ဖြစ်၍ အာကာသဓာတ်သည် ခက်မငါးဖြာစသော ရုပ်တို့ကို အကြောင်းပြုတတ် သည်နှင့်အညီ “အာကာသာလဟု ကာရကာ” “အာကာသာသုဒ္ဓိကာရ ကာ” ပဋိသန္ဓေ ပဝတ္တိ ကာလနှစ်ပါးလုံးတို့၌ ကိုယ်၏ပေါ့ပါးလျင်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းကို ပြုတတ်၏။

ထို့ကြောင့် ပထဝီညံ့လျှင် အာကာသလွန်၍ အာကာသ ညံ့နေသေးခြင်းသည် ပထဝီဓာတ်လွန်နေသေးကြောင်း မှတ်သားရ၏။ ဤသို့နှင့် “ဒဿမာသာ ဇနမန္တိ” ဆယ်စမြောက်သည်ရှိသော် ဘွားမြောက်လေသည်။

ဤသို့ ပဋိသန္ဓေဖြစ်စဉ်ကို ချုပ်၍ပြရသော် ပထဝီဓာတ်သည် တည်ရာကိစ္စကို ပြု၍ တေဇောဓာတ်သည် မပုပ်မဆွေးရအောင်၊ ရင့်မာအောင်၊ အာပေါဓာတ်သည် စေ့စပ်အောင်၊ ဝါယောဓာတ်သည် လှုပ်ရှားအောင် အာကာသဓာတ်သည် စင်ကြယ်သန့်ရှင်းအောင် ပစ္စည်းတို့၌ ဆယ်စမြောက်လျှင် ဓာတ်သက်ပြုရသောအခါ လူတို့ ဖွားမြင်လေ၏။

ဖွားမြင်သည်မှစ၍ မသေသမျှကာလပတ်လုံး ထိုဓာတ်လေးပါးတို့နှင့်တကွ မရွတ်မယွင်း မကင်းမကွာ ထံလျောင်း၊ ထိုင်း၊ ရပ်၊ သွားဟု ဆိုအပ်သော ဣရိယာပုထ်လေးပါးတို့သည် ဖြစ်ကြလေသည်။

ဤပဋိသန္ဓေဓာတ် ဖြစ်စဉ်မှ မှတ်သားရသည်မှာ

- ၁။ တေဇောညံ့လျှင် ဝါယောဓာတ်လွန်သည်။
- ၂။ ပထဝီညံ့လျှင် အာပေါဓာတ်လွန်သည်။
- ၃။ အာကာသဓာတ်ညံ့လျှင် ပထဝီဓာတ်လွန်သည်။
- ၄။ ဝါယောဓာတ်၏ အမိသည် တေဇော၊ ဝါယောဓာတ်၏ သင်္ချိုင်းကား အာပေါ။
- ၅။ ဝေံ တီထီယေဝံ သန္တတိယော ယဇ္ဇောတုံ သက္ကောတိ နတတောပရံ။

(သုံးပါးမျှသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော ရုပ်စဉ်တို့ကို ခတ်စေခြင်းငှာ တတ်ကောင်း၏။ သုံးဆင့်ခတ်သည်ထက်လွန်၍ မစွမ်းနိုင်)ဟူ၍ မှတ်ယူရပေမည်။

၆။ ပဋိသန္ဓေအခါ ပဋိသန္ဓေအခါမှ နောက်ပထမဘဝမှစ၍ အမိဝမ်းတွင်း၌ တည်နေသမျှ ကာလသည် “ပဝတ္တိအခါ”မည်၏။

ဤသို့ လူသားဘဝ ပဋိသန္ဓေဓာတ်ဖြစ်စဉ်၌ မဟာဘုတ်ဓာတ်ကြီး လေးပါးနှင့် လူပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်တို့ဖြင့် စည်ဆောက်ခဲ့သောလူသည် ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးဖြစ်၏။ “မဟာဘုတ်ဓာတ်ကြီးလေးပါးသည် အံ့ဖွယ်အထူးကိုပြတတ်၏။ မဟုတ်မမှန်သောသဘောကို ပြတတ်၏။ မျက်လှည့်သည်နှင့်တူ၏။ ဘီလူးမနှင့်တူ၏။ ဥပါဒါန်ရုပ်တို့၏ ဖြစ်ရာဖြစ်၏။ အကြီးအကျယ် ဖောက်ပြန်တတ်၏”ဟူသော ဂုဏ်အထူးရှိလေသည်။ သို့ကြောင့် လူဘဝ လူသားဟူ၍ ဖြစ်စာသည်မှာ ဆန်းကြယ်လှပေသည်။ ဤသို့သော လူသားဘဝကို ရစဉ်ရခိုက် ရုပ်ဓာတ်တို့နှင့် မိတ်မဖွဲ့တော့သော ခန္ဓာဓာတ်သိမ်းငြိမ်းရာ သင်္ခတနိဗ္ဗာန်ကို တက်လှမ်းနိုင်အောင် ကြိုးစားရပေမည်။

ဤသို့ မဟာဘုတ်ဓာတ်ကြီးလေးပါးနှင့် ဆောက်စည်လာသော လူ့ခန္ဓာသည် ရုပ်တရားဖြစ်ပေါ်လာကစည်းက ရောဂါရလာ၏။ မွေးလာကတည်းက အနာရောဂါမကင်း။ အနာရောဂါနှင့် ကင်းတွာလူမရှိ။ အနာရောဂါရလျှင် ဆေးဝါးမှီဝဲကုသကြရ၏။ ထိုဆေးဝါးသည် စည်း မဟာဘုတ်ဓာတ်ကြီးလေးပါးဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ခန္ဓာဓာတ်များပင်ဖြစ်လေသည်။ အနန္တစကြဝဠာနှင့် အနန္တတ္ထဝါတို့သည် အံ့ဖွယ်အထူး မဟာဘုတ် ဓာတ်ကြီးလေးပါးလျှင် အရင်းခံလေသည်။ တေဇော၊ ဝါယော၊ အာပေါ၊

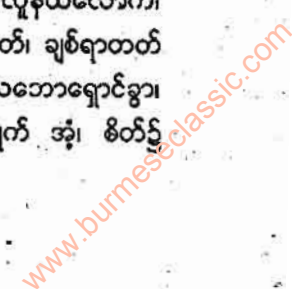
ပထဝီ သဘောလေးဝ တစ်ခုစီခွဲထား၍မရ။ ပမာဏလည်း ညွှန်ပြစရာမရှိသော ဓာတ်ကြီးလေးပါးစု ဟစ်ခုစီ၏ အဆုံးအပိုင်းခြားပြသော လက္ခဏာကို အာကာသဓာတ်ဟု ဆိုသည်။

ထို့ကြောင့် ဓာတ်ကြီးလေး ပါးဆိုလျှင် ငါးပါးကိုဆိုပြီး ဖြစ်လေသည်။ အဇ္ဈတ္တ(အတွင်း)၊ မဟိဒ္ဓိ(အပြင်) အခြေခံမှာ ဓာတ်လေးပါးစီချည်း အတူတူသာဖြစ်သည်။ သို့သော် တစ်ခုကိုတစ်ခု နှိုင်းယှဉ်၍ တစ်ခုသည် ဩဇာရိက = အကြမ်းသဘော၊ တစ်ခုသည် သုခုမ = အနုသဘော၊ နူးညံ့သဘော ခွဲ၍ဆိုရလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓနည်းကျ ဩဇာရိကသုခုမ ဓာတ်ကျမ်းပြု ဆရာကြီး ဦးအောင်ဒင်က သက်ရှိသက်မဲ့နှစ်ဖွဲ့ လောကတည်ဆောက်မှုအစ အခြေခံဓာတ်လေးဝကို ဤသို့ဖွဲ့ဆိုဖွင့်ပြခဲ့၏။

“သဗ္ဗေသတ္တာ၊ သတ္တဝါ သည်၊ စာအာဟာရ၊ ဌိတိက”ဟု ဗုဒ္ဓစကားမိန့်ခဲ့ထား၍ အများသတ္တဝါ၊ သဝိညာကြောင့် အဇ္ဈတ္တဓာတ်၊ သက်ရှိ မှတ်လော့၊ ကောင်းမြတ်ရသော၊ စာအဟာကာ၊ ဝိညာကင်းပ၊ ဗဟိဒ္ဓတည့်၊ ဤစေလို သက်မဲ့ဆို၏။ ထိုနှစ်လောက၊ သဘာဝကား၊ ဖြစ်ကြတိုက်ခံ၊ တွေ့ထိမှန်ခဲ့၊ တိုက်ခံတွေ့ကြ၊ ထိသမျှကို၊ ဖဿဆိုလော့၊ ထိုဖဿ၏။ ပဝတ္တိကို၊ မြင်သိလွယ်ပေ၊ ရှိနိုင်လေသို့၊ သန္ဓေကလလလ၊ ထိုခဏ၌၊ ဖဿဖြစ်တွေ၊ ကာယေဘာဝ မြင်ကုန်ကြလော့၊ ကာယဆိုက၊ အဇ္ဈတ္တတည့် ဘာဝဗဟိဒ္ဓ၊ ကျမ်းဂန်ညီတံခဲ၊ ကိလိဌမတွေ၊ နားမဝေးနှင့်၊ ဆိုရေးနှစ်ဝ၊ “ဒသက”ချည်၊ ကလာဝ်စည်းလည်း၊ ဖြစ်နည်းမူလ၊ စတုက္ကဟု၊ ဓာတ်မလေးတန်၊ အရင်းခံ၍၊ ထွေဟန်အခြား၊ မထင်ရှားဘူး၊ ခြားသည်ကိုသာ ပြည့်နိုးပါသော်၊ ဩဇာတစ်ခု၊ သုခုတစ်သွယ်၊ ဆိုနိုင်ဖွယ်မှ၊ အကယ်ဘယ်သို့၊ ခြားနိုင်မြို့အံ့။

ဤသို့တို့ပြ၊ ရင်းမူလ၏၊ စံအခြေခံ၊ ကွဲအောင်ကြသော်၊ ရောဂံကပ်ရောက်၊ သေမျှလောက်လည်း၊ လွတ်မြောက်အလွယ်၊ ချမ်းသာတွယ်လိမ့်၊ လူနယ်လောက၊ သဘာဝ၌၊ ရှိကြမေ့တာ၊ ကြည်ညိုရာမြတ်၊ ချစ်ရာတတ်လိမ့်၊ စွဲမှတ်မနော၊ ပုဂ္ဂိုလ်နောသည်၊ သဘောရှောင်ခွာ၊ ကျင့်ကုန်ပါ၍၊ ရိုးရာမူလိုက်၊ အမှန်ကြိုက် အံ့၊ စိတ်၌

ဆိုးမြတ်၊ တည့်မတ်မတ်ဖြင့်၊ တတ်စေသိစေ၊ ကြံရှာဖွေ
လော့၊ စိတ်နေကြီးမာ။ တန်ခိုးထွားအောင်၊ တို့များဆိုညွှန်း။
တိုက်တိုက်တွန်း၏။ ရပ်ခန်းနိဗ္ဗာန်၊ အကျိုးသော်ဟူ၍ ဖွင့်ဆို
ပြခဲ့ပြီး ဤပုံစံကို ချပြခဲ့လေသည်။

“သဗ္ဗေသတ္တာ အာဟာရဋ္ဌိတိကာ”

သတ္တဝါ * အစာအာဟာရ
ဝိညာဏ်ရှိလောက * ဝိညာဏ်မဲ့လောက
အဇ္ဈတ္တဓာတ် * ဗဟိဒ္ဓဓာတ်

ပဝတ္တိကာလ

ဖိဂှာဝတ္တရ * ရသ္မာရုံ
ယယံဝတ္တ * ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ
ကာယဝတ္တ * ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ
ဒသကကလာပ် * အဋ္ဌကကလာပ်
အခြေခံဓာတ်လေးဝ * အခြေခံဓာတ်လေးဝ

ပဋိသန္ဓေကာလ

ကာယဒသကကလာပ် * ဘာဝဒသကကလာပ်
အခြေခံဓာတ်လေးဝ * အခြေခံဓာတ်လေးဝ
(ဤ * လက္ခဏာမှာ အတွင်းနှင့်အဖ အတိုက်အခံ
ဆက်ဆံကြသည်ဟု ဆိုလိုသည်။)
ပဝတ္တိတွင် ကာယဇာတိအာရုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဖြစ်သကဲ့သို့
ပဋိသန္ဓေကာလတွင် ကာယဇာတိအာရုံ ဘာဝဖြစ်သည်ဟု
သိမှတ်ရပါမည်။
ဆရာကြီး ဦးအောင်ဒင်က သက်ရှိလူသားလောက
တည်ဆောက်မှုအစ သဘာဝကို ဤသို့ပြခဲ့သည်။
ပဋိသန္ဓေအစ ကလလရေ ကြည်အခိုက်၌ စက္ခု၊
သောတ စသည့် ကလာပ်အကြည်တို့ မရှိသေးပါ။ ကာယ
ဘာဝဝတ္တ၊ ကလာပ်ပေါင်း သုံးခုသာ တည်ရှိသေးသည်။
ကာယသည် အဇ္ဈတ္တဘာဝနှင့် ဝတ္တသည် ဗဟိဒ္ဓဖြစ်သည်။
ကျောက်၊ သံဘီး၊ မီးစာပါသော မီးခြစ်နှင့် ပမာတူသည်
ဟု ပုံပြထား၏။

ကျောက်သည်ကာယ-အဇ္ဈတ္တ။ သံဘီးသည် ဘာဝ
ဗဟိဒ္ဓ။ မီးစာသည် ဝတ္တဗဟိဒ္ဓ ဖြစ်လေသည်။ ပမာဆိုသော်

- (၁) ကျောက်နှင့်သံဘီးထိခတ်မှု ပထမ။
- (၂) ပွင့်လာသော မီးပွင့်တွင် မီးဓာတ်နှင့် ကျောက်
မှုန့် အချင်းချင်းထိခိုက်မှု ဒုတိယ။
- (၃) ထိုထိခတ်မှုဖြင့် အသစ်ဖြစ်ပွင့်သော သိမ်မွေ့
သည့် မီးပွင့်ငယ်နှင့် မီးဓာတ်ခတ်မှု တတိယ။
ဤသုံးဆင့်တွင် မီးတောက်ထသကဲ့သို့ ...
- (၁) ကာယနှင့် ဘာဝ ထိခတ်မှု
- (၂) ပွင့်ထွက်လာသော ကာယဝိညာဏ်ခေ
မံနာယတနနှင့် ၎င်း၏ သမ္ပယုတ္တဓမ္မ (ဖဿ
မှုကြွင်းသည် ဝေဒနာစသော စေတသိမ်
ခြောက်ခုဟု ဆိုအပ်သည်) ဓမ္မာယတနတို့၏
ခတ်မှု။
- (၃) အသစ်ပွင့်ထွက်လာသည့် မနောဝိညာဏ်နှင့်
ဝတ္တုကလာပ်ထိခတ်မှု ဤသုံးဆင့်တွင် ဝတ္တ
ကလာပ်၏ ပုံကြီးချဲ့ကောင်းသော သတ္တိဖြင့်
လူသနစ် လူ့အဖြစ်ကို စီရင် ဖန်တီးစပြုလေ
သည်။

သို့ဖြင့် အသစ်ဖြစ်သော ကာယအကြည်နှင့်တကွ
ဖိဂှာယာနသောတ၊ စက္ခုအကြည်တို့ကို အဆင့်ဆင့် ထိ
စက်ဆောက်ခဲ့လေသည်။ စက္ခုသစ်ရသော် ရူပကို အစာ
အာဟာရအဖြစ် နှိမ့်ကြမြဲဖြစ်သည်။ ဤသို့ သူ့အကြည်နှင့်
သူ့အာဟာရ နှိမ့်ကြကာ အဟောင်းပစ် အသစ်လဲလှယ်၍
အမြဲတစေ ဖြစ်ပျက်ကာနေသော သူ့ဇာတိနယ်ကား ခဏ
မျှ ငြိမ်းဖွယ်မရှိ။ ဤသို့မငြိမ်းစေသော အကြောင်းကား
ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဟူသော ရုပ်ဖြစ်ကြောင်းတရား
လေးပါးကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ချောယဉ်သာမြင့် (BA.BEd)

09-42106289

ကျမ်းကိုးမှု ။ ကျိုးကြောင်းဆက်ခံာတ်ကျမ်း။

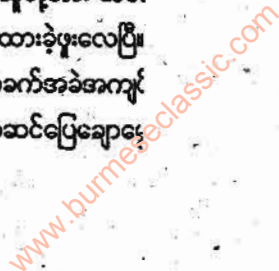
ကန့်ကွက်ခြားနား ဤဆယ်ပါးကို

ဒဂုဗျိုး

ကျွန်ုပ်သည် စာဖတ်ဝါသနာအရ အချိန်ကို ဖတ်ရှုလေ့လာ မှတ်သား ထေ့ရှိသူဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဗေဒင် လက္ခဏာအပါအဝင် လောကီပညာရပ် တို့ကိုလည်း စိတ်ဝင်စားလေ၏။ တတ် နိုင်သမျှ လေ့လာခဲ့၏။ စွမ်းနိုင်သမျှ မှတ် သားခဲ့၏။ ထိုပညာရပ်တို့ဖြင့် လိုအပ် သူတို့ တောင်းခံလာသော် အကူအညီ တို့ ကိုယ်တတ်စွမ်းသမျှ အသိပညာ၊ အထတ်ပညာတို့ဖြင့် ကုစားပေးခဲ့ရ သ၏။ ယတြာကို ညွှန်ပြခဲ့ရလေ၏။ အဆောင်ကို တွက်ချက်ညွှန်ပြခဲ့ရလေ ၏။ ဆင်းရဲ၍ မတတ်နိုင်သူအချို့တို့အား ကျွန်ုပ်အိတ်ထဲမှ စိုက်ထုတ်အကူအညီ အရာသည်များလည်း ရှိခဲ့ဖူးလေ၏။ ထို ကြောင့် ကျွန်ုပ်နေထိုင်ရာ အရပ်ဒေသ ရှင်ထည်ကောင်း၊ ရပ်ကျော်နယ်ကျော် ဖြစ်သည်ကောင်း၊ စေတနာရှင်ဆရာတစ် ဦးက ကျွန်ုပ်၏ သတင်းစကားကို နှံ့ပျံ့ သွင်းပေးခဲ့ပေသည်။ ထိုသို့ထိုနယ် သာသနာ့သတင်းစကားများအရ စေတနာ ရှင်ဆင်း ကိုယ်ပန်စိတ်ပန်း ကူညီခဲ့ရ သည့်များ များစွာရှိခဲ့ဖူးလေပြီ။ ဟော ပြောသမျှပင် မှန်ကန်ကာ ဆောင်ရွက်

ပေးသမျှနီးပါးလည်း အောင်မြင်ခဲ့သည် က များလှသည်ကိုး။
 ဤသို့ဆိုသော် ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကျွန်ုပ် ကိုယ်ရည်သွေးစကားဆိုသည်ဟု မမှတ် ယူကြစေလိုပေ။ ခါတော်မီ တတ်ယောင် ကန်း လောကီဆရာအချို့တို့ အကျင့်စ ရိုက်နှင့်မတူ ထူးခြားသည်တို့ကို သိစေ လိုရင်းသာဖြစ်ပါသည်။ သစ္စာစကား လည်းဖြစ်ပါသည်။ တချို့လူပုဂ္ဂိုလ်အချို့ ၏ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေးလို အပ်ချက်တို့ အဆင်ပြေချောမွေ့မှု ကင်း မဲ့ကြသည်နှင့် ဗေဒင်ဆရာ၊ ဓာတ်ဆရာ၊ နတ်ဆရာ စသည်တို့ထံမှောက်ရောက် ကာ ကယ်တင်ရှင်တစ်ဦးသဖွယ် အား ကိုးကြီးစွာ ဝတ်တွားခယကြလေ၏။ ဆရာမောင်၊ ဘိုးတော်၊ မယ်တော် ယောင်တို့နှင့် ဆုံရာသူတို့အတွက် များစွာ စိတ်မကောင်းစရာ ကြံကြံရသည်။ ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လေကြောင်းတွင် ရေ ကြောင်းသဖွယ် စီးပျော့လိုက်ပါခဲ့ကြရ လေ၏။ စိတ်ထားမမှန်သော ပုဂ္ဂိုလ် အတုအယောင်အချို့ကို ယုံမှားမိခဲ့ရာမှ သိပေါ်ရေသွန်ဖြစ်ရပ်မျိုး ကြုံခဲ့ရာသူများ လည်း မျက်မြင်နားကြား မနည်းလှပြီ။

ဗေဒင်ပညာအပါအဝင် လောကီပညာ ရှင်အားလုံးကိုဆိုသည်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ် အရည်အချင်းမဲ့ကင်း သီလလည်းမရှိ သော အချို့ကိုသာ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း ဝါသနာအရ လေ့ လာလိုက်စားခဲ့ကာ စေတနာမေတ္တာ ထား ကူညီခြင်းသာဖြစ်ပေသည်။ ဗေဒင် လက္ခဏာ ဟောပြောခန်းဟူ၍ ဆိုင်း ဘုတ်ကိုပင် မတင်ထားခဲ့ပေ။ သို့သော် လည်း လူသတင်းအား လူချင်းဆောင်ခဲ့ လေပြီ။ ဗေဒင်တွက်ကာ မိတ်ဟောင်း၊ မိတ်သစ်တို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ဟောခန်းတွင် ဝင်လာမစဲ တသံသံ ရှိချေသည်။
 အချို့အချို့သော လူပုဂ္ဂိုလ်တို့ များစွာသနားဖွယ်ဖြစ်၏။ ဘယ်နေရာ ဘယ်အရပ်မှာ ကယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပေ သည်ဆိုလျှင် အမှားအမှန် ဝေဖန်ပိုင် ခြားနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထံ ပြေးကြ လေတော့၏။ အများယောင်၍ ယောင် ကြခြင်းသာဖြစ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်နှင့် ရင်းနှီးခင်မင်သူတို့အား သတ် ပေးစကား ပြောကြားထားခဲ့ဖူးလေပြီ။
 “ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အခက်အခဲအကျင့် အစာည်းကိစ္စများ အဆင်ပြေချောမွေ့

စေဖို့ အားကိုးအားထားရှာတာကိုတော့ ဘာမှမပြောလိုပါဘူး။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပြော သံကြားလေတိုင်း မျက်စိစုံမှိတ် မယုံ သင့်ဘူး။ ဒီလူကပြောရင် ဟတ်နိုးနိုး ဟိုလူ ကပြောရင်လည်း မှန်လိမ့်နိုးနိုး ဟိုပြေး ဒီလွှား ပင်ပန်းလိုက်ကြတာများ ကိုယ့် ရဲ့အားနည်းချက်ကို အညှာကိုင်း ပြီး ဖောက်စား၊ မြှောက်စား၊ ခြောက် စား ဆရာတုများနဲ့တွေ့ပြီး ကျောချမှ စားပြမုန်း သိကြရတာ။ လူလိမ်လူ ကောက်မုန်းလည်းသိရော ကိုယ့်ရိုဂို သမ္မုလည်း ကုန်ရလေရော။ ခင်ဗျားတို့ ကောင်းကျိုးကိုလိုလားတဲ့ မိတ်ဆွေ ကောင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ သတိပေး စကားတော့ ပြောချင်တယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်က လေးမျိုးလေးစားရိတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ အဆင်သဏ္ဍာန် ပုံဟန်လောက်ကိုသာ ကြည့်ပြီး အထင်တကြီး ကြည့်ညို့ တတ်တဲ့လူစား၊ တခြားလူတကာတို့ရဲ့ ချီးကျူးစကားသံကိုသာကြားပြီး ပြော သံကြားရုံမျှနဲ့ ကြည့်ညို့တတ်တဲ့လူစား စားသောက်နေထိုင်မှုမှာ ခေါင်းပါးစွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်သူရယ်လို့ အထင် အမြင်ကြီးစိတ်နဲ့ ကြည့်ညို့တတ်တဲ့ လူစား နောက်လူစားတစ်မျိုးကတော့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာကို ယုံ ကြည်လို့ ကြည့်ညို့တဲ့လူစားရယ်လို့ လေးမျိုးရှိတယ်ဗျာ။ အသံကို ပမာဏ ပြုပြီး ကြည့်ညို့သူတွေက ဆန္ဒရာဂ အလိုကို လိုက်ရတဲ့အတွက် သူ့ရဲ့ အဋ္ဌတ္တသန္တာန်မှာ ဖြစ်နေတဲ့ဂုဏ်နဲ့ မဟာဒွိမှာဖြစ်နေတဲ့ အကျင့်စရိုက်ကို မသိနိုင်ပေဘူး။ သူများတွေရဲ့ ချီးကျူး

ဂုဏ်ပြုတဲ့စကားတွေမှာ မျောပါနေ တတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ကြည့်ညို့အားထားတဲ့ အကြည့်ညို့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်ကိုမြင်ရရုံ၊ သူတစ်ပါးရဲ့ ချီးကျူးသံကြားရရုံမျှနှင့် ယုံကြည်သက်ဝင်မိတာမျိုးတော့ မဖြစ် စေချင်ပါဘူး။ သူ့ရဲ့အတွင်းသဘောကို လေ့လာပြီးမှသာ အားကိုးယုံကြည် သင့်တယ်လို့ ပြောပြခဲ့ရတယ်။ ဒါပေ မယ့် လူတချို့ကျပြန်တော့လည်း ခွေး မြီးကောက်ကို ကျည်တောက်စွပ်သလို ပဲ။ ထူးပြီး မဆင်ခြင်ကြပါဘူး။ ကျုပ်ခီ မှာ ဗေဒင်လက္ခဏာ မိတ်ဟောင်းမိတ် သစ်တွေနဲ့ စည်ကားနေတာလည်း ကျုပ် ရဲ့ စိတ်စေတနာမှန်နဲ့ ပိုလွှတ်ထားတဲ့ မေတ္တာတွေကြောင့်အပြင် အောင်ဓာတ် ရရှိစေတဲ့ နဝင်းဓာတ်တိုင် အစီအရင် ကလည်း ပါသေးသကဲ့ဗျာ။ စိတ်ဝင်စား လို့ရှိရင် လုပ်ကြည့်ပါလား။ အကျိုး မယုတ်ပါဘူး။

ဒီလိုလုပ်ဗျာ။ ဖန်ပုလင်းတစ်လုံး ထဲကို ပွင့်နေတဲ့ နင်းဆီပန်းတစ်ပွင့် ထည့်ရမယ်။ ပန်းက အနီရောင်တော့ ဖြစ်ရမယ်။ နောက် အနီညွန့်တစ်ညွန့် ထည့်ပြီးရင် ခြင်္သေ့ပုံပါတဲ့ တစ်ဆယ် ကျပ်တန် ငွေစက္ကူတစ်ရွက်ထည့်။ အား လုံးစုံညီထည့်ပြီးတာနဲ့ ပုလင်းရဲ့အဝကို ကြက်သွန်နီဥတစ်လုံးနဲ့ ပိတ်ထားရ မယ်။ ဘုရားကျောင်းရဲ့ အလယ်နေရာ တည့်တည့်မှာ တင်ထားကပ်လျှာရမယ်။ တစ်ခုသော တနင်္ဂနွေနေ့ရဲ့ နေထွက်စ အချိန်မှာ ဆောင်ရွက်ရမယ်ဗျာ။ ထူးတာ မထူးတာကတော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ယုံကြည်

မှုနဲ့ ဆောင်ရွက်တဲ့အပေါ်မှာပဲ တည်ပါ တယ်။ ကျုပ်လေ့လာမှတ်သား ကိုယ် တွေ့တိုယ်ကြုံဖို့ စေတနာနဲ့ စော်ကြို လိုက်တာပါ။ နောက်တစ်ခု စကားထပ် ဆောင်ပါးချင်တာကတော့ စိန္တကျော်သူ ဦးဩရဲ့ ဩဝါဒထူး ပျိုကဗျာလေးပဲဖြစ် ပါတယ်။ ဗေဒင်ဆရာတွေလည်း သိ သင့်သိထိုက်လို့ မှုဝေပေးလိုက်ပါတယ်။ ဒါကတော့ “ဆယ်ပါးရယ်ဘွယ်၊ ဓုတ် တြောင်သွယ်ပိမ့်၊ ဉာဏ်ကျယ်ပါလျှာ၊ ပွဲလယ်ချက်တပျံ၊ နှုတ်ထွက်ယွင်ဆီ၊ ဖွင့်ဆိုမှားအံ့၊ ခစားသူမှာ၊ သူလိုရာတို့ လိုက်နာရလျက်၊ မာနတက်အံ့၊ ထဏှ ဏာမဲ့၊ ချို့တဲ့ဥစ္စာ၊ ဆင်းရဲစွာလျှာ၊ ကာမဂုဏ်မှ၊ လုံ့လပြုအံ့၊ ငြိမ်ချမ်းသာ ယာ၊ နေရပါလျက်၊ သူ့မှာမိုနေ၊ ခစား လေအံ့၊ သားရေလျော့ပါ။” အိုလှည့်ပြော လည်း၊ တရားမဂ်ဖိုလ်၊ မပိုခိုအံ့၊ ရှိပြီး ပယ်လုစ၊ ပြည့်ရှင်ဖြစ်လျက်၊ မုညစ်ဆိုး နွမ်း၊ မျူးမတ်သွမ်းနှင့်၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်စင် ရေးတိုင်ပင်အံ့၊ သန့်စင်နွယ်ဓာတ်၊ ဝှို့ ဂုဏ်မြတ်လျက်၊ အတတ်မသင်၊ နှုတ် ဝင်မကျွမ်း၊ လော်လီဆွမ်းအံ့၊ မနွမ်းဂုဏ် အင်၊ ယောက်ျားစင်လျက်၊ ချစ်ခင်စိုက် မယားနိုင်အံ့၊ သုံးဆိုင်ဗေဒင်၊ ကုန်စင် မြောက်မြား၊ ထုံးနွယ်ထွားသည်၊ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လျက်၊ အကျင့်ပျက်အံ့၊ ကန့်ကွက် ခြားနား၊ ဤဆယ်ပါးကို အမှားလှတွင် ရယ်ဘွယ်ထင်သည်၊ သည့်ပြင်ရယ်ဆေး ရမည်ဝေး...။”

ကောင်းကျိုးဝေလျှံ ရွှေအိမ်ဌာန်

ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်တောင်း ရေကျော် ဘက်ရှိ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားသို့ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။ ရွှေဘုန်း ပွင့်စေတီသည် ရန်ကုန်မြို့ရှိ ထင်ရှားသော ဘုရားစေတီများ တွင် တစ်ဆူပါဝင်ပါသည်။ နေ့စဉ် နေ့ညမပြတ် ဘုရားဖူး သူများ ဘဝါးစိပ်သူများ အိမ်ဌာန်ဝင်သူများနှင့် စည်ကားလျက် ရှိပါသည်။

ရွှေဘုန်းပွင့် စေတီဝင်းအတွင်းတွင် ဘုန်းကြီးကျောင်း များလည်း ဝေပွေ့ရသည်။ ရှေးယခင်ကတည်းကရှိခဲ့သော ကျောင်းများဖြစ်ပုံရသည်။ ယနေ့ခေတ်တွင် ဘုရားစေတီဝင်း အတွင်း၌ ဘုန်းကြီးကျောင်းများ မတွေ့ရတော့ပေ။ ကျောင်း ထန်ဘုရားဆိုသည်မှာ ခွန်တွဲလျက် တည်ရှိတတ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ဘုရားအနီး တန်ဆောင်းတစ်ခုတွင် ထိုင်ပြီး ဘုရားရှိခိုးလိုက်သည်။ ထိုနောက် လွယ်အိတ်ထဲ တွင်ပါလာသော ပုတီးနှင့် အရေအတွက်မှတ်သောစက်ကို ထုတ်လိုက်သည်။ နေ့စဉ် အိမ်ဌာန်မပျက်စိပ်ရသော သုဂတော ဇာတ်တော်ကို ပုတီးစိပ်သည်။ ပုတီး ၁၀ ပတ်စိပ်ပြီးသော အခါ မေတ္တာပို့ခြင်းအလုပ်ကို လုပ်သည်။

ရွှေဘုန်းပွင့် စေတီတော်မြတ်ကြီးအား လက်ယာရစ် ဆစ်ပတ်လှည့်၍ ပူဇော်သည်။ ဘုရားဆင်းမှာ ကျဉ်းသော်လည်း ဆတ်ရံနတ်ရံရှိသည်။ ဝိဇ္ဇာဓာတ်နန်း၊ ရှင်သီဝလီ၊ ရှင်ဥပ ရုတ္တရဟန္တာ၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘိုးဘိုးကြီး ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား၊ ဆန်ဆောင်း၊ ဗိမာန်၊ ရုံခန်း၊ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၊ နှစ်ရှစ်ခွင်ရှပ်ပွားတော် စသည်တို့ကို သူ့နေရာနှင့်သူ နေသား အထူး ပြုလုပ်ထားပါသည်။ ဘုရားရှိခိုးပူဇော်ပြီးသောအခါ ဘုရားအနီးရှိ ဗေဒင်ဟောခန်းတစ်ခန်းသို့ ဝင်ရောက်နှုတ်ဆက် ဆိုသည်။ ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီအနီးတွင် ဗေဒင်ဟောခန်း များ တန်းစီနေသည်။ လက္ခဏာပညာ၊ နက္ခတ်ပညာ၊ နဝင်း

ပညာ၊ အကြားအမြင်ဆန်းကျမ်း စသည်ဖြင့် နည်းအမျိုးမျိုး ဟောနေသော ဆရာ/ဆရာမ များရှိသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ခင်မင်ရင်းနှီးသော ဆရာအောင်ထံ ခေတ္တဝင်လည်လိုက်သည်။ ဆရာအောင်မှ “ဆရာမျိုး...မရောက်တာကြာပြီနော်။ အလုပ် အကိုင်တွေ အဆင်ပြေလား” ဟု စတင်နှုတ်ဆက်သည်။ ကျွန်ုပ်လည်း “ပြေပါတယ်ဆရာ” ဟု ပြန်ပြောကာ နှုတ်ဆက် လိုက်သည်။ ၎င်းမှ လက်ဖက်ရည်သောက်မလားဟု မေး သည်။ မသောက်တော့ပါဘူးဟု ပြောသောအခါ ရေခန်း ထည့်ပေးသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ရေခန်းတစ်ခွက်သောက်ပြီး ဆရာအောင်နှင့် ဂန္ထီရအကြောင်း၊ ဘာသာရေးအကြောင်း ဟိုရောက်ဒီရောက် ပြောဆိုကြသည်။ ထိုသို့ပြောဆိုရင်း အိမ်ဌာန်အကြောင်း ရောက်သွားသည်။

“ဆရာမျိုးထုတ်ထားတဲ့ ရွှေတိဂုံအိမ်ဌာန်စာအုပ်က တော်တော်စုံတာပဲ” ဟု ပြောသည်။ ကျွန်ုပ်မှလည်း လပိုင် အတွင်းမှာ အုပ် ၁၀၀၀ ကုန်သွားလို့ နောက် ဗုဒ္ဓိယအကြိမ် အုပ် ၁၀၀၀ ထပ်ရိုက်ရတာလေဟု ကြော်ငြာသလို၊ ကြား သလိုလိုပြောလိုက်သည်။ ဗေဒင်ဆရာ ၁၀ ယောက်မှာ ကိုး ယောက်မှာ ကြားဝါပြောဆိုတတ်သည်။ တစ်နေ့ ၅၀၀၀ ကျပ်လောက်ရလည်း ဒီနေ့စင် ငွေ ၅၀၀၀၀ ကျပ်ရတယ်၊ ဆယ်ဆလောက် ပိုပြောတတ်သည်။ မမျှမစာပေမှ ထင် သော ရွှေတိဂုံအိမ်ဌာန်နှင့် စာတိကြီးလေးပါးစာ ပုံမှာ နှစ်ကြိမ်ထပ်ရိုက်ထုတ်ဝေရပါသည်။

ဆရာအောင်မှ “အိမ်ဌာန်ဆိုတဲ့ သတိရတာ ပေးလိုက် ဦးမယ်” ဟုဆိုကာ သူ၏စာအုပ်စင်မှ စာရွက်တစ်ရွက် ရှာပေး ပါသည်။

“ရွှေ အိမ်ဌာန်ပါ။ ကိုယ်တိုင်လည်း ကျင့်လိုရတယ်။ ဆောင်းပါးရေးလို့လည်းရတယ်ဟု ဆိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောဆိုပြီး ပြန်လာပါသည်။ အိမ်ရောက်မှ သေချာဖတ်ကြည့်သည်။ စိတ်ဝင်စား၍ အိမ်တုရားရှေ့မှာပင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုက်သည်။ ကောင်းကျိုးသုခ ချက်ချင်းရသည်။ ဆရာအောင်မှ "အကျိုးထူးတယ်များ၊ ကျွန်တော်ကတော့ ရွှေဘုန်းပွင့်မှာပဲ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တယ်" ဟု ပြောဆိုပါသည်။

ရွှေအဓိဋ္ဌာန်

(၁) ဘုရားပင့် - ဘဝသုံးပါးတွင် ဘုရားစင်စစ်ကော်ပြန်တော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားတပည့်ထော်၏ အိမ်ဂေဟာ ဂန္ဓကုဋီဘုရားဆောင်အတွင်း၌ အမြဲမပြတ် သီတင်းသုံးစံနေတော်မူပါဘုရား။ ပါဠိ (အင်္ဂါရသသညတ္ထာယ၊ ဒါဌာဟိ သေတရံသိယော ဝဇီရဝ ဝိရောစန္ဓိ ဝိနေ မေ ဌာတု သီသကော) ဟု ဆို၍လည်းရသည်။ ဘုရားစေတီတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါက ပါဠိဘုရားပင့် ရွတ်ဆိုပါ။ ဘုရားတပည့်တော်၏ ဦးခေါင်းထက်၌ ရုပ်တန်တည်နေတော်မူပါ။ ကြွရောက်သီတင်းသုံးပါဟု အနက်ရသည်။

(၂) ဘုရားကန်တော့ (ဩကာသ)ဖြင့် ကန်တော့ပါ။

(၃) ငါးပါးသီလ ခံယူပါ။ (တိသရဏောနသဟ ဟ္မသီလံသမာဓိယာမိ) သုံးခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။

(၄) ဘုရားရှင်၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ရည်မှန်း၍ အောက်ပါဂါထာကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ဝိနော သဗ္ဗ ပဓာနာတိ၊ ဥေယျဓဗ္ဗ ယထာတထံ။
သဗ္ဗညုတ ဉာဏဝန္တံ၊ တာဟံ ဝနေ အနတ္တရံ။
ယောဝိနော-ယုဉ်လာပြိုင်တု သုထက်သာလွန်၊ တံခွန်လွှင့်တင်၊ အကြင်ဘုရားမြတ် အောင်ဘုရင်သည်၊ သဗ္ဗဗ္ဗေယျဓဗ္ဗ-သိဖွယ်သိစရာ အပြာပြာအဖုံဖုံ ဥေယျစံတရားအလုံးစုံကို၊ ယထာတထံ-အမှားမရှိ တိကျကောက် အမှန်တိုင်သာ၊ ပဓာနာတိ-ဘယ်နတ်ဘယ်သူ ဘယ်ဘယ်သူမျှ မတူနိုင်ရာ မနှိုင်းသာသည့် ပါရမီရှိချေ၊ သိတော်မူပါပေ၏။ သဗ္ဗညုတဉာဏဝန္တံ သဗ္ဗညုတာ-သူငါမဆက်ဆံ၊ ဉာဏ်တော်မြတ် ရှိတော်မူသော၊ အနတ္တရံ-ရှင်ထက်သာသူ နတ်လူပြဟော ကမ္ဘာ

အနန္တ ရှာမရ၍ တစ်လောကလုံး အမြတ်တန်း ဖြစ်ထော်မူသော၊ တံခိန်-အောင်ပွဲအတန်တန် ဘိသက်ခံလျက် အောင်ဆဲလွှင့်ထု ထိုအောင်တော်မူ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အထီဉာဏ်များ လွန်နည်းပါး၍ ဘုရားမြတ်ဉာဏ်ထူးကဲဟန်တို့ ဖန်ဖန်ကြည့်မျှော် တပည့်တော်သည်၊ ဝနေ ဝန္တဝိ-သဗ္ဗညုတဉာဏ်မဟာကို ဖန်ခါခါမှ အာရုံယူလျက် ပူဇော်မြတ်နိုး ဦးညွှတ်လျှိုး၍ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ဘုရား။

(၅) ဣတိဝိသော ဘဂဝါ၊ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ဗုဒ္ဓော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနတ္တရော ပုရိသ ဓမ္မသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝမနဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘာဂဝါတိ ဟူသော ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ကိုးခေါက် ပူဇော်ပါ။

(၆) အောက်ပါဂါထာဖြင့် ဘုရားရှင်အား ရည်မှန်း၍ ကိုးခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

စကာရော ပထမဇ္ဇာယံ၊ စကာရော သိန္နိဌာပနံ။
စကာရော သုခကာရေတိ၊ စကာရော နိဗ္ဗာန ပတ္တော။
(၇) အောက်ပါဂါထာတော်ကို ကိုးခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

တဟိ တဟိ ပါရမီ သဗ္ဗယံစယံ၊
ဂတံ ဂတံ သဗ္ဗိသုခပွဲစံ ပဓံ။
နရာ နရာနံ သုခ သမ္ဘဝံ ဘဝံ၊
နမာ နမာနံ တိနပုဂံဝံ ဂဝံ။

(၈) ဩဠာနမောဗုဒ္ဓိယျ၊ သဗ္ဗ သိဒ္ဓိအရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ဗုဒ္ဓော သုဂတော လောကဝိဒ္ဓ အနတ္တရောပုရိသဓမ္မသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝမနဿာနံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ၊ သဗ္ဗေဗြဟ္မာ သဗ္ဗေဒေဝိဒေဝါ သဗ္ဗေ ဝိဇ္ဇာစရာ သဗ္ဗေသတ္တာ သုခိတာ ဟောထ ဒုက္ခမုဇ္ဈတ္တ။

(၉) မ-မေတ္တာစ -
မဟာရာဇာ သဗ္ဗသိန္ဓေဟာစ
ပုဇိတံ သဗ္ဗဂုဏာ ဗောဓိယာနံ
အတိမေတ္တံ အတိလာတံ အတိ၊ ပိယံ ဒေသ ဒိသံ အာဂစ္ဆန္တ။

(၁၀) အ-မေတ္တာစ -
မဟာရာဇာ သဗ္ဗသိန္ဓေဟာစ

ပူဇော် သဗ္ဗဂုဏ ဗောဓိယာနံ
အတိမေတ္တံ အတိလာဘံ အတိ ဝိယံ
ဓဿ ဒိသံ အာဂစ္ဆန္တံ။

(၁၁) ဥ-မေတ္တာစ-

ယောဂရာဇာ သဗ္ဗေသိန္ဓေဟာစ
ပူဇော် သဗ္ဗဂုဏ ဗောဓိယာနံ
အတိမေတ္တံ အတိလာဘံ အတိ ဝိယံ
ဓဿ ဒိသံ အာဂစ္ဆန္တံ။

(၁၂) မေတ္တသုတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်၍ မေတ္တာပို့ပါ။
ဆိုမဟုတ် အောက်ပါ မြန်မာပြန်မေတ္တာပို့သရန်ကို ရွတ်ဖတ်
ပူဇော်ပါ။

- လုံးစုံများစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဓိရန်ဘေး ကင်းစင်စေ၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- ကြောက်တတ် မကြောက်တတ် နှစ်ရပ်များစွာ
သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြဲပါစေ။
ဥပဓိရန်ဘေး ကင်းစင်စေ၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- မြင်အပ် မမြင်အပ် နှစ်ရပ်များစွာ သတ္တဝါ ချမ်း
သာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဓိရန်ဘေး ကင်းစင်စေ၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- ဘဝဇာတ်ဆုံး မဆုံးများစွာသတ္တဝါ ချမ်းသာ
ကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဓိရန်ဘေးကင်းစင်စေ၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- ရည်တိုအလတ် သုံးရပ်ခန္ဓာသတ္တဝါ ချမ်းသာ
ကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဓိရန်ဘေး ကင်းစင်စေ၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- ကြီးငယ်အလတ် သုံးရပ်ခန္ဓာသတ္တဝါ ချမ်းသာ
ကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဓိရန်ဘေးကင်းစင်စေ၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- ဆုကြံ့အလတ် သုံးရပ်ခန္ဓာသတ္တဝါ ချမ်းသာ
ကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဓိရန်ဘေးကင်းစင်စေ၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- လူအချင်းချင်း လှည့်ပတ်ခြင်း ကင်းရှင်းပါစေ။
ဥပဓိရန်ဘေး ကင်းစင်စေ၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

- အထင်သေးခြင်း အချင်းချင်း ကင်းရှင်းကြပါစေ။
ဥပဓိရန်ဘေးကင်းစင်စေ၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- ဆင်းရဲလိုခြင်းအချင်းချင်း ကင်းရှင်းကြပါစေ။
ဥပဓိရန်ဘေးကင်းစင်စေ၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

(၁၃) အမျှဝေပါ။

မှတ်ချက် ။ ။ အဓိဋ္ဌာန်ယူမည့်ရက်ကို မိမိတတ်
နိုင်သရွေ့ ၉-၁၈-၂၇-၃၆-၄၅-၅၄-၆၃-၇၂-၈၁-၉၀-၁၀၀ ရက်
ဟု ယူပါ။

မြတ်စွာဘုရားထံ ဘယ်ညာ ဆီမီးနှစ်တိုင် ပူဇော်ပါ။
အမွှေးတိုင် လုံးဝမပူဇော်ရပါ။

ပုတီးမိပ် အဓိဋ္ဌာန်ပွားများလိုသူများအတွက် “နမော
တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ” အထက်
ပါ ဂါထာတော်ကို စနေနေ့မှစ၍ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့အထိ တစ်နေ့လျှင်
ငါးပတ်စီနှင့် ကြာသပတေး၊ သောကြာနေ့များတွင် တစ်ပတ်
စီစိတ်ပါ။

ရွှေပါသော ဘုရားစေတီ (ရွှေတိဂုံ၊ ရွှေဘုန်းပွင့်၊
ရွှေမုတ္တော)ဘုရားမှာလည်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်ပါသည်။ ဤရွှေ
အဓိဋ္ဌာန်ကို ကြည်သာအေးမြကျောင်းတိုက်၊ ကြည်သာ
အေးမြဆရာတော်၊ ခေတ္တရာမြို့သစ်၊ ပြည်မြို့မှ ချီးမြှင့်ပေး
ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဤအဓိဋ္ဌာန်ကို အနည်းဆုံး ကိုးရက် စတင်ဆောင်
ရွက်ကြည့်ပါ။ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝမည်။ ၁၈၊ ၂၇ ရက်ဝင်ပြီး
အကြွေးငွေတွေပြန်ရသည်။ ငွေအရလိုက်ဝင်သည်။ ယိုးဒယား
ထီး မြန်မာထီး စင်ကာပူထီးတွေ ပေါက်ကြသည်။ ရတနာ
ပစ္စည်းဝင်မည်။ လာဘ်ရှင်လာဘ်ဝင်စေသော အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်
သည်။ လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ကြည့်ကြပါဟု တိုက်တွန်းအပ်
ပါသည်။

ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ...

ဝတ္ထိရသရာဗျူဟိး(B.Sc)

ကွမ်ရင်မယ်တော်ဘုရားရှိခိုး

■ မောင်ပုတ်စည်

မိတ်ဆွေ အထက်တန်းကျောင်း အုပ်ဆရာမကြီးတစ်ဦးက စကားစပ်မိရင်းပြောတယ်။ ကျွန်မ ကွမ်ရင်မယ်တော်ကြီးကို ပန်းတွေ၊ ဆီမီးတွေလှူပြီး ဆုတောင်းတာ တော်တော်လေးထူးခြားပြီး သိသိသာသာ ဆုတောင်းပြည့်တယ်။ ဖြစ်နိုင်တာမျိုးပေါ့နော်။ မဖြစ်နိုင်တာကို လောဘာနဲ့တောင်းတဲ့ ဆုတောင်းမျိုးတော့လည်း မဟုတ်ဘူးပေါ့တဲ့။

“အိပေမယ်ရှင် စနစ်တကျ ဘယ်လိုဝတ္ထုပစ္စည်းမျိုးတွေကို လှူရမယ်၊ ရှိခိုးဝတ်ပြုတဲ့အခါ ဘယ်လိုဆိုပြီး ရှိခိုးရမယ် ဆိုတာသိသိလို့ ရိုးရိုးပဲ အမေကွမ်ရင်မယ်တော်ကြီးကို လှူဒါန်းပူဇော်ပါတယ်။ ဘယ်ကိစ္စ အောင်မြင်ပါစေပေါ့။ အကြောင့်ဆရာသိရင် ပြောပြစမ်းပါခေါ်ပြီး ပြောလာတယ်။

ဟုတ်ပါတယ်။ ကွမ်ရင်မယ်တော်ဆိုတာ တရုတ်လူမျိုး အများစုအတွက် အမြတ်ထားကိုးကွယ်တဲ့ ဆုတောင်းပြည့်မယ်တော်ဘုရားဆိုပါတယ်။ အိပေမယ် တရုတ်လူမျိုးများသာမက မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ ဗမာလူမျိုးများလည်း အလားတူ ကိုးကွယ်ကြပါတယ်။

အကြောင့် ဆရာမကြီးမေးတာကို ဆုတောင်းပူဇော်လှူဒါန်းတာသာမက သမိုင်းဖြစ်စဉ် အကျဉ်းချုပ်ကိုပါ လေ့လာသိရှိသမျှ အောက်ပါအတိုင်းပြောပြပေးလိုက်ပါတယ်။

တကယ်တော့ ကွမ်ရင်မယ်တော်ဟာ သာမန် ကျေးလက်တောသူလေးတစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါတယ်။ တရုတ် ၂ လပိုင်း အင်္ဂလိပ်(March)လမှာ တရုတ်ပြည် တောကျေးလက်ရွာတစ်ရွာတွင် မွေးဖွားသန်စဉ်ခဲ့တယ်။ တရုတ် ၉ လပိုင်း (အင်္ဂလိပ် October)လမှာ တောထွက်ခဲ့တယ်။

ဘာသာ သာသနာရေးဘက်မှာ အထူးထုံမွေ့ပျော်မွေ့လှလွန်းတဲ့အတွက်ကြောင့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ ကျင့်စဉ်အတိုင်း ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ခဲ့ရာ တရုတ် ၆ လပိုင်း (အင်္ဂလိပ် July)လမှာ တရားရရှိခဲ့တယ်။

တရားသဖြင့် ကောင်းမွန်မှန်ကန်တဲ့ဆုများ တောင်းတဲ့အခါ ဆုတောင်းပြည့်လွန်းတဲ့အတွက် “ဆုတောင်းပြည့် ကွမ်ရင်မယ်တော်ဘုရား” လို့တောင် ယုံကြည်ကိုးကွယ်ကြပါတယ်။ ကွမ်ရင်ဆို တဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကိုက ကမ္ဘာလောကကြီးကို ကရုဏာတော်ဖြင့် အမြဲစောင့်ရှောက်ကြည့်ရှုနေတဲ့ မဟာကရုဏာအရှင်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။

ပန်းအိုးနှစ်အိုးထားပါ။ ဖယောင်းတိုင် အနီရောင်နှစ်တိုင် ပူဇော်ပါ။ (အဖြူရောင် လုံးဝမထွန်း၊ မပူဇော်ရ)။ သစ်သီး သုံးမျိုးဖြစ်စေ၊ ငါးမျိုးဖြစ်စေ ကပ်လှူပါ။ ကြွေပန်းကန်၊ သံ

ပန်းကန်မှာသာထည့်ပါ။ (မာလကာသီး လုံးဝမပူဇော်ရ)။ နှစ်များကပ်လှူလိုပါက အလားတူ ကပ်လှူနိုင်ပါတယ်။ (သက်သေစာလွတ်မှန်များသာ ဖြစ်ရပါမယ်။) သောက်တော်ရေချမ်း သုံးခွယ်ဖြစ်စေ၊ ငါးခွက်ဖြစ်စေ လှူပါ။ အမွှေးတိုင်သုံးတိုင်ကို မီးထွန်းညှို့ လက်နှစ်ဖက်ယှက်ကိုင်၊ ရိုသေလေးစားစွာ ခူးထောက်ပူဇော်ပြီး မိမိလိုရာဆုကို ယုံယုံကြည်ကြည်ဆုတောင်းရမယ်။ နှုတ်တုဆိုရာမှာတော့ “နာမော ကွမ်ရင်ပူဆ သုံးခေါက်၊ နမောတွမ်စီရင် ပူဆသုံးခေါက်၊ န-မော-ကွမ်-စီ-ရင်-ပူ-ဆ တစ်ခေါက်၊ အားလုံး ခုနစ်ခေါက် ဆိုရပါမယ်။ နောက်ပိတ်ဆုံးတစ်ခေါက် ကျတော့ တစ်လုံးချင်းခွဲပြီးဆိုပါ။ အဲဒါ မယ်တော်ဘုရားရှိခိုးပါ။ တရားသဖြင့်ဖြစ်တဲ့ မှန်ကန်တဲ့ဆုတောင်းပွားသာ ဖြစ်ရမယ်။ ဒါကို အထူးသတိပြုပါ။ မတော်မတရား မမှန်ကန်တဲ့ တစ်ယောက်တစ်ယောက် အပြိုးအမျက်နဲ့ အောက်လမ်းဆန်ဆန် အတိုက်အခိုက် ဆုတောင်းမျိုးတောင်းခဲ့ရင်တော့ ဆုတောင်းမပြည့်တဲ့အပြင် ကိုယ့်စေတနာ ကိုယ့်အကျိုးပေးပြီး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

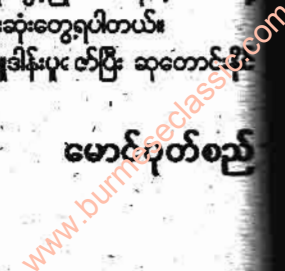
ရန်ကုန်မြို့ ပုဂ္ဂိုလ်တောင်ရပ် ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားမှာ ယခင် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးစန်းယုနဲ့ဝန်း လှူဒါန်းထားတဲ့ ကွမ်ရင်မယ်တော်ကြီးရုပ်တုကို ဖူးတွေ့လှူဒါန်းပြီး ဆုတောင်းနိုင်ပါတယ်။

တာမွေ့ရွှေခိုင်တိုင်ရပ်၊ ငါးထပ်ကြီးဘုရားရှေ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်နား၊ ခြောက်ထပ်ကြီးဘုရားနံဘေး၊ ရေဆန်သစ်တောကြီးဘုရားတွေရှိတဲ့ မောင်တော်ဦးဘုရားဝင်းထံမှာလည်း ကွမ်ရင်မယ်တော်ရဲ့ရုပ်တု(Life Size) လူအရွယ်နီးနီး ရုပ်တုတစ်ခုရှိတယ်။ အင်မတန် စိတ်ချမ်းမြေ့စရာ ဖူးတွေ့နိုင်ပါတယ်။ ဝတ်ပြုဆုတောင်းနိုင်ပါတယ်။

ကမာရွတ် သံလမ်းဘက်မှာလည်း မယ်တော်ကွမ်ရင်ကျောင်းတော်တစ်ခုလည်း တွေ့ရှိပါတယ်။ တခြားနေရာ အနီးအပြားမှာလည်း ရှိကြမှာပါ။ အဲဒီထဲကမှ တချို့ကတော့ ပုဂ္ဂိုလ်တောင်၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားက ယခင်နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးစန်းယုနဲ့ဝန်းလှူထားတဲ့ ကွမ်ရင်မယ်တော်မှာဆုတောင်းရတာကို ပိုနှစ်သက်ကြတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ရုပ်တုက သမ္မတကိုယ်တိုင်လှူဒါန်းထားတဲ့ရုပ်တု။ ရွှေဘုန်းပွင့်ဆိုတော့ အဖွဲ့ဓာတ်ကောင်းတယ်။ အစစအရာရာ ပွင့်ပြီးတယ်ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ လှူဒါန်းဆုတောင်းကြတာ အများဆုံးတွေ့ရပါတယ်။

မိမိတို့နှစ်သက်သလို လှူဒါန်းပူဇော်ပြီး ဆုတောင်းပွားကြပါစေကုန်သတည်း။

မောင်ပုတ်စည်

အံ့ပွယ်ထူးဆန်း

ဂန္ထီရမ္မတိတမိးဗျား

မျိုးသန်းထွန်းကို(ရေစကြို)

စာရေးသူအနေဖြင့် စာဖတ်သက်တမ်းတစ်လျှောက်၊ မှန်ထမ်းဘဝတစ်လျှောက်တွင် နေရာဒေသမျိုးစုံ၊ လူမျိုးစုံ၊ အာသာစုံတို့ဖြင့် တွေ့ခဲ့ရပါ၏။ ထိုသူတို့ထံမှ ဂန္ထီရမ္မအတွေ့အကြုံများကို စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးထံ ထုတ်နုတ်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ထူးခြားတဲ့တွေ့ရှိချက်တစ်ခုကတော့ အသက်ရှည်ရေး၊ အနာမဲ့ရေး နည်းလမ်းကောင်းလေးတစ်ခုလည်း ရေးထားတင်ပြလိုပါ၏။ ကျွန်တော်အဖေ၏အစ်ကို ဗသက (၂၁)ကျောင်းဆင်း ဗိုလ်မှူးကျော်ရင်၏ အတွေ့အကြုံနှင့် ထူညီဖွဲ့ဖော်ပြပါဦးမည်။ ဤဦးကြီးမှာ ၁၀ တန်းအောင်တော့ ချီတော်ဖြူတွေတော်လှန်ရန် တပ်သားအဆင့်ဖြင့် တပ်ထဲဝင်ရောက်ခဲ့၏။ တပ်သားဘဝမှ ယခုအဆင့်ထိ လစဉ် အမေဖြစ်သူကို လစာငွေမှ အချို့ကို ကန်တော့၏။ ယခု အချိန်ထိ မိဘကို အလုပ်ကျွေးပြုစုရသော ကောင်းမှု ဆုလိုက်ကြောင့် စီးပွားရေးတိုးတက်ခြင်း၊ အသက် ၈၀ ကျော်သည်အထိ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း အကျိုးကျေးဇူးများကို ရရှိလျက်ရှိ၏။ ကူညီမှုစနစ်သူ ပေါများခြင်း၊ ငွေကြေးဥစ္စာပေါများခြင်း၊ စိတ်ချမ်းသာကိုယ်ကျန်းမာ၍ ဘဝမှာ ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် ဖြတ်သန်းထွက်ရှိပါ၏။ ကျွန်တော်လည်း ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် တပ်ဖွဲ့ထက်မှ ဗိုလ်မှူးအဆင့်ဖြင့် အငြိမ်းစားယူခဲ့ရာ ပင်စင်ဆာငွေ ၃၁၇၀၀၀ ကျပ် ရရှိပါ၏။ အဆိုပါပင်စင်ငွေအား ထုံးစံ အသက် ၇၅ နှစ်ရှိ ကျွန်တော်၏မိဘနှစ်ပါးကို မိဘများ၏တစ်သက် လျှော့ဖမ်းထားပါ၏။ မိဘများမှာလည်း ကျန်းမာပျော်ရွှင်ပြီး၊ ကျွန်တော်လည်း အန္တရာယ်ကင်းရှင်းပြီး စီးပွားလာဘ်လာဘများ တိုးတက်လျက်ရှိပါ၏။ စာဖတ်

ပရိသတ်များလည်း ကိုယ်နိုင်သလောက် မိဘများကို ကျွေးမွေးပြုစုပါ။ လက်တွေ့အကျိုးထူးပါလိမ့်မည်။

နောက် ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်စေမည့် ကုသိုလ်တစ်ရပ်ကတော့ နေအိမ်ရှိဘုရားကို ဆေးဝါးများလှူပါ။ သံဃာတော်များကို ဆေးဝါးလှူပါ။ ကျန်းမာသူဖြင့် ပြည့်စုံပါလိမ့်မည်။ သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၅၀၀ ကျော်သော သိကြားသာသနာဟာ ဆုတ်ကပ်မြစ်ပါ၏။ ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းတာ ချက်ချင်းအကျိုးပေးတတ်၏။ မကောင်းတာလုပ်ရင် မကောင်းမှုက ချက်ချင်းကျရောက်၏။ ဘယ်သူ တရားပျက်ပျက် ကိုယ်မပျက်ဖို့ အရေးကြီးပါ၏။ ယခုအချိန်ဟာ သဘာဝဘေးဒဏ်များနှင့် ကပ်ကြီးသုံးပါးဒဏ်တို့က နေရာအချို့၌ ကျရောက်နေပါ၏။ အဆိုပါ ဘေးဒဏ်များမှ ကင်းလွတ်အောင် ကုသိုလ်တစ်ခုတော့ အမြဲရှိနေရန် လိုအပ်ပါ၏။

အနည်းငယ် နေ့စဉ် နေအိမ်ဘုရားတွင် ဆွမ်းရေချမ်းပန်း ကပ်လှူခြင်း၊ တရားထိုင်၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ သံဃာတော်များကို ဆွမ်းလောင်းလှူခြင်း၊ မိဘနှစ်ပါးကို လုပ်ကျွေးပြုစုခြင်း၊ ဘာသာရေး သာသနာရေးအတွက် တတ်နိုင်သလောက် အလှူအတန်းများ ပြုလုပ်ခြင်း၊ အရာရာကို ကိုယ်ချင်းစာတရားထားပြီး လွတ်လပ်ခြင်း၊ ညီမှုခြင်း၊ မှုတခြင်းဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော လောကပါလတရား ခုနစ် ပါးနဲ့ အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင်ခြင်း၊ သတိလက်မလွတ်ဘဲ တရားမှတ်နေထိုင်ခြင်းတို့ဖြင့် သက်တမ်းတိုတောင်းလှသော လူလောကကြီးအား ကောင်းမွန်စွာ ဖြတ်သန်းသွားသင့်ပါသည်။

သိသူဖော်စား မသိသူကျော်သွားသည် ခေတ်ကြီးတွင်

www.burmeseclassic.com

စာပေများလည်း လေ့လာလိုက်စားပြီး စာပေမှရသောအသိ၊ သတိတရားများဖြင့် ကျင့်ကြံနေထိုင်သွားသင့်ပါသည်။ အမှားနှင့်အမှန် အဖြူနဲ့အမည်းကို သဲကွဲစွာသိမြင်စေပါသည်။ သိပြီးဆိုလျှင် လက်တွေ့လုပ်ဆောင်ဖို့ လိုပါသည်။ လူတို့သည် သက်ရှည်ကျန်းမာလိုကြ၏။ ဒီအတိုင်း ထိုင်နေလို့ကတော့ ဘာမှဖြစ်မလာနိုင်ဘူး။ နည်းလမ်းသိရမည်။ လိုက်နာကျင့်ကြံရသည့် စုဆောင်းခဲ့သည့် ဂန္ထီရမှတ်စုလေးများကို ဗဟုသုတဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ရွေးခေတ်သူတို့ မိုးအမှတ်

(၁) ရှားဖင်ကို သင်္ကြန်ကျသည်နေ့ ဓားဖြင့်တစ်ထစ်တစ်ထစ်ထားပါ။ ပထမမှတ်သည်အရာ အရည်ထွက်၊ အစေးများလျှင် မိုးကောင်းမည်။ အရည်နည်းလျှင် မိုးဦးနည်းမည်။ အရည်မရှိလျှင် မိုးဦးမကောင်းဟူ၍ သုံးထစ်ကိုကြည့်၍ မိုးဦး၊ မိုးလယ်၊ မိုးနှောင်းဟု မှတ်ကြသည်။ ဒုတိယထစ်သည် မိုးလယ်၊ တတိယထစ်သည် မိုးနှောင်းဖြစ်သည်။

(၂) သင်္ကြန်ကျမည့်နေ့ အိမ်ကြက်တွန်လျှင် မိုးဦးကောင်းမည်။ တောကြက်တွန်လျှင် မိုးလယ်၊ မိုးနှောင်းကောင်းမည်။ အိမ်ကြက်၊ တောကြက် အညီပြိုင်၍တွန်လျှင် မိုးလယ်ကောင်းမည်။

(၃) မိုးဦးလ သင်္ကြန်တက်ပြီးသည်နောက် ရွာသည် မိုးရေကို လျှာနှင့်တို့ကြည့်ပါက စပ်၊ ခါးလျှင် မိုးရွားကျ၍ ပျက်မည်။ ချိုလျှင် အသီးဝန် ဖွံ့ဖြိုးမည်။

(၄) ပေါက်သီးစေ့အနက် လက်ရင်းစေ့မာရင့်အောင်လျှင် မိုးဦးကောင်းမည်။ မအောင်လျှင် မိုးဦးညံ့မည်။ ၎င်းနည်းအတိုင်း အစေ့သုံးစေ့ကို ကြည့်၍ မှတ်ယူရမည်။

(၅) ဘီလားကောင် သစ်ပင်ထက်မှာ ဥဥပါက ယင်းနေရာသို့တိုင် ရေရောက်မည်။ မြင့်လျှင်ကောင်းမည်။ နိမ့်လျှင် မိုးနည်းမည်။

(၆) ပုစွန်တွင်း ကုန်းမြင့်တွင်ပြုလုပ်လျှင် ရေကြီးမည်။ နိမ့်လျှင် ရေနည်းမည်။

(၇) ကျီးသိုက်မြင့်လျှင် လေနည်းသည်။ နိမ့်လျှင် လေထန်မည်။

(၈) ဗီလုံးငှက် ကျင်းမှာဥလျှင် မိုးကောင်းမည်။ ကုန်းမှာဥလျှင် မိုးမကောင်း။ ၎င်းအသိုက် မျက်နှာပြုသည်အရပ်

မိုးမလာ။ မပြုသည်အရပ်မှ လာမည်။

(၉) ပုစွန်တွင်းဝ ကျင်းသို့ပြုလျှင် လေထန်မည်။ တွင်းဝ တောင်အရပ်သို့ပြုလျှင် မိုးကောင်းမည်။ မုံရွေးရာစုဟုဆိုအပ်သော မုံရွေးတောင်စန်ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှတ်စုဖြစ်သည်။

မိုးရွာမည်နိမိတ်

(၁) ဆားအပေါင်းတို့ အရည်ဖြစ်ခြင်း၊ နေရောင်ခြင်း၊ ဖိုး၊ ပုရွက်တို့ ဆိုးအတွင်းသို့ဝင်ခြင်း၊ ကြည်လင်သော ကောင်းကင်တွင် နေသည် ထွန်းလင်းလျက်ရှိရာမှ တိမ်ရွာသွားခြင်း၊ ညိုသောအဆင်းရှိ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိ အထိ အဝိုင်းကြီး လေးငါးခုတို့ဖြင့် နေအိမ်၊ လအိမ်ဖွဲ့ခြင်း၊ တိမ်ပုတ်မိမည်းတို့ဖြင့် ဥပစာဝန်းကျင်၌ “လေဟောဟော” သောအသံဖြင့် ငါးကြိမ်မိုးခြိမ်းခြင်း၊ ငှက်အပေါင်းတို့သည် ရွံ့ရွံ့ရေတို့၌ ရေချိုးခြင်း၊ ပုရွက်ဆိတ်အပေါင်း သစ်ပင်ထက်၌ အုံကြီးစွာဖွဲ့ခြင်း၊ တက်ခြင်း၊ ပျားအုံတို့သည် ထုံးသို့ ဖြူခြင်း၊ အေးသောလေတိုက်ခြင်း။

(၂) မိုးကာလ၌ နေထွက်သောအခါ ပြင်းထန်သော အသံမြည်ခြင်း၊ လွန်စွာပူခြင်း၊ တောင်အပေါင်း မင်အရောင်ကဲ့သို့ မည်းနက်ခြင်း၊ တောင်ငူ၊ လိုဏ်တို့မှ ချေးယိုခြင်း ကြက်မျက်လုံးအရောင်ကဲ့သို့ အရပ်အရေးတင်စွာ လအိမ်ဖွဲ့ခြင်း၊ တစ်စုံတစ်ရာသောအကြောင်းမရှိဘဲ ကြက်၊ ပုရွက်ဆိတ်တို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ မြေတို့ သစ်ပင်ထက်ကို ထိခြင်း၊ ခွားအပေါင်းခုန်လွှားမြူးထူးခြင်း၊ လကွဏာပြုလျှင် မိုးရွာတော့အံ့။

(၃) ပခုက္ကူကြာတို့သည် လျင်မြန်စွာဖွင့်ခြင်း၊ ညအခါ မိုးခြိမ်းသံပြင်းထန်ခြင်း၊ ရေ၌ နီသောအဆင်းပြုလာခြင်း၊ လျှပ်စီးများပြက်ခြင်း၊ သက်တံများဖြစ်ပေါ်ခြင်း အရှေ့အရပ်မှ အေးသောလေပွထခြင်း၊ နွယ်ပင်တို့ အညွန့်သည် အထက်သို့မော့လျက် တည်ခြင်း။ ဤလကွဏာသည် လျင်မြန်စွာမိုးရွာအံ့။

(၄) အလွန်မည်းနက်သော တိမ်တို့သည် နေကိုလွှမ်း၊ တိမ်ပုပ်အလယ်ကွက်၌ မည်းနက်လျက် ရေငါးများယိုခြင်း၊ တိမ်သည်ကျောက်ကဲ့သို့ အဆင်းရှိခြင်း၊ တိမ်သည် အရှေ့အရပ်မှ အနောက်အရပ်သို့ လေနှင့်အတူ

ထားခြင်း ဤလက္ခဏာသည် မိုးသည်းထန်စွာရွာအံ့။

(၅) အဆင်ပြေစေရန်အတွက် တစ်ဖက်တစ်ဖက်သို့ အရောင် အဆင်းဖြင့် ဝိုင်းအံ့အံ့ရှိခြင်း၊ ငှက်အပေါင်းတို့ ဝမ်းမြောက် သဖြင့် ပြည်တွန်ခြင်း၊ နေထွက်နေဝင်ချိန် မြူးထူးခြင်း၊ နေထွက်နေဝင်ချိန် နေ၏အရောင်တို့ပြင်းထန်ခြင်း (လျင်မြန် စွာ မိုးရွာတတ်)။

(၆) ပုတ်သင်ညိုတို့သည် သစ်ပင်ခေါင်ဖျားသို့ တက် ခြင်း၊ စွားတို့သည် စားကျက်သို့သွားချိန်၌ ခြံမှထွက်လို ခြင်း၊ ဖားတို့သည် အကြိမ်များစွာ အော်မြည်ခြင်း၊ ငါးတို့ သည် ကုန်းမြင့်ရာသို့တက်လာခြင်း၊ ကြောင်တို့သည် လက် ဆည်းဖြင့် ပြင်းထန်စွာကုတ်ခြစ်ခြင်း၊ ကလေးသူငယ်များ သည် လမ်းများ၌ တတားခင်း၌ ကစားခြင်း၊ ကြေးနှင့်သံတို့ ခ် အနံ့သည် ဆိုးရွားစိမ်းရွှေစော်နံ့ခြင်းဖြစ်လျှင် မကြာမီ နီရွာအံ့။

(၇) ပုရွက်ဆိတ်တို့သည် မိမိတို့ တွင်းထဲ၌ လှောင် ထားသော ဆန်ကျိုး၊ ဆန်ညှာဟူသမျှကို တွင်းအပြင်ဘက် ထို့ ထုတ်ပစ်၍ပုံထားမှု မိုးလည်းကောင်းအံ့။ စပါးဆန်ရေ ဝေပျားအံ့။

(၈) အနောက်တောင်အရပ်မှ လေတိုက်ခတ်သော် ထူးကောင်း၊ မိုးတိမ်တို့သည်လည်း ကျိုး၏ဝမ်းမိုက် အရောင်အဆင်းကဲ့သို့ ရှိသမျှကာလ ပတ်လုံးသော်လည်း ထောင်း မိုးမရွာသေးဟုမှတ်ပါ။

(၉) ကျီးငှက်တို့သည် သစ်ပင်မြင့်၌ အသိုက်ပြုလုပ်မှု နည်းကောင်းအံ့။ နိမ့်ရာ၌လုပ်သော် လေထန်အံ့။

(၁၀) ငှက်တို့သည် ရေကမ်းစပ်နားရှိ သစ်ပင်နိမ့်ရာ အရပ်၌ အသိုက်ပြုလုပ်လျှင်လည်းကောင်း၊ ပုခွန်တို့သည် အနွှင်နီးရာကမ်း၌ တွင်းဖောက်ကုန်မှု မိုးခေါင်အံ့။

(၁၁) မိုးဦးကာလ၌ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်မှ မိုး ၁၊ ၂၊ ၄ ခုပေါက်လျှင်မူ အနောက်မြောက်ထောင့်မှ မိုး ၁၊ ၂၊ ၃ ခုပေါက်လျှင်မူ မိုးကောင်းအံ့။ (အရှေ့အရပ်မှ သစ်တံသည်ကို "သက်တံ"၊ အနောက်အရပ်၌ ပေါက်သည် ကို "စို့" ဟုမှတ်၏။

"၃၃ လုံးသော ပျဉ်းအက္ခရာတို့၏ဆိုင်ရာ"

သိဒ္ဓိတို့ကို မှတ်သားယူသည့်အတိုင်း အောက်တွင်

ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

"က" ပထဝီမြေတတ်နှင့်တူပြီး ကုန်ပိုမိုနှင့် ပြည့်စုံ၏။

"ခ" ခုနစ်ရက်သာသမီးတို့ ချစ်ခင်လေးမြတ်၏။

"ဂ" သိကြားမင်းကဲ့သို့သော နတ်ကောင်းနတ်မြတ် ကို တွေ့ရ၏။

"ဃ" မိုးကြိုးလောင်မီးကွင်းစေ၏။

"င" တိရစ္ဆာန်တို့ကို စိတ်နှင့်ငေါက်ပြီး တားမြစ် နိုင်ခြင်း။

"စ" စစ်သည်ဗိုလ်ပါများ လာစေလိုလျှင် လာစေ နိုင်၏။

"ဆ" အစွမ်းရှိသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား နိုင် စေ၏။

"ဇ" သစ်၊ ဆင်၊ ကျားတို့ကို နိုင်စေ၏။

"ဇ" နတ်မိစ္ဆာအပေါင်းတို့ကို နိုင်စေ၏။

"ည" နဂါး၊ ဂဠုန်တို့ကို နိုင်စေ၏။

"ဋ" ဗုတ်၊ ဗြိတ္တာအပေါင်းတို့ကို နိုင်စေ၏။

"ထ" မီးလောင်စေနိုင်၏။

"တ" မိမိမျိုး သူများအပေါ်တွင် လွှမ်းမိုးစေနိုင်၏။

"ထ" ရန်သူအပေါင်းကို နိုင်စေ၏။

"ဒ" အမျိုးမျိုးသော လက်နက်တို့ကို နိုင်စေ၏။

"ဝ" လေးနက်၊ မီးပေါက်အမြောက်၊ စိန်ပြောင်းတို့ကို နိုင်စေ၏။

"န" မီးဘောက်မီးလျှံအမျိုးမျိုး နိုင်စေ၏။ မိုးကြိုး လောင်မီးကျစေ၏။

"ပ" ဥဒက သိဒ္ဓိပြီး၍ ရေ၌ သောင်ထွန်းစေနိုင်သည်။

"ဖ" ကာယသိဒ္ဓိ ပထဝီသိဒ္ဓိ ပြီးမြောက်စေနိုင်၏။

"ဗ" လျင်မြန်သော ဉာဏ်ကိုရ၏။ ဝေပျားလျှင် မြန်စေနိုင်၏။

"ဘ" ရေခဲခိုးတက်စေနိုင်သည်။ ရေထဲ၌ မီးလောင် စေနိုင်သည်။

"ဓ" မြို့နှင့်မြေကို အစိုးရ၏။

"ယ" အရာရာသော အမှုအ မျိုးမျိုးကို ပြီးစေနိုင်၏။ ရေထွက်စေနိုင်သည်။

"ရ" မိုးကြိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းစေနိုင်၏။

"လ" ဆေးဝါးစသည်တို့၏ အာနိသင်ကို ပျက်ပြယ် စေနိုင်၏။

“ဝ” စိတ်နှလုံးကို ကြည်ရွှင်စေနိုင်၏။
 “သ” လေကိုနိုင်ခြင်း၊ လေပုန်တိုင်းကျစေနိုင်၏။
 “ဟ” ဓာတ်လေးပါး ငြိမ်းစေနိုင်၏။
 “ဠ” ဆေးဝါးစသည်တို့၏ အချုပ်အခြာဖြစ်၏။
 “အ” အခြေအချ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရုပ်ကို ပြောင်းလဲစေနိုင်၏။

ဗျည်း ၃၃ လုံး ဘုရားရှိခိုး

ဘုန်းတော်အနတ္တ စံမရသည့် အနန္တကြိဝဠာ အောက်ရွာထပ်ရည် ခြောက်ရည်တစ်သွယ် နှိမ့်ဆယ်ပြဟွာ သတ္တဝါလူအများ ပူးမြော်အပူစော်ခံထိုက်ပေသော သုံးလောကဦးနှိုင်း မာရဗိန်ထွတ်ထား မြတ်ဘုရားကို “အက္ခရာမေကဉ္စပုဒ္ဒရူပ” ဟု ကျမ်းဂန်ပါရှိသည်နှင့်အညီ “က” ဟူသည်ကား ကိလေသာမှန်သမျှကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား” ဟု အစချိတ်...

လက်ခုပ်တီးတာ မြန်မာနည်းပါ

သမ္မယေမင်္ဂလာဂါထာ(ခေါ်) ဒိဝါတပတိဂါထာကို နေထွက်ရာအရပ်ဘက် မျက်နှာမူ၍ ခုနစ်ခေါက်ရွတ်ဆိုပြီးလျှင် လက်ခုပ်ခုနစ်ချက်တီး၍ “နေအထွက်မှာ ရွှေခွက်နဲ့ ငွေအပြည့် ခပ်ပေးပါ” ဟူသော စာသားကိုလည်း ခုနစ်ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။ ယခင်ယခင်က ပင်ပန်းစွာ ရုန်းကန်နေရာမှ သိသိသာသာ အဆင်ပြေချောမောလာမည်။ ရာထူးတိုးခြင်း၊ အထက်လူကြီးများ၏ မျက်နှာသာပေးခြင်း၊ ငွေလာဘ် ရွှင်ပေါခြင်း စသည့်အကျိုးထူးများ ရရှိမည်။

သမ္မယေမင်္ဂလာဂါထာတော်(ပါ) ဒိဝါတပတိဂါထာတော်

ဒိဝါတပတိ အာဒိဇ္ဇော၊
 ရတ္တိမာ ဘာတိစန္ဒိမာ၊
 သန္ဓုဒ္ဓေါ ခတ္တိယော တပတိ၊
 ဈာယိတပတိ ဗြဟ္မဏော၊
 အထ သမ္မမဟောရတ္တိ၊
 ဗုဒ္ဓေါ တပတိတောသော၊
 တာဒိသံ တောဇ သမ္ပန္နံ၊

ပုဒ္ဂံဝဇ္ဇာမိ သာဒရံ၊

ဝေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္တိမေ ဟောတုသဗ္ဗဒါ။

လက်ခုပ်တီးတာ မြန်မာနည်းပါ (ဒုတိယနည်း)

မနက် အရုဏ်တက်ပြီဆိုတာနဲ့ ဘုရား၊ တရား သံယာဆိုတဲ့ ရတနာသုံးပါးကို အာရုံပြုပြီးတာနဲ့ ဘဝဝါ ဣစန္ဒြာ သိဒ္ဓိယော ဣစ္ဆိတံ မဟာလာဘံ ဝေတုမေ ယေမင်္ဂလံ နေမင်းကြီးကို မျက်နှာမူ၍ သက်စေ့ရွတ်ပါ။ သက်စေ့မရွတ်နိုင်လျှင် ဂြိုဟ်သက်အလိုက်ရွတ်ပါ။ ပြီးလျှင် လာဘ်လာဘများဝင်အောင် စိတ်ထဲရှိသလောက် လက်ခုပ်တီးပါ။

နေ၊ ည စီးပွားတက်မြန်နည်း

- (၁) ခြံပတ်လည်တွင် ညစဉ်အမွှေးတိုင်ထွန်း၍ ထိုအရပ်တွင် နေထိုင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို အမျှဝေပါ။
- (၂) အိမ်တွင်းဖခင်ကို မနက်ချင်းသုပ်၊ ညချင်းသုပ် ဆက်ကပ်ပါ။ အကြော်အလှော်များဖြင့် သေချာစွာသုပ်ပါ။ မနက်ညတိုင်း အုန်းတော်ကို ငွေစက္ကူဖြင့် ယပ်ခတ်ပေးပါ။
- (၃) လင်ပန်းထဲတွင်လေ့ထား၍ လေ့ထဲတွင် ကျောက်စရစ်ခဲများ ထည့်ထားပါ။ ကျောက်စရစ်ခဲပေါ်တွင် ချင်းတက်များတင်ပါ။ လေ့အလယ်တွင် အဝကျယ်ပုလင်းကြီးထား၍ ပုလင်းထဲတွင် သစ္စာပန်း ၉ နိုင် ထိုးပါ။ လင်ပန်းထဲ၌ လက်ဖက်ကိုးပုံထည့်ပါ။ ပြင်ဆင်ထားသောခုံကို ရှင်သီဝလိပုံတော်ရှေ့တွင်ထား၍ ဘုရားရှိခိုးပြီးတိုင်း ရှင်သီဝလိဂါထာရွတ်ပါ။ ဘုရားကိုလည်း မုန့်လုံးရေပေါ် ကပ်လှူပါ။ ကိုးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ပန်းများစွန့်ပြီး ချင်းတက်များကို ဝေငှစားသောက်ပါ။
- (၄) ရန်ကုန်တိုင်းအတွင်း ဖြစ်ပါက သန်လျင်ဘိုးဘိုး၊ ဗိုလ်တထောင် ဘုရားမှ မှော်ဘီဘိုးဘိုးကြီး၊ ဆူးလေဘိုးဘိုးကြီး၊ ရွှေတိဂုံဘိုးဘိုးကြီးတို့အား ရည်စူး၍ လက်ဖက်ငါးဆုံ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။ လက်ဖက်အစုံသုပ်ဖြစ်၏။ ကွမ်းယာငါးယာ(ရှိုးရှိုးစားဆေး)၊ ဖယောင်းတိုင်ငါးတိုင် လှူဒါန်းပါ။
- (၅) ရွှေတိဂုံဘုရားစေတီပုံနှင့် ကျိုက်ထီးမိုးဘုရားစေတီပုံတို့၏ အိမ်၏ဘုရားကျောင်းဆောင်တွင် ထား၍

ကိုးကွယ်၍ ဝန်း၊ ခေ့ချမ်း၊ ဆီမီးကပ် လျှာပါ။

(၆) ကျိုက်တီးရီးဘုရားရှိခိုး

(က) ထူးခြားအံ့ဖွယ် စံပယ်တော်မူသော ထင်ရှား ကျော်ဟိုး၊ ကြီးမြတ်တန်ခိုးနှင့် တေဇာလှူပြီး ကျိုက်တီးရီး ဆံတော်ရှင် စေတီတော်မြတ်ပုထိုးအား ဝတ်တွားရိုး ဂျိုး ရှိခိုး ဝါ၏ဘုရား။

(ခ) ဗုဒ္ဓကိုယ်စား အရှင်ဘုရားအား ကိုယ်စားယုံ ကြည်ဖူးမြော်မည်ဟု မျက်မှောက်ပြု၍ ယနေ့ယခုပင် လျှောက်လျှင်မခိုင်း၊ ညွတ်ကိုင်းဦးချ ကန်တော့ပါ၏အရှင် ဘုရား။

(ဂ) တပည့်တော်၊ တပည့်တော်မတို့ လူငယ်ဘာဝ သေိနား၊ သည်ကြ၍ မိုက်မှားပြုမိပြား အပြစ်များအား ခွင့်လွှတ်ပေးပါရန် ခွင့်လွှတ်တောင်းပန် ရှိကျိုးရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

(ဃ) အရှင်ဘုရားရှေ့မှောက် ရောက်ရှိနေခိုက် မခိုက် မှား နှလုံးသားဖြူစင် စိတ်ကောင်းဝင်ရန် ဝေဖန်ထိန်းချုပ် စိတ်ရိုင်းများကို အုပ်သွားလျက် ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ပြု သွားပါမည်ဘုရား။ ဤသို့ ရှိခိုးပူဇော် ကုသိုလ်ကောင်းမှု ဖြစ်ထုပ်ရခြင်းကြောင့် သော့ရန်ဆင်းရဲကင်းပြီး ကျန်းမာချမ်း သာပြီးလျှင် ကောင်းကျိုးလိုအင်ဆန္ဒနှင့် ပြည့်စုံရပါစေ ဘုရား။

(၇) အောက်ပါ ကိုယ်စောင့်နတ် ၁၂ ပါးကို မေတ္တာ နှီးပါ။

- (က) သတ္တပါလ-နဖူးစာရေးနတ်၊
- (ခ) ဝါမသုရ-စည်းစိမ်ဥစ္စာ စောင့်နတ်၊
- (ဂ) လေသညာ-အလှူစောင့်နတ်၊
- (ဃ) ဃာရပါလ-အိမ်စောင့်နတ်၊
- (င) စန္ဒီ-ကျက်သရေစောင့်နတ်၊
- (စ) ကလျာဏီ-အသက်စောင့်နတ်၊
- (ဆ) လကွမီဒေဝီ-ဥစ္စာပေးနတ်၊
- (ဇ) သူရဿတီ-ပညာပေးနတ်၊
- (ည) ဂတပါလ-သွားလေရာရာ စောင့်သောနတ်၊
- (ဋ) နရီဒေဝီ-အိမ်ဖန်စောင့်နတ်၊
- (ဌ) မဟာဝိန္ဒူ-အခါခပ်သိမ်း စောင့်သောနတ်၊

(မေတ္တာရှိနည်းအကျယ် ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး၏ မှေ့ ရေးသော ဝိန်းမများစာအုပ်တွင် ဖတ်ပါ) မိမိအလိုရှိသော

ကိစ္စတစ်ခု(ဝါ) နှစ်ခုကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ စွဲစွဲမြဲမြဲလုပ်ပါ။ ဥပမာ အိမ်၊ ကားအမြန်ဝင်ရန်။

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လျှင် မှန်ငါးမှန်ဖြစ်ရန် လိုအပ်

- ၁။ အချိန်မှန်ရမည်။
- ၂။ နေရာမှန်ရမည်။
- ၃။ ပုတီးစိပ်(ဝါ) ဂါထာရွတ်ရာတွင် အကြိမ်မှန် ရမည်။
- ၄။ ရွတ်ဆိုသောဂါထာ မှန်ရမည်။
- ၅။ ဆုတောင်းမှန်ရမည်။

မိဘကျေးဇူးဖြင့် အောင်မြင်စေသောနည်း

ဘုရားကျောင်းဆောင် ရေ့ကို သွားပါ။ မွေးသည်မိခင်ကို မြင်အောင် တွေးပြီး အမေ့ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သား/ သမီး ရိုသေစွာ ဦးချကန်တော့ပါ တယ်။ အမေ အမေ့မေတ္တာကြောင့် လုပ်သမျှ (ကျန်တာတော့ ကိုယ့်စိတ် ကူးရှိတာ ဆုတောင်းပါ) အောင်မြင်ပါ စေလို သုံးခါဆိုပြီး အမေ့ကိုရည်မှန်း ပြီး ငါးကြိမ်ရှိခိုးပါ။

အောင်ခြင်းရှစ်ပါးဂါထာ

ဖယောင်းတိုင် အဖြူပေါ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း အောင်ခြင်းရှစ်ပါးဂါထာကို အညီအမျှ အစအဆုံးညီအောင် ရေးပါ။

မာရ်ယက္ခံ ဂဏံ စောရံ
 စိဉ္စမာနဉ္စ သစ္စကံ
 နာဂံ ဗကံ ဇိနိ ဇိနော
 ဟောတုမေ ယေျ မဂံထံ။
 ဆီမီးပူဇော်လျှင် ညအခါမှသာ ပူဇော်သင့်ပါသ ။

နေ့စဉ်တစ်ခု ကောင်း ပြုပါ

မနက် ၅ နာရီထိုးပြီး ဘုရားကိုဆွမ်း၊ ခေ့ချမ်းကပ်ရဦး မှာပါလားလို့ စိတ်မှာ ခဏဖြစ်မိရင် နင်မကောင်းတဲ့ ဘုံဘဝက လွှတ်မြောက်တာပါ။

ကောင်းတဲ့စိတ်၊ ကြည်လင်နေတဲ့စိတ်ကလေးကြောင့်

မိမိကောင်းတဲ့ ဘုံမိမိမာန်ကနေပြီးတော့ ကောင်းတဲ့ဘုံမိမိမာန်
လေးကို ဖျတ်ခနဲ ပြန်ကူးသွားလိမ့်မယ်။

မခဲဘဲ အစဉ်အမြဲ တည်တံ့ပါစေသတည်း။

ဘုရားပင့်

မဟာကာရုဏီကောနာထော ဗုဒ္ဓေါမေဋ္ဌာတု
သီသကေ။

မဟာကာရုဏီကော-လူနတ်မြဟာ သတ္တဝါများတို့
အား၊ သား-ရာဟုလာကဲ့ပမာသို့ လွန်စွာကြီးမားသနားခြင်း
ဂရုဏာလည်း ရှိတော်မူပေထသော။

နာထော-လူ၊ နတ်၊ မြဟာ၊ သတ္တဝါများတို့၏ ကိုး
ကွယ်ရာအစစ် ဖြစ်တော်မူထသော။

ဗုဒ္ဓေါ- ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့် မဂ္ဂတမြာ
လေးသစ္စာကို ဆရာ မကူ- သယမ္ပုဉ္ဇာဏ်မြတ်ဖြင့် ပိုင်းခြား
ထင်ထင် သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးသည်။

မေ-ပိပဿနာဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းရမည် စိတ်
၌ရည်၍ ကြံစည်အားထုတ် ရုပ်နာမ်အစုမျှဖြစ်သော ဘုရား
တပည့်တော်၏။

သီသကေ-ကိုခြံတွင် အမြတ်တင်သည်၊ ဥတ္တမဂ်
ဦးသီသပေါ်၌၊ ဋ္ဌာတု-ဤသတ္တဝါ ဆင်းရဲစွာကို ငါကယ်ချွတ်
မည် စိတ်၌တည်၍ တည်နေရပ်တန်တော်မူပါ နေတနန်းကဲ့
သို့ ရွှေဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။

ဗုဒ္ဓသာသနံ စိရံတိဌာတု

ဗုဒ္ဓသာသနံ= သုံးလောကထွတ်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
ဘုရား၏ အဆုံးအမဖြစ်တော်မူပေထသော၊ ပဋိပတ္တိ
သာသနာ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာ၊ ပဋိဝေဝသာသနာဟု ဆိုအပ်
သော သဒ္ဓမ္မသုံးဖြာ၊ သာသနာသုံးရပ် အကျင့်မြတ်သည်။

စိရံ= အနှစ်ငါးထောင်မက ကြာအောင် အခေါင်အမြင့်
ရှည်ကြာတင့်၍ ကမ္ဘာနှင့် သတ္တဝါ နှစ်ဖြာမခွဲ ဒွန်တွဲ၍နေ
သမျှကာလပတ်လုံး။

တိဌာတု= မယိမ်းမယိုင် ကျောက်စာတိုင်ကဲ့သို့ ခိုင်ခိုင်
မြဲမြဲ အမြစ်စွဲ၍ အမြဲတည်ပါစေသတည်း။

တိဌာတု= ဟောသူ၊ ပြောသူတွေကလည်း တည်ငြိမ်
နာခံသူတွေကလည်း တသံသဲ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်သူတွေ

**ပလ္လေ ယပ်တောင်ဆောင် သေတောင်မဆင်းရဲ
အောင်မြင်ခြင်းကို ဆောင်ရအောင်**

ပထမ မိမိနေအိပ်ရဲ့အနေအထားကို ပြန်စစ်
ကြည့်ပါ။ အိပ်ရှေ့ပေါက်နဲ့ အိပ်နောက်ပေါက် တစ်ထပ်
တည်းဖြစ်နေသလား။ တစ်တန်းတည်းဖြစ်နေ၊ ရှိနေလို့
မကောင်းပါ။ အိပ်ရှေ့က ဝင်သမျှငွေအား အိပ်နော့ ဝင်
အပေါက်က ပြန်ထွက်တတ်ပါတယ်။ မထွက်အောင် ပထမ
နှစ်ချောင်းကို အိပ်နောက်ဖေးအတွင်း၌ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့နည်း
ဖြစ်ပါတယ်။

စီးပွားကောင်းအောင် ဆောင်ရအောင်

ပလ္လေနှစ်ချောင်းကိုသာ ချိတ်ထားလိုက်ပါ။ မည်သည့်
လူဆိုး/သူဆိုးမှ ဝင်ရောက်လာခြင်းမရှိတော့ပါ။ မိမိစီးပွား
ရေးကောင်းမွန်ရန်အတွက်ကတော့ မိမိငွေထည့်သွင်း အစု
ပေါ်တွင် ပလ္လေနှစ်ချောင်းကို ပြင်ဆင်ချိတ်ဆွဲထားပါ။

ပလ္လေကို နေရောင်အောက် ၉ နာရီထားပြီး၊ ညဘက်
လရောင်အောက် ၉ နာရီထားပြီးမှ အသုံးပြုမယ်ဆိုရင် အဲဒီ
ပလ္လေဟာ ပိုပြီးအစွမ်းထက်ပါတယ်။ အဲဒီနေ့ဓာတ်၊ ဝတ်
ဓာတ်ပေးထားတဲ့ ပလ္လေကို အိပ်ခန်းထဲမှာ ချိတ်ဆွဲထားရင်
ချစ်မေတ္တာ တိုးပွားစေပါတယ်။

အိမ်ဘုရားမှာ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆား လှူရအောင်

(၁) အနန္တောအနန္တငါးပါးကို ဦးစွာရှိခိုးကန်တော့ပါ။
(၂) လင်ပန်း (၄+၅) တစ်ချပ်ရယ်၊ ပုလင်း (၅+၄)
ပိုင်းလေးသုံးခု ရှာရမယ်။ အဲဒီပုလင်းတွေထဲမှာ ဆန်တစ်
ရယ်၊ ဆီတစ်ပုံးရယ်၊ ဆားတစ်ထုပ်ရယ် ထည့်ရမယ်။

(၃) အင်္ဂါနိဂါထာ-ဘုရားကို ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ ဆေး
လှူတယ်ဆိုတဲ့ တကယ့်ရည်ရွယ်ချက်ဟာ မြတ်စွာဘုရား
ထံမှာ ဆွမ်းအတွက် အချိန်မရွေး အခက်မကြုံရအောင်ပါ။
ဓာတ်ပရိသတ်အပေါင်း လိုရာဆုံး ပြည့်ဝပါ။
သော်...။

မျိုးသန်းထွန်းကို (ရေစကြို)

အသရေ ချိုသည် -ဖြေဖြေ (ဖြည်ဖြေ)

ပါမောက္ခမင်းဓာတု

အသရေမချိုသည့် ပြေဖြေသည် သီရိခေတ္တရာနိုင်ငံ တော်၏ မြို့တော်ဟောင်း ဖြစ်ခဲ့ပြီး လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၃၅၀၀ ခန့် တစ်နည်းအားဖြင့် BC ၁၅၀၀ ခန့်ကပင် စည်ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုကာလသည် ပထမ တကောင်းခေတ် နှင့် ခေတ်ပြိုင်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ တကောင်းခေတ်မှာ အထက်မြန်မာနိုင်ငံအား လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့ ပထမ သီရိခေတ္တရာခေတ်မှာ အောက်မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်း လွှမ်းမိုးခဲ့ပါသည်။

ပထမ သီရိခေတ္တရာ

ပထမ သီရိခေတ္တရာနိုင်ငံတော် တည်ထောင်ခဲ့သူ မှာ သာကီဝင်များ နေထိုင်ခဲ့ရာ မဇ္ဈိမဒေသရှိ ရှုရိ ခေတ္တရာဒေသမှ မင်းသားနှစ်ပါးဖြစ်ကြသော စန္ဒြဝါရိမန် သားနှင့် ဟရိဝိကြမမင်းသားတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ ၎င်းတို့သည် ခမည်းတောင် မင်းကြီး၏ တိုက်တွန်းမှုကြောင့် နယ် သိသစ် ရှာဖွေရန် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ နောက်လိုက် ဆက်ပါများနှင့် ရောက်ရှိခဲ့ပြီး မှော်စာအရပ်ရှိပျားများနှင့် နေထိုင်ကာ ပထမသီရိခေတ္တရာ နိုင်ငံတော်တည်ထောင်ပြီး မြို့တော်ကို ပြေဖြေ (သို့မဟုတ်) အသရေမချိုသည့် ပြေဖြေ ဟု သမုတ်ခဲ့ကြပါသည်။

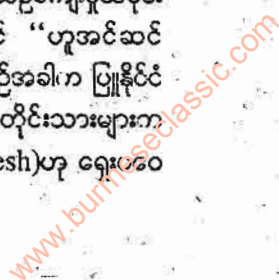
သီရိခေတ္တရာ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ကျက်သရေရှိဒေသ၊ သို့မဟုတ် မူလွမ်းမိုးသော ခေတ်ကာလဟု ဆိုလိုရင်းဖြစ် ပြီး သာကီဝင်တို့သုံးသော ပါဠိစကားဖြစ်ပါသည်။ ပြေဖြေ ဟူသည် ပြေပြေလည်လည် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရာ ဒေသ

ဖြစ်သည်ကို ဆိုလိုပြီး အသရေမချိုရသည့် အကြောင်းမှာ စန္ဒြဝါရမင်းသားနှင့် ဟရိဝိကြမမင်းသားတို့မှာ စစ်ရှုံး၍ မဇ္ဈိမ ဒေသမှ ရွှေပြောင်သူများမဟုတ်ကြောင်း ဖမည်းတော်၏ တိုက်တွန်းမှုကြောင့် မြို့သစ်၊ တိုင်းပြည်သစ်လာရောက် တည်ထောင် သူများဖြစ်ကြောင်း ညွှန်းဆိုထားခြင်း ဖြစ် သည်။ ယခုအခါ သီရိခေတ္တရာကို သရေခေတ္တရာဟု ရေး သားကြပြီး ပြေဖြေကို ပြည်ဖြေဟု ရေးသားသုံးစွဲလျက်ရှိပါ၏။

ပြု၊ ပြုံး၊ ပြော၊ သာကီဝင်ဗမာ

ခရစ် ၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ရေးသားခဲ့သည့် အာဖဂန်နစ္စ တန် ပထဝီကျမ်းတွင် ရှေးခေတ်ပြုတို့၏ ဒေသသည် တရုတ်ယူနန်နယ်စပ်မှ အိန္ဒိယအရှေ့ပိုင်း ကောသလတိုင်း၊ အင်္ဂတိုင်းအထိ ကျယ်ပြန့်ကြောင်း ဖြေပြထားရာ မဇ္ဈိမ ဒေသရှိ သာကီဝင်တို့ကိုလည်း ပြုလူမျိုးများအဖြစ် သတ် မှတ်ခေါ်ဝေါ် သုံးစွဲခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ထို့ကြောင့် ပထမ သရေခေတ္တရာတည်ထောင်ခဲ့ကြသူ ဖေစန္ဒြဝါရိမန်မင်း သား၊ ဟရိဝိကြမမင်းသားနှစ်ပါးနှင့် နောက်လိုက်သိင်္ဂါ များကို သာကီဝင်များဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပြုလူမျိုးများ ဟူ၍လည်းကောင်း သတ်မှတ်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

စာရေးဆရာ တစ်ဦး၏ ပြုဖြေပြု ယဉ်ကျေးမှုသမိုင်း စာအုပ် စာမျက်နှာ ၁၂၀/၁၂၁ တွင် “ဟူအင်ဆင် အတ္တပ္ပတ္တိတွင်လည်း မြန်မာနိုင်ငံကို ထိုစဉ်အခါက ပြုနိုင် ဟုပင် ခေါ်၏။ ပြုနိုင်ငံမပေါ်မီ အိန္ဒိယတိုင်းသားများက မြန်မာနိုင်ငံကို ဗြဟ္မာဒေသ(Brahmadesh)ဟု ရေးဖော်

သဏီကစ၍ ခေါ်ကြောင်း ယုတ္တိသာဓကများကိုလည်း ပြပါစဉ်။ ရှေးဟောင်း သုတေသန ပညာအရ သရေ ခေတ္တရာတွင်နေသော ပြုလူမျိုးတို့သည် ဗြဟ္မာဟိန္ဒူ ဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြသဖြင့် သရေခေတ္တရာပြည်နှင့် တိုင်းနိုင်ငံရှိ လူများကို ဗြဟ္မာခေါ်၍ နိုင်ငံကို ဗြဟ္မာဒေသ ဟု ခေါ်ကြောင်း အိန္ဒိယသမိုင်းများတွင် ဖော်ပြသည်။ နောင်းအိန္ဒိယပညာရှင်များကလည်း ဤနိုင်ငံကို ဗြဟ္မာ ဒေသ ခေါ်ဆိုရေးသားပြီးလျှင် လူမျိုးကို ဗရမာ (Brama) ဟု ခေါ်နေကြပါသည်ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။ ဤသို့ဆို ပါလျှင် သာကီဝင်လူမျိုး၊ ပြုလူမျိုး၊ ဗမာလူမျိုးဟူသည် လူမျိုးတစ်မျိုးတည်းကိုသာ ဆိုလိုကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပထမ သရေခေတ္တရာနိုင်ငံတော်ကို တည် ထောင်ခဲ့ကြသည့် ဇယစန္ဒြဝါရိမန်မင်းသား ဟရိဝိကြမ မင်းသားနှင့် နောက်ပါ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းကို သာကီဝင်လူ မျိုးများဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပျူလူမျိုးများဟူ၍လည်း ကောင်း ခေါ်ဆိုနိုင်သည်သာမက ဗမာလူမျိုးများဟူလည်း ခေါ်ဆိုလျှင် မမှားနိုင်ပါ။

မန္တိမဒေသမှ သာကီဝင်လူမျိုးများ မရောက်လာမီ မှော်ဇာအရပ် တွင်ရှိနှင့်နေသော ဒေသခံများမှာ ပြုလူမျိုး များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ပြည်မြို့ကို ပရမ်း(Prome)ဟု ရှေး အခါက အင်္ဂလိပ်လို ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ခြင်းမှာ ပြုလူမျိုးများ၏ ဒေသကို ဖော်ညွှန်းထားခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ရှေးပဝေသဏီကာလက ဟံလင်းဒေသတွင် ပြု မင်းထီးနှင့် ညီတော်ပြုမင်းသားတို့ နန်းစံခဲ့ကြပါသည်။ ပြုမင်းထီးအား သစ္စာခံသူများကို ပြုလူမျိုးဟုလည်း ကောင်း၊ ညီတော် ပြုမင်းသားအား သစ္စာခံသူများကို ပြုလူမျိုးဟုလည်းကောင်း ခေါ်ဆိုကြပြီး ပြုမင်းထီးအား လည်းကောင်း၊ ပြုမင်းသားအားလည်းကောင်း သစ္စာခံ သူများကို ပြောလူမျိုးဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြပါသည်။

ပြုနှင့် ပျူ

ဤနေရာတွင် အလျဉ်းသင့်၍ တင်ပြလိုသည့် အချက် တစ်ချက် ရှိနေပါ၏။ ၎င်းအချက်မှာ စာရေးသူအနေဖြင့် ပြုဟူသော စာအရေးအသားကို ရရစ်ကို အသုံးပြုပြီး

ယပင်းကို အသုံးမပြုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် ပြုမင်းထီးကို သစ္စာခံသူများအား ပြုလူမျိုးများဟု ခေါ်ဆိုသောကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။ ပြုမင်းထီးအမည် ဖြစ်ပေါ် လာပုံကို ရှင်းပြလိုပါသည်။ ၎င်းမင်းသည် နန်းတော်မှ ပင်မပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်လှစ်လိုက်ပါက ရွှေမိုးငွေမိုး ရွာ သည်။ တိုင်းသူပြည်သားများ ကြွယ်ဝချမ်းသာသည်ဟု ဆိုရိုးစကားရှိရာ အဆိုပါ ပြတင်းပေါက်ကိုမှီ၍ ၎င်း၏ ဘွဲ့တော်အား ပြုမင်းထီးဟု ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ပြတင်း ပေါက်ကို ရရစ်နှင့် ရေးခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ပြုမင်းထီးတို့ သစ္စာခံသူများအား ပြုလူမျိုးများဟု ခေါ်ရာတွင် ရရစ်အမေ့ အသားဖြင့် ရေးသားရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ပြုမင်းထီးက ညီတော်ပြု မင်းသားအား အမှုတ် တော်ရှည် ကွပ်မျက်သောကြောင့် ပြုမင်းသားအား သစ္စာခံ သူ ပြုလူမျိုးများက တောင်ဘက်အရပ်သို့ ရောဝတီမြစ် အတိုင်း စုန်ဆင်းခဲ့ပြီး မှော်ဇာအရပ်တွင် စခန်းချ နေထိုင်ခဲ့ ကြပါသည်။ နယ်ပယ်သစ်ရှာဖွေရန် ရောက်ရှိလာသော မန္တိမတိုင်းသား စန္ဒြဝါရိမန်မင်းသား၊ ဟရိဝိကြမမင်းသား နှင့် နောက်ပါဗိုလ်ခြေများနှင့် ပြုလူမျိုးများ ပူးပေါင်းသွား ပြီး ပထမသီရိခေတ္တရာတိုင်းနိုင်ငံကို ထူထောင်လိုက်ကြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ မြို့တော်ကို မှော်ဇာတစ်ဝိုက်တွင် တည်ထောင်ပြီး အမည်အားဖြင့် ပြေမြို့ (သို့မဟုတ်) အသရေမချိုသည် ပြေမြို့ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကာလမှာ ပထမတ ကောင်းခေတ် တည်ထောင်သော BC ၁၅၂၃ ခုနှစ်ဝန်းကျင်တွင် ဖြစ်ပါ၏။

ပြုနှင့်ရှမ်း

ပြုလူမျိုးများ ဟံလင်းဒေသ တောင်ဘက်သို့ ရော ဝတီမြစ်အတိုင်း စုန်ဆင်းပြီး မှော်ဇာအရပ်တွင် စုန်းချိန်တွင် ပြောလူမျိုးများက ဟံလင်းမြောက်ဘက်သို့ ရောဝတီမြစ် အတိုင်း ဆန်တက်သွားကြပြီး ဗန်းမော်၊ ကသာ၊ မိုး ကောင်း၊ မိုးညှင်းဒေသများသို့ ယုံနှံ့ရောက်ရှိ သွားခဲ့ကြပါ သည်။ ၎င်းပြောလူမျိုးများသည် BC ၆၂၃ ခုနှစ် ပထမ တကောင်းပျက်သောအခါ နောက်ဆုံးမင်းဆက်ဖြစ်သော ဘိန္ဒုကရာဇာမင်းကြီးအား သစ္စာခံယူသူ တကောင်းပြုများ (သို့မဟုတ်) တကောင်းသာကီဝင်များနှင့် ပူးပေါင်းပြီး သိန္န

အပူပင်းများအဖြစ် ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။ အဓိပ္ပာယ်
အဘိဓမ္မာ သစ္စာခံ သျှမ်းသျှမ်းတောက်လူမျိုး ဖြစ်ပါ
သည်။ ဟံလင်းခေတ် ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ပထမတကောင်း
ခေတ် ယဉ်ကျေးမှုများကို အဆိုပါ ဘိဓမ္မာရှမ်းများထံတွင်
တွေ့ရှိနိုင်ပါသေး၏။

ပြေပြေလည်လည်

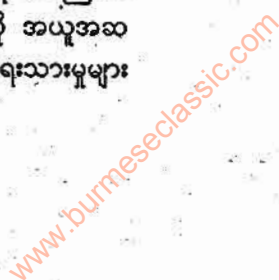
ပထမ သီရိခေတ္တရာနိုင်ငံတော်အား တည်ထောင်ခဲ့
သူ စန္ဒြဝါရိမန်မင်းသားနှင့် ဟရိဝိကြမမင်းသားတို့၏ အမည်
ကိုလိုနီခေတ် ကျောက်စာဝန် မစ္စတာဒုဂ္ဂိုလ်ဖယ်တွေ့
ရသော မှော်စာဗောဗောကြီး တော်ဘက်၊ ကန်ဝက်
မင်းကုန်း(ဖိုးဂေါင် ကန်ကုန်း)မှ ရသေ့ကြီးတစ်ပါး၏ ရုပ်
ပုံတော် ပလ္လင်လေးမျက်နှာတွင် သက္ကတပြုအက္ခရာ ရော
ရေးထိုးထားသည့် ရှစ်ဂါထာခွဲ စာကြောင်းများတွင် တွေ့
ရပါသည်။ ၎င်းကို အက္ခရာပညာရှင် မစ္စတာဒီရစ်က ဘာ
ပြန်ရာတွင် ၎င်းရုပ်တုတော်ကို ဖေစန္ဒြဝါရိမန်မင်းက
ထုတ်ကြောင်း၊ တစ်နေ့တည်းမှာ မြို့တော်နှစ်မြို့ကို တည်
ထောင်ခဲ့ကြောင်း၊ ညီငယ် ဟရိဝိကြမမင်းသားက မြို့နှစ်မြို့
စာ တစ်မြို့ရဲ့ အရှင်သခင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒါနပြုရာမှာ
အမည်ပေါင်ကြောင်း ဆရာရသေ့ကြီး၏ ကျေးဇူးကြောင့်
တော်နောင်တော် နှစ်ဦးလုံး ချစ်ကြည်ရင်းနှီးစွာ ဆက်
ဆံ့ကြောင်း၊ နောက်နောင် ငယ်သားတွေက ညီညွတ်ကြ
ဆံ့မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကမ္ဘာကုန်ဆုံးသည့်တိုင် နှစ်ပြည်
ပြည် ချစ်ကြည်ပြီး ညီတော်ရဲ့ သားတော်အစဉ်၊ မြေး
တော်အဆက်၊ မြစ်တော်အညွန့် ထွန်းကားရန် ဆုတောင်း
ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်ဟု ဆိုပါ၏။

ဖေစန္ဒြဝါရိမန် မင်းသားနှင့် ဟရိဝိကြမမင်းသား
တို့အောင်နှစ်ပါးမှာ ရသေ့ကြီး ဂူဟဒီပ၏ အဆုံးအမဖြင့်
အမြို့ တစ်ပြိုင်နက်တည်ပြီး ညီညီညွတ်ညွတ် ပြေပြေ
လည်လည် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင် နန်းစံခဲ့ကြသည်မှာ အတုယူ
အယူဝတ်ယူစွမ်း အမှန်ဖြစ်ပြီး သီရိခေတ္တရာ တိုင်းနိုင်ငံ
တော် ပြည်မြို့မှာ ယခုအခါ ပြည်မြို့အဖြစ် ထည်ဝါစွာ
တည်လျက် ရှိပါသည်။

ဒုတိယသီရိခေတ္တရာ

ပထမ သီရိခေတ္တရာတွင် မင်းဆက်ရှစ်ဆက်မျှသာ
အုပ်စိုးခဲ့ပါသည်။ မင်းဆက် အဘယ်ကြောင့် ပြတ်သွား
သည်ကို မသိရသေးပါ။ ဖြစ်နိုင်သည်ထဲမှာ မင်းလောင်းများ
အနေဖြင့် ထီးနန်းငြီးငွေ့ကြပြီး ရသေ့ဝတ် ထောထွက်ကုန်
ကြ၍လည်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အုပ်စိုးခဲ့သော မင်းရှစ်ပါး
အမည်များကို ကျောက်စာများ၊ ပလ္လင်စာများ၊ အရိုးအိုးစာ
များအရ အထောက်အထားခိုင်မာစွာ တွေ့ရှိရပါ၏။ ယင်း
အမည်များထဲတွင် မြန်မာရာဇဝင်လာ အမည်များ မပါဝင်
ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ထိုသို့ မတွေ့ရခြင်းမှာ မြန်မာ
ရာဇဝင်လာ မင်းအမည်များမှာ BC ၄၈၄ ခုနှစ်မှ စတင်
သော ဒုတိယ သီရိခေတ္တရာ (သို့မဟုတ်) သရေခေတ္တရာ
နိုင်ငံတော်မှ မင်းဆက်အမည်များသာလျှင် ဖြစ်သော
ကြောင့်ပင်။ ထိုမင်းဆက်များတွင် BC ၄၈၄ ခုနှစ်တွင်
မဟာသမ္ဘဝမင်း၊ BC ၄၇၈ ခုနှစ်တွင် စူဠဘမ္ဘဝမင်း၊ BC
၄၄၃ ခုနှစ်တွင် ဒွတ္တပေါင်မင်းခေါ် ရာမရာဇာဒွတ္တပေါင်
မင်း စသည်ဖြင့် AD ၈၃ ခုနှစ် သုပညာနာဂရခေတ်
အထိ မင်းဆက်ပေါင်း ၂၇၀ ဆက်အထိ ပါရှိပါသည်။
ဒုတိယမြို့တော် ပြည်မြို့၏သက်တမ်းမှာ ၅၇၈ ခုနှစ် တည်
တံ့ခဲ့ပြီး ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ထွန်းလင်းတောက်ပခဲ့သည်။
BC ၁၅၀၀ ခန့်မှ ပထမ သီရိခေတ္တရာနိုင်ငံတော်
၏ မြို့တော် ပြေမြို့သက်တမ်းမှာ နှစ် ၁၀၀ ခန့်သာ ရှိ
မည်ဖြစ်ပြီး ဂေါတမဘုရား မပွင့်တော်မူသေး၍ ဗြဟ္မာဟိန္ဒူ
ဘုရား(သီဝနတ်)ကိုသာ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြပါသည်။ သူတော်
ကောင်း ရသေ့ကြီးများကိုလည်း ကိုးကွယ်ကြကြောင်း တွေ့
ရှိရပါမည်။

ဒုတိယ သရေခေတ္တရာ နိုင်ငံတော်နှင့် မြို့တော်
ပြည်မြို့သည် ခရစ် ၉၄ ခုနှစ်တွင် ပျက်စီးသွားခဲ့ပါသည်။
ခရစ် ၂ ရာစုနှစ်တွင် သရေ ခေတ္တရာ မရှိတော့ပါ။ ယခု
အခါ ခရစ် ၉ ရာစုနှစ်တွင်မှ သရေခေတ္တရာ ပျက်စီး
ကြောင်း ရေးသားပြောဆိုမှုများ တွေ့ရပါသည်။ မှန်ကန်မှု
မရှိပါ။ အဘယ်ကြောင့် ထိုမျှလွဲမှားရသည်ကို အကြောင်း
ရှာကြည့်သောအခါ တရုတ်မှတ်တမ်းများကို အယူအဆ
များယွင်းစွာ ခေတ်သစ်ဘာသာပြန်ဆို ရေးသားမှုများ
ကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါ၏။

ကိုယ်တွေ့ကြုံရမှု

ဤနေရာတွင် စာရေးသူ ဝန်ခံစရာရှိပါသည်။ စာရေးသူ တရုတ်စာ မတတ်ပါ။ တရုတ်မှတ်တမ်း များကို လည်း မတွေ့ဘူးပါ။ မည်သည့်ကိုမျှ ထိခိုက်နစ်နာစေလို သော စေတနာမရှိပါ။ အမှန်တရား ရရှိအောင် သုတေသန သဘောဖြင့် တင်ပြခြင်းမျှသာဖြစ်၍ မလွှဲမရွှေင်သာ အမည်နာမများပါလာက ခွင့်လွှတ်ကြစေလိုပါသည်။

စာရေးသူသည် ၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် သရေ ခေတ္တရာ ရှေးဟောင်းပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေး ဝန်ကြီးဌာနမှ ပြုထုတ် ထာဝန်ရိသက ရှင်းပြချက်များတွင် သရေခေတ္တရာ ပျက်စီး သည့်ကာလမှာ AD ၁ ရာစုမှ ၉ ရာစုခန့် ဖြစ် သည်ဟု ရှင်းပြချက်ပါဝင်ခဲ့ပါ၏။ အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ ပြောနိုင်ပါသနည်းဟု မေးမြန်းကြည့်သောအခါ တရုတ်မှတ် တမ်းများအား ဆရာကြီးဦးရည်စိန်၏ ဘာသာပြန်ချက်များ ကို ကိုးကားခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း AD ၈ ရာစုတွင် သရေ ခေတ္တရာ ပြုချစ်ကြည့်ရေးသံတမန်များနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့ တရုတ်ပြည်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြောင်းကိုလည်း တွေ့ရပါသည် ဟု ဖြေကြားခဲ့သည်။ ထိုအကြောင်းကို ၁၂၂၂-၂၀၁၃ နေ့ထုတ် ကြေးမုံနှင့် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာများတွင် “သိပ္ပံနည်းကျ သက်တမ်းဖော်ထုတ်ရေး လိုအပ်နေ” ခေါင်း စဉ်ဖြင့် စာရေးသူအား ဆောင်းပါးရေးသားပြီး သုတေသန ပြုသင့်ကြောင်း ရေးသားခဲ့ပါသည်။

မှားယွင်းရေးသားမှုများ

စာရေးဆရာတစ်ဦး၏ ပြုမူပြောဆိုမှု ယဉ်ကျေးမှုသမိုင်း ၇ အုပ် စာမျက်နှာ ၃၈၄ တွင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရ ပါသည်။ “သရေခေတ္တရာမှ တရုတ်မြို့တော်သို့ သွား ရောက်ခဲ့သော ပြုဂီတအနုပညာအကြောင်းကို တရုတ်မှတ် တမ်းများတွင် တွေ့ရှိရသည်။ သရေခေတ္တရာမြို့တော်မှ ပြုမင်းသား သုနန္ဒအမတ်ကြီး နာကျကျနှင့် မဟာသေနတို့ ဦးဆောင်၍ အဖွဲ့ဝင် ၃၅ ဦးပါ ပြုအနုပညာသံအဖွဲ့သည် တရုတ်နိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။ ခရီးစဉ်မှာ သရေခေတ္တ ရာ မိုင်းမော်(ထုမိန်)၊ သီပေါ၊ ဝမ်တိန်၊ ကျူကုတ်၊ ကျူဖန်၊ ဇုန်လိန်၊ ပေါင်ရှန်၊ တာလီ၊ ချဲ(င်)တူ၊ ချန်အန်နေပြည်

တော်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ တရုတ်မှတ်တမ်းတွင် ပြုအနုပညာ အဖွဲ့သည် ခရစ်နှစ် ၈၀၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက် ချန်အန်နေပြည်တော် ထန်မင်းဆက် ကေရာမိတ်တူ နန်းတော်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ လမ်းခရီးတွင် စုစုပေါင်း ၂၁၄ ရက်ခန့် ကြာမြင့်၍ သရေခေတ္တရာမှ ခရစ်နှစ် ၈၀၂ ခုနှစ် ဇွန်၊ ဇူလိုင်လခန့်က ထွက်ခွာလာမည်ဟု ခန့်မှန်း ပါသည်။”

အထက်ပါကဲ့သို့ သရေခေတ္တရာမှ ပြုဂီတအနုပညာအဖွဲ့သည် ခရစ် ၈ ရာစုတွင် တရုတ်ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြရုံမက သရေခေတ္တရာ ပျက်စီး လည်း အထက်ပါစာအုပ် စာမျက်နှာ ၁၆၆/ ၁၆၇ အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရပါ၏။ “တရုတ် မန်ဂျူးအရ အရိုင်းသူပုန် (နန်းတော်) သည် ခရစ်နှစ် ၈၃၂ တွင် ပြုနိုင်ငံ (သရေခေတ္တရာ) ဝင်ရောက်လုယက် ဖျက်ဆီး၏။ လူသုံးထောင်ကို ဝမ်း ကျတုန်(ဟူမင်း)တွင် အစေအပါးပြု၍ နေရာချထားပေး ဤသို့ ဖော်ပြချက်များကို အခြေခံ၍ သရေခေတ္တရာပျက်စီးမှုကို AD ၈ ရာစု ၉ ရာစုနှစ်များအဖြစ် အ ဖော်ပြောဆိုရေးသား ယုံကြည်နေကြောင်း သိရှိနိုင်ပါ သည်။ စာရေးသူအနေနှင့် ထိုသို့ အခိုင်အမာ ပြောဆို သားယုံကြည်နေမှုကို လက်မခံနိုင်ပါ။ လက်ခံခဲ့ပါက ပြု ဝထမဆုံးရာဇဝင်ဖြစ်သော ရာဇဝင်ကျော်၊ ဇာတာထေ ရာဇဝင်၊ ဦးကုလားမဟာရာဇဝင်ကြီး၊ မှန်နန်းရာဇ ဝင်ကြီးနှင့် တွင်းသင်းမြန်မာ ရာဇဝင်စသည်တို့ကို ပစ်ပယ် လိမ့်မည်။ မပစ်နိုင်ပါ။ သုတေသန လုပ်ကြံရပါလိမ့်မည် အမှန်ကို ရှုဖွေတင်ပြရပါလိမ့်မည်။”

စာပေသုတေသန

စာရေးသူ ရှုဖွေလေ့လာကြည့်ရှုခဲ့သော ဗန်းမော်တင်အောင်၏ ကိုလိုနီခေတ် မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်း (၂) မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း အတွဲ(၇)နှင့် (၃) အငြိမ်း ကျောက်စာဝန် သီရိပျံချီဦးမြတ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဟောင်းသုသေဒဋ္ဌာန ရှေးဟောင်းအုတ်ခွက်များ၊ ဆင် တော်များ စာအုပ်တို့၏ ဖော်ပြချက်များအရ ဦးရည်စိန်

မှတ်တမ်းများ မူသစ်ဘာသာပြန်ဆိုချက်တွင် ထိုစဉ်က ပြုစုထားသော သရေခေတ္တရာပြုများကို မှားယွင်းပြီး ထိုစဉ်က ပြန်ဆိုထားကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုသို့ ဟံလင်းပြုနေရာတွင် သရေခေတ္တရာပြုဟု ပြန်ဆိုခြင်းကြောင့် မြန်မာ့ရာဇဝင် ကျမ်းအစောင်စောင် မြောင်းထဲ ရောက်ရ လျှင် ဖြစ်ရုံသာမက အသရေမချီသည့် ပြည်မြို့မှာလည်း ထိုစဉ်က ပြည်မြို့ကုန်ကြရပါ၏။ ထိုသို့ မဖြစ်ရန်နှင့် အမှန်တရားအတိုင်း ဖြစ်စေရန် အထောက်အထားနှင့် အတူ တင်ပြသွားပါမည်။

ဗန်းမော်တင်အောင်

စာရေးဆရာ ဗန်းမော်တင်အောင်၏ ကိုလိုနီခေတ် မဟာသမိုင်းစာအုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော် ဖော်ထားပါသည်။ “ရှေးဟောင်း မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်းနှင့် သက် ရှိသော ပြုလူမျိုးများနှင့် ပြုပြည်နယ်များအကြောင်းကို ရေးသားဖော် ပြထားသော တရုတ်မှတ်တမ်းများကိုလည်း တွေ့ရှိထားရပေသည်။ ယင်းသို့ ပြုလူမျိုးများနှင့် ၎င်းတို့၏ နယ်များ၊ မြို့ပြများအကြောင်းကို ရေးသားဖော်ပြခြင်း နှင့် ဂရာစုနှင့် ဉ ရာစုနှစ်များအကြားတွင် တရုတ်ကုန်း ယူနန်ဒေသတစ်ဝိုက်တွင် ရှမ်းလူမျိုးများ တစ်ခမ်း တစ်ဖက် ထူထောင်ခြင်းပြုခဲ့ကြသော နန်ချီနိုင်ငံနှင့် စက်စပ် ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

“ယင်းမှတ်တမ်းအဆိုအရ နန်ချီရှမ်းဘုရင်များ ပြည် အထက်မြန်မာနိုင်ငံတစ်လွှားရှိ ပြုလူမျိုးများနှင့် မြို့ပြ ပြည်နယ်များကိုပင် လွှမ်းမိုးကာ အိန္ဒိယကုန်းမြေ အာသံ ပြည်နယ်အထိ အုပ်ချုပ်ထားခဲ့ပုံရလေသည်။”

“ရာစုလောက်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ ပြုလူမျိုးများ၏ ပြုစုထူထောင်မှု၊ နားလှပသော မြို့ကြီးငါးမြို့နှင့် ပြည်နယ် မြို့များပေါင်း ၁၈ နယ်မျှရှိကြောင်း ပြုလူမျိုးများ၏ အကြီး အမှတ်နှင့် အရှင်သခင်များတွင် များပြားလှသော အခြွေအရံ များနှင့် ကျေးကျွန်များလည်းရှိကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ယင်း မြို့များသည် နောင်ချီရှမ်းဘုရင်များ ၏ လက်အောက်ခံ မြို့တစ်မျိုးမျှ သာဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်ကြိမ်က တရုတ် မြို့ပြ ဝိကင်းမြို့တော်ရှိ တရုတ်ကေ ရာစုဘုရင်မင်းမြတ် မှတ်သော် သို့ အဖူးအမြော် လာရောက်ကြသော နန်ချီသံ

အဖွဲ့ဝင်များနှင့်အတူ ပြုမင်းသား၊ သို့မဟုတ် အကြီး အကဲတစ်ဦးနှင့် ကချေသည်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့လည်း ပါရှိ ကြောင်း စသည်ဖြင့် ဖော်ပြထားလေသည်။”

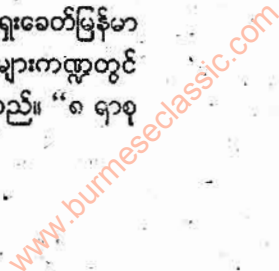
“ယင်း တရုတ်မှတ်တမ်း၌ ပြုလူမျိုးများ၏ နိဂုံးချုပ် ကံကြမ္မာနှင့်ပတ်သက်၍ ရေးသားဖော်ပြထားပုံမှာ ကြေကွဲ ဖွယ်ရာ ကောင်းလှသည်။ ဉ ရာစုနှစ်လောက်တွင် နန်ချီ ရှမ်းများက မြန်မာနိုင်ငံရှိ မြို့မြို့ပြများနှင့် ပြည်နယ်များကို တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီး၍ ပြုလူမျိုးအမြောက်အမြားကိုလည်း သို့မဟုတ် သို့မဟုတ် ကျေးကျွန်များအဖြစ် ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင် သွားသဖြင့် ပြုလူမျိုးများ၏ မြို့ပြပြည်နယ်များ ပျက်စီး သွားရသောကြောင့် ယင်းပြုလူမျိုးများ၏ သားမြေးအဆက် အနွယ်များအား ယူနန်ဖူးဒေသတစ်ဝိုက်တွင် ငါးသားပုဂ္ဂိုလ် များကို လိုက်လံဖမ်းဆီးရွာဖွေစားသောက် နေထိုင်လျက် ရှိသည်ကို နောက်ဆုံးတွေ့ရှိရကြောင်း။”

“အထက် မြန်မာနိုင်ငံတစ်လွှား၌ နေထိုင်လျက်ရှိ ကြသော ပြုလူမျိုးများနှင့် ၎င်းတို့၏ ပြည်နယ်များ သည် တရုတ်မှတ်တမ်းများအရ နန်ချီရှမ်းများ လက်အောက်ခံ များအဖြစ် သိရှိရသော်လည်း အောက်မြန်မာနိုင်ငံတစ်လွှား တွင် တည်ရှိကြသော ပြုလူမျိုးများ၏ မြို့ပြပြည်နယ်များ အကြောင်းကိုကား ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ ဘာမျှမသိရှိကြသေး ကြောင်း။”

အထက်ပုံကဲ့သို့ မူဟောင်း ဖော်ပြထားချက်များ အရ တရုတ်မှတ်တမ်းများသည် အထက်မြန်မာနိုင်ငံရှိ ပြု များ(ဟံလင်းပြုများ)အကြောင်းသာ ရေးသားဖော်ပြခြင်းဖြစ် ပြီး အောက်မြန်မာနိုင်ငံရှိ ပြုများ(သရေခေတ္တရာပြုများ)နှင့် လုံးဝပတ်သက်ခြင်းမရှိပေ။ ၈ ရာစုနှစ်တွင် တရုတ်ပြည်သို့ ရောက်သွားသော ပြုကချေသည်အဖွဲ့သည် ဟံလင်းမပြု များပင် ဖြစ်ကြပြီး ၉ ရာစုနှစ်လောက်တွင် ပျက်စီးသွား သော ပြုမြို့ပြများလည်း ဟံလင်းမြို့ပြများသာဖြစ် ကြောင်း သိသာလှပါ၏။

မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း

မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း အတွဲ-၄ တွင် ရှေးခေတ်မြန်မာ နိုင်ငံ၏ ကြီးကျယ်ထင်ရှားသော လူမျိုးများကဏ္ဍတွင် အောက်ပါဖော်ပြချက်များကို တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ “ ၈ ရာစု

နှစ်အတွင်း နန်ချီတရုတ်နှင့် တိဘက်သုံးပြည်ထောင်တို့ သည် အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်လျက်ရှိကြရာ ခရစ် ၇၅၅ ခုနှစ်မှစ၍ နန်ချီသည် တိဗက်နှင့် မဟာမိတ်ပြု၍ တရုတ် ကိုတိုက်၏။ တိဗက်နှင့် လွယ်ကူစွာဆက်သွယ်နိုင်ရန် နန်ချီပြုနိုင်ငံ၏ မြောက်ပိုင်းကိုဖြတ်၍ ခရီးလမ်းပြုခဲ့ရ၏။ ဤသို့ဖြင့် ပြုနိုင်ငံနှင့် နန်ချီတို့ ဆက်သွယ်မိခဲ့ကြလေ သည်။ ဆက်သွယ်မိသည်ဆိုရာ၌ ပြုတို့သည် အင်အား ကြီးမားသော နန်ချီတို့၏ လွှမ်းမိုးကြီးစိုးခြင်းကို ခံရခြင်း ပင်ဖြစ်သည်။

“တိဗက်နှင့်နန်ချီ ဆက်သွယ်ခြင်းအားဖြင့် မြန်မာ နိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းကိုဖြတ်၍ တရုတ်ပြည်နှင့် အန္တိယပြည်ကို ခရီးလမ်းဆက်သွယ်မိခြင်းပင် ဖြစ်၍ ပြုတို့၏ သမိုင်းစဉ်ကို များစွာ ပြောင်းလဲစေခဲ့သည်။”

“နန်ချီတစ်တို့တွင် အတင်းသိမ်းထားသော ပြုစစ် သည်အများအပြား ပါဝင်ခဲ့သည်။ ခရစ် (၈၆၂- ၈၆၃) ခုနှစ်တွင် တရုတ်တို့ပိုင်သော ဟန္တိုင်မြို့ကို နန်ချီရှမ်းတို့ သိမ်းယူစဉ်က ပြုစစ်သည် အများအပြား ပါဝင်ကြောင်း ထင်ရှားသော မှတ်တမ်းကို တွေ့ရလေသည်။”

“ဤ ၈ ရာစုနှင့် ၉ ရာစုနှစ်များတွင် ပြုတို့၏ မြို့တော်မှာ အထက်မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီးဖြစ်သည်။ မြို့တော်နေရာကို အတိအကျ မသိရသေးသော်လည်း ရွှေတိုခရိုင်အတွင်းလောက် ရှိတန်ရာ၏။ ထို့နောက်ပိုင်း ခေတ်တွင် ပြုနိုင်ငံသည် နန်ချီလက်အောက်ခံနိုင်ငံ ဖြစ် ခဲ့ပေသည်။ တရုတ်နှင့် နန်ချီတို့၏ တိုက်ခိုက်မှုများကို ခရစ်နှစ် ၇၉၄ ခုနှစ်တွင် ခေတ္တရပ်စဲခဲ့ရာ မဟာမိတ်အဖြစ် တရုတ်နယ်စပ်ဘုရင်ခံ၏ ဖိတ်ခေါ်ချက်အရ ပြုဂီတပညာ ရှင်တို့သည် တရုတ်ပြည်၏ ထိုခေတ်နေပြည်တော် ချန် အန်မြို့သို့ ခရစ် ၈၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရောက်ရှိခဲ့၏။

အထက်ပါ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း အတွဲ-၇ တွင် ဖော်ပြချက်အရ ပြုဂီတပညာရှင်တို့သည် တရုတ်နှင့် နန်ချီရှမ်းတို့ ခေတ္တစစ်ပြေငြိမ်းစဉ်ကာလ ခရစ် ၈၀၀ ပြည့် နှစ်တွင် နန်ချီတို့၏ လက်အောက်ခံအဖြစ် တရုတ်ပြည် ချန်အန်မြို့တော်သို့ ရောက်ရှိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရွှေတိုခရိုင် အတွင်းမှ ပြုနိုင်ငံသားများဟု ဖော်ပြထားသဖြင့် ဟံလင်းပြု များသာ ဖြစ်ပါမည်။ သရေခေတ္တရာပြုများ မဟုတ်ကြောင်း

သိသာလှပါသည်။ သရေခေတ္တရာသမိုင်းတွင် ထည့် တရုတ်အကြောင်း တိဘက်အကြောင်း၊ နန်ချီအကြောင်း ဟန္တိုင်အကြောင်း၊ စစ်ပွဲများအကြောင်း စိုးစဉ်းမှု မထိန်း ပထဝီအ နေအထားအရ သရေခေတ္တရာဒေသသည် လမ်းကြောင်းနှင့် တခြားစီဖြစ်ရုံမက ခရစ် ၈၀၀ ပြည့် မတိုင်မီ နှစ်ပေါင်း ၇၀၀ ခန့်ကပင် သရေခေတ္တရာ ဖွဲ့စည်း ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်ကာလက ပုဂံပြည်မှာ မင်းဆက် ၃၀ ကျော်မျှ နန်းစံခဲ့ပြီးဖြစ်ကာ အရည်းကြီးများ ထက် ထွားနေချိန် ဖြစ်နေပါပြီ။ သရေခေတ္တရာဒေသသည် လက်အောက်ခံဒေသ ဖြစ်နေပါပြီ။

စိတ်ဝင်စားစရာ ထပ်မံတွေ့ရှိရပါသေးသည့် မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း အတွဲ-၇ တွင် ဆက်လက်ဖော်ပြထား ရာ၌ “ခရစ် (၈၀၁-၈၀၂) ခုနှစ်တွင် ပြုဘုရင်သည် နန်ချီ တစ်ဆင့် တရုတ်ပြည်သို့ သံအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို စေလွှတ်ခဲ့ သည်။ သံအဖွဲ့ကို ပြုဘုရင်၏ညီတော်က ခေါင်းဆောင် သည်။ ဂီတပညာသည်တို့လည်း ပါဝင်လေသည်။” ဟု ဖော် ပါ၏။

မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း အတွဲ-၇ တွင် ဖော်ပြချက်အ ပြုဂီတပညာရှင်အဖွဲ့ တရုတ်ပြည်သွားရောက် ဖျော်ဖြေ မှာ တစ်ကြိမ်မဟုတ် နှစ်ကြိမ်ဖြစ်ကြောင်းကိုပါ သိရှိနိုင် ပါသည်။ ပထမအကြိမ်မှာ ခရစ်နှစ် ၈၀၀ ပြည့်တွင် ရောက် ရှိသွားပြီး ပြုသံတမန်အဖွဲ့ မပါဝင်ခဲ့ပါ။ နန်ချီရှမ်းတို့ သံတမန်များနှင့် လိုက်ပါသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ဒုတိယ အကြိမ်မှာ ခရစ်နှစ် ၈၀၂ ခုတွင် ပြုဘုရင်၏ညီတော် ခေါင်းဆောင်သော သံတမန်အဖွဲ့နှင့် သွားရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ပိုမိုတိကျပြည့်စုံသော စေ့ ချက်ဖြစ်ပါ၏။

ရွှေတိုနယ်အတွင်းရှိ ပြုမြို့တော် ပျက်စီးမှုနှင့် ဆက်၍ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း အတွဲ(၇) စာမျက်နှာ ၉၄ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

“ခရစ် ၈၃၂ ခုနှစ်တွင် နန်ချီတို့သည် ရွှေတိုနယ် အတွင်းရှိ ပြုမြို့တော်ကို တိုက်ခိုက်သိမ်းယူလုယက် နောက် ၃၀၀၀ ကျော်သော ပြုသံပန်းတို့ကို ဖမ်းဆီး ဆောင်သွားပြီးလျှင် ယခု ယူနန်ဖူးမြို့အရပ်၌ ထား သည်။ ထို့နောက် ပြုနှင့်သက်ဆိုင်သော အချက်တို့

တရုတ်မှတ်တမ်းတို့၌ မတွေ့ရတော့ပေ”

ဇော်ပြုပါ ရွှေဘိုမြို့နယ်အတွင်းရှိ ပြုမြို့တော်ဆိုသည်မှာ ဟံလင်းကို ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။ ဟံလင်းသည် မန္တလေး၊ ရွှေဘိုကားလမ်း ပေါ်ရှိ ရွှေဘိုမြို့မှ တောင်ဘက် ၁၀ မိုင် ငါးဖာလုံး၊ ဝက်လက်မြို့မှ အရှေ့မြောက်၊ ခြောက်မိုင်အကွာ၊ ဝက်လက်မြို့နယ်အတွင်း၌ တည်ရှိပါသည်။ ဟံလင်း ပြုမြို့တော်တစ်ဝိုက်တွင် တစ်ဝက်တစ်ပျက် ကျောက်ဖြစ်နေသော လူ့အရိုးစုများကို တွေ့ရှိရသောကြောင့် လွန်ခဲ့သော နှစ် ၅၀၀၀ ကျော်ကပင် တည်ရှိသော ပြုမြို့တော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဟံသာဝတီ၊ ဟံသာနဂရ၊ ဂါမဏီ၊ ဟံလင်းမခေါက် စသည့်အ မည်များဖြင့် ထင်ရှားခဲ့ပြီး အောက်ဆုံး ဟံလင်းဟု တွင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ၏။

၁၈၂၂ ခုနှစ်တွင် ယူနန်မှ နန်ချီရမ်းတို့ တိုက်ခိုက်သိမ်းယူ ဝယ်ယူကုန်ဆင်းပြီး သုံးပန်း ၃၀၀၀ ကျော် ဖမ်းဆီးယူဆောင်သွားသည်ဆိုသည့် ပြုမြို့တော်မှ ဟံလင်း ပြုမြို့ တော်သာမင် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် တရုတ်မှတ်တမ်းများကို မူသစ် မြန်မာပြန်သည့် ဆရာကြီးဦးရည်စိန်အား မှတ်တမ်းများကို ပြန်လည်ကြည့်ရှုပြီး အမှန်အတိုင်းဖြစ်အောင် တာဝန်ယူဖြေရှင်းပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။ ပြုဆိုတိုင်း သရေခေတ္တရာပြုဟု ဘာသာမပြန်သင့်ပါ။ ရွှေဘိုနယ်အတွင်းမှာ သရေခေတ္တရာမရှိပါ။ မြန်မာ့သမိုင်းကို ရှုပ်ထွေးကုန်အောင် မပြုသင့်ပါ။

သီရိပျံချီဦးမြ

အငြိမ်းစား ကျောက်စာဝန် သီရိပျံချီဦးမြ၏ မြန်မာနိုင်ငံတော် ရှေးဟောင်းသုတေသနဌာန ရှေးဟောင်း အုတ်ခွက်ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များ စာအုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

“ခရစ်နှစ် ၈ ရာစုနှင့် ၉ ရာစုအတွင်းတွင် ယခု ယူနန်ရှိ နန်ချီမင်းတို့၏ ဩဇာအာဏာသည် အထက် မြန်မာပြည်အထိ လွှမ်းမိုးလျက်ရှိသည်”

“ခရစ်နှစ် ၇၅၅ ခုနှစ်တွင် နန်ချီဘုရင် ကိုလိုဖင်သည် တိဗက်များနှင့် ပူးပေါင်း၍ တရုတ်တို့ကို တိုက်ခိုက်ရာ နှစ်ကြိမ်တိုင် အောင်မြင်သည်”

“ကိုလိုဖင်၏ မြေးသည် တိဗက်နှင့် အဆက်ဖြတ်

ပြီးလျှင် တရုတ်တို့နှင့်ပူးပေါင်းနေထိုင်သည်။ ခရစ် ၈၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် တရုတ်ပြည်သို့ အကအခုန် အတီးအမှုတ်အဖွဲ့တို့ ဆက်သွင်းပြုရာတွင် ပြုအဖွဲ့ ပါသွားသည်”

“ပြုအတီးအမှုတ် အကအခုန်ကို လိုလားဟန်တူသည်နှင့် ခရစ် ၈၀၂ ခုနှစ်တွင် ပြု ၃၅ ယောက်ပါသော အကအခုန် အတီးအမှုတ်အဖွဲ့ကို ပြုမင်းက နန်ချီမှ တစ်ဆင့် တရုတ်ပြည်သို့ သံကြီး၊ တမန်ကြီးနှင့် စေလွှတ်တော်မူသည်”

အထက်ပါ ဖော်ပြချက်အရ နန်ချီမင်းတို့၏ ဩဇာသည် အထက်မြန်မာပြည်ရှိ ဟံလင်းဒေသကိုသာ လွှမ်းမိုးကြောင်း သိနိုင်ပါသည်။ ပြုအကအခုန် အတီးအမှုတ်အဖွဲ့ တရုတ်ပြည်သို့ နှစ်ကြိမ်သွားရောက်ကြောင်းနှင့် ဒုတိယအကြိမ်တွင်သာ သံကြီး၊ တမန်ကြီးနှင့် ပြုမင်းက စေလွှတ်ကြောင်း ပိုမိုထင်ရှားစေပါသည်။

အထက်မြန်မာပြည်ရှိ ပြုတို့၏ ကံကြမ္မာလည်း သီရိပျံချီ ဦးမြက အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

“ခရစ် ၈၃၂ ခုနှစ်တွင် နန်ချီလူမျိုးတို့က ပြုတို့၏ မြို့တော်ကြီးကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် လုယက်ဖျက်ဆီးပြီး လူပေါင်း ၃၀၀၀ ခန့် ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားပြီး နန်ချီမြို့တော်သစ် ယူနန်ဖွဲ့၌ သုံးပန်းအဖြစ်နှင့် နေထိုင်ရသည်”

“ပြုလူမျိုးတို့၏ အကြွင်းအကျန်ဖြစ်သော သုံးပန်းတို့သည် ခရစ် ၈၆၃ ခုနှစ်၌ ယူနန်ဖွဲ့တွင် နေထိုင်လျက်ပင် ရှိကြသေးသည်”

ဤသို့ မူဟောင်းဖော်ပြချက်အရ နန်ချီလူမျိုးတို့ တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးခဲ့သော ပြုမြို့တော်ကြီးမှာ အထက် မြန်မာပြည်မှ ပြုမြို့တော်ကြီးဖြစ်ပြီး ခရစ် ၈ ရာစု ရာစုနှစ်တွင် ပျက်စီးသွားခဲ့သော ပြုမြို့တော်ကြီးမှာ သရေမချီသည် ပြေမြို့မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းလင်းစွာ သိရှိနိုင်ကြပါပြီ။

နားမလည်နိုင်ပါ

စာပေ သုတေသနအဖြစ် စာရေးသူတင်ပြခဲ့သော ဗန်းမော်တင်အောင်၏ စာအုပ်၊ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း နှင့် သီရိပျံချီဦးမြ၏ စာအုပ်များတွင် ပါရှိသည့် ပြုအကြောင်း အရာများသည် တရုတ်မှတ်တမ်းများမှပင် ရရှိထားသော

ခိုင်မာစွာကျသော မူဟောင်းအကြောင်းအရာများ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမျှ တိကျနိုင်မာလှသော အချက်အလက်များကို လျစ်လျူရှု၍ ပြုဆိုလျှင် သရေခေတ္တရာမှ ဖြစ်ရမည်ဟူသော အယူအဆမျိုးဖြင့် မူသစ် ဘာသာပြန်ထားဟန်ရှိသော တရုတ်မှတ်တမ်း မြန်မာပြန်ကို တရားသေလက်ခံကြသော ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနမှ တာဝန်ရှိ ဝန်ထမ်းများ အပေါ် စာရေးသူ နားမလည်နိုင်ပါ။ သံယောင်လိုက်၍ စာပေများ ရေးသားထုတ်ဝေနေသော သမိုင်းဆရာများကိုလည်း နားမလည်နိုင်ပါ။

အသရေမချီသည့် ပြေမြို့မှ ယခုတွေ့နေရသော စေတီဘုရားပုထိုးများမှာ အမှန်အားဖြင့် BC ၄ ရာစုမှ AD ၁ ရာစုအတွင်း တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနမှ တာဝန်ရှိသူများက နားလည်မှုလွဲမှားပြီး AD ၃ ရာစု မှ AD ၄ ရာစု၊ AD ၇ ရာစု၊ AD ၈ ရာစုမှာ တည်ထားခဲ့လေဟန် ကျောက်စာတိုင်များ ထူလိုက်ကြခြင်းကို ပြန်လည်သုံးကြစေလိုပါသည်။ ၎င်းကျောက်စာတိုင်များသည် ပြေမြို့ကို အသရေချီစေပါ၏။

ဥပမာအားဖြင့် ရန်ကုန်-ပြည်-မကွေး အဝေးပြေးလမ်းမကြီး အနီးမှာရှိသည့် ဘုရားကြီးစေတီများ၊ ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီးခေါ် ရာမရာဇာဒွတ္တ ပေါင်မင်းကြီးက BC ၄ ရာစုနှစ်ကတည်းက တည်ထားခဲ့သော ဘုရားကြီးဖြစ်သော်လည်း ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနမှ စိုက်ထူထားသော ကျောက်စာတွင် AD ၆/၇ ရာစု ဘုရားဖြစ်ဟန် ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အမှန်အတိုင်း BC ၄ ရာစုကတည်းက တည်ထားသော ဘုရားဟု ရေးသားလျှင် တွေ့ရှိသော ဥရောပ ဘားများနှင့် အမေရိကန်များ အတော်ပင် ဖြိုသွားကြပါလိမ့်မည်။

အမေရိကန်နှင့် ဥရောပတိုက်သားများ BC ၄ ရာစုခေတ်တွင် ဘုရားကြီး၊ ဘောဘောကြီး၊ ဘုရားမာကဲ့သို့ ကြီးမားခိုင်ခံ့သော စေတီများ (အဆောက်အအုံကြီးများ)ကို ဟည်ဆောက်နိုင်ဖို့ဝေးစွာ ယဉ်ကျေးမှုပင် မည်မည်ရရ မရှိကြသေးပေ။ ထို့ကြောင့် ၎င်းဘုရားကြီးများသည် နိုင်ငံတော်အား များစွာကျက်သရေရှိစေပါလိမ့်မည်။ အဆင့်မြင့်စေပါလိမ့်မည်။

အယူအဆ မှားယွင်းစွာ ဘာသာပြန်ထားသော

စာတမ်းမူသစ်ကို အခိုင်အမာအဖြစ်လက်ခံပြီး ၎င်းဆရာကြီးများကို AD ၆/၇ ရာစုနှစ်တွင် တည်ထားကိုးကွယ်သော ဘုရားကြီးများအဖြစ် ကမ္ဘာကိုပြသ အသိပေးနေပါက ဘုရားကြီးများကို တအံ့တဩဖြင့် ရှုမြင်သုံးသပ်ကြတော့မည် မဟုတ်ပေ။ ထိုအခါ အသရေမချီသည့် ပြေမြို့မှာ ထိခိုက်ရပါ၏။ နိုင်ငံတော်မှ နှစ်နာရပါ၏။

သုနာပရန္တတိုင်းသားများကြောင့်ပါ

ခရစ်နှစ် ၁ ရာစုအကုန်တွင် ပျက်စီးသွားသော သရေခေတ္တရာပြည် မြို့မှာ တရုတ်များကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယူနန်ရှမ်းများကြောင့်လည်းကောင်း ပျက်စီးရသည် မဟုတ်ပါ။ သရေခေတ္တရာသမိုင်းတွင်လည်း ထိုသို့ ရေးသားဖော်ပြထားခြင်းမရှိပါ။ ပြည်တွင်းရေးမငြိမ်မသက်ဖြစ်ပြီး သုနာပရန္တတိုင်းမှ စကောတစ်သားများနှင့် ကျပင်းတစ်သားများကြောင့် ပျက်စီးသွားခြင်းသာ ဖြစ်ပါ၏။ စကောမြို့နှင့် ကျပင်းမြို့တို့သည် ထိုစဉ်က စလင်းမြို့၊ စကျီမြို့ အနီးဝန်းကျင်မှာပင် ရှိခဲ့ပြီး သရေခေတ္တရာ ပြည်မြို့ကဲ့သို့ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု မရှိကြပေ။ စကောနှင့် ကျပင်းမှ လူဆိုးလူမိုက်များ တပ်ဖွဲ့ပြီး သရေခေတ္တရာပြည်မြို့သို့ ဝေရာဝတ်ဖြစ်အားစုန်၍ သွားရောက်တိုက်ခိုက် လုယက်ပျက်ဆီးမှုကြောင့် တဖြည်းဖြည်း သရေခေတ္တရာပြည်မြို့ ပျက်သုဉ်းသွားခဲ့ရပါသည်။ စကောမြို့နှင့် ကျပင်းမြို့တို့မှာ ယခုအခါ မြို့အဖြစ် ရပ်တည်လျက် မတွေ့ရတော့ပါ။ ရွာသိမ်ရွာငယ်များအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီလည်း ဖြစ်နိုင်သလို လုံးဝပျက်စီးပျောက်ကွယ်သွားကြပြီလည်း ဖြစ်နိုင်ပါ၏။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ တရုတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နန်ချီရှမ်းများ ကြောင့်လည်းကောင်း သရေခေတ္တရာ ပြည်မြို့ ပျက်စီးသွားခြင်းမဟုတ်ပါ။ ပျက်စီးသွားသည် ကာလမှာလည်း AD ၈ ရာစု ၉ ရာစု မဟုတ်ပါ။ AD ၁ ရာစုအကုန်တွင်သာ ဖြစ်ပါကြောင်း။

သမိုင်းမှန်ကို ရှင်သန်နိုင်ကြပါစေ ...

ပါမောက္ခ မင်းဓာတု

၀၉ ၇၃၀၉၅၀၅၇

ဇော်ပျံ ဆေး အစွမ်း
သိချင်ရင် ကျွန်မကြည့်

ဇော်ပျံ

အစာအိမ်လေနှင်ဆေး

မောင်ဟိန်းကျော်

ခေတ်ဦးစွာဝင်အုပ်စုမဟုတ်မီ

ဗျာဒတမ်းကပ်

ခမေ့မိချင်အံ့

မောင်လှအောင်

ဖန်ချီ မဲလွင်မောင်

တေဘုမ္မာ ဝဋ်နန်းလယ်မှာ ကျွတ်တမ်းကယ် စာမလိပ်ချင်ဘု မောင်ဟိန်းကျော်

ယခင်လမှအဆက်

“ရေရှိတာပေါ့ ကပွိယကြီးရဲ့၊
ရေမှ ကြည့်လို့စိမ်းလို့ ကန်ထဲမှာ
ဗေဒါပင်လည်းမရှိ၊ ကြာပင်လည်းမရှိ
ဘူး။ တစ်နှစ်လုံးလည်း ‘ရေမခန်းဘူး။
အဲဒါတာဖြစ်လို့လဲ”

ဦးထွန်းကြိုင်၏စကားကြောင့်
ကပွိယကြီးမှာ ရယ်ချက်ပက်ကျီ
ထလီကလီ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော်
ရယ်ချင်စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ထားလိုက်၏။

“အဲဒီရေကန်မှာ သိုက်ရှိတယ်
ဦးထွန်းကြိုင်ရဲ့ နဂါးသိုက်လို့ ကျုပ်တို့

မိဘတွေက ပြောခဲ့တယ်ဗျ။ ကပွိယ
ကြီးက ဒါကိုမေးတာမဟုတ်လား။”

“ဟုတ်တယ် ဦးစာင်မြ၊ ညက
ဦးစာင်မြတို့ကြားရတဲ့ လှည့်ဆုံ လှည့်
နွားသံတွေက သိုက်ပြောင်းကြတာ
လေ”

“သိုက်ပြောင်းတာ အမှန်ဘဲ
လား ကပွိယကြီးရယ်၊ သိုက်ပြောင်း
တယ်ဆိုတာ ရှေးလူကြီးတွေပြောတာ
ကြားဖူးပါတယ်။ ခုတော့ ကိုယ်တိုင်ကြံ
ရတာပဲ။ သိုက်ပြောင်းတာက တိုးတိုး
တိတ်တိတ်လည်း မဟုတ်ဘူး။ တက

တည်း ဆူညံနေတာပဲ။ ရွာကလူတွေ
မန်းလို့ပေါ့၊ နီးများသွားရင်း တစ်ရွာလုံး
မီးအုံပဲထွန်းပြီး သွားကြည့်ကြမှာဗျ။”

“မကြာပါဘူး ဦးထွန်းကြိုင်ရယ်၊
အခုတောင် ဦးထွန်းကြိုင်ရယ်၊ ဦးစာင်
မြရယ်ပဲ ကြားရတယ် မဟုတ်လား။
တခြားလူတွေ မကြားနိုင်ဘူးလို့ ထင်ပါ
တယ်။ အထူးသဖြင့် သိုက်ကို ခုကွပေး
မည့်လူ၊ အန္တရာယ်ပြုမယ်လူတွေဆို
မကြားနိုင်ဘူး။”

“အေးဗျာ ကျုပ်တို့လည်း ထင်
တော့ထင်သားဗျ။ ခုတော့ လေးချာ

သွားတာပေါ့။ ညတုန်းကသာ ခုလို သေသေချာချာသိရရင် သွားတောင် ကြည့်လိုက်ချင်သေးတယ်”

“မကြည့်တာကောင်းပါတယ် ဦးတင်မြရယ် အန္တရာယ်ရှိတယ်ဗျ”

“ဟုတ်လား ဘုရားသိုက်ဆိုရင် ခြောက်လှန့်လွတ်ဦးမယ်။ ခုသိုက်က နဂါးသိုက်ဆိုတော့ အသေလုပ်မှာဗျ။ ပြီးရင် သူတို့သိုက်မှာ သိုက်စောင့်ခိုင်း ဦးမှာဗျ။ ဦးထွန်းကြိုင်ရဲ့၊ နဂါးမျက်စောင်းအကြောင်းသုံးပါးမရွေးဘူးတဲ့ဗျ”

ပြတ္တာက ကျွန်ုပ်အားအမိပွယ် ပါသော အကြည့်ဖြင့် လှည့်ကြည့် သည်။

“အဲဒီသိုက်ကို သိုက်ဆရာ တွေ လာတူးကြသေးတယ်ဗျ။ ထွက် ပြေးခဲ့ရတာချည်းမဲ့ ရူးတဲ့လူလည်း ရူး သွားတယ်။ သူတို့ကိုတော့ ဘာလို့သေ အောင်မသတ်တာလဲ ကပ္ပိယကြီး။ ဒီ သိုက်ဆရာတွေဟာ သေပြီး အဝီစိထိ ကျဖို့ကောင်းတာ”

“ဦးထွန်းကြိုင်ပြောသလိုပဲ လောဘရမ္မက်ကြီးပြီး သိုက်တူးတဲ့လူ တွေဟာ တူးလို့ရတာ မရတာအသာ ထားဦး။ စိတ်နဲ့ပြစ်မှားပြီး ကြံစည်က တည်းက အဲဒီလူတွေဟာ အဝီစိရဲ့ အတိမ်အနက်ကို ခြေထောက်နဲ့စမ်း ကြည့်နေတာပဲဗျ။ အဲဒီ အဝီစိကျခံရ မယ့်လူကို အသေသတ်ရင် သတ်တဲ့ လူမှာ အကုသိုလ် အဖတ်တင်တော့

မှာပေါ့။ နောက်ပြီး သူတို့ကိုရူးအောင် လုပ်လိုက်တော့ နောက်ဆရာ အသစ် ကို သဲလွန်စမပေးနိုင်တော့ဘူးပေါ့။ လူတွေကျတော့ တစ်မျိုးပေါ့”

“ခုနက ကပ္ပိယကြီးပြောတော့ အသေလုပ်တယ်ဆို”

“ဦးတင်မြတို့လို စိတ်ရင်း ကောင်းသူတွေလာရင်တော့ လမ်းလွှဲ ဖြစ်တာတို့ ကွယ်ဖျောက်ပစ်တာတို့ လုပ်မှာပါ။ အန္တရာယ်ရှိတယ်ဆိုတာက သိုက်နန်းရှင်နဲ့ မတွေ့ဘဲ သိုက်စောင့်နဲ့ တိုးခဲ့ရင် အသေလုပ်မှာ အမှန်ပဲ။ သူက သူ့နေရာမှာ အစားထိုးခဲ့ပြီး သူက တခြားကို ထွက်သွားခွင့်ရသွား လို့ပဲ”

“ဪ... ဪ... သိုက် စောင့်က နေရာလဲလိုက်တာပေါ့နော်”

“ဒါပေါ့ ဦးတင်မြရယ်”

“သူတို့ ဘယ်ကိုပြောင်းသွားလဲ ဆိုတာ သိုက်ဆရာတွေ မသိနိုင်ဘူး ပေါ့”

“ဟုတ်တယ် ဦးထွန်းကြိုင်။ သိုက်ပြောင်းတယ်ဆိုတာ တခြားလုံခြုံ တဲ့နေရာတစ်ခုကို ပြောင်းတာရှိသလို သိုက်စာအရ ဒေးစွန်ပါတောင်ကို ပြောင်းရွှေ့တာလည်းရှိတော့ သိုက် တစ်ခု ဘယ်ကိုပြောင်းတယ်လို့ တိတိ ကျကျ မပြောနိုင်ဘူး”

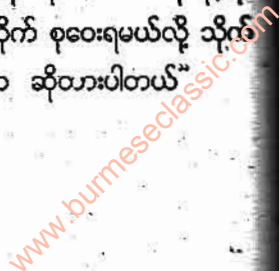
“ဒေးစွန်ပါဆိုတာ ကြားတော့ ကြားဖူးတယ်။ ဒေးစွန်ပါတောင်ကို

သိုက်ပြောင်းတယ်ဆိုတော့ သိုက်ဆရာ တွေ မနှောင့်ယှက်နိုင်တဲ့နေရာ ဖြစ်လို့ နေမှာပေါ့နော် ကပ္ပိယကြီး”

“သိုက်ဆိုတာ အမျိုးမျိုးရှိတယ် ဦးထွန်းကြိုင်။ ခုန ပြောသလို ဘုရား သိုက်၊ နဂါးသိုက်အပြင် မိမိပိုင်ဥစ္စာ ပစ္စည်းကိုဖွဲ့ပြီး မကျွတ်မလွတ်ဘဲစောင့် တဲ့ဥစ္စာသိုက်တို့၊ သဘာဝရေမြေဖန် တီးမှုကြောင့် အဖိုးတန်ရတနာတွေ တစ်စုတဝေးတည်းဖြစ်နေတဲ့ ရတနာ သိုက်၊ ရှေးဟောင်းမြို့တော် ထီးနန်း တွေပျက်ပြီး တောတွေ ချဲ့တွေ ဇုံ လွှမ်းနေတဲ့ ရှေးဟောင်းသိုက်၊ ဘုန်း တန်ခိုးကြီးတဲ့မင်းတွေ အာဏာစက်နဲ့ သစ္စာပြု အဓိဋ္ဌာန်ခဲ့တဲ့ ဘဏ္ဍာသိုက်၊ သီလသမာဓိ စရဏ အစွမ်းထက်တဲ့ သူတော်စင်တွေ သစ္စာပြုအဓိဋ္ဌာန်ခဲ့တဲ့ ပိဋ္ဌာသိုက်၊ နောက်ပြီး ဘီလူးသိုက်၊ လှုပ်သိုက်၊ မိကျောင်းသိုက်၊ မြွေသိုက် ဆိုတာတွေလည်းရှိတယ်။ ဦးထွန်း ကြိုင်တို့ ကြားဖူးလားမသိဘူး ဆင် သင်္ချိုင်းဆိုတာလေ”

“နားစွန်နားဖျားတော့ ကြားဖူး ပါတယ်”

“အဲဒါလည်း အမှန်ကတော့ ဆင်သိုက်ခေါ်တဲ့ သိုက်တစ်ခုပဲ။ သိုက် တွေထဲမှာ ဒေးစွန်ပါတောင်မှာ စုဝေး ရမယ့် သိုက်တွေကတော့ ဘုရားသိုက် တွေပဲ။ ဘုရားသိုက်ပေါင်း ကိုးရာကိုး ဆယ်ကိုးသိုက် စုဝေးရမယ်လို့ သိုက် စာတစ်ခုမှာ ဆိုထားပါတယ်”

“ဘုရားသိုက်က ဒီလောက်
ဆောင်ရှိပါလား”

“ရှိတာပေါ့၊ ရှိလို့ သိုက်စာ
ထွက်တာပေါ့၊ ဦးထွန်းကြိုင်ရယ်၊ ဖိဝန်း
ဆောင်တို့၊ ရွှေနတ်တောင်တို့၊ စမ
ဆောင်တို့၊ မန္တလေးတောင်၊ ရန်ကင်း
ဆောင်၊ စစ်ကိုင်းတောင်တို့လို ခိုင်မာ
တဲ့ အကာအကွယ်ရှိတဲ့ နေရာဒေသ
အ ဘုရားသိုက်တွေကတော့ မပြောင်း
အရွှေတူးပေါ့၊ ဘုရားအို ကျောင်းပျက်
အဟူာ စာတ်တော် မွေတော်တွေနဲ့
အဟူ ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြားတွေ
အဟူအထူးပြီး ပြန်လည်တည်ဆောက်
ဆိုင်လည်း အဲဒီ ဘုရားသိုက်တွေက
ပြောင်းရွှေ့ရာ မလိုဘူး၊ နှစ်ပေါင်းများ
စွာ မြေပုံ၊ ချုံပုတ်၊ ဘုရားငုတ်တို
အဲဒီနေရာဒေသကို လူတွေ အိုးအိမ်
တည်ဆောက် နေထိုင်လာမယ်ဆိုရင်
အဲဒီနေရာ ဘုရားသိုက်တွေ စုပြီးပေါင်း
အရှိတယ်။ အဲဒီလိုစုနေတဲ့ ဘုရား
အိမ်ကို ရန်ရာမယ်အန္တရာယ် ရှိလာ
အရှိဆိုတဲ့အခါ ဒေစွန်ပါကိုလာပြီး
အရမယ်လို့ သိုက်စာမှာ ဆိုထား
တယ်”

“ကပ္ပိယကြီးက တော်တော်
ဘုရား သိတာကိုး”

“တင်မြကလည်း ဆရာတော်
အလေးအရင်းပဲဥစ္စာ”

“အဲဒီသိုက်နန်းတွေမှာ စောင့်
ကြည့် ဥစ္စာစောင့်လို့ လူတွေက

ခေါ်ကြတယ်။ အမှန်တော့ မကျွတ်မ
လွတ်နိုင်သေးတဲ့ ဝေမာနိကတစ်မျိုးပဲ၊
သူတို့ကတော့ ကောင်းတဲ့စိတ်အစွဲ
ကြောင့် ဝေမာနိကဖြစ်ကြတာမို့ အချို့
အစားပြေပြစ်လပတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာမျိုးဖြစ်
ကြတယ်။ လူတွေကြားမှာ ရောနှော
သွားလာနိုင်တယ်။ နတ်မင်းကြီးရဲ့
အမိန့်နဲ့ဥစ္စာစောင့်တွေကို ဥပုသ်သီလ
ဆောက်တည်ဖို့ ဟောပြောညွှန်ကြား
တဲ့ သူတော်စင်တစ်ဦးရှိတယ်။ ဥစ္စာ
စောင့်တွေဟာ အရိမေတ္တယျမြတ်စွာ
ဘုရား မနက်ဖြန်ပွင့်တော့မယ်အထင်
နဲ့ မြတ်စွာဘုရားကို ကျောင်းတော်ကြီး
ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းဖို့ စောင့်နေကြ
တာ။ သူတော်စင်ဟောကြားတဲ့တရား
ကို သိနားလည်သွားတဲ့ ဥစ္စာစောင့်
တွေကျတော့ သူတို့ဥစ္စာရွှေငွေကို
မမက်မော မဲတွယ်တာတော့ဘဲ ဟောဒီ
စေတီတည်သလို ရဟန်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊
စူဠဂန္ဓာရီ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊ လူသူတော်
ရသေ့သူတော်တို့နဲ့ဖြစ်ဖြစ် ဆက်သွယ်
ပြီး နိဗ္ဗာန်နဿ ပစ္စယော ဟောတု၊
အာသဝက္ခယ ဉာဏံ ပစ္စယော
ဟောတုဆိုပြီး လှူဒါန်းလိုက်ကြတယ်”

“အဲဒီလိုလှူလိုက်တော့ အဲဒီ
ဥစ္စာစောင့်တွေ ဘာဖြစ်သွားလဲ”

“သူကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ
အတိုင်း ဖြစ်တာပဲပေါ့”

“ရှင်းမြပါဦး ကပ္ပိယကြီးရဲ့”

“ဒီဘုရားဒကာ၊ ညီအစ်မနှစ်
ယောက် ဆိုပါတော့၊ သူတို့ဟာ

အကဲ့သိုလ်အကျိုးပေး ရှိမယ်ဆိုရင်
အပါယ်ငရဲ တိရစ္ဆာန်ဘဝ ရောက်မယ်
လေ၊ အကုသိုလ်ကံကုန်ရင် ခုလို
ခန့်ဗွာန်ရကြောင်း ရည်မှန်းလှူဒါန်းတဲ့
အတွက် လူ့ဘဝမှာဖြစ်ရပြီး နိဗ္ဗာန်
ရောက်ကြောင်း တရားကျင့်ကြံအား
ထုတ်တဲ့လူမျိုးဖြစ်မယ်၊ တရားရလွယ်
ပြီး နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်လိမ့်
မယ်၊ ဒါ အကြမ်းနည်းနဲ့ ဥပမာ ပြော
တာနော်”

“အင်း ကျုပ်သမက်ကလေး
သက်ခိုင်လည်း ဒီသဘောတရားတွေ
ကို နားလည်ရင် ကောင်းမှာပဲဗျာ”

“ဦးတင်မြလိုပဲ ဆရာတော်
လည်း ပြောဖူးတယ်ဗျာ၊ ခုရက်ပိုင်းဆို
အိပ်မက်ပေး ဆက်သွယ်ဖို့ ဒ် ၊
တောင်သလား မသိဘူး၊ ကျုပ် သတိ
ထားကြည့်နေတာ”

“အိပ်မက်ဆိုတာ တောင်းလို့ရ
သလားဗျာ ကပ္ပိယကြီးရဲ့ ပြီးတော့ အိပ်
မက်ပေးတယ်ဆိုတာလည်း ရှိသေး
တယ်။ အိပ်မက်ကို ဘယ်လိုပေးသလဲ
ဆိုတာ ကပ္ပိယကြီးသိရင် ပြောပြစမ်း
ပါဗျာ”

ဦးတင်မြ၏ စကားကြောင့်
ကျွန်ုပ်ရော ဗြိတ္တာပါ တစ်ဦးတစ်
ယောက်က ကိုင်လှုပ်ခြင်းခံရသည့်ပမာ
တွန်ခနဲ ဖြစ်သွားမိသည်။ ဦးတင်မြ
ကမူ အဖြေတစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပေးဘဲ
ဇလုံထဲမှ လက်ကျန်ထမင်းကြမ်းခဲ

အား ပလုတ်ပလောင်းစားနေသည့် ကပ္ပိယကြီးကို ငေးကြည့်နေသော်လည်း ကျွန်ုပ်မှာ ကပ္ပိယကြီးကို အားမလိုအားမရ ဖြစ်နေမိသည်။

သိချင်သောဇောစိတ်ကြောင့် သူတို့သုံးဦးနှင့် ပိုနီးကပ်ရန် တိုးရွှေ့မည်ဟု ဟန်ပြင်လိုက်မိသေးသည်။ သို့သော် ပြိတ္တာက အလျင်အမြန် လက်ထားလိုက်သည်က တစ်ကြောင်း၊ မလှမ်းမကမ်းမြေပြင်မှာ ခွေအိပ်နေသော ခွေးတစ်ကောင်က ခေါင်းထောင်ထပြီး ကျွန်ုပ်ကို စူးစူးရှရှ ကြည့်နေသည်ကို မြင်လိုက်မိသည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် ကိုယ်ရှိန်သတ်ကာ ငြိမ်နေလိုက်ရသည်။

“အိပ်မက်အကြောင်း ပြောရရင် နည်းနည်း ရှည်မယ်ဗျ။ ကျုပ်ကလည်း ဆွမ်းခံထွက်ဖို့ သပိတ်တို့ ဆွမ်းခွက် ဆိုင်းထမ်းတို့ ပြင်ဆင်ပေးရဦးမယ်။ ဆရာတော်နဲ့ ကျောင်းသားလေးတွေ ဆွမ်းခံထွက်သွားနေတုန်း ကျန်တဲကလေးတွေနဲ့ သုံးရေ သောက်ရေဖြည့်တာတို့ အကြမ်းအိုးတည်တာတို့ လုပ်စရာတွေက ရှိသေးတယ်”

“အဲဒါတွေသိပါတယ် ကပ္ပိယကြီးရယ်။ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်စလုံး အိမ်ကိစ္စတွေ စီမံထားခဲ့ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ ကပ္ပိယကြီးအလုပ်တွေ ဝိုင်းကူလုပ်ပေးမယ်။ ကပ္ပိယကြီးအနားရချိန်မှာ ပြောပါ။ ခုနလို ဝါးကပ်စင်ပေါ်မှာ

အစာကျွေးတာတို့ ဘိုးဘိုးအောင် ခွေးတွေအစာကျွေးတာတို့လည်း ပြောမယ်ဆို၊ ကျုပ်တို့ ဒီနေ့တော့ ကျောင်းမှာပဲ အာဂန္တုလုပ်တော့မယ်ဗျာ”

“ဟုတ်တယ် ကပ္ပိယကြီး တင်မြပြောသလိုပဲ ကျုပ်လည်း နေကုန်မှအိမ်ပြန်မယ်ဗျာ”

“ကဲ...ကဲ ဒါဆိုလည်း အေးအေးမှပဲ ကျကျနနပြောမယ်ဗျ။ ခုတော့ ဦးတင်မြမေးတာကို အတိုချုပ်မှတ်ထားပေါ့။ အိပ်မက်ကိုလိုချင်ရင် တောင်းလို့ရတယ်။ မလိုချင်ရင် မရဘူး။ တောင်းတဲ့လူရှိရင် အိပ်မက်ပေးတဲ့လူကပေးလို့ရတယ်။ နတ်ဆီမှာတောင်းရင် နတ်ကအိပ်မက် ပေးလို့ရတယ်။ မလိုချင်ဘဲ အတင်းပေးလို့တော့ မရဘူး။ ဒါကြောင့် ကျမ်းဂန်မှာရှိခဲ့တယ်။ လွယ်လွယ်ဘာသာပြန်ရရင် ဓာတ်ချောက်ချားလို့ မက်တာ၊ စိတ်စွဲလမ်းလို့မက်တာ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြောင့် မက်တာ၊ နတ်ပေးတဲ့အိပ်မက်ဆိုပြီး အိပ်မက်လေးမျိုးရှိတယ်ဗျ။ နတ်ပေးတဲ့ အိပ်မက်ဆိုတာ နတ်ကောင်းပေးတာ၊ နတ်ဆိုးပေးတာ၊ ဝေမာနိကတို့က ပေးတာ၊ သီလသမာဓိရင့်သန်တဲ့ သူတော်စင်တို့က ပေးတာဆိုပြီး အမျိုးမျိုး ရှိသေးတယ်။ တကယ်လို့ မက်တဲ့ အိပ်မက် ကောင်းမှန်းဆိုးမှန်းမသိရင် အိပ်မက်ကို အတိတ်ကောင်း နိမိတ်ကောင်းစီရင်တဲ့ လောကီအစီအရင်တွေလည်း ရှိသေးတယ်”

“အဲ...အဲဒါတွေ ပြော ကပ္ပိယကြီးရဲ့ကျုပ်တို့ကမမေးတယ်။

“ဒါကြောင့် ပြောတာနဲ့ ဦးထွန်းကြိုင် အေးအေးဆေးဆေး ပြောရအောင်လို့”

“ဟုတ်တယ် ဦးထွန်းကြီး ကျုပ်တို့ ကပ္ပိယကြီးအလုပ်ကို မြဲပြီးအောင် ဝိုင်းကူကြရအောင်။ အစားပြီးချိန်ကျမှပဲ ကပ္ပိယကြီးသလို အေးအေးဆေးဆေး ပြောတာပေါ့။ ရာသီဥတုကလည်း ဝိုင်းကင်းပြီး နေသာမယ်ပဲဗျ”

“ကဲ...ဒါဆိုလည်း လုပ်လို့ ကြစို့လား”

ဦးထွန်းကြိုင်နှင့် ဦးတင်မြက ရေခဲခဲကရားတစ်ဘက်၊ ဇလုံတစ်ဘက် ဆွဲယူထွက်သွားသော ကပ္ပိယကြီးနောက်မှ အကြမ်းပန်းကန်များ လျက်လိုက်ပါသွားကြလေတော့သည်။

◆ လေးတန်ပါယ်ရွာ၊ အိမ်ပမာထွက် နေရာမလွဲ၊ တည်အမြဲဖြင့်။

ကျွန်ုပ်နှင့် ပြိတ္တာတို့မှာ ဝါးနားရောက်ခါနီးမှ စားစရာလွတ်ကူသည်သို့ ခိုးလိုချင်လှ ဆန့်တင် ဖြစ်သွားကြသည်။

“ကဲ တစ္ဆေကောင် လာတကြမလဲ၊ အစာလည်း မစားရသေး ဝိုက်ထဲကလား၊ ပါးစပ်ကလား၊ မသိ ဆာလာပြီကွ”

ပြိတ္တာပြောမှ သတိထားမိ
ကွန်ပင်တို့သည် ဆာလာ
အစာရာပွေစား၏။ စားပြီးလျှင်
ခြင်း မဖြစ်ပေါ်တော့ပေ။ သို့သော်
သက်သာသည်။ ဘယ်လိုဝလင်
သည်တို့ကိုမူ မသိခဲ့ကြပေ။
အမှတ်မထင်ပြောသည်စကား
ဖြင့် ဆာလောင်ခြင်းသည် ပါးစပ်
ထား မိမ်းမိုက်ကလားဟူ၍ သတိ
မိလာသည်။ ကွန်ပင်တို့၏ ဝမ်းဗိုက်
မှာ ယခင်ကလိုမဟုတ်တော့ဘဲ
သတ္တဝါတို့၏ ဝမ်းဗိုက်ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်
ဆင်ဆင် တူလာပြီဖြစ်သည်ကို
တွေ့မြင်ရပေသည်။

ကွန်ပင် ခြိတ္တာတို့သည်
သို့ အတူတကွ ထွက်လာခဲ့ကြ
ပြီး ပါးစပ်ပေါ်ရှိ အစားအစာများမှာ
အနက်တို့ စားသောက်ထားသော
ဖြင့် ဖွာဆန်ကြနေသည်။ ရေခွက်
ခွက်လည်း တုံးတုံးလဲနေပြီမို့
အနုမနေတော့မေ ကွန်ပင်တို့သည်
ပြောနေသော စားစရာများကို စုပုံ
လိုက်ကြသည်။

ထို့နောက် ဘုရားဝတ်ပြုကြ
မကြာခင်မှာပင် နေပူရိန်ကျ
ဖြင့် ကျောင်းဝင်းထဲမှနားနေကျ
ပင်သို့ သွားရောက်နားနေ
ကြသည်။ သရက်ကိုင်တစ်ကိုင်
နှင့် ခဏထိုင်ပြီး သရက်ပင်စည်

ကိုကျောမိုလျက် အိပ်မက်အကြောင်း
များကို အဖြေရှာကြည့်နေပါသည်။
ဆရာတော်ကို ကွန်ပင်က အိပ်
မက်ပေးသည်ဟု ပြောသည်။

ကွန်ပင်မည်သို့မည်ပုံ အိပ်မက်
ပေးသနည်း။ ကွန်ပင်မသိပေ။

ကွန်ပင်သည် ဆရာတော်ထံမှ
အကူအညီရလိမ့်မိခြင်း အားကိုးရာရာ
သည့်အခါ အာရုံတစ်ခုပေါ်မည်။ ထို
အာရုံသည် ဆရာတော်ထံသို့ ရောက်
သွားခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဆရာ
တော်နှင့် ကွန်ပင် အာရုံချင်းထိတွေ့ပြီး
ဆရာတော် အိပ်မက်မြင်မက်ခြင်း ဖြစ်
လေမည်လားဟု ဆက်စပ်ကြည့်နေ
မိသည်။

ကွန်ပင်သည် သရက်ပင်ကို
ကျောမိုလျက် မျက်လုံးမှိုတ်ထား
လိုက်သည်။

“ဆွမ်းတော်ဗျို”

• ရွာစွန်ရှိ ဦးထွန်းကြိုင်အိမ်နား
အရောက်၌ ဟစ်အော်လိုက်သော
အသံကို ကြားမိသည်။ ဆရာတော်က
ခြံဝတွင် ဆွမ်းရပ်သည်။ ဆိုင်းထမ်း
ထမ်းထားသော ကျောင်းသားနှစ်ယောက်
ဆွမ်းတော်ဗျိုဟု ဟစ်ပြီး လက်တစ်
ဘက်မှ ကြေးစည်ကို မြှောက်ပြီး တစ်
ဘက်မှ သစ်သားဘုနှင့် ရိုက်ခတ်
လိုက်သည်။ ကြေးစည် ချာချာလည်
သွားသည်။ ကြီးတင်က တဘက်တစ်
ထည် ပခုံးပေါ်တင်လျက် ဆွမ်းထွက်

လောင်းသည်။ မြေကြီးပေါ်၌ ကြုံကြုံ
ထိုင်လျက် ဆရာတော်ကို ရိုနှိုးဦးချ
သည်။

ရုပ်ပုံများကို မှိတ်ထားသော
မျက်စိထဲတွင် အစဉ်အတိုင်း မြင်တွေ့
နေရသည်။ မျက်စိများ ဖွင့်ကြည့်လိုက်
သောအခါ သရက်ပင် သရက်အကိုင်း
များကို တွေ့ရ၏။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်
အိပ်မက်မက်ခြင်းနှင့် တူမည်ထင်
သည်။ ဟုတ်၏ မဟုတ်၏ကိုမူ ကွန်ပင်
မသိ အာရုံသည် ရုပ်ပုံများအဖြစ် မှိတ်
ထားသောမျက်စိမှာ ပေါ်လာခြင်းသည်
အိပ်မက်ဟူ၍တော့ ကွန်ပင် ကောက်
ချက်ဆွဲလိုက်သည်။

ဤအကြောင်းကို ပြိတ္တာကို
ပြောပြလျှင် နားလည်ပါမလား မသိ။
ကွန်ပင်ကလည်း သူ နားလည်အောင်
မည်သို့ပြောရမည်ဟူ၍လည်း ကွန်ပင်
ကိုယ်တိုင်မသိပေ။ သို့ဖြစ်၍ ပြိတ္တာကို
ပြောမပြောတော့ဟု သတ်မှတ်လိုက်
သည်။

ကျောင်းဝိုင်းတွင်းမှ ခွေးများ
လှုပ်ရှားပြေးလွှားသံကြောင့် ကျောင်း
ဝိုင်းအဝင်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။
ဆရာတော်နှင့် ကျောင်းသားများ
ဆွမ်းခံပြန်လာခြင်းကို တွေ့ရ၏။

ကျောင်းပေါ်မှ ကျောင်းသား
အချို့ ခွေးများနှင့်အတူ ပြေးသွားကြပြီး
သပိတ်ယူသူက ယူသည်။ ဆွမ်းချိုင့်
ဆိုင်းထမ်း ပြောင်းထမ်းသူက ထမ်း

သည်။ ဦးထွန်းကြိုင်၊ ဦးတင်မြတို့သည် ကျောင်းပေါ်မှဆင်းလာပြီး လှေကား ရင်း၌ လက်အုပ်ချီလျက် ရပ်နေကြ သည်။

ထို့နောက် ဆွမ်းစားအုန်းမောင်း ခေါက်သံ တာတုံတုံ ပေါ်ထွက်လာ လေ၏။

ကပ္ပိယကြီး ဦးဆောင်ပြီး ဦးထွန်းကြိုင်၊ ဦးတင်မြတို့ ကျောင်း အောက်သံယာစင်ပေါ်၌ စကားဝိုင်းဖွဲ့ ရန် စီစဉ်နေကြသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ပြိတ္တာသည် ဝါးစင်ပေါ်မှ အစားအစာ များကို အလျဉ်စလို့ စားလိုက်ကြပြီး မနက်ပိုင်းကကဲ့သို့ပင် ဦးထွန်းကြိုင်နှင့် မနီးမဝေးမှာ ထိုင်နေကြသည်။

“ကဲ . . . အိပ်မက်လေးမျိုးက စပြီးပြောကြတာပေါ့ ဟုတ်လား။”

ကပ္ပိယကြီးက စကားဝိုင်း စတင်ဖွင့်လှစ်လိုက်သည်။

“စပါ။ ကပ္ပိယကြီး ကြိုက်တဲ့ နေရာကစပါ။ ကျုပ်တို့က ဘာမှမသိ တာမဟုတ်ဘူး။ နားထောင်ဖို့ပဲ သိတယ်။”

“ဒါဆိုလည်း ပါဠိလို မပြော တော့ဘူး။ အနီးဆုံး မြန်မာပြန်ပြီး ပြော မယ်။ မနက်က ပြောခဲ့တာမှာ အိပ်မက် ဘယ်နှမျိုးလို့ ပြောခဲ့သလဲ၊ မှတ်မိကြရဲ့လား။”

“မှတ်မိပါတယ်။ ကပ္ပိယကြီး ရယ်။ လေးမျိုးပါ။ အခုလေးတင် ကပ္ပိယကြီးပဲ ပြောပြီး။”

ဦးတင်မြက သွက်သွက်လက် လက် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“ပထမ တစ်မျိုးက သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ်ဆိုတဲ့ အပူ ဓာတ်တို့ အအေးဓာတ်တို့ဟာ ပုံမှန်မ ဖြစ်ဘဲ လွန်ကဲတာ ယုတ်လျော့တာ ဖြစ်လို့ အိပ်တဲ့အခါမှာ မြင်မက်တဲ့ အိပ်မက်၊ ဓာတ်ဖောက်ပြန်လို့ မက် တာပေါ့ဗျာ။ အိပ်နေတုန်းမှာ မြင်ရတာ မို့ အိပ်မက်လို့ ခေါ်တာဗျ။”

“ကပ္ပိယကြီးကလည်း အိပ်နေ လို့ အိပ်မက်မက်တာပေါ့။ မအိပ်ဘဲ ဘယ်သူက အိပ်မက် မက်မှာလဲ။”

“မျက်စိဖွင့်လျက်နဲ့ အိပ်မက် မက်တာ၊ မျက်စိပိတ်ထားပြီး ထိုင် လျက်မက်တာ၊ လမ်းလျှောက်လျက် မှာလည်း မက်တာတွေ ရှိသေးတယ်။ ဦးထွန်းကြိုင် ဂါတ်တဲအဝမှာ အစောင့် ကျတဲ့လူ သေနတ်ထမ်းပြီး သတ်မှတ် ထားတဲ့ နေရာလေးမှာ ခေါက်တုံ ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်တာမျိုး တွေဖူးလား။”

“အင်း တွေတော့ မတွေ့ဖူးဘူး။ ကြားဖူးတာနဲ့တင် အခုတောင်မှ မျက်စိပိတ်ကြည့်လိုက်ရင် သေနတ် ထမ်းလမ်းလျှောက်နေတာ မြင်နိုင်ပါ တယ်ဗျာ။”

“အင်း အခုဆိုရင် ဦးထွန်းကြိုင် မျက်စိဖွင့်လျက် အိပ်မက် မက်လိုက် တာပဲ။”

“ဪ ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ မျက်စိပိတ်ပြီး မအိပ်ဘဲ အိပ်မက်မက် တာကျတော့ကော ဘယ်လိုလဲဗျာ။”

“အိပ်ပျော်နေတဲ့လူဟာ မထု တတ်ရပ်ပြီး လမ်းလျှောက်ပါမလား။”

“မလျှောက်နိုင်ဘူးလေ၊ လဲလဲ သွားမှာပေါ့။”

“ခုန သေနတ်ထမ်းပြီး ခေါက် တုံခေါက်ပြန် လျှောက်နေတဲ့လူတွေ မျက်စိတွေမိတ်ထားပြီး ဟိုဘယ် ဘက်လျှောက်နေရင်း အိပ်မက်မက် တာမျိုးလည်းရှိတယ်။ ပြီးတော့ အခု တစ်ယောက် ကန်သင်းရိုးပေါ်မှာ ဟာ ပါပါလမ်းလျှောက်တာမျိုးရော တွေ့ ကြလား။”

“ကျုပ် အရူးတစ်ယောက် တွေဖူးတယ်။ အရူးက စက္ကူပယ် တောင်တစ်ချောင်းကို ခေါင်မှာကြီးနဲ့ ချည်ပြီး “ငါကိုယ်တော်ရှင်မြတ် တိုင် ခန်းလှည့်လည်တော်မူတာကို ဖောင် မင်းဘာကြောင့် ပမာမခန့်လုပ်တာလဲ ဆိုပြီး လမ်းစေးကအုန်းဆံခွဲကြီးက ခြေထောက်နဲ့ ကျူးကန်လိုက်တယ် နောက်ပြီး သူ့နောက်က ထီးတော်နဲ့ ပါလာလေဟန်နဲ့ လက်ပိုက်ရင်ကော ပြီး မာန်ပါပါ တစ်လှမ်းချင်းလျှောက် သွားတယ်။”

“သူ့မျက်စိထဲမှာတော့ လမ်း စေးက မြက်ပင်၊ ချုံပင်တွေဟာ အခု အသေပေးနေတဲ့ ပြည်သူ့ပြည်သား

တွေလို မြင်နေမှာပေါ့။ ဦးတင်မြက သူ့ကို တစ်ယောက်တည်းလို့ မြင်ရပေမယ့် အဲဒီအရူးဟာ မုန့်မတ် သေနာပတိ၊ မောင်းမမိသံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါတွေ သူ့နောက်က ပါလာတယ်လို့ မြင်နေမှာပေါ့။ အဲဒီလို မြင်နေတာဟာ အဲဒီအရူး မျက်စိပွင့်လျက် အိပ်မက်မက်နေတာပဲ။”

“သူဟာသူရူးလို့ ထင်ရာမြင်ရာပြောတာ မဟုတ်ဘူးလား။”

“သည်းခြေဖောက်ပြန်လို့ ရူးခြင်း ခုနစ်မျိုးရှိတယ် ဦးတင်မြရဲ့ အမြဲတမ်း ကြောက်လန့်ပြီး ယုန်ကလေးတစ်ကောင်လို အားငယ်တဲ့မျက်လုံးမျိုး ဖြစ်နေပြီး အထိတ်တလန့် အမြဲတမ်း ဖြစ်နေတာမျိုးဆိုရင် သည်းခြေလိုက်လို့ရူးခြင်း၊ ခုနလို ပြောချင်ရာ ဟိုရောက်ဒီရောက် ပြောဆိုတတ်တဲ့ ဇာတ်မျိုးက သည်းခြေပျက်လို့ ရူးတာ၊ ဒီကြောင့် ဓာတ်ဖော်လွှဲဖောက်ပြန်ဖြစ်လို့ အိပ်မက် မက်နေတာကို အခု ထွပ်ပြောခဲ့သလို သိနားလည်တဲ့လူများဟာ အများသိတာကတော့ ဝမ်းချုပ်နေတုန်း ညဘက်မက်တာ၊ မီးဖွားပြီး သွေးသားနစဉ် အိပ်မက်မက်တာလောက်ပဲ ရှိတတ်တယ်။ အိမ်နေတုန်း မြင်မက်တဲ့ အိပ်မက်ကို သိရင် ထည်း ဘာကြောင့် အိပ်မက်မက်တာထဲသို့ ခွဲခြားထားတာရှိတယ်။ ဒီအချက်ကို အခြေတည်ပြီး အိပ်မက်တိတ္ထိကျမ်း

တို့၊ အိပ်မက်ဖတ် ပုရောဟိတ်တို့ဆိုတာ ရှေးအထက်ကျော် ကာရီကတည်းက ရှိခဲ့တာပေါ့။”

ကပ္ပိယကြီးက ရေခွေးငဲ့၍ သောက်နေစဉ် ဦးထွန်းကြိုင်က ကွမ်းအစ်ကိုဖွင့်ပြီး ကွမ်းတစ်ယာ ယာကာ ပါးစောင်တစ်ဘက်သို့ ထည့်သွင်းငုံထားလိုက်၏။

“မြင့်မားတဲ့ တောင်ထိပ်တို့ ကမ်းပါးယံတို့က ကျလာတယ် ဆိုတာမျိုး၊ တောကောင်ကြီးတွေလိုက်လို့ ခွေးတို့ မြွေတို့ လိုက်လို့ ထိတ်လန့်တကြား ထွက်ပြေးရတာမျိုးမက်ရင် အဲဒါ ဓာတ်ဖောက်ပြန်လို့ မက်တာ၊ ဘဝတစ်ခုမှာ အရပ်ဒေသတစ်ခုခုမှာ ပြောခဲ့လုပ်ခဲ့တာတွေအတိုင်း ပြန်မြင်မက်တာမျိုးကျတော့ မသိစိတ်မှာ စွဲစွဲလွမ်းလွမ်းငြိတွယ်နေလို့ အိပ်မက်အဖြစ်မက်တာ၊ ဒီ ဒုတိယ အမျိုးအစားကို စွဲလွမ်းလို့ မက်တာဆိုပါတော့။”

“မြတ်စွာဘုရားရဲ့ မယ်တော် မြင်မက်တဲ့ အိပ်မက်မျိုးလား။”

“မဟုတ်ဘူး။ ဦးတင်မြပြောတဲ့ မယ်တော်မာယာအိပ်မက်က နောင်ဖြစ်မှာကို အတိတ်နိမိတ်ပေးတဲ့ အိပ်မက်ပျံ့ တတိယ အမျိုးအစားပေါ့။ ပုဗ္ဗနိမိတ် အိပ်မက်ပေါ့လေ။ ကောသလမင်း အိပ်မက်ဆယ်ခြောက်ချက်ဆိုတာ မျိုးပေါ့။”

“ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ် သူတော်စင်တွေက ဘယ်နေရာမှာ ဘာလုပ်ရင် ဘာဖြစ်မယ်ဆိုပြီး မက်တာကရာ”

“အဲဒါ နတ်ပေးတဲ့အိပ်မက်၊ စတုတ္ထမျိုးပေါ့။ နတ်ပေးတဲ့အိပ်မက်မှာ နတ်ကောင်းစောင်မတာရှိသလို နတ်ဆိုးက ချောက်တွန်းတာလည်းရှိတယ်။”

“နတ်ဆိုးလား။ နတ်ကောင်းလားဆိုတာ ဘယ်သူသိနိုင်မှာလဲ ကပ္ပိယကြီးရာ”

“အဲဒီလို မသိတဲ့အခါ ပထမအိပ်မက်မက်ရင် ကောင်းမှန်းမသိ ဆိုးမှန်းမသိ ဖြစ်တတ်တာမို့ နီးနီးချင်းမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောရဘူး။ အိပ်မက်ကို နိမိတ်ကောက်ဖတ်တတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရှာဖွေပြီး နိမိတ်ဖတ်ခိုင်းရတယ်။ အဲဒီလိုနိမိတ်ဖတ်ခိုင်းဖို့ မရှိဘူးဆိုရင် ဆီးပင်ရှိရာကိုသွား တလင်းလုံး ဆန်မန်းပေါက်ပေါက် ပူဇော် “အရှင်ဆီးပင်၊ ကျွန်ုပ်၏အိပ်မက်ကိုစောင့်ရှောက်ပါ” လို့ပြော၊ “ယခုဒုန္နိမိတ္ထံ သုံးဂါထာကို သုံးခေါက်ရွတ်ရမယ်။ “ကောင်းတဲ့” မက်ဖြစ်ရင် ကျွန်ုပ်ကိုအပ်ပါ၊ မကောင်းတဲ့ အိပ်မက်ဖြစ်ရင် ကျွန်ုပ်ကို ပေးပါ နဲ့တော့လို့ပြောပြီး အိမ်ပြန်ရမယ်။ ဒါဟာ အိပ်မက်ပြုပြင်တဲ့အစီအရင်ပဲ။”

“ကပ္ပိယကြီးပြောလည်း ပြောစရာပဲ နော်၊ အိပ်မက်အကြောင်း ချွမ်းတစ်စောင်မက ဖွဲ့လို့ရတယ်ဆို

တာမမှာဘူး။ ခု ကပ္ပိယကြီးပြောပြ တာဟာ အိပ်မက်အကြောင်း တစ်စွန်း တစ်စပဲ ရှိဦးမယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပဲ ဦးထွန်းကြိုင်ရယ်၊ ကဲ...ကဲ အိပ်မက်ပေးတာ တောင်း

တာ ပြောရအောင်လား။ အိပ်မက်အ ကြောင်း ပြောလို့ကတော့ တစ်ရက် တစ်ခုပြော သံသရာအဆုံးထိကို အပြီး အပြတ် ပြောနိုင်ပေမယ့် အိပ်မက်အ ကြောင်းက ကုန်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူးဗျ”

“ပြောပါ။ ကျုပ်တို့ ပြောပြီးပြီ ကော၊ ကျုပ်တို့က နားထောင်ဖို့ပဲလို့”

ကပ္ပိယကြီးက အကြမ်းရည် ခပ်နွေးနွေးကို တစ်ကျိုက်တည်း မော့ သောက်လိုက်သည်။ လည်ချောင်း တစ်ချက် ရှင်းလိုက်ပြန်သည်။

“အဟမ်း။ နတ်ပေးတဲ့အိပ်မက် ဒီတိုင်း အိပ်မက်မျိုးကတော့ ခုနက ပြောခဲ့သလို နတ်ကောင်းက ပေးတာ ရှိတယ်။ နတ်ဆိုးက ပေးတာရှိတယ်။ နတ်ကောင်းက ပေးတဲ့အိပ်မက်က တော့ ကောင်းမယ်။ နတ်ဆိုးကပေးတဲ့ အိပ်မက်က ဆိုးတယ်။ ကြောက်စရာ လန့်စရာ အိပ်မက်တွေကတော့ နတ် ဆိုးပေးတာလို့ အကြမ်းမှတ်ထားရင် ရပါပြီ။ ကေရာင်ဘုရင်ကို ထီးချက် စောင့် နတ်သမီးက ပေးတဲ့အိပ်မက် တို့၊ သာသနာပြုမင်းကို သောတာပန် နတ်ကြီးက ဓာတ်တော်မွေတော်တွေ ရှိတဲ့ ဘုရားပျက်ရှိတဲ့နေရာ ညွှန်ပြ

တာတို့၊ ဘဝဟောင်းမှာ အဖေအမေ အဆွေအမျိုး တော်စပ်ဖူးတဲ့နတ်က ဥစ္စာပေးချင်တာတို့ ဆိုတာတွေက တော့ နတ်ကောင်းပေးတဲ့ အိပ်မက် ပေါ့”

ကျွန်ုပ်နှင့် ပြိတ္တာတို့သည် ကျောက်ဆစ်ရပ်များသဖွယ် တုတ် တုတ်မျှ မလှုပ်မယုတ် ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေကြသည်။

“ဥစ္စာစောင့်တွေ လူ့ဘဝမှာ ဝင်စား။ အချိန်တန်တော့ သိုက်နန်း ပြန်သွားပြီး ကျန်ခဲ့တဲ့ ခင်ပွန်း၊ ဇနီး၊ သားသမီးတို့ကို ရွှေငွေဥစ္စာပေးချင်လို့ အိပ်မက်ပေးတာ။ “အမေရယ်၊ အမေ့ ဆီ လာခဲ့ပါရစေ” လို့ အိပ်မက်ထဲမှာ ပြောလာတဲ့ ဝေမာနိကပေးတဲ့ အိပ် မက်အမျိုးအစားတွေကိုလည်း နတ် ပေးတဲ့အိပ်မက်လို့ ပြောရမယ်။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် အိပ်မက်ပေးလို့ရတယ်ဆိုတာ ဦးထွန်းကြိုင်ရော၊ ဦးတင်မြပါ သဘော ပေါက်ပြီ တင်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါဗျာ။ အိပ်မက်ပေး တယ်ဆိုတာ သိသွားပြီ”

“ခုန ဘဝတစ်ခုမှာ ဆွေမျိုး တော်စပ်ဖူးတဲ့နတ်က အိပ်မက်ပေး တာကို ပြောခဲ့တယ်နော်။ အဲဒီနတ်က အရေးရှိရင် တလိုက်ဆိုပြီး မှာကြား ထားတယ်ဆိုပါတော့ အသက်အန္တရာယ် နဲ့ကြုံတဲ့အခါ မေမေနတ်သမီး၊ အဖေ နတ်ကြီး ကယ်ပါဦးလို့ တမ်းတပြီး

အိပ်ပျော်သွားတဲ့အခါ အိပ်မက်ထဲမှာ နတ်နဲ့တွေ့ပြီး ဘယ်လိုလုပ်၊ ဘယ်ကို သွားဆိုပြီး ညွှန်ကြားပြောဆိုတယ်ဆို တဲ့အကြောင်း ကြားဖူးမှာပေါ့နော်။ အဲဒါ အိပ်မက်ကို တောင်းလို့ရတာလို့ ခေါ်တယ်ဗျ”

“ကောင်းပါပေ့ ကပ္ပိယကြီး ရယ်၊ ဒီ အိပ်မက်တောင်းလို့ရတယ် ဆိုတာကိုတော့ ကျုပ် အကြိုက်တွေ သွားပြီဗျာ”

“ဘာလဲ တင်မြ၊ ပုဆိုးတွေ ဘာတွေ ပြင်ဝတ်တာ ပြန်တော့မလို့ လား။”

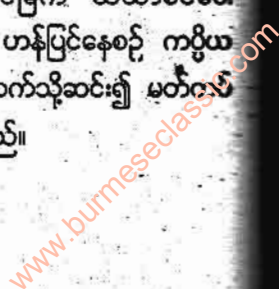
“အင်းလေ ကိုကြီးကြိုင်က နေခဲ့မလို့လား။”

သံဃာစင်မှ ဆင်းကာ ပုဆိုး ပြင်ဝတ်နေသဖြင့် ဦးထွန်းကြိုင်က မွေးခွန်းထုတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“နေစမ်းပါဦးဟ၊ နေချိမှ အတူ ပြန်ကြမယ်ဥစ္စာ၊ အဘ ဘိုးဦးအောင် အကြောင်းပြောတဲ့ဆီတောင် မရောက် သေးဘူးလေကွယ်”

“အေးဟ၊ ဘိုးဘိုးအောင် ဆေး ကြိမ်လုံးစီရင်ပြီး တစ်ရွာလုံးက ခွေး တွေ ဖျာခင်းပြီး ထမင်းကျွေးကာ ကပ္ပိယကြီး ပြောပြမယ်ဆိုတာ အိပ် မက်ထဲမျောပါသွားလို့ သတိမေ့သွား တယ် ကိုကြီးကြိုင်ရေ”

ဦးတင်မြက သံဃာစင်ပေါ် ပြန်ထိုင်ရန် ဟန်ပြင်နေစဉ် ကပ္ပိယ ကြီးက အောက်သို့ဆင်း၍ မှတ်တမ်း ရပ်လိုက်သည်။

“ဒီနေ့တော့ ကျေနပ်ကြပါ
တော့၊ ဆရာတော်က ဒီအကြောင်း
တွေ ပြောတာထက် ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်
ဓမ္မစက်တွေ ဆွေးနွေးတာ၊ ပြောဟော
တာကို ပိုနှစ်သက်တယ်၊ ဒါကြောင့်
လည်း လောကီထုပ္ပတ် လူတို့ဇာတ်
ကို ပြောပြဖို့ ကျုပ်ကိုတာဝန်ပေးလိုက်
တာပဲ၊ လောကနဲ့မကင်းကြတဲ့ ပုထု
ဧဉ်တွေဆိုတော့လည်း လောကဓာတ်
ရဲ့ ဆန်းကြယ်နက်ရှိုင်းမှုကို လူတွေ
စိတ်ဝင်တစား ရှိကြတာ ဓမ္မတာပဲမို့
မကင်းနိုင်ပေဘူး။ လူတွေ၊ နတ်ဗြဟ္မာ
တွေ၊ အပါယ်ဘုံသားတွေဆိုတဲ့ သုံးဘုံ
မှာ အထက်၊ အလယ်၊ အောက် လူး
လာတဲ့ခေါက်ရောက်နေသမျှ ဒုက္ခ
မကင်းဘူး၊ ဒုက္ခရဟတ်စီး တစ်ပတ်ပြီး
တစ်ပတ် လည်ပတ်နေမယ်ဆိုရင်
ပျော်မွေ့နေမယ်ဆိုရင် နိဗ္ဗာန်မရောက်
နိုင် မရနိုင်ဘူးလို့ ဆရာတော် မကြာ
ခဏသတိပေးတာလည်း မမေ့ကြနဲ့
ဦးလေ”

“မုန်ပါတယ်လေ၊ ကပ္ပိယကြီး
ပြောသလို နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း
တရားလည်း ကျင့်ကြံအားထုတ်ပါ
မယ်၊ လောကဓာတ်ကြီးရဲ့ အကြောင်း
လည်း စိတ်အပန်းဖြေတဲ့ အနေနဲ့ဖြစ်
ဖြစ် ရောက်တတ်ရာရာ အထူးအဆန်း
လေးတွေလည်း သိချင်ပါတယ် ကပ္ပိယ
ကြီးရယ်၊ လောကီလူသားတွေ ဖြစ်ပြီး
လောကအကြောင်း အဆိုးအကောင်း

သိထားရတော့ တွေ့ကြုံတဲ့အခါ အများ
အယွင်းဖြစ်တာတို့၊ အိုးနင်းခွက်နင်း
ငြိတာတို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးပေါ့”

“ဦးထွန်းကြိုင်တို့ကို ကျုပ်သိ
သမျှ အားလပ်ချိန်လေးများမှာ ပြောပြ
ပါ့မယ်”

“ကောင်းပါပြီ ကပ္ပိယကြီးနဲ့
ကျောင်းဝင်းအနွဲ့ အမှိုက်လှဲကျင်းမယ်၊
ပြန်တာတော့ နေချိမှပဲ ပြန်မယ်
နော်ဗျာ”

ဦးထွန်းကြိုင်လည်း သံဃာစင်
မှဆင်းပြီး ဦးတင်မြဘက် လှည့်ပြော
လိုက်သည်။

“ဒီလို ကျောင်းဝင်းအမှိုက်လှဲ
တာလည်း ကပ္ပိယကြီး ဟိုဥပုသ်နေ့
တုန်းက ပြောသလို ကိုယ်မှာရှိတဲ့
အကုသိုလ် အဆိုးတရားတွေ ဆေး
ကြောသုတ်သင်တဲ့ လောကအစီအရင်
တစ်မျိုးပေါ့ ဟုတ်လား ကပ္ပိယကြီး”

“ဟုတ်ပဗျာ...ဟုတ်ပ”

ကပ္ပိယကြီးနှင့်အတူ လိုက်ပါ
သွားသော ဦးထွန်းကြိုင်၊ ဦးတင်မြ
တို့ ရေတွင်းမှ ရေငင်ပြီး ချိုးရေကန်
ရေဖြည့်ခြင်း၊ ကုဋီရေဖြည့်ခြင်းများ
ဆက်တိုက်လုပ်ကိုင်နေသည့်အချိန်ထိ
ကျွန်ုပ်နှင့် ပြိတ္တာမှာ မလှုပ်မယှက်ငြိမ်
ချက်သား ကောင်းနေကြသည်။

“ဟေ့ကောင် ပြိတ္တာ၊ ဟိုမှာ
အရိပ်ရနေပြီ ဘုရားသွားဝတ်ပြု
ရအောင်”

ကျွန်ုပ်က စတင်ရွှေလျားရာ
နောက်သို့ ပြိတ္တာ လိုက်လာသည်။
သို့သော်ငြား စကားမပြန်၊ ဝိုင်တိဝိုင်
တိုင်ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် စေတီလေးအား
ဦးချွန်တော့လိုက်ပြီးနောက် ကျွဲကျွဲ
ကလေးထိုင်ကာ မျက်စိမှိတ်ထား
လိုက်သည်။ မျက်စိထဲတွင် ရွှေတိဂုံ
ဘုရားမှ ဘုရားဆင်းတုတော်လေးဆူ
ကို မြင်တွေ့လာရသည်။ အတန်ကြာ
သော် ဘုရားဆင်းတုတော်များမှ
အရောင်မျိုးစုံ လင်းထိန်ယုက်ပြာခြင်း
ကို တွေ့ရ၏။ အလင်းရောင်များမှာ
တဖြည်းဖြည်း ပို၍ ပို၍ များလာပြီး
ဘုရားများ၏ မျက်နှာတော်များကိုပင်
ဖုံးအုပ်သွား၏။ ထို့နောက် ပြီးပြက်လင်း
လက်သော အရောင်မျိုးစုံတို့ကိုသာ
တွေ့မြင်ရသည်။ အရောင်များသည်
နီလိုက်၊ စိမ်းလိုက်၊ ဝါလိုက် အမျိုးမျိုး
ပြောင်းလဲနေ၏။ မကြာမီ အနီ အစိမ်း
အဝါရောင်များ ရုတ်တရက် ပျောက်
လွင့်သွားပြီး ဝင်းထိန်နေသော ဟင်း
လင်းပြင်ကြီးကိုသာ မြင်တွေ့ရတော့
သည်။

ဆက်ပါဦးမည်

မောင်ဟိန်းကျော်

ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသူများကို ရည်မှန်း၍

သက်လှိုင်မျိုး (စက်မှုတက္ကသိုလ်)

ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့ကွယ်လွန်သူ မိဘ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းများကို ရည်မှန်း၍ အလှူဒါနပြုလုပ်ပေးခြင်းသည် အလွန်တရားသိမ်မွေ့နူးညံ့သော ကိစ္စရပ်တစ်ခုပင်ဖြစ်ပါသည်။

လူတို့သည် အသက်ရှင်စဉ်က ကောင်းမှုကုသိုလ်များ မည်မျှလုပ်ဆောင်ခဲ့စေကာမူ ကွယ်လွန်ခါနီးအချိန်တွင် ဆွေမျိုးသားချင်းသံယောဇဉ်၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ သံယောဇဉ်များကို ယတိပြတ် မမြတ်နိုင်ခဲ့သော် အယူလွဲခဲ့သော် မထင်မှတ်ဘဲ ပြိတ္တာဘုံ (တစ္ဆေ့ သရဲ ပြိတ္တာစသည်ဖြင့်)သို့ ရောက်ရှိသွားနိုင်ပါသည်။

ထိုအခါ စားဝတ်နေရေးမပြည့်စုံဘဲ ဒုက္ခကြီးစွာ ရောက်ရပါသည်။ ထိုဒုက္ခတို့မှ လွတ်မြောက်စေရန် ကျွန်ုပ်တို့က တတ်နိုင်သမျှ ကူညီဆောင်ရွက်ပေးရန် တာဝန်ရှိပါသည်။ ကွယ်လွန်သူများအား ရည်မှန်း၍ နည်းစနစ်တူမီရောက်မှန်ကန်သော အလှူဒါနများကိုပြုလုပ်ပြီး ဒေသ္မာစေတနာ ရရှိအပ်ပါသည်။ သို့မှသာ ကွယ်လွန်သူမှာ ၎င်းသက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်က ပြုခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုကုသိုလ် အကျိုးဆက်များအရ မြင့်မြတ်သော ဘုံဘဝသို့ ကူးပြောင်းရေးစေရန်ရှိပါသည်။

အသက်ရှင်နေသော ဘဝဦးအဖို့ ဒုက္ခရောက်နေသော အကူအညီလိုနေသော ၎င်း၏ဆွေမျိုး မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်း တို့ထံမှ ပြောဆို၍ အကူအညီရယူနိုင်ပါသည်။ အသက်ရှင် နေသူတစ်ဦးသည် အကြောင်းမလှ၍ ပြစ်ဒဏ်ခံရပြီး ထောင် အထူးသွားပါက ကျန်ရစ်သူတို့မှာ ပူဆွေးသောကရောက်လျက် ငွေအင်အား၊ လူအင်အားအမျိုးမျိုးသုံးကာ ထိုသူ အကျဉ်း ထောင်ထဲတွင် နေရန်၊ စားရန်၊ အဆင်ပြေစေရန် လိုက် ထံကူညီတတ်ကြပါသည်။

လူတစ်ယောက် ကွယ်လွန်သွား၍ ပြိတ္တာဘုံ၌ စာရွှေ့ သရဲ ပြိတ္တာဖြစ်နေခဲ့သော လူလောကရှိ အကျဉ်း ထောင်ထဲတွင် နေရသည်ထက်ပို၍ ဒုက္ခများစွာ ခံစားနေရ ပေသည်။ ပြိတ္တာဘုံသို့ရောက်ရှိသွားသော ဝတ်ရန်အဝတ်၊ စားရန်အစား၊ သောက်ရန်ရေ၊ နေရန်နေရာ စသည်တို့က မပြည့်မစုံ၊ လူများအနားသို့လည်း ကပ်၍မရ၊ အိမ်တွင်း၊ ခြံတွင်းတို့မှာလည်း မောင်းထုတ်ခံရ၊ မိမိထက်ဝါရင့်ကြသော ပြိတ္တာကြီးများကလည်း နည်းမျိုးစုံဖြင့် အနိုင်ကျင့်ကြ၊ အချိန် နှင့်အမျှ ဒုက္ခမျိုးစုံကို ခံစားနေရတတ်ပါသည်။ ၎င်းတို့ ခံစား နေကြရသည့် ဒုက္ခအဖုံဖုံမှ လွတ်မြောက်အောင် “ကယ်ကြ ပါဠိ”ဟူ၍ သားသမီးများထံ လာပြော၍မရနိုင်ပါ။

ထိုအခြေအနေမျိုးတွင် ကျန်ရစ်သူတို့ ကွယ်လွန် သွားသော အား စာနာသနားစွာဖြင့် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သူများကို လုပ်ပေးရပါသည်။ ထိုသို့ ကူညီကယ်တင်မှု မပြုလုပ်ပေးခဲ့ လျှင် ပြိတ္တာဘုံရောက်နေသူတစ်ဦးသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ တိုင်အောင် ဒုက္ခမျိုးစုံကို ခံစားနေရပေတော့သည်။

အို၊ နှု၊ သေဘေးကို ကြုံတွေ့နေကြရသော လူ့ဘဝ တွင် နာရေးကိစ္စသည် မိသားစုတိုင်း တစ်နေ့မဟုတ် တစ် နေ့တွင် မလွဲမသွေ ကြုံတွေ့ရပေမည်။ မကြားလို၊ မမြင် လို၍မရ၊ နာရေးကိစ္စဖြစ်လာအောင် ကျန်ရစ်သူတို့က ပြုလုပ် ပေးနေကြသော ရက်လည်အလှူ၊ တစ်လပြည့်အလှူ စသည် တို့ကို နည်းစနစ်မန်ကန်စွာ ပြုလုပ်တတ်သူ နည်းပါးပါသည်။ ထိုတမ်းစဉ်လာအရ ပြီးစလွယ်၊ တာဝန်ကျော် ပြုလုပ်နေ ကြသူ များပါသည်။

ကျန်ရစ်သူတို့သည် ကွယ်လွန်သူအတွက် ငွေကြေး အကုန်အကျခံကာ အလှူလုပ်ပေးသော်လည်း ယောက်အလို

ကိုလိုက်၍ ဂုဏ်ပကာသနကို ဦးစားပေးကြသဖြင့် ကွယ်လွန် သူခမျာ အကျိုးရသင့်သလောက် မရနိုင်ရှာပါ။

“သေသောသူ ကြာရင်မေ”ဆိုသော စကားအတိုင်း ကွယ်လွန်သွားသူများကို ကျန်ရစ်သူတို့က အချိန်ကြာလာ သည်နှင့်အမျှ မေ့မိတ်တတ်ကြပါသည်။ ကွယ်လွန်သူ ရှာဖွေ ထားရစ်ခဲ့သော အိုးအိမ်တိုက်တာ၊ ရွှေ၊ ငွေတို့ကို ထုခွဲရောင်း ချ၍ စားသုံးနေတတ်ကြ၍ ကွယ်လွန်သူခမျာ သေခါနီးအချိန် ပိုင်းလေးတွင် အယူလွဲသွားလေမလား၊ ပြိတ္တာဘုံရောက်နေပြီး ဒုက္ခမျိုးစုံခံစားနေရရှာမလားဟု လေးနက်စွာ တွေးတောပြီး ကွယ်လွန်သူအတွက် ထိထိရောက်ရောက် အလှူဒါနပြု လုပ်ပေးရန် ကျန်ရစ်သူတို့က စိတ်ပါဝင်စားမှုနည်းပါးသည် ကိုလည်း တွေ့မြင်နေရပါသည်။

ကွယ်လွန်သူမှာမူ ၎င်းအတွက်ပြုလုပ်ပေးမည့် ကောင်းမှုကုသိုလ် အလှူဒါနများကို မျှော်တလင့်လင့်ဖြင့် အချိန်နှင့်အမျှ စောင့်စားနေတတ်ကြပါသည်။ သည်လိုနှင့် ကျန်ရစ်သူ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ အိုမင်းရင့်ရော်၍ ကွယ်လွန် သွားကြသည်အထိ ပြိတ္တာဘုံဘဝမှ မကျွတ်နိုင်ရှာပေ။ ထို အခါ ကယ်တင်ပေးနိုင်မည့် ဆရာတစ်ဦးဦးကိုတွေ့လျှင် အသနားခံတောင်းပန်လိုကာ အလှူဒါနပြုလုပ်ပေးပါရန် ပြောဆိုတတ်ကြပါသည်။ ကြုံကြိုက်သည့် အလှူပွဲသို့ အခွင့် အရေးရလျှင်ရသလို အတင်းဝင်ရောက်ကာ သာဓုခေါ်နိုင်ရန် ကြိုးစားကြပါသည်။

“ခန္ဓာဝန်ထုပ် အကောင်ပုပ်ကို မြှုပ်နှံပြာချ သုသာန် ကိစ္စ” ကြုံလာသောအခါဝယ် ကူညီသူသည် မိတ်ကောင်း မည်၍ ဟု ဆိုထားပါသည်။ ယခုအခါ ရန်ကုန်မြို့နှင့်တကွ အချို့မြို့နယ်များတွင် စေတနာ့ဝန်ထမ်း ဆောင်ရွက်နေကြ သည့် “နာရေးကူညီမှုအသင်း”များသည် အဆိုပါ ဒေသနာကို အကောင်အထည်ဖော်နေကြသော လူမှုရေးအသင်းကြီး များပင် ဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍ ကွယ်လွန်သွားသူသည် မကွယ်လွန်ခင် လူ့ဘဝ၌ ကောင်းမှုကုသိုလ်များစွာ ပြုလုပ်ခဲ့၍ တရားကျင့် ကြံပွားများ အားထုတ်မှုကိုပြုခဲ့လျှင် ပြိတ္တာဘုံသို့ မည်သို့မျှ မရောက်နိုင်ပါ။ ကောင်းမွန်ရာ ဘုံဘဝများသို့သာ ရောက်ရ ပါမည်။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ဤသို့ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ပုထုဇဉ်သတ္တဝါတို့ ကွယ်လွန်သွားကြသောအခါ

- (က) နတ်ဘုံသို့ လားရောက်ခြင်း (ဒေဝဂတိ)
- (ခ) လွတ်ဘုံသို့ လားရောက်ခြင်း (မနုဿဂတိ)
- (ဂ) တိရစ္ဆာန်ဘုံသို့ လားရောက်ခြင်း (တိရစ္ဆာန်ဂတိ)
- (ဃ) ငရဲဘုံသို့ လားရောက်ခြင်း (နိရဟဂတိ)
- (င) ပြိတ္တာဘုံသို့ လားရောက်ခြင်း (ပေတဂတိ)

ဟူသော လားရောက် ငါးမျိုးရှိပါသည်။ မည်သည့်ဘုံဌာနသို့ လားရောက်သွားသည်ကို ပုထုဇဉ်တို့ မသိရှိနိုင်ကြပါ။ ဘုရား ရဟန္တာများသာလျှင် သိရှိနိုင်ကြပါသည်။

ဤမျှ ရည်လျားသော သံသရာဝယ် ဘဝပေါင်း မြောက်မြားစွာ ကျင်လည်ခဲ့ကြရသောကြောင့် ကွယ်လွန်သူ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့နှင့် ကင်းလွတ်ရာဘုံ ဌာနဟူ၍မရှိ၊ ပြိတ္တာဘုံတွင်ဘဝအဆက်ဆက်က မိမိတို့နှင့် တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့ ရှိသည်သာတည်းဟူ၍ ဓမ္မပဒတွင် မှတ်သားဖူးပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကွယ်လွန်သူအတွက်ရည်စူး၍ ပြုလုပ်သော အလှူဒါနအကျိုးဆက်သည်

- (၁) ကွယ်လွန်သူများ မထင်မှတ်ဘဲ ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်နေခဲ့သော် ၎င်းအား မြင့်မြတ်သောဘုံဘဝသို့ ကူးပြောင်းရောက်ရှိသွားနိုင်စေရန် လမ်းကြောင်းပေးခြင်း။ ကုဉ္ဇူပေးခြင်း။ အထောက်အပံ့ပေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။
- (၂) သံသရာဘဝ အဆက်ဆက်က တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော ဆွေမျိုးပြိတ္တာများအတွက်လည်း ကုဉ္ဇူဆောင်ရွက်ပေးခြင်း သံသရာကြွေးဆပ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။
- (၃) အလှူဒါနကို ငွေအား၊ လူအားဖြင့်ပါဝင်၍ စေတနာစိုက်ထုတ် ဆောင်ရွက်ပေးသူများအတွက်လည်း ယခုဘဝ၊ နောင်ဘဝ၊ သံသရာအဆက်ဆက်တို့တွင် ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို မလွဲမသွေရရှိစေမည်ဖြစ်ပေသည်။ ကွယ်လွန်သူကိုရည်စူး၍ ပြုလုပ်သော ကောင်းမှု

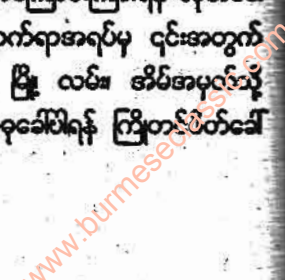
- ကုသိုလ်၏ အကျိုးတရားသည် -
- ငရဲဘုံတွင်တည်သူအား ထိုဒါနသည် မရောက်။
- တိရစ္ဆာန်ဘုံတွင် တည်သူအား ထိုဒါနသည် မရောက်။
- လူ့ဘုံတွင်တည်သူအား ထိုဒါနသည် မရောက်။
- နတ်ဘုံတွင်တည်သူအား ထိုဒါန သည်မရောက်။
- ပြိတ္တာဘုံတွင်တည်သူအား ထိုဒါနသည်ရောက်၏ဟု မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

“ချစ်သား အာနန္ဒ... သတ္တဝါများ ကွယ်လွန်သွားကြသော် ဧတုရား၏ လက်သည်းခွံပေါ်ရှိ မြေမှုန့်ပဟဏ္ဍခန့်သည် သုဂတိဘုံ(လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံ၊ ဗြဟ္မာဘုံ)သို့ ရောက်ရှိကြပြီး မဟာပထဝီမြေကြီးရှိ မြေမှုန့်ပဟဏ္ဍခန့်သည် ဒုဂ္ဂတိဘုံ(အပါယ်လေးဘုံ)သို့ ရောက်ကြကုန်၏” ဟူ၍လည်း ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

“မြင်းမိုရ်တောင်ဦး မကကျားသား ကျေးဇူးတော်ရှင် မွေးမိခင်နှင့် ကျေးဇူးခင်တို့အား ရကြားပါစေ အမှုဝေ၏” ဟု ရွတ်ဆိုသည့်အတိုင်း ကျန်ရစ်သူ သားသမီးတိုင်းက ကွယ်လွန်သွားကုန်သော အင်္ဂါ အဖနှင့် ကျေးဇူးရှင်များအပေါ် တာဝန်ကျေပွန်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

အချို့မှာ ကွယ်လွန်ချိန်၌ သံယောဇဉ်များပြတ်၍ အယုမန်သော ကောင်းရာဘုံသို့ ရောက်ရှိသွားပါက အကြောင်းမဟုတ်သော်လည်း တချို့မှာမူ မိသားစုသံယောဇဉ်၊ ပစ္စည်းဥစ္စာသံယောဇဉ်တို့ကြောင့် အယုလွဲကာ ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်ရှိသွားတတ်ပါသည်။ ထိုအခါ စွဲလမ်းသွားခဲ့သော ဘုရားကျောင်း၊ ကန်၊ လှူ၊ ပစ္စည်း စသည်တို့၏ ဝန်းကျင်တွင် နိတွယ်နေတတ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံလည်း ခြေဦးတည်ရာ လျှောက်သွားနေ တတ်ပါသည်။ ဝတ်ရန်အဝတ်၊ သောက်ရန်ရေ၊ စားရန်အစား၊ နားခိုရန်နေရာ စသည်တို့ကို ပင်ပန်းကြီးစွာ လိုက်ရှာဖွေနေရတတ်ပါသည်။

ကွယ်လွန်သူအတွက် အလှူဒါန ပြုလုပ်မည်ဆိုလျှင် (၁) အလှူဒါနပြုလုပ်မည့် နေ့ရက် အချိန်တို့ သိရှိပြီးနောက် ကွယ်လွန်သူအား အကြောင်းကြားရန် လိုအပ်ပါသည်။ ရောက်ရာဘုံဘဝ၊ ရောက်ရာအရပ်မှ ၎င်းအတွက် ရည်စူး၍ အလှူဒါနပြုလုပ်ရာ ပြီး လမ်း အိပ်အမှတ်သို့ လာရောက်ပြီး တရားနာယူသာဝုခေါ်ပါရန် ကြိုတင်ပိတ်ခေါ်

ရပါသည်။

(၂) ကွယ်လွန်သူတို့နှင့် ပစ္စန်းဆက်ရှိကြသော ကျေးဇူးရှင် အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ကွယ်လွန်သူအား ရောက်ရာဘုံဘဝ၊ ရောက်ရာအရပ် () နေ့တွင် ၎င်း အတွက်ရည်စူးပြုလုပ်မည့် အလှူအိမ်သို့ ကူညီရှာဖွေ၍ စေလွှတ်ပေးပါရန် ကြိုတင်လျှောက်ထားရပါသည်။

(၃) မိမိတို့အရပ် ရေငြိမ်အလိုက် စောင့်ရှောက်တော် မူကြသော ဘိုးဘိုးများ (ဥပမာ-ရွှေတိဂုံဘိုးဘိုး၊ ဆူးလေဘိုးဘိုး စသဖြင့်) အစောင့်အရှောက်နတ်များ (ဥပမာ-အိမ်စောင့်နတ်၊ ခြံစောင့်နတ်၊ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ် စသဖြင့်) နှင့် ရွာတော်ရှင်၊ မြို့တော်ရှင်၊ ကွင်းစိုင်း၊ နယ်ပိုင် စသည်တို့ ထို အမှုပေးပေးပါ။ ကွယ်လွန်သူ ရောက်ရာဘုံဘဝမှ အလှူ ပြုလုပ်ရာနေရာသို့ ကူညီစေလွှတ်ပေးပါရန် အနောင်အယုက် များရှိပါက ဖယ်ရှားပေးပါရန် ပေတ္တာရပ်ခံရပါသည်။

(၄) အလှူအတွက် ပင့်ဖိတ်သော ရဟန်း သံဃာ တော်များတွင် အကျင့်သီလ၊ သိက္ခာ၊ သမာဓိနှင့် ပြည့် စုံတော်မူသော သံဃာတော်များပါဝင်ရန် အလွန်အရေးကြီး ပါသည်။ သို့မှသာ ကွယ်လွန်သူအတွက် ပို၍အကျိုးသက် ရောက်ပါသည်။ အလှူရှင်အဖို့ မည်သည့်ရဟန်း သံဃာ တော်ကိုမဆို သံယိတ်အလှူအဖြစ် သဘောထား၍ လှူ ထိုက်ပါက ရသင့်ရတိုက်သော အကျိုးတရားများကို မလွဲ ကျန် ရရှိပါသည်။ "ကွယ်လွန်သူအတွက် အလှူဒါနပြုလုပ် ထိုပါသဖြင့် အရှင်ဘုရား၏ကျောင်းတိုက်မှ သံဃာတော်ငါးပါး (သို့) သုံးပါး ကြွရောက်ချီးမြှင့် အလှူခံတော်မူပါဘုရား" ဟု ပင့်ဖိတ်လိုရာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ အကြီးအကဲ ဆရာတော်အား လျှောက်ထားရန် လိုအပ်ပါသည်။

(၅) ကွယ်လွန်သူအား အလှူဒါနပြုရာသို့ လာရောက် နိုင်ရန်အတွက် ဆင့်ခေါ်ပေးပါရန် သံဃာတော်များကို ရိုသေ စွာ လျှောက်ထားရပါမည်။

ကွယ်လွန်သူ အမည်၊ နေ့၊ သား/သမီး၊ ကွယ်လွန် သောအသက်၊ ကွယ်လွန်သောနေ့ရက်၊ သင်္ဂြိုဟ်သောနေ့ ရက်၊ အလှူပြုလုပ်မည့်နေ့ရက်နှင့် အချိန်တို့ကို စာရွက်ပေါ် သပ်ရပ်စွာရေးသား၍ ပင့်ဖိတ်သောကျောင်းတိုက်မှ ဆရာ တော်အား ရိုသေစွာ ဆက်ကပ်၍ လျှောက်ထားပါ။

"ကွယ်လွန်သူအား အလှူပြုလုပ်မည့် နေရာသို့ လာ ရောက်တရားမှာ သာဓုခေါ်ရန်အတွက် ဆရာတော်ဘုရားက ပေတ္တာထား၍ ကူညီအကြောင်းကြား ဆင့်ခေါ်ပေးပါရန် ရိုသေ စွာ လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား" ဟုဆိုကာ လျှောက်ထားရန် လိုအပ်ပါသည်။

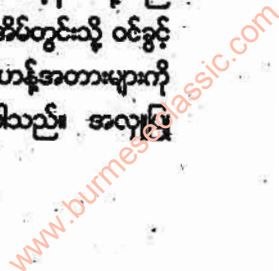
(၆) ရဟန်း သံဃာတော်များအား လှူဒါန်းသော လှူဖွယ်ပစ္စည်းများသည် ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်း၊ ရေ၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်း၊ ထီး၊ ယပ်၊ ဖိနပ်၊ နေကထိုင်ခင်း၊ စသည်များ ဖြစ် သင့်ပါသည်။

ဘုရား၊ ကျောင်းတော်ဆောင်၊ ဝရပ်၊ သိမ်၊ ရေချမ်း စင်တို့ လှူဒါန်းနိုင်လျှင်လည်း ပို၍ကောင်းမွန်ပါသည်။ ငွေ ကြေးလှူဒါန်းလိုလျှင် "နဝကမ္မအလှူငွေ" ဟု စာအိတ် ပေါ်တွင်ရေးပြီး လှူဒါန်းသင့်ပါသည်။ ငွေကြေးကို တိုက်ရိုက် အလှူမခံသော သံဃာတော်များဖြစ်ပါက "အရှင်ဘုရားတို့နှင့် ဆက်စပ်သော ပစ္စည်းလေးပါးအတွက် လှူဒါန်းပါ၏ဘုရား၊ ကပ္ပိယကကရကအား ညွှန်ကြားတော်မူပါဘုရား" ဟု လျှောက် ထားပြီး ကပ္ပိယမှတစ်ဆင့် လှူဒါန်းရပါသည်။

(၇) အလှူပြုလုပ်မည့်နေ့တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ သီပေါ၊ ပန်း၊ အမွှေး တိုင်တို့ဖြင့် ကပ်လှူပူဇော်ပါ။ ကွယ်လွန်သူသည် ယနေ့ပြု လုပ်မည့် အလှူဒါနသို့ လာရောက်ပြီး တရားမှာ သာဓုခေါ် နိုင်စေရန် ဆုတောင်းခြင်းပြုလုပ်ပါ။

(၈) အလှူနေ့ သံဃာတော်များ ကြွရောက်ခါနီးအချိန် တွင် ကွယ်လွန်သူအား တရားမှာသာဓုခေါ်ရန်အတွက် အိမ် တွင်သို့ ကြွရောက်ပါရန် ကျန်ရစ်သူအများက ဖိတ်ခေါ် ရပါသည်။

(၉) သံဃာတော်များ ကြွရောက်လာသော် အလှူ စတင်တော့မည်ဖြစ်ပါသဖြင့် ကွယ်လွန်သူ ဦး/ခေါ်အား ကိုင် ထိုင်ကြွရောက်တရားမှာ သာဓုခေါ်ရန်အတွက် ထပ်မံဖိတ် ခေါ်ရပါသည်။ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေတို့ကို စောင့်ရှောက်ကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်တကွ အိမ်စောင့်နတ်၊ ခြံစောင့်နတ်တို့သည် လည်း ကွယ်လွန်သူ ဦး/ခေါ်ကို ခြံတွင်း၊ အိမ်တွင်းသို့ ဝင်ခွင့် ပြုပါရန်နှင့် အခြားအနောင်အယုက် အဟန့်အတားများကို ဖယ်ရှားရှင်းထင်းပေးရန် ပေတ္တာရပ်ခံရပါသည်။ အလှူပြု

လုပ်ရာနေရာသည် ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ ဓမ္မာရုံ စသည်တို့ ဖြစ်ပါက ကွယ်လွန်သူအား ဝင်ရောက်ခွင့်ပြုရန် ဆရာတော် အကြီးအကဲ၏ ခွင့်ပြုချက်ကို တောင်းခံပါ။ ပြီးနောက် သာသနာစောင့်နတ်၊ ကောင်းစောင့်နတ်တို့၏ ခွင့်ပြုချက်ကို တောင်းခံပါ။

(၁၀) အလှူဒါနပြုလုပ်ပွဲ၏ ရေစက်ချအမျှပေးဝေခြင်းကို ကျန်ရစ်သူတို့က စိတ်ပါလက်ပါ စေတနာပါပါဖြင့် ဆောင်ရွက်ပေးရပါသည်။ အလှူအတွက် ငွေအား၊ လှူအား၊ စေတနာအား အမျိုးမျိုးစိုက်ထုတ်ကူညီသူများ ကိုယ်တိုင် ရေစက်ချအမျှပေးဝေနိုင်လျှင် ကွယ်လွန်သူအတွက် ဝိ၍ အကျိုးကျေးဇူးရှိနိုင်ပါသည်။

ရေစက်ချ အမျှပေးဝေသည်သူများသည် ဝိကြေးခြင်း၊ ပူဆွေခြင်း စသည့် အကုသိုလ်စိတ်များကို ပယ်ဖျောက်၍ ပြုလုပ်ပေးနေသည့် အလှူဒါနပေါ်တွင် ကြည်လင်သန့်ရှင်းသောစိတ်ဖြင့် နှလုံးသွင်းကာ ရေစက်ချအမျှပေးဝေခြင်းကို ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

(၁၁) တရားနာရေစက်ချပြီး အမျှဝေသော် ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များ ရွတ်ဆိုပေးသည့်အတိုင်း လိုက်ဆို၍ အမျှပေးဝေပါ။ ကွယ်လွန်သူ၏ အမည်နာမကို နှုတ်မှ လေးလေးနက်နက်ခေါ်ဆိုပြီး အမျှပေးဝေသင့်ပါသည်။

(၁၂) အိမ်၊ ခြံအပြင်သို့ထွက်၍လည်း အမျှပေးဝေပါ။ သို့သော် အလှူ အိမ်ဝန်းကျင်ရှိ မကျွတ်မလွတ်ရှိကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့လည်း သာဓုခေါ်ဆိုနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

(၁၃) ရေစက်ချပြီးသော ရေများကို စုပေါင်းပါ။ ပြီးနောက် အိမ်ဝင်း၊ ခြံဝင်းအတွင်း သင့်တော်မည့်နေရာတွင် မြေကြီးပေါ်သို့သွန်းပါ။ ထိုနောက် နှုတ်မှလည်း ကျွန်ုပ်တို့ လှူဒါန်းသော ကောင်းမှုအစုစု၏ ကုသိုလ်အဖို့ကို ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ထပ်တူထပ်မျှကြပါစေ။ အားလုံးကြား၊ ကြားသမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါဟု သုံးကြိမ်ပေးဝေရပါသည်။

(၁၄) “အလှူပွဲပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်ပါသဖြင့် သာဓုခေါ်ရန် လာရောက်ကြကုန်သော ကွယ်လွန်သူ ဦး/ဒေါ်နှင့် တကွ အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံး ကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်၊ ခြံအပြင်ဘက်သို့ ထွက်ခွာသွားကြပါလော့။ အသင်တို့သွားလိုရာဌာနသို့

ဆက်လက်သွားနိုင်ကြပါပြီ”ဟု မမေ့မလျော့ ပြောကြားပါမည်။

အချို့သည် ခေါ်သာခေါ်ပြီး ပြန်လွှတ်ရန် မေ့နေထင်ကြပါသည်။ ထိုအခါ မလိုလားအပ်သော အကျိုးဆက်များ ဖြစ်လာတတ်သဖြင့် ပြန်လွှတ်ရန် မမေ့သင့်ပေ။

မိဘာဆွေမျိုးများ အသက်ရှင်နေစဉ် ကိုယ်တိုင်ထိုက်ကျ ပြုစုလုပ်ကျွေး၍ ကျေးဇူးဆပ်နိုင်လျှင် အကောင်းဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းမညီညွတ်၍ မလုပ်ကျွေးနိုင်ခဲ့ဘဲ ကွယ်လွန်သွားသော မိဘများအတွက် ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုလုပ်ပေးပြီး အမျှပေးဝေခြင်းဖြင့် ကျေးဇူးဆပ်နိုင်ပါသေးသည်။

ငွေပေါင်းများစွာ ဇာကုန်အကျခံ၍ ပြုလုပ်ပေးတိုင်းလည်း ကောင်းမှုအစုစု၏ ကုသိုလ်အဖို့ကို ကွယ်လွန်သူ၏ ကျိန်းသေရလိမ့်မည်ဟုပြော၍ မရနိုင်ပါ။

တစ်ခါတစ်ရံ အမှတ်မထင်ဘဲ အမျှပေးဝေလိုက်ရုံဖြင့် ရချင်ရသွားတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အိမ်တွင် နေစဉ် ဘုရားရှိခိုး၊ ပုတီးစိမ်း၊ ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီးတိုင် ဘုရားသောက် တော်ရေချမ်း၊ ဆွမ်း၊ ဆီမီး စသည်တို့ ထပ်လှူပြီးတိုင်း ကောင်းမှုကုသိုလ် တစ်ခုခုပြုလုပ်ပြီးတိုင်း ကွယ်လွန်သူများ၏ အမည်နာမကိုခေါ်ပြီး အမျှပေးဝေပါ။

အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လျှင် ကွယ်လွန်သူက အမှတ်မထင် သာဓုခေါ်ဆိုပြီး မြင့်မြတ်သောဘုံဘဝသို့ ကူးပြောင်းရောက်ရှိသွားနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ဘာမျှမလှူဒါန်းအမျှပေးဝေရုံမျှဖြင့် ကွယ်လွန်သူ၌ ကောင်းကျိုးချမ်းသာမှု မရှိနိုင်ပေ။

ဤသို့ဖြင့် ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသော ကွယ်လွန်သူ မိဘာဆွေမျိုးသားချင်းများကို ရည်မှန်း၍ အလှူဒါနပြုလုပ်ပေးခြင်းသည် အလွန်တရာ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော ဖြစ်မနေ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သော ကိစ္စရပ်တစ်ခုပင်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

သက်လှိုင်မျိုး (စက်မှုတက္ကသိုလ်)

ဝိဇ္ဇာရေး ဆေးပညာဖြင့် အောက်ပါရောဂါများကို ကုသပေးသည်

ရွှေပြည်မင်း တိုင်းရင်းဆေးကုဌာန

အကျဉ်းချုပ်စာတမ်း (၁၈၈-၀၂၂၉၀)

- * အသည်းရောင်၊ အသားဝါ၊ အသည်းကြွပ်၊ အသည်းခြောက်၊ ရေညှိုးခွဲ၊ အသည်းကြီးခြင်း၊ အသည်းအဆိပ်ခြင်း၊ အသည်းအနာဖြစ်ခြင်း၊ နာတာရှည်အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး၊
- * နှစ်ရှည်လများ ဆီးချို၊ သွေးချိုကြောင့် အမျိုးသားအသည်းရောဂါ နှင့် ဆီးကျောက်ကပ်ရောဂါ၊
- * လိပ်ခေါင်း၊ ဂရင်ဂျီနာ၊ ခအိုတွင် အရုအကျိတ်၊ ခအိုနာအမျိုးမျိုး၊
- * အမျိုးသမီးများသားအိမ်အတွင်းအလုံးအကျိတ်တည်ခြင်း၊ ရက်ရှည်စီးယပ်အဖြူဆင်းခြင်း၊ ရင်သားအရုအကျိတ် ခွဲစိတ်မနာကျောင်ခေတ်နှင့် သိဒ္ဓိဝင်ဆေးတောင့်၊ ဓါတ်လုံးများဖြင့် သီးသန့် သက်သာပျောက်ကင်းစေရမည်။
- * ဓမ္မာကိုယ် အတွင်းအပြင် နှစ်ရှည်လများ ဖြစ်ပွားနေသော အလုံး၊ အကျိတ်၊ အရု၊ ကင်ဆာ(ခေါ်)မြစ်ပွားနာရောဂါအမျိုးမျိုးကို ထက်ခံ၍ ကုသပေးသည်။

ရွှေပြည်မင်းဆေးတိုက်နှင့်ဆေးကုဌာန

ရန်ကင်းမြို့

နေ့လယ်(၀၂)နာရီ မှ ည(၇၀၀)နာရီအထိ တနင်္လာနေ့တိုင်း ပိတ်သည်။

အမှတ် - ၂၂၊ အင်း(၃)၊ လှိုင်လှိုင်လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်

မြင့်စေတနာဆေးတိုက်

(အရေပြားရောဂါမှန်သမျှခိဇ္ဇာပျောက်ကင်းစေရမည်။)

ခရုသင်း (သမင်ဖြူ) LEUCODERMA

ခရုသင်း (သမင်ဖြူ)ဖြူ နိ နက်(ကွက်များ)အနာကြီးရောဂါ နှင့် ယားနာ၊ ပွေး၊ ဝဲ၊ နှင်းစူ နှင့်အရေပြားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို အာမခံနှင့် ကုသပေးသည်။
 LEUCODERMA, LEPROSY, YAWS, FUNGUS, PINTA, ECZEMA, RING WORM, DERMATITIS, Etc.

ဆရာ ဦးခင်မောင်ဖြင့် (မြင့်စေတနာဆေးတိုက်) ၊ အမှတ် (၃)၊ ပိတောက်မိမိလမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့

ဌာနခွဲ - အမှတ် (၂)၊ ၆၂-လမ်း၊ ၂၀ x ၂၉ လမ်းကြား၊ အောင်တော်စုရပ်၊ ရန်ကင်းမြို့

ဖုန်း - ၀၂-၂၄၆၀၉၆၊ ဖုန်း - ၀၉၂၀၀၂၀၄၃

တေးကြီးအဖွဲ့ [၂]

တာတေးကြီး

■ ဝန်ထုပ်အဖွဲ့

တေးကြီးအဖွဲ့

တေးကြီးတေး (၂)

တေးကြီး

သင်္ခလပုအသက်

ဆေးကအကြောင်း သင်ယူခြင်း

ကျွန်ုပ်နှင့် ဆုံတွေ့ရသော သူ
 နာမည်မှာ ကိုခါး ဆိုသူဖြစ်ပြီး
 နှင်းမှာ သူ့ခိုးတစ်ဦး ဖြစ်လေ၏။
 ၎င်းက ကျွန်ုပ်အား 'သုသာန်စောင့်
 ငြိမ်းဦးကျော်စွာ'နှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ရရန်
 ဆုံးမည်ပေးမည် ဆိုသော်လည်း
 ဘွယ်လွယ်နှင့် တွေ့ဆုံရမည်
 မဟုတ်ကြောင်း ကျွန်ုပ် သိနေ၏။
 နောက်ပိုင်း ကျွန်ုပ်ထလျှင် ကိုခါး
 ဆိုသူမှာ ဆင်အော်လျှင်တောင် နီး
 မည် မဟုတ်ဘဲ အိပ်နေကာ ကျွန်ုပ်
 အိပ်စက်မည့် ညအချိန်၌သာ ဝေလီ
 သလင်း ပြန်လာလျှင် ၎င်းက ဆိတ်
 နိုးစွပ်နှင့် နံပြား ဝယ်လာ၏။
 သတ်ဖက်ခြောက်ကောင်းကောင်းနှင့်
 ရထားသော လက်ဖက်ရည် ပါဆယ်
 သယ်လာ၏။ ပြီးလျှင် ၎င်းတစ်နေ
 နေ့ စားရန် ကွမ်းထုပ်ဝယ်လာလေ
 ကျွန်ုပ်က...

"ကိုခါးရယ်... ခင်ဗျား အလုပ်
 ခြားတလည်း မဟန်ပါဘူးဗျာ။"

သူများတွေ အိပ်တဲ့အချိန်မှ ခိုးရ
 တယ်လို့"

ဟု ဆိုလျှင် ၎င်းက...
 "ကောင်လေး ဘာသိလို့လဲ၊ လူ
 တွေအိပ်တဲ့အချိန် ခိုးရတာ အပြစ်
 ကင်းတယ်ကွ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို လူ
 ဟာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်
 သွားရင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ
 တွေ မေ့သွားတတ်တယ်လေ။ အဲဒီ
 အတွက် ကျုပ်က သူတို့ မသိအောင်
 ခိုးသွားတဲ့အခါ ခိုးနေစဉ်တုန်းက
 စိတ်လို လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ
 မရှိတော့ဘူးလေ"

ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။
 ကိုခါး ဆိုသောသူမှာ ခိုးရာပါ
 ပစ္စည်းများကို ဇရပ်သို့ မ... သူလာဘဲ
 တစ်ခါတည်း ရောင်းရောင်းစားခဲ့
 လေ၏။ ၎င်းအများဆုံး ခိုးသော
 အိမ်များမှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော
 တရုတ်၊ ကုလား အိမ်သို့ တက်ခိုး
 လေ၏။ ကျွန်ုပ်အား ကိုခါးမှ သံ
 တစ်ချောင်းနှင့် သော့များစွာကို ဖွင့်
 နည်းအား သင်ပေးလေ၏။ ခြေ

ထောက်နှင့် အသံမမြည်စေသော
 လမ်းလျှောက်နည်းကိုလည်း သင်
 ပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်က ၎င်းအား..

"နေပါဦး ကိုခါးရေ... ခင်ဗျား
 က ကျုပ်ကို သုသာန်စောင့်ကြီး
 ဦးကျော်စွာနဲ့ တွေ့ပေးမယ်ဆိုပြီး
 ခုတော့ ဘာလို့ သူ့ခိုးပညာတွေ သင်
 ပေးနေရတာလဲ"

ဟု ဆိုသောအခါ ကိုခါးက
 ကွမ်းချေးများတက်သော သွားများ
 ပေါ်အောင် ပြုံးလေ၏။ ပြီးနောက်
 ၎င်း၏ ပိန်လို့သော ခန္ဓာကိုယ်အား
 အကြောအခြင်များ ဆန့်လိုက်ပြီး..

"ဒါကတော့ ဒီလိုရှိတယ်
 ကောင်လေးရ၊ မင်းနားလည်အောင်
 ပြောရရင် ဆရာကြီးနဲ့ တွေ့ချိန်
 မတန်သေးလို့ပါ။ ဆရာကြီးနောက်
 ကို ပုလိပ်တွေ ခြေရာခံလိုက်နေကြ
 တယ်လေ"

ဟု ဆိုရာ ကျွန်ုပ်က...
 "နေပါဦး၊ ခင်ဗျားဆရာကြီးက
 ဘယ်သူမို့လဲ"
 ဟု ဆိုလျှင် ကိုခါးမျက်နှာမှာ

www.burmeseclassic.com

တည်ငြိမ်သွားပြီး ကျွန်ုပ်အား စေ့စေ့ ကြည့်ကာ...

“သခင်ကျော်စွာ”

ဟု တစ်လုံးတည်း ပြောချ လိုက်လေ၏။

ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ် နားလည်ထား သော ‘သခင်’ဟူသော ဝေါဟာရမှာ အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို တော်လှန်သူဟု သာ သိထားပေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင် ကြီးမှာလည်း သုသာန်စောင့်ကြီးထံ သွားသွားနေသည်မှာ ဘာကြောင့်ဆို တာကို ကျွန်ုပ် ဖော်ပြလေး သဘော ပေါက်မိလေ၏။ ကျွန်ုပ်က...

“ကျုပ်က ခင်ဗျားဆီက သူ့ခိုး ပညာ သင်တာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ အဲဒါတွေက ကျုပ်ဘဝအတွက် ဘာ အသုံးဝင်မှာလဲ”

ဟု ဆိုလျှင် ကိုခါးက...

“ပြောမှ ပြောတတ်လိုက်တာ ကောင်လေးရာ၊ လောကကြီးမှာ ကိုယ်နဲ့ပေါင်းတဲ့သူဆိုမှာ ပညာတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ကုန်ကုန်ပြောရ ရင် သူတောင်းစားဆီက ပညာယူ ထားရင်တောင် အခြေအနေမကောင်း ရင် ကောင်လေးအတွက် တောင်း စားတဲ့ပညာက အသုံးဝင်မှာပါ”

ဟု ကိုခါးက ရှည်လျားစွာ ပြောလိုက်ပြီး ၎င်းဝယ်လာသော ဆိတ်စွပ်နံ့ပြားကို ကျွန်ုပ်ထံသို့ ပေး လေ၏။ ကျွန်ုပ် တစ်သက်နှင့် တစ်ကိုယ် ယခုကဲ့သို့ လွန်စွာမှ အရသာရှိသော ဆိတ်စွပ်နံ့ပြားကို မစားဖူးခဲ့ချေ။ ဆိတ်ရိုး ဆိုသော်

လည်း အရိုးနှင့် အသားများ နူးအိ နေ၏။ အရည်မှာလည်း ငရုတ် ကောင်း မဆလာနှင့် ဆိတ်သား အရည်များကြောင့် ပူပူလေးနှင့် သောက်လိုက်တိုင်း အကြောထဲ စိမ့် ဝင် ဝင်သွားလေ၏။ နံ့ပြား၏ နူးအိပုံ ကလည်း စားမိတိုင်း လျှာပေါ် စွဲ သွားလောက်အောင် ကောင်းလှ၏။ ကိုခါးက...

“ဆိတ်စွပ်နံ့ပြားအကြောင်း ကောင်လေး တွေးနေတာလား၊ စား ပြီးရင် မတွေးနဲ့ ကောင်လေးရာ၊ အရသာဆိုတာ ဟေးနေတဲ့အချိန် လေးပဲရှိတာ၊ စားပြီးသွားရင် အရသာ ဆိုတာ အိပ်မက် မက်သလိုပဲ၊ အိပ်မက်ထဲက အရာကို တမ်းတရင် ကိုယ်ပဲ စိတ်ညစ်ရမှာ”

ဟု ဆိုကာ ကွမ်းတစ်ယာကို ပါးစပ်ထဲသို့ ကောက်ဝါးလိုက်လေ ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုခါးသည် မြို့ပြင်ရှိ သုသာန်ကြီးထဲ၌ နေနေသည်မှာ နှစ်စာနီးပါးတောင် ကြာမြင့်ခဲ့လေ ၏။ ကိုခါးက ညနက်နက်ပိုင်းတွင် မရှိ၍ သုသာန်ရေပေါ်ဝယ် ကျွန်ုပ် တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်စွာ နေခဲ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ကိုခါး ပြော သလို ချက်ဆိုနားခွက်က မီးတောက် ပြီးသား ဆိုသလို သူ့ခိုးပညာနှင့် ပတ်သက်၍ အတော်အတန် တတ် ကျွမ်းခဲ့လေ၏။ ညနက်နက်၌ သုသာန်ထဲဆင်း၍ လမ်းလျှောက် တတ်သော ကျွန်ုပ်အဖို့ ခြောက်လှန့်

ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ဆိုတာလည်း အသေးအဖွဲ့များသာ ဖြစ်ခဲ့လေ၏။

ကျွန်ုပ် ငယ်ငယ်ကမူ သူ့အား ဆိုသည်မှာ သရဲတစ္ဆေ မကောင် ဆိုးဝါးများ ခိုအောင်းရာ နေရာပဲ ထင်မိ၏။ တကယ်တမ်း နေကျွတ် လာသောအခါ ငြိမ်းချမ်းသောနေရာ ဟု စိတ်မှာ ထင်မိလေ၏။ ရံပန်ရံ ဌ၌ ကျွန်ုပ် မမြင်မတွေ့နိုင်သောနေရာ မှ အနံ့ပေးခြင်း၊ အသံမြည်အော် ခြောက်လှန့်ခြင်းသာ ရှိသော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ ငယ်စဉ်က အကျင့်အတိုင်း အသားမနာလျှင် ကျန်တာကြောင့် စရာ မလိုဆိုသော စိတ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်အား သုသာန်၌ မည်မျှပင် ခြောက်လှန့်ပစေ ကျွန်ုပ် မတူ မလှုပ်ခဲ့ပေ။

ဝေလီဝေလင်း ပြန်လာထင် သော ကိုခါးမှ ကျွန်ုပ်အား ထို အတိုင်း လှုပ်နှိုး၍...

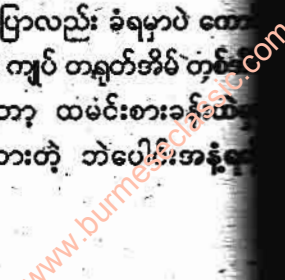
“ကောင်လေးရေ...ထထ ဝီနေတော့ ဘဲပေါင်းဟင်းနဲ့ ပေါင်နဲ့ လေး ယူလာတယ်ကွ”

ဟု ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်က...

“ကိုခါးကတော့ အစဉ်အထက် ကို ဖျတ်ပြန်ပြီ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဆိတ် စွပ်နံ့ပြား မဝယ်ရတာလဲ”

ဟု ဆိုလျှင် ကိုခါးက ခေါ် ကုတ်လိုက်ပြီး...

“ပြောလည်း ခံရမှာပဲ တော လေးရာ၊ ကျုပ် တရွတ်အိမ် တစ်ခု ဝင်ခိုးတော့ ထမင်းစားခန့်ထဲမှ ပေါင်းထားတဲ့ ဘဲပေါင်းအနံ့ရ

မြည်းကြည့်တာ၊ လျှာလည်သွားတာ နဲ့ ကျန်တာ ဘာမှ မခိုးချင်တော့ဘူး။ အဲဒီဘဲပေါင်းဟင်းကိုပဲ တစ်အိုးလုံး ခိုးလာခဲ့တယ်။ ကဲ... လျှာလည် စလည် စားသာကြည့်ပေတော့”

ဟု ဆိုသောအခါ ကျွန်ုပ်မှာ မြည်းစမ်းကြည့်မိ၏။ ကိုခါး ပြော ဆလို ဘဲပေါင်းမှာ လွန်စွာအရသာ ရှိလှ၏။ တရုတ်ဆေးမြစ်ပေါင်းစုံနှင့် ဆိုင်းထားသော ဟင်းဖြစ်ပြီး အစား အစာ အကောင်းကြိုက်သူအတွက် ဘုန်း၏ အတွင်းပစ္စည်းများ ခိုးယူ သွားခြင်းထက် ဘဲပေါင်းဟင်း အခိုး ခံရသည်ကို နှမြောမိမှာ သေချာပေ သ်။ ကိုခါးက...

“ဘယ်လိုလဲ ကောင်လေး.. . ဘာပေါ်မှာ အရသာတွေ့ရဲ့လား”

ဟု ဆိုသောအခါ ကျွန်ုပ်က...

“အရသာဆိုတာ စားနေတဲ့ အချိန်လေးပဲရှိတာ၊ စားပြီးသွားရင် အရသာဆိုတာ အိမ်မက် မက်သလို သော အိမ်မက်ထဲက အရသာကို ထိခံရင် ကိုယ်ပဲ စိတ်ညစ်ရမှာ ကိုခါးရဲ့၊ ကျုပ် မတွေးတော့ဘူး”

ဟု ဆိုသောအခါ ကိုခါးက သူ မေးခွန်းနှင့်သူ ပြန်မိသွား၍ ရှက်ရယ် လှလေ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ ဦးကျော်စွာကို မြည်းရမည့် အချိန်ကာလ မည်မျှ မရှိမည် ဆိုတာကို ကိုခါးလည်း မသိရဘူး။ အရသာ သေသေချာချာ မသိ တဲ့အခါ အခါကြီး ပြောခဲ့သည့် စကား မှတ်တမ်း ကျွန်ုပ် မတွေ့မချင်း

ဦးကျော်စွာ ဆိုသူအား စောင့်ရပေ မည်။

မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသော ည တစ်ည၌ ကျွန်ုပ်၏ ဇရပ်ပေါ်သို့ လူ(၂)ဦး တက်လာလေ၏။ တစ်ဦး မှာ ကျွန်ုပ်၏ ပထမဆုံးဆရာ ကိုခါး ဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ဦးမှာကား မေးရိုး ကားကား မျက်နှာပေါ်ဝယ် ကန့်လန့် ဖြတ် အမာရွတ်နှင့် ထွားထွားကျိုင်း ကျိုင်း လူတစ်ဦးဖြစ်၏။ ထိုလူမှာ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်ဝယ် အဋ္ဌာဝက ဘီလူးရုပ်ကြီး၏ ဦးခေါင်းပုံအား ဆေးမင်ကြောင် ထိုးထားလေ၏။ ၎င်း၏ မျက်နှာမှာ အမြဲတမ်း မရယ် မပြုံးဘဲ ခက်ထန်သော အသွင် ဆောင်နေလေ၏။ တစ်နည်းအား ဖြင့် ဆိုရသော် တစ်လောကလုံး သူ လုပ်စာ ထိုင်စားနေသော ရုပ်မျိုး ဖြစ် လေ၏။ ကိုခါးက...

“ကောင်လေးရေ... ကျုပ်နဲ့ မင်း ဆုံတွေ့မှုက ဟောဒီညမှာပဲ ပြီး ပြီ၊ ဟောဒီမုဆိုးကြီးနဲ့ မင်း လိုက် သွားပေတော့၊ ပြီးရင် ဆရာကြီးနဲ့ ဆက်တွေ့ဖို့ သူ ဆက်စီစဉ်ပေးလိမ့် မယ်”

ဟု ဆိုလေ၏။

ကျွန်ုပ်ဘဝကို ဒေ့ချာတွေ့ ကြည့်လျှင် လက်ဆင့်အရောင်းခံနေ သော တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်လို ဖြစ် နေပေ၏။ ဒါကို အကဲခတ်မိသော ကိုခါးက...

“တောင်စဉ်ရေမရတွေ့ တွေး မနေနဲ့ ကောင်လေး၊ ကျုပ်တို့ဆရာ

ကြီးက အဓိပ္ပာယ်မဲ့တာ ဘာမှမလုပ် ဘူး၊ ကောင်လေးအတွက် အကျိုးရှိ မှာပါ”

ဟု ဆိုကာ ကိုခါးက...

“ကောင်လေးရေ... ကျုပ်က တော့ ကျုပ်အလုပ် ကျုပ်ဝတ္တရား မပျက် လျှောက်လုပ်လိုက်ဦးမယ်၊ ကံမကုန်ရင် ပြန်ဆုံကြတာပေါ့”

ဟု အော်ကာ အမှောင်ထဲသို့ တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့ သတည်း။

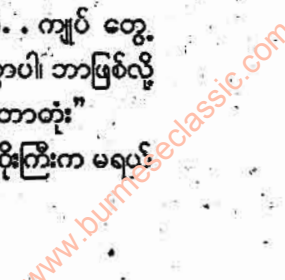

လာဘနှင့် တွေ့ ပြီ

ကျွန်ုပ်သည် အထက်က ဆိုခဲ့ သည့်အတိုင်း မုဆိုးကြီး ဦးလာဘ ခေါ်ဆောင်ရာနောက်သို့ လိုက်ခဲ့ လေ၏။ မုဆိုးကြီးမှာ အင်္ဂုပုမြို့လေး နှင့် မဝေးလှသော အနောက်ရိုးမကြီး ထဲသို့ ကျွန်ုပ်အား ခေါ်ဆောင်လာ ၏။ လမ်းခရီးက ခြေလျင်ခရီးဖြစ်၍ ရိုးမတောင်ခြေနားသို့ပင် အနည်းဆုံး (၁၀)ရက်နီးပါး သွားရေလေ၏။ အစားအသောက်အတွက် မုဆိုးကြီး က သားကောင် တစ်ကောင်မဟုတ်၊ တစ်ကောင် ဖမ်းဆီးကာ စားသောက် ကြရ၏။ ကျွန်ုပ်က...

“မုဆိုးကြီးရယ်... ကျုပ် တွေ့ ချင်တာက ဦးကျော်စွာပါ၊ ဘာဖြစ်လို့ တောထဲ ခေါ်လာရတာတုံး”

ဟု ဆိုလျှင် မုဆိုးကြီးက မရပ်

မပြုံးသော မျက်နှာဖြင့် . . .

“ငါသိတာကတော့ မောင်ရင့်ကို မုဆိုးအတတ် သင်ပေးရမယ်၊ ပြီးရင် လာခေါ်တဲ့သူ့ထံ ထည့်ပေးရမယ်၊ ဒါပဲလေ၊ ကျန်တာ ငါမသိဘူး”

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ် ဖြေလေ၏။ တောနက်နက်ရောက်လေ မုဆိုးကြီးမှာ ယခင်လို မနေတော့ဘဲ အမြဲတမ်း သတိပီရိယဖြင့် နေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ မုဆိုးကြီး၏ အနေအထားအတိုင်း လိုက်နေရလေ၏။ တောထဲ သွားနေရင်း မြွေဟောက်ကြီးတစ်ကောင်နှင့် မက်ပင်းတိုးသောအခါ ကျွန်ုပ် ထိတ်လန့်မိ၏။ မြွေဟောက်၏ ပုံစံမှာ သာမန်မြွေဟောက် တစ်ကောင် မဟုတ်ဘဲ ငန်းတော်ကျားနှင့် စပ်ထားပုံရ၏။ ပါးပျဉ်းထောင်လိုက်ပါက ခွက်နေသော ပါးပျဉ်းကြီးပေါ်ဝယ် အစိမ်းရောင် သမ်းနေလေ၏။ မုဆိုးကြီးက မြွေဟောက်အား တွေ့တွေ့ချင်းပင် . . .

“ငါ့လူ လုံးဝမလှုပ်နဲ့”

ဟု ဆိုကာ ၎င်းလက်ထဲမှ ပိုက်ကွန်ဖြင့် ပစ်ဖမ်းလိုက်လေ၏။ မြွေဟောက်မှာ ပိုက်ကွန်ထဲဝယ် လူးလွန့်နေသောအခါ မုဆိုးကြီးက အခြီးတည့်တည့်ချိန်ကာ လှုံ့ဖြင့် ထိုးချလိုက်မှ ငြိမ်သက်သွားလေ၏။ မြွေဟောက်၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်ပြီး ၎င်းလက်ထဲ၌ ကိုင်ထားသော ဓားမြှောင် ဦးချွန်ဖြင့် ခွဲထုတ်လိုက်၏။ လက်ထဲသို့ အဖြူရောင်အိတ်လေး ပါလာလေ၏။ ကျွန်ုပ်က . . .

“မုဆိုးကြီး အဲဒါ ဘာလဲဗျ”

ဟု ဆိုလျှင် မုဆိုးကြီးက . . .

“ဒါက တောကြီးမြွေဟောက်ရဲ့ အပြင်းဆုံး အဆိပ်အိတ်လေး၊ ဆင်တစ်ကောင်လောက်တောင် အဲဒီအဆိပ်မိရင် တုံးခနဲ လဲကျသေဆုံးသွားနိုင်တယ်၊ အသုံးလိုရင် အသုံးဝင်တာမို့ ဒါလေးပဲ ယူသွားတော့မယ်”

ဟုဆိုကာ တောကြီးမြွေဟောက်ကို ကိုင်၍ လွှင့်ပစ်လိုက်လေ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် မုဆိုးကြီးမှာ ညအခါ၌ သစ်ပင်ပေါ်တွင် အိပ်ကြ၍ နေအခါ၌ လမ်းလျှောက်၍သာ ခရီးဆက်ကြ၏။ မုဆိုးကြီးက ကျွန်ုပ်အား သားရဲတိရစ္ဆာန်များ၏ သဘာဝ၊ တိုက်ခိုက်လျှင် အသုံးပြုရမည့် လက်နက်ကိရိယာများအကြောင်းကို လက်တွေ့ သင်ကြားပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ အစပထမ၌ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေသော်လည်း ရက်ကြာလာသောအခါ ကျွန်ုပ်အဖို့ တီးမိခေါက်မိ ရှိလှ၏။

“မုဆိုးကြီးက လမ်းလည်း တော်တော်ကျွမ်းတာပဲ၊ ဒီလောက်နက်တဲ့ တောနက်ကြီးထဲ လမ်းကို ဘယ်လိုမှတ်ထားလဲ”

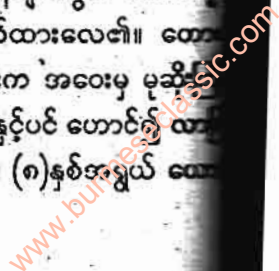
ဟု မေးရာ မုဆိုးကြီးက ပြုံးရုံလေးသာ ခပ်ဟဟ ပြုံးလိုက်ပြီး . . .

“ဒါက ငါ့လူ အတွက်တော့ ခက်ချင်ခက်မယ်၊ ငါ့အတွက်ကတော့ မခက်လှဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို ခွေးတွေ၊ ကြောင်တွေနဲ့ တိရစ္ဆာန်

အချို့ဟာ သူတို့အနံ့သိအောင် မထင်ဖြစ်ဖြစ်၊ ကျင်ငယ်ဖြစ်ဖြစ် စွန့်သွားတတ်ကြတယ်။ ဒါက သူတို့အတွက် နေရာမှတ်ခြင်း ဖြစ်သလို လူများမှာလည်း အနံ့အာရုံဆိုတာ ရှိနေမယ်။ ဥပမာကွာ-ငါ့လူနဲ့ ငါ ဒီနေ့က ဖြတ်တယ်၊ ဘာထူးခြားလဲ၊ သာလူတွေအတွက်တော့ မထူးခြားဘူး၊ ငါ့အတွက်တော့ ထူးခြားတယ်၊ ဒီနေရာလေးမှာရတဲ့အနံ့က တောထဲကတိုးအနံ့ပဲ။ ဒီကနေ တောင်ရောက်ဖို့ (၃)ရက်လောက်ပဲ တော့တယ်။ အဲဒီလို နေရာတိုင်း ရှိတဲ့ အနံ့ကို မှတ်တာဟာ ခဲခဲယဉ်းတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ သဘာဝတရားကို နားလည်ယုံကြည် ထားနေဖို့ပဲ လိုတာပါ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ် မုဆိုးကြီး ဦးလာဘကို မခိုးထွက်မနေနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ မုဆိုးကြီးထံမှ သွားရင်း ပညာသင်ဆိုသလို သာလူခဲရာ (၁၀)ရက်မြောက်သော ရိုးမတောင်ခြေနားသို့ ရောက်သောအခါ မုဆိုးအတတ်ကို အမှတ်အကျဉ်း တတ်မြောက်နေသော မုဆိုးကြီး၏ မိသားစုမှာ ခွဲဝေခြေနားဝယ် နေကြပြီး ၎င်းအိမ်အား နေချင်စဖွယ် ဝါးစိမ်းဆောက်ထားလေ၏။ တောခွေးများက အဝေးမှ မုဆိုးကြီးရသည်နှင့်ပင် ဟောင်၍ ထွက်လေ၏။ (၈)နှစ်အရွယ် ထော

လေးတစ်ဦးနှင့် ငါးနှစ်အရွယ်
မိန်းကလေး ကလေးငယ်လေး(၂)ဦး
မှာ သူတို့အဖေကို တွေ့သောအခါ
အားရဝမ်းသာ ခုန်ပေါက်အော်ဟစ်
ကြလေ၏။

ကရင်အင်္ကျီ ဝတ်ဆင်ထား
သော မုဆိုးကြီး၏ ဇနီးဖြစ်သူမှာ
အငယ်မလေးကို ခါးတစ်ခွင်ချီရင်း
စောင်းသံ ခပ်ဝဲဝဲဖြင့် . . .

“ဧည့်သည် ပါလာတာကို
အမောပြေ ရေခန်းကြမ်းနဲ့ သောက်ဖို့
ဆတ်သားခြောက်လေး မီးသွားဖုတ်
ပေးဦးမယ်”

ဟု ဆိုကာ မီးဖိုချောင်ထဲ ဝင်
သွားလေ၏။ မုဆိုးကြီးက သူ့သားနဲ့
သမီးကို ရင်ခွင်ထဲ ပွေ့ဖက်ရင်း . . .

“ဒါက ငါ့သား စောလူတဲ့
သမီးကတော့ နော်ဆေးဖော”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်အား ကလေး
နှစ်ယောက်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးလေ
၏။ ကလေးများမှာ အလွန်ချစ်စရာ
ထားပြီး စကားကြွယ်လှ၏။

ကျွန်ုပ်အား ကလေးငယ်လေးက . . .

“ဖထီး သူငယ်ချင်းက မုဆိုး
သား”

ဟု ဆိုလျှင် မုဆိုးကြီးက ကျွန်ုပ်
တို့လည်းကား ရယ်မောလိုက်ပြီး . . .

“မုဆိုး ငြိမ်တော့မှာပေါ့ကွာ။
မုဆိုးလော့ . . . မုဆိုးလောင်း”

ဟု ဆိုလေ၏။ သမီးငယ်လေးက

“ဒါဆို ဖထီး သူငယ်ချင်းက
အတူတူပဲပေါ့”

ဟု ဆိုလိုက်သောအခါ ကျွန်ုပ်
နှင့် မုဆိုးကြီးမှာ ပြိုင်တူရယ်မောမိ
ကြလေတော့၏။

မုဆိုးကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်မှာ ရိုးမ
တောင်ပေါ်သို့ မတက်မီ လက်နက်၊
ရိက္ခာများကို ပြင်ဆင်ရ၏။ ကျွန်ုပ်က

“လူတွေနဲ့ အဲဒီလောက်
အရမ်းဝေးတဲ့ နေရာမှာနေတော့
မုဆိုးကြီးတို့ မိသားစုတွေ ဘယ်လို
ရှာဖွေ စားသောက်ကြလဲ”

ဟု ဆိုသောအခါ မုဆိုးကြီးက
ရယ်၏။ ကျွန်ုပ်အား အထင်သေး
သော ပုံစံဖြင့်ကြည့်ကာ . . .

“ငါ့လူက တော်တော်ဝေးတာ
ပဲ။ လူတွေနဲ့ ဘယ်လောက်နီးနီး
ဘယ်လောက်ဝေးဝေး အရေးကြီး
တာက ငါတို့ ရှင်သန်ရပ်တည်နေရ
တဲ့ သဘာဝကြီးအပေါ်မှာ သဘာဝ
က ပေးထားတာတွေ အများကြီးပါ။
အလကားကို ပေးထားတာ”

ဟု ဆိုလေ၏။ ကျွန်ုပ်က . . .

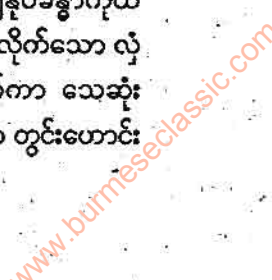
“ဘာတွေ အလကားပေးလို့လဲ
မုဆိုးကြီးရဲ့”

ဟု ဆိုသောအခါ . . .

“ခု . . . ငါတို့မိသားစုနေတဲ့ အိမ်
ကလေးဟာ တောထဲက အလှေကျ
ပေါက်တဲ့ သစ်၊ ဝါးတွေလေ၊ စားဖို့
က တောထဲမှာ ငါ့လူတွေတဲ့အတိုင်း
ပဲ။ ရာသီပေါ် အသီးအနှံအရွက်တွေ
အများကြီး။ ဒါတွေဟာ သဘာဝက
မပေးလို့ ဘယ်သူပေးတာလဲ”

ဟု ဆိုလိုက်လေတော့၏။
ကျွန်ုပ်မှာ မုဆိုးကြီးနှင့် ရက်ပေါင်း

များစွာ တောအတွဲလိုက်ရင်း ထောင်
ချောက်ဆင် ဖမ်းရ၏။ ရင်ဆိုင်တွေ့
ရသည့် သားကောင်များနှင့် ကြုံလျှင်
လုံးထွေးသတ်ပုတ်ရလေ၏။ တစ်ခါ
တစ်ရံ မုဆိုးကြီးက ကျွန်ုပ်အား စမ်း
သပ်စစ်ဆေးသောအားဖြင့် တောထဲ
သို့ တစ်ဦးတည်း လွတ်လေ့ရှိ၏။
ကျွန်ုပ်မှာ တောနက်ထဲသို့ ရောက်
သောအခါ လမ်းစပျောက်၍နေလျှင်
မုဆိုးကြီး ပြောသော နည်းကို သုံးရ
လေ၏။ ထိုနည်းမှာ သာမန်လူများ
အဖို့ သေချာလေ့ကျင့်မည်ဆိုလျှင်
လွယ်ကူစွာ တတ်မြောက်နိုင်၏။ မိမိ
ရောက်ရှိနေသော နေရာ၏ အနံ့များ
ကို ဦးနှောက်ထဲက မှတ်သွားနိုင်ဖို့ပဲ
ဖြစ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ တောဝက်ကြီး
တစ်ကောင်နှင့် ပက်ပင်းတို့ခွဲရသော
အဖြစ်ကို ဘယ်တော့မှ မေ့ပျောက်
မှာ မဟုတ်သလို တွေးမိတိုင်း ကြက်
သီး တဖြန်းဖြန်း ထမိ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ
ဒရယ်တစ်ကောင်အား ပစ်ခတ်ရန်
ချောင်းမြောင်းနေစဉ်မှာပင် တောဝက်
ကြီးတစ်ကောင် ကျွန်ုပ်ရှေ့၌ ဘွား
ခနဲ ပေါ်လာလေ၏။ ဇူတာဝက်ကြီး
မှာ အစွယ်များ ချွန်မြနေပြီး တစ်ရှိုန်
ထိုး ဗိုက်ကို ပြေးပက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်
မှာ ဘေးသို့ ရှောင်လိုက်ရာ ကံ
ကောင်းထောက်မစွာဖြင့် တွင်းဟောင်း
ကြီးထဲသို့ ပြုတ်ကျသွားလေ၏။
တောဝက်ကြီးမှာ ကျွန်ုပ်ခန္ဓာကိုယ်
အား လှန်ပြီး ထိုးတင်လိုက်သော လှ
သွား၏ ထိပ်ဖျားစိုက်ကာ သေဆုံး
သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ တွင်းဟောင်း

ကြီးထဲမှ ကုန်းချန်းထလိုက်သော အခါ မာကျောကျောအရာကို ခြေနှင့် ထောက်မိလေ၏။ ခြေထောက်အား သေချာကြည့်သောအခါ သံသေတ္တာဟောင်းကြီးတစ်လုံး တွေ့ရပြီး ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ရွှေဒဂါးပြားများကို တွေ့ရလေ၏။ ရွှေဒဂါးပြားများနှင့်အတူ ရောနေသော ဂျပန်ဓားတစ်လက်ကို တွေ့ရလေ၏။ ဂျပန်ဓားမှာ ကင်ဒိုဓားထဲတွင် အကောင်းစားသံမဏိဖြင့် ပြုလုပ်ထားပြီး လက်ကိုင်အရိုးအား ဆင်စွယ်ဖြင့် ကွပ်ထားလေ၏။

ထို့နောက် တောဝက်သားကို ကျွန်ုပ် ဖျက်ယူကာ အူတလီစာများကို တော၏ ရိုးရာအတိုင်း ယင်ပူဇော်ပေးရ၏။ တောဝက်သားအား မုဆိုးကြီးမိသားစုကို ပေးလိုက်သော အခါ အားလုံးပျော်ရွှင်စွာဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ချီးကျူးကြလေ၏။ မုဆိုးကြီးက

“ငါ့လူကတော့ ကံကောင်းမှုတွေ သယ်ဆောင်လာပြီ ထင်ပါရဲ့၊ ဒီတောဝက်ကြီးက ရိုးမထဲဝင်တဲ့ မုဆိုးရင့်မကြီးတွေ လိုက်နေတာ ကြာပေါ့၊ တွေ့မယ့် တွေ့တော့လည်း ငါ့ပူနဲ့မှ တွေ့ရတယ်”

ဟု ဆိုကာ တောဝက်ကြီး၏ အစွယ်နှင့် ပတ်သက်၍ ထိုအစွယ်သည် ထူးခြားသော အစွယ်အမတေ ဖြစ်သည်ကို ရှင်းပြလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ တောဝက်ကြီးနှင့်အတူ မထင်မှတ်ဘဲ တွေ့ခဲ့ရသော ရွှေဒဂါးပြား သေတ္တာအကြောင်း ဖွင့်ပြောလျှင်

ကောင်းမကောင်း ဆိုတာကို စဉ်းစားမိလျှင် ဖခင်ကြီးပြောသောစကားကို နားထဲ၌ ကြားယောင်နေမိ၏။ ‘ပြောချင်တာ မပြောနဲ့’ ဆိုသော စကားအတိုင်း ကျွန်ုပ်လည်း မုဆိုးကြီးအား ရွှေဒဂါးပြား သေတ္တာအကြောင်း စကားမဟတော့ဘဲ မုဆိုးကြီးထံမှ မုဆိုးအတတ်ပညာကိုသာ ဆက်လက်သင်ကြားနေလေတော့သည်။

တောကြမ်းရင် ရောရမ်းတယ်

ကျွန်ုပ်နှင့် မုဆိုးကြီးမှာ ရိုးမထဲ နေ့စဉ်နီးပါး ဝင်ဖြစ်သလို သားကောင်များလည်း ညနေစောင်း ပြန်ချိန်၌ တစ်ကောင်မဟုတ် တစ်ကောင် ပါလေ၏။ လအားဖြင့်တွက်လျှင် မုဆိုးကြီးနေအိမ် ရောက်ရှိနေသည်မှာ (၉)လနီးပါး ကြာမြင့်ခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ မုဆိုးအတတ်ကို ကောင်းစွာ တတ်မြောက်နေပြီ ဖြစ်သလို ကျွန်ုပ်၏ အသားရောင်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း ယခင်ပုံစံမျိုး မဟုတ်တော့ဘဲ ပြောင်းလဲနေသည်ကို ကျွန်ုပ် သတိပြုမိလေ၏။ မုဆိုးကြီးက...

“ငါ့လူကြည့်ရတာ နေ့တိုင်း ဒီတောကြီးထဲ ဝင်နေရတာ ပျင်းနေပြီ ထင်ပါရဲ့ကွယ်၊ တောနက်ကြီးထဲ မဝင်ချင်ဘူးလား”

ဟု ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်က...

“ကောင်းတာပေါ့၊ မုဆိုးကြီးက အတွေ့အကြုံအသစ်တွေ ကျွန်ုပ်ထံ ချင်နေတာ အတော်ဖြစ်သွားတာပေါ့”

ဟု ဆိုပြီး တောထဲဝင်လျှင် မဆောင်သွားနိုင်မည့် ကျွန်ုပ် ဝှုတ်ထားသည့် ကင်ဒိုဓားကို ထုတ်ခဲ့လေ၏။ မုဆိုးကြီးက ကျွန်ုပ်၏ ကင်ဒိုဓားကို မြင်သောအခါ...

“ကောင်းလိုက်တဲ့ ဓားပါလား၊ ငါ့လူ တောထဲက ရလာပြီ ထင်တယ်၊ ရွှေဒဂါးပြားတွေကော တွေ့မိခဲ့ပေါ့”

ဟု ဆိုလိုက်သောအခါ အပြန်အပျက်အလုံးစုံကို သိနေသော မုဆိုးကြီးအား ကျွန်ုပ် အံ့သြမိလေ၏။ ကျွန်ုပ်က...

“ဒီဓားနဲ့တွဲပြီး ရွှေဒဂါးပြားတွေ ရှိတယ်ဆိုတာ မုဆိုးကြီးက ဘယ်လိုလုပ်သိလဲ”

ဟု ပြောလျှင် မုဆိုးကြီးက အဝေးသို့ ရိဝေစွာ ဝေးမောကြည့်မိလေ၏။ ပြီးမှ...

“ငါ့လူ မတွေ့ခင် အဲဒီရွှေဒဂါးပြားကို ငါ တွေ့ခဲ့ပြီးပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ငါ သေချာစဉ်းစားကြည့်တော့ ဒီပစ္စည်းတွေယူပြီး မြို့ထဲထုခဲ့ရောင်းချရင် ငါတို့မိသားစု သာနိုင်ပေမဲ့ စိတ်ဆင်းရဲစရာလည်း ကြုံရလိမ့်မယ်၊ ချမ်းကြယ်ဝမှုဟာ ခံစားစံစားလို့ တောပေမဲ့ ကြာလာတဲ့အခါ ပူပူတယ်၊ ခုဆို ငါတို့မိသားစုတွေ သာ...”

သောက်ငြိမ်းလဲ။ စားဖို့ ဝတ်ဖို့ နေဖို့ စေ့ရသလို ဘာအပူမှ မရှိဘူး။ ငါ့လူ အနေနဲ့ကတော့ ရည်မှန်းချက်တွေ ခွဲနေသေးတော့ ဒါတွေ လိုအပ်ပါ ထယ်ကွာ၊ ယူသာသွားပါ”

ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။

ကျွန်ုပ် ဆုံတွေ့ရသော လူတွေ ထဲမှ မုဆိုးကြီးလာဘ ဆိုသူမှာလည်း ဆိုခါးကဲ့သို့ လူထူးလူဆန်းတစ်ဦး ဖြစ်၏။ အမှန်တကယ် သူ့နေရာ၌ ထခြားသူတစ်ဦးဆိုလျှင် လောဘ ဘူး အတောသတ်နိုင်မည် မဟုတ်။ မုဆိုးကြီးက . . .

“ငါ့လူ တောနက်ကြီးထဲ ဝင် ဘာတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ခုဝင်မယ့်တော ထဲ ရိုးမတောကြီးထဲမှာ အနက်ဆုံး နေရာပဲ။ တော်ရုံတန်ရုံမုဆိုး မပြော ခင်လို မုဆိုးရင့်မကြီးတောင် အစပ် သောက်ပဲ ရောက်ဖူးတယ်။ ငါ့လူ သွားခင်သပဆိုရင် အစပ်လောက် ခင် ငါ လိုက်ပို့ပေးမယ်၊ လပြည့်နေ သူရင် ပြန်လာပေါ့”

ဟု ဆိုလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ မုဆိုး ကြီး သတိပေးသလို တောနက်ထဲ ဝင်မီ ရိက္ခာခြောက်များ စုရ၏။ ဝင်းခရီး၌ ရခဲဖူးသော တောကြီး မှုဟောက်၏ အဆိပ်နှင့် မြားတံ ဝင်းများသုတ်ကာ အဆိပ်မြားများ ပြုလုပ်ရလေ၏။ တောထဲ၌ စီးရမည့် သောစီးဖိနပ်အား ခိုင်မာစွာ ကြီးနှင့် ပြုလုပ်ရလေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်နှင့် မုဆိုးကြီး မြီးမတောကြီးသို့ ဝင်လာကာ

မုဆိုးကြီးမှ တောနက်ကြီးအစပ်ထိ လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ် က . . .

“မုဆိုးကြီးရေ . . . ကျုပ်ကို အလုပ်မရှိ အလုပ်ရှာတယ်ပြောပြော၊ သေချင်တဲ့ကျား တောပြောင်းပဲပြော ပြော ကျုပ်ကတော့ အတွေ့အကြုံ တွေတော့ လိုချင်နေတာပါပဲ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မုဆိုးကြီးက- “ဒါပေါ့ ငါ့လူရာ . . . အပျံသင်စ ငှက်ကလေးတွေတောင် တောင်ပံ ဖြန့်ပြီး ပျံကြသေးတာပဲ။ အရေးကြီး တာ ပျံတတ်သွားရင် တိမ်လွှာကို ထိုး ဖောက်ပြီး အာကာသထဲထိရောက် အောင် ပျံနိုင်ပါတယ်။ ကဲ . . . ပျံသာ ပျံ ငါ့လူရေ”

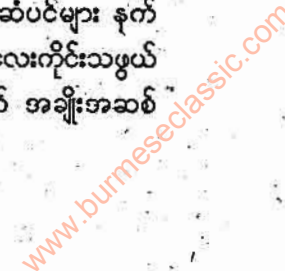
ဟု ပြောရာ ကျွန်ုပ်မှာ စိတ် အား တက်ကြွသွားမိ၏။ တောနက် ကြီးထဲ ဝင်စက ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်စနိုး စနောင့် ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ဆုံးဖြတ် ချက် ခိုင်မာစွာ ချပြီးသောအခါ ကြောက်စိတ်ဟူ၍ မရှိတော့။ မြန်မာ ပြည်မြေပုံထဲတွင် ထင်ရှားစွာ တွေ့ နိုင်သော အနောက်ရိုးမ၏ ဆန်း ကြယ်ပုံက ကျွန်ုပ် စာဖွဲ့ မမိလောက် အောင် လှပလေ၏။ လမ်းခရီး၌ ရံဖန်ရံခါ တောကြက်အုပ်လိုက် တွေ့ သလို တချို့နေရာ၌ ဝေါင်းများကို တွေ့ ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ အနားယူ မည့်နေရာရောက်တိုင်း ထိုနေရာ၏ အနံ့ကို မှတ်သားသလို သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်ပင်၌ ဓားဖြင့် အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ 'M' ဆိုတာကို ထင်ရှားစွာ ထွင်းခဲ့

လေ၏။ မုဆိုးကြီး ပြောသလိုပင် တောနက်ကြီးမှာ ရံဖန်ရံခါ၌ ညကဲ့ သို့ သစ်ပင်ကြီးများ အုပ်အုပ်ဆိုင်ဆိုင် နှင့် မဲမှောင်နေ၏။ အချို့နေရာ များဝယ် လှပသော ရောင်စုံသစ်ခွ များ ပွင့်နေသည်မှာ ကြည့်ရသူအဖို့ မျက်စိအေးဆေး၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ည ရောက်သောအခါ ကြီးမားသော သစ်ပင်ကြီးပေါ်၌ ညအိပ်စက်ရလေ ၏။ ကျွန်ုပ်အဖို့ အအိပ်မမက်သူ တစ်ဦး ဖြစ်သလို တစ်ဦးတည်းဖြစ်၍ ပိုသတိထားရပေ၏။

ထိုညတစ်ည၌ ကျွန်ုပ်မှာ အိပ် စက်ရန် သစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်သော အခါ နှာခေါင်းဝသို့ အနံ့စိမ်းတစ်ခု ရှူရှိုက်မိလေ၏။ ထိုအနံ့မှာ ထူးခြား သော နှင်းဆီအနံ့ဖြစ်ပြီး အစကနဦး ရှူခါစ၌ မွှေး၍ အေးမြသွားသလို ထင်ရပြီး ကြာကြာရှူမိသောအခါ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ပူဆင်းသွားလေ ၏။ မကြာမီအချိန်တွင်းမှာပင် ကျွန်ုပ်၏ မျက်ခွဲများ လေးလံနေပြီး အိပ်ချင်စိတ်က တားမရအောင် ဖြစ် ခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲဝယ် ဝေဝေ ဝါးဝါး ရှိနေခိုက် အသံတစ်သံ ကြား လိုက်ရလေ၏။

“မောင်တော် . . . မြန်မားလေ မောင်တော်ကို မျှော်နေတာ ကြာ ပေါ့၊ မြန်မားနဲ့ မောင်တော် လိုက်ခဲ့ပါ”

ဟူသော မိန်းမပျိုတစ်ယောက် ၏ အသံနှင့်အတူ ဆံပင်များ နက် မှောင်ရှည်လျားပြီး လေးကိုင်းသဖွယ် နှုတ်ခမ်း၊ ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအဆစ်

အောင်တင်လှပကာ ထာဘီရင်လျား
နှင့် အမျိုးသမီးကို တွေ့လိုက်ရ၏။
ကျွန်ုပ်က...

“နေပါဦး... ခင်ဗျားကို ကျုပ်
မသိဘူး။ ကျုပ်ကို ခင်ဗျားက ဘာ
ကြောင့် စောင့်နေရတာလဲ”

ဟု ဆိုလျှင် အမျိုးသမီးငယ်က
အသံလွှင့်လွှင့်လေးနှင့် ရယ်မော
လေ၏။ သူမ ရယ်လိုက်တိုင်း မျှစ်စို့
ပမာ ရုန်းကန်ထွက်နေသော သူမ၏
ရင်သားများ လှုပ်ခါသွားသောကြောင့်
ကျွန်ုပ်မှာ ရင်ထဲ၌ ရေငတ်သလို
ခြောက်ကပ်သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်က-

“နေစမ်းပါဦး... ခင်ဗျားမှာ
ဝတ်စရာအင်္ကျီ မရှိဘူးလား၊ ဘာလို့
ထာဘီရင်လျားနဲ့ ကျုပ်ဆီ လာတာလဲ”

ဟု ပြောသောအခါ အမျိုးသမီး
က ထပ်မံရယ်ပြန်၏။ ပြီးမှ သူမက-

“မောင်တော်ရယ်... မြန်နန်း
နောက်ကို လိုက်မှာသာ လိုက်ခဲ့ပါ”

ဟူသော အသံမှာ ကျွန်ုပ်နား
ထဲ သံလိုက်ဓာတ်တစ်ခု ထည့်ထား
သလို သူမ ဆွဲခေါ်ရာသို့ လိုက်ပါ
သွားခဲ့ရလေ၏။ အမျိုးသမီးငယ်၏
နောက်သို့ ကျွန်ုပ် လိုက်ပါခဲ့ရာ
မကြာမီ ရေတံခွန်ကြီးကို ဘွားခနဲ
တွေ့လိုက်ရ၏။ ထိုရေတံခွန်ဝယ်
‘မြန်နန်း’ ဟု ခေါ်သော အမျိုးသမီး
ငယ်ကဲ့သို့ လှပသော မိန်းမငယ်လေး
များ ရေကစားနေတာကို တွေ့ရလေ
၏။ လရောင်အောက်ဝယ် လှချင်
တိုင်း လှနေကြသော မိန်းမပျိုလေး
များကို ကြည့်ကာ ကျွန်ုပ်မှာ တဒင်

မိန်းမောသွားလေ၏။
“မောင်တော် ရေအတူချိုးရ
အောင်လေ”

ဟု ဆိုကာ မြန်နန်းမှ ကျွန်ုပ်၏
အဝတ်အစားများကို ချွတ်ပေးလေ
၏။ ရေချိုးနေကြသော မိန်းမပျိုလေး
များက ကျွန်ုပ်နှင့် မြန်နန်း အပြုအမူ
ကို မြင်သောအခါ ခိုးခိုးခပ်ခပ် ရယ်
ကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ အနည်းငယ်
ရှက်သွားပြီး...

“ရပါတယ်... ကျုပ်ဖာသာ
ကျုပ် ချွတ်ပါမယ်”

ဟု ဆိုလျှင် မြန်နန်းက...

“အို... မောင်တော်ကလည်း
အဲဒီလောက်ကြီး မြန်နန်းအပေါ်
မစိမ်းပါနဲ့”

ဟု ဆိုကာ သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်
မှာ ကျွန်ုပ်ခန္ဓာကိုယ်နှင့် နီးကပ်လာ
၏။ ကျွန်ုပ်အဖို့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါဖူးမျှ
‘မ’သတ္တဝါ၏ အတွေ့အထိကို မခံ
စားဖူး၍ ယခုကဲ့သို့ ပြုမူသောအခါ
ကျွန်ုပ်အသားများ တဆတ်ဆတ်
တုန်ရီနေလေ၏။ မြန်နန်း၏အလှမှာ
ပုရိသ ယောက်ျားသားတစ်ဦးအဖို့
ရင်ခုန်ရုံတင်မက ရှုလောက်အောင်
ဖြစ်သွားနိုင်လေ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ရေချိုးနေ
သော မိန်းမပျိုတစ်သိုက်မှ ကျွန်ုပ်နှင့်
မြန်နန်းအား ရေထဲသို့ တွန်းချလိုက်
လေ၏။ မြန်နန်းမှာ ကြောက်လန့်
သလိုဖြစ်ကာ ကျွန်ုပ် ခန္ဓာကိုယ်ကို
တင်းကြပ်စွာ ပွေ့ဖက်ထားလေ၏။
ရေထဲသို့ နှစ်ဦးသား ဖက်လျက်

ပြုတ်ကျသွားသော ကျွန်ုပ်အား
ရေချိုးနေသော မိန်းမပျိုများ ရေ
မောနေစဉ်မှာပင် တောခြောက်
ကဲ့သို့ တပြောင်းပြောင်း၊ တဖိုင်းနို
နှင့် ဆူညံစွာ အော်ဟစ်သံနှင့်အ
ခွေးပေါင်သံများလည်း ကြားရ
၏။ ကျွန်ုပ်ရှေ့၌ ရေချိုးနေသော
မြန်နန်း အပါအဝင် မိန်းမငယ်များ
ရုတ်တရက် ထူးဆန်းစွာ ပျောက်
သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း နှာခေါ
ထဲသို့ ရနံ့တစ်ခုရပြီး မေ့မြောသ
ကာ တစ်စုံတစ်ဦး လှုပ်နှိုးမှ သတ်
လာပြီး မျက်စိဖွင့်ကြည့်မိလေ၏။

“ငါ့လူ တော်တော်မှ ပျော်ခဲ့ရ
အတွေ့ကြုံသစ်တွေကော ရခဲ့
ဟူသော အသံကြောင့်
ကြည့်လိုက်ရာ မုဆိုးကြီး ဦးထား
နှင့် မုဆိုးအချို့ကို တွေ့ရလေ၏။

“ငါ့လူနဲ့ ချိန်းထားတာ လပြ
နေလေ။ သတ်မှတ်ချိန် ရော
မလာတာနဲ့ အနီးနားတစ်ဝိုက်
မုဆိုးတွေ အကူအညီတောင်း
လိုက်တာလာ၊ ကံသိပေလို့ပေါ့
ငါ့လူက မုဆိုးပညာတော့
ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ခုလို တောကြမ်း
ရောမရမ်းရဘူး။ ဒီအထဲမှာက
အတွက် အားလုံး သေမင်းတွေ
ဟူ၍သာ ဆိုလိုက်လေ
သတည်း။

(ရှေ့လဆယ်)

တာတော်

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် ဆရာမ ဒေါက်တာစောယုနွယ်က ဆောင်ရွက်ပေးနေပြီ

၁။ အမိအဘတွေက ကိုယ့်သားသမီးတွေကို ဆင်းစီးမြင်းရုံပြီး ဘဝခရီးတစ်လျှောက် ပန်းခင်းတဲ့လမ်းကို လျှော့ဇာတ်လှမ်းစေချင်တာ မေ့တာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်သားသမီးလေးတွေကို ကံတတာမြင့်မားစေတဲ့ ရက်တွေ၊ နေ့တွေမှာ မွေးစေချင်ကြပါတယ်။ အဲဒီလိုကိစ္စတွေဖြစ်ခဲ့ရင် ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ်လဲမှာ သင့်လျော်တဲ့ မွေးရက်ကို တွက်ချက်လိုက်ပါ။

မွေးရက်ရွေးခြင်း

၂။ မွေးလာတဲ့ကလေးအတွက် မွေးသည့်အချိန်မှစလို့ လူမှုရေးပညာရေးတွေ ကောင်းစေဖို့ ဆောင်ရွက်ပေးပြီး မျက်နှာမြင်ချစ်ခင်စေ၊ နာမည်ကြားရုံနှင့် လူတိုင်းက ပြုစေမယ့် နာမည်ကောင်းတွေကို ရွေးလိုက်ပါ။

ကလေးအမည်ပေးလွှာ

၃။ မင်္ဂလာမောင်မယ်တို့အတွက် နေ့ကောင်းနဲ့ရက်သာကိုရွေးပြီး တစ်သက်မခွဲ ရွှေလက်တွဲရမယ့်အဆောင်-

မင်္ဂလာရက်မြတ်လက်ထပ်ရက်ရွေး

၄။ အလုပ်ကြီးအကိုင်ကြီး ဆိုင်ကြီးကနားကြီးတွေအတွက်

လုပ်ငန်းအမည်ပေး

၅။ ငွေကြေးအဆင်ပြေလို့ အိုးအိမ် အသစ်ဆောက်မယ့်အခါ။

အိမ်ဆောက်ပနွက်တင်မင်္ဂလာ

၆။ နာမည်ကျော်ကြား လူသိများပြီး ဝင်ငွေကောင်းစေမယ့်

အနုပညာရှင်တို့၏ အမည်ပေးလွှာ

စသည့်အကြောင်းအရာတို့ကို စနစ်တကျ တွက်ချက်ဆောင်ရွက်ပေးနေပါပြီ။ နယ်မှ ဆောင်ရွက်လိုသူများ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်ခဲ့ပါလျှင် စာတိုက်၊ မော်တော်ကား စသည့်ရောက်ရှိမည့် လမ်းကြောင်းများနှင့် ပြန်လည်ပေးပို့နေပါပြီ။

ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြပါစေ

ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်- ၂၀၅(က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ ဗြိသစ်(ဂ)

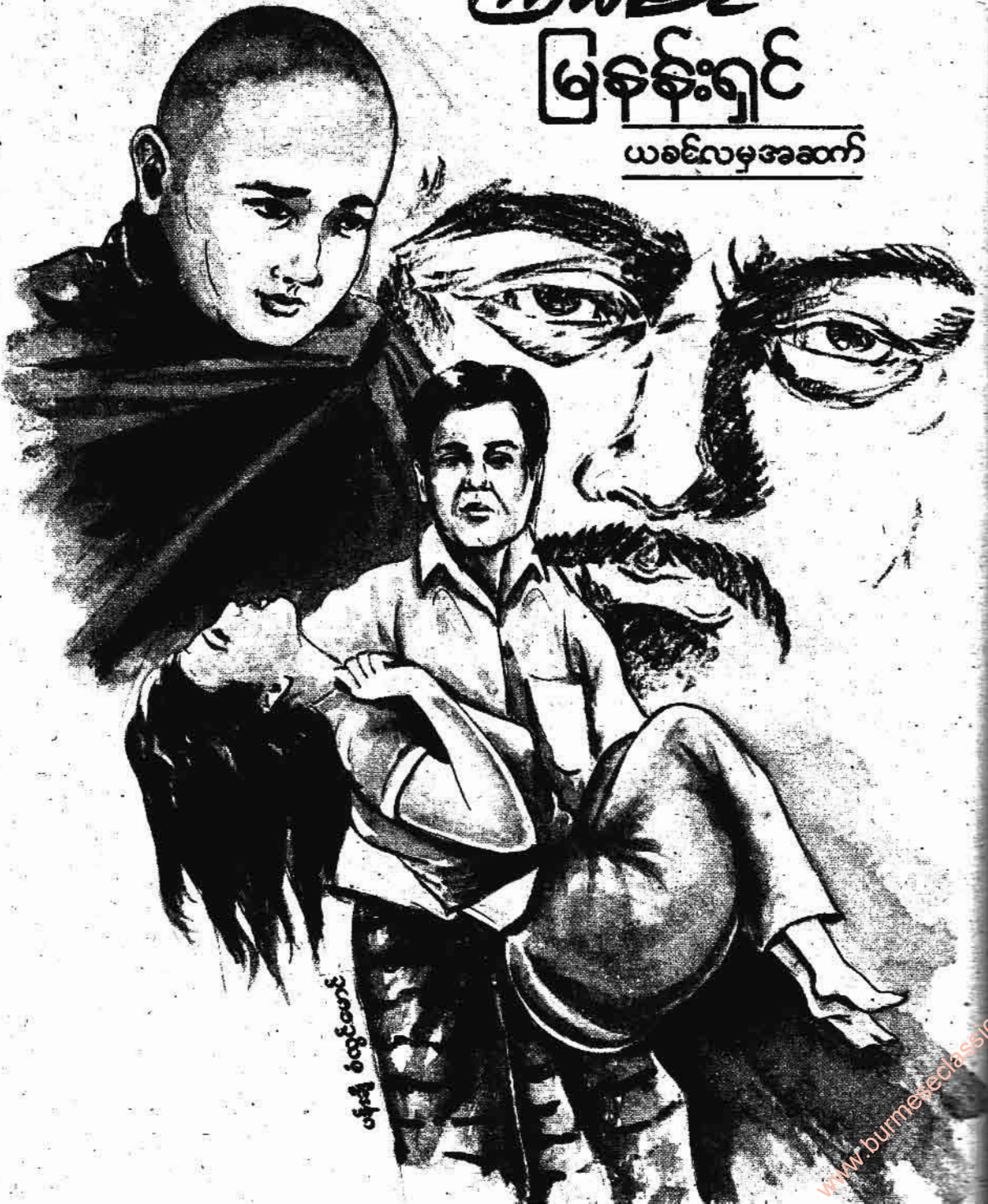
ဘုရင့်နောင်မြို့သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ဖုန်း-၀၁-၆၄၃၀၃၀

ပစ္စုပ္ပန်အတွက် တစ်ခါ

မြန်မာ့ရုပ်ရှင်

ယခင်လမှအဆက်

ဒေါ်အောင်စန်းစု

ကန္တီရုဒိုးကောင်းကင်မှ

ကြယ်စင်

မြန်မာ့ရှင်

(ယခင်လမှအဆက်)

အခန်း(၄)

ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နှင့် ရွာဦးကျောင်း မှ ပြန်ရောက်လာသော ဦးဘစိန်ကို ကြည့်ပြီး အိမ်နီးချင်းများကပါ ဝမ်းသာ နေကြသည်။ ဆရာတော် ဆေးကုသ ပေး၍ ပျောက်ကင်းလာသည်လို့ပဲ ထင်မြင်ထားကြလေသည်။

သင်းမြ ဖိုးတူးကို အသာလက် တို့ကာ ခေါ်လိုက်တော့သည်။

“ကိုဖိုးတူး ဆရာတော်က ရှင် ချက်ချင်းကျောင်းကိုလာရမယ်တဲ့”

“ဟေ ... ဟုတ်လား”

ကမန်းကတမ်း ပုဆိုးခေါင်း ပေါင်းကာ သင်းမြနှင့်အတူ လိုက်ပါ လာခဲ့သည်။ လမ်းလျှောက်ရင်း သင်း မြက အဖြစ်အပျက်အလုံးစုံကို ပြော လာခဲ့တော့သည်။

“ငါထင်တော့ ထင်နေတာ။ နင့် အဘ တောကပြန်လာပြီးကတည်းက မူပျက်နေတာ ဘာရယ်လို့ မမှန်းဆ တတ်လို့သာ”

“ဟုတ်ပေတော်။ ဆရာတော်လို ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရှိနေလို့သာပေါ့”

“ဟိုရောက်ရင် ဆရာတော် ဘယ်လိုမိန့်မယ်မသိဘူး”

“ရှင်ကို ကတိတွေ၊ ဘာတွေ တောင်း သစ္စာပြုခိုင်းမယ်ထင်တယ်”

သင်းမြကတော့ နဂိုကတည်းက အသောက်အစားကင်းသောယောက်ျား အပေါ် သိပ်တော့မစိုးရမိပေ။ လင် မယားနှစ်ယောက် ကျောင်းထဲဝင် လိုက်တာနှင့် ...

“ဆရာတော်က တစ်ခါတည်း ကျောင်းပေါ်တက်ခဲ့ပါတဲ့”

ကျောင်းသားလေးက ဆီးပြီး ပြောလိုက်၍ ဆရာတော်ရှိရာ ကျက် သရေခန်းသို့လာခဲ့ကြတော့ သည်။ ဆရာတော်ကို ဝတ်ချကန်တော့ပြီး သည်နှင့် -

“အိမ်း ... ငါ့မှာလည်း နင်တို့ မိသားစုအပေါ် ကယ်တင်ရဖို့ တာဝန် ဝတ္တရားရှိလို့ နင်တို့မိသားစုအတွက်ငါ ဝေတာထဲဝင်ပြီး အလုပ်စခန်းဝင်ပေးရ ဦးမယ်”

“ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်ဘုရား”

“ကဲ ... ဒကာဖိုးတူး ရှေ့တိုး၊ အခုချိန်ကစပြီး ဒကာ ဒီပရိတ်ကြီးကို ဝတ်ဆင်ရမှာဖြစ်တယ်။ ကျုပ်ဘက်က ချွတ်လို့ အမိန့်မလာမချင်း မချွတ်ကြရ ဘူး။ အသစ်လဲလှယ်ဖို့အကြောင်းရှိရင်

လာလျှောက်တင်ကြကြားလား”

“တင်ပါ့ဘုရား”

“နောက်တစ်ခုက ဒီကြိုးကို ဝတ်ဆင်ချိန်ကစပြီး ကံငါးပါးထဲက တစ်ပါးလို့မဖြစ်မှာ။ အဲဒါကို မင်းကတိ ပေးမှ ဖြစ်မယ်”

“တပည့်တော် ထိန်းနိုင်ပါတယ် ဘုရား”

“ကောင်းပြီ။ ဒီကိစ္စက ပေါ့ပေါ့ တန်တန် ကတိပေးလို့မရဘူး။ ဒကာ တို့အသက်နဲ့အမျှ အရေးကြီးလို့ ကတိ သစ္စာပြုခိုင်းတာပါ”

“တင်ပါ့ဘုရား။ တပည့်တော် ရဲရဲကြီးသစ္စာပြုပါတယ်”

“ကဲ ... ဒါဆို ဘုရားဝတ်ပြု ဆုတောင်းသစ္စာပြုပေတော့”

သည်လိုနှင့် ကိုဖိုးတူးတစ်ယောက် သူတို့မိသားစု အနာဂတ်တစ်လျှောက် အေးချမ်းဖို့ စောင့်ထိန်းရပေမည်။

မိသားစုကိုယ်စီ ပရိတ်ကြီး အဟန့်ကြောင့်ပဲဖြစ်မည်။

ဦးဘစိန်ပင် အိပ်မက်များမမက် တော့ပေ။ အိပ်ရေးဝဝလင်လင် အိပ် စက်ရသဖြင့် ချောင်ကျနေသော မျက် နှာလေးမှာ မျက်နှာဖုံးတပ်ပြီး ပေါ်လာ

သကဲ့သို့ ပြည့်ပြည့်ဝဝနှင့် ကြည်လင် လို့နေသည်။

ယောဂီပုဆိုးနှင့် အကျီကို လဲ လှယ်ဝတ်ဆင်ကာ ဆရာတော်အား ကတိပေးထားသည်အတိုင်း ဥပုသ် သီလကိုသာ မြဲမြံစွာ ဆောက်တည် လေသည်။

အခန်း(၅)

လေတဖြူးဖြူးနှင့် ရွာဦးစေတီ၏ ဆည်းလည်းသံ တချင်ချင်ကကျယ် လောင့်စွာ မြည်နေပေသည်။

နံနက်အရုဏ်တက် ကျီးမနိုးမီ ရွာဦးစေတီရှေ့မှာ ဆရာတော်၏အစီ အမံဖြင့် အုန်း၊ ငှက်ပျော၊ ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက်၊ သစ်သီး၊ ဆွမ်းခဲ ဖွယ် စုံလင်စွာဖြင့် ဆက်ကပ်လှူဒါန်း ပူဇော်လေသည်။ ညကတည်းက မိသားတစ်စု အိမ်မပြန်ဘဲ ဆရာ တော်ကျောင်းမှာပင် ဝေယျာဝစ္စကူညီ လုပ်ဆောင်ရင်း ကျောင်းဝင်းထဲမှာပင် အိပ်စက်ကြလေသည်။

ဆရာတော်မှ ဦးဆောင်ကာ လှူဒါန်းဖွယ်အစုစုကို ရှေ့မှာထားကာ ဆရာတော်၏နောက်မှာ သားအဖ တစ်တွေ တန်းစီထိုင်ကာ ရိုခိုးဦးချကြ လေသည်။

ဆရာတော်၏ အောင်မြင်ခံ့ညား သောအသံက တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

“နမောတဿ ဘဂဝတော၊ အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမောတဿ ဘဂဝတော၊ အရ ဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမောတဿ ဘဂဝတော၊ အရ ဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ...။

ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံစော် အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ အသရေ တော်အနန္တ၊ အဆင်းတော်အနန္တ၊ အချင်းတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော စကြဝဠာကမ္ဘာမြေ မိုးဖြန်းဖြန်း ဖြိုးမျှ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သုံးလောကထွတ် ထား ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား သက်တော်ထင်ရှား ရှိဘိသကဲ့သို့ ဒကာဦးဘစိန် မိသားစုမှ အမှူးပြု၍ အုန်း၊ ငှက်ပျော၊ ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက် ဖက်စုံလင်စွာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆွမ်း ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်အရသာနှင့် သောက် တော်ရေ၊ သုံးတော်ရေ၊ မျက်နှာသစ် တော်ရေများလည်း ဆက်ကပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား၊ မေတ္တာရှေ့ထား ကြ ရောက်၍ အလှူခံတော်မူပါ။ ဘုဦးပေး သုံးဆောင်တော်မူပါအရှင်မြတ်ဘုရား။ ယနေ့ယခု ပြုလုပ်သော ကုသိုလ် ကောင်းမှုအစုစုကို အသိအမှတ်ပြု တော်မူပါ အရှင်သူမြတ်ကြီးဘုရား။

တပည့်တော်သည် ဒကာဦးဘ စိန်မိသားစုကိုယ်စား လျှောက်ထား အပ်ပါသည်။ ၁၃၆၈ ခုနှစ်၊ တန်ခူး လဆန်း --- နေ့မှစ၍ ကိုးရက်တိုင် တိုင် အနန္တသုဝေဠီကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်း ပြီး ဂုဏ်တော်ပုတီး ၁၀၈ ပတ်ကို နေ့စဉ် သရဏဂုံသုံးပါးဆောက်တည်၊ ငါးပါးသီလ (သို့) ရှစ်ပါးသီလခံယူကာ ဆက်ကပ်လှူဒါန်း ပူဇော်ကျင့်ကြံပွား များ အားထုတ်ပါမည်။

ထိုအမိဋ္ဌာန်ကုသိုလ်တို့အား ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာ

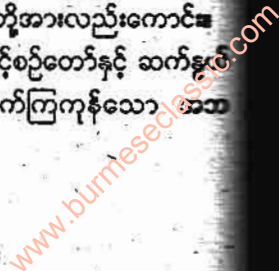
အမှူးထား၍ အောင်ငါးပါး၊ မွေဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါးဝိဇ္ဇာ၊ သံဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ ရှစ်သောင်း၊ ဆရာအပေါင်းတို့အသိ သက်သေအရာ၌ တည်ပါစေသော။

ထွက်ရပ်ပေါက် အတွင်းစခန်း၊ အပြင်စခန်းတို့တွင် သာသနာပြုစောင့် ရှောက်ကြကုန်သော ဗားမဲ့ဆရာ တော်၊ အဘရက္ကန်းစင်ဆရာတော်၊ ရာကျော်ဆရာတော်၊ တပင်ရွှေထီး ဆရာတော်၊ ရှင်အဇ္ဇဂေါဏဆရာ တော်၊ ရှင်မထီးဆရာတော်၊ အန္တေ ဝါသီက ဆရာသမားအပေါင်း၊ ကမ္ဘာ ဌာနိက ဆရာသမားအပေါင်း၊ အဘ ပထမံဘိုးဘိုးအောင်၊ အဘအောင်မင်း ခေါင်၊ ပထမံပေါက်ဂိုဏ်း၊ ဂိုဏ်းစဉ် အကြော် ပုဂ္ဂိုလ်မော်တို့အားလည်း ကောင်း၊ ငါးဦးဆရာ ပွားများရှာလေ့၊ ဈာန်အားဖြင့်၊ မွေကြကုန်သော တပ သာအကျော် ဈာနမော်တို့အားလည်း ကောင်း၊ မန္တ၊ ဂန္တ၊ ဝေဒဈာန၊ လော ကီရ၊ လောကုတ္တရာ ရှိကြကုန်သော အနန္တဂိုဏ်းဝင် ကျေးဇူးရှင်တို့အား လည်းကောင်း။

ထက်မိုးစံပျော် မြတ်ဘိုးတော်၊ သိကြားမင်းနှင့် တေရဠ၊ ဝိဂ္ဂဠက၊ ဝိဂ္ဂ ပက္ခ၊ ကုဝေရ သာသနာတော်စောင့် နတ်မင်းအပေါင်းတို့အားလည်းကောင်း အသိသက်သေအရာ၌ တည်ပါစေ သော်။

ဣန္ဒာ၊ သက္ကာ၊ သူရဿတီ၊ စန္ဒီ ဟုမိသွာ မဟာဝိဿနီ၊ တန်ခိုးလှ ပေါ် ဂေါရဝိနိန အစရှိသော ဝိဇ္ဇာစော် ကျီ တပသီတို့အားလည်းကောင်း။

ဤကျင့်စဉ်တော်နှင့် ဆက်နွှတ် ၍စောင့်ရှောက်ကြကုန်သော အဘ

ဆရာတော်မြတ်ဘုရားအပေါင်း။ အဘ
ရှင်ရသေ့အပေါင်း။ သိုက်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊
ဇာတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပိုင်းဆိုင်ရာ
အပေါင်းတို့ အသိသက်သေအရာ၌
တည်ပါစေသော။

ထိုသစ္စာ မကျိုးမပေါက်ခဲ့သည်ရှိ
သော် ဒကာဦးဘစိန်မှ မသိနားမလည်
၍ ကျူးလွန်ခဲ့သော ဘုမ္မိစည်းဝင် မြွေ
သတ္တဝါမင်းအပေါင်းတို့ ကောင်းရာမွန်
ရာ ဘုံဘဝရောက်၍ ကုသိုလ်ကောင်း
မှုရပါစေသော်။

အပြစ်ကြွေးများရှိလျှင် ကြေပါ
စေသော်။

ဘုမ္မိစည်းဝင် ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့
သင်တို့ကိုယ်စားလှူဒါန်းပေးသော
အနန္တသုခဝင်းပွဲအား မေတ္တာရှေ့
ထား ကြွရောက်၍ အတူတကွ ကောင်း
မှုယူတော်မူလှည့်ကြပါကုန်လော့။
အမျှ ... အမျှ ... အမျှယူ၍ သာဓု
... သာဓု ... သာဓု ခေါ်ဆိုကြပါကုန်
လော့”

ဆရာတော်မှ ဦးဆောင်ရွတ်
စက်ကာ ဦးဘစိန်မိသားစုက ရှိခိုး
ပူဇော်၍ အဓိဋ္ဌာန်အလုပ်စခန်းဝင်ကြ
လေသည်။

နံနက်မိုးမလင်းခင် အရုဏ်ချိန်
ဖြစ်၍ လေနုအေး၏အအေးဇာတ်နှင့်
အမှောင်ထုကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်
ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေစဉ် ...

တရှူးရှူး၊ တတို့တို့နှင့် မြွေတွန်
သံများကြားရလေသည်။

ဆရာတော်မှ ...

“ဒကာတို့အားလုံး လုံးဝမျက်
ထုံး မဖွင့်ကြပါနဲ့။ ကိုယ့်စိတ်အာရုံကို
မြတ်စွာဘုရားကိုသာ ညွှတ်ကိုင်ပူဇော်

၍ ပုတီးစိပ်မပျက်ကြပါစေနဲ့။ သတိရှိ
ပါစေ။ သတိရှိကြပါစေ”

အမှန်တကယ်မှာ ...

ကြောက်မနန်းလီလီ မြွေတို့
သည် ဘုရားလာဖူးကြခြင်းဖြစ်ပေ
သည်။ ဝါကျင်ကျင်မီးသီးလုံးနယ် မီး
လုံးလေးများ အမှောင်ထုအတွင်း
တရွေ့ရွေ့လှုပ်ရှားသွားနေပုံက ရုတ်
တရတ်မြင်ရပါက နာနာဘာဝတို့ သွား
လာနေသကဲ့သို့ပင် ဖြစ်တော့သည်။

နံနက်အရုဏ်ဆွမ်းအတွက် အုန်း
မောင်းခေါက်လေမှ ဆရာတော်က
အလုပ်စခန်းသိမ်းစေတော့သည်။

“ကဲ ... ရန်သူကို စိတ်ဆွေဖွဲ့
ပေးပြီးပြီနော်။ ကိုယ့်ဘက်က စည်းလုံး
ဖို့လိုတယ်ဟေး ပေါ့ပေါ့ဆဆမနေကြ
နဲ့။ အနန္တငါးပါးဂုဏ်နဲ့ ဘုရားဂုဏ်
တော်ကို နှုတ်ရော၊ ကိုယ်မှာပါမပြတ်
လပ်စေနဲ့။ သတ္တဝါကယ်တင်တယ် ဆို
တာ ဒီလိုကယ်တင်ရတာပဲ။ နို့ဖို့ မင်း
တို့ထံဝင်စားတာ တကယ့်လူသားရင်
စစ်မဟုတ်ဘဲ မြွေစင်စစ်မွေးလာခဲ့ရင်
အကုန်ဒုက္ခရောက်ကုန်မယ်။ ဒါကိုသိ
လို့ ကျုပ်က နှစ်ဖက်စလုံးအေးချမ်းဖို့
စီစဉ်ပေးရတာပဲ။ နေ့စဉ်ကတော့
ဒကာစိန် ဒီမှာအလုပ်လာလုပ်ပေးရ
မယ်နော်”

“တင်ပါ့ဘုရား”

“အေး ... နင်တို့လည်ပင်းမှာ
ရှိတဲ့ ပရိတ်ကြီးကတော့ ဘယ်အခါမှ
မချွတ်ရဘူးနော်”

“တင်ပါ့ဘုရား”

“အေး ... သွားကြ၊ သွားကြ
ငါလည်းဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး အလုပ်
စခန်းဝင်ရဦးမယ်”

သားအဖလေးဦး သေသေချာ
ချာ ရိုသေဝပ်တွား ကန်တော့လိုက်
တော့သည်။

“အိမ်း ... သာဓု ... သာဓု၊
သာဓု ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းကြ
ပါစေ”

အခန်း(၆)

“အစ်မရေ ... ဆရာတော်ရှိနေ
ပေလို့သာနော်။ မနက်က မြွေတွေ
အသံပေးတာ ကြောက်စရာ”

“ဟုတ်ပ ... ကိုယ့်ဘာသာဆို
လန့်အော်မိမှာပဲ”

ညီအစ်မနှစ်ဦး မနက်စောစော
ကအဖြစ်ကို စားမြုံ့ပြန်နေခြင်းဖြစ်
သည်။

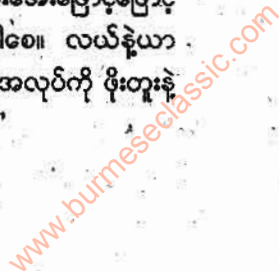
“ဪ ... ကုသိုလ်လုပ်ရင်း
အမှေ့ကိုသတိရလိုက်တာ။ ကြောက်
စရာမရှိ တွေးကြောက်မိတော့ အမှေ့
ခမျာ ကံဆိုးရရှာတယ်”

သင်းမြကတော့ စိတ်မကောင်း
ကြီးစွာ အမှေ့ကိုတမ်းတနေမိသည်။

“ဒီလိုလည်း ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ။
အမှေ့ရတာကြောင့် စဉ်ကြေးရှိလို့ဆပ်ရ
တယ်မှတ်။ သေနေစေရင် ကြံဖန်သေ
ရတာပဲဦးမရယ်။ အဲဒီလို တွေးကြည့်
လိုက်နော်”

‘နင်းမြ’က သင်းမြခေါင်းလေး
ကို ပွတ်သပ်ရင်း နှစ်သိမ့်ရှာသည်။

“အဘကိုလည်း ဘာသာရေး
အလုပ်ကို စိတ်အေးအေးမြောင့်မြောင့်
တန်းတန်း လုပ်ပါစေ။ လယ်နွဲ့ယာ
ကိစ္စ၊ ထင်းခုတ်တဲ့အလုပ်ကို ဖိုးတူးနဲ့
အစ်မပဲ လုပ်မယ်”

“အဲဒါမယ် ... ညီမလည်း လုပ် နိုင်ပါတယ်။ ကိုယ်နိုင်တာ ကိုယ်လုပ် မယ်လေ”

“အလိုလေး ... ရှင့်မှာ မပေါ့ မပါးနဲ့ဟာ”

နှင်းမြက စိုးရိမ်တကြီး ပြောပြန် ရာ သင်းမြခမျာ တခစ်ခစ်ရယ်မောပြီး

“အမယ်လေး ... အစ်မရယ်၊ ကျုပ်က ခုမှ အိပ်မက်တယ်ပဲပြောရ တာပါ။ ဘာမှမသေချာသေးပါဘူး”

“ဟဲ့ ... ဆရာတော်နှုတ်က ဖွင့်ပြောမှတော့ နင့်ကိစ္စသေချာလို့ ပေါ့”

“ဟိ ... ဟိ အဲလိုဆို ရှက် တောင်ရှက်လာပြီ”

“ရှားတူးတူးပေါတောတော လုပ် မနေနဲ့။ ဘုရား၊ တရားအလုပ် မမေ့နဲ့ နော်။ ငိုညီမလေးက အရေးကြီးတယ်”

နှင်းမြ၏ စိုးရိမ်သံလေးကြောင့် သင်းမြပင် ကိုယ့်ဘာသာစိုးရိမ်သော ကစိတ် ဝင်မိပြန်သည်။

“ဟုတ်ပါရဲ့။ တကယ်တော့ ဘယ်လိုအကောင်လေး မွေးမလဲမသိ ဘူးနော်”

“ရွတ် .. ခုကတည်းက စကား ပေါက်ကရမပြောပါနဲ့ဆို။ ကောင်းတာ ကိုပဲတွေ့။ ကောင်းတာကိုပဲလုပ် ဟုတ် ပြီလား”

“ဟင်း ... ဟင်း အစ်မနဲ့ကိုဖိုး တူးက တစ်လေသံတည်းပဲနော်။ မုန့် ဆီကြော်က ဘယ်နေမှန်းမသိသေးဘဲ နဲ့ ဟင်း ... ဟင်း”

“တယ် ... ဒီကောင်မလေး တော့”

နှင်းမြက ချစ်စနိုးလက်ရွယ်၍

ထုမည်ဟန်ပြင်နေစဉ် သင်းမြက နေ ရာမှ လှစ်ခနဲပြေးလေပြီ။

အခန်း(၇)

ရွာဦးစေတီသို့ ဦးဘစိန်အလုပ် စခန်းဝင်ဖို့လာတိုင်း နေ့စဉ် နွားနို့တစ် ပိဿာယူလာပြီး အင်တုံကို သန့်ပြန် နှောင့်ဆေးကြောပြီး ဘုရားရင်ပြင် အနောက်ဘက်မှာ ချထားပေးရသည်။

“အာဟာရနဲ့ ဒါနပြုတာလည်း ကုသိုလ်ပဲ ဒကာစိန်ရဲ့”

ဟု ဆရာတော်က မိန့်ထားလေ သည်။

ဘုရားဝတ်ပြုချိန် အတော်လေး အချိန်ရလာပြီဆိုလျှင် လျှောခနဲ၊ လျှောခနဲ အသံကကြားနေရသည်။ ဆရာတော်က မျက်လုံး လုံးဝဖွင့် မကြည့်ရဟု မှာကြားသဖြင့် လုံးဝမဖွင့် ရဲပေ။

ကိုယ့်အလုပ်ကိုသာ အာရုံကို အမိအရယူကာ ပုတီးစိပ်မမှားအောင် တဂျောက်ဂျောက်စိပ်ရတော့သည်။

အိမ်သို့ပြန်ရောက်ချိန်မှာတော့ နွားနို့လုံးဝမကြိုက်သော သင်းမြတစ် ယောက် နို့ကျပြီးထည့်ထားသော ချိုင့် ကိုကိုင်ကာ အားရပါးရသောက်နေ လေသည်။

ဦးဘစိန်ကတော့ သဘော ပေါက်လိုက်သည်။ သင်းမြခန္ဓာကိုယ် ထဲရောက်နေသည့် သတ္တဝါက သွေး တောင်းသလိုတောင်းနေ၍ ဖြစ်ပေ မည်။ သမက်ဖြစ်သူ ဖိုးတူးက သူ့ကို လှမ်းမြင်၍ ...

“အဘ ပုတီးစိပ်ပြီးလာပြီလား”

“အေးဟေ့ ... မနက်ခင်းတစ် ပိုင်းတော့ ပြီးလာပြီ။ ကျန်တာအိမ်မှာ ဆောင်ရွက်ရမှာ”

“အဘရော နို့သောက်ပါလား။ သက်သတ်လွတ်ဆိုပေမယ့် နို့ကတော့ သောက်ခွင့်ရှိမှာပါလေ”

“မသောက်တော့ပါဘူးကွယ်။ အိမ်ကငါ့သမီးရယ်၊ ဘုရားဖူးလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရယ်ပဲ ဝဝလင်လင်သောက် ရဖို့အရေးကြီးတယ်”

“ဟုတ်ပဲ အဘရယ်။ ဒီတစ် ခေါက်နို့ကတော့ ရောင်းဖို့အခွင့်မသာ ဘူးဗျ။ အာဟာရဒါနနဲ့ပဲ ပြီးတော့မှာ”

“ဒါလည်း ကုသိုလ်ရတာပဲ ကွယ်”

“ဟဲ့ ... နှင်းမြတစ်ယောက် ကော”

သမီးကြီးကို မမြင်တွေ့၍မေး ခြင်းပင်။

“ယာထဲမှာ ဟင်းရွက်စွယ်နို့ အဖော်ကောင်းလို့ပါသွားလေရဲ့”

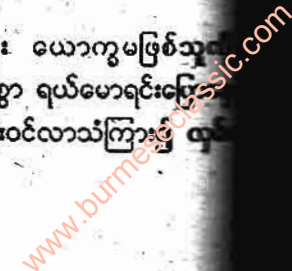
“အေး ... ငါ့အတွက်နဲ့ သား သမီးတွေ ပင်ပန်းနေကြပြီ။ ဒီကိုးရက် ပြီးရင် အရင်ကလို လယ်နဲ့ယာအလုပ် ကူလုပ်ပေးပါမယ်ကွယ်”

“ဟာ ... အဘ၊ အေးအေး ဆေးဆေး ဘုရားအလုပ်လုပ်ပါ။ တူနဲ့ တော်တို့မောင်နှမ နိုင်ပါတယ်ဗျ”

“ဒါတော့ဒါပေါ့။ ကိုယ်နိုင်တဲ့ တော့ ထမ်းချင်သေးတာပဲ”

“ဟား ... ဟား။ အဘ တော့ စံပဲ”

ဖိုးတူး ယောက္ခမဖြစ်သူ သဘောကျစွာ ရယ်မောရင်းဖြင့် စဉ် လှည်းဝင်လာသံကြား၍ ထွက်

ကြည့်စဉ်

“အစ်မပြန်လာတာပါလား”

“ဒီနေ့ အစ်မပြန်လာတာ စော
ထိုက်တာ”

သင်းမြဝါ ကမန်းကတန်းထကာ
နှင်းမြသယ်ဆောင်လာသော ပွား
ရွက်တောင်းကို လင်မယားနှစ်ဦး ဝိုင်း
တူသယ်ဆောင်ပေးလိုက်သည်။

ဦးဘစိန်ကတော့ နှင်းမြကိုလှမ်း
ကြည့်ရင်း ...

“ဟဲ့ ... နှင်းမြ၊ နေပူထဲကလာ
ပြီး ချက်ချင်းရေအေးမသောက်ရဘူး။
အပူကြွတ်တတ်တယ်။ လာ ... ဒီမှာ
အဘရေခွေးငဲ့ထားတယ်”

သမီးကြီးပင်ပန်းလာတာမြင်၍
ထမ်းခေါ်ဂရုစိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။
ခေါင်းပေါင်းကိုချွတ်ကာ ဈေး
သုတ်ရင်း ...

“အဘရေ ... ဒီနေ့ ယာထောင့်
မှာရှိတဲ့ ငှက်ပျောတောက ငှက်ပျော
နှိုင်းကောင်းတာနဲ့ သွားရတယ်လား။
ငှက်ပျောပင်အုံထဲမှာ မြွေအရေခွံပုံကြီး
အ လက်တစ်ထွာလောက်မြင့်မယ်”

“အေးကွယ် ... တို့မိသားစုနဲ့
နွေတော့ အကျိုးပေးသန်ပုံရတယ်။
သတိပိရိယနဲ့ သွားလာပေါ့သမီးရယ်”

“အဲသလိုပဲ သွားရတာပေါ့။ ဒါ
ပြီးတွေ့ကြောက်ပြီး ဘယ်မှမသွားရဲ၊
အာရုံရင် ထမင်းငတ်ကုန်မှာအဘရေ”

“ဟုတ်ပါတယ်။ သမီးတို့ တော်
အိမ်ပဲ။ ဒီနေ့ ဆရာတော်က နွားနို့
သောက်ဖို့မှာလို့ ယူသွားတော့ အင်တုံသန့်
သန့်ရှားပြီး ဘုရားရင်ပြင်အနောက်
သစ်မှာ ကုသိုလ်ပြုခိုင်းတယ်။

တလူးလူး တလိမ့်လိမ့် မြေကြီး

ပေါ် လျှောခနဲ လျှောခနဲ လာသံကို
ကြားရတယ်။ အဘလည်း ဆရာ
တော်မှာထားလို့ လုံးဝဖွင့်မကြည့်ချဘူး။
ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်နေမိတယ်”

“အဘလည်း အဖော်လေးဘာ
လေးနဲ့ သွားရင်ကောင်းမယ်”

“စိတ်မပူစမ်းပါနဲ့ကွယ်။ လူပို
အဖော်ခေါ်မှ သူတို့က ဘုမသိဘမသိ၊
စည်းကျော်စည်းဖောက်မှ ဒုက္ခရောက်
နေဦးမယ်။ ခုလို တစ်ယောက်တည်း
က အေးအေးဆေးဆေး ရှိပါတယ်”

“ဟော ... စကားကောင်းနေ
လိုက်တာ။ နေ့ ၁၁ ချက်တီးနေပြီ။
အဘဥပုသ်နဲ့မို့လား။ သမီးထမင်းရူး
ပေးထားမယ်။ ရေငိုးချိုးချိုးပါလား”

ဒေါ်မြထွေး မရှိတော့သော်
လည်း သမီးနှစ်ယောက်နှင့်သမက်က
ဂရုစိုက်ရှာပေသည်။

တောသူတောင်သားအလုပ်က
နိစ္စဝူဝူ တောတိုး၊ လယ်ဆင်း၊ ယာ
ဆင်းလုပ်ရတာမို့ သတ္တဝါရန်က အချိန်
မရွေးဝင်လာတတ်တာကိုပဲ စိတ်ပူနေ
ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်၏ပရိတ်ကြီးကို ဆွဲ
ထားသည့်နေ့ကစ၍ အိပ်မက်ဆိုးလုံးဝ
မမက်တော့ပေ။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရန်အေးလာ
ပြီဟု ဦးဘစိန်တွေးတောလိုက်မိပြန်
သည်။

အခန်း(၈)

ဘာလိုလိုနှင့် ဦးဘစိန်၏အနန္တ
သုခနင်းအဓိဋ္ဌာန် ကိုးရက်ပြီးမြောက်
သောနေ့ဖြစ်၍ ဦးဘစိန် စိတ်လက်ပေါ့

ပါးလာသည်။ နေ့စဉ် ၁၀၈ လုံးပုတီး
ကို ၁၀၈ ခေါက်စိပ်၍ ပူဇော်ပေးရတာ
လွယ်သည်ကိုစွဲတော့မဟုတ်ပေ။

ဆရာတော်အား ဦးချန္တတ်ဆက်
ပြီးပြန်ရာ ...

“သာဓု ... သာဓု ... သာဓု
ဒကာစိန်မိသားစု ကုသိုလ်တွေတစ်ပုံ
ကြီးရစေတာပဲ။ အေး ... ဒကာမ
လေးတွေ လျှော့လျှော့ပေါ့ပေါ့မနေကြ
ဖို့ ဘုန်းကြီးမှာတယ်လို့။

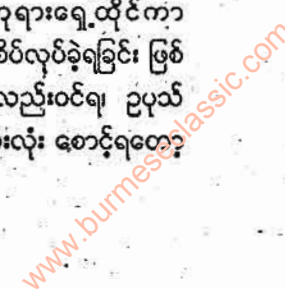
ဒီမှာ ဒကာစိန် ... လိုအပ်တာ
စည်းမှန်သမျှ ကျုပ်စည်းခြားပေးထား
တယ်နော်။ ဆရာတော်ရှိနေတာပဲဆို
ပြီး ပေါ့ဆမေ့လျော့လို့ မရသေးဘူး
နော်။ အေး ... ဘုန်းကြီး အတန်တန်
သတိပေးလိုက်တယ်နော်”

ဆရာတော် အထပ်ထပ်မှာကြား
သောစကားကို နှာခံရင်း ဦးဘစိန်ပြန်
လာခဲ့သည်။ နေ့စဉ်အိမ်မှာလည်း
ပရိတ်မေတ္တာများထုံဖွမ်းရွတ်ဆိုကာနေ
ခဲ့သည်။

ဦးဘစိန်လည်း တစ်သက်လုံး
ဘုန်းကြီးကျောင်းသာ သွားနေသည်။
ကျောင်းဝေယျာဝစ္စအလုပ်ကိုသာ ဝိုင်း
ဝန်းလုပ်ကိုင်နေရသည်။ တစ်ခါဖူးမျှ
ဩကာသကိုသာမနည်းပြီးဆုံးအောင်
ကန်တော့ဖူးခြင်းမရှိချေ။ ပုတီးစိပ်ဖို့ဆို
တာပင် ဝေလာဝေး။

ယခုတော့ ...

ကြောက်စိတ်ပါတာရော၊ သေရ
မည့်ဘေးမှ လွတ်ရန်လမ်းမရှိသဖြင့်
သာ ကျိုးရုန်းဘုရားရှေ့ထိုင်ကာ
ဘုရားရှိခိုး၊ ပုတီးစိပ်လုပ်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်
သည်။ အဓိဋ္ဌာန်လည်းဝင်ရ၊ ဥပုသ်
နည်း ကိုးရက်လုံးလုံး စောင့်ရတော့

လူကနည်းနည်း အားအင်ကုန်ခန်းချင် သလို၊ နုံးချည့်လာတော့သလို ခံစား ရသည်။

အိမ်ရောက်တာနှင့် ယခင်ရက် များကလို ပုတီးစိပ်ခြင်းအလုပ်ကို မလုပ်တော့ဘဲ ပရိတ်ရွတ်ခြင်းမျှကို ပင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ အိပ်မက်က လည်း မမက်တော့၊ မြေသံလေသံပင် မကြားရသည်မှာကြာပြီဖြစ်၍ အတိတ် က ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ကြုံဆုံခဲ့ရသော အကြောင်းကိစ္စကိုပင် မေ့လျော့လာ တာ အမှန်ပင်။

အိမ်၏လယ်ယာ၊ စီးပွားရေး အလုပ် ပြင်ပကိစ္စများကိုတော့ သမီး ကြီး နှင်းမြက ယောက်ျားလေးသဖွယ် အားကိုးနေရသည်။

အပြင်ကြမ်းတမ်းသော လုပ်ငန်း ခွင်ကိစ္စကို သင်းမြယောက်ျား ဖိုးတူး က ဒိုင်ခံဆောင်ရွက်လေသည်။

ဦးဘစိန်မှာ နေ့စဉ်အိမ်ရေဖြည့်၊ နွားစားစဉ်၊ နွားစားကျွေး၊ ခြံပတ်လည် သန့်ရှင်းရေးလုပ်၊ လယ်ယာထွက်၊ တောထွက်ပစ္စည်းများ ရောင်းချဖို့ပါ လျှင် ဝိုင်းဝန်းချည်နှောင်သိမ်းဆည်းရုံ မျှပင် လုပ်ပေးရသည်။ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ ရက်မှလသို့ ကူးပြောင်းလာ ရင်း သင်းမြ၏ကိုယ်ဝန်သည်လည်း ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်လွင်လာပြီ။ . . .

အိမ်၏ ချက်ရေးပြုတ်ရေး ပေါ့ ပါးသောအလုပ်ကိုသာ ဝိုင်းဝန်းလုပ် ကိုင်စေတော့သည်။

အစ်မကြီး အမိအရာမို့ နှင်းမြ ကတော့ ညီမငယ်ကို အတော်ပင်ဂရု စိုက်စောင့်ရှောက်ရှာလေသည်။

သင်းမြမို့ ချင်ခြင်းတစ်စားချင်

တာမှန်သမျှ ငွေကုန်ကြေးကျခံကာ ဝယ်ယူကျွေးမွေးတတ်လေသည်။

“အစ်မ . . . ရန်ကုန်မြို့ကထွက် တဲ့ ကိတ်မုန့်စားချင်တယ်အစ်မရယ်”

ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်ပါ သည်။ နယ်မှာက ကိတ်မုန့်ဆိုတာ ဆန်နှင့်ရောဖတ်ထား၍ ကြမ်းတမ်းပေ ရာ၊ တစ်ဖက်ရွာမှ မြို့တက်သူကို ရ အောင်စုံစမ်းကာ ကိတ်မုန့်ကို မှာကျွေး ရှာသည်။

“သင်းမြရေ . . . ဟေ့ ညီမ လေး၊ ဒီမှာ ကိတ်မုန့်ဟာ၊ မြို့ကပြန် လာထုံလူကပြောတယ်။ ကိတ်မုန့်ဆို တာ ကော်ဖီရည်နဲ့မုလိုက်ဖက်တာတဲ့။ အဲဒါ ကော်ဖီမုန့်ပါ။ သကြားနို့ဆီပါ ဝယ်လာပေးတယ်ဟေ့”

“ဟား . . . စားမယ်အစ်မ၊ မြန် မြန်”

သင်းမြတို့များ ကိုယ်ဝန်လေး တစ်ခါဆောင်တာ ဘေးလူဘယ်သူမှ မနေရ။ သင်းမြယောက်ျား ဖိုးတူး ထက် အစ်မနှင်းမြက သည်းသည်း လှုပ်။ သင်းမြမို့ တစ်ခုခုပူဆာလျှင် ရွာမှာရှာမရလိုက် ဟိုလူလာပါ။ ဒီလူ လာပါခေါ်ယူကာ ရအောင်ရှာပေးရ တာ အမော။ ညနေ ကောက်လှိုင်း စည်းရာက ပြန်လာပြီဆိုတာနှင့် . . .

“ညီမလေး နေကောင်းလား”

ဆိုပြီး နဖူးလေးစမ်းလိုက်၊ လက် ကလေးကိုင်လိုက် ဂရုတစိုက်မေးမြန်း တတ်သည်။ မွေးများမွေးလို့ကတော့ ဘယ်မျှချစ်ရှာမည်နည်း။ ရွာနီးချုပ်စပ် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ရွာသူရွာသားများ ကပင် . . .

“ဟဲ့ . . . သင်းမြ၊ နင့်ယောက်ျား”

ထက် နင့်အစ်မက ပိုသည်နေသလိုပဲ “ဟုတ်ပါ။ သူညီမမျက်နှာ က တစ်ချိန်လုံးကြည့်ပြီး မေးနေတာ များ”

“အံ့မယ် . . . ဒါက ဘာဟုတ် သေးလဲ။ လက်သည်ဒေါ်မြိုင်က ခြေ နေပါရော့လား။ သင်းမြကို ခိုက်ပြ ပေးရင် အနားကနေ ပျာယာခတ်ပုံ များ ဖိုးတူးက စိတ်မပူဘူး။ ပြ နေတာ . . . ဖြစ်နေတာ”

ဟူ၍ တစ်မျိုး . . .

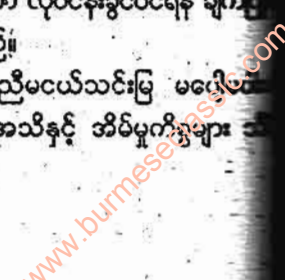
“နှင်းမြ သည်းသည်းလှုပ်တော့ ဖိုးထူးနောက်ဆုတ်နေရတာ ပေါ့။ သင်းမြတို့ ဒီလိုအစ်မမျိုးရှိတာ ကံကောင်းပါတယ်အေ”

လူတိုင်းက ဝိုင်းဝန်းပြောပြ သဖြင့် သင်းမြ အစ်မအဖော် အထောက် ကို လေးစားအားနာနေရသည်။

ဘာလိုလိုနှင့် ကိုယ်ဝန်က နုနု လကျော် ရှစ်လသို့ တိုင်လာခဲ့ချေ ထိုင်ရ ထရ လေးလံလာသည် အစ်မဖြစ်သူများ ယောက်ျားများနှင့် တူ ယာအလုပ်ကိုလည်းလုပ်ရပေသည် နေပူစပ်ခါးလည်းလုပ်ရ၊ ဖိုး လည်း ထွက်ရနှင့် မိန်းမသားဆိုထေ ပြန်လာတာနှင့် တစ်နေ့ကုန် ပင်လ လာသမျှ ခန္ဓာကိုယ်ကိုက်ခဲနာကျင် ဝေဒနာကို ခံစားနေရရှာသည်။

အိမ်ရောက်တာနှင့် ရေငို သန့်စင်ပြီးတာနှင့် ဆေးသောက်ခံ သည်။ နံနက် သူများမထခင် အိပ် မှထကာ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ရန် ချက်ပြု ရသည်။

ညီမငယ်သင်းမြ မပေါ့မစေ သည်အသိနှင့် အိမ်မှုကိစ္စများ

ကျွန်းလုပ်ကိုပဲခွဲရာသည်။

အစ်မဖြစ်သူ အိပ်ရာအနီးတွင် သင်းမြထိုင်ရင်း ခြင်ထောင်အပြင်မှ -
“အစ်မ ... အစ်မ”

“အင်း ... ဘာလဲညီမလေး နိုတ်နာနေပြီလား”

“မဟုတ်ပါဘူး။ အစ်မကြည့် ရတာ နေမှကောင်းရဲ့လားလို့”

“အေးဟယ် ... ခြေဆစ်လက် ဆစ်တွေက နာနေတယ်။ ကျောတွေ ခုင့်တွေလည်း နာနေတယ်ဟာ”

“အစ်မ ... ဆေးလိမ်းပါလား။ သင်းမြ ဆေးမြစ်သွေးခွဲမယ်”

“ကောင်းသားပဲဟယ်”

“ပရုပ်မြစ်၊ ထင်းရှူးမြစ်၊ နုလင် ဆောက်မြစ်တွေရပြီး သွေးခွဲမယ်”

“ကောင်းတော့ ကောင်းပါရဲ့။ ဒီပေမယ့် ငါ့ညီမလေး ပင်ပန်းနေ ဆော့မယ်”

“အမလေး .. အစ်မက အာများ ဖြိုး ပန်းပန်းနေတာပါ။ ဒီလောက်က ညီမလေး သွေးခိုင်ပါတယ်။ မမ အိပ် အာပေါ်က စောင့်နေ”

“အေး ... အေး”

သင်းမြ ထသွားတော့မှ ဆေး ဆစ်ဆန် အကျီများချွတ်ကာ ထဘီ ဆွဲထွားပြီး စောင်လုံအောင်ခြုံကာ စောင့်နေလိုက်သည်။

မကြာမီ ... သင်းမြ ဆေး ချစ်လေးကိုင်ကာ ရောက်လာပြီး ...

“အစ်မ လာ ... ဆေးလိမ်း ဆောင်”

“အင်း ... တော်တော်လေး နာနေရလို့သာ လိမ်းခိုင်းရတယ်။ အာစရာ”

“အစ်မကလည်း သူစိမ်းကျ နေတာပဲ”

“ညီမလေးက မပေါ့မပါးခဲ့ဖို့ပါ”

“ဒီသဘာဝက အိမ်ထောင် သည်တိုင်း ကြုံကြရတာပဲ။ အခွင့် အရေး ပိုမယူပါရစေနဲ့ အစ်မရယ်”

ညီအစ်မနှစ်ယောက် စကား တပြောပြောနှင့် ဆေးလိမ်းခံယူလိုက် သည်။

“အခုမှပဲ အကြောအခြင်တွေ လျော့သွားတော့တယ်”

“တော်ရုံအလုပ်ကို ကိုဖိုးထူးကို ခိုင်းပါ အစ်မရယ်။ အစ်မ မနိုင်မနင်း မလုပ်ပါနဲ့”

“သူလည်း နားရတယ်မှမရှိဘဲ။ ယာခင်း အသီးအကင်းခူးတာကျတော့ ယောက်ျားနဲ့မိန်းမ မတူကြဘူးလေ”

“ဒါတော့ဒါပေါ့။ ကဲ ... အစ်မ ဆေးကလိမ်းရင်းနဲ့ ခြောက်သွားပြီ။ အဝတ်ပြန်ဝတ်ပြီး စောင်ခြုံအိပ်ပေ တော့”

“အေးပါအေ ... ညီမလေး မနက်ဖြန် လက်သည်ဒေါ်ညိုလာမှာ နော်။ မိုက်ပြင်ဖို့ဆို။ ကလေးကော အနေအထားကောင်းရဲ့လား”

“ကောင်းပါတယ် အစ်မ။ နွားနို့ ချည်းပဲ သောက်ပြီးရင်းသောက်နေရ လို့ မွေးလာတဲ့ကလေးက ထွားမှာ ကျိန်းသေတယ်”

“လူ့ပြည်မရောက်ခင်ကတည်း က စားကောင်းသောက်ဖွယ် စားသုံး ခွင့်ရတာ နည်းတဲ့ကုသိုလ်ကံလား ကွယ်။ ညည်းမွေးရင် ယောကျ်ားလေး မွေးမှာ သေချာတယ်”

“အစ်မပြောတဲ့အတိုင်း မွေးလာ

ရင်တော့ ကံကောင်းတာပါပဲ။ ရှင်မြ ခွင့်ရတာပေါ့”

သင်းမြ အစ်မဖြစ်သူကို ခြင် ထောင်ချပေးပြီးမှ ထွက်လာခဲ့တော့ သည်။ အစ်မအခန်းမှအထွက်တွင် တစ်စုံတစ်ခုနှင့် တိုက်ပြီး ချော်လဲကျ မလိုပင် ဖြစ်သွားရသဖြင့် အစ်မနီးမည် စိုး၍ အသံတိတ် ခြေနာတာကိုပင် ကျိတ်မှိတ်ခံကာ ထွက်လာခြင်းဖြစ်ပေ သည်။

အခန်း(၉)

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တောအလုပ်၊ ယာအလုပ်ကို နေမပူခင်ပြီးအောင်လုပ် ရန် သွားလာတတ်မြဲမို့ မည်သူမှလည်း နှင်းမြကို ထကြည့်မနေတော့ပေ။

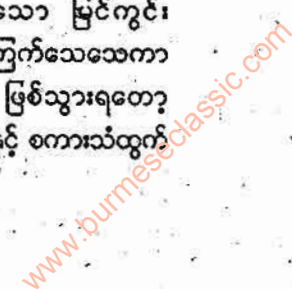
အကိုက်အခဲပျောက် သက်သာ ပြီမို့ ဒီကနေ့ သွားရလာရ ဖေါ့ပါးသွက် လက်နေသည်။

ခူးဆွတ်ပြီးသော ရွှေဖရုံသီး၊ ပဲသီးများကို အိမ်သို့မသယ်တော့ဘဲ တစ်ခါတည်း ဟိုဘက်ရွာကို သွားပို့ လိုက်တော့မည်။ မွေးလာမည့်ကလေး ရဲ့ ကုသိုလ်ကံပါပဲ။

လယ်ကလည်း စပါးထွက်တိုး၊ ယာကလည်း စိုက်သမျှအောင်။ ဈေး ကောင်းရနှင့် အဆင်ပြေလှပေသည်။

စိတ်ကူးနှင့် အတွေးမှာ ပျော်နေ ၍ နှင်းမြအလုပ်ထဲတွင် ကောင်း ကောင်း စိတ်ဝင်စားနေသည်။ ရုတ် ခြည်းမြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်း ကြောင့် နှင်းမြ ကြက်သေသေကာ ကျောက်ရှုပ်မမာ ဖြစ်သွားရတော့

နည်း။ တော်တော်နှင့် စကားသံထွက်

မလာ။ 'နှင်းမြ' ဆရာတော်မှာသော စကားသံတို့ကို နားမှာ ပြန်ကြားရင်း နောင်တရမိလေတော့သည်။

“နှင်းတို့ ပေါ့ပေါ့ဆဆမနေကြနဲ့။ သတိရှိရှိနော်။ လည်ပင်းက ပရိတ်ကြီးကို ဘာကြောင့်နဲ့မှ မဖြုတ်ပစ်နဲ့”

ဒုက္ခတော့ လုံးလုံးရောက်ချေပြီ။ ခြေလှုပ်၊ လက်လှုပ်ဖို့ပင် မခံ့ရဲတော့။ ရှေ့တစ်ကောင်၊ နောက်တစ်ကောင် သူ့ကို ဝန်းရံထားသည်။

ညက ဆေးလိမ်းစဉ် ဆေးပမည်စိုး၍ ခဏဆိုပြီး ပရိတ်ကြီးကို ချွတ်ထားမိတာ ပြန်မဝတ်ဆင်မိ။

ပြီး... ဘုရားရှိခိုး၊ ဝတ်တက်ခြင်းကို အဘလုပ်နေတာပဲဆိုပြီး ကိုယ်တိုင် မလုပ်ဖြစ်ခဲ့ပေ။

ဆိုခဲ့တဲ့သစ္စာ၊ ပေးခဲ့သည့် ကတိပျက်လေတော့ ရန်ပြုချင်သူ ကလဲ့စားချေချင်သူတို့က အလစ်အငိုက်ချိန်မှာ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လေပြီ။

သူ ပြေးထွက်ရန် ကြံစည်ရုံမျှ ရှိသေးသည်။ တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် ရောက်လာလိုက်တာ။ ကြက်သီးမွှေးညင်းများထောင်ထကာ ခံစားနေရသည်။

ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ရသဖြင့် ဆီးပွေပင် ထွက်ကျလာကုန်ပြီ။

အကြောက်လွန် သတိလစ်လဲ ကျသွားသဖြင့် အကူအညီတောင်းရန် အနီးအနားမှာ လှုပ်ပင်ရှိမနေ။ နှင်းမြပတ်ဝန်းကျင် ကမ္ဘာလောက တစ်ခုလုံး ချာချာလည် မှောင်အတိကျသွားပါတော့သည်။

လည်မျိုမှာ ပြင်းထန်သော စူးရှဝေဒနာကြောင့် ထိုသတ္တဝါတို့ အနိုင်

ယူမှုကို ဇကောင်းကောင်းခံစားသိရှိလိုက်ပါတော့သည်။

ရွာထဲသို့ ပုခက်စင်ပြင်ကာ ကသုတ်ကရတ် ဝင်လာကြသူများက “ဦးဘစိန်သမီး နှင်းမြ ပိုးကိုက်လို့ဗျို့”

ထိုအသံကို ကြားရသူတို့က နောက်က လိုက်လာကြသည်။

“ဟဲ့... သူ့အမေ ပိုးကိုက်သေတာ တစ်နှစ်ပင် မပြည့်သေးဘူး”

“အေးဟယ် နှင်းမြတို့မိသားစုဘာများဖြစ်နေကြပါလိမ့်”

တစ်ယောက်တစ်မျိုး ဝေဖန်ကြရင်း အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်လာကြသည်။

အိမ်ရှေ့မှ ဆူညံသံကြား၍ ဦးဘစိန် ထွက်ကြည့်ရာ ...

“ဟင်”
မြင်ကွင်းက မလှပချေ။

“ဟဲ့... ဘယ်သူတုံး”
“နှင်းမြ ပိုးကိုက်ခံရတာဗျ”

“ဟေ ...”
ဦးဘစိန်ခမျာ မတ်တတ်က ဗုန်းဗုန်းလဲမကျအောင် စိတ်တင်းထားရလေပြီ။

သင်းမြထွက်ကြည့်ရာ ပုခက်တွင်းမှ အစ်မဖြစ်သူလည်ပင်းတွင် တွေ့ရသော သွေးစိမ်းရှင်ရှင် ဒဏ်ရာကြောင့် အဖြေကို တန်းသိသွားရပါပြီ။

“အစ်မ... အစ်မ၊ ဆေးရုံမပို့ကြတော့ဘူးလား။ ဆေးရုံပို့မယ်လေ”

“ကျုပ်တို့ ပို့မလို့မဲဗျ။ ဆေးမှူးဆရာငွေ စမ်းသပ်ပြီးပြီ။ ဆေးမမိတော့ဘူးလေ”

ဧကံကျိုးနေပြီ။ မြေတ လည်ပင်းကို ကိုက်တာဆိုတော့ ဦးနောက်ထဲနဲ့ အဆုတ်၊ နှလုံးထဲကို မိနစ်မဆိုင်

မြေဆိပ်တို့ ပျံ့နှံ့စေတော့သည်။
“အီး... ဟီး... အီး... ဟီး”

သင်းမြက အားရပါးရ ရှိက်ကြီးတင် အော်၍ငိုလိုက်တော့သည်။

သင်းမြ ငိုရှက်ရင်းမှ အစ်မဖြစ်သူ၏လည်ပင်းမှ ပရိတ်ကြီးကို ကြည့်ရာ ဝတ်ဆင်ထားတာမရှိ။

နှင်းမြကို မနွေက ဆေးလိမ်းပေးရန်ပြုခဲ့သော အိပ်ရာဘေးထဲ ကမန်းကတန်း ကြည့်လိုက်စဉ် ဆရာတော်ချီးမြှင့်သော ပရိတ်ကြီးလေးအရင်သခင်ကို မျှော်နေပုံပင်။

“ဟုတ်ပါပြီ အဘ ... အဘဒီမှာကြည့်ပါဦး”

နှင်းမြချွတ်ထားသော ပရိတ်ကြီးလေးကိုက သင်းမြ ပြလိုက်သည်။

“တောက်”

ကူးလောင်ပြင်းပြသော တောက်ခေါက်သံက မကျေနပ်စိတ်၏ အနှိပ်အဟုန်ကို သိသာစေသည်။

ဖိုးတူးအပြေးအလွှားပြန်ရောက်လာပြီး ထူအုပ်ကြားထဲမှ တိုးကာ လှမ်းကြည့်ရာ

“ဘယ်သူလဲ .. ဘယ်သူလဲ”

စိုးရိမ်တကြီး ဟိုသည်ကြည့်တာအကဲခတ်နေသည်။

“မင်းမရီး နှင်းမြလေ”

“ဗျာ”

အစစ်အရာရာ မိခင်သဗ္ဗမအားကိုးရသော အစ်မဖြစ်၍ အထေလေး တုန်လှုပ်ကြောင့်သွားရသည်။

ဖိုးတူး သူ့လည်ပင်းရှိရာထိ ယောင်ယမ်းစမ်းသပ်ရာ သူ့လည်ပင်းတွင် ပရိတ်ကြီးရှိနေသေးသည်။

ပေမယ့် ငိုရှက်နေသော သင်းမြထဲမှာလည်း ပရိတ်ကြီးတစ်ခု

www.burmeseclassic.com

ဒါဆို အုတ်မနင်းမြ စည်းပေါက် သွားပြီ။ ကျိန်စာမိလာသကဲ့သို့ ဆက် ထိုက်ဖြစ်ပေါ်လာသော သူတို့မိသားစု။

အဖြစ်က တွေးရင်းပင် ကြောက် ထာရသည့်။

“ကဲ ... ကဲ ထုံးစံအတိုင်း အလောင်းစင်ပြင်ကြ။ ခေါင်းရိုက်သူ နို့တိုက်ထားနှင့်ကြ။ ငါ ရွာဦးကျောင်း သွားဦးမယ်”

ဦးဘစိန် ရွာဦးကျောင်းသွားမည့် ခုန့် သင်းမြ ကာမနီးကတန်းပင် ဖန်တိုက်ကြီးကမ်းပေးလိုက်တော့သည်။

လေးတွဲသော ခြေလှမ်းတို့ဖြင့် ဦးဘစိန် ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ထံ ရောက်လာတော့သည်။

ခေါင်းစိုက်စိုက်ဖြင့် ဝင်လာသော ဦးဘစိန်ကို ဆရာတော် ကျောင်းပေါ်မှ နှိပ်မြင်နေရသည်။

ဆရာတော်ကို မြင်တာနှင့် ခြေ အရံကို ဦးတိုက်ကာ မျက်ရည်တွေ ဆွဲ ကျလို့နေတော့သည်။

“ဟဲ့ ... ဒကာစိန်၊ ဘယ်သူ မြင် မိမိမူဆိုတာ နင်သိတယ်မို့လား”

“တင်ပါ”

“အိမ်း ... အခု နင်တို့မှာ အပြစ်ရှိလား၊ မရှိလား”

“ရှိပါတယ်ဘုရား”

“အပြစ်ရှိရင် အပြစ်ဒဏ်ခံရ သယ် မဟုတ်လား”

“မှန်ပါဘုရား”

“အေး ... နင်ပြုခဲ့တဲ့အပြစ်က ဆရာရှိသမျှ ဆပ်၍မကုန်နိုင်အောင် ဦးကြီးလှပေတယ်”

“မှန်ပါဘုရား”

“ငါ့ကို ကတိကဝတ်ပေးခဲ့တာ သိသလောက်”

“တပည့်တော်တို့ပါ ဘုရား”

“နင်တို့ စည်းကမ်းမောက်ဖျက် တာ အပြစ်ရှိလား၊ မရှိလား”

“ရှိပါတယ်ဘုရား”

“ရှိရင် ဘာလုပ်ရမလဲ”

“အပြစ်ပေးခံရပါမယ်”

“သိတယ်နော် ... လှည့်စမ်း ဟိုဘက်”

မကြီးမငယ် အိုကြီးအိုမကျခါမှ ဦးဘစိန် ဆရာတော်၏တောင်ဝှေးဖြင့် အဆုံးအမခံယူရတော့သည်။

“ဗုန်း”

“မှတ်ပြီလား”

“မှတ်ပါပြီဘုရား”

“ဗုန်း”

“မှတ်ပြီလား”

“မှတ်ပါပြီဘုရား”

“ဗုန်း”

“မှတ်ပြီလား”

“မှတ်ပါပြီဘုရား”

ကျက်သရေခန်းထဲမှ အဖြစ် အပျက်ကို ကျောင်းသို့လာသော ဧည့် သည်များရော ဘုန်းကြီးကျောင်းသား များပင် အံ့ဩနေရလေသည်။

ဘာကြောင့်မှန်တော့ မသိကြ။

“ဟဲ့ ... ဒကာ နင်တို့ကို ငါ အတန်တန် မမှာခဲ့ဘူးလား၊ ပေါ့ပေါ့ ဆဆ မနေရဘူးလို့”

“သွား ... သွား အိမ်မှာရှိတဲ့ လူတွေ သတိနဲ့နေကြဦး”

“တင်ပါဘုရား”

“တယ်ခက်တဲ့ ကောင်တွေပဲ။ လောကမှာ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်တဲ့ အရာတွေကို မတီမဲ့မြင်ပြုရင် ကုရာ နတ္ထိ ဆေးမရှိဘူးကွဲ့။ လူ့သက်တမ်း စေ့နေချင်ရင် ကတိကဝတ်ပြုထားရင် အသိနဲ့နေ။ သတိနဲ့နေရတယ်ကွဲ့။ နင် တို့ပေါ့လျော့တော့ ဘုန်းကြီးလည်း ကြားက ကတိမတည်ရာ ရောက်တာ ပေါ့။ ခုတော့ အစက ပြန်စရတော့ အချိန်ကုန် ပင်ပန်းလှတယ်ကွယ်”

“ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ ဘုရား”

“ဖြစ်ပြီးမှတော့ ဒီစကားပဲ နင် တို့ပြောတတ်မှာပေါ့။ အေး ... အိမ် ရောက်ရင် ငါပေးလိုက်တဲ့ ရေမန်းကို နင်တို့သုံးယောက် သေသေချာချာ သောက်ရမယ် ကြားလား”

“နာခံပါမယ်ဘုရား”

“ကဲ ... ကဲ ... ပြန်ပေတော့။ အချိန်က တန်ဖိုးရှိလှသကွဲ့”

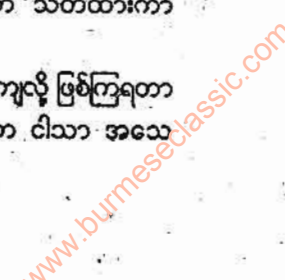
ဦးဘစိန် ဆရာတော်အား ရှိ သေစွာကန်တော့ပြီး အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့ တော့သည်။

အခန်း(၁၀)

“အဘ နေကောင်းတယ်နော်”

တစ်ယောက်တည်း စကားတစ် လုံးမျှမပြောဘဲ ဆေးပေါ့လိပ်ကြီး ထိုင် ဖွာလို့ ငူငူကြီးထိုင်နေသော ဦးဘစိန် ကို သမက်ဖိုးတူးက သတိထားကာ မေးလိုက်သည်။

“ငါ အသုံးမကျလို့ ဖြစ်ကြရတာ ပါကွာ။ အဲ့ဒီတုန်းက ငါသာ အသေ

ခံလို့ရင် ခုလို ပြထွေးနဲ့ နှင်းမြ သေရမှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဒီလိုတော့ အစွဲအလမ်းမထားပါနဲ့ အဘရယ်။ သူ့ကံအကြောင်းနဲ့ သူ လာကြတာပါလေ”

နှင်းမြ အနားရောက်လာပြီး-
“အဘ ဒါ ရှောက်သီးနဲ့ပျားရည် ဖျော်ထားတယ်။ သည်းခြေဆေးလေးနဲ့ သောက်လိုက်ဦး”

“အေး ... ထားခဲ့ ထားခဲ့”
နောက်မှ သတိရကာ ...

“ဟဲ့သမီး ဆရာတော်ပေးတဲ့ ရေမန်း သောက်ကြရဲ့လား”

“သောက်လိုက်ပြီ အဘ”

“အေးဟေ့ ... ခုချိန်ကစပြီး သွားသတိ၊ လာသတိ ရှိကြပါကွယ်”

“အဘလည်း မိုင်တွေမနေပါနဲ့။ အဘမိုင်နေရင် သမီးတို့က ပိုအားငယ်တယ် အဘရဲ့”

သည်လိုနှင့် အသုဘမချမီ ညဘက် လူစောင့်အဖြစ် အားလုံး အိမ်ပေါ်မှာ ပိုင်းဖွဲ့နေစဉ် ...

ဦးဘစိန်တစ်ယောက် သမီး၏ ခေါင်းတလားကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ- နှင်းမြအတွက် ထည့်ထားသော ငှက်ပျောတုံးနေရာမှာ မြေတစ်ကောင် ဖြစ်လို့နေသည်။

ဦးဘစိန် ထိုမြေကိုစိုက် ကြည့်ပြီး မေတ္တာပို့သကာ ...

“ဘာဖြစ်လို့ ငါတို့ကို ဒုက္ခပေးချင်တာလဲကွယ်။ ဝဋ်ကြွေးရှိရင် ဒီမျှနဲ့ပဲ ကျေပါတော့။ မင်းတို့ဒီလိုလုပ်တော့ မင်းတို့လောကကနေ လူ့ဘဝကိုရောက်လာမယ့် ကလေးကို ဘယ်လို ကူညီစောင့်ရှောက်နိုင်မှာလဲ။ သေသေချာချာ စဉ်းစားကြဦး။ လူတွေကို

လန့်အောင်လည်း မလှန့်ပါနဲ့၊ ဒုက္ခမပေးပါနဲ့ကွာ”

မြေကြီးကတော့ နားလည်၊ မလည်မသိ။ ဦးဘစိန် စကားပြောပြီး ခေါင်းတလား ပြန်အုပ်လိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့ အသုဘချ ရန် ကြေးစည်ထု အလောင်းခေါင်းတလား အသေပိတ်ရန် အဖုံးကို မလိုက်စဉ်
“မြေ ... မြေကြီး”

အားလုံး ပရိသတ်တွေ ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်သွားရကာ ခေါင်းတလားအနား မကပ်ရဲကြချေ။

ထိုသတင်းသည် ပျံ့နှံ့ကာ တစ်မဟုတ်ချင်း ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော် ‘နား’ သို့ ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။ ဆရာတော်သည် ထိုသတင်းကြားသည့်နှင့် တောင်ဝှေးတဒေါက်ဒေါက်နှင့် အသုဘရုပ်ကလာပ်ရှိရာသို့ ရောက်လာပြီး ...

“ဆရာတော် လက်ဖြင့် ဆေးမှုန့်အချို့ တောက်လိုက်ပြီး ...

“သုသာန်အထိ သူလိုက်မှာပဲ။ ဟိုမှာ သရဏာဂံတင်ရင် ခေါင်းဖွင့်ထားလိုက်။ သူ့တရားနာပြီး ထွက်သွားလိမ့်မယ်။ မင်းတို့ကို ရန်မပြုစေရဘူး။ စိတ်ချ”

နှင်းမြ အသုဘ အဖြစ်အပျက်ကတော့ ရွာမှာတင်မက ရွာနီးချုပ်စစ်အထိ သတင်းပျံ့နှံ့ကာ အပြေးအလွှားစက်ဘီးမှ သည်းတို့နှင့် လာကြည့်ကြတော့သည်။ အမျိုးမျိုးလည်း ဝေဖန်ပြောဆိုလို့နေကြသည်။

ရွာသုသာန်မှာ သရဏာဂံတင်ကြသောအခါ မြေကြီးက ခေါင်းထဲကနေ တရားနာနေဟန်ပြုသည်။
ရေစက်ချ အမျှဝေပြီးမှ ခေါင်း

ထဲမှထွက်ကာ လျှောခနဲ တောထဲသို့ ဝင်သွားလေတော့သည်။

အိမ်ရောက်တော့မှ သင်းမြထပင် စတင်ကာ ...

“အဘ အစ်မသေပြီး မြေဖျားဖြစ်သွားလားမသိဘူး”

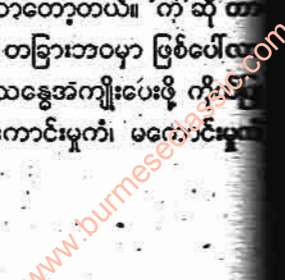
“ဟဲ့ ပေါက်ကရ မပြောစမ်းနဲ့”

“အဘ မယုံရင် ဆရာတော်ကြံလာရင် မေးလျှောက်ကြည့်တာထင်တယ်။ အသုဘရုပ်လည်မှာတော့ ဖန်သတ်က လူစိမ်းမပါ။ ကိုယ့်ရွာသားချည်းပဲဖြစ်၍ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို သင်းမြက မေးလျှောက်လေသည်။

“အရှင်ဘုရား ... တပည့်တော်တစ်ခုလျှောက်တင်ပါရစေ ဘုရားအသုဘနေ့က တပည့်တော်အစ်မရဲ့ ခေါင်းထဲမှာ ဝင်နေတဲ့မြေက အစ်မများလားဘုရား”

“အိမ် ... နှင်းမြရဲ့အမေ ဖြစ်ထွေးဖြစ်ပေတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကရန်မမူတာလေ။ အေးလေ ... ဒီလိုဘဝမျိုးရောက်ကြရတယ်ဆိုတာ ဒါနသီလလောက်နဲ့ ရောင့်ရဲခဲ့ပြီး ဘာဝရာကုသိုလ်နည်းခဲ့ကြတာကို။ ကြံတုန်းဘုန်းကြီး တရားသဘောလေးပြောပြမယ်”

လူတွေ၊ သတ္တဝါတွေမှာ ထိုအဟုန်တွေ အများကြီး ရှိကြတယ်။ စုတေခါနီး (သေခါနီး)ကို ပြောတာ။ အဲ့ဒီအချိန်မှာ အကျိုးပေးမယ် ကံအစွမ်းကြောင့် ကံ၊ ကမ္မနိမိတ်၊ ဂတိနိမိတ်သုံးပါးထဲက တစ်ပါးထဲထင်မြင်လာတော့တယ်။ ‘ကံ’ ဆိုတာ သေခါနီး တခြားဘဝမှာ ဖြစ်ပေါ်လာမယ့် ပဋိသန္ဓေအကျိုးပေးဖို့ ကိုးလှူခဲ့ဖူးတဲ့ ကောင်းမှုကံ၊ မကောင်းမှုကံ

တစ်ပါးပါး ရှေးရှုထင်ပေါ်လာတဲ့ ကံ အာရုံဖြစ်တယ်။

ကမ္ဘာနိမိတ်ဆိုတာ ကုသိုလ် ကောင်းမှုပြုစဉ်က တွေ့ကြုံခဲ့သမျှ ဘုရားကျောင်းကန်၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း ဥပုသ်သီလ ဆောက်တည်ခဲ့တဲ့ အာရုံများ ထင်လာတာ။ အကုသိုလ် ကံမဲ့ နိမိတ်က သားငါး၊ ပိုက်ကွန်လက်နက် တွေနဲ့ သတ်ပတ်ထိုးခုတ် ကျူးလွန်ခဲ့ စဉ်က ထင်မြင်တဲ့ အာရုံနိမိတ်ဖြစ်တယ်။

ဂတိနိမိတ်ကတော့ ...

သေပြီးနောက် လားရာဘဝမှာ တွေ့ကြုံခံစားရသည့် သုဂတိဘုံကို ရောက်ရင် နတ်ဘုံ၊ နတ်နန်း ကောင်း တဲ့ စားဖွယ်၊ အဝတ်အစားတွေ သုံး ဆောင်နေထိုင်ရမယ်။

ဒုဂ္ဂတိဘုံဆို ငရဲဘုံ၊ ဖြိတ္တာ အသူရကာယ်၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံတွေ ထင် ထာတဲ့ အာရုံဟူသမျှ ဂတိနိမိတ်ဖြစ် ပေတယ်။

ရဟန္တာမှအပ ကျန်သတ္တဝါတွေ စာ ကံနိမိတ်၊ ကမ္ဘာနိမိတ်၊ ဂတိနိမိတ် စစ်ခုထင်လာပြီးမှ ဘဝကူးကြရတာ တဲ့။ အခု ဒကာ၊ ဒကာမတွေ လက် ဆွဲအမြင်ပဲ။ သေခြင်းတရားဆိုတာ နေပါဦးလို့လည်း တားမရသလို ကြီး ဆယ် ငယ်တယ် အရွယ်မရွေး အချိန် မရွေး ကြုံတွေ့ကြရမယ့် ကိစ္စမျိုး။ ဆိုတဲ့ဘဝ အသက်ရှင်စဉ်ကာလမှာ နိဗ္ဗာန် သီလလောက်နဲ့ မတင်းတိမ်ကြ မိနဲ့

ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံအားထုတ် ကြိုးစားအားထုတ်ကြပါ။

ဘုန်းကြီးက တိုက်တွန်းရုံပဲတိုက် တွန်းနိုင်တာ။ ကိုယ်လုပ်မှ ကိုယ်ရ

တာပါ။ လောဘဇီ၊ ဒေါသဇီ၊ မောဟ ဇီ၊ ကြီးကြီးမားမား မတောက်လောင် အောင် ဆင်ခြင်နေထိုင်ကြပါကွယ်။

အသက် ဉာဏ်စောင့်၊ ဥစ္စာ ကံ စောင့်ဆိုတာ အလကားထားခဲ့တာမှ မဟုတ်ဘဲ။

ကိုယ်အသက်ရှင် ရပ်တည်ရေး အတွက် သမ္မာအာဇီဝနဲ့ ရှာဖွေပြီး ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ ဘာဝနာဉာဏ် ထောက်ပံ့ပြီး စောင့်ရှောက်နိုင်ကြပါ စေကွယ်”

“သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါ ဘုရား”

“အမှန်ဆို ကျုပ် မကြွလိုတော့ ဘူး ဒကာစိန်တို့။ အစကနေ ပြန်စဖို့ အကြောင်းကရှိလေတော့ ကြွလာရ ပေတယ်။ ကိုင်း ... မေတ္တာဘာဝနာ ကြာကြာလေး ပွားပေးကြရမယ်။

စိတ်အာရုံကို ကြည့်လင်အောင် မျက်လွှာကိုချ ဘုရားရှင်ကို အာရုံပြု။ သတ္တဝါအလိုက် မေတ္တာပို့ရမှာ။ စိတ် မှာထင်မြင်အောင် ပြုပေးရမယ် ဟုတ် ပြီလား။ ကိုင်း ... လိုက်ဆိုကြ။

အရှေ့အရပ်တွင် ရှိကြကုန်သော အနန္တသတ္တဝါ ...”

ဆရာတော်၏ မေတ္တာကရုဏာ သံဖြင့် မေတ္တာဖြန့်ဝေပို့သမျှကို တရား နာပရိသတ် နာယူပွားများ မေတ္တာပို့ ကြလေတော့သည်။

ရွာဦးကျောင်းမှာတော့ ကန်တော့ ပွဲပေါင်း ၁၀၈ ပွဲပေးကာ ဆရာတော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လေသည်။ ဦးဘစိန် မိသားစုမှာလည်း ပရိတ်ကြီးဖောင်း

ကိုဖြုတ်ကာ ဆရာတော်ထံ ပြန်အပ် နံ့ပြီး ဆရာတော်မှ ပရိတ်ကြီးအသစ် လဲလှယ်ဝတ်ဆင်စေသည်။

“အေး ... ရှေ့ကတစ်ယောက် ကတော့ နမူနာပြသွားပြီ။ သူတို့နှစ် ကောင်အသက်ပေးရတော့ နှစ်ကောင် အစား ဒီကနှစ်ယောက်ကို အစားပြန် ယူတာပဲ။ မြင်ပြီလား ဒကာစိန်။ အေး ဘုရားအလုပ် နိစ္စဘတ်အလုပ်ကို မပျက်ကြစေနဲ့။ နင်တို့ ဘယ်နေရာ သွားသွား နေရာဒေသမရွေး သူတို့မှာ လိုက်နိုင်တဲ့အစွမ်းရှိလေရဲ့။ ကံနိမ့် တဲ့လူ၊ ဘုရားတရားအလုပ် နည်းပါး တဲ့လူ ခံကြရတာပဲ။ သင်းမြ ... နင်က ပိုအရေးကြီးတယ်။ ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်ကို နှုတ်ကနေ ထုံအောင် ရွတ်ပေတော့။ ကိုင်း ဒကာစိန်ကတော့ ဥပုသ်သီလနဲ့ အဓိဋ္ဌာန်ဆက်ဝင်ပေ တော့။ ဒါမှ ကျန်လူတွေ ကံနာလန်ထူ မှာ ဟုတ်ပြီလား”

“တင်ပါ့ဘုရား။ လိုက်နာပါ မယ် ဘုရား”

သားအဖသုံးဦး ရှိခိုးဦးချ နှုတ် ဆက်ပြီး အိမ်သို့ပြန်ရင်း လမ်းတစ် လျှောက်မှာ ...

“အင်း .. ဒီလို လောကီ လော ကုတ္တရာ ပေါက်မြောက်တဲ့ ဆရာ သမား ကယ်ပေလို့ အဘတို့ အသက် ရှင်တာ။ ဆရာတော်ခိုင်းတာ ကြိုးစား ကြကွယ်”

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

□ မြန်မာ့ရှင် □

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကန့်ဘလူခရိုင်၊ ကျွန်းလှမြို့နယ်၊ ကြာတကန်ကျေးရွာအနီး ရှေးဟောင်းစေတီတော် ပြုပြင်တည်ဆောက်ရေးအတွက် ကုသိုလ်ပြု လှူဒါန်းရန် ဖိတ်ခေါ်လှူ

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကန့်ဘလူခရိုင်၊ ကျွန်းလှမြို့နယ်၊ ကြာတကန်ကျေးရွာအနီး၌ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ ခန့်ကဟု ခန့်မှန်းရသော ရှေးဟောင်းစေတီပျက်တစ်ဆူ ရှိပါသည်။

ထိုစေတီပျက်အား ရန်ကုန်မြို့၊ ရွှေပေါက်ကံမြို့သစ်၊ ၂၂-ရပ်ကွက်၊ အောင်သုခလမ်း၊ အမှတ်(၆၇)ရှိ ဓမ္မဝါစီကျောင်းတိုက်မှ သီလရှင် 'ဒေါ်နန္ဒဝတီ' သည် ပြုပြင်လိုသောဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရာ ကျေးရွာရှိ ဆရာတော် 'ဦးသီဟ' နှင့် ရပ်ရွာလူကြီးများကို တိုင်ပင်လျက် ၁၃၇၆-ခုနှစ်၊ နတ်တော် လဆုတ် ၁၃ ရက်နေ့တွင် မြို့နယ်သံဃာ့နာယက ဆရာတော် အပါအဝင် ပင့်သံဃာ ၉ ပါးတို့နှင့် မြေသန့်မင်္ဂလာ ပြုလုပ်ပြီး စေတီပျက် ပရိဂုဏ်ကိုပိုင်လျက် စေတီရင်ပြင်ဘောင် အုတ်ရိုးစီလုပ်ငန်းကို ၅၅ ပေ ပတ်လည် ကာရံပြုပြင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် လိုအပ်သည့် အစိစိတွင်း တူးဖော်ခြင်း၊ ရေလှောင်ကန် ဆောက်လုပ်ခြင်းတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ဤတွင် ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်းတို့အနေဖြင့် သာသနိကအဆောက်အအုံများ တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးလျက် ဗုဒ္ဓသာသနာ အခွန်ရှည်ရန် ပါဝင်လှူဒါန်းလိုကြပါက အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီးထံ လှူဒါန်းနိုင်ကြပါကြောင်း စေတနာလောင်း၍ နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

ဆက်သွယ်လှူဒါန်းရန် လိပ်စာများ

- (၁) ဆရာတော် ဦးသီဟ (၀၉-၄၀၃၇၃၀၂၅၀)
- (၂) ဆရာလေး ဒေါ်နန္ဒဝတီ(ဓမ္မဝါစီ သီလရှင်ကျောင်း) (၀၉-၄၂၁၆၆၉၈၈)
- (၃) ဒေါ်ကြင်တင်(၂၄၊ နတ်စင်လမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေ) (၀၉-၅၄၄၆၀၉)
- (၄) ဒေါ်တင်တင်အေး(၇/မြေညီ၊ ငွေလရောင်လမ်း၊ ဂွတ္တလစ်) (၀၁-၄၀၀၉၂၃)
- (၅) ဒေါ်နွဲ့နွဲ့ဝင်း(၁၇၊ ကျောက်တောလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း) (၀၉-၃၁၄၈၇၀၉)
- (၆) ဦးအောင်ရွှေ(၅၄၊ လမ်း ၁၂၀၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်)

တိရစ္ဆာန်များ (၆) လူသားများကို ဒဏ်ပေးပြုပုံ

သမားတော်ကြီးဒေါက်တာသက်ဆွေ (ရှေ့ဆောင်တင်ဆွေ)

ကသပိုးငါး

ကသပိုးငါးများသည် ရေချိုငါးများဖြစ်၍ မြစ်ချောင်း၊ အင်း၊ အိုင်များတွင် ပေါက်ဖွားကျက်စားကြ၏။ ကသပိုးငါးသည် ငါးရံနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်တူပြီး ဖြူရွှေ သောအရောင်ရှိ၏။ နှုတ်သုံးလက်မ မှ ငါးလက်မခန့်သာရှိ၏။ အကြေးခွံများ ချိန်

ရသာအကျိုးသွားမှာ ချိုသောအရသာရှိ၏။ သည်းခြေ ခံစားစေ၏။ သွေးအားကို တိုးပွားစေ၏။ လေကိုနိုင်၏။ ချိန်ခွံစေ၏။ သုက်နှင့်သလိပ်ကို ပွားစေ၏။ အင်းအိုင်များ တွင်နေသော ကသပိုးငါးတို့သည် ချိုဆိပ်၏။ ဆူ၏။ အားကို ခံစားစေ၏။ စိမ့်စမ်းရေတံခွန်များတွင်နေသော ငါးဖြစ်ပါက အားကိုဖြစ်စေ၏။ အသက်ကိုရှည်စေ၏။ အသိပညာတိုးပွား စေရန်ထောက်ကြည်လင်စေ၏ဟု ရှေးဟောင်းဆေးကျမ်းများ တွင် ဖော်ပြကြ၏။ ကသပိုးငါးကို အာဟာရဓာတ်စာအဖြစ် အသုံးကြ၏။ မိမိတို့၏ ရောဂါလက္ခဏာအခြေအနေကို အသက်ရှုပြီး မြစ်ချောင်းငါး၊ အင်းအိုင် ငါး၊ စိမ့်စမ်းရေတံခွန် များစားသုံးခြင်းဖြင့် ကျန်းမာရေးအထောက်အကူပေးမည် ဖြစ်ပေသည်။ ငါးကျည်း၊ ငါးခူများလောက် အရသာမရှိ

သော်လည်း ဖျားနာနေသောသူများအား ကျွေးသင့်၏။

ကသပိုးငါး စားသုံးခြင်းဖြင့် ဖျားနာသူများ၊ မျက်စိနာ သူများ၊ သွေးတိုး၍ ခေါင်းကိုက်မှုဝေနေသူများ၊ လေထိုး၊ လေအောင့်၊ လေနာရောဂါဖြစ်သူများ စားသုံးပေးခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေနိုင်ပါသည်။ ရေချိုပိုင်းတွင် နေထိုင် ကျက်စားသော ငါးများဖြစ်သဖြင့် ရေကြီးသောအချိန်တွင် ဖမ်းယူရရှိနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ရေကျသောအချိန်မှ ဖမ်း၍ရနိုင်၏။ ၎င်းငါးများသည် အုပ်စုလိုက်ဖွဲ့၍ မနေသဖြင့် အခြားငါးများ နှင့်ရော၍ ပါလာတတ်ကြ၏။ သည်းခြေသည် အလွန်သေး ငယ်၍ အမှတ်သညာနည်းသောကြောင့် ငါးများရာတွင် ကသပိုး ငါးသားဖြင့် များပါက ကသပိုးငါးပင်ပြန်မိသည်ဆို ၏။ ထို့ကြောင့် ဇာတ်တူသားစားသောငါးမျိုး မိမိတို့အသား ပင်မသိဟု ပြောဆိုကြ၏။

ကသပိုးငါးနှင့် ပတ်သက်၍ ရသာဓာတုကျမ်းတွင် “ငါးကြင်းစောက်မျိုး၊ ကသပိုးဟု၊ ငါးနစ်ခုမှ၊ စတုဓာတု၊ လေး ခုဆိုရိုး၊ ဓာတ်အခိုးပြင်း၊ အကင်းကေန၊ ကြေသည်မှန်ရှင့်၊ ဒသံဗလ၊ အားသယ်ဝကို၊ ဥစ္စာရိက္ခာ၊ ပွားစေရာသည်၊ ကျမ်း လာသိတိုင်း၊ မညှိုးတည်း”ဟု ဖော်ပြထားသည်ကို သိရှိရ

ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကသပိုင်းအား ဓာတ်စာသဘော စားသုံးခြင်းဖြင့် ကျန်းမာရေးအထောက်အကူပေးမည် ဖြစ်ပေသည်။

ကသမူင်ငါး

ကသမူင်ငါးများသည် ပင်လယ်တွင်ကျက်စားကြသော ကသပေါင်းငါးများကဲ့သို့ ငါးကြီးမျိုးဖြစ်၏။ ကိုယ်လုံးကြီးမားပြီး အကြေးခွံများပါရှိ၏။ ဓွန်ဘာသာအရ ကသမူင်ဟုခေါ်ပြီး မြန်မာဘာသာအရ “သမူင်” ငါးဟု ခေါ်ကြ၏။

တိုင်းရင်းဆေးကျမ်းများ အဆိုအားဖြင့် သီတ ပထဝီဓာတ်နှင့် အာပေါဓာတ်လွန်ကဲသော ငါးမျိုးဖြစ်၏။ ရေငန်ပင်လယ်ထဲတွင်နေ၍ အကြေးခွံရှိသော ငါးဖြစ်သဖြင့် ကသပေါင်းငါးကဲ့သို့ ခွန်အားကိုဖြစ်စေ၏။ ကြွက်သားနှင့် အကြောတို့ကို သန်မာစေ၏။ ကာမကို အားပေး၏။ နှုတ်ကို ငြိန်စေ၏။ ငါးကြီးများဖြစ်သောကြောင့် အသားကို အခြောက်လှန်း၍ ပြုလုပ်သုံးစွဲကြ၏။ ကသမူင်ငါးကို ဆေးဝါးဖော်စပ်ရာတွင် အသုံးပြုပုံပြုနည်း ဖော်ပြမထားသော်လည်း ဖျားနာသောသူများအား ကသမူင်ငါးခြောက်ကြော် ချက်ကျွေးပါက အဖျားကျ၍ အားရှိကာ ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ နာလန်ထစ်သူများကို ကျွေးပေးပါက ကိုယ်ကာယစွမ်းအားများတိုးကာ ကျန်းမာလာမည်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ကသမူင်ငါးအားဓာတ်စာအဖြစ် စားသုံးခြင်းဖြင့် ကျန်းမာရေးအထောက်အကူပေးပေမည်။

ကဏန်း (ခေါ်) ပုစွန်လုံး

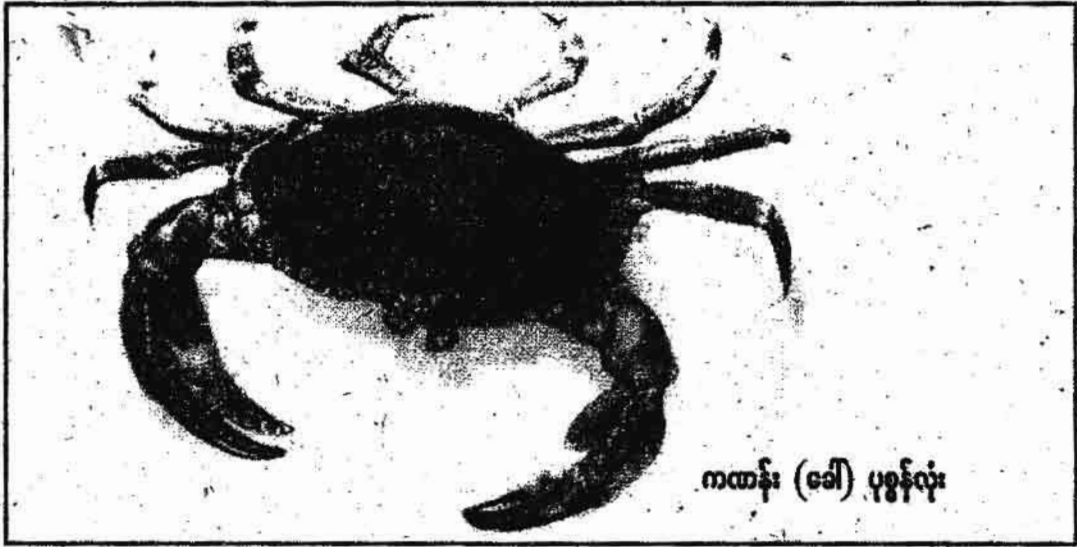
အညှာဒေသတွင် ပုစွန်လုံးဟုခေါ်ပြီး အောက်အရပ်ဒေသတွင် ကဏန်းဟုခေါ်ဆိုကြ၏။ ပုစွန်လုံးကို နှစ်မျိုးတွေ့ရှိရပြီး ရေချိုပုစွန်လုံးနှင့် ရေငန်ပုစွန်လုံးတို့ဖြစ်၏။ ပင်လယ်ကဏန်းများသည် အကောင်ကြီး၍ပြားပြီး ဘေးပတ်လည်အခွံတွင် အတွန်းများပါရှိ၏။ အခွံပို၍မာ၏။ ရေချိုပုစွန်လုံးသည် အညှာဒေသ လယ်ကန်သင်းရိုးများပေါ် တွင်းတူး၍ တွင်းအောင်းနေတတ်ကြ၏။ ကျွန်တော်များငယ်စဉ်က အညှာ

ဒေသ၌ လယ်ကန်သင်းပေါ်ရှိ ပုစွန်လုံးများကို ယူခဲ့ရ၏။ အချို့က ရောင်းစားကြ၏။ ပုစွန်လုံးကိုကြော်၍စားကြ၏။ ပုစွန်လုံးအဆီကို မန်ကျည်းစိမ်းဖြင့် ချက်စားကြ၏။ ပုစွန်လုံးကိုကြော်၍စားကြ၏။ ပုစွန်လုံးအဆီကို မန်ကျည်းစိမ်းဖြင့် ချက်စားကြ၏။ ပုစွန်လုံး၏ ခြေထောက်ကလေးများ ကြေစားပါက ခဲတွင်းတွေ၍ အရသာရှိလှ၏။ ရေသတ္တဝါများတွင် ခြေထောက်ပါသောသတ္တဝါ တွေရခဲ၏။ ပုစွန်လုံးများသည် ရေထဲတွင်လည်းကောင်း၊ ကုန်းပေါ်တွင်လည်းကောင်း သွားလာနိုင်၏။ ပုစွန်လုံးများတွင် ခြေချောင်း ၁၀ချောင်းပါရှိပြီး နောက် ဟိုဘက်လေးချောင်း၊ ဒီဘက်လေးချောင်းဖြင့် သွား၍ ရှေ့နှစ်ချောင်းသည် ကြီး၍ အတက်ကြီးနှစ်ခုစီပါ၏။ ၎င်းကဏန်းလက်မဟု ခေါ်ဆိုကြ၏။

ကျောကုန်းတွင် မာကျောသော အခွံထူဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားပြီး ခြေချောင်းများတွင်လည်း မာကျောသောအခွံအဖုံးအုပ်ပါရှိ၏။ ကဏန်းများသည် ရန်သူကို လက်ဖြင့်ညှစ်တတ်၏။ ၎င်း၏မျက်လုံးများသည် အညှာတံပဲရှိ၍ ဝင်ထွက်ပြုလုပ်နိုင်၏။ ပါးစပ်တွင်လည်း ကိုက်ဖြတ်ရန်၊ စမ်းသစ်ရန် အစာကိုဝါးခြေရန် အင်္ဂါများ ပါရှိ၏။

ကဏန်းများသည် မြစ်၊ ချောင်း၊ အင်း၊ ဧဝိုင်း ပင်လယ်၊ သမုဒ္ဒရာ စသည့် ရေရှိသောနေရာများတွင် ပေါက်ကျက်စားကြ၏။ ကဏန်းအမျိုးပေါင်း များစွာရှိ၏။ အစားစား ကဏန်းများသည် ခရုခွံ၊ ကမာခွံများထဲတွင် ဝင်၍နေကြ၏။ ကဏန်းမကြီးများသည် ဥများကို ရင်ဘတ်တွင်ကပ်ပြီး ပေါက်ချိန်ကျသောအခါ မြစ်၊ ချောင်း၊ ကမ်းစပ်များတွင် ချထားခဲ့ပြီး ပြန်၍မကြည့်တော့ပေ။ ဥခွဲမှ ကဏန်းကလေးများပေါက်လာသောအခါ ရေထဲသို့ဆင်းသွားကြလျှင် မြူးထူးပျော်ပါး၍နေကြ၏။ ကဏန်းငယ်လေးများ ငါးလိပ်တို့က စားသောက်တတ်ကြ၏။ ကဏန်းများကြီးသောအခါ ရန်သူတွေ့လျှင် တိုက်ခိုက်တတ်၏။ အထပ်ခြေချောင်းကျီးသွားသော် ပြုတ်ချထားခဲ့ကြ၏။ ၎င်းများတွင် နောက်ထပ်အသစ်တစ်ချောင်း ထပ်၍ပေါက်လာပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာတောင်ပိုင်းတွင် ထူးခြားသော ကဏန်းမျိုးရှိ၏။ ၎င်းကို အုန်းကဏန်း (သို့) မြေကဏန်းဟုခေါ်ပြီး အုန်းကဏန်းများသည် အုန်းပင်ပေါ်တွင် ချက်

ကထန်း (ခေါ်) ပုစွန်လုံး

များကိုစားကြ၏။ အုန်းပင်တက်သည်။ အလွန်ကျွမ်းကျင်၏။
ပျိုကြောင့် အုန်းကထန်းဟု ခေါ်ဆိုကြ၏။

ကထန်းခေါ် ပုစွန်လုံး၏ အကျိုးသွားအာနိသင်များမှာ
ကထန်းတစ်ကောင်လုံးတွင် ဓာတ်ကြီးငါးပါးစလုံး ဦးဆောင်ပါ
ဝင်နေ၏။ အပိတ်အပိုင်းအားလုံး ဆေးဖက်တွင်အသုံးပြုနိုင်
၏။ ရှေးအခါက ပုစွန်လုံးများကို တောင်သူလယ်သမားများ
အထလွှင့် စားသုံးကြသော်လည်း ယခုအခါ လူတိုင်းစားသုံး
ကြ၏။ ၎င်းကိုစားသုံးခြင်းဖြင့် သွေးအားကိုကောင်းစေသော
အစားအစာများဖြစ်သည့် အသား၊ ငါး၊ အသည်း၊ နို့၊ ထော
ထည်၊ ဒိန်ချဉ်၊ ဒိန်ခဲများတွက် သွေးအားကိုကောင်းစေပြီး
အားကိုဖြစ်စေသော ကျန်းမာရေးအထောက်အကူပြုသော
အထာရကောင်းဖြစ်၏။ ကထန်းကိုစားသုံးခြင်းဖြင့် ပျောက်
ဆုံးနိုင်သော ဝေဒနာများမှာ ကိုယ်ခန္ဓာဖွံ့ဖြိုးပြီး အားကို
ရှိစေ၏။ အရိုးအဆစ်ကို ခိုင်မာစေ၏။ သွားများကို မာကျော
စေနိုင်ပွန်စေ၏။ သွေးအား နှလုံးအားနည်း၍ မူးဝေမော
နိုးသော ရောဂါဝေဒနာများ ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ အသွား
အထာ အတိုင်အထ လေးကျောသည်ကို ပျောက်ကင်းစေ၏။
အဆစ် အိပ်မပျော် ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်ခြင်းများကို
ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ အမျိုးသမီးများ မီးယပ်ရောဂါ
ပျောက်ကင်းစေ၏။

မှတ်ချက် ။ ။ ပင်လယ်ကထန်းကြီးများ စားသုံးရာ

တွင် ရေစင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီး ချက်စားရ၏။ မသန်
စင်ပါက ပင်လယ်အုနာ ဖြစ်တတ်၏။ အကယ်၍ ပင်လယ်
အုနာဖြစ်ပါက ပင်လယ်အုန်းသီးဆံ သွေးသောက်ပါက
ပျောက်ကင်းစေ၏။

ကတိုးကောင်

ကတိုးကောင်များသည် ကုန်းနေသတ္တဝါများဖြစ်၏။
ဧရယ်၊ ချေငယ်တို့နှင့်တူ၏။ အလျားသုံးပေခန့်ရှိပြီး လည်
ပင်းရိုးရှည်ပြီး ၂၀ လက်မခန့် ရှိ၏။ အရောင်အားဖြင့် (၁)
ရွှေသောအဆင်း ရှိသည့်ကတိုး၊ (၂) ကြောင်ကျားသော
အဆင်းရှိသည့်ကတိုးနှင့် (၃) မည်းနက်သော အဆင်းရှိသည့်
ကတိုးဟူ၍ သုံးမျိုးရှိ၏။ ၎င်းပြင် ကြောင်ကတိုးလည်း ရှိ
သေး၏။

ကတိုးဟူသော ဝေါဟာရသည် ပါဠိဘာသာ ကတ္တ
ရိကာ ဟုခေါ်၏။ ကတ္တရိကာပုဒ်အရ ကတိုးရ်ဟုရေးသင့်
ကြောင်း တိုးတော်မင်းစာရာကြီးလက်ထက် အမတ်ကြီး
ဦးပေါ်ဦးလျှောက်ထုံးတွင် တွေ့ရ၏။ ကတိုးကောင်များတွင်
ချက်တိုင်အောက်၌ ကတိုးအိတ်ရှိကြ၏။ ၎င်းအိတ်မှမွေး
သည်ကို အချိုက ဝေးစေမှမွေးသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ခွာမှ
မွေးသည်ဟုလည်းကောင်း ယူဆကြ၏။

နီပေါနိုင်ငံမှ ကတိုးများသည် ရွှေရောင်အဆင်းရှိ၏။

www.burmeseclassic.com

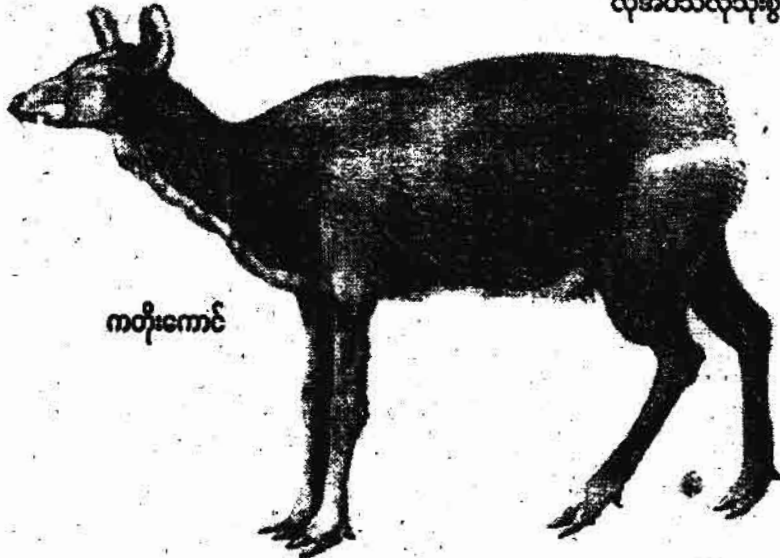
ကသမီယနိုင်ငံမှ ကတိုးများသည် ကြောင်သောအဆင်းရှိ
၏။ အာသံပြည်နယ်က ကတိုးများသည် မည်မှန်သော
အဆင်းရှိပြီး အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။

ကတိုးကောင်ကို ဝိဂနာဘိကာဟူသော ပရိယာယ်
တစ်ပုဒ်လည်း ရှိသေး၏။ သား၏ချက်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။
ကတိုးကောင်ငယ်လျှင် ကတိုးအိတ်ငယ်၍ အကောင်ကြီးလျှင်
အိတ်ကြီးသည်။ ၎င်းအိတ်အတွင်းမှ ကတိုးရသည်။ ကတိုး
ကောင်များသည် အုပ်စုဖွဲ့၍မနေကြဘဲ တစ်ကောင်ချင်းနေ
ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဖိုမတွဲ၍နေတတ်သည်။ တော
ထူထပ်ပြီး တောင်ပေါ်ဒေသများတွင် နေတတ်ကြ၏။ ကတိုး
ကောင်များကို ထောင်ချောက်ဖြင့်ဖမ်းယူပြီးလျှင် ကတိုးအိတ်
ဖောက်၍ ကတိုးကိုယူကြ၏။ ဆင်များသည် အစွယ်ကြောင့်
သေကြရပြီး ကျားသစ်များသည် အရေခွံကြောင့် သေကြရ၏။
ထိုအတူ ကတိုးကောင်များသည်လည်း ကတိုးအိတ်ကြောင့်
သေကြရပေသည်။

အာယုဗေဒဆေးကုမ်းများ အလိုအရ ကတိုး၏အကျိုး
သွားမှာ သုက်ကို ပွားစေ၏။ ကာမစိတ်ကိုဖြစ်စေ၏။ မျက်
စိန်ရောဂါ၊ အရေပြားရောဂါ၊ ကုဋ္ဌနု နှာများပါ ပျောက်စေ၏။
သည်းခြေနု၊ သလိပ်နှာ၊ ပါးစပ်၌ဖြစ်သောအနာ၊ အနံ့ဆိုး
ထွက်ခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ အအေးမိခြင်း၊ တွေ့ဝေ
မိန်းမောခြင်း၊ အဆိပ်သင့်နှာ စသည်တို့ပါ ပျောက်ကင်းစေ၏။

ခေါ်မတိုင်းသားတို့၏ အယုအဆကို ဖော်ပြရာ
ဆိုပါက စိတ်၊ ဦးနှောက်၊ ကာမ၊ ခွန်အားတို့ကို ဖြစ်စေ
အဆိပ်မိခြင်းကို ပျောက်ကင်းစေ၏။ မျက်စိနာရောဂါဖြစ်သူ
မျက်စိကွင်းပေးက ပျောက်၏။ ခေါင်းကိုက်ခြင်းပါ ပျောက်က
၏။ အမျိုးသမီးများ ယောနီတွင်းထည့်ပေးပါက ကိုယ်
တည်သည်ဟုဆို၏။ သံဝါသမပြုမိ လိင်ကိုသုတ်လိင်
ခြင်းဖြင့် လိင်ကို ခိုင်မာစေတတ်၏ဟု ဖော်ပြထားသည်။
တွေ့ရှိရ၏။ ၎င်းအပြင် ငိုတစ်လှည့်၊ ရယ်တစ်လှည့်ဖြစ်သ
နလုံးရောဂါ၊ ရောင်ရမ်းသောရောဂါ၊ အသက်ရှူမဝသ
ရောဂါ၊ အိပ်နေရင်း သွားကြိတ်သောရောဂါများလည်း ပျောက်
စေ၏။ ပန်းနာရင်ကျပ် သလိပ်ကပ်ရောဂါ၊ ခံတွင်းပျက်ရော
အရေပြားရောဂါ၊ အဆုတ်ရောဂါ၊ ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးရော
များပါ ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

ကတိုးဆေးအဖြစ် သုံးစွဲရာ၌ ဆရာညွှန်ကြားသ
အတိုင်း သုံးစွဲရာ၏။ အတိုင်းအဆလွန်ပါက အပူလွန်ရော
များဖြစ်တတ်၏။ ထိုအခါ ပရုပ်ကို ဖြေဆေးအဖြစ် သုံးစွဲ
ကတိုးကောင်များသည် ထူးခြားသော သတ္တဝါ
ဖြစ်ပြီး တိုင်းရင်းဆေးတွင် ကတိုးဖြင့်ဖော်သော ဆေးအ
၏။ သေလှမြောပါးဖြစ်နေသော ဝေဒနာရှင်အား ကတိုး
ဆေးဖျော်တိုက်ပါက ရုတ်တရက်မသေဘဲ အသက်
ရှင်လာသည်များလည်း တွေ့ရှိရဖူး၏။ ထို့ကြောင့် ကတိုး
လိုအပ်သလိုသုံးစွဲနိုင်ရန် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ကတိုးကောင်

သမားတော်ကြီးဒေါက်တာသက်
(ရှေ့ဆောင်တင်
09-730571)

ကိုးကား
ရှေ့ဆောင်တင်
တိရစ္ဆာန်များမှ လူသားများ
အကျိုးပြုပုံကျမ်း။

သယံဇာတအမျိုးမျိုး

ဆေးဝါးထုတ်ပြန်

မြန်မာတိုင်းရင်း ဆေးဝါးကောင်းများ

အင်းစိန်

သယံဇာတအမျိုးမျိုး

ဆေးဝါးထုတ်ပြန်

မြန်မာတိုင်းရင်း ဆေးဝါးကောင်းများ

မင်းပွင့်

ကျောက်တံတိုင်းတော်
အိမ်ထောင်ရေး

အိမ်ထောင်ရေး

ကျောက်ကသိမ်ကုန်းဘုရားမှ သိုက်မောင်နုမ

မန္တဒီးဗွဒီး(ဗြညီ)

လပြည့်လကွယ် ညနေစောင်း အချိန်ဆိုပါက တစ်ရပ်ကွက်လုံးက မရင်သူ့တကို ခဏခဏဆိုသလို ဝိုင်း၍ ကြည့်နေရသည်။ ထိုသို့ကြည့်ရပါသော အကြောင်းရင်းမှာမူ မရင်သူ့တသည် ထိုလပြည့် လကွယ်ရက်နေ့ ညနေ ရောက်တိုင်း “ကိုကြီးသီဟ...ကိုကြီး သီဟ လာနေပြီ” ဆိုပြီး ဘုရားကျောင်း ဆောင်မှာ ဖျာခင်းပေးထား၏။ မရင် သူ့တကတော့ ကျွဲကျွဲလေး ထိုအနား တွင်ထိုင်ကာ ရိုသေစွာ ခေါင်းညှိတ်လို့ နားထောင်နေ၏။ တစ်ဖက်က ဘာ အကြောင်းပြောလေသည်မသိရသော အကြောင်းများကို မရင်သူ့တ ခေါင်း လေးတညိတ်ညိတ် လုပ်နေသည်ကို ဘေးက အိမ်နီးနားချင်းတွေက ဝိုင်းအုံ ကြည့်နေကြသည်။ သူတို့သည် မရင် သူ့တပြောပြောနေသော ကိုကြီးသီဟ တို့ လုံးဝမမြင်ဖူးပေ။ ဖျာခင်းထားသော နေရာကိုသာ အများသူငါ စူးစိုက်ကြည့် နေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအထဲတွင် စာရေး သူ မိမိသည်လည်း ပါဝင်ပါသည်။ သို့ သော် ဘာဆိုဘာမှမမြင်ရသော မိမိမှာ

အများနည်းတူ ဖျာကိုသာ စိုက်ကြည့် နေမိသည်။ ဘယ်သူမှမမြင်နိုင်သည့် အရာကို မရင်သူ့တတစ်ယောက်ကမူ ကောင်းကောင်းမြင်နေရသည်။ “ကိုကြီး သီဟရယ်...ညီမလေးကို မနှောင့် ယှက်ပါနဲ့နော် တောင်းပန်ပါတယ်။ ညီမ ဒီဘဝမှာပဲပျော်တယ်” ဟု တောင်းပန် စကားပြောနေသံကို ဘေးမှကြားနေရ သည်။ သူမက ဘဝဟောင်းမှာကျန်ခဲ့ သော သိုက်ထဲသို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မပြန် ချင်ဘူးဟု ပြောနေသည်။ ဥစ္စာစောင့် ကိုကြီးသီဟထံမှ ပြောသံသဲ့သဲ့တို့ကို ကြားနေရ၏။ သို့ပါသော်လည်း မဝီဝီ တဝါးအသံများဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့် လည်း တစ်ဖက်မှ “မဖြစ်ဘူညီမလေး” ဟုဆိုသည့် စကားများကိုသာ ပြောနေ ပုံရသည် ထင်ပါသည်။ လူ့ဘာမှ မရင် သူ့တကလည်း တောင်းပန်သံနှင့်အတူ ဝိုဋ်ဋ်ကသံကပါ တစ်ဆက်တည်း ရော ယှက်၍လာနေတော့သည်။

“ဟင့်အင်း ကိုကြီးသီဟ... ဟင့်အင်း မေမည်းတော်ဘိုးဘိုး ဘာ ဟင်းကို ပြောလိုက်ပါ။ ရင်သူ့ကို သနား

ပါလို့၊ ရင်သူ့ကိုသနားပါလို့သာ ပြော ပေးပါ ကိုကြီးသီဟရယ်”

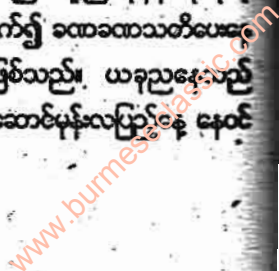
ဟု ပြောပြီး ဝန်းခနဲ ပစ်လဲကျ သွားပါတော့သည်။ ဒါက ရင်သူ့တဘဝ တွင် ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

ထိုအခါမှ ဘေးမှကြည့်နေပါသော ငွေမျိုးသားချင်းများနှင့် အိမ်နားနီးချင်း တို့မှာ ဝိုင်းအုံ၍လာကြသည်။ ထိုနောက် နောက်ဆက်တွဲ လုပ်ရပ်များဖြစ်သည့် ရေမန်းများတိုက်ကြ၊ ယပ်ခတ်ကြနှင့် လုပ်နေကျအတိုင်း ရင်သူ့တကို ဝိုင်းဝန်း ၍ ပြုစုမှုများ လုပ်ပေးပါတော့သည်။ ရင်သူ့တမှာ ထိုသို့ဖြစ်တိုင်း နေ့ရက်နှင့် အချိန်ကို မှတ်သားထားပါက လပြည့် နှင့် လကွယ်နေ့များသာ ဖြစ်သည်။ အချိန်ကာလသည်ကား ညနေ နေဝင်ရီ တရောအချိန်ကာလပင်ဖြစ်သည်။ မည် သည့် “သိုက်ဆက်”က ပါလာသနည်း ဟု မေးလိုက်သည့်အခါတိုင်း “ဘုရား သိုက်ကလာတာပါ” ဟု ဖြေသည်။ ရင်သူ့တ၏ ဘဝဟောင်းမှရောက်လာ သော ကိုကြီးသီဟ ဆိုသူမှာလည်း

ကျောက်ကာသိမ်ကုန်း ဘုရားသိုက်က
 ဟု ဆို၏။ ထိုကျောက်ကာသိမ်ကုန်း
 ဘုရားသိုက်မှာ ဘယ်မှာရှိပါသလဲဟု
 မေးသောအခါတွင် "စက်တိုင်ဘုရားမှာ
 ရှိတယ်" ဟု ပြောပါသည်။ ထိုစက်တိုင်
 ဘုရားဆိုသည်မှာ ပြည်ပြို့နယ်အထွက်
 သုံးလေးမိုင်အကွာလောက်တွင် ရှိပါ
 သော သရေခေတ္တရာမြို့ဟောင်းမှ မှော်
 တရွာပြင်တွင်ရှိပါသော ခုတ္တပေါင်မင်း
 တည်ထားခဲ့သော စက်တိုင်ဘုရားပင်
 ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာတွင် ကျောက်ကာ
 သိမ်ကုန်း ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်း
 လည်းရှိသည်။ ထိုကျောက်ကာသိမ်
 ဘုန်းကြီးကျောင်း၏အနောက်ဘက်
 သိပ်မကွာလှသောနေရာတွင် ဘုရား
 ပျက်ဆုံးဆူ ရှိသည်။ စာရေးသူမိမိ
 လည်း ထိုနေရာသို့ ရောက်ခဲ့ဖူးပါသည်။
 ထိုသို့ရောက်ခဲ့စဉ်က အမှတ်တရဓာတ်
 ပုံရိုက်ခဲ့၍ ထိုဓာတ်ပုံကို တစ်နေ့ယူ
 လာပြီး ပြသလိုက်မိသည်။ ထိုအခါ
 ကာယကံရှင်ဖြစ်သူ သိုက်ဆက်ရှင်
 ရင်သူတမှာ ဘုရားပုံကိုကြည့်ရင်း ရှိုက်
 ကြီးတင်ငိုမိပါတော့သည်။ ပြီးမှ သူမ
 ထိုနေရာ ထိုအသများသို့ ဖြတ်သန်း
 ခဲ့ပုံများ ကျင်လည်ခဲ့ပုံများနှင့် သူမမှာ
 မောင်ကြီးသီဟသူနှင့် သူမ၏မောင်ငယ်
 သံသုကဆိုသည့် မောင်နှစ်ယောက်
 ကျန်ခဲ့သည့်အကြောင်း ပြောပြပါသည်။
 ခုလို လပြည့်လကွယ် ညနေဆည်းဆာ
 နေဝင်ရီတရောမှာ အမြဲလာရောက်
 သူမှာ သူမ၏မောင်နှမသုံးယောက်ထဲမှ
 အစ်ကိုကြီးသီဟသူဆိုသည့် တစ်
 ယောက်ဖြစ်ပြီး သိုက်ထဲတွင်ကျန်ခဲ့

သော မောင်ငယ် သံသုကမှာမှ အလွန်
 အေးဆေးပြီး မောင်ကြီးသီဟသူလောက်
 ဒေါသမကြီးကြောင်း စသည်တို့ကို ရင်
 သူတမူ မိမိကို ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်
 ပြောပြရှာပါသည်။
 သူတို့ မောင်နှမသုံးယောက်ကို
 အုပ်ချုပ်သူမှာ "ဘဘမင်း" ဆိုသူ သိုက်
 ဘိုးဘိုးကြီးဖြစ်ပါသည်။ သိုက်တို့မည်
 သည်မှာ ပထမအရွယ်မှ ခုတိယအရွယ်
 ဘဝအတွေ့တွေ့ ပြောင်းလဲသော်လည်း
 သူတို့မှာ သိုက်ကိုပြန်ချိန်တန်၍ မပြန်
 ပါက အကြောင်းအမျိုးမျိုး နှောင့်ယှက်
 ကာ သတိလာပေးလေ့ရှိသည်။ မရင်
 သူတကာမှ ဘယ်နည်းနဲ့မှ သိုက်သို့မပြန်
 ချင်သေးပေ။ ဒီလူပြည်မှာက သာသနာ
 ပြုလုပ်ငန်းများ ပြုလုပ်၍ရသည်။ သိုက်
 (ဥစ္စာစောင့်)ဘဝတွင် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်
 ကျွဲ ဒါနု သီလ၊ ဘာဝနာများကို အစွမ်း
 ကုန်ပြုလုပ်၍မရပေ။ ထို့ပြင် သိုက်
 ထဲတွင်နေရသည်မှာ ဘယ်လိုမှမလွတ်
 လပ်ပြန်။ သိုက်စည်းကမ်းအရ နာရီ
 အချိန်နှင့် သွားလာနေကြရသည်။
 သတ်မှတ်ချက်နာရီ ကျော်သွားပါက
 အပြစ်ပေးခြင်းခံရပြန်သည်။ ရင်သူတ
 ၏ ဘဝဟောင်းမှ သိုက်မှာမည်မှာ စုန်း
 သက်လျာဖြစ်သည်။ ထိုနာမည်ကို
 ဘဘမင်းဆိုသူမှ ပေးထားခြင်းဖြစ်
 သည်။ ခု သူမ၏အစ်ကို ရောက်လာ
 ခဲ့ပြီး ညီမစုန်း လူ့ဘဝမှာနေရတာ
 တော်လောက်ပါပြီဟု လာပြောကာ
 ဘဘမင်းဆိုသူက အခေါ်လွှတ်လိုက်လို
 အစ်ကိုတော်မှ ရောက်လာရတာပါဟု
 ရင်သူတမူ သူ၏အဖေနှင့် အမေတို့ကို

ပြောပြခဲ့ပါသည်။
 ရင်သူတဘုရားအတွက် လှူဒါန်း
 လို့ဆို၍ ထိများထိုးခဲ့ရာမှာလည်း ခု
 ခေတ်စားနေသော ထိများမကြာခဏ
 ပေါက်ဖူးပါသည်။ ရင်သူတ ထိပေါက်၍
 ရသမျှငွေအားလုံးကို ဘုရားကိုလှူဒါန်း
 ပစ်လိုက်သည်။ ရင်သူတကို သိုက်ထဲ
 မှာ ဘိုးဘိုးဘာဘမင်းတို့က အမြဲတမ်းစာ
 ထားတာက သိုက်ဆရာများနှင့် လုံဆ
 အဆက်အသွယ်မလုပ်ရပါဘူးဟု မှာ
 ထားသည်။ သိုက်ဆရာနှင့် အဆစ်
 အသွယ်လုပ်မည်ဆိုပါက ရင်သူတ၏
 အသက်ကို သူတို့ ချက်ချင်းဆိုသလို
 နတ်ယူ၍သွားမည်ဟု ပြောထား၍ ရင်
 သူတ၏ လက်ရှိ မိဘနှစ်ပါးမှာ သိုက်
 ဆရာများနှင့် လုံးဝအဆက်အသွယ်
 မလုပ်ဘဲ ရင်သူတကို ဒီအတိုင်းပဲ ဧက
 တစိုက်ကြည့်ထားခြင်းလည်းဖြစ်သည်။
 ရင်သူတကလည်း သိုက်ဆရာတို့ထံ
 အသေကြောက်သည်။ ဘုရားသိုက်ထဲမှ
 မစွည်းများကိုလည်း ရင်သူတတို့က
 နောင်ဘုရားတစ်ဆူပွင့်သည်အထိ ကာ
 ကွယ်စောင့်ရှောက်ထားရတာဟု ပြော
 ပြရှာပါသည်။ သိုက်ထဲတွင်ကျန်ခဲ့သော
 အစ်ကိုဖြစ်သူ သီဟသူလည်း ညီမ
 တော် စုန်းတစ်ယောက် လူ့ဘဝတွင်
 သိုက်ဆရာများနှင့်တိုင်ပင်ကာ သိုက်
 ကြီးဖြတ်တာတို့ သိုက်တူးဖော်တာတို့
 လုပ်မည်ကို အတော်ပင်ဖိုးရိမ်ပုံရသည်။
 ဒါကြောင့်လည်း သူညီမစုန်းကို ခုလို
 မှီလာရောက်၍ ခဏခဏသတိပေး
 ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ယခုညနေသည်
 ကား တန်ဆောင်မှန်းလပြည့်နေ့ နေဝင်

ရီတရာ အချိန်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်
ဝင် သိုက်က မောင်ကြီးသိဟ ရောက်
ထားမည်ဟု ရင်သူ့လာပြောပြီး ဖျာလိပ်
ထလေးကို ခင်းနေကျအတိုင်း ဖြန့်ကာ
ခင်းကျင်းပြီး စောင့်မျှော်နေခိုက် လူ
အများမမြင်ဘဲနှင့် ဝန်းဆိုသော အသံ
နှင့်အတူ အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

* * *

သိုက်ချုပ်ဘိုးတော်ကြီးနှင့် လပြည့်ည ညနေဆည်းဆာချိန်

သင်ဖြူးဖျာလေးပေါ်သို့ ဝန်းခနဲဆို
သလို ကျရောက်လာသည့်အသံမှာ
တောင်ဝေးတစ်ချောင်းနှင့် သိုက်ဘိုး
တော်ကြီး သိုက်ချုပ်ဘိုးဘဘမင်းဆို
သူပင်ဖြစ်သည်။ သိုက်ချုပ်ဘိုးတော်ကြီး
သည် တောင်ဝေးကိုသာ ရင်သူ့လာ၏
အိမ်သူအိမ်သားများနှင့် မိမိနှင့်ကြည့်
နေသောသူများကို မြင်သာအောင်သာ
ပြသခြင်းဖြစ်ပြီး ကျန်သည့်ခန္ဓာကိုယ်
အစိတ်အပိုင်းကမူ ရင်သူ့လာတစ်
ယောက်တည်းသာ မြင်နေရပါသည်။
ရင်သူ့လာသည် အံ့ဩဟန်ဖြင့် “ဘဘ
မင်း ဘဘမင်းကိုယ်တိုင် ကြွချီလာ
သည်”ဟု၍သာ ပြောနေရှာပါသည်။
ပြီးမှ ရင်သူ့လာသည် ခေါင်းစုံကာ ငြိမ်
သက်နေပြီး ရိုက်သံစာချို့ ကြားလိုက်
ရပါသည်။

“သမီးတော် ခုအချိန်မှာတော့
ထိုက်လို့မဖြစ်သေးဘူး ဘဘမင်းရယ်။
အချိန် နှစ်နှစ်၊ သုံးနှစ်လောက် ပေးလို့
အများလားဟင်း ဘဘမင်း သမီးကို

မခေါ်ပါနဲ့ဦးနော်။ ဒီလူပြည်မှာ သာသ
နာပြုချင်သေးတယ်”

ဟု ငိုယိုပြောနေသော ရင်သူ့လာ
မှာ မောနေပုံရသည်။ တစ်ဖက်မှလည်း
မည်သည့်အကြောင်းစုံကို ညွှန်ကြား
နေသည်ကို မသိပေ။ ရင်သူ့လာထံမှ
“ဟုတ်ကဲ့” ပြောလိုက်။ “ဒါကတော့
မဟုတ်ပါဘူး ဘဘမင်း”ဟု၍ ပြော
လိုက်။ တောင်းပန်လိုက်နှင့်။ အချိန်
တို့သည် မှောင်စပျိုးလာသောအခါတွင်
တော့ ရင်သူ့လာမှာ ထိုင်လျက် ငိုနေ
သည့် အနေအထား ထိုမှတစ်ဆင့်
လက်အုပ်လေးချီကာ လဲကျသွားပါ
တော့သည်။ ထိုသို့ဖြစ်သောအချိန်တွင်
တောင်ဝေးသည် လူများမျက်စိအောက်
မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်
ကွယ်၍ သွားပါတော့သည်။ အချိန်၊
နေ့ရက်တို့ကို ကြည့်လိုက်သောအခါ
တွင်တော့ လပြည့်နေ့ ညနေဆည်းဆာ
အချိန်ပင်ဖြစ်တော့သည်။ ဘဘမင်း
ထိုင်သွားသည့် နေရာထိုင်ခင်း သင်ဖြူး
ပေါ်သို့ မိမိသည် ထိုင်ချလိုက်သော
အခါတွင်တော့ လူတစ်ယောက်ထိုင်
သွားခါစကအတိုင်း ပူနွေးနွေး အငွေ့
အသက်ကျန်ရစ်ခဲ့ကြောင်းကို မိမိသတိ
ထားလိုက်မိသည်။ ရင်သူ့ လာကိုတော့
လုပ်နေကျအတိုင်း ဆွေမျိုးညီအစ်ကို
မောင်နှမများက “ဟဲ့...ဟဲ့ ရှုဆေး
ယပ်ခတ်ပါဦး။ ဆရာတော်ရဲရေ...
ရေမန်းယူခဲ့”ဟု အော်သူအော်၊ ပြောသူ
ပြောနှင့်။ “ဟော...ဟော သတိရ
လာပြီ”ဟု ပြောသူပြောနေသော အသံ
တို့သည် ဆူညံစွာဖြင့်ပင် ထုံးစံအတိုင်း

လပြည့်လကွယ်နေ့ ဆည်းဆာချိန်
ရောက်တိုင်း ရင်သူ့လာအိမ်မှ ကြားနေ
ကျအသံမထံမှအပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

စာရေးသူမိမိသည် “ဒီကိစ္စ ဘယ်
အလွတ်ခံနိုင်ပါ့မလဲ” မေးကိုမေးရမည်။
အစ်အရကို မေးရမည်လေ။ သို့မှသာ
ဒီလိုမျိုးဖြစ်တတ်သော “သိုက်”တို့ရှိ
ကြောင်းကို အများသူငါကို မိမိပြန်
လည်၍ ပြောပြရသည်။ ထိုသို့ မိမိ
ကမေးပြီး ပြန်လည်တင်ပြပါမှ ဗဟုသု
တရကြ မည်ဆိုသည်က မည်သူမှ
မငြင်းနိုင်ပေ။ ရင်သူ့လာလိုဖြစ်ရပ်က
လည်း သိုက်ဆက်တစ်ရာမှာ တစ်
ယောက်တောင် ကြုံတောင်ကြုံခဲ့သော
ဖြစ်ရပ်မဟုတ်ပါလား။ မိမိသည် သတိ
ရလာပြီဖြစ်သော ရင်သူ့လာ၏အနား
လို့ ဖြည့်ညင်းစွာကပ်ပြီး သိလိုသော
အကြောင်း တစ်စုံတစ်ခုကို စတင်မေး
လိုက်သောအခါတွင် ရင်သူ့လာမှာ ခေါင်း
လေးညိတ်ပြရှာပါသည်။ ပြီးမှ အချိန်
ကာလတို့သည် သူမဘဝတွင် အနည်း
ငယ်လောက်မှ မကျန်တော့ပါကြောင်း
ရှင်းပြပါသည်။ ဒီတန်ဆောင်မှန်းလ
ပြည့် နောင်နှစ်ဒီအချိန်၊ သို့မဟုတ်
လပြည့်နေ့ နံနက်စောစောတွင် သူမ
သည် သိုက်နန်းသို့ပြန်ရမည်ဟု တိတိ
ကျကျပြောပြသည်။ “ဘဘမင်း”ဆို
သူ၏ တောင်ဝေးကို မြင်လိုက်ရသည့်
အကြောင်းကို မိမိတို့က ရင်သူ့လာကို
ပြောပြလိုက်သောအခါတွင် သူမမှာ

“ဟုတ်တယ်။ ဘဘမင်းကပြော
သွားတယ်။ သူ တကယ်ပြတာဖြစ်
ကြောင်း အားလုံးကိုမြင်အောင် သူ၏

တာဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသွားသည်
 ဟု ဆိုပါသည်။ မိမိသည် သိုက်
 ချုပ်ကြီး ဘာဘမင်း၏တောင်ငှားကို
 ကြည့်လိုက်သောအခါတွင် သစ်ကနက်
 သားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော တောင်ငှား
 ဖြစ်ပြီး တောင်ငှားမှာ ပြောင်လက်နေ
 ကြောင်းကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထို့
 နောက် ရင်သူ့အတွက် အဓိကမှာ
 တာကတော့ “သိုက်ဆရာ ဘိုးတော်ဆို
 သူများနှင့်တကွ သိုက်ကြီးဖြစ်မည်
 သူများ မလာရအောင် ရင်သူ့မှာ ထို
 သူတို့ကို လုံးဝ မိမိတို့၏သိုက်ထဲမှ
 ဘုရားပစ္စည်းမှန်သမျှကို ပြောမပြုဖို့
 ကတိတောင်းနေ၏။ ရင်သူ့ကလည်း
 ကတိတွေ ထပ်၍ထပ်၍ပေးနေသော်
 လည်း ဘာဘမင်းဆိုသူ သိုက်ဘိုးဘိုး
 ကြီးမှ မယုံမကြည်ဖြစ်လျက်ရှိကြောင်း
 မိမိကို ထိုအကြောင်းအရာများကို ပြော
 ပြရှာပါသည်။ ဘာဘမင်းဆိုသည့် သိုက်
 ချုပ်ဘိုးဘိုးက ဒီလောက်တောင်
 ကြောက်နေရသော ဒီသိုက်ဆရာ၊
 သိုက်တူးမည့်သူများနှင့် သိုက်အဆက်
 ဖြတ်မည့်သူများသည် တကယ်ပဲ သိုက်
 တူးနိုင်၍လော။ သို့မဟုတ် သိုက်ဆက်
 အထိုရှိသူကို တကယ်ပဲ ဖြတ်နိုင်ပါ၍
 လောဟူ၍ စဉ်းစားစရာကြီး ဖြစ်နေ
 တော့သည်။ လူလောကတွင် တကယ်
 အမှန်အကန် အဘ၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် သီလ၊
 သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသော သိုက်ဆရာနှင့်
 သိုက်အဆက် ဖြတ်ပေးမည့်သူတွေ
 လည်းရှိသည်ဆိုသည့် အကြောင်းကို
 ဘာဘမင်းဆိုသည့် သိုက်ချုပ်ဘိုးဘိုးကြီး

သည် ထင်မြင်မိနေတော့သည်။
 တစ်နှစ်ဆိုသော အချိန်ကာလ
 တို့သည် မည်သို့မျှမကြာလိုက်ပါ။ ရင်သူ
 တာ ကတိပေးထားသော အချိန်ဖြစ်
 သည့် တန်ဆောင်မှန်းလရောက်ဖို့ နှစ်
 လအလိုမှာတော့ ထူးထူးဆန်းဆန်းများ
 တွေ့ရပါပြီ။ ရင်သူ့သည် တစ်နှစ်လုံး
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုနှင့်သာ ဖွေလေ့ရှိနေ
 ၏။ ထို့ပြင် ဥပုသ်သီတင်းသီလဆောက်
 တည်ခဲ့သည်မှာ ဝါတွင်းကာလသုံးလ
 ပင် ဆောက်တည်ခဲ့၏။ သူမသည်
 မကြာခင် သိုက်မုပြန်ခေါ်၍ လိုက်၍
 သွားရမည်ဖြစ်သည်။ သူမ၏မိဘများ
 နှင့် မောင်နှမများက တိုးတိုးတိတ်တိတ်
 သိုက်ဖြတ်ဆရာများနှင့် သက်တမ်းတိုး
 လိုသည်။ သို့သော် သူမက “လုံးဝမပြု
 လုပ်ပါနှင့်” ဆိုထားပါသောကြောင့် မည်
 သူမျှ မလုပ်ရပေ။ သူမသည် ဒီလူ
 ဘဝတွင်နေရသည်မှာ ကျေနပ်လှပါပြီ
 ဟု ပြောနေပြီ။ မိမိကိုလည်း သူမ၏အိမ်
 သို့ အလည်ရောက်တိုင်း ခဏခဏ
 နှုတ်ဆက်စကားဆိုနေပြန်သည်။ မိမိ
 ကလည်း လူတစ်ယောက် ဒီဘဝမှ
 တခြားဘဝသို့ရောက်ရမည့် အဖြစ်ဆို
 တော့ မယုံတစ်ဝက်၊ ယုံတစ်ဝက်နှင့်
 စောင့်ကြည့်နေရမည့် အဖြစ်ပေကို။
 စောင့်ကြည့်ရဦးမည်ပေါ့။ ရင်သူ့၏
 ဘဝ အချိန်ကာလသည်ကား နှစ်လ၊
 နှစ်လ၊ နှစ်လပဲလိုတော့သည်လေ။

x x x

သိုက်ခေါင်းလောင်းသံ

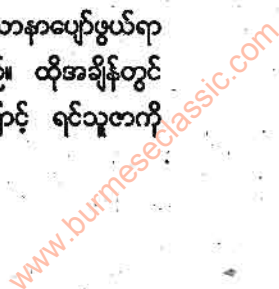
တန်ဆောင်မှန်း လပြည့်နေ့
 ကျောက်ကာသိမ်ကုန်းသိုက်နန်းသို့
 တော့မည့် ကာယကံရှင် ရင်သူ့အား
 ရင်သူ့တို့ မိသားတစ်စုလုံး စိုးရိမ်
 ဖြင့် ဝိုင်း၍ကြည့်ရှုနေကြသည်။ သို
 နန်းသို့ပြန်ရမည့် ရင်သူ့ကို ဘာ
 အချိန်မှာ ဘာဖြစ်မလဲဟူ၍သာ
 ကြည့်နေကြသည်။ ရင်သူ့တို့အား
 လာရောက်ခေါ်မည့်သူမှာ ကျောက်
 သိမ်ကုန်းသိုက်မှ သိုက်ချုပ်ဘိုးဘိုး
 ဘာဘမင်းပဲဖြစ်မည်လော။ သို့မဟုတ်
 က ရင်သူ့၏သိုက်ဘဝက အစ်
 တော်သူ ကိုကြီးသီဟာဆိုသည့် သို
 ဆက်အကိုတော်ပဲ ဖြစ်မည်လောဟူ
 သာ စောင့်ကြည့်၍ နေရရှာသော
 သူ့အိမ်သားအများစုမှာ လပြည့်
 မရောက်ခင် ရင်မော့၍သာ နေကြ
 သည်။ ရင်သူ့ကတော့ ဘာမှမ
 သလိုနေ၏။ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို
 ဖြတ်ထားပြီးပြီလား။ မပြောတတ်
 တစ်နေ့သောအခါတွင် သိုက်ကြီး
 ပေးမည့် ပဲခူးမြို့ ဘုရားကြီးကျေး
 ဘိုးတော်တစ်ပါး ရောက်ရှိလာခဲ့ရာ
 ပုဂ္ဂိုလ်မှ ရင်သူ့ကို ရှေ့ထိုင်ခိုင်း
 ရင်သူ့၏ သိုက်ဆက်ဘိုးဘိုးနှင့်
 ရံယူနေသည့် သိုက်ကြီးဖြတ်ပေး
 ဘိုးတော်တို့ စိတ်အဆက်အသွယ်
 သည်ဟုဆို၏။ ထိုဘာဘမင်းဆိုသူ
 သိုက်ဆက်ကိုဖြတ်ပေးမည့် ဘိုး
 အား ရင်သူ့နှင့်သူတို့ကို သိုက်

ဖြစ်မပေးရန် တောင်းပန်စကားဆိုခဲ့သည်။ ထိုတောင်းပန်စကားမှာ သူ့ကို အယ်လိုမှ လူ့ဘဝမှာ ဆက်ထားလို့မရကြောင်းနှင့် သိုက်တွင်ရှိသော ဥစ္စာပစ္စည်း၊ ပစ္စည်းယများမှာ ရင်သူတရရှိမှ ဖြစ်မည့် ပစ္စည်းတစ်ခုရှိကြောင်း၊ ထိုပစ္စည်းမှာ ပြည်တန်ပတ္တမြားဆိုသည့် နီရဲရဲရှိ၍ အလင်းဖြာထွက်နေသော ပြည်တန်ပတ္တမြားပင်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ၎င်းကို ကိုင်ဆောင်ခွင့်ကို ရင်သူတရရှိထားသည့်အတွက် ၎င်းမှာတာဝန်ရှိကြောင်း သိုက်ဆက်ကိုဖြတ်၍ မပေးဖိရန် ၎င်းတို့ဘက်မှ တောင်းပန်ခဲ့သည်။ သိုက်ဆက်ဖြတ်ပေးရမည့် ဘိုးတော်စာလည်း ပြန်လည်တောင်းပန်၍ သူ့အား သူမ၏မိသားစုက နောက်ထပ်ဆက်တမ်း သုံးနှစ်ကို ဆက်လက်၍ တိုးပေးရန် တောင်းဆို၍ သူ့မှာ ထိုသို့ ထုပ်ပေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း တောင်းဆိုပြန်သည်။ သို့သော် “သိုက်ချုပ်ဘိုးတော်ကြီး ဘာဘမင်းမှ လုံးဝခွင့်မပေးချေ။” မဖြစ်ဘူးဟူ၍သာ ပြောနေ၏။ ထိုနောက်တွင် သိုက်ချုပ်ဘိုးဘိုး ဘာဘမင်းနှင့် သိုက်ကြီးဖြစ်မည့် ဘိုးတော်စာသည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အတိကဝတ်များပြုပြီး၍ “သူနိုင် ကိုယ်နိုင်ဖြင့် ပြိုင်ကြမည်”ဟု ဆိုကြပြန်ရာ သဘောတူညီကြပြီး ကြီးတစ်ချောင်း ထိုယူ၍ တိုင်နှစ်တိုင်ကြားတွင် ချည်နှောင်ထား၏။ ထိုကြီးတစ်ချောင်းကို ဖြုလုပ်သူမှာ သိုက်ဘိုးတော် ဘိုးဘိုးဘာဘမင်းမှ ပြုလုပ်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ လူပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော သိုက်ဆက်ဖြစ်မည့်ဘိုး

တော်မှ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကြီးမှာ တော်တော်ခိုင်ခဲ့သော နိုင်လွန်နှင့် ပလတ်စတစ်ကို ရောစပ်ထပ်၍ ပြုလုပ်ထားပါသော နှစ်ထပ်လိမ်ကြီးဖြစ်သည်။ လုံးဝမပြတ်နိုင်ပါ။ တော်ရုံနှင့် မပြတ်နိုင်သည့် ကြီးတစ်ချောင်းဖြစ်သည်။ သတ်မှတ်ထားချိန် အချိန်မိနစ်မှာ ၁၀ မိနစ်အတွင်း ထိုကြီးမှာ နှစ်ပိုင်း သို့မဟုတ် သုံးပိုင်းလောက် ပြတ်တောက်သွားပါက သိုက်ချုပ်ဖက်က အနိုင်ရရှိမည်ဖြစ်ပြီး ရင်သူတကို သိုက်ကပြန်ခေါ်သွားမည်ဟု ကတိပြုကြသည်။ ၁၀မိနစ်အချိန်တွင် ကြီးမပြတ်နိုင်ပါက လူပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော သိုက်ဆက်ဖြစ်ပေးမည့် ပဲခူးဘိုးတော်မှ နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ၎င်းတို့သည် အတူတကွ လပြည့်နေ့မတိုင်ခင် တစ်ရက်အလိုတွင် ပြိုင်ကြပါပြီ။ ၁၀ မိနစ်အချိန်ဖြင့် စတင်ခဲ့ရာ သိုက်ကြီးမှာ ၁၀ မိနစ် မပြည့်ခင်မှာပင် အလိုလိုနေရင်း မည်သူမှ မည်သူ့မျှမလုပ်ရပါဘဲ အပိုင်းပိုင်းပြတ်၍သွားပါတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် လူမတွေ့ရဘဲ ရယ်သံနှင့်အတူ အောင်ပွဲခံသော အင်မတန်မှသာယာလှသော ခေါင်းလောင်းသံကိုကြားလိုက်ရသည်။ ထိုသာယာလှသော ခေါင်းလောင်းသံမှာ လူပြည်မှ အမြဲတီးသော ခေါင်းလောင်းထိုးသံနှင့်မတူဘဲ တော်တော်ကိုသာယာ နှာပျော်ဖွယ်ရှိပြီး ထိုခေါင်းလောင်းသံ၏ အသံမျိုးကို လူ့ဘဝတွင် မည်သူမျှ မကြားဘူးချေ။ တကယ်တော့ သိုက်ချုပ်ဘိုးတော်ကြီး ဘာဘမင်း၏ အောင်ပွဲရခေါင်းလောင်းသံပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ပဲခူးဘိုးတော်မှာမှ “သူရုံးသွားပြီဟု အိမ်သားများကို လှည့်၍ပြောလိုက်၏။ သူမကို မိမိတို့လူ့ဘဝတက်မှ လက်လွှတ်၍ သိုက်နန်းသို့သာ ပြန်ခွင့်ပေးရတော့မည်ဟူ၍သာ ပြောကြားပြီး ပဲခူးဘိုးတော်မှာ နောက်ကြောင်းသို့ပြန်လှည့်၍ ပြန်သွားပါတော့သည်။ ရင်သူတမှာမှ ရင်သူတမှာမှ ထိုင်နေရင်းနှင့်ပင် ခေါင်းလောင်းသံကြားကတည်းက မည်သည့်စကားမှပင် မပြောနိုင်ဘဲ လဲ၍ ကျသွားကာ မေ့မြော၍သွားခဲ့တော့သည်။ ရင်သူတကို အိမ်သားများက ထိုမေ့မြောနေသည့်အတိုင်းပင် ထားလိုက်ကြပါတော့၏။ မည်သူမျှ မတတ်နိုင်သည့်ကိစ္စ။ ဘယ်သူမှမကယ်နိုင်ကြပေ။ လပြည့်နေ့ ညနေခင်း ဆည်းဆာချိန်ရောက်လာသောအခါတွင်တော့ ရင်သူတတို့တစ်အိမ်လုံး လုပ်ခါသွားသလို အိမ်ကြီးတစ်အိမ်လုံး ယမ်းခါသွားသလို အားလုံးခံစားလိုက်ရ၏။ ထိုနောက် အရပ်လေးမျက်နှာမှ အမွှေးနံ့သာတို့သည် မွှေးပျံ့သင်းထုံနေလျက် ရှိကြ၏။ အားလုံးက အမွှေးနံ့သာကို ရှုရှိုက်ကြည့်ရင်း မေ့မြောနေသော ရင်သူတကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ၎င်းနားတွင် မြူမြူအရိပ် သဏ္ဍာန်တစ်ခုကို မြင်လိုက်ရ၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာ မနေကကြားလိုက်ရသော ခေါင်းလောင်းသံကို မည်သည့်နေရာမှ ပေါ်လာပြီး မည်သူတီးသည်မသိ။ ခေါင်းလောင်းထိုးသူမရှိပါဘဲ သာယာနှာပျော်ဖွယ်ရာ ကြားလိုက်ရပြန်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ခေါင်းလောင်းသံကြောင့် ရင်သူတကို

အားလုံး စိုးရိမ်တကြီး စိုက်၍ကြည့်နေ
ထဲအချိန်တွင်တော့ ရင်သူတစ် ခန္ဓာ
ကိုယ်မှာ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားလာပြီး
နှုတ်မှ "လိုက်ခဲ့ပါပြီ ကိုကြီးသီဟရယ်၊
ညီမလေးစုနန်းသက်လျာ လိုက်ခဲ့ပါပြီ"
ဟုပြောရင်း ရင်သူတစ်မှာ ငြိမ်သက်၍
လူ့ဘဝဝိသားစုထဲမှ သိုက်နန်းမိသား
စုများရှိရာသို့ ပြန်သွားပါတော့သည်။
အနားတွင် ထိုင်၍ကြည့်နေသော မိမိ
မှာ တစ်ခုတည်းသော စိတ်ကူးတစ်ခုရ
လိုက်သည်။ ငါသွားကိုသွားမှဖြစ်မည်။
ထိုမှော်လာမြို့မှ ကျောက်ကာသိမ်ကုန်း
ကို သွားမှဖြစ်မည်ဟူ၍သာ ဆုံးဖြတ်
ချက်ချထားလိုက်ပါတော့သည်။

ကိုစွဲများပြီး၍ တစ်လလောက်
ကြာသော အချိန်ကာလတွင် စာရေးသူ
မိမိသည် ကျောက်ကာသိမ်ကုန်းသိုက်
သို့ရောက်ရှိသွားရာ အင်မတန်မှ ထူး
ဆန်းမှုများနှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရပါသည်။
ထိုကျောက်ကာသိမ်ကုန်းကျောင်းမှ
ဆရာတော်မှနေ၍ မိမိအား သိုက်နှင့်
ပတ်သက်၍ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ပြောပြ
လိုက်သောအခါတွင်တော့ . . .

* * *

သိုက်ကပြန်ယူသွားသော ပုလဲပုတီးလေး

ကျောက်ကာသိမ်ကုန်း ဆရာ
တော်မှာ မှော်ဇာရွာသားစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး
ထိုဆရာတော်ဘွဲ့နာမည်မှာ ဦးမိမလ
ဖြစ်သည်။ ထိုဆရာတော်၏ ဘိုးဘွား
စဉ်ဆက်သည် ကျောက်ကာသိမ်ကုန်း
ကျောင်းတိုက်တွင် ဆရာတော်ကြီးများ
ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဆရာ

တော်သည် ငယ်စဉ်ကလေးဘဝက
တည်းကပင် ထိုကျောင်းတွင် ဘကြီး
ဆရာတော်ဘုရားများ၏ လက်ထဲတွင်
ကြီးပြင်းလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည့်အလျောက်
ကျောင်း၏ အစဉ်အဆက် သမိုင်း
ကြောင်းကို သိထားသူပင် ဖြစ်သည်။
ရင်သူတစ်တို့မောင်နှမသိုက် ရှိသည်ဆို
ခြင်းကြောင့် မိမိသည် ထိုကျောက်ကာ
သိမ်ကုန်းသိုက်သို့ ဒုတိယအကြိမ်ရောက်
ရှိ၍ သွားပြန်ပါသည်။ မိမိတို့ကျောင်း
ရောက်သောအခါတွင် အမွှေးနံ့သာ
တစ်ခုကို ရှုရှိုက်မိသည်။ မိမိ၏မိတ်
ဆွေနှစ်ဦးနှင့် သွားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ၎င်း
တို့လည်း အနံ့တစ်ခုရရှိကြောင်းကို မိမိ
ကိုပြောပြသည်။ သူတို့သည် တစ်ခုခု
ထူးဆန်းနေသလိုမျိုး ခံစားရသည်ဟု
ဆိုသည်။ သည်ဖြစ်ရပ်က ပထမဆုံး
ကျောင်းထဲသို့ ဝင်လာလာခြင်း ဖြစ်ရပ်
ဖြစ်သည်။ ထိုကျောင်းတွင် ပထမဆုံး
ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်၏ ရေတွင်း
ဟောင်းတစ်တွင်းရှိသည်။ ထိုရေတွင်း
ထဲမှနေ၍ စကားပြောသံ သဲ့သဲ့လေးကို
ကြားလိုက်ရ၏။ မည်သူမှလည်း အနား
တွင်မရှိပါဘဲနှင့် ကြားလိုက်ရခြင်းဖြစ်
သည်။ မိမိသည် ရေတွင်းဟောင်းကြီး
အနားတွင် တစ်ယောက်တည်းရှိနေ
ခြင်း ဖြစ်သည်။ မိတ်ဆွေနှစ်ဦးက သိမ်
ကုန်းကျောင်းပေါ်တွင် ဆရာတော်
ဦးမိမလနှင့် စကားပြောနေသည်။ ဆရာ
တော်သည် မိမိကို ကျောင်းပေါ်သို့တက်
လာပါရန် လှမ်းခေါ်လိုက်သောအချိန်
တွင် မိမိ၏လက်ကို တစ်ခုတစ်ယောက်
မှ လှမ်း၍ပုတ်လိုက်သလို ခံစားလိုက်

ရ၏။ မိမိက ကျောင်းပေါ်သို့တက်
လေ့ကားမှနေ၍ -

"ရင်သူတစ်ရေ . . . ငါတို့ကိုလေး
မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့၊ စောင့်ရှောက်ပါနော်
နှင့်အတွက် အလှူလာလုပ်တာ"

ဟု မိမိက ပြောလိုက်လောအခါ
တွင် သိုက်ချုပ်ဘိုးဘိုး ဘာဘမင်းပြု
ကြွလာစဉ်တုန်းကအတိုင်း အမွှေး
တစ်ခု ရလိုက်ပါတော့သည်။ ကျောင်း
ပေါ်သို့ တက်လိုက်သောအခါတွင် -

"ဘုန်းဘုန်းဘုရား ဒီမှာသိုက်
တယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲလားဘုရား"

ဟု ပြောလိုက်သောအခါတွင်

"ဒကာမလေးရယ် . . . ရိတာတော်
သိုက်မှ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် သိုက်တစ်
ခုပါပဲ ဒကာမလေး။ ဒီဒုတိယရွာတစ်
အရင်က အဓိပတိ သရေခေတ္တရာ
ဝန်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ဖူးတာလေ။ အထက်
ကရတွေ့ရှိတာပေါ့"

ဟု ဆရာတော်မှ မိန့်တော်မူ
သည်။ မိမိက "ဒါဆို ထူးထူးခြားခြား
တွေ ဆရာတော် မတွေ့ဘူးလားဘုရား"

ဟု မေးရာ ဆရာတော်မှ -

"အင်း . . . ထူးထူးခြားခြားတွေ
တွေ့ရတာပေါ့ကွယ်။ အသံတွေကြား
တယ်။ နောက်ပြီး အမွှေးနံ့သာတွေ
တယ်။ သူတို့ရှိကြောင်းလည်းပြတယ်။
တစ်နေ့ ဘုန်းကြီးရဲဘကြီး ဆရာတော်
လက်ထက်မှာပေါ့။ ဘုန်းဘုန်း
ကလေးဘဝပဲရှိသေးတာပေါ့။ အဲ
အချိန်မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်
ယောက်ျားလေးနှစ်ယောက် ကျောင်း
ပေါ်ကိုရောက်လာတယ်။ အဲဒီဘုန်း"

ဘုန်းဘုန်းက ကလေးဆိုတော့ ကျောင်း အောက်မှာ ဖန်လုံးလိုပဲတမ်းကစားနေတာ။ ကျောင်းအိမ်၊ ကျောင်းစားတွေနဲ့ပေါ့။

ဟု ပြောပြပြီး ခဏရပ်ကာ သံအော်ခွက်ဟောင်းထဲမှ ရေခွေကြမ်းခါးခါး ထစ်ခွက်ကို သောက်နေပါတော့သည်။

ပြီးမှ -

“အဲဒီမိန်းကလေးရဲ့ လက်ထဲမှာ ဖန်းချိုးစုံကိုင်လာပြီး ယောက်ျားလေး နှစ်ယောက်ကတော့ သင်္ကန်းတစ်စုံစီ ဝိုင်လာပြီး ကျောင်းပေါ်တက်သွားတာ ခြင်္သေ့လိုက်ရတယ်။ ဘုန်းဘုန်းက ကျောင်း ဝိုင်းဆရာတော်ကြီးရဲ့ ညီမဝမ်းကွဲခွား ခိုတော့ ဆရာတော်ရဲ့တူတော်တာပေါ့။ ဆရာတော်က ဘုန်းဘုန်းတို့လိုပဲ ငယ် ခြံကွဲ၊ ဒါနဲ့ ကျောင်းအောက်က ကျောင်းသားတစ်ယောက် လာစမ်းဆို တော့ မောင်မြဆိုတဲ့ကျောင်းသားက ကျောင်းပေါ်ကိုပြေးတက်သွားတာ ဘုန်း ဘုန်းမှတ်မိသေးတယ်။ ဆရာတော်က ဖန်းတွေကို ဘုရားကပ်ဖို့ မောင်မြကို တမ်းပြောတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဆရာ အော်က ဟဲ့... ဧည့်သည်တွေကို ရေ ခွေကြမ်းချပေးပါဦးဟု ပြောလည်းပြော ဘုန်းဘုန်းက တစ်ဆက်တည်း ဒကာမ ထေးတို့မောင်နှမတစ်တွေက ဘယ်မှာ ချကြတာဘုန်းဟု မေးလိုက်သောအခါ ခုတော့ ဘုန်းဘုန်းဘုရား... တပည့် အော်တို့မှာ ဘုန်းဘုန်းတို့ ကျောင်းရဲ့ အနီးတစ်ဝိုက်မှာပဲ နေပါတယ်ဘုရား။ ချောက်ပြီး တပည့်တော်တို့ကို အုပ်ချုပ် ထားတော့ ဘိုးဘိုးဘာသာမင်းက အုပ် ချုပ်ပါတယ်ဘုရားဟု ပြန်ဖြေကြား

သည်။ ထို့နောက် အဖေ အမေ မရှိကြ ဘူးလားဟု ဆရာတော်မှမေးရာ အဖေ အမေအဖေအဖေတို့က ရည်စူးပြီး ဒီသင်္ကန်းလာ ကပ်တာပါဘုရားဟု ပြောလိုက်၏။ ဆရာတော်မှ ဒါဆိုရင် အဖေ အမေ ဆုံးပါသွားတာကော ဘယ်လောက်ကြာ ပြီလဲဟု မေးလိုက်သောအခါတွင် မောင် နှမနှစ်ယောက်ထဲမှ အနံ့ကိုဖြစ်သူက အနှစ် ၃၀၀ လောက်တော့ ရှိတော့မယ် ဘုရားဟု ပြောလိုက်သောအခါတွင် ဆရာတော်လည်း မျက်လုံးပြူးပြီးကြည့် လိုက်သောအခါတွင် ထိုမောင်နှမသုံး ယောက်မှာ ဘုန်းကြီး၏ မျက်စိအောက် မှာပင် ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ကွယ် ရှိသွားပါတော့သည်။

ဟု ယခုလက်ရှိ ဆရာတော် ဦးဝိမလမှ သူ၏ ငယ်စဉ်က ဖြစ်ရပ်တို့ ကို မှတ်မိသမျှ ပြောပြပါသည်။ ထို အချိန်မှစ၍ ထိုနေရာ၊ ထိုဒေသတွင် “သိုက်မောင်နှမများ ရှိကြောင်း သတင်း ကြီးသွားပါတော့သည်။ ထိုနားမှ ဗောဓိ ညောင်ပင်ကြီးသည်လည်း အနှစ် ၄၀၀ ကျော် ၅၀၀ နီးပါးရှိသည်ဟု ပြောပြပါ သည်။ မိမိသည်လည်း ထိုဗောဓိ ညောင်ပင်ကြီး၏ အနီးသို့သွားရောက် ပြီး အမျှအတန်ပေးဝေကာ သိုက်မောင် နှမတွေကို ယခုပြုသမျှ ကုသိုလ် ကောင်းမှုများကို အမျှပေးလိုက်မိပါ တော့သည်။ အမျှပေးပြီးသောအခါ တွင် သင်းထုံလှသော အမွှေးရနံ့နှင့် အတူ မိမိတို့တစ်တွေမှာ သာယာနာ ပျော်ဖွယ်ဖြစ်သော ခေါင်းလောင်းသံကို ကြားလိုက်ရပါတော့သည်။ မိမိတို့မှာ ခေါင်းလောင်းသံကို နားထောင်ရင်း

ကြက်သီးများ အဖုလိုက်ထသွားပါတော့ သည်။ ပြီးမှ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးဝိမလနှင့်အတူ ထိုဗောဓိပင် ညောင် ပင်ကြီး၏ ဘေးပတ်လည်တွင် ရေသွန်း လောင်းပြီး ရင်သူတ လူ့ဘဝတွင် မိမိ ကိုပေးထားခဲ့သော ပုလဲပုတီးလေးကို ညောင်ပင်၏အောက်ခြေတွင်ထားခဲ့ပြီး မိမိတို့တစ်တွေသည် ကျောင်းပေါ်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြပြီး ခဏအကြာတွင် ထို နေရာသို့ ပြန်လည်သွားရောက် ကြည့် လိုက်သောအခါတွင် လူသူအရောက် အပေါက်နည်းသော ဗောဓိညောင်ပင် ကြီး၏ အောက်ခြေတွင် ပုလဲပုတီး လေးမှာ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မရှိပါဘဲနှင့် လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ ပါပြီ။ သိုက်နန်းသို့ ရောက်ရှိသွားသော ရင်သူတမှာ မိမိတို့ သူမဆီရောက် လာခဲ့သည်ကို အဘယ်မျှပျော်ရွှင်ပြီး သူမသည် လူ့တစ်တွင် မိမိကို သူမြတ် နိုးစွာပေးခဲ့သော တစ်ခုတည်းသော လက်ဆောင်ပုလဲပုတီးလေးကို သူမရှိ ရာသိုက်သို့ အရောက်လာပြီး ပြန်လည် ပေးခဲ့သောကြောင့် သူမသည်လည်း သိုက်တဝတွင် မည်မျှဝမ်းသာပြီး ကြည် နူးနေမည်ကို မိမိတစ်ယောက်တည်း သာ သိနိုင်သော အသိတစ်ခုဖြင့် မိမိ သည် ရွှင်ပြီးပျော်ရွှင်စွာ မှန်းဆအတွေး များဖြင့် ကျောက်ကာသိမ်ကုန်းမှ ပြည် မြို့ကြီးဆီသို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာလာခဲ့ပါ တော့သတည်း။

မနင်းပွင့်(ပြည်)

ဆေးဖက်ဝင်သည့် မိခင်ပထဝီမြေ

ကျော်ဇောဟိန်း(နဲ့သာ)

မိခင်ပထဝီမြေကြီးသည် လူသားများနှင့် သတ္တဝါများ အတွက် အသက်ရှင်ရေး၊ နေထိုင်ရေး၊ သွားရေး၊ လာရေး အတွက် ပံ့ပိုးပေးသလို မိမိ၏မြေပေါ်တွင် သဘာဝအလျောက် ပေါက်လာသော နွယ်မြက်သစ်ပင်များ၏ အသီး၊ အပွင့်၊ အခေါက်၊ အမြစ်တို့ကိုလည်း လူသားတို့နှင့် သတ္တဝါများ အဟွက် အာဟာရနှင့် ဆေးဖက်ဝင်အပင်များအဖြစ် အကျိုး ပြုနေပါသည်။

ကျေးဇူးကြီးမားလှသော မိခင်ပထဝီမြေကြီးသည် သတ္တဝါအများကို သူ၏ ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့ သဘောထားရှိလေ သည်။ ဤမိခင်ပထဝီမြေကြီး ဆေးဖက်အသုံးဝင်ပုံကို လူ တိုင်း မသိကြသော်လည်း ဆေးပညာလိုက်စားသူများနှင့် လူကြီးသူမများကတော့ သိရှိကြလေသည်။ လောကတွင် ဓာတ်ကြီးလေးပါး ရှိသည်ကိုတော့ လူတိုင်းသိကြပါသည်။ ဓာတ်ကြီးလေးပါးတွင် ပထဝီမြေဓာတ်သည် ခိုင်မြဲ ခက်ထန်

ကြမ်းတမ်းသော ဓာတ်ဟုရေးဆရာမြတ်တို့က ဆိုကြပါသည်။ ဓာတ်ကြီးလေးပါးသည် သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်တွင် လည်း ရှိ၏။ ကိုယ်မဟုတ်လည်းရှိ၏။ ထို့ကြောင့် လူတို့သည် တစ်ခါတစ်ရံ ပထဝီမြေဓာတ်ပါသည့် အစားအစာများ စားသုံးမှုနည်းပါးသောအခါများတွင် အိပ်မက်များမက်ထွေး သည်။ သစ်ပင်ပေါ်မှ လိမ့်ကျခြင်း (သို့မဟုတ်) အမြင့်မှ နေရာရာမှ အောက်သို့ကျ၍ ရင်ထဲတွင်အေးသွားခြင်းတို့ သော ခံစားမှုမျိုးကို ခံစားရတတ်သည်။

တိုင်းရင်းဆေးပညာအရ ပထဝီမြေဓာတ်ပါ အစားအစာများကို စားပေးရမည်ဖြစ်လေသည်။ ဥပမာအား ဖြင့် ကြက်သား၊ ယုန်သား၊ ဆိတ်သား၊ နွားသား၊ ချွန် သမင်သား၊ ဝိုင်၊ ဆတ်၊ နှမ်း၊ မြေပဲတို့ကို စားပေးရမည် ဖြစ်လေသည်။ မြေကြီးသည် ဘုရားလက်ထက်ကတည်းက ဆေးဖက်ဝင်သော အခန်းကဏ္ဍမှပါဝင်ခဲ့လေသည်။

ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ရဟန်းပျိုကလေးတစ်
ပါးသည် ဆွမ်းခံရင်း သူ့ကိုချစ်ခင်နေသော အိမ်ရှင်မိန်းကလေး
တစ်ဦး၏ (ခပ်ဆေး)ကျွေးခြင်းခံရလေသည်။ ထိုရဟန်းတော်
ကလေးမှာ ဆေးကြောင့် မေ့လျော့ထိုင်းမိုင်းသော ရောဂါဖြစ်
လေတော့သည်။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင်အားလျှောက်
ထားရာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က "အနုတနာမိ ဘိက္ခုဝေ
သီတာ လောလိပါရယတုံ" အစရှိသည့် ဆေးနည်းကို ခွင့်ပြု
တော်မူသည်။

ဤကဲ့သို့သော ရောဂါ ခပ်ဆေး၊ ဝိယဆေး မိခဲသည်
ရှိသော် လယ်သမားများ လယ်ထွန်ရာတွင် အသုံးပြုသော
ထယ်သွား၊ ထွန်သွားများ၌ ကပ်နေသောမြေစိုင်းခဲကို ရေနင့်
ဖျော်၍တိုက်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ဤကား ဘုရားရှင်
ခွင့်ပြုတော်မူသော ဆေးပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားရှင်ခွင့်ပြုတော်
မူသော ဆေးပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားရှင်ခွင့်ပြုသော ဤဆေး
ကြောင့်ပင် ထိုရဟန်းတော်ကလေးသည် ရောဂါပျောက်ကင်း
သွားရလေသည်။

ယခုခေတ်တွင် အထက်ပါကဲ့သို့ ခပ်ဆေး၊ ဝိယဆေး
များမိခဲသော် ထယ်သွား၊ ထွန်သွားတစ်ခုခုတွင် ကပ်နေသော
မြေကိုယူပါ။ ၎င်းနောက် ရေသန့်သန့်၊ သို့မဟုတ် ဘုရားစင်
ရှေ့မှ သောက်တော်ရေကိုဖျော်၍ ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို
ရွတ်ဆိုကာ တိုက်ကျွေးပါ။ လက်ငွေ့သက်သာပျောက်ကင်း
စေပါသည်။ ယနေ့တိုးတက်နေသော သိပ္ပံခေတ် ရောဂါရှိ
နေသည့်တိုင်အောင် လူသားတို့သည် မိခင်မြေကြီးနှင့် ကင်း
တွာ၍မရသေးပေ။ မြင့်မားသောတိုက်တာအဆောက်အအုံ
များ ဆောက်လုပ်ရာတွင်လည်း မိခင်မြေလွှာသည် အဓိကနေ
ရာမှ ပါဝင်လျက်ရှိပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တိုက်တာ၊
အဆောက်အအုံများဆောက်သောအခါ ဧာတ်နီခဲများသည်
"မြေကြီး" ဖြစ်ပါသည်။ မြေကြီးကို ပုံသွင်းပြီးမီးဖုတ်ထားခြင်း
ကြောင့် ဧာတ်နီခဲများ ဖြစ်လာရပါသည်။ ထို့အပြင် ဘီလပ်
ခြေဆိုသည်မှာလည်း မြေဖြူမှုန့်တစ်မျိုးမှ ထုတ်လုပ်ထားခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။ ခေတ်တွေအဆက်ဆက် ပြောင်းလဲတိုးတက်
ထားသော်လည်း ယနေ့အထိ လူတို့အနီးအနားတွင်
အမြတ်တနိုးထားလေ့ရှိသောအရာမှာ မြေကြီးဖြင့် ပြုလုပ်
ထားသော (သောက်ရေအိုး)ပင်ဖြစ်လေသည်။ မြေနှင့်ပြုလုပ်

ထားသော သောက်ရေအိုး၊ သဲမြေများဖြင့် ရောစပ်ပြုလုပ်
သော သောက်ရေအိုးတို့ဖြစ်ကြပါသည်။ သဘာဝမြေကြီး
ဖြင့်ပြုလုပ်သော သဲမြေအိုးသည် ရာသီမရွေး အေးချမ်းလျက်
ရှိပြီး သောက်သုံးသူများ၏ ရင်ကိုအေးမြကြည်လင် လန်းဆန်း
စေပါသည်။

သဘာဝအလျောက် အေးချမ်းလျက်ရှိနေသော
သောက်ရေအိုးထဲသို့ ပိုမိုအေးစေလိုသော ဆန္ဒဖြင့်သဘာဝ
လွန်ကဲ၍ရလာသော ရေခဲတုံးများကိုထည့်လိုက်ပါက သဘာဝ
အေးလျက်ရှိနေသော သောက်ရေအိုး၏ဓာတ်သည် ပျက်စီး
သွားပြီး နောက်ရက်များတွင် ယခင်ကကဲ့သို့ မအေးနိုင်တော့
ပါ။ (ဒန်၊ သတ္တု၊ ကြေးအိုးများ မပေါ်ခင်အခါက လူတို့သည်
မြေအိုးများနှင့် ထမင်း၊ ဟင်းများကို ချက်ပြုတ်လေ့ရှိကြပါ
သည်။ မြေအိုးနှင့်ချပ်ပြုတ်ထားသော ထမင်း၊ ဟင်းများသည်
မြေသင်းရနံ့ကလေးများ မွှေးကြိုင်လျက်ရှိနေပါသည်။ မြေအိုး
နှင့်ချက်ပြုတ်စားသောက်ရသော ခေတ်ကလူတို့သည် ဒေါသ၊
မောဟ၊ မာနတို့ကင်းဝေးကြပါသည်။ လူအချင်းချင်း ကိုယ်ချင်း
စာနာ၍ ကူညီရိုင်းပင်းတတ်ကြပါသည်။ မကောင်းကြံသော
စိတ်မျိုးမရှိကြပါ။ ထို့ကြောင့် မြေအိုးနှင့် ထမင်းဟင်းချက်
ပြုတ်စားရသောခေတ်က လူသားတို့သည် ရောဂါကင်း၍
အသက်ရှည်ကြလေသည်။ (ယနေ့ တိုးတက်ပြောင်းလဲနေ
သော သိပ္ပံခေတ်တွင် ဒန်၊ သတ္တု၊ ကြေး၊ စတီးအိုးများက
နေရာယူထားကြသော်လည်း မြန်မာလူမျိုးတို့၏ မီးဖိုချောင်
တွင် ယနေ့အထိ မပစ်ပယ်နိုင်သေး၍ အထင်အရှားရှိနေ
သော အိုးကတော့ ငါးပိရည်ကျိသော မြေအိုးလေးပင် ဖြစ်လေ
သည်။ လူသားတို့သည် နောင်နှစ်ပေါင်းများစွာတိုင်အောင်
မြေကြီးကို ပစ်ပယ်လိုရမည် မဟုတ်နိုင်သေးပေ။

ဆေးပင်အဝင်ဆုံး မြေကြီးကိုသုံး

အပူကိုက်နာ

ကိုယ်ပူအဖျားမရှိဘဲ ပခုံး၊ လက်မောင်း၊ လက်ဖျား၊
ကျော၊ တင်ပါး၊ ခြေသလုံး၊ ခြေဖမိုး၊ ဘယ်နေရာမျိုးကို မဆို
ထုံကျင့်ကိုက်ခဲတတ်၏။ အပူကိုက်နာကို စမ်းသပ်ကြည့်သော်
အသားမှာ ပူ၏။ အသားလည်း ကြွတ်တိ၏။ ဤကဲ့သို့ ရောဂါ

မျိုးဖြစ်လျှင် နွေရာသီဖြစ်ပါက မြေဦးကိုယူ၍ ရေနှင့်ဖျော်ပြီး လိမ်းကျံပေးပါက သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

မီးယပ်သွေးသွန်

မြေတစ်ဆုပ်ကိုယူ၍ ရေတစ်ခွက်တွင်ဖျော်ကာ ၁၀ မိနစ်ခန့်စိမ်ထားပြီး အပေါ်ယံရေကြည်ကိုသောက်ပါက သက်သာပျောက်ကင်းချမ်းသာပါသည်။

ပျားရည်သည်းသော်

မြေကြီးကို မန့်ကျည်းစေ့နှစ်စေ့ခန့် စားပေးလျှင် သက်သာပျောက်ကင်း ချမ်းသာစေပါသည်။

ဒုတိယမီးယပ်ပျောက်ဆေး

မြေကြီးကို မီးတွင်ရဲအောင်ဖုတ်ပါ။ (၎င်းမြေကို မြေ သဲခင်းဟု ခေါ်ပါသည်။) ကြက်သွန်ဖြူတစ်လုံးကို စား နှင့်အဖျားဘက်မှလှီးပြီး အခေါင်းလုပ်ပါ။ ထို့နောက် ဘိန်း ခြောက်ရွေးသားထည့်၍မီးကင်ပါ။ မြေသဲခင်းကို အရည် ဖျော်၍ ၎င်းရေကြည်နှင့် ကြက်သွန်ဖြူ မီးကင်ကိုကြိတ်ပါ။ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ခန့် လုံးထားပြီး ၎င်းကို တစ်နေ့နှစ် လုံးမှ သုံးလုံးအထိ တိုက်ကျွေးနိုင်ပါသည်။ (ရောဂါသက် သာလျှင် လျော့၍တိုက်ပါ။)

မြွေဆိပ်ပျောက်ဆေး

မြေကြီး ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်၊ သစ်ရွက်စိမ်း ၎င်းလေး ပါးကို အညီအမျှထည့် ဖော်မံမံပြီး မီးကျွမ်းအောင်ဖုတ်ပါ။ ၎င်းပြာကို ပုလင်းနှင့်ထည့်ထားပြီး မြွေကိုက်သူကို တိုက်လည်း တိုက်၊ လိမ်းလည်းလိမ်းကျံပေးပါ။

မြေညှီသည် သည်းခြေသလိပ်ကို ပယ်တတ်၏။ ထိခိုက်အော်ရာရခြင်း၊ မီးယပ်နီ၊ သွေးဖောက်ပြန်ခြင်း၊ မီးယပ် ရောဂါမှန်သမျှကို သက်သာပျောက်ကင်းစေ၏။

မြေဖြူသည် အနာပေါက်၊ မျက်စိရောဂါ၊ သွေး ဖောက်ပြန်ခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေ၏။ သည်းခြေ နှင့် အပူကိုပယ်တတ်၏။

အပူနာအဖုအကျိတ်

ဤရောဂါများကို မြေကြီးဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ရေ အိုးတွင်ထည့်ပြီး အသုံးပြုပြီးသားသန့်ရှင်းသော အိုးကွဲ (သို့ ဗဟုတ်) အိုးခြမ်းကွဲများကိုသွေး၍ လိမ်းပေးပါက အပူနာ ကြောင့်ဖြစ်သော အဖုအကျိတ်အနာများကို ပျောက်ကင်း ချမ်းသာစေပါသည်။

ထိခိုက်ရှုနာဖြစ်သော်

မြေကြီးနှင့်ပြုလုပ်ထားသော အုတ်နီခဲများကို အမှုန်ပြု လုပ်ပြီး သိပ်ပေးပါက သွေးထွက်ခြင်းရပ်တန့်ပြီး ထိခိုက်ရှုနာ များလည်း သက်သာပျောက်ကင်းချမ်းသာစေပါသည်။

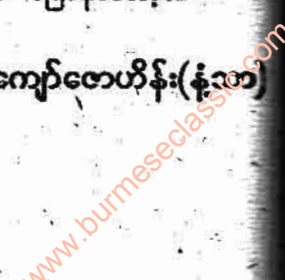
ဖားပြုတ်ကိုက်ပျောက်ဆေး

ဖားပြုတ်ကိုက်၍ ပြင်းစွာအနာရသော် မြေကြီးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော အုတ်နီခဲများကို အမှုန်ပြု၍ဖျား အနာ နေရာကို ရေတွင်ဖျော်၍လိမ်း အနည်းငယ်သောက်၊ ဖားပြုတ် ကိုက်ခါစဖြစ်လျှင် လိမ်းရုံနှင့် မျက်စိအောက်တွင် သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသည်။ ကိုက်ခါစမဟုတ်ဘဲ ငန်းရောက်သော အခါမျိုးနှင့်ကြုံလျှင်မူကား ၎င်းအုတ်ခဲမှုန်ကိုပင် ကန်စွန်း ရွက်၊ ဘူးရွက် ရရာအရွက်များနှင့် ထောင်းချေရေစပ်၍ အနာနေရာကို လိမ်းပေးခဲ့သော် ဖားပြုတ်ကိုက်ခြင်း အနာ ရောဂါသက်သာပျောက်ကင်း ချမ်းသာစေ၏။

အရပ်ဖျားကာကွယ်ဆေး

မိမိအရပ်မှ အခြား ရေခြား မြေခြားသွားသောသူ သည် ရေခဲမြေခဲမရှိပါက ဖျားနာပြီး ၎င်းဖျားရောဂါ ဝင်တတ် ပါသည်။ ဤသို့မဖြစ်ရလေအောင် မိမိရောက်သည့် အရပ် ဒေသများတွင် မြေကြီးအနည်းငယ်ယူ၍ ရွေးငယ်ခန့် သုံးထုံး လုံးပါ။ ပြီးသောအခါ သောက်ရေသုံးငုံစာနှင့် သောက်ထားပါ က မြေခဲရေခဲ ဝမ်းထဲသို့ရောက်ရှိနေသဖြင့် ဖျားနာရောဂါများ အလွယ်တကူဝင်ရောက်နိုင်ခြင်း မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။

ကျော်ဇောဟိန်း (နံ့သာ)

တိုင်း သက်ရှည် ကျန်းမာ များပါးစေဖို့ အထိမ်းအမှတ်ပေးဆောင်ထားပြီး ဆေးပစ္စည်းကောင်းများကို သုံးကြစို့

ကုမ္ပဏီ
ပိုင်းရင်းဆေးဝါး
အုပ်စု

ကေသီပန် ပြတ်ချာ

အဆီကျဆေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးအုပ်စုကုမ္ပဏီ
TMR 008397 (0314)

ပတ်ချာ
ပိန်ဆေး
ပဟုတ်ပါ

အလွန်သူများအတွက် ဆူပြိုးနေသော
ကိုယ်ခန္ဓာကို တစ်လအတွင်း သိသာစွာ
ကျပ်လျစ်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

ကေသီပန်တိုင်းရင်းဆေးခွမ်းကောင်းများ

- ကေသီပန် သွေးပစ်ချဆေး
- ကေသီပန် ဝမ်းပျော့အကြောပြေဆေး
- ကေသီပန် ဆေးပရုတ်ဆီ
- ပြတ်ချာ အဆီကျဆေး
- မှီးသုခ ခေါင်းကြည် အရုံကြော အားတိုးဆေး
- ရွှေသွေး သူငယ်နာရင်လူးဆေး
- လွန်လင်စီး အကိုက်အခဲပျောက်လိမ်းဆေး

ပြတ်ချမ်းသာဆေးဟိုက်

ပြီအမှတ် 4C(A) ဆေးသာယာလမ်း (ဝေဘာင်စေတီ) အေအေပူပြီနယ်

☎ ၀၁-၅၄၅ ၂၃၂ ၀၁-၀၀၁၀၀၅၀၀-၅၆၆၀ ၀၆၆၆

www.burmeseclassic.com

မြေလှိုင်
ဒုက္ခသည်
စိတ်ကူးကဏ္ဍ
ဗန်းချီစွယ်စုံ

အဆုံးမှ စီးဆင်းခဲ့သော်လည်း

■ မြမြလှိုင်

ဦးခေါင်းတစ်ခေါင်းလုံး အုံခဲနာ ကျင်နေသလို ခံစားရသည်။ တစ်ညလုံး နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် မအိပ်လိုက်ရာ မပျော်တစ်ဝက်၊ ပျော်တစ်ဝက် မှေးစက်ရံသည်မှာ မညင်သာခဲ့။ အသက်ငယ်ရွယ်စဉ်က ကြမ်းပျဉ်ပေါ်တွင် ရွှံ့ရေ သဲပုံပေကျန်နေပါစေ။ တစ်ကိုယ်လုံး လှဲချပြီး ခေါင်းနှင့်ကြမ်း ထိလိုက်သည် နှင့် မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မောကျသွားသည်။ ယခုတော့ မဟုတ်ပြီ။

ရောအချိန်ရောက်လို့ အသက်အရွယ်ကြောင့် ပြောင်းလဲကုန်ပြီဖြစ်ပေ။ သို့မဟုတ် အတွေးပေါင်းများစွာတို့က ဦးနှောက်ထဲသို့ စိမ့်ဝင်စီးဆင်းနေသောကြောင့် အိပ်စက်ခြင်းကိုများ ပာနဲ့ ဖား၍နေသလား။ မိမိအသက်ငယ်စဉ်ကာလ နပျိုရွယ်စဉ်ဘဝမဟုတ်။ မေ့မေ့လျော့လျော့နေမိသည်ကို အနိစ္စတရားက မနေ။ သင်္ခါရတရားကို အမြဲသတိပေးလာသည်။ ဒေါ်အေးလှိုင်တစ်ယောက် အသက်ငါးဆယ်ကျော်ကပင် အမျိုးသမီးရောဂါ စရလာသည်။ နပျိုလန်းဆန်း တက်ကြွမှုတို့က ဒေါ်အေးလှိုင်အတွက် ကွယ်ပျော်လွင့်စင်ကုန်ပြီ။ တစ်ပါးသူကို မဆိုထားနှင့် မိမိကိုယ်တိုင်ပင် သိလာသည်။

မိန်းမတို့အလှ ဆံထုံးကဆိုသလို

ဒေါ်အေးလှိုင် ငယ်စဉ်ဘဝ ဆံပင်အလှမှာ ပိတုန်းရောင်ကျော့မှာ နက်မှောင်စွာ ဝေဖြာပြီး တထွေးတပွေနှင့် ခြေဖနောင့်အထိ ရှည်လျားခဲ့သည်။ ယခုတော့ဘွားအေးလှိုင်ဘဝတွင် ခေါင်းထက်ရှိ ဆံနွယ်တို့မှာ မနွယ်နိုင်တော့။ ဖွေးဖွေးဖြူလွှဲ ဆံပင်တို့မှာ ဘွားအေးလှိုင်အတွက် ကျိုးကျိုးကွဲကွဲနှင့် ကွမ်းသီးလုံးခန့် ဆံထုံးလေးသာရှိတော့သည်။

ဒေါ်အေးလှိုင်ဘဝတွင် အသားအရေတို့မှာ ဝင်းမွတ်ဖြူစင် ချောမွေ့သည်။ ယခုတော့ ဖွားအေးလှိုင်အရွယ်တွင် ခန္ဓာကိုယ်တွင်း အဆီအသွေးတို့ ခမ်းခြောက်စပြုလာကာ မျက်နှာတွင် တင်းတိပ်နှင့်ခွဲခြောက်တို့က မင်းမှုနေပြီ။

တောက်ပရွန်းစို ကော့မျက်တောင်အလှတို့မှာ မှုန်ရီဝေဝါး အမြင်တွေပင် မှားစပြုလာပြီ။ ကြည်ကြည်လင်လင်မရှိ။ ခါးကကိုင်း၊ နားကဆိုင်းနှင့် ရောပိုင်သို့ ခြေလှမ်းအားနှင့် လှမ်းလာခဲ့သည်။ မနီးတစ်ဝက်၊ တစ်ဝက်နှင့် မိုးစင်စင်လင်းခဲ့ပြီ။

ခြင်ထောင်ကို အသွာမလိုက်သည်။ ချက်ချင်း လျင်မြန်စွာမထနိုင်။ ခေါင်းထက်က ပြေကျနေသည့် ငွေခြည်ပျဉ်တို့ကို လက်တစ်ဖက်နှင့်သိမ်းကာ ရသလောက် ဆံထုံးသေးသေးကို ထုံးလိုက်သည်။

“ဟင်း...”

ရင်ထဲမှ သက်သောင့်သက်သာ ထွက်လာခြင်းမဟုတ်သော သက်ပြင်းမောကို နင့်နှင့်လိုက်လိုက်ချလိုက်ရသည်။ အိပ်ယာမှထလာပြီ မျက်နှာသစ်ရန်အတွက် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ အောက်ထပ်ရေကပျဉ်မှ အိမ်ကိုလှမ်းပျော်ကြည့်လိုက်သည်။ အိမ်မှာ နိုင်နိုင်ခန့်ခန့် သွပ်မိုးနှစ်ထပ်ပျဉ်ထောင် အိမ်ဖြစ်သည်။ အိမ်ကို စဆောက်စဉ် အခါကတည်းက နှစ်ထပ်ဆောက်ပြီး ကပေါ်ထပ်နှစ်ခန်း၊ အောက်ထပ်နှစ်ခန်း၊ လေးခန်းဖွဲ့ကာ ဆောက်သည်။ အိမ်စဆောက်စဉ်ကပင် ဒေါ်အေးလှိုင်နှင့် ခင်ပွန်းသည်တို့က ရည်ရွယ်ချက်ထားကာ ဆောက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ စိတ်တိုင်း ကျသည့်လှူရလျှင် စပေါ်နှင့် အိမ်ငှားတင်ဖို့အတွက် ရည်ရွယ်ပြီး အခန်းဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်သည်။

“လှိုင် အစ်ကိုတို့ရဲ့ကလေးတွေ ငယ်တုန်းတော့ ကိစ္စမရှိဘူး။ သားသမီး သုံးယောက်စလုံး အရွယ်ရောက်လာတဲ့ အခါမှာ သူတို့အတွက် စဉ်းစားထားရမယ်”

ကလေးတို့၏အဖေက မိသားစုအရေးကို ကြိုကြိုပို စဉ်းစားကာ လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

“မိခြံနဲ့အိမ်က အစ်ကိုတို့အတွက်”

အိုစုမင်းစားပဲ။ ဝန်ထမ်းဘဝနဲ့ မြေကွက်လေးရထားတော့ အိုပိုင်အိမ်ပိုင်လေးဖြစ်တာ။ ဒါလေးကိုပဲ သားနဲ့သမီးတွေအတွက် အမွေထားခဲ့နိုင်မယ်”

သည်မြို့သစ်တွင် မြေကွက်ကို မဲပေါက်လျှင်ရသည်။ မြေကွက်ကိုစပြီး လာကြည့်စဉ်ကပင် ငမိုးရိပ်ချောင်းကို ဝက်နှင့်ကျားရသည်။ ထိုစဉ်က ဒေါ်အေးလှိုင်၏အသက်မှာ လေးဆယ်ကျော်ဝန်းကျင်သာ ရှိသေးသည်။ တက်တက်ကြွကြွနှင့် လမ်းတစ်ထမ်း မယားတစ်ရွက် အိမ်ဆောက်ဖို့ကို စီစဉ်ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။ ရှုံ့စပ်စပ်၊ နွဲ့ထူထူ၊ ကိုင်းတော၊ မြေပက်ကြားအက်တွေကို ကျော်ဖြတ် ခုတ်ထွင်ကာ မိမိတို့ရထားသည့် မြေကွက်ကို ချုံရှင်းလင်း၊ မြေဆိုးဖယ်၊ ပရိတ်ရွတ်ပြီး အိမ်ဆောက်ရန် ကွင်းပြင်ထီးထီး၊ နေပူကျကျအောက်တွင် ဖြစ်လာသမျှခုကျွကို မမှုနိုင် ရုန်းကန်ခဲ့ရသည်။

“အစ်ကိုတော့ အရိပ်လည်းရ၊ စားဖို့လည်းရ၊ ရောင်းရင်လည်း အိမ်စရိတ်ကာမိအောင် ဟောဒီအိုထားတဲ့ မြေကွက်ကို ဆေးသေချာချာ ပေါင်းတင်၊ မြေစာချပြီး မာလကာ၊ သင်္ဘော၊ သပြေနဲ့ ဘူးစိုက်မယ်”

အပင်စိုက် ဝါသနာပါလွန်းသည့် ခင်ပွန်းသည်က သူ့ဆန္ဒအတိုင်း စားပင် သီးပင်တို့ကို ရှေးမှ မျိုးစေ့လေးတွေဝယ် စုကာ အိမ်စပြီးဆောက်ကာတည်းက မြေဘောင်ဖော်ကာ စိုက်တော့သည်။ ချေးငွေရသည့်အိမ်လေးကို ဆောက်ရာတွင် စုဆောင်းထားသည့် ရွှေတို၊ ရွှေစလေးတွေပါ စုပေါင်းရောင်းချကာ

ဆောက်ထားသည့်အိမ်ပိုင်၊ ခြံဝင်းလေးတွင် အပင်လေးတွေကိုစိုက်ကာ ရေလောင်းရသည်က မမောနိုင်မပမ်းနိုင်။ ခြံစည်းရိုးအကာအရံကို ပုဏ္ဏရိတ် ပန်းပင်တွေကို ကိုင်းကျားကိုင်းမြတ် စိုက်ထားလိုက်သည်။ အဝီစိရေတွင်းကို မဖြစ်မနေတူးထား၍ ရေအတွက်လည်း အခက်အခဲ မရှိတော့ပေ။

သားသမီးသုံးယောက်၏ တာဝန်က မသေးလှ။ သားကြီးကဆယ်တန်း၊ သမီးလတ်က ရှစ်တန်း၊ သမီးငွေ့လေးက ခြောက်တန်းကျောင်းသူဖြစ်သည်။ ဒေါ်အေးလှိုင် အိမ်ထောင်ကျစဉ်က အသက်မှာ ဆယ်ခုနှစ်နှစ်သာသာလေးသာ ရှိသေးသည်။ ခင်ပွန်းသည်က သူထက် ဆယ်နှစ်နှစ်ကြီးသည်။ နှစ်ယောက်သား ချစ်ကြင်နာမှုတွေနှင့်အတူ တည်ဆောက်သော ဘဝ၏ ဒေးချမ်းရိပ်မြဲလေးဖြစ်သည်။ သားမယားအပေါ်တွင် ကြင်နာပူယမှုနှင့် သစ္စာတရားကို လွှဲလက်ကိုင်ထားသူဖြစ်သည်။ ညာတာထောက်ထားတတ်သော သူဖြစ်၍ မိသားစုအပေါ်တွင် ဘယ်သောအခါမှ ဒေါသစကားနှင့် ပြောကြားခြင်းမရှိခဲ့။ အစားအသောက်ကို ဗာဟီရုများအောင် မပြုလုပ်စေဘဲ နီးသည်ကျွေးသမှုနှင့် စားသောသူဖြစ်သည်။

မြို့သစ်တွင် တချို့လည်း ခြံဝင်းသန့်သန့် တိုက်တာတွေဆောက်ကြသည်။ ဒေါ်အေးလှိုင်တို့က ကိုယ့်ဝင်းကိုယ့်ခြံ ကိုယ်ပိုင်အိမ်လေးကို ကျေနပ်နေကြသည်။ လင်သားပေးသမျှလစာကို ခြီးခြံချွေတာပြီး အိမ်အတွက် လိုအပ်တာလေးတွေကို ဖဲပြီးဖြည့်သည်။

“ယောက်ျားရေ နေပူလာပြီ။ အိမ်ပေါ်တက်လာခဲ့တော့”

“အေးပါ လှိုင်ရယ်။ ဒီမြက်ထေးတွေနတ်ပြီးရင် လာမှာပါ”

ပေါင်းမြက်ကိုရှင်း၊ အပင်တွေရေလောင်း၊ စပယ်ပွင့်လေးတွေ ပွင့်လာလျှင် သူပျော်သည်။ ဘုရားတင်ဖို့ ပန်းခူးရသည်မှာ နံနက်တိုင်း ဖြစ်သည်။ စံပယ်တစ်ပွင့်၊ နှစ်ပွင့်ကိုလည်း ဒေါ်အေးလှိုင်၏ခေါင်းပေါ်တွင် ပန်ထားပေးလိုက်သည်။ သားသမီးတွေအပေါ်တွင်လည်း ဖခင်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

“အစ်ကို... သားကြီးက ဉာဏ်သိပ်ကောင်းတာ။ ထူးချွန်စေရမယ်။ ဒါမှ အငယ်နှစ်ယောက်ကို နမူနာယူနိုင်မှာ”

ဖခင်ဖြစ်သူ၏ စေတနာနှင့် နှစ်လင့်ချက်ကို သူက ဖြည့်ဆီးမှုမရှိ။ ကွက်လပ်ပြုလိုက်သည်။ ဆယ်တန်းအထိ နှစ်ချင်းပေါက် အောင်လာခဲ့သူ၊ ဆယ်တန်းမှာပင် သုံးကြိမ်သုံးခါကျခဲ့သည်။ ထို့နောက် ပညာရေးတွင် စိတ်မဝင်စားဟုဆိုကာ ဌာနတစ်ခုတွင် ငွေစားစင်လုပ်သည်။ အဆင်မပြေ၊ အထူးရှိရာသို့ အိမ်ကနေ သွားလာရသည်။ ဝေးလွန်းသည်ဟုဆိုကာ အလုပ်ထွက်လိုက်သည်။ အငယ်နှစ်ယောက်လည်း ဆယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသူတွေဖြစ်လာပြီး သားကြီးလွင်မောင်သည် မောင်နမတွေထဲတွင် အကြီးဆုံးဖြစ်သော်လည်း ဖခင်ဖြစ်သူပျော်လင့်ထားသလို စံနမူနာယူပြီး အရည်အချင်းက အလျဉ်းမရှိ၊ အလုပ်ကိုဝင်လုပ်သည်။ လစာနည်းသည်။

အိတ်ထွက်လိုက်သည်။ နောက်ထပ်
အလုပ်ပြောင်းသည်။ အဆင်မပြေ။
အထုပ်တွေကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြောင်း
ထုပ်သလို အပေါင်းအသင်းကလည်း ခုံ
ထားသည်။ ရိုသေမျှတိုက်ဆံကိုသုံးကာ
အိတ်ထွက်သည်။ တစ်မြို့ပြီး တစ်မြို့
တစ်နယ်ပြီးတစ်နယ်ဖြစ်သည်။ ပါသွား
အချိန်ဆံကုန်လျှင် အိမ်ပြန်လာသည်။

ခရီး တစ်ခါတစ်ခါထွက်လျှင်
သည်း သုံးလေးလကြာသည်။ မိသားစု
နှင့် သံယောဇဉ် အတော်လေးကင်းကွာ
နေသည်။ ယခုတော့ အလုပ်ကိစ္စဟုဆို
ထား နယ်တက်သို့ ခရီးထွက်သွားသည်။
အိမ်ပြန်သူလည်း သားအပေါ်တွင် ထား
အညှို့ မျှော်လင့်ချက်ကို တံခါးပိတ်ကာ
သွားခတ်ထားလိုက်ပြီ။ ပင်စင်ယူခါနီး
တွင် ခင်ပွန်းသည် တရောင်ရောင်နှင့်
အြာခထေ မောတတ်လာသည်။ ဆရာ
နှင့်ပြုသည်။ အထူးကုနှင့်မပြု။ ငွေ
ကြေးကုန်မည်ဟု ခေါ်အေးလှိုင်ကိုပြော
သည်။ သားမန်ဆရာဝန်ပေးသော ဆေး
ဥယျာဉ် ရောဂါဝေဒနာကို ကုသသည်။
ထွက်သွားသည့် အခါလည်းရှိ၍
လေးမထားခဲ့ပေ။

အလုပ်ကအပြန် အိမ်ပေါ်ရောက်
ရည်နှင့် ရင်ဘတ်ထဲကအောင့်သည်ဆို
ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင်
ထိုင်လိုက်ပြီး ကျောမှိုကာ မျက်
မှိုတိုက်ကာမှိုလိုက်သည်။ အသက်
နှစ်ချက်လောက် ခပ်ပြင်းပြင်းရှူ
ထား အသက်ပါသွားရသည့် ခင်ပွန်း
သည် အခြစ်ကို ခေါ်အေးလှိုင် ရင်နှင့်
အြာခထေ မြင်တွေ့ခံစားလိုက်ရသည်။
အပြေသောက်ရန် ယူလာသည့် ရေ

ခွက်မှ ရေတစ်စက်မျှပင် မသောက်
လိုက်ရ။ ခင်ပွန်းသည်၏ နိမ့်ချည်မြင့်
ချည်ခုန်နေသည့်ရင် တဖြည်းဖြည်း
ငြိမ်သက်ခြင်းမဟုတ်။ ကြည့်နေရင်းက
လုံးဝငြိမ်ကျသွားသည်။ မျက်လုံးအစုံက
အပေါ်သို့ စတုဂံပိုင်းလေးမျှ ဝှေ့ကြည့်
လိုက်သည်။

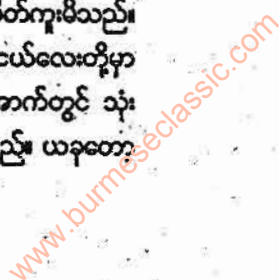
ခင်ပွန်းသည်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပူပူ
နွေးနွေးရှိနေဆဲဖြစ်၍ အသက်မရှိတော့
ပြီကို ယုံနိုင်စရာပင်မရှိ။ မယုံတစ်ဝက်
ယုံတစ်ဝက်နှင့် နဖူး ပါးပြင်၊ လက်
မောင်းအိုးတို့ကို စမ်းသပ်မိသည်။ အိမ်
တွင် လက်ရှိအတူနေသူက သမီး
အငယ်ဆုံးသာရှိသည်။ သားကြီးက
နယ်တွင် အလုပ်ကိစ္စနှင့်သွားရင်းက
ထိုနယ်သူနှင့်ပင် အိမ်ထောင်ကျသွား
သည်မှာ တစ်နှစ်လောက်ရှိပြီ။ သမီး
အလတ်ကလည်း အဝေးနေမဟုတ်
သော်လည်း အနီးအနားတွင်မရှိ။ မြို့
သစ်နှင့် အလှမ်းကွာဝေးသည့် သန်လျင်
ဘက်တွင် ခင်ပွန်းသည်နောက်သို့
သျှောင်နောက်ဆံထုံး ပါသွားသည်။ အိမ်
တွင် သမီးငယ်နှင့် မိမိတို့လင်မယား
သာရှိသည်။

ငယ်လင်ငယ်မယားဆိုသည့် သံ
ယောဇဉ်သည် အသက်အရွယ်ရလာ
လေလေ အိမ်ထောင်သက် ပိုပြီးခိုင်မြဲ
လာလေလေ သံယောဇဉ်က ပိုခိုင်မြဲ
လိုလာသည်။ အဖြူရောင်ချစ်ခြင်း
မေတ္တာတွင် သစ္စာသွေးက ရဲရဲနီနေ
သည်။ နေနှင့် သားသမီးတို့အပေါ် ကြီး
စွာသေ မေတ္တာအနန္တနှင့် ရင်အုပ်မကွာ
စောင့်ရှောက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ခေါ်အေး
အေးလှိုင်အဖို့ နွေးထွေးကြင်နာမှု ယုယ

မှုများစွာနှင့် ခင်ပွန်းသည်၏အရိပ်ကို နှိ
လုံးခွင့် ရခဲ့ရသည်မှာ မေ့ဖျောက်ထားလို
မရတော့ပေ။ ခေတ္တခဏ ခွဲခွာရစဉ်
အမြဲတမ်း သတိရတတ်သည်။ ယခုလို
တစ်သက်တာထာဝရ ခွဲခွာရပြီဆိုသည့်
အမြင်နှင့် အသိခံစားလိုက်ရသည့်အခါ
တွင် ကြေကွဲမဆုံး တမ်းတမဆုံး ရင်နာ
ရမဆုံး ဖြစ်တော့သည်။

သားအမိနှစ်ယောက်တည်း ရှိ၍
ပတ်ဝန်းကျင်အိမ်များကို လှမ်းအော်ကာ
အကူအညီတောင်းရသည်။ အိပ်ရာထဲ
သို့ ယူချထားသော ရုပ်ကလာပ်ကို
ကြည့်ရင်း ခေါ်အေးလှိုင်၏ရင်ထဲတွင်
မိုးချိန်းလေသလား၊ မုန်တိုင်းကျ၍ လှိုင်း
လေထဲလေသလား၊ ခန့်မုန်း၍မရ ရင်မှာ
မွန်းကျပ် တုန်လှုပ်နေသည်။ အနား
တွင်ထိုင်ကာ မျက်နှာကို တစ်စိတ်စိတ်
ကြည့်ရင်းက ရင်ထဲမှာ လှိုက်လှိုက်
တက်ကာ ရှိုက်သံကထွက်လာသည်။
မျက်ရည်ပေါက်တို့ ပိုပိုပေါက်ပေါက်ကျ
လိုလာသည်။ ထာဝရခွဲခွာသွားပြီ ဆို
သည့်အသိကြောင့် အားကိုးရာမဲ့စွာဖြင့်
ပူပန်သောက၊ ကြေကွဲဝမ်းနည်းမှုတို့က
အတိုင်းအဆကို နှိုင်းမရစွာခံစားရသည်။

သေသူကို သေသွားပြီမှန်းသိသော်
လည်း အသိကင်းမဲ့စွာဖြင့် မိသားစု
တွင် ပြန်လာပါကြောင်း ဆုတောင်းမိ
သည်။ ခင်ပွန်းသည်၏အသက်ကို ပြန်
ပေးပါရန် တောင်းချင်သည်။ သေမင်း
သို့မဟုတ် အနိစ္စတရားထံသို့ ခေါ်အေး
အေးလှိုင် ရှာမိုက်စွာ စိတ်ကူးမိသည်။
အဖေ အမေနှင့် သမီးငယ်လေးတို့မှာ
ဤအိမ်အဖိုး အကာအောက်တွင် သုံး
နာရီတိုက်သဖွယ်ရှိခဲ့သည်။ ယခုတော့

အနားတစ်ဖက်က ဘက်ပုံလို့သွားပြီး အပျော်အပါး အသောက်အစားကင်း ကာ ဖောက်ပြန်ခြင်းအလျဉ်းမရှိ၊ ဝန်း မယားအပေါ်တွင်လည်း အပြစ်ဟူသမျှ မြို့ပျံပင် မထင်တတ်သည့် ခင်ပွန်း သည်း လင့်ဝတ္တရား ကျွန်လွန်းသည့် ခင်ပွန်းသည် တစ်သက်တာ ခွဲခွာ လိုက်ရပြီဆိုသောအခါ အားကိုးမဲ့စွာ ပုန်သောက ထပ်တစ်ရာရှိတော့သည်။ ဆုံးရှုံးမှုတို့သည် တန်ဖိုးမပြတ်နိုင်တော့ ပေ။ လင့်ဝတ္တရားကျွန်လွန်းသည့် ခင်ပွန်းသည် ခွဲခွာထွက်သွားရက်သည် ကို အိပ်မက်သာဖြစ်ပါစေဟု၊ မဖြစ် နိုင်မှန်သိလျက်နှင့် ဆုတောင်းမိသည်။

“တကယ်ပဲ လှိုင်ကို ထားရစ်ခဲ့ပြီ လားရှင်”

ရင်ထဲမှာ အသက်ရှူတန်သည် အထိ ရှိုက်မိသည်။ အိမ်မှနေ ရုပ်က လာပုံကို သယ်ယူသည့် အချိန်တွင် ခေါ်အေးလှိုင် မကြည့်တော့။ အသက် ရှင်စဉ်အခါက ယောက်ျားဖြစ်သူ စိမ သမျှကို တစ်ခွန်းမျှ ခွန်းတုံးပြန်ဘဲ နား ထောင်ခဲ့သည်။ မျောက်ဆုံးခရီးသည် ပြာ ပုံအတိုင်းပည်ဆိုသည်ကိုသိ၍ မကြည့် ရက်၊ မမြင်ရက်၊ လိုက်မသွားနဲ့။

“အမေ အမေ မျက်နှာမသစ်ပဲ ရေဖလားကြီးကိုင်ပြီး ဝိုင်နေတာ ဘာ ဓမ္မာစဉ်းစားနေတာလဲဟင်”

သမီးငယ်မသိတာ အနားသို့ ရောက်လာပြီးပြောမှ ခေါ်အေးလှိုင် အတွေးစတို ရပ်တန့်သွားသည်။

“အစ်ကိုကိစ္စကို စဉ်းစားနေတာ လား။ ခေါင်းထဲမထည့်ပါနဲ့အမေရယ်။ အမေသာ နေကောင်းအောင်နေပါ”

သွားတိုက် မျက်နှာသစ်ပြီး ရေ ဖလားကို ရေကန်ပေါ် ပြန်တင်လိုက် သည်။ သမီးငယ် သိတာပြောတာ မှန် သည်။ သားကြီး၏အကြောင်းကို စဉ်း စားနေခြင်းဖြစ်၍ ညကလည်း ကောင်း ကောင်းအိပ်မပျော်။ ယခုမနက်နိုးတော့ လည်း အတွေးက ဆက်နေသည်။ ကလေးတို့အဖေဆုံးပြီးသည့် အချိန် တွင် သားကြီးကော၊ သမီးလတ်ပါ အိမ် ထောင်အသီးသီးကျပြီးကြပြီ။ နယ် ဘက်သို့ ခရီးထွက်ရင်း သားကြီးက အိမ်ထောင်ကျသည်။ သူ့တွင် မိဘပေါ်၌ ထားရှိရမည့် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှု၊ စေတ နာထားရှိမှုတွေက သူ့ရင်ထဲတွင် ကွက် လပ်ဖြစ်နေသည်။ သူ့အတွက်ကိုသာ အဓိကထားသည်။ မိဘ၌ ရှိသည်မရှိ သည်ကိုမစဉ်းစား။ လိုအပ်လျှင် လိုအပ် သလို တောင်းသည်။ ယခုတော့ အိမ် ထောင်ကျပြီး တစ်နှစ်ဝန်းကျင်လောက် တော့ ရှိတော့မည်။ မနေ့က ခေါ်အေး လှိုင်ထံ စာတစ်စောင်ရောက်လာသည်။

စာထဲတွင်ပါသည့် အကြောင်း အရာက အမေ့ကို သတိရကြောင်း၊ နေ ကောင်းရဲ့လားဆိုသည့် အကြောင်းအရာ တစ်လုံးမျှပင်မပါ။ သူ့အိမ်ထောင်ကျပြီး မိန်းကလေးဘက်ကို သူ့အိမ်၏စီးပွား ရေကို သာသာထိုးထိုးပြောထား၍ အိမ် ကို အဆင်ပြေအောင် ပြုပြင်ပေးထား ပေးပါဟု ရေးထားသည်။

“ဟွန်း . . . အမေ့သားကတော့ လွန်တယ်။ သိပ်ပြီး တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်တာပဲ။ အိမ်ပြင်တယ်ဆိုတာ အလ ကာပြင်လို့ရတာမှ မဟုတ်တာ။ ဒီအမေ က ဘယ်လိုနေထိုင်ပြီး စားသောက်

ကြတယ်ဆိုတာကို တစ်ခွန်းတောင်း အေး ဖော်မရဘူး။ သူ့ဖြစ်ချင်တာတွေပဲသိ တယ်”

“သမီးရယ် သိပ်ပြီး စဉ်းစားနေ စရာမလိုပါဘူး။ အောက်ထပ် အခန်းခွဲ ထားတာကိုဖြတ်ပြီး နည်းနည်း နေ့ လေးဘာလေးရင်းပြီးရင် ဆေးနည်းနည်း ထပ်သုပ်လိုက်ရင် ကြည့်ပျော်ပျော်ဖြစ် ပါတယ်။ နောက် ရေချိုးခန်းနဲ့အတွင်း ခန်းကိုလည်း ပြင်လိုက်ရင် အဆင်ပြေ ပါတယ်”

“အမေ”
 “ဘာလဲသမီး”
 “အစ်ကိုကြီး ပြောတဲ့အတိုင်း ဖြစ် ပါပြီတဲ့။ အမေ့မှာ ဘာရှိလို့လဲဟင်”
 “အမေ စီစဉ်နိုင်ပါတယ်အေ”

“အစ်ကိုကြီးနဲ့ မလတ်တိုက် သိပ် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တာပဲ။ အကြီး တွေဖြစ်ပြီး သူတို့က ပိုသိတတ်ရမှာဆို ခုတော့ သူတို့အတွက်ပဲကြည့်ကြတယ်။

အဖေအောက်ခဲသည့် အိမ်သည် ဆယ်နှစ်ကျော် သက်တမ်းလွန်ပြီး သစ် လွင်တောက်ပမှုတို့က ကင်းနေပြီး အဆောင်အယောင်အနေနှင့် ထူး အောင်ပြင်ဆင်ဖို့အတွက် ဘွားအေးတို့ တွင် ငွေကြေးက ကျဲကျဲပါးပါးလေးဆင် အနိုင်နိုင်၊ အခြေအနေမှန်ကိုမသိသော သားကြီးက သူ့ဆန္ဒကိုသာ တွန်းထိုး ပြောနေသည်။ အိမ်၏စရိတ်ကို ခင်စွာ သည်ဆုံးသွား၍ ရရှိသော မိသားစု၏ စင်လစာနှင့် သမီးငယ်လေး၏ ကုမ္မာ စင်လစာနှင့် ခြီးခြံစားသောထိ သည်ကိုတော့ သားကြီးနှင့် မလတ်တိုက် သိကြမည်မဟုတ်ပေ။

“သမီးရယ် သူ့ဘက်ကကြည့်
တော့လည်း မှန်ပါတယ်။ သူများသား
သမီးကို ယူထားတဲ့အတွက် သူလည်း
သင့်တင့်လျောက်ပတ်တဲ့ အနေအထား
ရှိတယ်ဆိုပြီး ပြချင်မှာပေါ့”

“သဘောပဲပေါ့ အမေရယ်...။
အမေအဆင်ပြေရင် ပြီးတာပါပဲ”

“အမေ ဖြေရှင်းတတ်ပါတယ်
သမီးရယ်”

အမေက သူပြောသည့်အတိုင်း
သူ့ဘာသာသူ လိုအပ်တာကို စီစဉ်
သည်။ အောက်ထပ် အခန်းကန့်ထား
သည်ကိုဖြတ်ကာ အိပ်ခန်းတစ်ခန်းဖွဲ့
ပြီး ဧည့်ခန်းပြုလုပ်သည်။ ရေချိုးခန်း၊
သန့်စင်ခန်းတို့ကို သီးသန့်ဖွဲ့လိုက်သည်။
ရေပိုက်သမားနှင့် ရေပိုက် ပိုက်ခေါင်း
တို့ကိုတပ်သည်။ ဖွဲ့ထားသည့်အခန်းကို
လည်း အစိမ်းနုရောင် ဆေးသုတ်လိုက်
သည်။ ပြတင်းပေါက်တွင် လိုက်ကာ
လေးများတပ်သည်။ ပင်ပန်း၍လားမသိ။
ခေါ်အေးလှိုင် ပိန်သွားသည်။ ထမင်း
လည်း သိပ်မစားနိုင်။ ပါးစပ်နာနေသည်
ဟုပြောသည်။ ညာဘက် အပေါ်ရှေ့တွား
သုံးချောင်း ကျိုးထား၍ ခေါ်အေးလှိုင်
ထမင်းကောင်းကောင်းမစားနိုင်။

မသိတာသည် အထွေးဆုံး သမီး
မိန်းကလေးဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးအင်
အား ချို့တဲ့လာစဉ်မှာပင် ဆယ်တန်း
ပညာ အရည်အချင်းလောက်နှင့်သာ
ရပ်တန့်လိုက်ပြီး ကုမ္ပဏီတွင် ဝင်လုပ်
လိုက်သည်။ အမေနှင့်အတူတူ တပျား
တတွဲတွဲ နေသူဖြစ်၍ သည်အိမ်ကို
ပြင်ဆင်ရသည်နှင့်ပတ်သက်ပြီး အခြေ
အနေအထားကို မခွင့်မချန် သိထားသူ

ဖြစ်သည်။
“သမီးရယ် သူတို့ကို ဘာမှပြော
မနေပါနဲ့။ အမေလည်း ကျန်းမာရေး
ကောင်းပါတယ်”

ခေါ်အေးလှိုင်၏စကားကို နား
ထောင်ပြီး မသိတာ နှုတ်ဆိတ်ကာနေရ
မည်။ အစ်ကိုကြီး ရောက်လာပြီး စီးပွား
ရေးလုပ်ငန်း လုပ်သည်ဟုပြောသည်။
အစ်မလတ်ကိုပါ ဝင်ခေါ်ခဲ့၍ သားသမီး
နှစ်ယောက်စလုံးကို အမေခေါ်အေးလှိုင်
မြင်တွေ့၍ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ရသည်။

“နွဲ့လေးက အလုပ်တွေများပြီး
ခေါင်းမူးနေတာနဲ့ မလိုက်လာခဲ့ဘူး။
အမေတို့လမ်းက ပြင်နေတော့ ကားဝင်
လိုလည်းမရ။ ဆိုက်ကားစီးလာခဲ့ရတာ
နေကပူလိုက်တာ။ တအားပင်ပန်းတာပဲ။
ကိစ္စရှိလို့သာ လာရတာ”

ရောက်ရောက်ချင်း ဆောက်နှင့်
ထွင်းဆိုသည့်စကားကို အစ်ကိုကြီးက
ဆိုလိုက်သည်။ အမေအိမ်၊ အမေရိုရာ
သို့ လာခဲ့ရသည်ကိုပင် မဖြစ်မနေကိစ္စ
ရှိ၍သာ လာခဲ့ရသည် ပင်ပန်းသည်ပုံစံ
မျိုး ပြနေသည်။

“ဒါဆို အိမ်ကို မင်းတို့ လာမနေ
ကြဘူးလား”

“လာတော့ လာမှာပါ။ လမ်းတွေ
သွားရလာရတာ ခြောက်ခြောက်သွေ့
သွေ့ဖြစ်မှ လာလိုကောင်းမှာ။ အမေ
အိမ်ကို ခုလိုပြင်ထားတော့လည်း အမြင်
လှတာပေါ့။ အခု ဒီရပ်ကွက်က စံပြရပ်
ကွက်ဆိုတော့ အိမ်ဈေးတွေ၊ မြေဈေး
တွေ ဈေးကောင်းနေတယ်။ အမေသိ
လား”

အိမ်ကိုလာသည်။ အမေအိမ်မှ

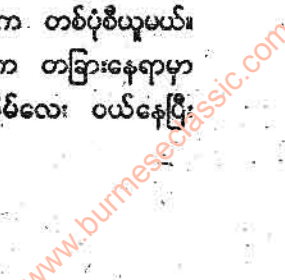
အမေချက်ကျွေးတာကိုစားသည်။ အမေ
နေကောင်းရဲ့လားဆိုသည့် စကားတစ်
ခွန်းကို အပိုမဆို။ သူသိချင်သော အိမ်
မြေဈေးကိုသာ မေးလာသည်။ အစ်မ
လတ်ကတော့ စကားသိပ်မပြော။ ပြင်
ပြင်ဆင်ဆင်ပြုလုပ်ထားသည့် အိမ်ကို
သာ သေသေချာချာ လှည့်ပတ်ကြည့်
နေသည်။

“အခု အမေအိမ် ဒီအခြေအနေ
နဲ့ဆို အနည်းဆုံး သိန်းလေးငါးခြောက်
ရာတော့ ပြေးမလွတ်ဘူး။ ကျွန်တော်
ဝယ်လက်ကိုခေါ်လာပြီး ဈေးပြောကြည့်
မယ်။ မကောင်းဘူးလားအမေ”

“နေပါဦး။ ဒီအိမ်ကို ဈေးဖြတ်ပြီး
ပြောနေရအောင် မင်းက ဘာလုပ်မလို့
လဲ။ ငါမရောင်းဘူး။ ဒီအိမ်က မင်းတို့ရဲ့
အဖေ ချွေးနဲ့စာနဲ့ ဆောက်ခဲ့တဲ့အိမ်။
ဒီအိမ်မှာ မင်းတို့အဖေရဲ့ အငွေအသက်
တွေ အများကြီးရှိတယ်”

အမေက ပါးစပ်ထဲတွင် လေး
ညှင်းပွင့်လေးငုံကာ ညာဘက်လက်
ကိုက်နေ၍ ဘယ်လက်ဖြင့် ဆေးလူးနေ
သည်။

“ဒီလိုပါ အမေရဲ့ အမေ့မှာက
သားသမီးသုံးယောက် ရှိပေမယ့် ကျွန်
တော်နဲ့မလတ်က အဝေးမှာနေကြတာ။
အမေတစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် ချက်ချင်း
ကျွန်တော်တို့က မရောက်လာနိုင်ဘူး။
သိတာမကလည်း နံနံအအ။ ဒါကြောင့်
ဒီအိမ်ကို ရတဲ့ဈေးနဲ့ရောင်းပြီး လေးပုံ
ပုံ။ အမေနဲ့သိတာမက တစ်ပုံစီ။ ကျွန်
တော်နဲ့ မလတ်က တစ်ပုံစီယူမယ်။
အမေနဲ့သိတာမက တခြားနေရာမှာ
အသင့်အတင့်အိမ်လေး ဝယ်နေပြီး

ကျန်တဲ့ပိုက်ဆံကို ဘယ်တိုးထည့်ပြီး စားပေ။ ကျွန်တော်ကလည်း လုပ်ငန်း တစ်ခုတိုးချဲ့လုပ်မလို့ တစ်ဖက်ကိုလည်း စကားတွေလွန်ထားပြီ။ ငွေကိုလည်း တခြားလှတွေ့ဆီက အတိုးနဲ့ ဆွဲထားရ တယ်။ နွဲ့လေးတို့ဘက်ကလည်း တစ် ဝက်လောက်တော့ ပေးမယ်လို့ပြော တယ်။ အဲဒါ ငွေကလိုနေတယ်။”

အိမ်ကျဉ်းကျဉ်း လမ်းကျဉ်းကျဉ်း ချောင်ကျသည်ဆိုသောနေရာသို့ မဟား လုပ်တဲ့သူ မလိုက်ချင်၍ ခေါ်မလာဘဲ တစ်ယောက်တည်းလာရင်းက သူ့ဆန္ဒ ကိုသာ အစ်ကိုကြီးသည် အမေ့ကို အတင်းတွန်းတွန်းတိုက်တိုက် ပြော ဆိုနေသည်။

“နေပါဦး။ ဝယ်လက်တွေ အပိုင် ခေါ်ခဲ့ရအောင် ဒီအိမ်ကိုရောင်းမယ်လို့ ဘယ်သူက ပြောလို့လဲ”

“အငယ်မ... နင်အငယ်ဆုံးဆိုပြီး ဝင်မပါနဲ့။ အမေသေရင်လည်း မဖြစ် မနေ ဒီအိမ်ကို ရောင်းရမှာပဲလေ”

“ဒီအိမ်မှာ အစ်ကိုကြီးနဲ့မလတ် အမေက မသေသေးဘူးလေ။ အမွေ စကား မပြောပါနဲ့”

“ငါက အမွေစကားပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ ဖြစ်နိုင်ရင် စိုက်ပေးထားပါ လို့ ပြောတာ။ နောက်အိမ်ရောင်းပြီးလို့ အမွေခွဲရင် ငါဝင်မပါတော့ဘူးလေ”

အမေ့ထံမှ စကားသံတစ်လုံးမှ ထွက်မလာ။ အိမ်အေးအေးလှိုင်အိမ်ရင်ထဲ တွင် သွားလေသူအား လွမ်းလွမ်းဆွတ် ဆွတ် သတိရမိသည်။ ခင်ပွန်းသည် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ ယခုမှ ခုနစ်လသာ စွန်းသေးသည်။ အမေ့ကို ဂရုတစိုက်

နှင့် ဘာတစ်ခွန်းမှ မေးဖော်မရ။
“ဒီအိမ်ကို ပြင်ထားတော့ ပိုပြီး ရောင်းပန်းလှတာပေါ့”

အမေက ဘာတစ်ခွန်းမှမပြော။ မျက်ရည်ကြည် ဝှေ့ကာဝဲနေသော မျက် လုံးအစုံနှင့် သားကြီးကိုကြည့်နေသည်။

“ပြောကြ ပြောကြ။ ငွေစကား အမွေစကားတွေပဲ ပြောကြပါ။ အမေ့ အတွက်ကို မစဉ်းစားဘဲ လိုရာကိုပဲ ပြောနေကြတယ်။ အစ်ကိုကြီး သုံးခဲ ဖြန်းခဲ့တာတွေကို မှတ်မိသလောက် စာရင်းတွက်ကြည့်ပါ။ မလတ် လက် ထပ်တော့လည်း သမီးဖြစ်သူ မျက်နှာ မငယ်ရအောင် အမေ တတ်နိုင်တဲ့အင် အားနဲ့ ဖြည့်ဆည်းပေးရတယ်။ ကျွန်မ တို့သားအမိမှာ ခြိုးခြံချွေတာစားပြီး မလတ်လက်ထပ်တုန်းက တင်ထားတဲ့ အကြွေးတွေကို နှစ်ပေါက်အောင် အတိုး အရင်းပေါင်းပြီး ဆပ်ခဲ့ရတယ်။ တစ်ခါ အစ်ကိုကြီးက မိန်းမခေါ်လာမယ်၊ အိမ် ကိုကြည့်ကောင်းအောင် ပြင်ပါဆိုလို့ မြင်ဖို့ကြိုးစားရပြန်ရော။ သွားသုံးချောင်း ကျိုးသွားလို့ အဲကပ်လေးပြန်လုပ်မယ် ဆိုပြီး ရည်ရွယ်ထားပေမယ့် ရောင်း လိုက်ရတဲ့ ရွှေတိုရွှေစလေးက အိမ်ပြင် တဲ့အထဲ ပါသွားပြီလေ။ ရွှေသွားကွပ် ထားတဲ့ သွားသုံးချောင်းနေရာမှာ အခု တော့ ဘာအဲကပ်၊ သွားတုမှ မစိုက်နိုင် တော့ဘူးလေ။ ပျော့ပျော့စားလို့ရတဲ့ အစာတောင် ရေသွားလေးတွေနဲ့ မြှူနေ ရတဲ့ အမေ့တဝက် နားလည်ကြရဲ့လား”

မြမြလှိုင်

အနွယ်သိခွမ်းအားပြဒါးရှင် အဆောင်တတ်လုံး ဘော် + ဘင် + ပြဒါးသွတ်

ဤလေးပါးတို့သည် မူလဇာတ်ထော် ပစ္စည်းများဖြစ်သဖြင့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြား လာတာလာတာ ပေါ်ကြွယ်လှပြီး လူတိုင်းလိုချင် သော ဝိယ-လာဘ-နေ-ပညာ စသည်တို့ အတွက် သေချာစီမံ၍ ကောင်းသောအချိန် ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့်ကြိုက်ဆုံး၊ သဘော ကျင့်စဉ်စွမ်းအားဖြင့် ရောယှက်ပေါင်းစည်း သိမြို့အောင် အဆောင်ပြဒါးရှင်ဇာတ်လုံး ပါရမီဇာတ်ခံရှိသူများထံ သတင်းကောင်းစွာ လိုက်ပါသည်။

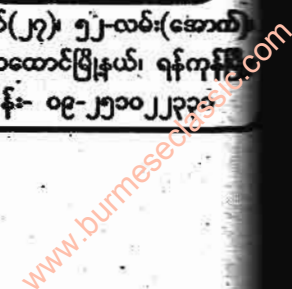
အဆိုပါ ပြဒါးရှင်ဇာတ်လုံးကို ဆောင် ထားခြင်းအားဖြင့်...

- ၁။ ဖော်ပြပါအကျဉ်းစာများ ရရှိပါလိမ့်မည်။
- ၂။ ကျေးဇူးတင်မည်။ ကျေးဇူးတင်လက္ခဏာ ဘေးဆိုးများ ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၃။ ဝိယ + နေ လာဘာ ပညာရေး စသည် တို့ကို ရရှိနိုင်ခြင်း။
- ၄။ အတိုက်အခိုက် ရန်၊ နတ်၊ သူ၏ စသော မှောင်ယုတ်မှုကို ကာကွယ်နိုင် ခြင်း။
- ၅။ ပြည်တွင်းပြည်ပ ကုန်းလမ်း၊ ရေလမ်း လေးလမ်း၊ သွားရာတွင် ဆောင်ထားခြင်း ဖြင့် ဘေးရန်အသွယ်သွယ်ကင်းပြီး စ ရာခရီးကို ရောက်နိုင်ခြင်း။
- ၆။ စာမေ့မြေတို လှူတော်မူသော စသော ကိစ္စများအောင်နိုင်ခြင်း စသော ကောင်း ကျိုးမင်္ဂလာအပြုအမူနှင့် ပြည့်စုံအဆီပါ အဆောင်ပြဒါးရှင်လုံးကို အ ရှိပါက...

နေ့စဉ် နံနက် ၉း၀၀ နာရီမှ ညနေ ၃း၀၀ နာရီ

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းတိုက်

အမှတ်(၂၇) ၅၂-လမ်း(အောက်) ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ဗန်း- ၀၉-၂၅၁၀၂၂၃၃

ဆရာကြီး အရဟံ ဆရာအောင်

(အကြားအမြင် ဂန္ဓိရပညာပါရမီရှင်) (ဝါတွင်းဝါပ တနင်္လာနေ့တိုင်းပိတ်သည်)

မော်လမြိုင်(ခေါင်းဆေးကျွန်း)၊ ပဲခူး(ဒေးစွန်းပါ)၊ သန်လျင်(ကျောက်တန်း) ဘုရားတည်၊ စာမေးပွဲ၊ ကျန်းမာရေး၊ အချစ်ရေး၊ ထူးချွန်ထက်မြက်မည့် ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်၊ ကုမ္ပဏီနှင့် လုပ်ငန်းအမည်ရွေးချယ်ခြင်း၊ ထူးခြားအောင်မြင်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ နိုင်ငံခြားကိစ္စ၊ သင်္ဘောသားများ လိုင်းကောင်း၊ လစာကောင်းပြီး အမြန်ထွက်ခွာရန်၊ အမှုအခင်းများ၊ အိမ်၊ မြို့၊ မြေ၊ ကားရောင်း၊ သားသမီးများ လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး မိဘစိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရန် ကူညီခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ အကူးဆောင်ရွက်သည်(မူလအိမ်ထောင်ရှင်ဘက်မှသာ)၊ ထိနှင့် ကံစမ်းလုပ်ငန်းများအတွက် လမ်းညွှန်သည်။ ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် အာမခံဖြင့် ဆောင်ရွက်သည်။

ဆိုင်အမှတ်(၈)၊ ဆူးလေဘုရားအဝိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း/၀၉-၅၁-၁၂၁၄၆၊ ၀၉-၇၃၁-၅၃၁၈၈
နံနက် (၈:၃၀) နာရီ မှ နေ့လယ် (၁၂:၃၀) နာရီ။
အိမ်အမှတ်(၁၇)၊ အောင်နီလာလမ်း၊ အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်၊ သန်လျင်မြို့။ ဖုန်း/၀၅၆-၂၁၆၀၉(အိမ်)
ညနေ (၄:၀၀) နာရီ နောက်ပိုင်း

လိုင်စင်အမှတ် - ၁/၂၀၁၅ ဣထထ(၂၇၄၆)

အောင်ထိဇ္ဈာမိရီဆေးတိုက်

- ကျားအားနည်း၊ သေ/ညှိုး၊ တစ်ခါတည်းသွားခြင်း၊ အားမထိန်းနိုင်၊ ဖန်းလန်းပြီး ရုတ်တရက် ညှိုးနွမ်းခြင်း၊ အကြောများ ရုန်းကန်မှုနည်း၊ ရာနှုန်းပြည့် မစွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်းများအတွက် အောင်ထိဇ္ဈာမိရီမှ ကုသရင်း ထုတ်လုပ်ထားသည့် အကြောအားပြည့် စားဆေး၊ လိမ်းဆေး၊ ဆေးမျိုးစုံ (TMR 011176), (1114), (TMR 011177), (1114)
- လိပ်ခေါင်းတွင်း/ပြင်၊ စအိုဝှေ့သီးထွက်၊ ဝမ်းသွားအားမရ သွေးပါ၊ စအိုဝှေ့ယောင်ရမ်းအာကျင်ခြင်း၊ လိပ်ခေါင်းအဖု တပြည်းပြည်း ကြီးလာခြင်း၊ အရိအခွဲကျခြင်းတို့ကို အထူးကုသ ဆေးများဖြင့် အမြစ်ပြတ် ကုသပေးနေပါပြီ။ (1208 y 7427942)
- ခရုသင်း၊ သမင်ဖြူ၊ နှင်းခူစို/ခြောက်၊ ကာလသားရောဂါများ ကုသပေးနေပါပြီ။ အထူးကုဆေးများလည်း ရရှိနိုင်ပါသည်။ (0813 y 10568) သွေးသန့်ဆေး၊ သွေးညှိဆေး၊ မီးယပ်၊ ထိမ်ငုပ်၊ ယားယံ/ဖုတ်တခြင်း၊ အပူငြိမ်းဆေး၊ အဆီကျဝမ်းပျော့ သွေးသန့်ဆေးများလည်း ရရှိသည်။

- ဆေးခန်း - အမှတ်(၃၁၄) ရွှေဘုံအလယ်လမ်း၊ KBZ အင်္ဂလိပ်ဘေ၊ (၀၁-၃၈၇၀၉၇)၊ (၀၉-၃၃၉၂၁၁၅)
- ပင်ရင်းပြန်ချိရေး - အမှတ်(၈၆)၊ (၉၄)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ (၀၉-၅၀၁၆၃၇)၊ (၀၉-၅၀၃၃၇၃၉)
- ပင်မပြန်ချိရေး - ကိုဝင်းမြင့်+မဘေဘီ(ကမ်းနားလမ်း)၊ (၁၅)လမ်းထောင့်၊ ကိုလှစိုး(သိမ်ကြီးချေး)၊ လူထုပေတ္တာ(သိမ်ကြီးချေး)၊ သီဟ(သန်လျင်မြို့မချေးအနီး)၊ အောင်ရတနာ(၂၈x၈၃)လမ်းထိပ်၊ ကောင်းသန့်(၂၆၄/၂၈)၊ (၈၂x၈၃ လမ်းထိပ်)၊ မတူ-မဂ္ဂ(၂၀x၂၂) မြန်မာ့ကော်ရည်(၂၆)၊ (၈၈x၈၉)၊ ဝေလ(ချေးချို)၊ အာရောဂျ်(သိမ်ကြီးငွေ)၊ အာရောဂျ် န(၄)၊ နေပြည်တော်မြို့ပေတ္တာပွဲကတော်မင်္ဂလာရပ်(ပျဉ်းမနား)၊ ကိုတူးတူး(ပကွေးတိုင်းဆေးရုံကြီးနောက်ဘက်)တို့တွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

လေမာ့ကိုင်

ဗိုလ်ကြီးတို့၏ နှလုံးသားကွဲပျက်

HP
Aung

စကြာဒေဝီ၏ နှလုံးသားထွန်ရက်

လေးသွပ်

“ပတ္တမြားလက်စွပ်က လှတယ် ဆိုအေး။ ဝါမှာ လင်တစ်ကိုယ်လုံးနဲ့ လဲထားလို့ရတဲ့လက်စွပ်ပါ အဟင်း... ဟင်း ဟင်း”

မြောက်နန်းမိဖုရားကြီး ခင်သဲ၏ ထေ့ငေါ့စကားတို့ကို ပြန်လည်လျှောက်တင်နေသည့် ရွှေညာနှင့် ရွှေစာတို့၏ အသံတို့ကို နားဆင်နေလျှက်မှပင် ခင်သဲ၏သရုပ်သဏ္ဍာန်တို့ကို မြင်ယောင်တော်မူ၍ သက်ပြင်းချလိုက်ရသည်ကပင် တိတ်တခိုးဖြစ်၏။

ပြောရာပေမပေ။ မိန့်တော်မူပေမပေလေ။ သူ့ခမျာ မင်းတုန်းမင်းကြီး၏ အိမ်တော်ပါမယားကြီး ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း မိဖုရားခေါင်ကြီးဆိုသည့် ဧကရီပွဲထူးနှင့် လွှဲခဲ့ရသည်ကိုလေ။ ရွှေလင်ပန်းနှင့် အချင်းဆေး၍ ရွှေပခက်၊ မြပခက်များနှင့် မွှေးဖွားကြီးပြင်းလာခဲ့ရသည့် နန်းသွေးစစ်စစ်မှာသာ မိဖုရားခေါင်ကေရီဖြစ်ထိုက်ပေသမို့ ငယ်နာမည် ဝုဖုရားမှနေ “သီရိပဝရတီလောကရတနာမင်္ဂလာဒေဝီ” ဘွဲ့တော်နှင့် မင်းတုန်းဘုရင်မင်းမြတ်၏ မိဖုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ ခင်သဲ၏လက်မှ လူယုခဲ့ခြင်းမဟုတ်။

ဝုဖုရား၏ ငယ်ဘဝသည် ရွှေရောင်လွမ်းတစ်လှည့်၊ ကုပ်ပေါ် ဓားခဲတစ်လှည့်ဖြစ်ပါသည်။ ဝုဖုရား၏ဘိုးတော်မှာ ဗဒုံမင်းဖြစ်၍ ဦးကြီးက ဘကြီးတော်မင်း၊ ဖခမည်းတော်က သာယာဝတီမင်း၊ ဖောင်တော်က ပုဂံမင်းနှင့် အိမ်

ထောင်ဖက်ခင်ပွန်းဖြစ်သူက မင်းတုန်းမင်းကြားဖြစ်ပါသောကြောင့် နန်းသွေးစစ်စစ်ဖြစ်၏။

ဝုဖုရားလေးကို ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၇၄ ခုနှစ်တွင် ခမည်းတော် သာယာဝတီမင်းနှင့် မယ်တော် မိဖုရားခေါင်ကြီး ကျပင်းမင်းသမီးတို့မှ မွေးဖွားသန့်စင်ခဲ့ပါသည်။ အဘိုးဖြစ်သူ ဗဒုံမင်းလက်ထက်တော် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၇၄ ခုနှစ်မှ ၁၁၈၁ ခုနှစ်အထိ ရွှေနန်းတော်အတွင်းမှာ လွတ်လပ်ချုပ်ချုပ်စွာ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသည်။ ခုနစ်နှစ်သမီးအထိ ချမ်းမြေ့ခဲ့ရပါသော ဝုဖုရားလေးခမျာ ဦးကြီးဖြစ်သည့် ဘကြီးတော်မင်းလက်ထက်တွင် ဓားထက်လှပါသော မိဖုရားခေါင်ကြီးမယ်နုနှင့် ဖခမည်းတော် သာယာဝတီမင်းတို့၏ ထီးနန်းလှပွဲတွင် ကြားညှပ်ခံရပါသည်။ သို့သော် မိဖုရားလေး၏ အရွယ်နှင့်မလိုက်စွာ နေထိုင်တတ်မှုတို့ကြောင့် ခေါင်မိဖုရားကြီး နန်းမတော်မယ်နု၏စားချက်ဖြင့် ကံကုန်သွားကြသူများစာရင်းမှ လွတ်ကင်းချမ်းသာခဲ့ရသည်။

ခမည်းတော် သာယာဝတီမင်းကြီး ပြည့်ရှင်ဘုရင် ဖြစ်လာသည့်အချိန်မှစ၍ ဝုဖုရားလေး၏ကံဇာတာ တက်လာခဲ့ပါသည်။ ခမည်းတော်သည် ဝုမင်းသမီးလေးကို အချစ်ဆုံးဖြစ်တော်မူသောကြောင့် အထူးအခွင့်အရေးကြီးတစ်ခုကို ဆုလာဘ်အဖြစ် ချီးမြှင့်တော်မူထားပါသည်။ ဝုလေး၏ ဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်နိုင်မှု

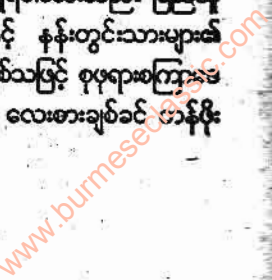
ဉာဏ်ပညာမြင့်မားပုံကို ယုံကြည်ပါသောကြောင့် တရားခံများကို ရွေးနုတ်ကယ်တင်ခွင့်အာဏာကို ပေးအပ်ထားခြင်း ဖြစ်၏။

ဝုလေး၏ တန်ခိုးအရှိဆုံး ဂုဏ်အရည်အချင်းမှာ သူ့မတူအောင် သည်းခံခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်းနှင့် မေတ္တာစိတ်ထား ရှိခြင်းများ ဖြစ်ပါသည်။ ပြည့်ဝသော နှလုံးသားပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်ကြောင့် ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းနှင့် နန်းတွင်းပညာရှိ များမတ်များက ပေးအပ်ခေါ်ဝေါ်ကြသော ဘွဲ့မည်မှာ “စကြာဒေဝီ” ဖြစ်ပါသည်။

ယခုလည်း မြောက်နန်းမိဖုရားကြီး ခင်သဲ၏ ဇော်ကားသောအသုံးအနှုန်းတို့ကို သည်းခံခွင့်လွှတ်၍ ရယ်မောခြင်းဖြင့်သာ အမှုကို မေ့စေခဲ့၏။ ခင်သဲပြောတာ မှန်သားပဲ။ မိမိမယ်ဖုရားက ပတ္တမြားလက်စွပ် ချီးမြှင့်ထားခဲ့တာကိုးဟူသာ ဆိုရှာသည်။ ဘုရင့်သမီးတော်ဖြစ်သော်လည်း နှလုံးသားကိစ္စတွင် ကိုယ်တိုင်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် မရှိခဲ့ရှာသော စကြာဒေဝီ၏ရင်ထဲမှာ...။

* * *

မေတ္တာနှလုံးသားတို့ဖြင့် သည်းခံခွင့်လွှတ်တတ်မှုကို အံ့ဩလောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ထပ်မံကြုံရပါသေးသည်။ ပြည်သူပြည်သားများနှင့် နန်းတွင်းသားများ၏ ရှေ့မှောက်မှာဖြစ်သဖြင့် ဝုဖုရားကြီးမိဖုရားဝီအပေါ် ပိုမို၍ လေးစားချစ်ခင် ဖာနိဗိုး

ထားခဲ့ကြခြင်းပင်။

“အို”

“ဟယ်”

ပရိသတ်အပေါင်းမှာ အာမေဇိုတ် သံပြုပြီးမှ ပြည့်ရှင်မင်းကြားကြီးနှင့် ခေါင်ဖုရားကြီးတို့၏ ရှေ့တော်မှောက်မှာ ခစားနေကြခြင်းကို သတိရမိပြီး ပါးစပ် များကို လက်ဝါးနှင့်အုပ်မိသွားကြရပါ၏။ အလှူခန်းမကြီးတစ်ခုလုံးမှာ အပ်ကျ သံကို ကြားရလောက်အောင်ပင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားခဲ့ပေပြီရော။

ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် ဘဝရှင်မင်းကြားကြီးနှင့် စကြာဒေဝီ မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့သည် အလှူရေစက် လက်နှင့် မကွာ ဆိုသကဲ့သို့ပင် ဘက်ပေါင်းစုံ ထောင့်စေ့အောင် လှူနေကြသည့် မောင်နံ့ဖြစ်ပါသည်။ မင်းခမ်းမင်းနားဖြင့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှပါသော နားသအလှူကြီးတစ်ခုတွင် ရာဇပလ္လင်ပေါ်၌ မိဖုရားခေါင်ကြီးနှင့် မင်းတုန်းမင်းကြားကြီးတို့ စံမြန်းတော်မူနေခိုက် အလယ်နန်း မိဖုရားဖြစ်သည့် ဆင်ဖြူမရှင်သည် ရုတ်တရက် ကြွချီရောက်လာပြီးနောက် ရာဇပလ္လင်ထက်သို့ တက်လာ၍ ပူးတွဲကာ ထိုင်တော်မူလေသည်။ မင်းကြားကြီးနှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့မှာ မျှော်လင့်မထားခဲ့သော အဖြစ်သနစ်ကြောင့် အရှက်တော်ရသွားခဲ့ရာပြီး မိတ်ညှိုးငယ်ခုံရသည်။ နှစ်ပါးလုံးမှာ နူးညံ့သောနှလုံးသားပိုင်ရှင်များပင် ခေါ်သအမျက်ကို မျှီသိပ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

စားထက်လှပါသော နန်းမတော်မယ်နှစ်စိတ်မျိုးသာဆိုလျှင်ဖြင့် ဆင်ဖြူမရှင်၏ဇက် ပြတ်ပေတော့မည်။ နန်းတွင်းဥပဒေကို ချိုးဖောက်ဝံ့သူက ဆင်ဖြူမရှင်။ ဤကဲ့သို့သော ပွဲကြီးမျိုးများ၌ ရာဇပလ္လင်ပေါ်တွင် ပြည့်ရှင်မင်းမြတ်နှင့်

ခေါင်ဖုရားကြီးမှအပ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မျှ စံမြန်းခွင့်မရှိ။

ပြီးတော့ ဆင်ဖြူမရှင်ဆိုသည်ကလည်း ခေါင်မိဖုရားကြီး စကြာဒေဝီကြောင့်သာ အလယ်နန်းမိဖုရားဖြစ်လာခဲ့ရသူ။ စကြာဒေဝီသည် ခမည်းတော်မင်းကြီး ပေးအပ်ထားခဲ့သည့် တရားခံများကို ရွေးနှုတ်ခွင့် အထူးအာဏာကို သုံး၍ ဆင်ဖြူမရှင်လေးကိုကယ်စင်ကာ မွေးစားထားခဲ့သူ။ ဤကဲ့သို့ ငါမွေးသည့်မောက်က ငါ့ပြန်ခြောက်လေခြင်းဟု အမျက်တော်ဟန်မရှုဘဲနှင့် “ဆင်ဖြူမရှင်မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး။ သူ့ရဲ့ မလိမ္မာမှုဟာ အကျွန်ုပ်တို့ဘဝန်ပါ အရှင်မင်းကြီး။ အကျွန်ုပ်ရဲ့ သွန်သင်ဆုံးမမှု ပေါ့လျော့သွားလို့ပါ။ ယခုတစ်ကြိမ်တော့ ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ” ဟု မင်းကြားကြီး၏ ရှက်ဒေါသစိတ်တော်ကို ဖြေလျော့နိုင်ခဲ့သူ။ ဆင်ဖြူမရှင်ကိုလည်း ဆုံးမရုံမျှနှင့် ကိစ္စပြီးစေခဲ့သူ။

* * *

စကြာဒေဝီ ခေါင်ဖုရားကြီး၏ မေတ္တာနှလုံးသားတို့ဖြင့် ရန်သူ၊ မိတ်ဆွေမခွဲခြားဘဲ ဒုက္ခရောက်နေသူများကို ကူညီအားပေး ကယ်တင်စောင့်ရှောက်ခဲ့သည်မှာ ဆင်ဖြူမရှင်တစ်ပါးတည်း မဟုတ်ခဲ့ပါ။

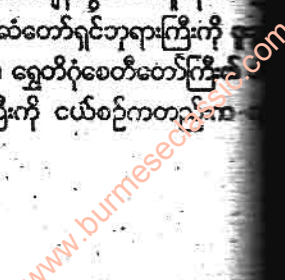
နန်းတွင်း အရေးတော်ပုံများသည် အရှုပ်တက်ထိပ်ခေါင် အရှုပ်ဆုံးဖြစ်၏။ ထီးနန်းပလ္လင်လှပွဲများကြောင့် အဖေကို သားကသတ်၊ အစ်ကိုကို ညီကသတ်၊ ဘကြီးတော်ကို တူကနန်းချနှင့် မြန်မာ့ရာဇဝင်တစ်လျှောက်လုံးမှာ ကျောချမ်းစရာများ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဤကဲ့သို့အားဖြင့် အသတ်ခံသွားကြရရာသည့် ရာဇဝတ်သားများ၏ မိဘမဲ့ကလေးများကို သနားကြင်နာစိတ်တို့ဖြင့် ခေါ်ယူမွေးထား

ဝံ့သူမှာ စကြာဒေဝီဖြစ်သည်။ စကြာဒေဝီသည် ထိုကလေးများအပေါ်မှာ သာသမီးအရင်းပမာ ပြုစုစောင့်ရှောက်မှု နွေးထွေးစွာပေးခဲ့ပါသည်။

နန်းမတော်ကြီး၏ အဆောင်တော်တွင် အသက်အမြူတောက် ကယ်တင်ခဲ့သည့်သူပေါင်း ငါး ဦးကျော် နီးပါးရှိကြ၏။ အလယ်နန်းမိဖုရားအဖြစ်တော်ကောက်ခြင်းခံရသူ ဆင်ဖြူမရှင်အပါအဝင် အိမ်ရှေ့မိဖုရားဖြစ်လာခဲ့လို့ထိပ်ခေါင်တင်နှင့် ယောအတွင်းဖြစ်လာခဲ့သည့် ဦးဘိုးလှိုင်တို့သည် စကြာဒေဝီ၏ သွန်သင်ဆုံးမမှုတို့ကြောင့် လယ်တင့်ခွဲကြသူများပင်။ စာဆိုအကျော်အမော် မြဝတီမင်းကြီးဦးလည်း အချစ်သားဘဝမှ ရွေးနှုတ်ကယ်တင်ခဲ့သည့် မေတ္တာရှင်ကြီးဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ မိသမဲ့ကလေးများအသက်ကို ကယ်တင်စောင့်ရှောက်သည့် ဗီတိဇနီတို့ကို နောင်လာနှောင်းသားများ အတုယူကြစေရန်အတွက်လည်း ကျောက်ထက်အကွဲရာကို စေပေးထားခဲ့ပါသည်။

ကုန်းဘောင်ရာဇဝင် ခေတ်အဆက်ဆက်တွင် အခြေကြီးသည့် နန်းအစစ်ဖြစ်ပြီး မြော်မြင်တွေးခေါ်တတ် ဉာဏ်ပညာကြီးမား၍ သဒ္ဒါတရားပြသူကို ပြပါဆိုလျှင်လည်း စကြာဒေဝီခေါင်ဖုရားတစ်ပါးတည်းသာ ရှိ၏။

ရတနာပုံမြို့သစ်ကြီးကို ထူထောင်ရန် အကြံပြုအခါပေးကော်မသူ၊ အညာသူစစ်စစ်ဖြစ်သော်လည်း ခမည်းတော်သာယာဝတီမင်းကြီးအသို့ စုန်ဆင်းချိန်တွင် အတုလိုက်မိရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်ဘုရားကြီးကို ရှာကြံခဲ့သူ၊ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ တော်ကြီးကို ငယ်စဉ်ကတည်းက

ဒီနီးချင်သော စာရွှေတရားရှိခဲ့သူ၊ မိဖုရား
ခေါင်ကြီးအဖြစ် လက်ညှိုးညွှန်းရာ ရေဖြစ်
ထားသော အနှေးအထားသို့ရောက်ရှိလာ
သောအခါ ထိုထေရ်၏တန်ဖိုး ၉၄၁၄၅၂
ကျပ်ကျန်ကျသည့် ရွှေထီးတော်ကြီးကို
ရွှေတံဂုံဆံတော်ရှင်ဘုရားတွင် တင်လှူ
ခဲ့သူ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့ကိုလည်း ပေ
ထက်အကုရာတွင်တင်စေပြီး တစ်နိုင်ငံလုံး
သို့ ပြန့်ဝေလှူဒါန်းနိုင်ခဲ့သူ၊ သက္ကရာဇ်
၁၂၃၃ ခုနှစ်တွင် မင်းတုန်းမင်းကြားကြီး
နှင့်အတူ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်လှူပွဲကြီး
တို့ ခြိမ်းခြိမ်းသံသံ ကျင်းပနိုင်ခဲ့သူ၊
ထေဖြင့် ဂုဏ်အရည်အချင်းများစွာ ပြည့်
စုံသူဖြစ်နေခြင်းကြောင့်လည်း ပြည်သူ
ပြည်သားတို့၏ နှလုံးသည်ပွတ်တွင်းမှ
နေ "စကြာဒေဝီ" ဟု ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလေ
သလားမသိ။

* * *

“သမီးဖြင့် မိဖုရားမဖြစ်ချင်ပေါင်း၊
အရပ်သားပဲဖြစ်ချင်တယ်။ ဘဝကို ရိုးရိုး
လေးပဲ နေချင်တယ်”

အိမ်ရှေ့မင်းသား၏ မိဖုရားဖြစ်
ထားခဲ့သူ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်မင်းသား၊
လေးက မယ်တော်မမြလေးကို ပြောခဲ့
ဖူးသော ဂန္ဓဝင်စကားဖြစ်၏။ ထိုစကား
နှုတ်ထွက်ကိုသိထားသူ စကြာဒေဝီခေါင်
စုရာကြီးသည် မိဖုရားဖြစ်စေ၊ အရပ်သူ
မင်းဖြစ်စေ ဉာဏ်ပညာနုလုံးရည်ကိုသုံး၍
တိုင်ပြုပြည်ပြု လုပ်ငန်းများတို့ကို ဦး
ဆောင်ဦးရွက် လုပ်ကိုင်ပါက နှလုံးသား
ပြဿနာက အသေးအမွှား သာမည့်ဖြစ်
ကြောင်းကို လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ပြခဲ့
သော ရှာမှရှားသည့် အာကအမျိုးသမီး
အဆောင်တစ်ပါးလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

ရတနာပုံ မင်းနေပြည်တော်ကြီး
၏ ဗြိတိသျှတို့က နေရာများတွင် ကြီး
ပြော အဆောင်ဆောင် အခန်းခန်းများ

ဖြင့် အုတ်ဖရပ်ကြီးများကို ဆောက်လုပ်
စေခဲ့သည်။ ဆီ၊ ဆန်၊ ဆား၊ ငရုတ်၊
ကြက်သွန်၊ အာလူး၊ လက်ဖက်၊ နှမ်း
မြေပဲ စသဖြင့် စားသောက်ဖွယ်ရာ အစုံ
အလင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အိုးခွက်ပန်း
ကန်၊ ရေ၊ မီး၊ ထင်း၊ ဆေးရိုး၊ ဆေးရွက်၊
ကွမ်း၊ ဆေးလိပ်၊ ဘီး၊ မုန့်၊ ကျောက်
ပြင်၊ သနပ်ခါးတုံး၊ သင်ဖြူးဖျား၊ စောင်၊
ခေါင်းအုံး စသည့် အသုံးအဆောင်
ပစ္စည်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ငရပ်ကြီးထဲ
တွင် စီစဉ်ထားရှိပေးထားသည်မှာ ခရီး
သွားညွှန်သည်များအတွက် လိုလေသေး
မရှိစေရပါ။

ထို့အပြင် စကြာဒေဝီမိဖုရားခေါင်
ကြီးသည် အမျိုးသမီးတို့၏ အာဝေဒီက
စုကွတို့ကို ညာတာစာနာမှုများစွာတို့ဖြင့်
ခရီးသွားအမျိုးသမီးများ ရုတ်တရက် မီး
ပွားလာမှု ကြံတွေ့လာရပါက အဆင်
ပြေစေရန်အတွက် လက်သည်ကိုပါ
ထားရှိပေးခဲ့သည်အထိ စေတနာသေချာ
သူဖြစ်ပါသည်။ မကျန်းမာသူခရီးသည်
များအတွက်ကိုလည်း ဆေးဆရာများနှင့်
အနိပ်သည်တို့ကိုပါ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေး
ထားခဲ့လေရာ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း
၏ အားကိုးယုံကြည်မှု မေတ္တာတို့ကို
ရရှိနေသည်မှာ မဆန်းလှပေ။

ဘဝရှင်မင်းကြား၊ မင်းတုန်းမင်း
ကြီးနှင့် စကြာဒေဝီမိဖုရားခေါင်ကြီးတို့
၏ စိတ်တူကိုယ်တူ လှူခဲ့ကြ သည့် ဒါန
ကုသိုလ်တော်တို့ကို ပေါင်းစုငှက်လှူင်
ထိုခေတ်၌ ၂၂ ကုဋေနှင့် ၆ သန်း
တန်ဖိုးရှိပါသည်။ ထိုခေတ်၏ ရွှေတစ်
ကျပ်သား တန်ဖိုးမှာ ကျပ် ၃၀-၄၀
သာ ဖြစ်၏။

ထိုခေတ်က ရတနာပုံနေပြည်
တော်အတွင်းရှိ ကျောင်းတိုက်ပေါင်း
၂၁၇ကျောင်း၊ ကျောင်းပေါင်း ၁၄၄၂

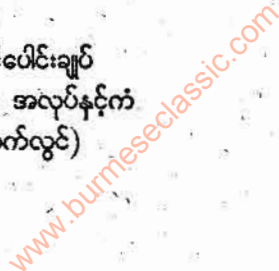
ကျောင်း၊ ရဟန်းတော်ပေါင်း ၈၇၁၁ ပါး၊
သာမဏေ(ကိုရင်) ၆၆၄၈ ပါးတို့
အတွက်ကိုလည်း လစဉ် ဆွမ်းဆန်တင်း
ပေါင်း ၂၀၄၆၂ တင်းကို ဒါနပြုလှူခြင်း
ပါသည်။ မြို့တော်အတွင်းမှာလည်း
ကမ္ဘာ့ဂန္ဓာန်ဂန္ဓာန် ၁၂ ခုနှင့် မွှားရုံကြီး
၁၁ ဆောင်တို့ကို ဆောက်လုပ်ပေးထား
၍ ဘုရားရှိခိုး ဝတ်တက်စေပါသည်။
လစဉ်လည်း ပရိယတ္တိစာပြန်ပွဲများကို
ကျင်းပပေးခဲ့ပြီး သာသနာတော်ကြီးကို
ထွန်းကားပြန့်ပွားစေရန် ကြိုးပမ်းအား
ထုတ်ပေးခဲ့သည့် သာသနာမိခင်ကြီး
လည်း ဖြစ်ပါသည်။

အဆောင်ရသူတွေရော၊ အဆောင်
မရသူတွေရော၊ မောင်းမခြေရဲများနှင့်
ရော နှလုံးသားကွန်ရက် ပြန့်ကျက်နိုင်
လွန်းခဲ့သည့် ဘဝရှင်မင်းကြားကြီးအတွက်
နှလုံးသားကို အပွန်းပဲ့ထိခိုက်မခံဘဲနှင့်
ပြည်သူပြည်သားတို့၏ အောက်ခြေဘဝ
မအထိဆင်းပြီး မျှဝေခံစားဆောင်ရွက်
ပေးခဲ့သည်မှာ အတ္တကိုဘေးဖယ်၍ ပရ
ဟိတကို ဦးစားပေးခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်
ပါသည်။

ပြည်သူလူထု၏ ယုံကြည်အား
ကိုးမှုနှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာတို့ကို အပြည့်
အဝရယူသွားနိုင်ခဲ့သော စကြာဒေဝီ
မိဖုရားခေါင်ကြီးကဲ့သို့ အမျိုးသမီးကောင်း
များစွာ ပေါ်ထွန်းလာပါစေဟု မေတ္တာ
ရည်လျက် ရေသားလိုက်ရပါသည်။

လေးသူစံ
၀၉-၂၅၀၆၇၉၂၅၀

- ဖိုဖြမ်း
(၁) မြန်မာရာဇဝင်ပေါင်းချုပ်
(၁) ကံနှင့်အလုပ်၊ အလုပ်နှင့်ကံ
(ဒေါက်တာသက်လွင်)

ဆုတောင်းပြည်

ဆရာကြီး အောင်ဘုန်းမြင့်

နက္ခတ္တပေဒ ဖလိတပညာရှင် - မဟာဂန္ဓရီပေဒင် လက္ခဏာသုတေသီ

စာရေးဆရာ - အောင်ဘုန်းမြင့် (ကချင်မြေ)

ကလောင်ခွဲ - ကာလီခါချီ (မြန်မာပြည်)

- ယဏှာ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် အထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။
- ဘဝရှေ့ဆောင်လမ်းညွှန် အတိုင်ပင်ခံသည်။
- နေ့စဉ် နံနက်(၆)နာရီ မှ (၉)နာရီအတွင်း အခမဲ့ဖုန်းဖြင့် ဟောကြားပေးသည်။

အမှတ်(၄၂)၊ အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေပြို့နယ်၊ ဖုန်း - ၀၁-၅၄၀၇၂၀၊ ၀၉-၃၁၀၂၂၀၁၆

လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်

လိပ်ခေါင်းရောဂါမှန်လျှင် ဒိဋ္ဌပျောက်ကင်းရမည်။

- ဆရာ၏ဆေးခန်းတွင် လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များအား မပူ မစပ်၊ မနာ၊ မကျင်၊ မလှီးမဖြတ်၊ မြန်မာ့နည်း မြန်မာ့ဟန်သက်သက်ဖြင့် အမြစ်ပါမကျန် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးလျက်ရှိပါသည်။
- ကုသ၍ပျောက်ကင်းသွားသော ရောဂါရှင်ပေါင်းများ၏ ဓာတ်ပုံနှင့် ထောက်ခံစာပေါင်းများစွာတို့ကို လက်တွေ့ လာရောက်လေ့လာနိုင်ပါသည်။ (နိုင်ငံခြားမှ ခွဲစိတ်ကုသဖူးသူများ အပါအဝင်)
- ရောဂါအတွက် ပျောက်ကင်းအောင် တာဝန်ယူသည်။
- လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် အနားယူမှသာ အမြစ်ပြတ် ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် စားဆေးသက်သက်ဖြင့် လုံးဝပျောက်ကင်းပါ။

နိုင်ငံကျော် မန္တလေးမြို့၊ အဘိဓမ္မာတောင်သာဆရာကြီးဦးလှမောင်၊ ဆရာမကြီးအိသန်းဟန်(လိပ်ခေါင်းအထူးကုပိဏ္ဍ)

ရန်ကုန်ဆေးခန်းဌာနခွဲ

အမှတ်(၅၁) (၅)လွှာ (၁၂၁)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉-၇၃၀၀၉၃၃၁၊ ၀၉-၂၅၀၃၁၄၄၂၊ ၀၉-၅၇၂၅၂၆၅၂၊
၁၃-၁၄လမ်းကြား၊ ၈၀-၈၁လမ်းကြား၊ အကွက်-၅၄၊ ပြည်လုံးချမ်းသာ၊ မန္တလေး၊ ဖုန်း-၀၂-၇၅၂၀၀၊ ၀၉-၉၁၀၄၄၀၂၅

www.burmeseclassic.com

အညာသူ အညာသား

ဆန်ကောရောင်းသူများ

သူတော်စိန်

ကျုပ်မွေးရပ်ဇာတိက အညာ။ အညာဆိုတော့ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အသက် ဆွေးကြော မိခင် ရောဂတီမြစ်နှင့် နှင်းတွင်းမြစ် နှစ်သွယ်ပေါင်းစည်းရာ မြစ်ဆုံဒေသ မြောက်ဘက်မနီးမဝေး စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး (ဟိုစဉ်က စစ်ကိုင်းခရိုင်)အတွင်းက တောခေါင် ခေါင် ချောင်ကျကျရွာ။ ရွာအမည်က "တိုးပင်"။ ကျုပ်တို့ရွာမှာက တောင် သူယာလုပ် စားမဆုတ်ဘဝဖြင့် အသက် ငွေဝမ်းကျောင်း ပြုကြသူများဖြင့် သာ ယာပါ၏။ ငြိမ်းချမ်းပါ၏။ ရွာကျောင်း ဆရာတော်၏ အဆုံးအမဖြင့် ရွာသူရွာ သားများက ရိုးသားသည်။ ဖြူစင်သည်။ ယာကို ကြက်နီးသည်။ ယာလုပ်ငန်းကို စာနိဗ္ဗိတားသည်။

ယာလုပ်ငန်း လုပ်ကြသူများဖြစ် သည့်အားလျော်စွာ ယာလုပ်ငန်းနှင့် မကင်းရာမကင်းကြောင်း ကုန်လုပ် တီရိယာများဖြစ်သည့် ထွန်၊ ထယ်၊ လှည်း၊ နွား စသည့်အပြင် ဝါ၊ နီးဖြင့် ရက်လုပ်သည့် ထည့်စရာ တောင်း၊ ဖလုံးမျိုးစုံလည်း ရှိကြရ၏။ တောင်း ဆိုရာတွင် တင်းတောင်း၊ လောင်း တောင်း၊ ခံတောင်း၊ ခံပက်၊ ဆန်ကော၊

ဆန်ခါခဲ။ ပုတ်၊ ရိုင်ပတ် စသည်ဖြင့် စုံလှပါသည်။ တင်းတောင်းဆိုသည်မှာ ခပ် ပြည်စံကိုက် သမာဓိတင်းတောင်း ဖြစ်ပြီး သီးနှံမျိုးစုံ ရောင်းဝယ်သည့် အခါ ခြင်တွယ်ရန် အသုံးပြုပါသည်။ လောင်းတောင်ဆိုသည်မှာ တင်းတောင်း ထက် အနည်းငယ်အဝကျဉ်း၍ ပို၍ မြင့်ပါသည်။ ရောင်းဝယ်မည့်သီးနှံကို ၎င်းလောင်းတောင်းဖြင့်ကျုံးယူပြီး တင်း တောင်းထဲထည့်ကာ စတုတ်(လေး ဘက်လေးတန် ညီနေသောတုတ်)ဖြင့် တိုက်ရပါသည်။ ခံတောင်းဆိုသည်မှာ တစ်တင်း-နှစ်တင်း စသည့်သီးနှံများကို ယာယီထည့်ထားရန် ဖြစ်ပါသည်။ ခံပက်ဆိုသည်မှာ ခံတောင်းထက်အဝ ကျယ်၍ တစ်တောင်ထွာခန့်ရှိပြီး ခပ်ပက်ပက် ခပ်နိမ့်နိမ့် ဖြစ်ပါသည်။ ဈေးရောင်းဈေးဝယ်ကြသည့်အခါဖြစ် စေ၊ ယာခင်းရှိ ယာထွန်သူများအား ထမင်းပိုရာတွင်ဖြစ်စေ အသုံးဝင်ပါ သည်။ ဆန်ကောဆိုသည်မှာ နီးဖြင့် ရက်ထားပြီး ဘေးနှုတ်ခမ်းစောင်းပါ သည့် ခပ်ပက်ပက် အပိုင်းပုံစံဖြစ်ပါ သည်။ အသီးအနှံများ လေ့ရာတွင်ဖြစ် စေ၊ ပြာစင်ရာတွင်ဖြစ်စေ၊ နေလှန်းရာ

တွင်ဖြစ်စေ ထည့်ရန် အသုံးပြုပါသည်။ ဒီးကြီးအသေးဟူ၍ အရွယ်အစားနှစ် မျိုး ရှိတတ်ပါသည်။ ဆန်ခါဆိုသည်မှာ ဆန်ကောနှင့်တူပြီး ခပ်ကျဲကျဲရက်ထား သဖြင့် သီးနှံများဆန်ခါချရာတွင် အသုံး ပြုပါသည်။ ဆန်ခါစိပ်၊ ဆန်ခါကျဲဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိတတ်ပါသည်။ ဆန်ခါခဲဆို သည်မှာ လုံးခြမ်းပုံစံဖြစ်ပြီး အသီးအနှံ များ ရေစစ်ရာတွင် အသုံးပြုပါသည်။ ပုတ်ဆိုသည်မှာ သုံးလေးပေခန့်ကျယ် သည့် လေးထောင့်ပုံ တောင်းအကြီး ကြီးဖြစ်ပါသည်။ သီးနှံမျိုးစေ့များ များ များစားစားထည့်ရန် အသုံးပြုပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဘေးပတ်လည်တွင် နွား ချေးကို အရည်ဖျော် သုတ်လိမ်းပြီး နောင်နှစ်အတွက် သီးနှံမျိုးစေ့ထည့် ကာ အပေါ်မှ သဲလေးလက်မခန့် ဖုံး ထားခြင်းဖြင့် သီးနှံများ ပိုးကိုက်ခြင်းမှ ကာကွယ်ပေးပါသည်။ ရိုင်ပတ်ဆိုသည် မှာ လှည်းပေါ်တွင်ဖြစ်စေ၊ အခြားတစ် နေရာမှာဖြစ်စေ သီးနှံများများစားစား ထည့်သွင်းထားရန်အတွက် အသုံးပြုပါ သည်။ အနံ နှစ်ပေခွဲနှင့် အလျား ဆယ်ပေခန့်ရှိသည့် ဝါးဖြင့်ရက်ထား သော ဖျာရည်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းကို

ပိုင်းပတ်ထားတာကြောင့် အထဲတွင် သီးနှံများ လောင်းထည့်ထားရပါသည်။

ဤသည်မှာ အညာသား၊ အညာသား တောသူတောင်သားတို့၏ ဓလေ့နှင့်အညီ ယာလုပ်ငန်း၊ ကိုင်းလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ရာတွင် သီးနှံမျိုးစေ့ဘဝမှ အပင်ပေါက်ပြီး ဆင့်ပွားအစိုးတန်အသီးအနှံများ ထွက်ရှိရရှိအောင်လုပ်ဆောင်ရာတွင် မရှိမဖြစ် လိုအပ်လှသည့် ကုန်လုပ်ကိရိယာအချို့နှင့် ပတ်သက်၍ အမြွက်မျှတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် လယ်ယာလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုသူ တောင်သူလယ်သမား အများဆုံးနေထိုင်သည့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် မိုးကောင်းသည့် အောက်ပြည်အောက်ရွာ တောင်သူများက နိုင်ငံဝမ်းစာဖြစ်သည့် စပါး သီးနှံ အဓိကစိုက်ပျိုးသည့် လယ်ယာလုပ်ငန်းကို အဓိကအားထားကာ မိုးရေစပ်စပ်တွင် ကျွဲနှင့်(ထိုစဉ်က)ကွက်၍ ရှန်ကန်လုပ်ကိုင်ကြရပါသည်။ အညာအရပ်ဒေသတွင်မူ ယာလုပ်ငန်းနှင့် ကိုင်းလုပ်ငန်းဟူ၍ နှစ်မျိုးကွဲပြားပြန်ပါသည်။ ကိုင်းလုပ်ငန်းဆိုသည်မှာ မြစ်နားချောင်းနားရှိ မြေများသည် နယုန်လခန့်မှစ၍ သီတင်းကျွတ်ကာလအထိ မိုးတွင်းတစ်ချိန်လုံး ရေဝတီး၊ ချင်းတွင်း စသည်ဖြစ်ကြီးများမှ ပြည့်လှူစီးဝင်လာသည့် ရေအယဉ်တွင် စီးပျော့ပါလာသည့် အနယ်အမှန်များကို ပိုချခြင်းဖြင့် အစိုးတန် မြေဆီမြေနှစ်များကို အပေါ်ယံမြေလွှာအဖြစ် ထားခဲ့ကာ သီတင်းကျွတ်ကာလခန့်တွင် ရေကျ

သွားပြီး အစိုးတန်မြေဆီမြေနှစ်များကို အပေါ်ယံမြေလွှာအဖြစ် ထားခဲ့ကာ သီတင်းကျွတ်ကာလခန့်တွင် ရေကျသွားပြီး မြေနုကျွန်းပေါ်လာပါသည်။ ထိုအခါ တောင်သူများက မြေအစိုဓာတ်သင့်တော်သည့် အခြေအနေတွင် ထွန်ယက်၊ ထယ်ထိုး၊ ကြိတ်တုံးကြိတ်၊ ဓားကွင်းတိုက်ခြင်း စသည်ဖြင့် တမန်းညက်သွားသည့်အခါ သင့်လျော်ရာ မြေပဲ၊ ပဲကြီး၊ ဂုန်လျှော်၊ နေကြာ စသည့် သီးနှံများစိုက်ပျိုးကာ သီးနှံထွက်ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။ အညာဒေသသည် ပုံပြင်းခြောက်သွေ့သည့်အားလျော်စွာ နွားကို (ယခင်က) အဓိကအားထားကာ လုပ်ကိုင်ကြရပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် တောသူတောင်သားများက နွားကို ကျေးဇူးရှင်အဖြစ် သတ်မှတ်ခေါ်ဝေါ်ကြသည်မှာ ကျေးဇူးတရားစောင့်စည်းတတ်သည့် မြန်မာတို့၏ ဓလေ့စရိုက်ပင် မဟုတ်ပါလော့။

ထို့ပြင် အညာဒေသ ရေဝင်ပိုင်း မဟုတ်သည့် ယာမြေ၊ စနယ်မြေကို စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ရာတွင် ရဲခါ တစ်ဖြိုက် နှစ်ဖြိုက်သာ ရွာတတ်သည့် ကျေးဇူးရှင်အညာမိုးကို အားကိုးလုပ်ကိုင်ထွန်ယက်ပြီး ဂျုံ၊ နှမ်း၊ ငရုတ်၊ ပဲမျိုးစုံ၊ ဂုန်လျှော်၊ ဝါ စသည့် သီးနှံများ စိုက်ပျိုးကြရပါသည်။ စနယ်မြေ၏ သဘာဝသည် သဲဆန်တတ်သဖြင့် သဲပါဝင်မှုကိုလိုက်၍ သီးနှံစိုက်ပျိုးကြရသည့် အားလျော်စွာ အချို့ဒေသတွင် သဲယာကြီး၊ သဲယာလေး၊ ဦးဖြူသဲယာ၊ ဒေါ်နဲသဲယာ၊ ငြိမ်းတိုး၊ ယာကောက် စသည်

အညာတောရပ်များတွင်
ငါးရက်တစ်ဈေးသည်
အညာသူ၊ အညာသား
များအတွက်
ကုန်စည်ဖလှယ်ရာ
လိုအပ်သည့်ပစ္စည်းပစ္စယများ
ဝယ်ယူကြရသည်
ဘုံဈေးသဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။

ဖြင့် ပိခင်ယာမြေများကို ချစ်စနိုးအသွယ်များ မှည့်ခေါ်သုံးစွဲတတ်ကြပါသည်။ အမှန်အားဖြင့်တော့ ကိုင်းသမားယာသမား အညာသားတောင်သူများသည် ဟိုစဉ်အခါကပင် ကိုင်းသီးနှံယာသီးနှံဟူ၍ နှစ်သီးစား လုပ်ကိုင်ကြပါသည်။ သီတင်းကျွတ်လမှ စတင်ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးသည့် ကိုင်းမြေမြေပဲ စသည်သီးနှံများကို တစ်တွဲတပေါင်းလခန့်တွင် မြေပဲနုတ်ခြင်း ရိတ်သိမ်းဆွတ်ခူးခြင်းဖြင့် သီးနှံစုဆောင်းသိမ်းဆည်းကြရပါသည်။ ဤသည်ကို အညာဒေသအခေါ်အားဖြင့် စီးမောင်းတက်သည်ဟု ခေါ်ပါသည်။ ဝါဆိုဝါခေါင်လများတွင် အောက်ပြည်အောက်ရွာတွင် မိုးမြိုင်မြိုင်သည်သည့် ရွာတတ်သော်လည်း အညာဒေသတို့မှ ထိုမိုးကိုပင် တစ်ဖြိုက် နှစ်ဖြိုက်

ထောက် ရွာချစေရန် တောသူတောင်
သားများ ဆုတောင်းကြရပါသည်။
ထင်သို့ တစ်ဖြိုက်နှစ်ဖြိုက် ရွာချတတ်
သည့် မိုးရိပ်မိုးခြေကိုစောင့်၍ ထွန်
ထက်ခြင်း၊ စိုက်ပျိုးခြင်း လုပ်ကြရပါ
သည်။ သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်မုန်း
ခန့်တွင် စိုက်ပျိုးထားသည့် သီးနှံများမှ
ဖျံ့နှံ့ခြင်း၊ ပြောင်းရိတ်ခြင်း၊ ငရုတ်သီး
ဆွတ်ခူးခြင်းစသည့် ယာလုပ်ငန်းတာ
ဝန်များ ဆောင်ရွက်၍ သီးနှံရိတ်သိမ်းစု
ဆောင်းကြပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် အညာ
သူအညာသား ယာသမား၊ ကိုင်းသမား
များဘဝသည် အလုပ်နှင့်လက် မပြတ်
အောင် လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေး
ကြရပြီး ရသမျှ အားလပ်သည့်အချိန်
တွင် ရွာကျောင်း ဆရာတော်ထံတွင်
ဥပုသ်သီတင်းဆောက်တည်ခြင်း၊ အနု
မောဒနာ တရားနာကြားခြင်းဖြင့် ဆရာ
တော်ကြီးများ၏ အဆုံးအမကိုခံယူကာ
ပင်ပန်းသည့်ဘဝအမောကို မွေ့ဖြင့် နှစ်
သိမ့်မွေ့လျော်ကြရပါသည်။

အညာတောရပ်များတွင် ငါးရက်
တစ်ဈေးသည် အညာသူ၊ အညာသား
များအတွက် ကုန်စည်ဖလှယ်ရာ၊ လို
အပ်သည့်ပစ္စည်းပစ္စယများ ဝယ်ယူ
ကြရသည့် ဘုံဈေးသဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။
ရောင်းကြဝယ်ကြသည့် ကုန်စည်က
လည်း စုံလင်လှသည်။ အလှကုန်၊ လူ
သုံးကုန်၊ စာရေးကိရိယာ မျိုးစုံသည်။
လယ်ယာသုံးပစ္စည်းတွင် ဆန်ကော၊
ဆန်ခါ၊ တောင်း၊ ပလုံး စသည်လည်း
ပါတတ်ရာ မိမိအိမ်ထွက် သီးနှံမျိုးစုံကို
လည်း ထိုဈေးမှာပင် ရောင်းချကြလေ

သည်။ အဆိုပါ ငါးရက်တစ်ဈေးအပြင်
ရံခါ သီးနှံပေါ်ချိန်၊ စီးမောင်းတက်ချိန်
များတွင် ခရီးသွားကုန်ဈေးသည်များ
လည်း လာတတ်ကြပါသည်။ အထူး
သဖြင့် ၎င်းတို့သည် သီးနှံပေါ်စ စီး
မောင်းတက်ချိန်တွင် ရွာသို့ ရောက်
လာတတ်ပြီး ရွာရှိ ခင်ရာမင်ရာ မိတ်
ဆွေတစ်ဦးဦးအိမ်တွင်ဖြစ်စေ၊ ဘုန်းကြီး
ကျောင်းအတွင်း ငရပ်တစ်ခုခုတွင် ဖြစ်
စေ စတည်းချကာ ရွာနီးချုပ်စပ် လှည့်
လည်ရောင်းချတတ်ကြပါသည်။

တစ်နေ့ ကျုပ်တို့ရွာကို ဆန်
ကောရောင်းသူတစ်ယောက် ရောက်
လာပါသဖြင့် ဆန်ကော၊ ဆန်ခါ အရွယ်
အစားကလည်း မျိုးစုံလှသပေ။ ဒီမှာ
ကျုပ်တို့အဘွားကလည်း အိမ်အတွက်
လိုအပ်မယ့် ပစ္စည်းလေးများဝယ်ဖို့
ဆန်ကောရောင်းသူကို ခေါ်လိုက်သဖြင့်

“ဆန်ကောသည်လာပါဦး၊ ဘယ်
ဈေးရောင်းလဲ ပြောပါဦး။”

“ပစ္စည်းတော့ စိတ်ချ အခေါ်ရော
ဈေးနှုန်းကတော့ အစားစားပေါ့ဗျာ။
သင့်တော်ရင် ဈေးနှုန်းလည်း ညှိလိုရ
ပါသဗျာ။”

ကျုပ်အဘွားက ဆန်ကောခပ်
ကြီးကြီးတစ်ချပ်ကို လှမ်းယူပြီး ပြာ
ကြည့်လိုက်၊ လျှောက်ည့်လိုက် ဟန်ပန်
နဲ့ လုပ်ကြည့်ရင်း ဘာမှမပြောသေးဘဲ
ဆန်ကောရောင်းသူ သူတူသားအရွယ်
ကောင်လေးကို ခြေဆုံးခေါင်ဆုံး အကဲ
ခတ်ကြည့်လိုက်ကာ...

“မင်းပစ္စည်းတွေကတော့ မဆိုးပါ
ဘူးကွဲ့၊ ဒါပေမယ့် ဈေးလေးနာလေး

တော့ ပြောကြရမှာပေါ့။ ခု အခေါ်
လက်ထဲက ဆန်ကောအရွယ်ဆိုရင်
ဘယ်လောက်ရောင်းမလဲ၊ ရောင်းနိုင်
မယ့်ဈေးပြောနော်။”

“အခေါ်ရယ် ကျွန်တော်က ပို
မပြောပါဘူး။ အခေါ်လက်ထဲက ဆန်
ကောအရွယ်ဆိုရင် ငါးမူးနဲ့ပေးမှာပါ။
အခေါ်ဘယ်နှစ်ချပ်ယူမှာလည်း။ အရေ
အတွက်များရင်တော့ ဈေးတစ်မျိုးပေါ့။”

“မင်းဈေးနှုန်းကြည့်ပြီးတော့ သုံး
လေးချပ်ယူသင့်ရင် - ယူမှာပေါ့။ ပြီး
တော့ အခေါ်က မင်းပစ္စည်းတန်ဖိုးကို
မြေပဲနဲ့ ပေးချေမှာ။ မင်းသိသာပဲ မြေပဲ
တစ်တောင့်ဖြစ်လာဖို့ အခေါ်တို့မှာ
ဘယ်လောက်ပင်ပင်ပန်းပန်း နွားနဲ့ဖက်
ပြီး ရုန်းကန်လာခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ငါတူ
ကြီးသိမှာပေါ့။”

ထိုအခါ ဆန်ကောရောင်းသူ
လေးက အိမ်ခြံဝင်းထဲက တလင်းထဲရှိ
မြေပဲပုံကြီးကိုကြည့်ကာ ပြုံးရောင်သန်း
သွားသည်။ အိမ်ရေမုန့်မဝေ၊ ပက်
လက်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် အခန့်သား
ထိုင်ကာ “ဇိနတ္ထပကာသနီ” ကျမ်းစာ
ဘုတ်အုပ်ကြီးကို အသံထွက်ဖတ်နေ
သည့် အဘိုးဦးစော်ကဲက မျက်ခုံးတွန့်
ကာ အဘွား ဆန်ကောဝယ်နေသည့်
ဘက် တစ်ချက်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် အခေါ်ရယ်။
ကျွန်တော် အများကြီး သဘောပေါက်
ပါတယ်။ အခေါ်ကို ကျွန်တော်က ကျွန်
တော့်အခေါ်အရင်းလို လေးစားတဲ့
အတွက် ကျွန်တော် တစ်ခုတင်ပြချင်ပါ
တယ်။”

ဟာ...ဆိုပါဦးကွ။ မင်းက ဘာ
တွေ့ မိန့်ခွန်းမြေမလို့လဲ။ မနစ်က တို့
ရွာလာတရားဟောတဲ့ ဟိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
လိုတော့ မလုပ်နဲ့နော်”

“အဒေါ် ကျွန်တော်က ဆန်
ကောရောင်းတဲ့သူပါခင်ဗျ။ နိုင်ငံရေး
သမား မဟုတ်ပါဘူး။ ဆန်ကောတစ်
ချပ်ဖြစ်လာဖို့ဆိုတာ အများကြီး လွှဲစွမ်း
အားအရင်းအမြစ်တွေ သုံးရပါတယ်။
စေ့ချင်း ဝါးရဖို့အတွက် ဟို အထက်
ချင်းတွင်းမြစ်ဖျား ငှက်တော၊ ခွေးတော
ထဲက ဝါးကိုခုတ်ပြီး နွယ်ကြိုးနဲ့ စည်း
ရသဗျ။ ပြီးမှ ဝါးစည်းအများကြီးကို
ဖောင်ဖွဲ့ပြီး ချင်းတွင်းမြစ်ကြောင်းတစ်
လျှောက် ဖောင်မျောရပါသဗျ။ မြစ်
ကြောင်းအတိုင်း ဖောင်မျောတာ လွယ်
လှချည်ရုံလို မထင်နဲ့ အဒေါ်ရေး၊ လမ်း
မှာ သေမင်းခံတွင်းလို့ခေါ်တဲ့ ဝဲတွေက
စောင့်နေသဗျ။ အဲဒီ ဝဲတွေထဲမှာ မှ
ရွာအထက်ဘက်က ရွှေစာရေးဝဲဆိုတာ
အဆိုးဆုံး ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး
ဗျ။ ဘယ်လောက်ဆိုးသလဲဆို ဖောင်
တစ်ခု ဖောင်တစ်ခု ရွှေစာရေးဝဲထံ
ပါသွားလို့ကတော့ လူရော၊ ဖောင်ရော
အားလုံး စုန်းစုန်းမြုပ်ပျောက် သွားတာ
ခင်ဗျ။ ဒါကြောင့် ဖောင်သမား အညာ
သားတွေက ‘ယောက်ျားဖောင်စီး၊
မိန်းမစီးနေတဲ့’ ပြီးတော့ ‘ရွှေစာရေး
ကိုတော့ အမေတောင် ပေးချင်ပါ
သတဲ့’ခင်ဗျ။ အဲလောက်ပါ အဒေါ်။
အဲရွှေစာရေးဝဲက လွတ်လာတဲ့ဖောင်
က ဝါးကို သင့်တော်တဲ့အနေအောင်
အခြောက်လှန်းရသဗျ။ ပြီးမှ လိုအပ်

တဲ့ အရွယ်အစား ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ဖြတ်
တောက်ပြီးမှ လိုချင်တဲ့အရွယ် ဆန်
ကောအရွယ်ရအောင်ရက်ပြီး နှုတ်ခမ်း
ပေါင်ကို ကြိမ်မျှင်ပါးပါးလေးတွေနဲ့ ခိုင်
အောင် တုပ်ရ ဆိုင်းရပါတယ်။ ဆန်
ကောနှုတ်ခမ်းဆိုတာ လုပ်ငန်းနဲ့သင့်
တော်ရုံ အနိမ့်အမြင့်ကို ပညာရှင်တွေ
က တွက်ဆပြီးမှ ထားတာပါဗျ။ မြင့်
လွန်းရင်လည်း မဖြစ်သလို၊ နိမ့်လွန်း
ရင်လည်း မရပါဘူးခင်ဗျ။ အဲဒါတောင်
ဟိုအပြောဆရာတွေက ဆန်ကော
လောက်မှ စောက်မနက်ဘူး။ ဘာဘူး
နဲ့။ မဆီမဆိုင် ကျွန်တော်တို့ဆန်ကော
ကို အပြောနဲ့ ထိကပါးရိကပါးလုပ်တာ
ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ အဒေါ်ရယ်။ အဲဒါ
ကြောင့် ဆန်ကောအကြီးတစ်ချပ်ကို
မြေပဲ နှစ်ပြည်တော့ပေးဖို့ ကျွန်တော်
တောင်းပန်ပါတယ်ခင်ဗျ”

ဒီတော့မှ အဘွားကလည်း -

“မင်းက နှစ်ပြည်တော့ များ
သကွာ။ တစ်ပြည်နဲ့တစ်ခွက်ဆို ပြီးရော
ပေါ့။ ဒါတောင် အဒေါ် မင်းကို သနား
လို့ပေးတာနော်”

“ဒီလိုလုပ်ပါ အဒေါ်ရယ်။ ကျွန်
တော်ရွာက ထွက်လာတာ သုံးရက်
လောက်ရှိပြီ။ ခုထိ သိပ်မရောင်းရသေး
လို့ ကျွန်တော် ပြောနေရတာပါ”

ထိုစဉ် မနီးမဝေး ပက်လက်
ကုလားထိုင်တွင် အခံသားထိုင်ကာ
“ဇိနတ္ထပကာသနီ” ကျမ်းစာဘုတ်အုပ်
ကြီးကို အားပါးတရ အသံထွက်ဖတ်
နေသူ အဘိုးဦးစော်ကဲက...

“ဟေ့...ဟေ့...မမုန်း၊ သူ

တောင်းတဲ့ နှစ်ပြည်နှုန်း ပေးလိုက်
ကွာ။ သူ့ခမျာ လာရ၊ သွားရ ဘာ
လောက်ပင်ပန်းရှာမလဲ”

ထိုအခါ အဘွားဒေါ်မုန်းက
“ရှင်ဘာသိလို့လဲ။ ကျုပ်က ထို

အိမ်အတွက် မလေတန်မလေ၊ မလေ
တန်မလွင့်အောင် ဈေးဆစ်နေတာ
က ဘာသိလို့လဲ”

“ဟဲ့...မမုန်း မင်းဈေးဆစ်
လည်း ဆစ်ပေါ့ကွာ။ ခု ငါ ဘုတ်
ကြီးထဲမှာက အရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်
မြတ်ကြီးက ဟိုငနဲ မာန်နတ်ကို ဆုံး
လုပ်နေပြီ။ အဲဒါ ငါအေးအေးချမ်းချမ်း
ဇာတ်သိမ်းခန်းလေး ဖတ်လို့ရအောင်
ဟိုကလေးတောင်းတဲ့ ဈေးပေးလိုက်
ကွာ။ တို့မြေပဲပုံကြီးက ဘာမှ
လျောစရာမရှိပါဘူး”

ထိုအခါ အဘွားက -

“ကဲ...လူကလေး မင်း
သလို နှစ်ပြည်နှုန်း အဒေါ်ပေးအောင်
မင်းတစ်ခုသိထားဖို့က အရှင်ဥပဂုတ္တ
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဝင်ကုလို့
ဒီဈေးရတယ်မှတ်လိုက် ဟုတ်ထင်

- ဆန်ကောမှန်သမျှ ဝိုင်း
တတ်သည်မှာ သဘာဝနိယာမ ဖြစ်
သည်။

- ထို့အတူ မည်သည့်ဆန်
ကမျှ စောက်မတိမ်ပါ။

- ဆန်ကော၏ သဘာဝအရ
အနက်သာ ဖြစ်သည်ကို နားထောင်
သည်းခံတော်မူကြပါကုန်။

သူကေ...

လောကီရေးရာ ပုတ်သင်္ဇွာ

သုတေသီဆရာငြိမ်း

သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြားခဲ့တာလည်း ဖြစ်ချင် ဖြစ်မည်။ လေ့လာဖတ်ရုံမိသော စာအုပ်စာတမ်းတွေမှ ကောက်နုတ်ထားသည်လည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ ပြီးတော့ လက်တွေ့အဖြစ်သနစ်များနှင့် ကြုံတွေ့ရှင်ဆိုင်ပြီး အသိ တရားများ တိုးပွားလာခြင်းလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ ကြားခဲ့ရ ကြုံတွေ့သိရှိခဲ့သမျှတို့သည် လောကီနယ်ပယ်ထဲ ကျင်လည်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး လောကီကောင်းကျိုးအတွက် တစ်ထောင့်တစ်နေရာမှ အကျိုး ပြုနေသည်သာပဲ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့သော အကျိုးဖလတို့ တိုး ပွားရရှိရန်အတွက် စာရှုသူတို့အပေါ် စေတနာနှင့် တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ဝမ်းဗိုက်ချုပ်စေချင်သလား

အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ မီးဖွားပြီးပါက ဝမ်းဗိုက် ကို ဂရုမစိုက်ပါလျှင် ကာလအနည်းငယ်ကြာသော် ဝမ်းဗိုက်ပုံပုံ နှင့် အကြည့်ရဆိုးတတ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဝမ်းဗိုက်ကို ချုပ်ချုပ်ရပ်ရပ်ကလေး ဖြစ်စေလိုပါက -

ငရုတ်ကောင်း သုံးကျပ်သား၊ ပရုတ် တစ်ကျပ်သား နှင့် လေညှင်း ငါးကျပ်သားတို့ကိုစုလျက် အမှုန့်ကြိတ်ချေပေး ပါ။ ပြီးလျှင် တောအရက်စစ်စစ် ဆယ်နှစ်ကျပ်သားနှင့် ဖျော် စပ်ပါ။ သည့်နောက် မီးဖွားပြီးစဝမ်းဗိုက်ကို လိမ်းပေးပြီး အသင့်ချုပ်ထားသော အဝတ်စဖြင့် ဝမ်းဗိုက်အား စည်းနှောင် ပေးထားပါ။ ဝမ်းဗိုက်သည် စုတွက်လာခြင်းမရှိဘဲ ချုပ်ချုပ် ရပ်ရပ်ကလေးနှင့် ကြည့်ပျော်ပျော် ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

ခြေသည်း ဘယ်ဟုပွင့်သလဲ

လက်သည်းပွင့်ခြင်းများကို ကြုံဖူးကြပါလိမ့်မည်။ အကောင်းလည်းရှိသလို အဆိုးလည်းရှိတတ်ကြောင်း။ ထို့

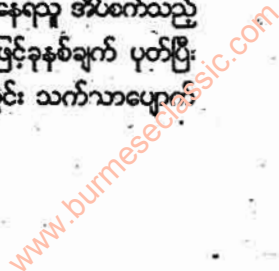
အတူ လက်သည်းမှာကဲ့သို့ ခြေသည်းများမှာလည်း ပွင့်လှေ ရှိပါသည်။ ဂရုထား၍ ကြည့်ကြစေလိုပါသည်။ အကယ်တော့ ခြေသည်းပွင့်သည်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဘာတွေဖြစ်တတ်သည်ကို သိလိုပါလျှင် ရှေ့ဆက်ဖတ်ကြည့်စေချင်ပါသည်။

- (က) ခြေမ၌ ခြေသည်းပွင့်ပါက ကာမဂုဏ်၌ နှစ်ခြိုက် ပျော်မွေ့ရတတ်သည်။
 - (ခ) ခြေညှိ၌ ခြေသည်းပွင့်ပါက ခရီးရှည်ထွက်ရတတ် ပါသည်။
 - (ဂ) ခြေခလယ်၌ ခြေသည်းပွင့်ပါက ဂုဏ်သတင်းကျော် စောတတ်ပါ သည်။
 - (ဃ) ခြေသူကြွယ်၌ ခြေသည်းပွင့်ပါက ချစ်သူကောင်း အိမ်ထောင်ဖက်ကောင်းနှင့် ဆုံစည်းရတတ်သည်။
 - (င) ခြေသန်း၌ ခြေသည်းပွင့်ပါက မိမိထက်ငယ်သူက မိမိအပေါ် ငြိုငြင်ခြင်း၊ အငြိုးထားခြင်း၊ အမျက်သို ခြင်းတို့ ကြုံရတတ်ပါသည်။
- ကိုင်း...ကိုယ်ခြေသည်းလေးတွေကို ကိုယ်ကြည့် လိုက်ကြပါစို့။

အရမ်းခေါင်းကိုက်နေသလား

ခေါင်းကိုက်ခြင်းသည် လွန်စွာ ခံစားရခက်သော ဝေဒနာတစ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။ နေထွက်မှသည် နေဝင်ချိန်အထိ ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာခံစားရပါက အချို့ အရပ်ဒေသများ၌ “နေဖမ်းစားခြင်း” ခံရသည်ဟု ယူဆကြပါသည်။ နေဖမ်းစား သည်ဖြစ်စေ၊ ဖမ်းစားခြင်းမဟုတ်သည်ဖြစ်စေ အနေခက် လောက်အောင် ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာခံစားရပါက -

- (က) ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာ ခံစားနေရသူ အိမ်စက်သည် ခေါင်းအုံးကို အသက်အောင်၍ လက်ဖြင့်ခုနှစ်ချက် ပုတ်ပြီး နေပူတွင်ထုတ်လှန်းပါ။ ၂၄ နာရီအတွင်း သက်သာပျောက်

ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

(ခ) စက္ကူကတ်ပြားတစ်ခုပေါ်၌ နေနတ်သားပုံရေး ဆွဲပြီး နေနှင့်ထိတွေ့နိုင်သည့် အိမ်ပြင်တစ်နေရာရာ၌ ချိတ်ဆွဲပါ။ အမှားရှိက ခွင့်လွှတ်ပါရန် တောင်းပန်ပါ။ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

(ဂ) ထမင်းတစ်ဆုပ်နှင့် ရေတစ်ခွက်ကိုယူ၍ နေနတ်သားကိုလျှမ်း။ ခေါင်းကိုက်ပျောက်အောင် ဆုတောင်းပေးပါ။ မကြာခင် သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

(ဃ) ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါက နေမင်းကြီးအား အထူးကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း လျှောက်ထားပြီး ကန်တော့လိုက်ပါ။ (နောင်ဘယ်သောအခါမှ ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာ မခံစားရတော့ကြောင်း မှတ်သားရပါမည်။)

ကြီးပွားရအောင် ဒါတွေရှောင်

လောက၌ ကြီးပွားချမ်းသာမှုကို အလိုရှိကြသူတွေ ချည်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ အချို့ ကြီးပွားချင်စိတ်ရှိပါသော်လည်း ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်တို့ကို မရှောင်ကြဉ်၍ ကံမရှိ၊ ဉာဏ်ရှိ တိုင်းမွဲဆိုသလို ဖြစ်နေကြရပါသည်။ သည့်အတွက် ကြီးပွားတိုးတက်ရအောင်အတွက် အောက်ပါ အသေးအမွဲကလေးများကို ဂရုတစိုက်နှင့် ရှောင်ကြဉ်ကြစေလိုပါသည်။

- (က) အိပ်ရာ စောစောမထခြင်း၊ (ခ) အိပ်ရာထပြီး နောက် စိတ်တို ဒေါသကြီးပြီး မိသားစုအား ရန်ရှာခြင်း၊
- (ဂ) အိမ်ရှောင်ခါးပေါက်ကိုပိတ်ပြီး လျှောက်ရှေ့၌ ထိုင်နေခြင်း၊
- (ဃ) ကလေးအား အိမ်ရှေ့မှန်နဝစာ၌ ရှူးရှူးတည်ခြင်း၊ အီးအီးတည်ခြင်း၊ (င) မနက်စောစော ကလေးငိုသည်ကို တိတ်အောင် မချော့ခြင်း၊ (စ) ကလေးကို အဓိပ္ပာယ်မရှိ အီစေခြင်း၊ (ဆ) ထမင်းခိုင်း၌ ထမင်းကို ပလုတ်ပလောင်းစားပြီး စကားများပြောဆိုခြင်း၊ (ဇ) ထမင်းစားနေစဉ် ပါးစပ်မှာ "တပြတ်ပြတ်" နှင့် အသံမြည်ခြင်း၊ (ဈ) ပျက်စီးဆုံးရှုံးစေမည့် စကားများကိုသာ ပြောခြင်း။

စသည့် အန်ဒြာရုံကိစ္စရပ်များကို သတိထား၍ ရှောင်ရှားကြည့်စေချင်ပါသည်။ ရှောင်ရှားနိုင်လေ တိုးတက်ကြီးပွားမည်လမ်းပေါ်သို့ ရောက်လေဟု ဆိုလိုက်ပါရစေ။

ဘယ်ငှက်ပျော့နဲ့ ပွဲထိုးမလဲ

မိရိုးဖလာ ဓလေ့ထုံးတမ်းအရသော်လည်းကောင်း ကိုးကွယ်ပသမှုဆိုင်ရာ အရသော်လည်းကောင်း မိမိတို့ထက် ကန်တော့ပွဲထိုးတတ်ကြပါသည်။ ဤ၌ ငှက်ပျော့သီး၏ အခါကလျာသည် ပါဝင်၍လာပါပြီ။ မိမိတို့မှာ ဆန္ဒအာသီသတွေ့ရှိကြသည်။ ထိုဆန္ဒအာသီသတွေ့ကား အဘယ်နည်း ၎င်းဆန္ဒအာသီသများ ပြည့်ဝစေရန်အတွက် စပ်ဟပ်ဆွဲငှက်ပျော့ကို ရွေးချယ်လိုပါလျှင် လေ့လာထားသမျှ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

- (က) နတ်အပေါင်း ချစ်ခင်စေလိုပါက နံ့သာငှက်ပျော့၊ (ခ) နာမည်သတင်းကျော်စောလိုပါက သီဆူငှက်ပျော့၊ (ဂ) လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝပြီး ဘေးရန်ကင်းလိုပါက ဆင်စွယ်ငှက်ပျော့၊ (ဃ) အတိုက်အခံအန္တရာယ်မှ ကင်းစေလိုပါက စီးကြမ်းငှက်ပျော့၊ (င) စီးပွားဥစ္စာ ကြွယ်ဝလိုပါက ရွှေငှက်ပျော့၊ (စ) ရာထူးဌာနန္တတိုးတက်ပြီး ခိုင်ခံ့လိုပါက ရခိုင်ငှက်ပျော့။

စသည့် ငှက်ပျော့တို့အား ဆိုင်ရာ ဆန္ဒအာသီအလိုက် ပွဲထိုးကြည့်ပါက ထူးခြားသော ရလဒ်နှင့် ကြုံတွေ့လိမ့်မည်။

စီးပွားတက်ဖို့ဆိုရင်

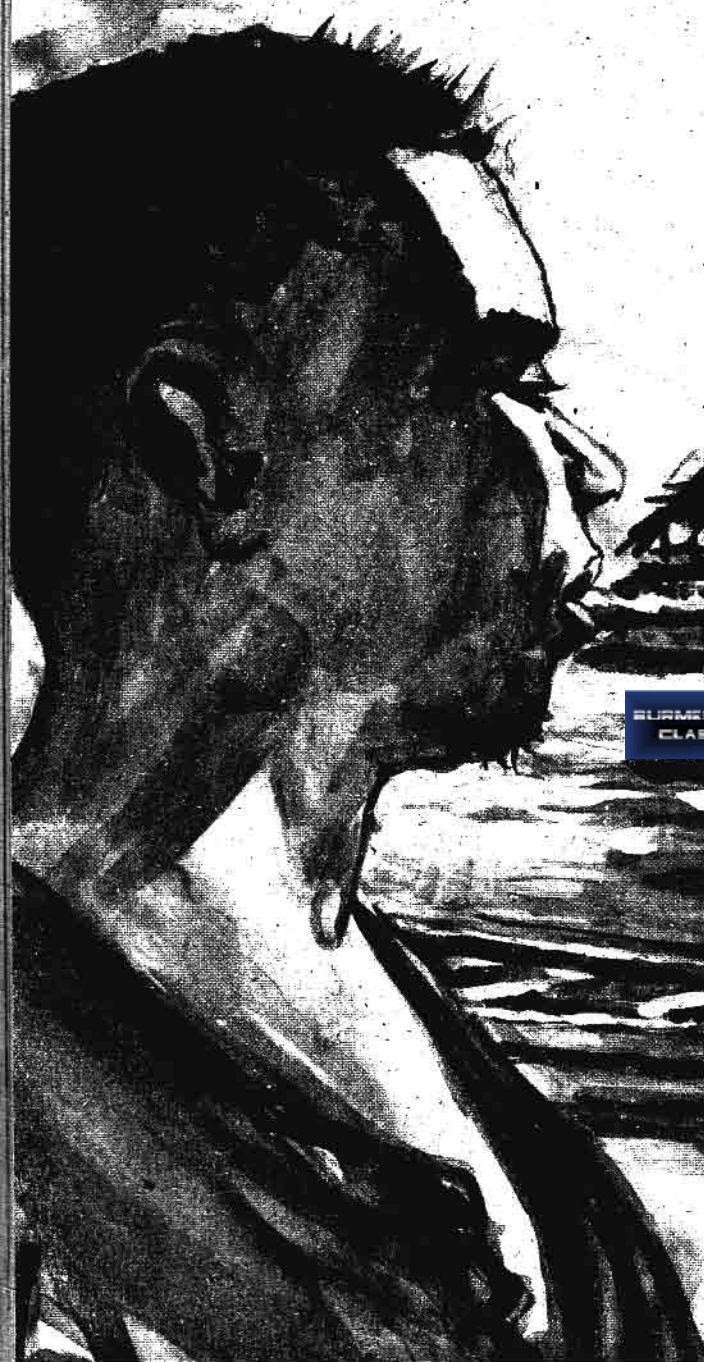
စီးပွားဥစ္စာများ ဒီရေအလား တိုးတက်စေရန်အတွက် အောက်ပါနမော ငါးချက်ဂါထာအား ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာပွားများပါ။ နေ့စဉ် ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့၌ ပုတီးတစ်ဖျာရှုအောင် စိပ်ပေးပါ။ နမောငါးချက် စီးပွားတက်ဂါထာ ထူးခြား၍ စီးပွားတက်ဂါထာမှာ ထူးခြား၍ အကျိုးပေးအကျိုးပေးမြန်လှပါသည်။

- (၁) နမောတဿ
- (၂) နမောတဿ ဘဂဝတော
- (၃) နမောတဿ အရဟတော
- (၄) နမောတဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- (၅) နမောတဿ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သုတေသီဆရာ

ကျွန်းကျွန်း ကမ်းကမ်း...

BURMESE
CLASSIC

HP
Aung

အစိမ်းသေ လူဝင်စား

ကျော်မင်းနိုင်

ကံမောင့်ကို လူဝင်စားအဖြစ်
စစ်ရွာလုံးက ပြောကြသည်။ ပိုထူးတာ
ထ ရိုးရိုးလူဝင်စားမဟုတ်ဘဲ အင်းသရဲ
ကြီးဝင်စားသည်ဟု ဆိုကြပြန်သည်။

ကံမောင့်ကို အင်းသရဲကြီး ဦးတာ
တီး ဝင်စားသူအဖြစ် သံသယနှင့်မဟုတ်
ဘဲ တကယ်တမ်းယုံကြည်ယားသူမှာ
ကံမောင့်အစ်ကိုရင်း ဉာဏ်မောင်ပင်
ဖြစ်၏။

ဉာဏ်မောင်သည် ပေတောကုန်း
ရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ထိုအရေးတွေ
ကြိုတင်မြင်ပြီး ရဟန်းဝတ်သွားသူဖြစ်
၏။ ယခုဆိုလျှင် ဦးပွင့်ကြီးဦးဉာဏ
အမည်တွင်နေလေပြီ။

ဦးပွင့်ကြီး ဦးဉာဏမှာ ကံမောင်
ထက် အသက်ငါးနှစ်ခန့်ကြီးသူ ဖြစ်
သော်လည်း လောကုတ္တရာအလုပ်၌
အပတ်တကုတ် ကြိုးစားအားထုတ်နေ
သူဖြစ်၏။

ဦးဉာဏ သင်္ကန်းစည်းနေသော
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာ ပေတောကုန်း
တောင်ပေါ်ကျောင်းဖြစ်၏။ ဝါတွင်းအခါ
ကာလများမှာသာ တောင်ပေါ်ကျောင်း
မှာသာ သီတင်းသုံးပြီး ဝါပကာလများ
တွင် ပဲခူးရိုးမကြီး၏ တောင်တန်းများသို့
ခိုဝင်ကာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ စီးဖြန့်လေ့
ရှိသည်။

ဦးပွင့်ကြီးဦးဉာဏ ပယ်ငယ်ရွယ်

ရွယ်နှင့် တရားရခဲ့ခြင်းမှာ အင်းသရဲ
ကြီး ဦးတာတီးနှင့် ဆက်နွယ်နေသော
အကြောင်းရှိသည်။

ညီအငယ်ဆုံးဖြစ်မည့် ကံမောင်
ကိုယ်ဝန်စရိတ်မှာပင် ဉာဏ်မောင်တို့
အမေ အိပ်မက်ဆိုးတွေ မကြာမကြာ
မြင်မက်တတ်သည်။ ထိုအိပ်မက်ဆိုးတွေ
မြင်မက်တိုင်း ဉာဏ်မောင်တို့အမေ
ဒေါသနုက အဖေဖြစ်သူ ဦးစိန်မောင်
အား ပြန်ပြန်ပြောတတ်သည်ကို ဉာဏ်
မောင်ကော အစ်မကြီးဖြစ်သူ ဒေါ်နန်း
ယုန်တို့ပါ ပြန်ပြန်ကြားနေရ၏။

“ကိုစိန်မောင်ရယ်...ခက်တော့
တော်တော်ခက်နေပြီ။ အင်းသရဲကြီး
ဦးတာတီးက ကျွန်မတို့အိမ်မှာ လာနေ
တယ်လို့ပဲ မက်မက်နေတယ်။ ပြီးတော့
ကျုပ်လေ အဲဒီအိပ်မက်မက်ပြီးတိုင်း
နောက်နေ့ရောက်ရင် ငါတွေကို အစိမ်း
လိုက်စားချင်တဲ့စိတ်တွေ ပေါ်ပေါ်လာ
တယ်။ သွေးသားက ချင်ခြင်းတပ်တာ
လား မသိပါဘူးတော်”

“ဟေ...ဟုတ်လား။ အိပ်မက်
ခဏခဏမက်နေပုံထောက်တော့ အင်း
သရဲကြီး ဦးတာတီး မင်းစိုက်ထဲကို
တကယ်ဝင်စားနေပြီနဲ့တူတယ်။ ဒါဆို
လည်း ဘာဖြစ်သလဲကွာ။ ခု ငါက အင်း
ထဲသွားငါးရာတိုင်း အင်းသရဲကြီးဦးတာ
တီးကို အရိုအသေပေး ပုလော်ပသနေရ

တာ။ သူက မင်းစိုက်ထဲဝင်စားပြီး ငါ
သားဖြစ်သွားရင် ငါ့ကို သူ့အဖေအနေနဲ့
ပြန်အရိုအသေပေး ရှိခိုးရမှာ။ ပိုတောင်
ကောင်းသေးတယ်။ မင်းစိုက်ထဲကတာ
တီးကလေး အပြင်ရောက်မှ သူ့ကိုပြန်
ပြီး ငါတွေများများရအောင် ပြန်ခိုင်းစား
ရမှာပေါ့ကွာ...ဟား ဟား ဟား”

ဉာဏ်မောင်တို့အဖေ ဦးစိန်မောင်
က လှပျော်လှရွတ်ကြီးပီပီ အကြောက်
အလန့်မရှိပဲ ထိုသို့ပြန်ပြောတတ်ပေ
မယ့် အင်းသရဲကြီးဦးတာတီးက ခွင့်
လွတ်စိတ်ရှိပုံမပေါ်။

နောက်တစ်နေ့ အင်းထဲထွက်ပြီး
ငါးရာအထွက်မှာ ဉာဏ်မောင်တို့အဖေ
ဦးစိန်မောင် အင်းထဲမှာပင် လှေမှောက်
ပြီး ရေနစ်သေသွားခဲ့၏။

“ဒီအင်းနားမှာနေ ဒီအင်းထဲမှာ
ကြီးခဲ့တဲ့ စိန်မောင်ဟာ ရေကျူး အင်
မတန်ကျွမ်းကျင်တဲ့လူ။ လှေမှောက်ပြီး
ရေနစ်သွားတာ အလောင်းတောင်
မတွေ့တော့ဘူးဆိုတော့ တကယ်ကို ထူး
ဆန်းတာပဲဟေ့”

ဦးစိန်မောင်အဖြစ်ကြောင့် ပေ
တောကုန်းရွာတစ်ဝိုက် အံ့ဩသနားဖြစ်
ကြသည်။

ဇနီးသည် ဒေါ်သုန်းမှာမူ ကြိတ်
မနိုင် ခဲမရဖြစ်ပြီး သူ့အိပ်မက်အကြောင်း
ကို အိမ်နီးနားချင်းများကိုပင် မပြောရဲ။

ဒါပေမယ့် ဒေါ်သုန်မှာ ကံမောင်ကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်နေစဉ်အတွင်း ငါ့အစိမ်းစားသည့်အကျင့် ပါသွားခဲ့သည်။

ကံမောင်အား မွေးပြီးနောက် မီးတွင်းမှာပင် ဒေါ်သုန် ဆုံးပါးသွားခဲ့လေ၏။ ထိုဖြစ်ရပ်ဆိုးများကြောင့် ကံမောင်၏အစ်ကို ဉာဏ်မောင်မှာ စောစီးစွာ တရားရခဲ့ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းရောက်သွား၏။

အစ်မကြီးဖြစ်သူ မနှင်းယုန်က သာ မောင်အငယ်ဆုံးကံမောင်အား ဂရုစိုက် မွေးခဲ့ရလေသည်။

“ငါ့သူကို မရက်စက်ရဲလိုသောပေါ့ ဉာဏ်မောင်ရယ်။ ပြီးတော့ သေသွားတဲ့ အဖေနဲ့ အမေကလည်း ငါ့ကို အိပ်မက်ပေးနေတယ်။ ဒီကလေးကို အသက်ရှင်အောင်သာမွေး။ တို့ ဆင်းရဲတဲ့ဘဝက ကျွတ်လွတ်ရလိမ့်မယ်တဲ့။ အဖေကဆိုရင် နောင် ဒီတာတီးလူဝင်စားကလေး အရွယ်ရောက်လာလို့ လောကကြီးထဲမှာ သူ့နေလို့ထိုင်လို့ အပျော်ဆုံး။ အကောင်းဆုံးအချိန် ရောက်လာရင် စာရင်းရှင်းစရာတွေ ရှိနေသေးတယ်။ ရှင်အောင်သာမွေးလို့ အထပ်ထပ်အခါခါ အိပ်မက်ထဲမှာ မှာမှာနေတယ်။ ဘာတွေများလဲ မသိပါဘူး ဉာဏ်မောင်ရယ်။ ငါတော့ စိတ်တွေရှုပ်ရှုပ်လာပြီ မောင်လေးရယ်”

“မမရယ် ဒီအကြောင်းတွေ တစ်ခြားသူတွေ မသိပါစေနဲ့။ တော်ကြာ ဒီကလေးကို အန္တရာယ်ပေးကြပါဦးမယ်။ ပြီးတော့ ဦးတာတီးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တို့ မောင်နှမတွေကို အထင်သေးကြပါဦးမယ်ဗျာ”

ဉာဏ်မောင်က အစ်မကြီးဖြစ်သူ မနှင်းယုန်ကို တိုမှူသာပဲ အားပေးစကား ပြောနိုင်သည်။

သူက တရားရနေသူမို့ သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မသကာဟူသော ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား ဟောကြားမြွက်ဖော်သော တရားအတိုင်း ကျင့်ကြံနေထိုင်ရတော့သည်။

သူတို့မောင်နှမအတွက် ကံကောင်းသွားခြင်းမှာ သူတော်ကောင်း တရားရှိပြီး သဘောထားပြည့်ဝသော ယောက်ဖဖြစ်သူ ကိုမောင်သန့် သူတို့မိသားစုဝင် ဖြစ်လာခြင်းပင်။

ယင်းမောင်သန့်မှာ သူတို့နေထိုင်ပဲခူးမြစ်ဖျားပိုင်း ငန်းတောကြီး ဇောင်းတူတစ်ပိုင်တွင် နာမည်အရှိန်အဝါကြီးသော မနောမယအထက်လမ်းဆရာကြီး ဦးခန့်၏သားကြီး ဩရဿဖြစ်၍ အထက်လမ်းလိုက်နေသော ဆရာတစ်ပိုင်းလည်းဖြစ်၏။

ထိုဆရာတစ်ပိုင်းဖြစ်သော မနောမယဝိဇ္ဇာဆရာသန့်ကြောင့် အင်းသရဲကြီး ဦးတာတီး၏ အနောင်အယုက်ပယောဂများ အစ်မကြီးမနှင်းယုန်တို့ မိသားစုအတွက် ခေတ္တခဏ ငြိမ်းအေးစေခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည်။

သို့သော် အင်းသရဲကြီး ဦးတာတီးတစ်ဖြစ်လဲ ကံမောင်အဖို့မှာတော့ မငြိမ်းအေးနိုင်ပါလေတော့။ သူ့မိဘအစဉ်အဆက် နေထိုင်ခဲ့သော ခြံပိုင်းထဲမှာ တာရှည်မနေနိုင်။

တောလိုက်၊ ငါးဖမ်း၊ မုဆိုးဘဝ၊ တံငါဘဝနှင့် ကြုံညာလို နေထိုင်အသက်မွေးရတော့သည်။ ယင်းကြောင့် ကံမောင်သည် သူ့အစ်မကြီး ဒေါ်နှင်းယုန်

တို့ဆီ တစ်လကိုသီတင်းကြာအောင် ပြန်မရောက်တတ်။

သူ့ဝါသနာပါသော ပါဏတိပါတကံဖြစ်သော အမဲလိုက်၊ သားသတ်၊ ငါးဖမ်း၊ အရက်သေစာ သောက်စားမှုအစ ပျော်ပါးရင်းနှင့်သာ အချိန်တွေ ကုန်လွန်စေရတော့သည်။

အင်းသရဲကြီး ဦးတာတီးမှာ ကံမောင်အဖြစ် လူဝင်စားဘဝမှာတင် ထိုသို့ ကိုယ့်ခြံကိုယ်မြေကို မိသားစုနှင့်အေးအေးလူလူ နေထိုင်ရသောဘဝမျိုးကို မပိုင်ဆိုင်ရပဲ ဖြစ်သလိုဘဝ၊ ကြုံရာကျရာ နေနေခဲ့ရသည်မဟုတ်။ ပုဆိုးအတီတောကာလ ဘဝအဆက်ဆက်ထဲပင် ထိုအဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံဆုံခဲ့ရသည်။

တံငါသည် တောလိုက်မုဆိုးဘဝနှင့် သူတစ်ပါး အသိုက်အမြှူကို ဖျက်ဆီးသောအကြောင်းကံကြောင့် သူတို့မိဋ္ဌဗ္ဗ အကျိုးရောက်စေသလား မပြောတတ်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၆၀ ခန့် ပေတောကုန်းရွာဟောင်း၌ တာတီးအဖြစ် လူ့ဘဝနှင့် နေစဉ်ကပင် အထုံပါလာခဲ့သည်။

တာတီးသည် ရွာထဲတွင်မနေနိုင်။ နုနာစွဲနေသဖြင့် ထိုခေတ်အချိန်အခါက တောရွာများ၏ ရှေးရိုးစွဲအယူအဆအရ ရွာပြင်ထွက်နေရသည်။

ပေတောကုန်း အင်းစောင်းမှာ ထဲထိုးနေရသောဘဝ။

ဆင်းကလည်းဆင်းရဲ၊ ဘဝထဲလည်း အပယ်ခံဘဝဆိုတော့ သူနှင့်

www.burmeseclassic.com

အထူးသန့်သန့်ခိုင်းမှာ နေထိုင်ရသော
အထူးအထူးသန့်ခိုင်းနှင့် အိမ်ထောင်
ရလေသည်။

အင်းစောင်းမှာ ဘာတီးနေရပြီဆို
အင်းကြီး၏အထောက်ကို ပို၍ကျွမ်း
ကျွမ်းထားခဲ့သည်။ ဘယ်အချိန် အင်း
အစ်လျှင် လူစားမည်။ ဘယ်ကာလ
အထဲက အညှိနဲ့ပေးလျှင် ဘယ်လို
ပြုဆိုးမှီး ဆိုက်ရောက်တတ်သည်
သိနေ၏။

ရေကူး ရေငုပ်ရာတွင်လည်း အင်
အားနဲ့ ကျွမ်းကျင်သည်။

ပေတောကုန်းတစ်ရွာလုံး တာတီး
အည် ငါးဖားရှာရာ၌ ငြိမ်စံရှား၏။ ရေ
အောက်တွင် တာတီးလို ကြာကြာ ဘယ်
အထိ ရေမုတ်နိုင်ကြ။ တာတီး ဆယ်ငါး
နစ်လောက် ရေထဲမှာ ကြာကြာပုပ်နိုင်
သည်။ သူ့မျက်လုံးနီနီကြီးတွေက ရေထဲ
မှ အကောင်ဘလောင်တွေကိုပင် မြင်ရ
သည်ဟု ပြောကြသည်။

တာတီး ရေထဲမှာ အကြာကြီး
ပုံ၍ ပြန်ပေါ်လာပြီဆိုလျှင် သူ၏ဝဲယာ
ထက်နှစ်ဖက်မှာ ငါးတစ်ကောင်စီ ဆုပ်
တိုင်၍ ပါးစပ်ပြကြီးမှလည်း ငါးတစ်
ကောင်ကိုကိုက်ခွဲပြီး ပါလာတတ်သည်။

တာတီးရှာ၍ရလာသော ငါးများ
ထို သူ့စိမ်းမခွဲမိက ရွာထဲမှ ဝယ်နေ
ကျဖောက်သည်များကို ရောင်းသည်။
ဝယ်နေကျဟုဆိုရာ၌ ပေတောကုန်းရွာ
မှ အချို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လူရေသန့်တွေ
ဟု ယူဆ ဘဝင်မြင့်နေသူတွေက ကိုယ်
ဖျက်နေသော တာတီးကြီးဖမ်းလာသည့်
ငါးကိုမစား။ သန့်ခိုင်းကုန်းမှ သုတရာဇာ
သမီး ဆွဲမိရောင်းသောငါးကိုမစားဟု

ဆိုကာ မဝယ်တဲနေသူတွေရှိသေးသော
ကြောင့်ဖြစ်၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ တာတီးနှင့်ဆွဲမိ
တို့သည် သူတို့ရှာဖွေရလာသော ငါး
တွေထဲမှ အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်ထင်
သောငါးကို ကောင်းမွန်စွာချက်ဖြတ်ပြီး
ပေတကုန်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့
ဗွေဆော်ဦး ပို့တတ်သည်။ ထိုကုသိုလ်
ကံလေးကပင် မကောင်းမှုကံဆက်
ကြောင့် ပရလောကသားသစ်ကြီး ဖြစ်
သွားရရှာသော တာတီးကို တစ်နေရာ
မှာ အကျိုးပေးသည်ဟု ဆိုရမည်။ တာ
တီးသစ်ဖြစ်သွားတာတောင်မှ အင်း
သစ်ကြီးအဖြစ် ကမ္ဘာ့ဦးစွာခေါ်သော စွမ်း
အင်ပါဝါတွေရှိနေ၏။

တာတီးနှင့်ဆွဲမိမှာ သူတို့ပေတော
ကုန်းရွာမှာ သူတို့ရှာဖွေသော သားငါး
များ ဝယ်သူနည်းပါးစေကာမူ သိပ်ပြီး
ဂရုစိုက်နေကြသည်မဟုတ်။ သူတို့ရွာ
နှင့် သုံးမိုင်ခန့်ဝေးသော ထန်းတောကြီး
ရွာဈေးသို့ သွားရောင်းလျှင် ဖောက်
သည် အလိုလိုရှိနေပြီးသား။

ထိုစဉ်က ပဲခူးမြစ်ဖျားမှာရှိနေ
သော ထန်းတောကြီးရွာနှင့် ဇောင်းတူ
ရွာကြီးတို့မှာ ယနေ့ခေတ်လို မြို့နယ်
ကြီးများ မဟုတ်ကြသေး။ လူနေစည်
ကားပြီး စီးပွားရှေးဖွံ့ဖြိုးသော ရွာကြီး
တွေအဖြစ်နှင့် ရှိနေ၏။

ထန်းတောကြီး ဇောင်းတူနှင့် ပဲခူး
မြို့ကြီးတို့မှာ အဆက်အသွယ်မပြတ်ရှိ
နေ၏။ ပဲခူးရိုးမတောကြီးထဲမှ သစ်ငါး
တွေခုတ်ပြီး ပဲခူးမြစ်လက်တက်ချောင်း
တွေမှ သစ်ငါးတွေ မျောချလာပြီး ထန်း
တောကြီး ဇောင်းတူသစ်ဆိပ်မှာ သစ်

ဖောင်ဖွဲ့ကြသည်။ ငါးဖောင်စပ်ကြသည်။
သစ်ဆိပ်။ ငါးဆိပ်။ ဖောင်ဆိပ်အဖြစ်
စည်ကားနေ၏။

ရာသီဥတု ကြည်လင်သာယာ
သောအခါများတွင် ပဲခူးသို့ရန်ဆင်းရာ
မော်တော်ဆိပ်ပင် ရှိသေးသည်။ အခါ
မပြတ်မူ ပဲခူးမြို့ကြီးသို့ သစ်တင်ကား
ကြီးများ ဥပမာသွားနေရာဖြစ်သည်။

ယင်းကြောင့် ငါးဖားနှင့် ပဲခူးရိုးမ
ကြီးထဲမှ တောကောင်အမဲများ ဝယ်ယူ
ရာ လက်ခံခိုင်တွေရှိနေ၏။ ပဲခူးတိုင်း၏
တိုင်းမြို့ကြီးဖြစ်သော ပဲခူးမှတစ်ဆင့် ထို
တောထွက်ပစ္စည်းများကို မြန်မာပြည်
အရပ်ရပ်သို့ ရောက်သွားနိုင်သည်။

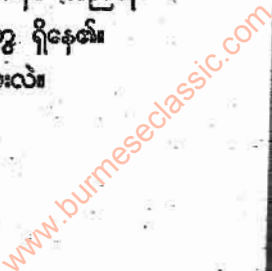
ယင်းကြောင့် တာတီးရှာဖွေရလာ
သော သားငါးတွေအတွက် ဖောက်
သည်မပူရ။

ရွာက ကြံရာနွားလည်းနှင့် ထန်း
တောကြီးဈေး တက်ရောင်းရုံသာ။

ပြီးတော့ တာတီးအတွက် အမြဲ
တမ်း ဖောက်သည်တစ်ယောက်က
တော့ ရှိနေ၏။ ရွာထိပ်ဘုံဆိုင်မှ ထန်း
တက်သမားအညာသားဆိုင်ဖြစ်၏။ ထို
ခေတ်က အရက်ဆိုင် ထန်းရည်ဆိုင်
များကို ဘုံဆိုင်ဟု သိမ်းကျုံးခေါ်နေဆဲ
ရှိသေးသည်။

တာတီး ရေထဲက ငါးဖားရှာလာ
လာ။ တောထဲက အမဲရှာလာလာ ရွာ
ထိပ်ဘုံဆိုင်က အညာသားကို သင့်
တော်သလောက်ပေးလိုက်လျှင် ပြေ
လည်ပြီ။ တာတီးအကြွေးသောက်ထား
သမျှကြေသည်။ တာတီးမှာ သည်လို
ဖောက်သည်ကောင်းတွေ ရှိနေ၏။

ဘာပူစရာလိုသေးလဲ။

လျှစ်ရာတန်းစရာ ဘုန်းကြီး
ကျောင်း ရှိသည်။ အရက်သောက်စရာ
ဘုံဆိုင်ရှိသည်။

ကောင်းမှုကုသိုလ်နှင့် မကောင်းမှု
အကုသိုလ်တို့ ခွေးရေယုက်တင် ရော
နှောနေသော တာတီး၏ဘဝကား ဟို
မရောက်သည်မရောက်။

အဲသည် ကောင်းမှုကုသိုလ်နှင့်
မကောင်းမှု အကုသိုလ်တို့ကြားမှာပင်
တာတီးပျော်နေသည်။ တာတီးတင်မက
တာတီးဆိန်မ ဆွဲမိပင် ကျေနပ်နေသည်။

ကာမဂုဏ် သိုလည်နွားတွေဟု
ဆိုထားကြသည်မဟုတ်လား။

မိမိတို့ ကြံရာကျရာ ဘဝလေး
တွေပင် အကောင်းထင်နေကြသည်။

တာတီးနှင့် ဆွဲမိတို့သည်မဟုတ်။
ပေတောကုန်း ရွာသူရွာသားအချို့ပင်
ထိုသို့ သူတို့ကြံရာကျရာ ဘဝကလေး
တွေမှာ ပျော်ပိုက်နစ်ခြိုက်နေကြသည်။

ပေတောကုန်းသည် ပဲခူးရိုးမကြီး
အစပ်မှာရှိ၍ တောခေါင်တောင်ကြား
အရပ်ဖြစ်၍ ထိုစဉ်က မျက်စိကြီးနားကြီး
များ အရောက်အပေါက်နည်းကြသည်။
ပညာတတ်ဟူ၍ မည်မည်ရရ မရှိ။
ပေတောကုန်း သူကြီးဖြစ်နေသော
မောင်ညွန့်သည်ပင်လျှင် ငြိမ့်မူ လေး
တန်းကျောင်းသားကြီးဖြစ်၏။

တောခေါင်ခေါင် တောင်ကြားမှာ
ရှိနေသော ပေတောကုန်းရွာအနီးတွင်
သာဘဝက ဖန်ဆင်းပေးထားပုံရသော
ပေတောကုန်းအင်းကြီးက ရှိနေသည်။

ပေတောကုန်း အင်းကြီးထဲကို ပဲ

ခူးရိုးပေါ်မှကျလာသော တောင်ကျရေ
များ စီးဝင်နေသဖြင့် မိုးရာသီတွင် ရေ
လျှံနေပြီး ဆောင်းနှင့်နွေရာသီတိုင် ရေ
ပြတ်သည်ဟူ၍မရှိ။

ပေတောကုန်းရွာ တည်နေရာက
လည်း ပေတောကုန်းအင်းကြီးနှင့် ဆက်
စပ်လျက်ရှိနေပြန်သည်။ ပေတောကုန်း
ရွာ အနီးဝန်းကျင်မှာ မြေပြန့်လွင်ပြင်
များ ရှိ၏။ တောတွေတောင်တွေကြား
က မြေပြန့်လွင်ပြင်ဖြစ်၍ တောင်ပေါ်မှ
ကျလာသော ချောင်းရေများ ရေဝပ်ရာ
လျှိုများ။ အိုင်များရှိ၏။ အင်းတွေအိုင်
တွေ ရှိ၏။

ယင်းကြောင့် မိရိုးဖလာအစွဲအရ
တောစောင့်နတ် တောင်စောင့်နတ်များ
ကို လေးစားကြ၏။ အင်းစောင့်၊ အိုင်
စောင့်တွေရှိသည်ဟု အစွဲအလမ်းကြီး
ကြ၏။ ပူဇော်ပံသကြ၏။

ထိုသို့ တောစောင့်နတ်၊ တောင်
စောင့်နတ်၊ အင်းစောင့်အိုင်စောင့်များ
ကို အစွဲအလမ်းကြီး ပူဇော်ပံသနေကြရ
ခြင်းမှာ ခေတ်နောက်ကျကျန်နေ၍ဟု
ပြောလိုမဖြစ်။

ထိုအရပ်များ၌ ထူးခြားဆန်းကြယ်
သော ဖြစ်ရပ်များကလည်း ရှိနေတတ်
သည်။ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော သာဓ
ကတွေကလည်း ရှိနေသေးသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ် လျှို့ဝှက်
ထူးခြားသော သာဓကတွေမှာ အင်းသရဲ
ကြီးဦးတာတီး၏ ဖြစ်စဉ်တွေကိုကြည့်
လျှင် သိနိုင်၏။

အင်းသရဲကြီး ဦးတာတီးအရင်
အစဉ်အဆက်က ပေတောကုန်းအင်း
ကြီးကို အပိုင်စားရထားသော အစောင့်

အရောက်တွေ ရှိခဲ့သည်။ အရပ်အခေါ်
အင်းသရဲကြီးတွေ ပင်ဖြစ်၏။

ထိုအင်းသရဲကြီးတွေကို ဘယ်
ခေတ်ဘယ်အချိန်ကာလက စပေါ်ခဲ့
သည်ဟု မည်သူမျှ အတတ်မပြောနိုင်ခဲ့
ကြ။ ပြောနိုင်သော သက်ကြီးသူမတွေ
ပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ကြကုန်ပြီ။

ရွာနေပြည်ထိုင်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်
သော အင်းသရဲကြီး ဦးတာတီး
အကြောင်းလောက်ကိုသာ တစ်ဆင့်
စကား တစ်ဆင့်ကြားဖြင့် သိနိုင်ကြ
တော့သည်။

ရပ်ခလေ့ရွာခလေ့၊ တောတွေ
တောင်ခလေ့ ရွာရှိလျှင် ရွာတော်ရှင်ရှိ
၏။ တောတောင်ရှိလျှင် တောစောင့်
နတ် တောင်စောင့်နတ်ရှိ၏။ အင်းကြီး
အိုင်ကြီးရှိလျှင် ထိုအင်းကြီးအိုင်ကြီးများ
ကို အပိုင်စားကြရသော အင်းစောင့်အိုင်
စောင့်များရှိကြသည်။

သူတို့ကို တစ်ပွဲစားကြီးဟု ခေါ်
ကြသည်။

ထိုအင်းစောင့်၊ အိုင်စောင့်များ
သည် အတိတ်ကအရ ကမ္မဒိတ္တိ အစွမ်း
ထက်ပိုချင်း မတူကြ။ အရှိန်ပါမီ အချို့
အမြင့်ကွာခြားကြသလိုပင်။

ကမ္မဒိတ္တိ အဆင့်မြင့်သူတွေကို
တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊
အင်းစောင့်နတ်၊ ကန်စောင့်နတ်ဟု ခေါ်
ဆိုကြပြီး အဆင့်နိမ့်သူတွေကို ဝေအိ
ကပြိတ္တာကြီးတွေဘဝဖြင့် အင်းသရဲ
ကန်သရဲဟု ခေါ်ကြသည်။

ပေတောကုန်း အင်းကြီးကား
အင်းသရဲကြီးစိုရာ အင်းကြီးဖြစ်၏။
အင်းသရဲကြီးများသည်အည

အထွေထွေအပိုင်းစား ကြီးကြပ်ကြည့်မဟုတ်။
ကျွတ်လွတ်ချိန်တန်လျှင် ကျွတ်
ထွတ်သွားကြရသည်သာ။

ဘဝတစ်ခုမှ ဘဝတစ်ခုသို့ ကူး
ပြောင်းသွားကြရသည်သာ။

သူတို့ ကျွတ်လွတ်သွားမည့်အချိန်
တွင် သူတို့ကိုယ်စား အင်းစောင့်တော့
ထံဆက်သင့်သူကို ရှာဖွေထားခဲ့ကြရ
လေသည်။

ထိုသို့ ရှာဖွေထားခဲ့ရာတွင်
မှာ အင်းသစ်ကြီးဦးတာတီးသည် ကံ
ဆက်အလှည့်သင့်သူ ဖြစ်သွားခဲ့၏။

သူတစ်ပေးကလည်း ကုသိုလ်ကံ
နှင့် အကုသိုလ်ကံ ရောထွေးနေခဲ့သည်
မဟုတ်လား။

ထိုနေ့က တာတီးသည် ပေတော
ကုန်းအင်းကြီးထဲ ငါးရှာမဆင်းမီ ပေ
တောကုန်းရွာထိပ် အညာသားဘုံဆိုင်
သို့ ဝင်နေကျအတိုင်း ဝင်လာခဲ့သည်။

အညာသား၏ ဘုံဆိုင်ဆိုသည့်
အတိုင်းပင် ချက်အရက်လည်းရသည်။
ထန်းရည်လည်းရသည်။ အပြည်က
လည်း တာတီးတို့လို ရွာခံမှဆိုတံငါ
တွေရှိနေ၍ တောစား၊ တောင်စား၊ ရေ
စား၊ အင်းစား ငါးစားရသည်။ တစ်ခါတစ်
ရံ လိပ်ပင်ရတတ်သည်။

တာတီး ထိုနေ့က ပေတောကုန်း
အင်းထဲဆင်းပြီး ငါးရှာရမည့်နေ့။

ပေပေရေရေ တာတီးသည် ထို
နေ့က ရှားရှားပါးပါးရတတ်သော ဗွေ
ဆော်ဦး ပေရည်နှင့်ကြည့်သဖြင့် ပေရည်
ကို လိပ်သားနှင့် လျှာတွေ့အာတွေ့ ဖြစ်

သွားသည်။

ပေရည်ဆိုသည်မှာ ပေပင်မှထွက်
သော ထန်းရည်လို မူးယစ်ရီဝေသော
အာနိသင်ရှိသည့် အရည်ပင်ဖြစ်၏။

ပေပင်ကလည်း ထန်းပင်အနီးပင်
ကွမ်းသီးပင်တို့လို ပင်စည်တစ်ပြောင့်
တည်း အပင်အမျိုးအစား။ ရှေးလူကြီး
တွေ ဆရာတော်သမားတော်ကြီးတွေက
တော့ ပေရွက်ဖြင့် ဇာတာဖွဲ့ကြသည်။
ကမ္မဝါစာရေးကြသည်။ အင်းအိုင်လက်
ဖွဲ့ ခါးလှည့်မန္တရားများ မှတ်တမ်းတင်
ကြသည်။

ထန်းပင် အနီးပင်တွေက ထန်းဖူး
အနီးဖူးတွေထွက်သလို ပေပင်မှ ပေဖူး
တွေထွက်တတ်သည်။ ထိုပေဖူးပေခိုင်မှ
ထန်းရည်ခဲသလို ပေရည်ကိုလည်း လူ
တို့က စိမ့်ဖန်တီးပေးပြီး ထန်းရည်ကဲ့သို့
သောက်သုံးကြသည်။ မူးယစ်စည်းစိမ်
သူရာမေရယလုပ်ကြသည်။

တောင်ခြေရွာတွေမှာ ထန်းပင်
ပေါ်ပြီး ထန်းရည် ဖောဖောသီသီရနိုင်
ပေမယ့် ပေပင်က ရွာတိုင်းတွင် ပေါ့ပေါ့
များများမရှိတတ်ပဲ ပေတောကုန်းရွာနီး
ဝန်းကျင်မှာသာ ရှိတတ်၍ ပေရည်ရခဲ
သည်။ အညာသားလို ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ
သောသူကလည်းရှိပြီးပေရည်သောက်
ရတတ်သည်။

ပေရည်အမှူးက ထန်းရည်အမှူး
ထက်သာသည်။

ထိုနေ့က ရှားရှားပါးပါး ဗွေဆော်
ဦးရတတ်သော ပေရည်ကို ပေတော
ကုန်းရွာသား တာတီးအကြိုက်ဆော်
သည်။

ထန်းရည်ဆိုင်ရှင်ကြီး အညာ

သားကလည်း လိပ်သားမစားသူတွေကို
ယုန်သားအပြည်းထုတ်ရောင်း၍ ပေ
တောကုန်းကျေးရွာသားတွေ ခံတွင်း
လိုက်ကာ ကြွက်တွင်းအဘ ရေ
တံလျှောက်တွေ ဖြစ်ကုန်သည်။

ထိုအထဲမှာ တာတီးသည် အကဲ
ခုံ။ အသည်းခုံ။

ဆိုင်ရှင်အညာသားကပင် သတိ
ပေးယူရသည်။

“တာတီး မင်း အင်းထဲဆင်းမလို
ဆို။ သိပ်မူးနေရင်မကောင်းဘူး။ အင်း
ကြီးက ညညအော်သံတွေပေးနေတာ
လည်း မကြာသေးဘူး။ တချို့အင်း
သမားတွေတောင် အင်းထဲမဆင်းရဲကြ
ဘူးကွ။ မင်း မူးပြီးဆင်းလို့ ဖြစ်ပါ့မလား။
တော်ရုံသောက်ပေါ့ကွာ”

“ဟ... အညာသားရဲ့ တာတီးက
အင်းကိုကိုင်တဲ့အကောင်ပဲ။ ဒီပြင်ကောင်
တွေ အင်းကြီးအော်ထားလို့ အင်းထဲ
ဆင်းပြီး ငါးမဖမ်းရဲပေမယ့် တာတီးက
အင်းမင်းသားပဲ ဖမ်းရဲတာပေါ့။ သူများ
တွေ အင်းထဲမဆင်းရဲလို့ ငါးထွက်မဖမ်း
ကြရင် ပိုကောင်းသေးတယ်။ တာတီး
တစ်ယောက်တည်းဖမ်း။ တစ်ယောက်
တည်း ပိုရတာပေါ့။ ဘာလဲ ခင်ဗျားကံ
ကျပ်ကို စိုးရိမ်လို့လား။ အင်းမင်းသား
တာတီးပါဗျာ။ စိုးရိမ်မနေစမ်းပါနဲ့”

“ခွေးကောင်တာတီး မင်းကိုစိုးရိမ်
တာထက် ငါ့ဖောက်သည်တစ်ယောက်
လျှာသွားမှာကို စိုးရိမ်လို့ပြောတာကွ။
နှင့်လိုပဲ ငါ့အရှာကောင်းတဲ့ ခွေးညှို့တို့
ဆိုရင် အင်းအော်ထားလို့ ညည မဆင်း
ရဲဘဲ နေ့ဘက်ဆင်းပြီးဖမ်းလို့ အင်းထဲ
က ပြန်တက်လာတာကြာပြီ။ ဟိုမှာ

သောက်နေတာ မမြင်ဘူးလား”

အညာသား စကားကြောင့် ခွေး ညိုတို့ရှိရာသို့ တစ်ချက်မျှော်ကြည့် လိုက်သည်။

ညနေစောင်းပြီဆိုတော့ အင်းထဲ နေ့ဘက်ဆင်းသော ခွေးညိုတို့ ပြန် တက်လာ၍ ပေရည်စည်ပိန်နှင့် ယစ်ဝေ နေပေပြီ။

အင်းအော်ထားတာကို ကြောက် လန့်ပြီး ညဘက် အင်းထဲမဆင်းရဲသူ တွေမှာ တာတီးတို့မဟုတ်။ တာတီးက အကြောက်အလန့်ရှိသူမဟုတ်။ တာတီး ဂရုမစိုက်ဘဲ ဆက်တွယ်နေသည်။ ည နေ နေဖျိုးဖျူအချိန်တောင်မှ တာတီး သည် ထန်းရည်ဆိုင်က မထ။

သိပ်မကြာလိုက်ပါ။ ဆိုင်ရှင် အညာသားက တာတီးမိန်းမ ဆွဲမိ ခြေ တစ်ဖက် ဆာတာဆာတာနှင့် ထန်းရည် ဆိုင်ဘက် ခေါ်နှင့်မောနှင့် လျှောက်လာ တာကို လှမ်းမြင်လိုက်သည်။

“ဟေ့...တာတီး မင်း အိမ်ပုလိပ် တော့ လိုက်လာပြီ။ မင်းကလည်း စော စောကတည်းက သွားပါဆိုမှ သောက် ချက်က ပြင်းသကိုးကွ”

သူတို့ ရပ်ရွာလေ့အရ မိန်းမကို အိမ်ပုလိပ်ဟု ခေါ်ကြသည်။ ဒီတော့မှ တာတီးကြီး သူမိန်းမရောက်လာတာ ကို သတိထားမိသည်။ ဆွဲမိကိုတော့ တာတီးချစ်သည်။ ချစ်ဆို တာတီးလို လှအပယ်ခံတစ်ယောက်အတွက် ရှား ရှားပါးပါးရထားသော ဘဝကြင်ဖော်တစ် ယောက်ပဲ မဟုတ်လား။

“ကိုတာတီး ရှင် ခုအချိန်အထိ အင်းထဲ မဆင်းသေးဘူးလား။ ဒီနှစ် ရွာ

ဘုရားပွဲ နားကပ်ကလေး အစီပန်ရ အောင် ကြိုးစားပြီး ငါးရှာမယ်လို့ ပြော ထားတာ။ ရှင်ရဲ့ ဒီလိုသောက်လုံးကြီးပုံ မျိုးနဲ့ဆိုရင် ကျုပ်နားနဲ့နားကပ်နဲ့တော့ အပုံကြီးဝေးပါသေးရဲ့တော်”

ဆွဲမိကလည်း အပေါက်ဆိုးဆိုး ဆိုတော့ တာတီး ဆက်သောက်နေ၍ မဖြစ်ပြီ။

သို့သော် ရှားရှားပါးပါးရသော ပေ ရည်ကိုတော့ မက်နေသေးသည်။

“ကိုအညာသား အိမ်ပုလိပ်က တော့ ခင်ဗျားအမြင်ပဲ။ ကျုပ် အင်းထဲ မှာ အလုပ်လုပ်ရင်း အပန်းဖြေသောက် ဖို့ ပေရည်တစ်လုံးပေးလိုက်။ ကျုပ် အင်းထဲက ပြန်တက်လာတဲ့ မနက်ဖြန် မနက် ထုံးစံအတိုင်းပေါ့ဟုတ်လား”

အညာသားလည်း ဆွဲမိ လျှာ ဆက်ရှည်နေမည်ကို နားမခံနိုင်။ တာ တီးပြောသည့်အတိုင်း ပေရည်တစ်လုံး ငှက်ပျောဖူးပုလင်းနှင့် ထည့်ပေးလိုက် သည်။

တာတီး ပေရည်တစ်လုံးဆွဲပြီး အင်းဘက် ထွက်လာခဲ့၏။ နှုတ်ကြမ်း လျှာကြမ်းနိုင်သော ဆွဲမိကို ဘာတစ် ခွန်းမျှ ဆက်၍မပြောနိုင်။ ဒါကို တစ် ထိုင်တည်းသောက်နေသူတွေ ရယ်သွမ်း ပွဲကြသည်။

“တာတီးကြီးတို့ကတော့ သူ့ဆေး နဲ့သူ ဟုတ်နေတာပဲကွ”

တာတီးကတော့ သူများတွေ ဘယ်လိုပြောပြီး ဘယ်လိုကျန်ရစ်ခဲ့ သည်ကို ဂရုစိုက်မနေ။ သူ့အချစ် ကလေး ဆွဲမိ၏ သဟောကံသဟမ်း အသံကို သူ့ရဲ့ မူးယစ်ဝေ ဂီတသံလေး

နှင့် ခွန်းတုံ့ပြန်၍ပင် သွားသေး၏။

“မယားအတွက် စိန်နာဆင်းရဲဦးမယ် အင်းထဲကို”

သည်တော့မှ လျှာပူအားပူ လုပ်သော အင်းမင်းသား တံငါထည် တော် မဆွဲမိ စိတ်ကျေနပ်မှုရပြီး နေထိုင်ရာ သင်္ချိုင်းကုန်းအစပ် ထဲသို့ ပြန်သွား၏။

တာတီး၏ ခြေလှမ်းများလည်း ပေတောကုန်းအင်းကြီးဘက်သို့ မမှန်တမှန် သရိုသရို ဖူးမကိုက်၊ စည်းမမှန်။

တာတီး၏ ခြေလှမ်းတွေမှာ တောကုန်းအင်းကြီးဆီသို့ ဦးထည် သော်လည်း အင်းကြီးထဲသို့ ချွမ်းရောက်မသွား။

အင်းရေပြင်ကျယ်ကြီးကို သန်း၍ တိုက်ခတ်လာသောထေးထွေး အပုပ်နဲ့ ညှိစိုစိုနံ့သော်လည်း တာ က ငါးပုပ်နဲ့ပဲဟု ထင်သည်။ ထာ သူ့လှေကလေး ကြီးချည်ထားရာ စပ်က ညင်ပင်ကြီးအောက်မှာ ထောက်နားသည်။

ကညင်ပင်ကြီးက အစိကညင်ပင်ကြီး။

ပေတောကုန်းအင်းကြီး ထဲပေါက်ရောက်နေသော သစ်ကြီးတွေထဲမှာ အမြင့်ဆုံးအကြီးဆုံး တမ်းအရင့်ဆုံး အပင်ကြီး ထောကြီး သုံးဖက်စာမျှရှိပြီး ပင်လည်း မတ်စောက်လှသည်။

တောင်းထနေသော

တွေကြားမှာ လူတစ်ယောက်ပင် ဝင်
အိပ်နိုင်သန့်။ အပေးအခေါက်တွေက
လည်း ပက်ကြားအပ်လို ရွတ်တုနေ၏။
အမှတ်တမဲ့ကြည့်လျှင် တစ္ဆေမျက်နှာ
ကြီးလို ကြမ်းတမ်းခြောက်လှန့်နေ
သယောင်။

ထိုကညင်ပင်ကြီးမှာ အဘအင်း
စောင့်သရဲကြီး၊ စံပြန်းရာ သွမ်းမိုးနှင့်
ရေနံရည်ဝနေသော သစ်သားအိမ်နတ်
ကွန်းမည်းမည်းကလေးရှိနေ၏။

တာတီးသည် လူနိုက်တို့၏ လက္ခ
ဏာအတိုင်း အချိန်စောလေးသည်ဟု
သူ့ဖာသာသူသတ်မှတ်ကာ ကညင်ပင်
ကြီး၏ မြစ်ပျဉ်းတွေကြားမှာ ပစ်လှဲချ
သည်။ လှဲချရာက ပေရည်ပုလင်းအား
ပိတ်ဆို့ထားသော ဖော့ဘူးဆိုကို ပါးစပ်
နှင့် ကိုက်ဆွဲဖွင့်သည်။

“ဟောင်း”

ပေရည် ငှက်ပျော့ပုလင်းမှ ဘူး
ဆိုသည် စောစောကတည်းက ပုလင်း
ကို လှုပ်ခါယမ်းလျက် ပါလာခြင်း
ကြောင့် ဆူဝေနေသည့်အထိ မခံနိုင်ဘဲ
ဟောင်းကန်မြည်သံနှင့်အတူ ကန်ထွက်
သွား၏။

“ဟဲဟဲဟဲ...မင်းက ပေရည်စစ်
ကြောင်း ကြော်ငြာလေ ငါကလည်း
အသောက်သမားစစ်ကြောင်း ပြရလေ
ပေါ့ကွာ...ဟားဟားဟား”

တာတီး သဘောကျစွာပြောပြီး
ပုလင်းကိုမော့သည်။

မှူးယစ်စေသော သူရာရည်သည်
ပူရူရူနှင့် လည်တိုင်မှ ရင်ခေါင်းထဲ စီး
ဆင်းသွား၏။ ဒီတော့မှ တာတီး မြည်း

စရာအမြည်း ပါမလာခဲ့တာကို သတိရ
သည်။

“သူကြီးမရှိတော့ ရွာဆူတယ်။
အမြည်းမရှိတော့ အာပူတယ်။ ဂန်းဒါမ
လာပြီး ပွဲကြမ်းလို့ ကတိုက်ကရိုက်ထွက်
လာခဲ့တာနဲ့ ငါ အမြည်းမေ့လာခဲ့ပြီ”

ခုမှ အမြည်းကိုတမ်းစာရင်း ပတ်
ဝန်းကျင်ကို ငဲ့စောင်းကြည့်သည်။

လား...လား...ကညင်ပင်ကြီး
၏ မြစ်ပျဉ်းတစ်နေရာမှာ ငါးအသေတစ်
ကောင်။ ပြီးတော့ ပိန်းရွက်နှင့် တင်
ထား ဆက်သထားတာမျိုးမဟုတ်။ ငါး
က လက်တစ်ဝါးစာရှိသော ငါးကြီးမျိုး။

တိုင်းယက်တုံ ပက္ကလာ မိုးရွာ
တာနှင့် အဆင်သင့်ဆိုတာလို ဖြစ်သွား
၏။ တာတီး ငါးအသေကောင်ကို
ကောက်ယူပြီး အစိမ်းလိုက် ကိုက်စား
သည်။ သူ့ပါးစပ်ကို ငါးသေကြီးမှာ တွယ်
ကပ်နေသော ပုရွက်ဆိတ်များက ဝိုင်း
ကိုက်သော်လည်း မမှဘဲ ပုရွက်ဆိတ်
များကိုပါ ငါးစားပစ်သည်။

သို့ဝါးစားရင်း နောက်ဆုံးလက်
ကျန် ပေရည်ပုလင်းကို မော့သောက်
မည်ပြုစဉ် အင်းပြေကို ဖြတ်သန်းပြီး
လေပြင်းတစ်မ တိုက်ခတ်လာသည်။ ညှိ
စိုစို အနံ့အသက်ကြီး စူးစူး ရှု ရောက်
လာပြန်၏။ အပုပ်နံ့တွေ ကတီး ကရ
မစိုက်နိုင်။

လေပြင်းနှင့်အတူ လက်ဝါးမည်း
မည်းကြီး တာတီး၏နဖူးပြင်ကို ရိုက်ချ
လိုက်သည်။

“ဖြန်း...”

လက်တစ်ဖက်မှ ဆုလှမ်းလိုက်

စဉ် သူ့လက်ထဲ ပိန်းရွက်ခပ်ကြမ်းကြမ်း
ကြီးတစ်ရွက် ပါလာသည်ကို သတိထား
မိသည်။

“ဟင်...ဒါဆို”

တာတီးသိလိုက်ပြီး သူ့အမြည်း
အဖြစ် ကောက်ယူဝါးစားခဲ့သောငါးမှာ
အင်းသရဲကြီးကို ထုံးစံအတိုင်း ပိန်းရွက်
ကြမ်းနှင့်တင်ပြီး ဆက်သထားသောငါး
ဖြစ်မည်။

“ဒို...ဘာဆိုင်တာလိုက်လို့။

ငါက တခြား။ ပိန်းရွက်က တခြားပဲ။
အေးလေ...ဆိုင်တော့ကော ဘာဖြစ်
သေးလဲ။ တာတီးဘုန်းကြီးတော့ အင်း
သရဲကြီးမနေသောလို့ ငါ့ကို ပြန်ဆက်သ
တယ်လို့ပဲ သဘောထားရမှာပေါ့”

တာတီး မှူးမှူးနှင့် တွေးချင်ရာတွေး
ပြောချင်ရာပြောပြီး အင်းထဲ ဆင်းလာ
ခဲ့သည်။

အင်းစပ်မှာ ကြီးချည်ထားသော
လှေကလေးပေါ်တက်သည်။ တာတီး
ဘယ်လောက်မှူးသွားသလဲဆိုလျှင် လှေ
ကို ကြီးချည်ထားသော လှေဦးကြီးကို
ပင် မဖြေမိ။ လှေဝမ်းထဲမှာချထားသော
လှော်တက်ကို ကောက်ကိုင်ပြီး လှော်
နေမိ၏။

လှေက ကမ်းစပ်မှာပင် ဟိုထို
သည်ထို ရုန်းနေပေမယ့် နေရာမရွေ့

သို့သော် လှေလှော်နေသည့်တာ
တီးက သူ့လှေ လျင်မြန်သောအဟုန်
နှင့် ရေလယ်သို့ ရောက်သွားသည်ဟု
ပင် ထင်နေ၏။

ပြီးတော့ သူ့လှေဘေးမှာ ငါးကြီး
တစ်ကောင်ပေါ်လာသည်။

ထိုငါးကြီးသည် ငါးကိုယ်လုံးနှင့် လှူခေါင်းကြီးဖြစ်နေ၏။ လှူခေါင်းနှင့်ဟု ပြောရမည်ထက် ကြောက်စရာ၊ လှူခံစရာ၊ တစ္ဆေသရဲကြီးတစ်ကောင်၏ မျက်နှာမျိုး၊ မူးနေသော တာတီးအဖို့ အမြင်အမျိုးမျိုးက ချောက်ချားဖွယ်ဖြစ်နေသလို အသံအမျိုးမျိုးတွေလည်း ကြားနေရပြန်သည်။

“ဟေ့ကောင် တာတီး၊ မင်း ငါ့အစာကို ယူစားသလို မင်းလည်း အခု ငါ့အစာပြန်ဖြစ်ပြီကွ”

ထိုတစ္ဆေခေါင်းနှင့် ငါးကြီးက ပြောရင်း တာတီးကိုခန့်ဟပ်ပြီး ရေထဲသို့ ဆွဲချသွား၏။

“နှင့်မေကလွှား၊ ဘယ်လိုလဲဟု စည်းစိမ်ပျက်လိုက်တာ”

စိတ်ကြမ်းလှကြမ်းတာတီး သူစိုက်ကြမ်းအတိုင်း ပါးစပ်မှဆဲဆဲရင်း ရေထဲ ယက်ကန်ယက်ကန်နှင့်ပါသွား၏။

“ဗွမ်း...ဗွမ်း”

ဦးခေါင်းမှ နာကျင်မှုအထင်ကြောင့် ပထမတော့ တာတီးရေထဲမှာ တဗွမ်းဗွမ်း ရုန်းကန်သည်။ ခေါင်းကိုကိုက်ဆွဲထားသောငါးကြီးကလည်း မလွှတ်။

တာတီးကို ရေပြင်အနက်ကြီးသို့ ဆွဲချသွား၏။

သို့သော် နာကျင်မှုအနစ်အကျက် တစ်စစ ပျောက်ပြယ်သွားခဲ့သည်။ ထိုနာကျင်မှုသည် သာယာမှုအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားပြန်သည်။

အပုပ်နံ့တွေ၊ ငါးညှိစော်အနံ့တွေ

အမွှေးနံ့သာရနံ့တွေအဖြစ် ပြောင်းလဲသွား၏။

ထိုအတူ တာတီးဘဝသည်လည်း ပြောင်းလဲသွားရလေပြီ။

လူတွေ သေဆုံးသွားစဉ် မသာချသည့်နေ့ ရည်လည်ဆွမ်းသွပ်သည့်နေ့များ၌ ဘုန်းတော်ကြီးတွေ “ဘဝတစ်ပါးမှ ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူးပြောင်းရောက်ရှိသွားသော” ဆိုသည့်စကားအတိုင်း တာတီးဖြစ်သွားရလေပြီလား။ ဘဝတစ်ပါးမှ ဘဝတစ်ပါးသို့ တကယ်ပဲ ကူးပြောင်းသွားခဲ့လေပြီလား။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် တာတီးအဖို့ တော့ အင်မတန်သာယာသောဘဝသို့ ရောက်ရှိသွား၏။

တာတီးဦးခေါင်းကို ကိုက်ဆွဲချလာသောငါးကြီး ပျောက်သွားပြီး တာတီးခေါင်းမှာ ရွှေစင်အတိတ်ပြီးသော ငါးခေါင်းသရဖူကြီးရောက်နေ၏။

ပြီးတော့ တာတီး ရွှေရောင်နှင့် ကျောက်သံပတ္တမြားတွေ စီခြယ်ထားသည့် ရေအောက်နန်းတော်ကြီး၏ ပလ္လင်ကြီးပေါ် ရောက်ရှိသွားခြင်းပင်။

အကုသိုလ်ကောင်ကြီး တာတီးအတွက် အရာအားလုံးသည် နှစ်သက်ကျေနပ်ဖွယ် သာယာညွတ်နူးဖွယ်ချည်း ဖြစ်နေ၏။

သူ့ကို ခစားပြီး ပြားပြားဝပ်နေသူတွေထဲမှာ ဘဝပြောင်းလာသော တံငါသည်တွေ သူတို့ ပေတောကုန်းရွာမှ ရေး၊ အင်းကြီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိရွာတွေမှ ရောပါသည်။ မျက်နှာသီး၊ မျက်နှာစိမ်းတွေစုံသည်။

အဲဒီအထဲမှာ သူ့အကျေနပ်ဆုံး အနှစ်သက်ဆုံးကား ငြိမ်ငြောင်းသော တူရိယာသံစဉ် တီးမှုတ်သီဆို ကခုန်သံများနှင့်အတူ ဖျော်ဖြေနေသော ငါးနတ်ဝိမယ်၊ ပုဗ္ဗန်နတ်ဝိမယ် ရေညှိမသတ္တဝါ ဣတ္ထိယအလှပယ်ကလေးများကိုပင်။

ဖျော်ဖြေပွဲပြီးတော့ စားသောက်ပွဲကြီး။ ရေနေသတ္တဝါ အမျိုးမျိုးကို ခြစ်မိစားပွဲကြီးပေါ် ရွှေပန်းကန်ပြားကြီးတွေနှင့် ပြင်ဆင်ထားသည်။ သို့သော် ချက်ပြုတ်ကြော်ရော်ထားသည်မဟုတ်။ ပကတိအစိမ်းသက်သက် အကောင်လိုက်အတိုင်း။

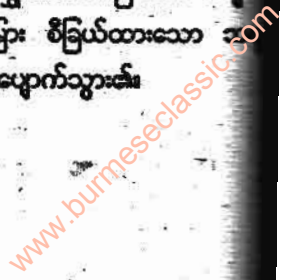
ခါပေမယ့် စားသောက်ရသည်မှာ နတ်သူဇွန်တစ်မျှ အရသာရှိလှသည်။

အိပ်စက်ရာတွင်ပင် ပတ္တမြားသလွန်ညောင်စောင်းပေါ်မှာ ငါးနတ်ဝိမယ်ကလေးများနှင့် အိပ်စက်ညက်ညောသော မဲမွေရာထက်၌ အကြည်အမှအထူးထူးသော ဟောသောဖဿတေစိုက်နေသည်မှာ ဘယ်ဘဝနှင့်မျှ မထိနိုင်ပါလေတော့။

ခါ...ခါပေမယ့်...

ကြည့်နူးဆွတ်ပျံ့ သာယာနုစေ့ဖွယ် ဣတ္ထာရုံတွေ ပြီးတော့ ကြော့လန်ချောက်ချားဖွယ်ရာ အနိတ္တရုံတွေကြီးသို့ ချက်ချင်းကန်ချစ်လိုက်ရသော ပြောင်းလဲသွားပြန်၏။

တာတီးကြီး၏ ကိုယ်ပေါ်မှာ နတ်ဝတ်နန်းစားတွေ မရှိတော့။ ရေကူးအဖြစ် ရွှေသားအတိတ်ပြီးသော ကျေးသံပတ္တမြား စီခြယ်ထားသော လည်း ပျောက်သွား၏။

တာတီး လူ့ဘဝကလာခဲ့သလို စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်၊ ပေပေရေရေ သူ့ကို သူ့သတ်ကြိတ်ခဲ့သောငါး တွေ၊ တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်တွေက လက် နက်မျိုးရုံနှင့် ဝိုင်းတိုးခုတ်ကြသည်။
အထိရာ အထိချက်တွေကြောင့် သွေးအလုံးလုံး။

မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ပြီး တာတီးထွက် ပြောသည်။ မလွတ်၊ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင် ကောင်၏ အထိုးအခုတ် အပိုင်းအဖြတ် တွေကြားကနေ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင် ၏ အကိုက်အခဲ၊ အကုတ်အဖြတ်ကို ခံရ ပြန်သည်။ တစ်ကောင်တည်းမဟုတ်။ အကောင်ပေါင်းများစွာ၊ အမျိုးအမည် တစ်မျိုးတစ်စားတည်းမဟုတ်။ အမျိုး အစားပေါင်းများစွာ၊ များစွာ။

ဝေဒနာတွေ ခံစားရသည်မှာ ကြောက်ပါးလိလိ။ အဲဒီလို အနိစ္စာရုံ အသည်းခိုက် အလိုက်အောင် ခံစားနေ ရာက လွတ်မြောက်လိုလွတ်မြောက် ပြီး အသံကုန်၊ အသံပြာကြီးနှင့် ကုန်း ရုန်းအော်ဟစ်မိသည်။

“ကြောက်ပါပြီဗျာ၊ ကယ်တော်မူ ကြပါ”

သူ့အော်သံကြောင့် ကယ်မယ့်သူ အစား ရေနစ်ရာမှာ ဆွဲကုန်မည့် ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ် အသံကြီး တွေသာ ကြားရသည်။

“ဟဲ့ . . . လူ့ကိုက်တာတီး၊ နင် ရောက်နေတာ နေ့စံလို့ ညခံ၊ ညခံလို့ နေ့စံရတဲ့ အသူရကာယိဘူ၊ နှင့်ရဲ့ မြို့နဲ့ သမ္မု ဝင့်ကြွေကို နင်ပြန်ပြီး ဆပ်ရမှာ ပေါ့၊ ဘာ ခုမှ ကြောက်ပါပြီလဲ”

အဲဒီအသံကြီး ကြားပြီးနောက် တာတီးအဖို လွတ်လမ်းပပြင်တော့ သေချင်ပေမယ့် ချက်ချင်းမသေပြန်။

တာတီး ပြန်လည်ပြောပြခြင်းမှာ မစွမ်းသာနိုင်သော ဒုက္ခဝေဒနာတွေ ခံ စားရင်းက တစ်ကိုယ်လုံး လေဟာနယ် ထဲ မြောက်တက်သွားပြန်၏။

အညှိုးဆံ အနီစက်ခံ ငရဲမှ လွတ်မြောက်သွားပြီးနောက် -

တာတီး ဘဝပြောင်းသွားပြန်၏။ ရွှေစင်အတိ ကျောက်သံပတ္တမြား တွေ စီခြယ်ထားသော ရွှေငါးခေါင်း ဆောင်းထားသည့် စည်းစိမ်ခံဘုရင်ကြီး ဖြစ်လာပြန်သည်။

ထူးခြားသည်မှာ စည်းစိမ်ခံစား နေရစဉ် ငရဲခံခဲ့ရသော အဖြစ်ဆိုးကြီး တွေကို လုံးဝသတိမရ၊ ပျော်ပျော်ပီးပီး ခံစားသည်။ ကာမဂုဏ်အာရုံ၌ လုံးဝနှစ် ခြိုက် ပျော်ပိုက်လျက်။

ငရဲခံရသောအချိန်ကျ၍ ငရဲခံရ သောအခါတွေမှာလည်း စည်းစိမ်ခံစားရ သော ရွှေငါးခေါင်းဆောင်ဘုရင်ကြီး အဖြစ်ကို အနည်းငယ်မျှပင် သတိမရ၊ တာတီးဘဝတွင် ခံတစ်လှည့်၊ ခံတစ်လှည့်နှင့် တာတီး ကျင်လည်နေခဲ့ ရသည်။ လူ့ဘဝကသိုလ်ကံ ပြုမိခဲ့ခြင်း က ဖံ့ပြီး အကုသိုလ်ကံပြုမိ မကောင်း ခြင်းကား ခံရခြင်းများလား။

ကျော်မင်းနိုင်

ပတ္တန်းရွှေကျမ်းရတနာဒိမ် ရွှေအလင်းတိုင်

ပတ္တန်းဆက် အားကောင်း ၍ လူ့ဘုံလောကတွင် ကျင် လည်နေထိုင်လျက်ရှိကြသော ပါရမီရှင်များအတွက် အားထား စရာ ပတ္တန်းရွှေကျမ်း ရတနာဒိမ် ရွှေအလင်းတိုင် ပေါ်ထွက်လာ ပါပြီ။

ဤသို့ ပေါ်ထွက်ရအောင် လည်း ပတ္တန်းရွှေကျမ်းတုတ်စဉ် ကို အဓိဋ္ဌာန်တင် သမထစွမ်း အင်ဖြင့် စီမံ၍ထားသဖြင့် ပါရမီ ရှင်များ လိုအပ်သော ကိစ္စအဝဝ ကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပါလိမ့် မည်။

အထူးသဖြင့် လျှို့ဝှက်စီမံ ထားသော ဂန္ထိရပစ္စည်းတစ်မျိုး နှင့် တွဲဖက်၍ စီမံထားပါသည်။ အသေးစိတ်သိလိုသူများ လူ ကိုယ်တိုင်ကြွရောက်၍ မှာယူ နိုင်ပါသည်။

— ဆက်သွယ်ရန် —

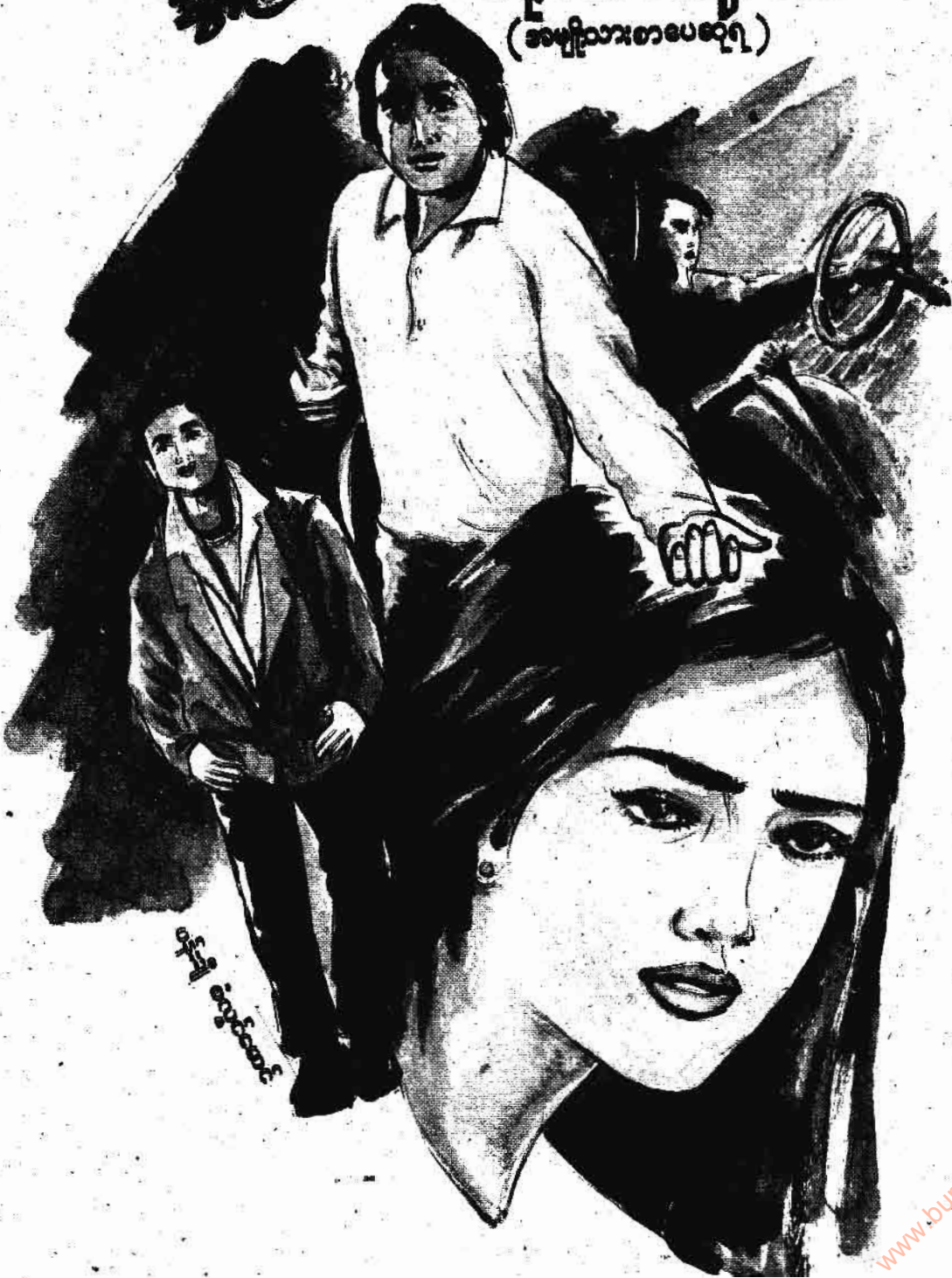
ရောင်ဖြန့်မဂ္ဂဇင်းထိုက်

အမှတ်(၂၇) ၅၂-လမ်း(အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း- ၀၉-၂၅၁၀၂၂၃၃၁

အာဇာနည်

မန္တသကေျာ်ဝင်း

(အမျိုးသားစာပေဆုရှင်)

မင်းသိန်းစိန်

အကြံကောင်း

မနုဿကျော်ဝင်း(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း နေ့တစ်နေ့၏ မွန်းလွဲ ၁၂ နာရီခွဲအချိန်။

“ဆေးရုံကြီး ရေခဲတိုက်နားကို သွားမယ်။ ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ”

“နှစ်ဆယ့်ငါးကျပ်”

“ဟာ... များတာပေါ့ဗျာ။ နည်းနည်းလောက်တော့ လျော့ပါဦး”

အငှားယာဉ်မောင်းသည် စကားဖင် ဆက်၍မပြောတော့ဘဲ ကားကို ဝှေ့ခနဲ မောင်းထွက်သွား၏။

“တောက်... မတန်တဆ တောင်းရက်ကြတယ်”

သက်မောင်သည် တစ်ကိုယ်တည်း မကျေမချမ်း ရေရွတ်လိုက်မိ၏။ ဟော... လာပြန်ပြီ နောက်ထပ်အငှားယာဉ်တစ်စီး သို့ရာတွင် ခရီးသည်နဲ့ အငှားယာဉ်မောင်းတို့သည် ကားခကို ညှိနှိုင်း၍ မရကြ။ နောက်ထပ် တစ်စီး ပြီးတစ်စီး တားလိုက်၊ ရပ်လိုက်၊ မေးလိုက်၊ ဖြေလိုက်၊ ဝှေ့ခနဲမောင်းထွက်သွားလိုက်နှင့် ကြာတော့လည်း သက်မောင် စိတ်ပျက်ချင်သလိုလို ဖြစ်လာ၏။ လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့ ၁၂ နာရီနှင့် ၄၅ မိနစ်။

“အင်း... အသုဘက မွန်းလွဲ ၁ နာရီတိတိမှာ ချမယ်ဆိုတော့ ပီမုမိနိုင်ပါဦးမလား။ ငါ့အိတ်ထောင်ထဲမှာလည်း ငွေနှစ်ဆယ်ပဲကျန်တော့ သည်း

ခံပြီး စောင့်ရဦးမှာပေါ့လေ။ အမှန်ကတော့ ဒီခရီးဟာ အလွန်ဆုံးမှ တစ်ဆယ့်ငါးကျပ်လောက်ပဲ တန်တာ”

“သူသည် ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန်သို့ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့်လာရင်း စာအုပ်သုံးအုပ်ကို ဝယ်လိုက်မိသောကြောင့် အိတ်ကပ်ထဲတွင် ငွေလက်ကျန် နည်းသွားခြင်း ဖြစ်၏။ မွန်းလွဲ ၁ နာရီတိတိတွင် ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးမှ တာမွေသုသာန်သို့ ပို့ဆောင်သင်္ဂြိုဟ်မည့် အသုဘတစ်ခုကို မလွဲမသွေ လိုက်ပို့ရဦးမည်ဖြစ်ရာ သူ့ခမျာအကြံအစိုက်လျက်ရှိနေရာ၏။

ဟိုင်းလတ်(စ်) အငှားကားလွတ်ကြီးတွေက သူ့ရှေ့မှ တစ်စီးပြီးတစ်စီး ဖြတ်မောင်းသွားကြသော်လည်း -

“အင်း... မာဒေါလေးဘီးကားကလေးတွေတောင် ဒီခရီးကို နှစ်ဆယ့်ငါးကျပ်တောင်းနေကြတာ။ ဒီကားကြီးတွေဆိုရင် အနည်းဆုံး သုံးသေးဆယ်လောက် တောင်းမှာ”

သို့ကလျီ အင်တုံးတစ်ရပ်က ခြောက်လှန့်နေသဖြင့် မတားရဲ၊ မဝှားရဲခဲချေ။ လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့၊ ဟိုက်... ဒုက္ခော။ မွန်းလွဲ ၁ နာရီထိုးဖို့ ရှစ်မိနစ်သာ လိုတော့သည်။ ထိုအခိုက် အဝါရောင် ဟိုင်းလတ်(စ်)ကားကြီးတစ်စီးက သူ့ရှေ့နား

တွင် ကျွဲခနဲ ဘရိတ်အုပ်ထိုးရပ်လိုက်ပြီး -

“ဘယ်ကို သွားမလို့လဲခင်ဗျာ”

“ဆေးရုံကြီး ရေခဲတိုက်နားကိုပါ။

နှစ်ဆယ်နဲ့ ပို့ပေးနိုင်မလားခင်ဗျာ”

သူက မပုံမရဲ မေးလိုက်မိရာ -

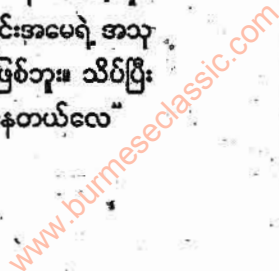
“ကဲ... ကဲ... တက်ပါဆရာ။

ကျွန်တော်ပို့ပေးပါမယ်”

အခုမှ သူ့ခမျာ ရင်အေးသွားရ ရာတော့သည်။ သူသည် အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ စိကရက်ဘူးကို ထုတ်ယူကာ တစ်လိပ်ကို မီးညှို့ပြီး အားပါးတရ ဖွာရွက်လိုက်၏။ ဒရိုင်ဘာဘက်သို့လည်း စီးကရက်ဘူးကို ကမ်းပေးလိုက်၏။

“ဟာ... နေပါစေခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်မသောက်တတ်ပါဘူး။ ဆရာ့ကို ကြည့်ရတာ အတော်ကို ရင်မောနေပုံရတယ်။ သိပ်ပြီးရင်းနှီးတဲ့လူတစ်ယောက်ရဲ့ အသုဘကို လိုက်ပို့ဖို့ အတွက် မမီလိုက်မှာ စိုးရိမ်နေတယ်ထင်တယ်”

“ဟာ... ဟုတ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ ကားနဲ့သာအဆင်မပြေရင် အဲဒီအသုဘကို လိုက်ပို့ဖို့ မိနိုင်မှာမဟုတ်တော့ဘူး။ အရင်းနှီးဆုံးသူငယ်ချင်းအမေရဲ့ အသုဘဆိုတော့ မပို့လို့မဖြစ်ဘူး။ သိပ်ပြီး ဖျက်နာနာရာ ဖြစ်နေတယ်လေ”

“ကားတွေက ငှားလို့မရဘူးလား”

“ဟာ . . . လေးဘီးမာဒေါကားကလေးတွေက နှစ်ဆယ့်ငါးကျပ်လောက် တောင်းတာခင်ဗျ။ ကျွန်တော် အိတ်ထဲမှာလည်း ငွေက နှစ်ဆယ်လောက်ပဲ ကျန်တော့တာ။ ကားကြီးတွေတော့ မကြာခဏ ဖြတ်သွားကြပါရဲ့။ သုံးဆယ်၊ လေးဆယ်လောက် တောင်းမယ်ထင်ပြီး မတားရဲခဲ့၊ မငှားရဲခဲ့ဘူးခင်ဗျ”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား။ ဖြစ်ပုံများကတော့ တယ်ပြီးရယ်စရာကောင်းတာပဲခင်ဗျ။ ကျွန်တော်တို့လို အငှားကားကြီးမောင်းသူတွေကလည်း ကိုယ့်ရဲကားကို အင်မတန်မှ ငှားစေချင်တယ်။ ဈေးဆစ်ချင်တယ်ဆိုရင်လည်း ဆစ်နိုင်သေးတယ်။ တော်ရုံသင့်ရုံ ဈေးရရင် လိုက်ပို့ပေးလိုက်တာချည်းပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ခရီးသည်တွေက ကျွန်တော်တို့လို အငှားကားကြီးမျိုးတွေကိုကျတော့ ဟိတ်ဟန်ကြောင့် လန့်ပြီး မတားရဲ၊ မငှားရဲကြဘူး။ အမှန်ကတချို့ခရီးတွေမှာ ကျွန်တော်တို့လို ကားကြီးတွေ ကားလေးတွေထက် တောင် ဈေးသက်သာသေးတယ်။ အဲဒါကို သူတို့မသိကြရှာဘူး။ ခရီးသည်မရဘဲ အလကားလျှောက်မောင်းနေရမယ့်အစား တော်ရုံသင့်ရုံ ကားခရရင် လိုက်ပို့လိုက်တာက ပိုပြီး အကျိုးရှိတယ်မဟုတ်လား ခင်ဗျာ”

သက်မောင်၏ခေါင်းထဲသို့ အကြံကောင်းတစ်ချက် လက်ခန့် ဝင်လာ၏။ သူတစ်ဖက်သတ်ချစ်နေမိခဲ့သော မမ

မြိုင်၏ မျက်နှာကိုလည်း ကွက်ခနဲ မြင်ယောင်လိုက်မိ၏။ ဒေါက်တာသီတာမြိုင် (ခေါ်) မမမြိုင်။

“ကဲ . . . ရေခဲတိုက်နားကို ရောက်ပါပြီ။ ဆရာလိုက်ပို့ရမယ့် အသုဘကတော့ မိရုံပဲရှိမယ် ထင်တယ်”

အငှားယာဉ်မောင်းက သူ့ကို သတိပေးလိုက်တော့မှ သူသည် ကားတံခါးကို ဆွဲဖွင့်ကာ ကမုန်းကတန်းဆင်းလိုက်၏။

“အေးဗျာ . . . ခင်ဗျားရဲ့ကျေးဇူးပါပဲ။ အသုဘပို့ဖို့အတွက် မိရုံသာမကဘူး။ အတွေးအခေါ်တစ်ခုပါ ပြောင်းလဲသွားပြီး အကြံကောင်းတစ်ချက်ကိုလည်း ရလိုက်သေးသမျှ”

လူတို့သည်
တစ်ခါတစ်ရံ
အခြေအနေတစ်ခုခုကို
အကြောင်းပြုပြီး
အကြံကောင်း
ဉာဏ်ကောင်းများ
ရရှိတတ်ကြ၏။
သို့ရာတွင် ချက်ချင်း
အကောင်အထည်
မဖော်လိုက်မိပါက . . .

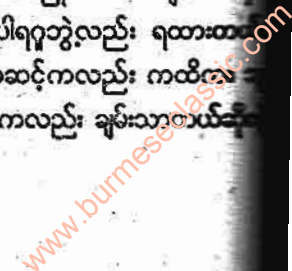
“ဟာ . . . တယ်ဟုတ်ပါလား။ ဘယ်လိုအကြံကောင်းမျိုးလဲ ဆရာ”

“အိုး . . . ဒါကတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စဖြစ်နေလို့ မပြောပါရစေနဲ့တော့။ ခင်ဗျားနဲ့ တွေ့ကြုံသိကျွမ်း ခင်မင်ရတဲ့အတွက် ဝမ်းသာမိပါတယ်။ ရော . . . အဲဒါ ကျွန်တော်ရဲ့ လိပ်စာကတ်ပြားလေး”

“ကျွန်တော်ရဲ့နာမည်ကတော့ အောင်ဖေဝင်းပါဆရာ။ ရေကျော်၊ ဇီဝေလမ်းမှာ နေပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်နှစ်လောက်ကတည်းက ဘွဲ့ရပြီး တက္ကသိုလ်မောင်းနေတဲ့ လမ်းပေါ်က အညာကြလေးတစ်ယောက်ပါ။ နောင်ကိုတွေ့ရင်လည်း ခေါ်ပါဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို သွားခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ”

“အင်း . . . ငါဟာ အချစ်ရောက်မှာ လေးဘီးအငှားကားကလေးတွေကို တားပြီး ငှားစီးဖို့ ကြိုးစားသလို အထင်နဲ့အမြင် ပါစင်အောင် လွဲခဲ့ရဖူးတယ်။ ငါနဲ့ အဆင့်တူ တန်းတူရည်တူ နည်းပြဆရာမလေးဌေးဌေးကို လက်ထပ်ချစ်ရေးဆိုပြီး စကားကမ်းလှမ်းကြည့်တုန်းက တိုက်တစ်လုံး၊ ကားတစ်စီးပိုင်တော့မှ သူ့ကို လာပြောပါတဲ့။ နို့ရင်တော့ အိပ်မက်တောင် မမက်ပေဘူးတဲ့။ အဲဒီလို မောက်မောက်မာမာ ပြန်တာကို ခံခဲ့ရတယ်။

“ငါဟာ မမမြိုင်ကို တစ်ထပ်ထပ် နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်နေမိပါရတာကယ်နဲ့ မမမြိုင်ဟာ ချောမောထူးတယ်။ ပါရဂူဘွဲ့လည်း ရထားတာပဲ။ ရာထူးအဆင့်ကလည်း ကထိကပင်မိဘတွေကလည်း ချမ်းသာတယ်ဆိုတာ

အိမ်ထောင်အရိုက်တွေကို ရွံပြီး ချစ်ရေး ဆိုတဲ့အခါ။ ဟိုင်းလတ်(စ်)အငှားကား ပြန်ကို တားပြီး ငှားမစီးရဲခဲ့သလိုပေါ့။ ထာဝရတော့ မမမြိုင်ဟာ ဟိုင်းခါနီး အမျိုးကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ပြင် ငါ့အပေါ်မှာ ကရုဏာရော စေတနာပါ အပြည့်အဝရှိနေတယ်ဆိုတာ သူ့ရဲ့ ပြောဆိုပြုမူ ဆက်ဆံမှုတွေက အာရိပ် ပြန်ခဲ့ကြတာပဲ။ ငါက သူ့ကို အရိုက်နဲ့ ထန်နေတာကြောင့် အဲဒီအရိပ်တွေကို အကောင်မထင်နိုင်ခဲ့တာကိုး။ ငါသာ ချစ်ခွင့်ပန်ရင် သူ့ဘယ်နည်းနဲ့မှ ငြင်းမှာ မဟုတ်ဘူး။ သက်မောင်တို့ အိုရချည် သေးရဲ့။ ဟေး...ဟေး...တောက်၊ ဒီအတွေးအခေါ်အမုန်နဲ့ အကြံကောင်း ထို ဒီကနေ့ ရေခဲတိုက်သွားဖို့ ဟိုင်း လတ်(စ်)ကားကြီးကို ငှားစီးမှပဲ ရတော့ တယ်။ အင်း...အချိန်တော့ မနှောင်း သေးပါဘူးထင်တယ်။

သို့ကလို တွေးမိသည့်တိုင်းအောင် ချီတဲ့ ချီတဲ့ဖြစ်နေသေးသဖြင့် နောက် ထပ်တစ်လေလောက်ကြာတော့မှ ဆုံး ဖြတ်ချက်တစ်ရပ်ကို ပြတ်ပြတ်သားစွာ ချလိုက်နိုင်တော့သည်။

“ဒီကနေ့ မမမြိုင်ဆီကိုအရောက် သွားမယ်။ ပြီးတော့ ချစ်ခွင့်ပန်မယ်။ သူ့သာ လက်ခံမယ်ဆိုရင် လက်ထပ်ဖို့ အမြန်ဆုံး စီစဉ်ရမယ်”

သူသည် ရေမိုးချိုးပြီး သပ်ရပ် လှပစွာ ဝတ်စားဆင်ယင်ကာ အိမ် အပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာစဉ် -

“စာပါတယ်ခင်ဗျ။ ဆရာဦးသက် မောင်နာမည်နဲ့ မှတ်ပုံတင်စာဖြစ်လို့ လက်မှတ်ထိုးပြီး ယူရပါမယ်”

စာပို့လုလင်၏ အော်သံကြောင့် သူ့ခြေလှမ်းများ တုံ့သွားရသည်။ ဘယ် ကစာပါလိမ့်ဟု သိချင်စိတ်စောစွာဖြင့် ရွေးပြီးပြီးချင်း ဖောက်ဖတ်လိုက်သော အခါ -

ဆရာခင်ဗျား...။

ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။ တစ်ခါက အသုဘပို့ဖို့ ကိစ္စအတွက် စာပေဗိမာန်ကနေ ရေခဲ တိုက်အသွား ဆရာငှားပြီးစီးခဲ့တဲ့ ဟိုင်း လတ်(စ်)အငှားကားမောင်သူ အောင် ဖေဝင်းပါ။ အခုလာမယ့် တနင်္ဂနွေနေ့ မှာ ကျွန်တော် မင်္ဂလာဆောင်တော့ မယ်ဆရာ။ သတို့သမီးကတော့ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်(---)ဌာနမှာ ကထိက အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေတဲ့ ဒေါက်တာသီတာမြိုင် ဖြစ်ပါတယ်။ မမမြိုင်နဲ့ ကျွန်တော် သိကျွမ်းရင်းနှီး ခဲ့ကြတာကတော့ ကြာပါပြီ။ သူ့အိမ် က မော်တော်ကား ပျက်တဲ့အခါတိုင်း ကျွန်တော့်ရဲ့ကားကို ငှားပြီးစီးလေ့ရှိခဲ့ တယ်။ သူ့ကို ကျွန်တော် ချစ်မိခဲ့ပေ မယ့် ချစ်ရေးမဆိုတဲ့အခါက... အဲ... ကျွန်တော့်ကို ရဲဆေးတင်ပေးလိုက်တာ ကတော့ ဆရာ ကျွန်တော့်ရဲ့ကားကို ငှားစီးခဲ့တဲ့နေ့ပါပဲ။ မမမြိုင်နဲ့ ကျွန် တော့်ရဲ့ အနေအထားမှာ ကျွန်တော် ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ခရီးသည်လို သဘောထားပြီး စဉ်းစားမိသွားတယ်။ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ ဟိုင်းလတ်(စ်) အငှားကားကြီး တားပြီး ငှားမစီးရဲတဲ့ ခရီးသည်တစ်ယောက်အနေနဲ့ပေါ့ဆရာ။ အဲဒါကိုလည်း စဉ်းစားမိရော နောက် တစ်နေ့ မမမြိုင်နဲ့ဆုံတဲ့အခါ ရဲရဲဝံ့ဝံ့

ချစ်ခွင့်ပန်လိုက်တော့တယ်။ ကျွန် တော့်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ မေတ္တာဟာ စစ်မှန်လို့လား မသိဘူး ဆရာရေ။ အခြေအနေကတော့ မင်္ဂလာဆောင် ဖိတ်စာဝေတဲ့ အဆင့်အထိ ရောက် သွားပြီလေ။ မမမြိုင်ကလည်း သူ့ဟာ ဆရာနဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့အကြောင်း ပြောပြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် တို့ရဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ကို ဆက်ဆက် ကြွပါလို့ နှစ်ယောက်စလုံးက အနူး အညွတ် ဖိတ်ကြားလိုက်ပါတယ်ဆရာ။ ဒီရက်အတောအတွင်း ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး အရေးပေါ် ခရီးသွား စရာရှိနေလို့ မင်္ဂလာဆောင်ဖိတ်စာကို စာတိုက်ကပဲ မှတ်ပုံတင်စာနဲ့ ပို့လိုက် ရတာကို ခွင့်လွှတ်ပါ။

လေးစားစွာဖြင့်

အောင်ဖေဝင်း

သက်မောင်၏ မျက်စိများ ပြာ ဝေသွား၏။ သူသည် အောင်ဖေဝင်းထံ မှ စာနှင့် မင်္ဂလာဆောင်ဖိတ်စာကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက် မိတယ်။ လူတို့သည် တစ်ခါတစ်ရံ အခြေအနေတစ်ခုခုကို အကြောင်းပြု ပြီး အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်းများ ရရှိတတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ချက်ချင်း အကောင်အထည်မဖော်လိုက်မိပါက ထိုအကြံကောင်းသည် “အကျန် ကောင်း” ဖြစ်သွားရတတ်ပေသည်။

မနုဿကျော်ဝင်း
(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

၁၁၀ နှစ်မောင်မယ် လှတောတစ်ခွင်ဟာသများ

ဦးကောင်းထူး

အချောင်ကြီးရှိသေးတယ်

မတတ်နိုင်သူတွေအတွက်တော့ ဘယ်မီးမီး လေးဆယ်ပြာဆိုတဲ့ ဘတ်စ် ကားဟာ ဘိုးဘိုးအောင်ပဲ။ ဘိုးဘိုး အောင်ကလည်း ရေရေလည်လည် မလိုတယ်။ အစ်မကြီး ဟိုဘက်လှည့် ကျော့ချင်းကပ်ပါ။ ညီမ ဟိုဘက်တိုးပြီး သုံးယောက်တန်းလိုက်လေး။ ဟုတ်ပြီ။ အစ်ကိုတို့ အထဲတို့ပါ။ အထဲမှာ ဘာမှ မရှိပါဘူးဆို အကြီးအကျယ် မစနေပါ တယ်။

“ဘာမှမရှိပါဘူးဆိုတော့ ကျွန်ုပ် တို့ခရီးသည်တွေက ဘာတွေလဲရှင့်”

လူခေါ်တဲ့ ဘိုးဘိုးအောင်ကလေး မကြားချင်ယောင်ဆောင်နေတယ်။

“ဗဟိုဈေး ရောက်လား”

“ရောက်တယ် အဘ၊ တက် . . . တက်၊ အလယ်မှာ အချောင်ကြီးရှိသေး တယ်”

ခရီးသည်ကြီးက ပိုင်ဘုတ်ပေါ် ရောက်အောင်တက်ပြီး အထဲကိုကြည့် လိုက်ရာက -

“မင်းဟာက အချောင်ကြီးရှိသေး တယ်သာ ပြောနေတာ ဘာချောင်တာ လဲကွ။ သောက်ကျိးနည်း ပုရွက်ဆိတ်

လေးဘက်ထောက်သွားရင် ချောင်တာ ကို ပြောတာလား သူငယ်ရဲ့”

ပြောပြောဆိုဆို ပြန်ဆင်သွားတဲ့ အတွက် ချွေးဒီးဒီးကျအောင် ကျပ် တည်းပိတ်လှောင်နေတဲ့ ခရီးသည်တွေ အတွက် ရယ်မောစရာတစ်ခု ရသွား ကြပါတယ်။

□ □ □

ကျွန်းပုံပေသည်

လှတောသားများရဲ့ ပါးစပ်ကသာ ရွှင်တာမဟုတ်ဘူး။ မျက်စိကလည်း လျင်တယ်လေး။ လျင်ရဲ့တင်မဲဟုတ်။ မြင်လည်းမြင်တတ်တယ်။

မြင်ရုံက မျက်နှာထားတင်းတင်း နဲ့ လက်ပေါက်ကတ်တဲ့ စာရေးကြီး အနေနဲ့ တောက်တောက်ပပ ဝတ်စား ထားသူတွေ၊ ငွေရွှင်သူတွေ သူရေက မြတ်သွားတိုင်း ပြုံးပြရင်း ထပြီး ခေါင်း ညွတ်ခါးကုန်းတယ်။

အကြိမ်ပေါင်း များလာတဲ့အခါမှာ လှတောသားကြီးရဲ့ ပါးစပ်ဟာ ပိန်းဥ မစားဘဲ ယားလာတဲ့အတွက် -

“အလိုလေး စာရေးကြီးရယ်။ ထထပြီး ဦးညွတ်ရာ ပြန်ထိုင်ရနဲ့ ပင့်ပန်း

လှပါတယ်။ လိပ်လိုသာ ရင်ဘတ်နဲ့ မြေကြီး တစ်ခါတည်းထိပြီး ဝမ်းလျှာ မှောက်နေလိုက်ပါတော့”

စာရေးကြီး ဘယ်လိုပဲ စိတ်ချိုး ပေမယ့် ဘေးကလူတွေကတော့ ရုတ် တာပဲ။

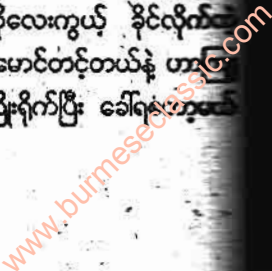
□ □ □

ခိုင်ချက်မှာပြိုင်

သွားနတ်ဆရာ ကံဆိုးချင်တော့ လှတောသားနဲ့မှ ကြုံရလေတယ်။ သူ ကလည်း အဘိုးကြီးရဲ့ သွားမို့ ဆွေးနေ ပြီအထင်နဲ့ ဆေးတစ်လုံးထိုးပြီး နတ် တယ်။ ရခြေမရှိတော့မှ နှစ်လုံးထပ် ထိုးတယ်။ မရဘူး။

ချွေးဒီးဒီးကျနေပေမယ့် ထစ် မလျော့ရဲဘူး။ ထပ်ပြီး ဆေးထိုး ထစ် ပြီးနတ်တယ်။ ခက်ခက်ခဲခဲနတ်တော့မှ သွားက ကျွတ်ထွက်တယ်။ ချက်ချင်း ပါးလုတ်ကျင်းခိုင်းပြီး ဆေးရည်ဆွတ် ထားတဲ့ ဝှမ်းကို သွားအပေါက်မှာ ဆို ပေးမယ်လုပ်တော့ လက်ကာပြပြီး -

“အလိုလေးကွယ် ခိုင်လိုက်စ သွား။ ပန်းပဲမောင်တင်တယ်နဲ့ ဟာကြ လီကို သံကြီးရိုက်ပြီး ခေါ်ရန်ဟာထစ်

ထင်နေတာ

လို့ ပြောတယ်။ ခွမ်းကိုကိုက်
တယ်။ ဆေးခန်းထဲက လူတွေ အူလန်
ဆည်းလန် ရယ်ပေမယ့် သူက ကူခြေ
ကြန့်လေး။

□□□

ကောင်းပုံအကြောင်းရ

အသုဘ ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်
သောအခါ ဘုန်းတော်ကြီးများကို ဆွမ်း
ထပ်လှူဒါန်းပြီး တရားနာသည်။ ချက်
ပြတ်လုပ်ကိုင်သူများသည် ဆွမ်းကျွန်
ဖင်းကျွန်များကို ဝိုင်းဖွဲ့စားသောက်
ကြသည်။ ထိုရက်လည်ဆွမ်းသွတ်
အတွက် ရေတာဝန်ယူရသည့်သူသည်
နောက်ဆုံးကျမှ ချွေးတလုံးလုံးနှင့်
လျှောက်လာပြီး ထမင်းစားသည်။
အသုဘရှင်သည် အများထက်ပင်ပန်း
သော ထိုသူကို သတိပြုမိသည်။ ထို့
ကြောင့် ထိုသူအားရပါးရစားသည်ကို
ကြည့်နူးစွာ ကြည့်နေခဲ့သည်။

ထိုသူထမင်းစားပြီးချိန်တွင် စေတ
နာထားကြောင်း ပေါ်လွင်စေသောလို
ကြောင့် လှမ်းမေးလိုက်၏။

“ထမင်းစားလို့ ဝရဲလား။ ထမင်း
စားလို့ကော ကောင်းရဲ့လား။”

ထိုသူသည် ပြောင်တင်းနေသော
မိန်းမိုက်ကို ငုံ့ကြည့်ပြီး -

“ဝပုံတော့ မပြောနဲ့၊ ငါးဆီပူ
လင်နေမှားသလားမှတ်ရ”

“စားလို့ကော ကောင်းရဲ့လား”

“ထမင်းစားလို့ ကောင်းပုံများ
တော့ ငယ်ထိပ်ကို တင်းပုတ်နဲ့ ထိုး
လိုက်သလား မှတ်ရတယ်။ မေ့သွား
တာပဲ”

ရေသမား၏ ဖြေသံအဆုံးတွင်
တညို့ညို့တုတ်တုတ် ဖြစ်နေခဲ့သော
အသုဘရှင်မှာ အားရပါးရ ရယ်လိုက်
မိလေသည်။ ထိုအဖြေကို ကြားရသူ
တိုင်း ဟန်လုပ်မနေနိုင်၊ ရယ်မောကြ
လေ၏။

□□□

ကောင်းလေစွ လှလေစွ

သျှောင်ဖြူဦးကြီး ပြန်လာသော
အခါ လူကြီးနှစ်ယောက်လည်း လိုက်
ပါလာကြလေ၏။ သုံးလေးလှမ်းရှု လှမ်း
မိသောအခါ ထိုဦးကြီးက သူ့နောက်မှ
ပါလာသူများကို လှမ်းမေး၏။

“မောင်ပုပွားရဲ့အလောင်းကိုမြင်
တော့ မင်းတို့ကော သေချင်စိတ် ပေါ်
မလာဘူးလား”

“ကတ်သီးက ကတ်သတ်ဗျာ”
တစ်ယောက်က ထိတ်လန့်စွာ
ပြော၏။

တစ်ယောက်ကလည်း “ခင်ဗျား
သေပါလား” ဟု အကြံပေး၏။ ထိုသို့
အကြံပေးပြီးမှ -

“ဘာပြုလို့ မတော်မတည့်စကား
တွေ ပြောနေရတာလဲ”

“မင်းတို့ဟာ အတော် နမော်နမဲ့
နိုင်ကြသေးတာပဲ...။ မောင်ပုပွားရဲ့
အလောင်းကို ပြင်ထားလိုက်ကြတာ
မင်းသားကလေးကျနေတာပဲ။ မသာနဲ့
မတူဘဲ နတ်သားလေးနဲ့ တူနေတယ်
ဟော့။ သူ့လိုသာ လှလှလေးပြင်ပေး
မယ်ဆိုရင် မင်းတို့လည်း သေဖို့ကောင်း
ပါတယ်ကွာ”

အတူပါလာသူ နှစ်ယောက်မှာ
ရယ်ရအခက်၊ စိတ်ဆိုးရအခက်နှင့်

ကသိကအောက် ဖြစ်သွားကြလေ၏။

□□□

ကြီးပွားချမ်းသာရေး

ကားတစ်စီး ထိုးဆိုက်လိုက်တိုင်း
ကားဘေးနှစ်ဖက်သို့ ဈေးသည်များ ဝိုင်း
အုံလာကြ၏။ ကြက်သွန်လုံးကြော်၊
ကြက်ကြော်၊ အမဲကြော်၊ ဝက်အူချောင်း၊
ပုန်ပျိုးစုံ၊ ဆီးသီး၊ ပြောင်းဖူး၊ သနပ်ခါး
တုံး၊ ဆီထမင်း၊ ဆေးလိပ်၊ ကွမ်းယာ၊
ပြေပဲ စသည်ဖြင့် ဆူညံစွာ အော်ကြ၏။

ဈေးသည်များမှာ အရွယ်စုံသည်။
ယောက်ျားကြီး မိန်းမကြီးတွေ ယောက်ျား
ပျိုကလေးတွေပင် ပါဝင်၏။ ခရီးသည်
များသည် လိုချင်သောပစ္စည်းကို ကား
ပေါ်မှလှမ်းပြီးဝယ်ကြ၏။ မိန်းမပျိုတစ်စု
မှာမူ ကားပေါ်မှဆင်းကာ သနပ်ခါးတုံး
ရောင်းသော လူငယ်ကို ဝိုင်းအုံနေကြ၏။

တစ်ယောက်တစ်ခွန်း ဈေးဆစ်
သံမှာ ညံ့နေ၏။ တစ်ချက်တစ်ချက်
လည်း ရယ်မောလိုက်ကြသေး၏။ သနပ်
ခါးတုံးတွေကို အမျိုးမျိုးရွေးချယ်ပြီး
အနည်းငယ်သာ ဝယ်ကြသည်။

ထိုမိန်းမပျိုများ ပါဝင်သော ကား
ထွက်သွားလျှင် အသက်ငါးဆယ်ရွယ်
အတွားအိုတစ်ယောက်သည် ဆီးသီးဗန်း
ကို ရွက်လျက် သနပ်ခါးတုံးသည်ထံ
ရောက်လာ၏။ လျှော့သွားသော သနပ်
ခါးတုံးနှင့် ရလိုက်သော ပိုက်ဆံကို စစ်
ဆေး၏။ ပိုက်ဆံအရနည်းငယ်ကြောင့်
အတွားအို မကျေနပ်။

“ငါ့ရောင်းရင် အစိတ်လောက်
ရနိုင်တဲ့ဟာကို နှင်ရောင်းလို့ နှစ်ဆယ်
တည်းရတာ။ နှင်နဲ့ပုံ အပုံနဲ့ဆိုရင်

သျှောင်ကို မီးထွန်းပြီးရာတာတောင်-
မကြီးပွားဘူးဟဲ့ သိလား”

ထိုအခါ သနပ်ခါးတုံးသည်က
“ဘယ်ကြီးပွားမလဲဗျ။ သျှောင်က
မီးထွန်းလို့မှ မရတာဘဲ”

အဘွားအိုမှာ ဆဲဆိုနေသော်
လည်း အခြားဈေးသည်များမှာ တသော
သောနှင့် ရယ်မောနေကြလေသည်။

□□□

ကြိတ်ဆိုင်ရမည်

ကျောက်ပုံစခန်း၏ အနီးအနား
ဝန်းကျင်တွင် ထန်းရည်များ၊ တော
အရက်များ ရတတ်သည်ကို ၎င်းလမ်း
နှင့် ရင်းနှီးသော ခရီးသည်များနှင့် ကား
သမားပါ သိကြ၏။ သို့ရာတွင် တစ်ခါ
တစ်ရံ အပြောအဆို အတိုင်အတန်းရှိ
ပါက အဖမ်းအဆီးများလည်းရှိတတ်၏။

၎င်းကဲ့သို့ အဖမ်းအဆီးခံရပြီးစ
ရက်တစ်ရက်တွင် သားနားသပ်ရပ်စွာ
ဝတ်ထားသော လူတစ်စုသည် နိုင်နာ
ကားသစ်ကလေးတစ်စီးနှင့် ရောက်လာ
ကြကာ ထန်းရည်စုံစမ်းကြသည်။ သူတို့
သွင်ပြင်ကိုကြည့်ပြီး လူကြီးတွေထင်
သည့်အတွက် မည်သူကမျှ လမ်းမပြ
ကြပေ။

နောက်ဆုံးတွင် နေကာမျက်မှန်
အကောင်းစားတပ်ထားသော လူငယ်
တစ်ယောက်သည် အမဲကြော်ရောင်း
သော လူကြီးတစ်ယောက်၏ဘေးသို့
ချဉ်းကပ်လာပြီးလျှင် -

“ကျွန်တော်တို့ လူကြီးတွေ
မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ရန်ကုန်က ဧည့်သည်
တွေကို ထန်းရည်တိုက်ချင်လို့ပါ”

“တစ်မြန်နေ့က အဖမ်းခံရတာနဲ့
ရောင်းတဲ့လူ မရှိတော့ဘူး ဆရာလေး”

“ကျွန်တော်တို့ လူကြီးတွေမဟုတ်
ပါဘူးဗျာ”

“သိပါတယ်၊ မရောင်းကြလို့ပါ”

“မရောင်းဘူးသာဆိုတယ် ဦးလေး
ပါးစပ်က နံသလိုလိုပါကလား”

“ချွေးက ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

“ပိုက်ဆံပိုပေးပါ့မယ်ဗျာ။ တစ်
မြူလောက်ရရင် တော်ပါပြီ”

“ဟိုဘက်ကုန်းမှာ ရိုမလားမသိ
ဘူး ဆရာလေး။ ဒီနားတော့ မရှိဘူးဗျ”

လူငယ်သည် ဈေးသည်ကြီးလှမ်း
မျှော်ကြည့်သော တံတားဟိုဘက်သို့
သွားရန် ကားပေါ်သို့ ပြန်တက်သွား
လေ၏။ လူငယ်ရှိစဉ်က ခပ်ဝေးဝေးသို့
ခွာပြီးနေခဲ့သူများသည် လူငယ်ထွက်
သွားမှ စုရုံးလာကာ စုံစမ်းကြ၏။

ဈေးသည်ကြီးက ဇာတ်စုံခင်ပြု
ပြီးနောက် ကြုံးဝါးလိုက်ပုံမှာ -

“ကျောက်ပုံသားကို ဒီလိုညှစ်လို့
ဘယ်ရမလဲကွ။ လမ်းကြိတ်စက်နဲ့ကြိတ်
ပြီး ညှစ်ရင်တောင် သံတုံးကြီးငိုသွားရ
မယ်...ဟင်”ဟု ဖြစ်၏။

ဈေးသည်များမှာ ဝါးခနဲ ရယ်
မောလိုက်ကြလေသည်။

□□□

စိန်ဟင်း၊ စိန်ထမင်း

ဤစခန်းတွင် ခရီးသည်တင်ကား
များ၊ ကုန်တင်ကားများသာ ရပ်နားခြင်း
မဟုတ်ချေ။ နွားလှည်းများလည်း ဝင်
ရောက်ရပ်နားတတ်သည်။ သို့ရာတွင်

တောဖြစ်သော်လည်း နွားလှည်း
နည်းသည်။ နွားလှည်းမှလူများ ထွက်
ဖက်ရည်သောက်တတ်သော်လည်း စား
စားသူ မရှိသလောက်ပင်။

တစ်ခါ၌ လှည်းသမားသုံးယောက်
သည် ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့သို့
ရောက်ပြီး ထမင်းစားကြ၏။ ထမင်း
ပြီး၍ ကျသင့်ငွေကိုမေးရာ တစ်ခါ
ငါးကျပ်ဟု ဆိုသည်။

“များလှချေကလား”

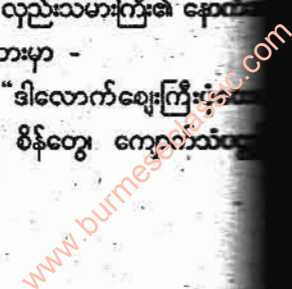
“မများပါဘူးရှင်။ ထမင်းစား
သုံးကျပ်၊ လိုက်ပွဲက တစ်ပွဲငါးမူ၊
ပေါင်း လိုက်ပွဲ ၁၂ ပွဲပါ။ ဟင်
ပန်းကန်ဖိုးမယူဘဲ ထားပါသေးတာ
ထမင်းသည်ကလေးက သား
ချေငွေစွာ ရှင်းပြသည်။ အိတ်ထဲထဲ
နိုက်နေသော လှည်းသမားကြီးက
မဝင်ပေ။ များသည်။ ဈေးကြီးသည်
ပင် ထင်နေသည့်အတွက် -

“ကလေးမရယ် . . . မင့်
ကလေးကတော့ ဗေလုဝနတ်စောင်
လို သာယာပေါ့ကွယ်။ မင့်ထမင်း
ကတော့ ဆန်နဲ့ သားငါး၊ အသီးအနှံ
ဟုတ်မယ်မထင်ပါဘူးကွယ်”

လှည်းသမားကြီး၏ စကား
မည်ကဲ့သို့ ဖြေရှင်းရမည်မသိ
ကြောင့် ထမင်းသည်ကလေးမှာ
ဟနေရရာ၏။ ထိုနောက် လှည်း
ကြီး၏ နောက်ဆက်တွဲစကားကို
ရမှ ရယ်မောနိုင်လေ၏။

လှည်းသမားကြီး၏ နောက်ဆုံး
တွဲစကားမှာ -

“ဒါလောက်ဈေးကြီးပုံသေ
တော့ စိန်တွေ၊ ကျောက်သံတွေ

တွေကို ချက်ထားတာထင်ပါကွယ်”ဟု ဖြစ်လေ၏။

□□□

ခူးရင်းသီးရယ် ချစ်လို့ပါ

ဆီထမင်းသည်ကလေးကလည်း ပေါချာချာ ထမင်းဆိုင်မှ အလုပ်သမား ကြီးကလည်း ပေါတောတောမို့ ဆိုင်နီး နားချင်းများက သူတို့ချင်း နီးစပ်စေလို သော စေတနာဖြင့် မထိတထိ နောက် ပြောင်ကြသည်။

ဆီထမင်းသည်ကလေးမှာ ခပ်ပေါ ပေါဖြစ်သော်လည်း အလုပ်သမား၏ နှုတ်ခမ်းနှင့် မေးစေတွင် ထိုးထိုးထောင် ထောင်ပေါက်နေသော အမွှေးများကို သတိပြုမိသည်။ ထို့ကြောင့် မဲ့ခွဲပြီး

“သူ့ကို လင်လုပ်မယ့်အတူတူ ခူးရင်းသီးပေါ် မျက်နှာအပ်ပြီး မှောက် လျက်လုံလိုက်တာကမှ တော်လိမ့်ဦး မယ်”

ဆိုင်နီးနားချင်းများမှာ “ဒီလိုတော့ လည်း နင်က ပြောတတ်သားပဲ” ခိုကာ အားရပါးရ ရယ်မောနေကြလေ၏။

□□□

ပျော့ပုံအိပုံက

ယနေ့ . . . ဤစခန်းမှ အစား အသောက်ဆိုင်များ ရတနာပုံဆိုက် သောနေ့ ဖြစ်သည်။ အတက်ကားရော အဆင်းကားပါ များပြားသည်။ ထမင်း စားသူ လက်ဖက်ရည်သောက်သူလည်း များပြားသည်။ ထမင်းဆိုင်တိုင်းလိုလို ပင် ထမင်းဟင်း နှစ်ခါပြန်ချက်ကြရာ ညနေ ၅ နာရီခန့်တွင် အားလုံးလက်

မြှောက်ကာ ဆိုင်ပိတ်ကြတော့သည်။ “ဆန်ရှိပေမယ့် အသားငါး မပြည့် ခုံဘူး”

“လူတွေ ပင်ပန်းလှပြီ တောရော ပေါ့”

သို့ရာတွင် လောဘကြီးသော ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ မပိတ်သေးဘဲ ဖြစ် သလို ကြံဖန်ချက်ပြုတ်နေသည့်။ ထို အချိန်တွင် ဘုံရာမူးကားနှစ်စီး ရောက် လာသည်။ လူတစ်ရာခန့်ရှိရာ တစ်ဆိုင် တည်းသာ ကျန်တော့သော ထမင်းဆိုင် မှာ ရှိနှင့်သော ထမင်းဟင်းနှင့် မလုံ လောက်သည့်အတွက် အပြေးအလွှား ချက်ပြုတ်ရလေသည်။

“မကျက်သေးဘူးလားဗျို့ ဆာလု ခြီ”

“မြန်မြန်လုပ်ပါတော့”

စားပြီးသူများ ထွက်သွားကြသည်။ ထမင်းမစားရသေးသူများ အော်နေကြ သည်။ ဆိုင်ရှင်အင်္ဂါကြီးမှာ ဟင်းအိုး ကို ပြေးဖွင့်ပြီး ဟင်းအိုးကို စမ်းသပ် ကြည့်၏။

“ဝက်သားဟင်းပဲရှိတယ်၊ အားနာ စရာကောင်းနေပြီ”

“ဝက်ဝက်များ၊ ချပါ”

“ဟင်းမနူးသေးလို့ ခဏစောင့် ပါဦး”

“ရေဆူနေပြီမဟုတ်လား၊ အနံ့ တောင်ထွက်နေပြီပဲ၊ လုပ်ပါတော့”

ထမင်းသည်ကြီးမှာ ဤမျှ ပူဆာ လွန်းသောသူများကို စိတ်မရည်တော့ သဖြင့် -

“အခုအတိုင်းသာ ထည့်ပေးရရင် တော့ ဖွဲ့လို့မရ ကိုက်လို့မရနဲ့ ဝက်သား

ဟင်းစစ်စစ်က ကားတာယာတုံးဟင်း ဖြစ်နေမှာ သေချာတယ်ရှင်”

ဟု ကုန်ပြီးအော်လိုက်ရာ ထမင်း ဆာနေသူများမှာ ဝေါခနဲ ရယ်မိကြ လေ၏။

□□□

ဖရုံစေ့လှော်

ကွမ်းယာ၊ ဆေးလိပ်ကို ထမင်း ဆိုင်ဘေးတွင် ကပ်ပြီးရောင်းချနေသော ဆိုင်ရှင်ကတော်သည် ဆိုင်အတွက် လိုအပ်သောပစ္စည်းများ ဝယ်ယူပြီး ငြိမ့် ပြန်လာ၏။ ဆိုင်တွင်ကျန်ခဲ့သော ယောက်ျားသည် ပစ္စည်းများကို တစ်မျိုး စီကောက်ယူပြီး ဆိုင်ပေါ်တင်ရာ အထုပ် တစ်ခုကို မြှောက်ပြပြီးမေး၏။

“အဲဒါက ဘာလဲဟေ့”

“ဖရုံစေ့လှော်လေ။ တော်ပဲ သေ သေချာချာ မှာလိုက်လို့ ရှာပြီးဝယ်လာ တာ”

ဆိုင်ရှင်ယောက်ျားသည် တစ်ထုပ် ကိုဖောက်ကာ သုံးလေးစေ့ဖောက်ကာ စားကြည့်၏။ စားပြီးလျှင် ဆေးလိပ်ရွေး နေသည့် ဈေးဝယ်များအားလှမ်းပေး၏။

“ဖရုံစေ့လှော်တဲ့ဗျာ၊ ကြည့်ကြ စမ်းပါဦး။ မည်းခြစ်နေတာပဲ။ ဆိတ်ချေ တုံးကို ထုရိုက်ပြီး လှော်ထားတာကမှ သူ့ထက် ကျက်သရေရှိဦးမယ်”

ဈေးဝယ်များမှာ နောက်ဆုတ် သွားပြီး “ခင်ဗျားပဲ စားပါ၊ ကျွန်တို့ မစားပါရစေနဲ့”ဟုပြောကာ ရယ်မော ငြင်းဆန်နေကြလေ၏။

ဦးကောင်းထူး

သာသနာ့အာဇာနည် အရှင်ဦးဝိစာရ

နှင့်

အာဇာနည်စိတ်ဓာတ်

ကိုမောင်သန်းဝင်း

ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ အနောက်တောင်ထောင့် ဦးဝိစာရလမ်းနှင့် အလုံလမ်းဆုံ အလယ်ဗဟိုနေရာတွင် ဦးဝိစာရအပိုင်းရှိသည်။ ဦးဝိစာရအထိမ်းအမှတ် ကျောက်တိုင် နှင့် ဦးဝိစာရကြေး ရုပ်တည်ထား၍ ဦးဝိစာရအပိုင်းဟု အမှတ် သညာပြုကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှေးမြန်မာဘုရင် ကေရင်မင်းတို့ လက်ထက်အခါက ထီးခေတင်း၊ နန်းရန်အဖြစ် တည်ထောင်ခဲ့သော ဥဇ္ဇေနိပြည် နောင်အခါတွင် သဗ္ဗာဏတီပြည်ကို အစွဲပြု၍ သဗ္ဗာဏတီ မည်သော ချင်းတွင်းမြစ်ကမ်းခြေတွင် အစဉ်အဆက် ဗြိစာ၊ ရွာစားများခန့်၍ အုပ်ချုပ်ခဲ့သော မုံရွာခရိုင် ချောင်းဦးမြို့ အပိုင်(ယခင် အမြင့်မြို့အပိုင်) အမြင့်တောင်ဘက် အနိမ့်ကိုး ရွာ အပါအဝင်ဖြစ်သော ကမ်းနိမ့်ရွာတွင် ဥပသကာဂုဏ်နှင့် ကုံလုံပြည့်စုံသော ခမည်းတော်ကျောင်းဒါယိကာကြီး ဦးပြား မယ်တော် ကျောင်းအမကြီး ဒေါ်လှလတ်တို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၀ ပြည့်နှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလပြည့်ကျော် ၉ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူး နေ့တွင် ဦးဝိစာရလောင်းလျာ မောင်လှကျော်ကို ဖွားမြင်ခဲ့ သည်။ ဒုတိယမြောက်သားဖြစ်သည်။ အစ်မမှာ မဖွားသိုက်၊ ညီမှာ မောင်သာပုံတို့ဖြစ်ကြသည်။

ဦးဝိစာရလောင်းလျာ မောင်လှကျော်အား ငယ်စဉ်က အင်းနားရွာဆရာတော် အရှင်စန္ဒိမာကျောင်းတွင် ဗညာသင်

ရန် အပ်နှံထားသည်။ ၁၂ နှစ်သားအရွယ်တွင် သာမဏေ ပြုသည်။ ဘွဲ့တော်မှာ ဗုဒ္ဓဟူးသားဖြစ်၍ ရှင်ဝိစာရဖြစ်သည်။

ရှင်ဝိစာရသည် မှတ်ဉာဏ်ကောင်း၍ သွက်လက်ချစ် ချာသည်။ သို့ဖြင့် ဆရာတော်ဦးစန္ဒိမာက အချစ်ပိုခဲ့သည်။ သာမဏေအဖြစ် လေးဝါအထိနေပြီးမှ ရှင်လိင်ပြန်ကာ ဇီဝ များနှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့သည်။ ရှင်လှထွက်ပြီး လူပျိုသော် အရွယ်ရောက်လာ၍ ရပ်ရေးရွာရေးကို အားတက်သဘော လုပ်ဆောင်သည်။ သို့ဖြင့် ကာလသားခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

အသက် ၁၈ နှစ်အရွယ်တွင် မိဘများက မောင် ကျော်အား မမယ်ဉာဏ်နှင့် အိမ်ထောင်ပြုပေးသည်။ ရှေး ရန်အမည်ရ သမီးတစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့သည်။ သို့သော် အကြာ ယောက္ခမတို့၏ နိုင်ထက်စီးနင်း နိမ့်ချဆက်ဆံမှု မခံရနိုင်သဖြင့် အိမ်ထောင်ရေးပဋိပက္ခဖြစ်သည်။ ဇနီး သမယ်ဉာဏ်အားခေါ်ယူ၍ တသီးတခြားနေရန်ပြောရာ ဇနီး ကမလိုက်သဖြင့် တစ်ယောက်တည်း နေအိမ်ကဆင်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် မောင်လှကျော်သည် ၎င်း၏ အလျောက် တစ်ရွာတည်းနေသူ မသေးမြင်နှင့် ဒုတိယအိမ် ထောင်ထူထောင်သည်။ ဒုတိယဇနီး မသေးမြင်နှင့် ဇနီး သမီး မနွယ်ကို ထပ်မံရရှိခဲ့သည်။

ကိုးကွယ်သည် အိမ်ထောင်နှစ်ဆက်ခြင် ထူး

www.burmeseclassic.com

ဇာတ်ခုံတွင် လောကဓံတရားအဖုံဖုံကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ လောကုတ္တရာအခြေခံရှိသူတစ်ယောက်ဖြစ်၍ စိတ်သက်သာရာ သက်သာကြောင်းအဖြစ် ဆားလင်းကြီးပြီး တင့်တောင်းတောရကျောင်းတွင် သုံးလကြာမျှ အေးချမ်းစွာ အဓိပ္ပာန်ပြု ဥပုသ်ရက်ရည် စောင့်ထိန်းဆောက်တည်ကာ ဘာဝနာပွားများအားထုတ်နေစဉ် ကြီးစွာသော သတိသံဝေဂဖြစ်ကာ လူလောက၊ လူ့ဘဝကြီးကို ငြီးငွေ့လျက် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်လိုသောဆန္ဒ လွန်စွာပြင်းပြခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် မိဘများနှင့် ဝန်းရံသည့်အား ခွင့်တောင်းခံပန်ကြားကာ အသက် ၂၃ နှစ်အရွယ်တွင် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်မှာ ဘုံပျံဆရာတော် အရှင်အာဒိစ္စဖြစ်သည်။ ဘွဲ့တော်မှာ သာမဏေဘဝက ဘွဲ့အတိုင်း ဦးဝိစာရပင် ဖြစ်သည်။

ဦးဝိစာရသည် ရဟန်းဘဝရောက်ပြီး မန်ကျည်းဖုတ်ရွာ ဆရာတော်ဦးရာဇိန်ထံတွင် ရှေးဦးစွာ သဒ္ဓါကျမ်းကျွတ်လွတ်ပြီးမြောက်အောင် သင်ယူခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ပျဉ်းမားကဲဦးတိုက်ဆရာတော် ဦးကုသလ္လ၏ ခြေတော်ရင်းတွင် ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဇီကာ စသော ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်တို့ကို သင်ယူပြီး ချောင်းဦးပထမရွှေတောင် ဆရာတော်ဘုရားထံ၌ နှစ်ဝါတိုင်တိုင် ပိနည်းသိက္ခာတော်များကို ထူးထူးကဲကဲ ထပ်မံသင်ယူလိုက်နာခဲ့ပြန်သည်။

ထိုနောက်တွင်မှ မန္တလေး ရွှေရေးဆောင်တိုက် ဆရာတော်ဘုရားထံတော်တွင်လည်းကောင်း၊ ပခုက္ကူမြို့မဟာဝိသုတာရာမတိုက် ဆရာတော်ဘုရားထံတွင်လည်းကောင်း ဆက်လက်၍ လောကုတ္တရာစာပေများကို လေ့လာလိုက်စားရင်း တစ်ဖက်မှ စာသင်သားသံယာတို့အား စာပေပိဋကတ်များကို ပို့ချသင်ကြားပေးခဲ့သည်။

မန္တလေး ရွှေရေးဆောင်တိုက်တွင် သီတင်းသုံးနေခိုက် ၁၂၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် သာသနာ့ဆူးပြောင့်ခလုတ် ဖြစ်သော အန္တရာယ်များကို ကိုယ်တော်တိုင် ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသဖြင့် ဦးဝိစာရကိုယ်တော်အား အမျိုးသားစိတ်ဓာတ် ရင့်သန်ပွားများစေသော အရေးအခင်းကြီးတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၁ ရက်နေ့မှ ၁၃

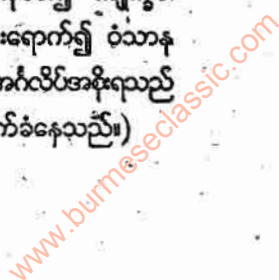
ရက်နေ့တိုင် ကျင်းပပြုဖြစ်သော မန္တလေးအိမ်တော်ရာ ဘုရားပွဲသည် စည်ကားလှသည်။ ဘုရားပွဲတော်ရက်အတွင်း တစ်ညတွင် အင်္ဂလိပ်မျက်နှာပြု မန္တလေးရာဇဝတ်ဝန် မစ္စတာစတီးဝပ်ဆိုသူသည် နောက်လိုက်နောက်ပါ ပုလိပ်(ရဲ)များ ခြံရံလျက် ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်သို့ ဖိနပ်ခြေနင်းများစီး၍ တက်ရာမှ လှုပ်ရှားဆုပွက်ကာ အရေးအခင်းဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဦးဝိစာရကိုယ်တော်သည် သာသနာတော်၏အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်ကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်နိုင်ရေးအတွက် အမျိုးသားစိတ်ဓာတ်ဖြင့် နိုင်ငံရေးကိစ္စရပ်များကို စိတ်ဝင်စားလာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဦးဝိစာရသည် မန္တလေးရွှေရေးဆောင်တိုက်မှ ပခုက္ကူ မဟာဝိသုတာရာမတိုက်သို့ ရွှေပြောင်းသီ တင်းသုံးနေထိုင်တော်မူသည်။

ဦးဝိစာရသည် ၁၂၇၂ ခုနှစ်ခန့်တွင် မလိင်၊ ပန်းအိုင်နယ်တွင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရက မြေ သမာဓိကြေးအခွန်တော်သစ်ကို မတရားသဖြင့် စတင်ကြီးကြပ် ကောက်ခံမှုနှင့် ပတ်သက်သော တရားကို ဟောတော်မူရာ အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၁၂၄(က)၊ ၁၀၈ အရ ဦးဝိစာရနှင့် ဦးပုညကိုယ်တော်နှစ်ပါးအား ထောင်ဒဏ် ၆ လစီ အပြစ်ပေးခဲ့သည်။

၁၂၇၅ ခုနှစ်ဆန်းတွင် ဦးဝိစာရသည် ပခုက္ကူမြို့မှ ရန်ကုန်သို့ ကြွရောက်တော်မူပြီး ကြည့်မြင်တိုင် ဝေဠုဝန်တိုက်တွင် သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူသည်။ ထိုကျောင်းတွင် စာသင်သား တပည့်သံယာတို့အား စာပေပို့ချရင်း တစ်ဖက်မှ သံယာသာမဂ္ဂိအဖွဲ့ကြီး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များကို ထက်သန်တက်ကြွစွာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်သည်။

ထိုစဉ် ဆရာတော်ဦးဥတ္တမကိုယ်တော်ကြီးသည် ဦးဝိစာရ၏ သွက်လက်ချက်ချာသော ဥပမိရုပ်၊ ထက်မြက်သော စိတ်ဓာတ်၊ ပရိသတ်ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်းရှိသည့် အဟောအပြောကို နှစ်သက်တော်မူသဖြင့် လက်တွဲခေါ်ယူခဲ့သည်။ ဦးဥတ္တမကိုယ်တော်ကြီးသည် ဦးဝိစာရကိုခေါ်၍ ကျိုက္ခမိမြိတ်၊ ထားဝယ်၊ တနင်္သာရီနယ်သို့ သွားရောက်၍ ဝံသာနတရားလှည့်လည်ဟောသည်။ (ထိုစဉ်က အင်္ဂလိပ်အစိုးရသည် ဆား(ချက်)ခွန် မတရားစည်းကြပ်ကောက်ခံနေသည်။)

ဦးဝိစာရသည် သံယာအဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ လက်မှတ်ရ ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ် ကျော်အပါး ၂၀၀ တို့အနက် တစ်ပါး အပါအဝင်ဖြစ်သဖြင့် တရားနာပရိသတ်များက ကြိုက်နှစ်သက် ကြသည်။ အဟောအပြောလည်း ကောင်း၍ဖြစ်သည်။

ဦးဝိစာရသည် ဆရာတော်ဦးဥက္ကမ အဆက်အသွယ် ဖြင့် ၁၂၀၆ ခုနှစ်၊ ၁၉၂၂ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယပြည် ဗုဒ္ဓဂယာ မြို့၌ကျင်းပသော ပြည်လုံးကျွတ် ကွန်ဂရက်အသင်းကြီး ညီလာခံသို့ တက်ရောက်ဖြစ်သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ကာလ ကတ္တာမြို့သို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးနေထိုင်ပြီး ပါဠိ သက္ကတ၊ ဟိန္ဒူစာပေများ လေ့လာဆည်းပူးခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေးဗဟုသုတ များကိုလည်း ရှာဖွေလေ့လာခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် နှစ်ဝါတိုင်တိုင် အိန္ဒိယပြည်၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်ပြီးနောက် စစ်တကောင်းမှ တစ်ဆင့် ရခိုင်ပြည်သို့ လှည့်လည်တရားဟောပြောပြီး သကာလ မြန်မာပြည်သို့ ပြန်လည်ကြွရောက်တော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်ဦးဝိစာရသည် မြန်မာပြည်သို့ ပြန်လည်ကြွ ရောက်ခဲ့ပြီး အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ မနားမနေသွားရောက် ပြီး ဝံသာနုတရားများကို မနားမနေဟောခဲ့သည်။ ဆရာတော် ဦးဝိစာရသည် ဝံသာနုပုဂ္ဂိုလ်ကျော် ဖြစ်လာသောအခါ တွင်ကား အင်္ဂလိပ်အစိုးရက မြန်မာပြည်နိုင်ငံရေး (လူဆိုး) စာရင်းဝင် နံပါတ် ၄၄ အဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ခြင်းအမူပြုကြ လေတော့၏။

(အင်္ဂလိပ်စံထောက်မှတ်တမ်းတွင် ဦးဝိစာရ၏ ဥပမိ ရုပ်နှင့် ကိုယ်ရေးအချက်အလက်များကို ဖော်ပြမှတ်တမ်းပြု ထားသည်မှာ "မုံရွာဦးဝိစာရ၊ အဖဦးပြာ၊ အမိဒေါ်လင်း၊ အရပ် ၅ ပေ ၈ လက်မခန့်ဖြင့်သည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ် ထည် တုတ်ခိုင်သန်စွမ်းသည်။ နဖူးကျယ်သည်။ ချက်ခုံး သာမန် ဖြစ်သည်။ သို့သော် မျက်လုံးကြည်လင်ကောင်းမွန် သည်။ နှာတံပေါ်၌ ပါးစပ်ကျယ်သည်။ သွားများညီညာသော် လည်း ကွမ်းစားလွန်း၍ ညိုညစ်သည်။ လက်ချောင်းကလေး များ သေးသွယ်သည်။ အသာညီ၍ မှတ်ဆိတ်ကျင့်စွယ်မရှိ၊ ကိုယ်တွင် ထင်ရှားသောအမှတ်အသားများ မှတ်စေ့ခန့် အရွယ်ရှိ အမာရွတ်တစ်ခု လက်ဖျာလက်မောင်းတွင် ရှိသည်။ စကားပြောလျှင် မျက်မှောင်ကုတ်၍ ကျယ်ကျယ်ပြောသည်။

အသံကြည်လင်စူးရှသည်။ ထိုမျှပကသေး။ ဦးဝိစာရ၏ (ဇေ နောက်၊ ဘေး) အနေအထားအမျိုးမျိုးကိုလည်း ဓာတ်ပုံရိုက် ယူထားကြသည်။

ဦးဝိစာရသည် တရားဟောရာတွင် ရဲရင့်ပြတ်သား ပွင့်လင်းသည်။ အသံဩဇာနှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်။ တရား နာပရိသတ်၏အာရုံကို သိမ်းကျုံးဆွဲဆောင်နိုင်သည်။ ထို့ပြင် နှစ်လိုကြည်ညိုဖွယ်ရာ ရဟန်းတော်တို့၏ ဣန္ဒြေသိက္ခာ တော်နှင့် ပြည့်စုံညီညွတ်ရန် တည်ငြိမ်သိမ်မွေ့စွာ နေထိုင် တတ်သဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမများ၏ ကြည်ညိုလေးစားခြင်း ကို အထူးခံယူရရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဦးဝိစာရအား ဝံသာနုနှစ်ပတ်လည် အစည်းအဝေးများသို့လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိစာပြန်ပွဲများ ဘုရားပွဲများသို့လည်းကောင်း၊ တရားဟောပြောရန် ပင့်ဖိတ်သူ ပေါများလှသည်။ ဤသို့ဖြင့် အရှင်ဦးဝိစာရသည် အနယ် နယ်အရပ်ရပ်သို့ ဝါတွင်းသုံးလမှအပ မရပ်မနားကြွရောက်၍ တရား ဟောပြောရသည်။ တရားဟောပြောထွက်တိုင်းလည်း ပုလိပ်စုံထောက်တို့က နောက်မှ တကောက်ကောက်လိုက် ကြသည်။

ထို့နောက် ၁၂၀၈ ခု၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁ ရက်၊ ၁၉၂၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂၂ ရက်နေ့

သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်းတော်တို့အား
သာမန်လူပုဂ္ဂိုလ်များက
မသုံးစွဲထိုက်သော
“မောင်မင်း နာခံရမည်” ဟူသော
အလွန်တရာ ရိုင်းစိုင်း
စော်ကားရာရောက်သည့်
အသုံးအနှုန်းဝေါဟာရကြောင့်

ထက်ပံတန်းမြို့နယ်၊ သာရဝေါတိုက်နယ်၊ စနေညောင်ကုန်း
ရွာတွင် တိုက်နယ်ခံ ဝံသာနုအသင်းများ အစည်းအဝေးကျင်း
ပရန် ဖော်သလင်းလအတွင်းမှစ၍ ဓမ္မကထိကဆရာတော်
အရှင်ဦးဝိစာရအား ကြိုတင်ဖိတ်ကြားပြီးဖြစ်သည်။ ဤတွင်
သာယာဝတီ စကြိုတ်အရေးပိုင်က အိန္ဒိယရာဇသတ် ဥပဒေ
ပုဒ်မ-၁၄၄ အရ သာယာဝတီ စီရင်စုနယ်မြေအတွင်း သီတင်း
ကျွတ်လဆန်း ၁ ရက်နေ့မှအစပြု၍ တန်ဆောင်မုန်းလကုန်
အထိ လူစုဝေးခြင်း၊ အစည်းအဝေးများ ကျင်းပခြင်းမပြုရဟု
သတ်မှတ်၍ အမိန့်ဆင့်ဆို တားမြစ်သည်။

ဤသို့ အနောင်အယုတ်အဟန့်အတားပြုလာသဖြင့်
စီစဉ်ထားပြီးဖြစ်သော အစည်းအဝေးကို ရက်ရွှေရေး၊ မရွှေ
ရေး ပြဿနာပေါ်သည်။ အရှင်ဦးဝိစာရက “ကိုယ့်အလုပ်
ကိုယ်လိုက်ကြပါ” ဟု မိန့်ဆိုသဖြင့် အစီအစဉ်အတိုင်း အစည်း
အဝေးကျင်းပရန် စီစဉ်ချိန်တွင် အရှင်ဦးဝိစာရထံ အမိန့်စာ
ရောက်လာသည်။

အမိန့်စာမှာ (ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးပုဒ်မ-၁၄၄ အရ
အဆောတလျင်အမိန့်) လက်ပံတန်းမြို့ ဘုန်းကြီး (မုံရွာ)
ဦးဝိစာရသီစေရန် ဆင့်ဆိုလိုက်သည်မှာ “မောင်မင်းနှင့်တကွ
ဝံသာနုအသင်းသူ အသင်းသားများနှင့် သံဃာသာမဂ္ဂိကြီး
အချို့သည် အသင်းအစည်းအဝေး စုရုံးခြင်းပြုပြီး အစိုးရမင်း
တို့အား အကြည်ညိုပျက်အောင် တရားဟောပြီး လှုံ့ဆော်

အဝတ်မပါ ကိုယ်ဝလာတည်းနေ၍
ဆွမ်းမစားဘဲနေခဲ့သော ရက်ပေါင်းမှာ ၄၀
ကျော်မျှ ရောက်ရှိလာသည်။ အစာမစားဘဲ
ရက်ပေါင်းများစွာကြာခဲ့သည့်အတွက်
ဆရာတော်ဦးဝိစာရသမျှ
ဂုန်နီအိပ်ရာပေါ်တွင် ဗုန်းဗုန်းလဲလျက်
မိုန်းစက်နေရှာတော်မူသည်။

ခြင်းပြုလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်ယုံကြည်သဖြင့် လူစုဝေးခြင်း၊ တရား
ဟောခြင်းမပြုလုပ်ရ။ အစည်းအဝေးတစ်ခုတစ်ရာ၌ မောင်မင်း
ပါဝင်တက်ရောက်ခြင်း မရှိစေရ။ နယ်ပိုင်ဝန်ထောက်မင်း၊
ပထမတန်း ရာဇဝတ်တရားသူကြီး၊ သာယာဝတီမြို့ (ရက်စွဲ
၂၁-၁၀-၂၆) ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ အမိန့်စာတွင် သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်း
တော်တို့အား သာမန်လူပုဂ္ဂိုလ်များက မသုံးစွဲထိုက်သော
“မောင်မင်းနာခံရမည်” ဟူသော အလွန်တရာ ရိုင်းဆိုင်းဖော်
ကားရာရောက်သည့် အသုံးအနှုန်းဝေါဟာရကြောင့် ပုဒ်မ-
၁၄၄ အမိန့်ကို ဖိဆန်ကာ စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း အစည်း
အဝေးကိုကျင်းပသည်။ ဆရာတော်ဦးဝိစာရ တရားဟောသည်။

“သာသနာတော်ကြီး၏ ဘေးရန်အတန်တန်တို့သည်
မခံမရပ်နိုင် လောက်အောင်ပင် ငြိုငြင်စရာအကြောင်းများ
ဆက်ကာဆက်ကာ ပေါ်ပေါက်နေကြောင်း၊ မိစ္ဆာလူမျိုးဆို
သည်မှာ ဘုရားမရှိ တရားမသိ။ သံဃာကို ရိုသေရမှန်း
မသိသူတို့ကို ခေါ်ထိုက်ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီး ထွန်း
ကားစည်ပင်ခဲ့သော မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးသည် သာသနာ
ဒါယကာ မြန်မာမင်းဆက် တိမ်ကောပပျောက်ပြီးသည့်အခါ
မှစ၍ နိုင်ငံရပ်ခြားတိုင်းတစ်ပါးမှ ဘာသာမတူ လူမျိုးကွဲပြား
မျက်နှာဖြူ အင်္ဂလိပ်မိစ္ဆာလူမျိုးများက လက်နက်အားကိုး
စစ်တိုက်သိမ်းယူ၍ အနိုင်အထက် အဓမ္မလွှာရောက်အုပ်ချုပ်
မင်းလုပ်သည့်အချိန်မှစ၍ အမျိုး ဘာသာ၊ သာသနာ၊ ပညာ
လေးရပ်တို့သည် တစ်စတစ်စ နေထိကြာကဲ့သို့ ညှိုးနွမ်း
ခြောက်သွေ့လာခဲ့ကြောင်း။

ဘုရားမြေ ကျောင်းမြေများအတွင်း ဖိနှပ်ခြေနှင်းများ
စီး၍ ဥဒဟိုသွားလာနေခြင်း၊ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးပေါ်မှ
စစ်ခံတပ်ကတုတ် ပြုလုပ်ထားခြင်း၊ ထိုမျှမက ရွှေတိဂုံစေတီ
တော်ပေါ်၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အတိပြီးသော အင်္ဂလိပ်မသာ
အလောင်းကောင်များ မြှုပ်နှံသဖြိုဟ်ခြင်းစသော ပြုမူဖော်
ကားချက်များသည် မြန်မာလူမျိုးတို့၏ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်
သော ဘာသာသာသနာတော်ကြီးကို ရိုးတွင်းခြင်ဆီအထိ
အလွန်တရာ နာကျင်လောက်အောင် မိုက်မဲဖော်ကားနေခြင်း
မဟုတ်ပါလော။

ဤဤမျှ မြန်မာအမျိုးသား ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ အပေါင်းတို့ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်နေကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော်ကြီးသည် အထိနာနေသည်ကို သိသွားစေရန် ဦးပဉ္စင်းက သတိပေးနှိုးဆော်လိုက်ရပါကြောင်း ဟူ၍ ဟောကြားခဲ့ရာ ပုလိပ်အရာရှိတစ်စုက အရှင်ဦးဝိစာရအား ပုဒ်မ-၁၈၈ အရ အာဏာဖိဆန်မှုဖြင့် ဖမ်းဆီးကာ သာယာဝတီ အချုပ်ထောင်သို့ ခေါ်ဆောင်သည်။

သာယာဝတီ ဒီစတြိတ်တွဲဘက် အထူးအာဏာရ ရာဇဝတ်တရားသူကြီးက စစ်ဆေး၍ အိန္ဒိယရာဇသတ်ကြီး ပုဒ်မ-၁၈၈ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း ထင်ရှားသည်ဆိုကာ ၁၂၈၈ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် ၂ ရက်နေ့ (၂၂-၁၁-၂၆) တွင် အလုပ်မဲ့ထောင်ဒဏ် နှစ်လကျခံစေဟု အမိန့်ချမှတ်ပြီး သာယာဝတီထောင်မှ ရန်ကုန်ဗဟိုထောင်ကြီးသို့ ပြောင်းရွှေ့အကျဉ်းချသည်။ (၂၂-၁-၂၇)ရက်တွင် သာယာဝတီထောင်သို့ ပြန်ပို့သည်။

သာယာဝတီထောင်မှ (၂၃-၁-၂၇)ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်း လွတ်ရက်နေ့ရန်အတွက် ထောင်ဘူးဝမှ အသင့်စောင့်ကြိုနေသော ပုလိပ်အရာရှိတစ်စုက သာယာဝတီအရေးပိုင်၏ ဝရမ်းစာကိုပြု၍ ရာဇသတ်ပုဒ်မ-၁၂၄(က)အရ ထပ်ပံဖမ်းဆီးကာ သာယာဝတီထောင်သို့ ပြန်သွင်းသည်။

သာယာဝတီထောင်၌ အကျဉ်းကျစဉ် အရှင်ဦးဝိစာရက ၁၂၈၈ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆုတ် ၁၅ ရက်(လကွယ်နေ့) ဥပုသ်နေ့ (၁-၂-၂၇)တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာရဟန်းတော်တို့၏ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်နှင့်အညီ သိမ်တစ်ခုခုသို့ ကြွရောက်ဥပုသ်ပြုနိုင်ရန် စီစဉ်ပေးစေလိုကြောင်း အရေးပိုင်တို့ထံ စာရေးပေးပို့သည်။ အရေးပိုင်တို့က ငြင်းဆိုသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ အရှင်ဦးဝိစာရသည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းမပြုဘဲ အစာငတ်ခံဆန္ဒပြ အရေးဆိုတော့သည်။

အစာငတ်ခံဆန္ဒပြသည် ၄ ရက်မြောက်နေ့တွင် အရှင်ဦးဝိစာရအား လက်နက်ကိုင်ပုလိပ်(ရဲ)တို့က ဘတ်စ်ကားဖြင့် ရန်ကုန်ထောင်ကြီးသို့ ညချင်းခေါ်ယူရွှေ့ပြောင်းသည်။ ရန်ကုန်ထောင်တွင်လည်း အစာငတ်ခံဆန္ဒပြလျက်ရှိသည်။ ဥပုသ်ပြုခွင့် မရမချင်း အစာငတ်ခံနေခဲ့ရာ ရက်ပေါင်း

၄၀ မြောက်နေ့တွင်မှ ထောင့်အာဏာပိုင်တို့က ဥပုသ်ပြုခွင့်ကို အလျှော့ပေးလိုက်သဖြင့် ဆွမ်းပြန်စားသည်။

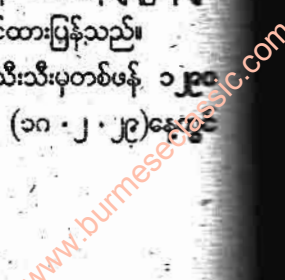
အကျဉ်းသားဖြစ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သင်္ကန်းများ ချွတ်၍ ထောင်ဝတ်လဲရမည်ဟု ထောင်အာဏာပိုင်တို့က ဆိုလာသည်။ ဦးဝိစာရကမူ သင်္ကန်းမချွတ်ဘဲနေသည်။ နောက်ဆုံး အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ထောင်အရာရှိခဲလေးယောက်က အတင်ဆွဲချွတ်သောအခါကျမှပင် ဦးဝိစာရမှာ သင်္ကန်းချွတ်ခံလိုက်ရသည်။ သို့သော် ထောင်အဝတ်ကိုကား မဝတ်၊ အဝတ်မပါ ကိုယ်ဗလာဖြင့်သာ သီတင်းသုံးနေသည်။

အရှင်ဦးဝိစာရသည် “ငါ့အား မည်သို့ပင် ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်ကြ၍ ကာယဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားရပါစေ၊ ခန္တီပါရမီကိုတည်ဆောက်၍ ဆွမ်းဘုဉ်းမပေးဘဲ အသက်ပိစိန်ချစ်သည်အထိ သံဃာများနှင့် သာသနာတော်ကြီး၏ အကျိုးစီးပွားကို ရှေးရှု၍ အစာငတ်ခံရန် အဓိဋ္ဌာန်အံ့” ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်ကာ ဆွမ်းမစားတော့ပေ။

ဤသို့ အဝတ်မပါ ကိုယ်ဗလာတည်းနေ၍ ဆွမ်းမစားဘဲနေခဲ့သော ရက်ပေါင်းမှာ ၄၀ ကျော်မျှ ရောက်ရှိလာသည်။ အစာမစားဘဲ ရက်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့သည့်အတွက် ဆရာတော်ဦးဝိစာရမေ့ရုံ ဂုဏ်နိဒ္ဒါအိပ်ရာပေါ်တွင် ဗုန်းဗုန်းလဲလျက် မိုန်းစက်နေရာတော်မူသည်။ စကားလည်း မပြောနိုင်၊ သတိမှာလည်း မေ့တစ်ချက်၊ မမေ့တစ်ချက်ဖြစ်နေသည်။ မျက်စိပင် အလင်းရောင်ကို ကြည့်မရအောင် ပြင်းထန်လှသော ဒုက္ခဝေဒနာများကို ခံစားနေရရာသည်။

ထောင်အရာရှိများသည် ၁၂၈၉ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၆ ရက်နေ့ နံနက်တွင် ဆရာတော်ဦးဝိစာရအား သင်္ကန်းပြန်ပေးသည်။ ယင်းနေ့လယ် ၁ နာရီခန့်တွင် ကာလကတ္တားသို့ထွက်မည့် သင်္ဘောဖြင့် အိန္ဒိယပြည်၊ မေဒနီထောင်သို့ ပို့လိုက်ပြန်သည်။ ထိုမှတစ်ဖန် ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ် တပေါင်းလဆန်း ၇ ရက် (၁၄-၂-၂၉)တွင် ကာလကတ္တား၌ လာလ်ဗဂျားရဲဌာန၊ အလီပူရဲဌာန ဘလိဂ်ဂျဲဌာနများသို့ အသီးသီးပို့၍ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားပြန်သည်။

ကာလကတ္တားရှိ ရဲဌာနအသီးသီးမှတစ်ဖန် ၁၂၉၀ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၁ ရက် (၁၈-၂-၂၉)နေ့တွင်

ရန်ကုန်ထောင်ကြီးသို့ ပြန်ပို့ကြသည်။ ယင်းနောက် ရန်ကုန် ထောင်မှ ဆရာတော်အား လွှတ်လိုက်သည်။ ထောင်မှလွတ် သောအခါ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဆက်လက် ဆောင်ရွက်သည်။ ဘဝဒကုမ္ပဏီအတွက် စာအုပ်ငယ်တစ် အုပ် ကိုယ်တိုင်ရေးသားဖြန့်ချိသည်။

ထိုအချိန် အိန္ဒိယမှရောက်လာသော မဟတ္တမဂန္ဓိ ကြီးကို မြန်မာနိုင်ငံမှ သောင်းသောင်းဖြဖြ ကြိုဆိုညှော်ခံပွဲ အခမ်းအနားသို့ ဦးစိစာရဆရာတော် တက်ရောက်၍ ဝံသာနု တရားကိုဟောသည်။ မဟတ္တမဂန္ဓိကြီး၏ အကြံပေးချက်၊ တိုက်တွန်းချက်နှင့် အိန္ဒိယအမျိုးသား ကွန်ဂရက်ကြီးမှ ဆေး ကုပေးရန် စီစဉ်ဖိတ်ကြားချက်အရ ဦးစိစာရသည် (၆-၄- ၂၉)ရက်နေ့တွင် ကာလကတ္တားသို့သွားမည့်သင်္ဘောဖြင့် အိန္ဒိယသို့ သွားရောက်ရန် သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းသို့အဆင်း တတိယအကြိမ် အဖမ်းခံရပြန်သည်။ သုံးခွဲအပိုင်၊ ဖရုံကာရွာ ၌ ဟောပြောမှုကြောင့်ဟုဆိုကာ ဖမ်းခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာတော်သည် ရန်ကုန်ထောင်အတွင်းရှိစဉ် ဘောင်း ဆိုချက်များမရသဖြင့် အစာငတ်ခံဆန္ဒပြသည်။ ၁၂၉၁ ခုနှစ်၊ ပထမပါဆိုလဆုတ် ၈ ရက် (၁၈-၆-၂၉)တွင် ဆရာတော် ၏အမှုကို ရုံးတင်စစ်ဆေးမည့်နေ့၊ ဤနေ့သည် ဆရာတော် ဆွမ်းဘုဉ်းမပေးဘဲနေသည်မှာ ၈၁ ရက်တိုင်လေပြီ။ လဲ လျောင်းနေရာမှ မထနိုင်တော့ပေ။ ဟံသာဝတီ စက်ရင်တရား သူကြီးသည် ထောင်တွင်းဝင်ရောက်ကာ ဆရာတော်အား အပြစ်ရှိသည်ဆိုကာ တစ်ကျွန်းပို့ အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင် ဒဏ် ၆ နှစ် အပြစ်ပေးသည်။ ဆရာတော်က ပက်လက်အနေ အထားနှင့်ပင်။

(၁၇-၈-၂၉)နေ့ (စနေနေ့) ဝံသာနုသတင်းစာတိုက် ကိုယ်စားလှယ်များ ထောင်တွင်းဝင်၍ ဆရာတော်ကို ဖူးတွေ့ သည်။ ဆရာတော်သည် ပက်လက်အနေအထားဖြင့် "သာ သနာတော်အရေးအခွင့်အတွက် ပါဠိပုတ်ပြည် ရဟန်း တော်များ အသက်စွန့်လွှတ်တော်မူခဲ့ကြဖူးသည့် လမ်းစဉ် အတိုင်း ငါသည်လည်း အသက်စွန့်လွှတ်ရန် မြတ်သော ပါရမီအဓိဋ္ဌာန်ကို ပြည်မြောက်အောင်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း။ ယခုအတိုင်းဆိုလျှင် ဥပုသ်နှစ်ပတ်ပျံ့သာ ငါ၏အသက်ခန္ဓာ

ကိုယ် တွယ်နေနိုင်တော့မည်"ဟု မိန့်ကြားသည်။ ဆရာတော် အရှင်ဦးစိစာရသည် ရက်လရည်ကြာ စွမ်းဘုဉ်းမပေးဘဲနေခဲ့ရာမှ ၁၆၆ ရက်မြောက်နေ့ ၁၂၉၁ ခု တော်သလင်းလဆုတ် ၂ ရက် (၁၉-၉-၂၉) ကြာသပတေး နေ့၊ ည ၈ နာရီ မိနစ် ၂၀ အချိန်တွင် ရန်ကုန်ထောင် အတွင်း၌ ဖွဲ့လွန်တော်မူခဲ့သည်။

၁၂၉၁ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း ၁၁ ရက်(၈-၂-၃၀) ရက်နေ့ ညနေ ၄ နာရီခွဲကျော်ကျော်အချိန်တွင် ရွှေတိဂုံစေ တီတော် အနောက်တောင်ဘက် ကန်စော်မင်ပန်ခြံမြေ၌ ဆရာတော်ဦးစိစာရ၏ ရုပ်ကလာပ်ကို အင်္ဂါရွာပန သာဓု ကိလနသဘင်ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ပူဇော်ကြသည်။

မီးသင်္ဂြိုဟ်ပြီးနောက် တပည့်သံဃာတို့က အရိုးများ ကောက်ယူ၍ အမှတ်တရဖြစ်စေရန် အမြင့် ၅ ပေရှိ အရိုး အိုးစေတီတစ်ဆူကို စတုဒိသာရေပြင်ကြီး(ယခု အင်းလေးဓမ္မာ ရုံ)အနီး မြေပေါ်တွင် တည်ထားခဲ့ကြသည်။ (အရိုးအိုးစေတီ မည်သို့ပျောက်သွားသည် မသိချေတော့။)

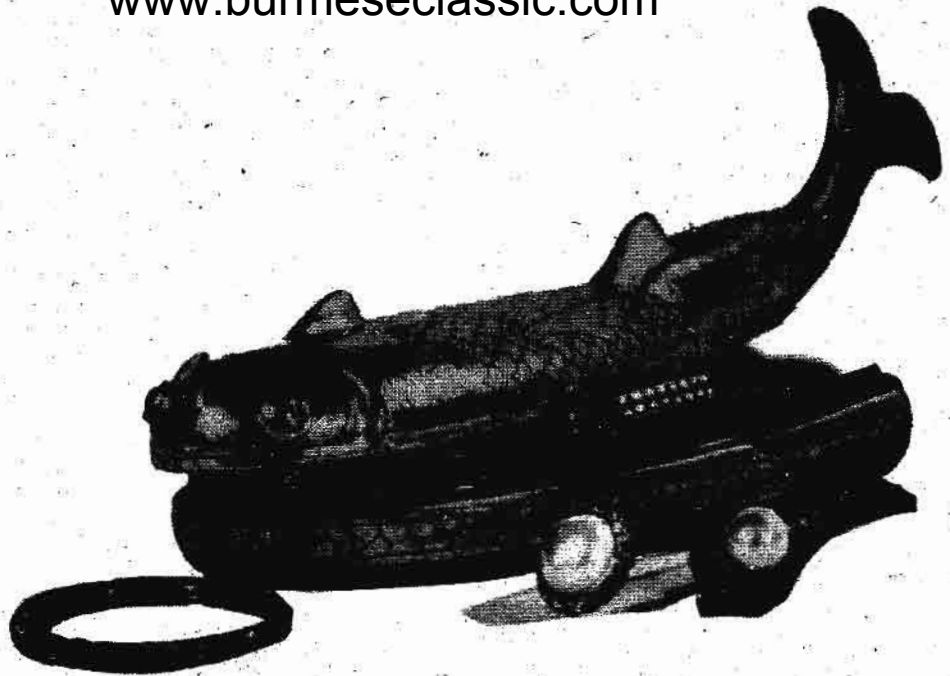
၁၃၀၅ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၄ ရက် (၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်) စနေနေ့တွင် ဆရာတော် အရှင်ဦးစိစာရ အထိမ်းအမှတ်ကျောက်တိုင်နှင့် ကြေးရပ်ဖွင့် ပွဲကို (ယခုလက်ရှိနေရာတွင်)ခမ်းနားစည်ကား သိုက်မြိုက် စွာ ကျင်းပခဲ့သည်။

အဆိုပါအခမ်းအနားသို့ ထိုစဉ်က စစ်ဝန်ကြီးဖြစ် သော အမျိုးသားခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင် တက်ရောက်၍ အာဇာနည်ဆရာတော် ဦးစိစာရအား ဂုဏ်ပြု မိန့်ခွန်းပြောကြားခဲ့သည်။

ကိုလိုနီနယ်ချဲ့တို့အား တွန်းလှန်၍ အမျိုးသားလွတ် လပ်ရေးအတွက် အသက်စွန့်ကာ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့သော အာဇာနည် အရှင်ဦးစိစာရ၏ အာဇာနည်စိတ်ဓာတ်သည်ကား ကမ္ဘာတည်သရွေ့ အရှင်တည်တံ့ခိုင်မြဲနေမည်မှာ မလွဲကောက် ပါတည်း။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

မြန်မာ့ရိုးရာ ခုံစွန်း ငွေဝင်အဆောင်စီရင်များ အောင်မြင်စိုး

ကံမြင့်၊ လာဘ်ပွင့်၊ ငွေဝင်ဂါထာတော် ထူးမြတ်ကြီး

- တုမေ့ စိတ္တံ ဆကာယောစ၊
- သဗ္ဗ ဇေဝ မနုဿစ၊
- သီတံ ဥဒက ဣစ္ဆိတံ၊
- ပတ္တံမေ ဟောတုမေ မေတ္တံ။

တိမ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်လုနီးပါးဖြစ်နေသော မြန်မာ့ရိုးရာ ခုံစွန်း၊ ငွေဝင်အဆောင်စီရင်များအကြောင်း တင်ဆက်ပါမည်။ မိမိတို့၏ မွေးဖွားရာ မြန်မာသက္ကရာဇ် နောက်ဆုံးအလုံးကို ယူရပါမည်။ တစ်သက်တာအားဖြင့် စီရင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

- ဥပမာ -
- ၁၃၂၅ > ၅ ခုံစွန်းဖွား
- ၁၃၃၅ > ၅ ခုံစွန်းဖွား
- ၁၃၄၅ > ၅ ခုံစွန်းဖွား
- ၁၃၅၅ > ၇ ခုံစွန်းဖွား
- ၁၃၆၅ > ၇ ခုံစွန်းဖွား
- ၁၃၇၅ > ၇ ခုံစွန်းဖွား
- ၁၃၈၅ > ၀ ခုံစွန်းဖွား
- ၁၃၉၀ > ၀ ခုံစွန်းဖွား
- ၁၃၉၅ > ၀ ခုံစွန်းဖွား
- ဟု သိနိုင်ပါသည်။

၁ ခုစွန်းဖွား - ကြာသပတေးနေ့တွင် နေအိမ်ဘုရား
ကျောင်းဆောင်တော်၌ ရှောက်သီး (သို့) သံပရာသီးလှူဒါန်း
ပြီးနောက် လာဘ်ဖွင့်ဂါထာ ၁၀၈ ခေါက်ရွတ်ပွားပါ။ အထက်
အနောက်
နေ့တိုင်း မကြာခဏလှူဒါန်းပေးပါ။

၂ ခုစွန်းဖွား - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဒေါင်းတောင်နှစ်
ကျောင်းအား နေအိမ်ဘုရားကျောင်းဆောင်တော်၌ တစ်ဖက်
တစ်ချက် လှူဒါန်းပါ။ (သို့မဟုတ်) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ရွှေဖြင့်
ညွှန်အိမ်းပုံရုပ်ပုံပြုလုပ်ပြီး သုံးစွဲပါ။ ဂါထာရွတ်ပါ။

၃ ခုစွန်းဖွား - ဆွမ်းဆန်စိမ်းလောင်းလှူခြင်း၊ ဆွမ်း
ဆန်စိမ်းလောင်းရာတွင် ပါဝင်ကူညီခြင်းပြုလုပ်ပါ။ တနင်္လာနေ့
တွင် ငွေဆွဲကြီး စတင်ဝတ်ဆင်ပါ။ ဂါထာရွတ်ပါ။

၄ ခုစွန်းဖွား - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဆင်ခံဘုရားပုံတော်၊
ရုပ်ပုံတော်၊ ဆင်းတုတော် စတင်ဝယ်ယူ ထုလုပ်ပူဇော်၊ အနေ
အဓာတင် ကိုးကွယ်ပါ။ ဂါထာမြတ်ရွတ်ပါ။

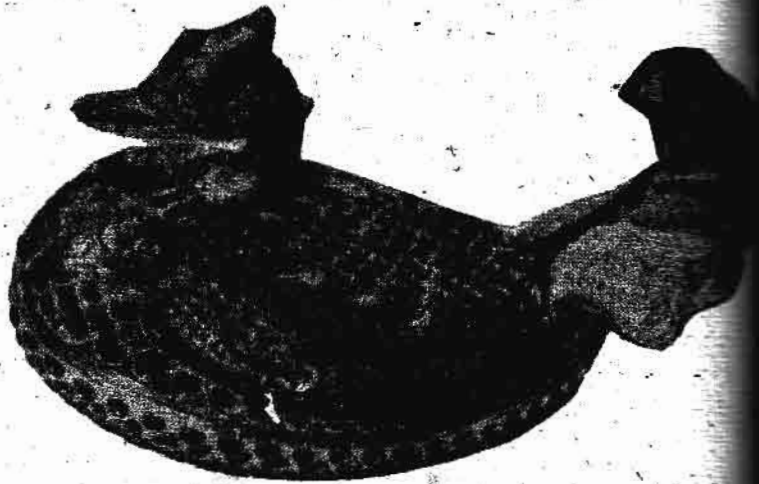

၅ ခုစွန်းဖွား - စနေနေ့တွင် နဂါးရံဘုရားပုံတော်၊
ရုပ်ပုံကားချပ်၊ ဆင်းတုတော် စတင်ကိုးကွယ်ပူဇော်ပါ။ (သို့မ
ဟုတ်) ရွှေငါးမူးသား(သို့) ငွေငါးမူးသားကို နဂါးရုပ်၊ နဂါးပုံ
လက်စွပ် ဝတ်ဆင်ပေးပါ။ ဂါထာထူးရွတ်ပါ။

၆ ခုစွန်းဖွား - တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ကုက္ကားငှက်ဂဠုန်
ရုပ်ကို တန်ခိုးကြီးဘုရား မွှေးနံ့ထောင်မှာလှူပါ။ နေ့ခုနစ်နေ့
နံ့ကောင်များအနက် ကုက္ကားပေါ်ရှိ အခြားနေနံ့အကောင်များ
ကို ညှပ်ပစ်ပါ။ ကုက္ကားငှက်ဂဠုန်တစ်ကောင်တည်းသာ
ကျန်ပါစေ။ မကြာခဏ ပြုလုပ်ပေးပါ။ ဖော်ပြမည့်ဂါထာကို
အထူးရွတ်ပွားပေးပါ။

၇ ခုစွန်းဖွား - အင်္ဂါနေ့တွင် ရွှေ၊ ငွေ ခုနစ်ပဲ (သို့)
ခုနစ်ရွေးသားကို ဆိတ်ရုပ်ပုံ ပန်းထိမ်ဆိုင်တွင်ပြုလုပ်ပါ။
ကလေးငယ်များတွက် လည်ပင်းမှာဆွဲထား၊ ခမည်းပေးပါ။
လူကြီးများ ဆေးတွင်စိမ်း၊ ဆေးစုရှ် ကျန်းမာသက်သာပါလိမ့်
မည်။ (သို့) ဆီးမြစ် ကျား (ယာလက်ခလယ် လက်တစ်ဆစ်
တစ်လက်မ) မ (ငှက် လက်ခလယ်တစ်ဆစ် တစ်လက်မ
ခန့်)ဆောင်ထားပါ။ ဆီးသီး၊ ဆီးယိုလှူ ကိုယ်တိုင်စားပါ။ ဂါထာ
တော်ထူးမြတ်ကြီး ရွတ်ပွားပူဇော်ရန် အင်္ဂါနေ့တိုင်းဖြစ်ပါသည်။

၈ ခုစွန်းဖွား - အင်္ဂါနေ့တွင် ကသစ်သား ခြင်္သေ့
ရုပ်ထု ကော်သုတ်ပါ။ ကလေးများ ပရိတ်ကြီးဖြင့်
လည်ပင်းဆွဲပါ။ လူကြီးများ အလုပ်စားပွဲ၊ ဘုရား
ကျောင်းဆောင်တော်မြတ်မှာ ထားပါ။ သောက
မရောက်၊ သူခိုးဘေးကင်း၊ သိကြားမ၊ သလို
ကံကောင်း၊ သူကြွယ်ဖြစ်စေရန် အဓိဋ္ဌာန်ပါ။
ဂါထာတော်ရွတ်ပွားပါ။

၉ ခုစွန်းဖွား ထီးဖြူကို သင့်တော်သောအရွယ် ဘုရားမှာလှူဒါန်းပါ။ ပိတ်ဖြူပျက်နာကြက်ချပ်လှူပါ။ မျက်နှာ ကြက်ပြားလှူပါ။ နေအိမ်ဘုရားမှာဆိုရင် မွေးနေ့မှာ ထီးဖြူ ကနက္ကထီး လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။ ဂါထာမြတ်ရွတ်ပွားပေးပါ။ မွေး နေ့တိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

၀ ခုစွန်းဖွား စကြာပန်ကာ လေးခုကို အိမ်ရှေ့ဖြစ် စေ၊ လေတိုက်သောနေရာတွင် ချိတ်ဆွဲလှူဒါန်းပါ။ စကြာ စာတ်၊ မကောင်းသောစာတ်များကို ဖယ်ရှားပါလိမ့်မည်။ ဂါထာ မြတ် ရွတ်ပွားပူဇော်ပေးပါ။

အထက်ပါ (၁)မှ (၀)ထိ ခုစွန်းဖွား ကလေးသူငယ်၊ လူကြီးမိဘတို့အတွက် တစ်သက်တာ ငွေဝင်လာဘ်ပွင့် အန္တရာယ်ကင်းအဆောင် စီရင်များအား ပြသခဲ့ပေပြီ။ ဆက် လက်၍ ရွတ်ပွားပူဇော်ရမည့် ဂါထာထူးမြတ်ကြီးကို ဖော်ပြပါ လတ္တံ့။

ကံမြင့်၊ လာဘ်ပွင့်၊ ငွေဝင်ဂါထာတော် ထူးမြတ်ကြီး
တုမေု စိတ္တံ ဆကာယောစ၊
သဗ္ဗဒေဝ မနုဿစ၊
သီတံ ဥဒက ဣန္ဒိတံ၊
ပတ္တံမေ ဟောတုမေ မေတ္တံ။

အနက် (သိရှိထားရန်သာ)

ခပ်သိမ်းကုန်သော နတ်လူတို့၏ ကိုယ်စိတ်နှုတ် သိတာရေပမာ အေးမြသာယာပြီး တောင့်တအပ်သော အ ရိုရာဟူသရွေ့ ပြည့်ဝကြပါစေ။ မိမိကိုယ်တိုင်သည်လည်း န လူတို့ပိုသော မေတ္တာကို ခံယူရနိုင်ပါစေသတည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ သာသနာ့အာဇာနည်၊ ဂန္တီရတနာ ကြီး၊ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ၏ ခေါက်ချာတွင် ရေထိုးထားကြ သိရ၏။)

သို့ပါ၍ ကံမြင့်၊ ငွေဝင်၊ လာဘ်ရွှင်၊ အန္တရာယ် ကင်း လိုသော အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုးကောင်းသမီးတို့သည် တို့နှင့်သက်ဆိုင်ရာ ခုစွန်းနေ့များအလိုက် ပူတွဲဖော်ပြုပါ။ ထို တော်ထူးမြတ်ကြီးကို ၁၀၈ ခေါက်နှင့်တကွ စွမ်းဆိုင် ရွတ်ပွားတော်မူကြခြင်းအားဖြင့် အထက်ဖော်ပြပါ အကြော် အကျိုးတရားတို့သည် ကေန်မလွဲ ပြည့်စုံလာစေနိုင် သာကောများစွာ ရှိကြပါသည်။

မိမိတို့ဘဝ၏ တစ်သက်တာ၊ နှစ်ပိုင်း၊ လပိုင်း၊ ရက်ပိုင်း အချိန်ကာလပိုင်းတို့၏ ယတြာသုန္နိများအနက် သက်တာနှင့် ရက်ပိုင်းအလိုက်တွက် သုတေသနပြု စစ်ချ တင်ဆက်ပါသည်။ ယုံကြည်စွာပြုလုပ်ပါ။ ယုံကြည်ခြင်း ၅၀% အမှုကိုစွဲ အောင်မြင်ပြီးစီးသည် မဟုတ်ပါ။

အောင်မြင်

မွန်ပေစာထဲမှ လျှို့ဝှက်ပေဒင်ဟောက်နိုး

ညွှန်နိုင်းမာ(ကျောက်ဆည်)

မွန်ပေစာထဲမှ လျှို့ဝှက်ပေဒင်ဟောက်နိုးတစ်ခုကို ဆင်ပြအပ်ပါသည်။ မွေးနေ့သီရန်မလိုပါ။ ရောက်သက်ကို သိလျှင် တွက်ပြီး ဟော၍ရပါသည်။

လက်ရှိရောက်သက်ကို ၉ နှင့်ပေါင်းပါ။ ရလဒ်ကို ၄ နှင့်မြှောက်ပါ။ ရလဒ်ကို ၇ နှင့်စားရပါမည်။ ရသော အကြွင်းအလိုက် သက်ဆိုင်ရာဟောက်နိုးကို ဖတ်ရပါမည်။

ဥပမာ(၁)

ရောက်သက် ၃၄ နှစ်ရှိသူကို တွက်မည်ဆိုပါက

$$၃၄ + ၉ = ၄၃$$

$$၄၃ \times ၄ = ၁၇၂$$

$$၁၇၂ \div ၇ = \text{အကြွင်းမှာ (၄)ရပါသည်။}$$

ဥပမာ(၂)

ရောက်သက် ၅၈ နှစ်ရှိသူကို တွက်မည်ဆိုပါက

$$၅၈ + ၉ = ၆၇$$

$$၆၇ \times ၄ = ၂၆၈$$

$$၂၆၈ \div ၇ = \text{အကြွင်းမှာ (၂) ရပါသည်။}$$

ဥပမာ(၃)

ရောက်သက် ၅၉ နှစ်ရှိသူကို တွက်မည်ဆိုပါက

$$၅၉ + ၉ = ၆၈$$

$$၆၈ \times ၄ = ၂၇၂$$

$$၂၇၂ \div ၇ = \text{အကြွင်းမှာ (၆) ရပါသည်။}$$

တွက်ချက်ရာတွင် ခက်ခဲမှုမရှိဘဲ လွယ်ကူစေရန် ရောက်သက်အသီးသီးအတွက် သက်ရောက်အကြွင်းဖယားကို အသင့်တွက်ပြီး ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

မွန်ပေစာ လျှို့ဝှက်ပေဒင်ဟောက်နိုးများ

(၅)ကြွင်း သက်ရောက်ဟောက်နိုး

(၅)ကြွင်းသက်ရောက်နှစ်တွင် ကံကောင်းလာမည်။ ပျော်ရွှင်ရမည်။ စိတ်ချမ်းသာရမည်။ အိမ်ဝင်နိုင်သည်။ လယ်မြေ၊ ခြံမြေ၊ ယာမြေတို့ သင့်အတွက် ဝင်လာနိုင်သည်။ ရရှိနိုင်ပါသည်။ နေရာထိုင်စရာ စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်လာပါမည်။

မွန်ပေစာ လျှို့ဝှက်ဗေဒင်ဟောကိန်း
 ရောက်သက်အသီးသီးအတွက် အသင့်တွက်ပြီး သက်ရောက်အကြွင်းစယား

သက်ရောက်အကြွင်း	ရောက်သက်အသီးသီး													
၅ - ကြွင်း	၁	၈	၁၅	၂၂	၂၉	၃၆	၄၃	၅၀	၅၇	၆၄	၇၁	၇၈	၈၅	၉၂
၂ - ကြွင်း	၂	၉	၁၆	၂၃	၃၀	၃၇	၄၄	၅၁	၅၈	၆၅	၇၂	၇၉	၈၆	၉၃
၆ - ကြွင်း	၃	၁၀	၁၇	၂၄	၃၁	၃၈	၄၅	၅၂	၅၉	၆၆	၇၃	၈၀	၈၇	၉၄
၃ - ကြွင်း	၄	၁၁	၁၈	၂၅	၃၂	၃၉	၄၆	၅၃	၆၀	၆၇	၇၄	၈၁	၈၈	၉၅
၀ - ကြွင်း	၅	၁၂	၁၉	၂၆	၃၃	၄၀	၄၇	၅၄	၆၁	၆၈	၇၅	၈၂	၈၉	၉၆
၄ - ကြွင်း	၆	၁၃	၂၀	၂၇	၃၄	၄၁	၄၈	၅၅	၆၂	၆၉	၇၆	၈၃	၉၀	၉၇
၁ - ကြွင်း	၇	၁၄	၂၁	၂၈	၃၅	၄၂	၄၉	၅၆	၆၃	၇၀	၇၇	၈၄	၉၁	၉၈

(၂)ကြွင်း သက်ရောက်ဟောကိန်း

ဤနှစ် (၂)ကြွင်းသက် ရောက်ကာလတွင် ပူပန်စရာ အကြောင်းမရှိပါ။ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေသော လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ စီးပွားဖြစ်ထွန်းမည် ဖြစ်ပါသည်။ လာဘ်လာဘာရှင်မည်။ ဝင်ငွေများ ကောင်းမွန်နေမည်။

(၆)ကြွင်း သက်ရောက်ဟောကိန်း

(၆)ကြွင်းကျသော သက်ရောက်နှစ်ကာလတွင် လာဘ်လာဘာရှင်မည်။ ငွေများရမည်။ ငွေရေးကြေးရေးအတွက် ပူပန်စရာမရှိပါ။ မိမိလိုအပ်သော အရာများ ဝယ်နိုင်ခြမ်းနိုင်မည်။ ဝင်လာမစဲ တသဲသဲဖြစ်၍နေမည်။

(၃)ကြွင်း သက်ရောက်ဟောကိန်း

(၃)ကြွင်းသက်ရောက်နှစ်တွင် လက်ရှိနေထိုင်သော နေအိမ်မှ တခြားအိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရပါမည်။ ပြောင်းရွှေ့ရန် အကြောင်း ဖန်လာမည်။ လက်ရှိအလုပ်အကိုင်မှလည်း အခြားအလုပ်သို့ ပြောင်းလဲလုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင် လက်ရှိမြို့ရွာမှ အခြားမြို့ရွာသို့ ရွှေ့ပြောင်းရတတ်သည်။

(၀)ကြွင်း သက်ရောက်ဟောကိန်း

ဤနှစ်သည် သင့်ကို သတိပေးချက်များနှင့် ပြည်နက်နေသည်။ အစစအရာရာ ဝီရိယရှိရန် လိုအပ်ပါသည်။ ရန်သူမျိုးငါးပါး သတိပြုရမည်။ ဘေးဥပဒ်ကျရောက်နိုင်သော သတင်းစကားကို နားစွင့်၍နေထိုင်ရန် လိုပါသည်။

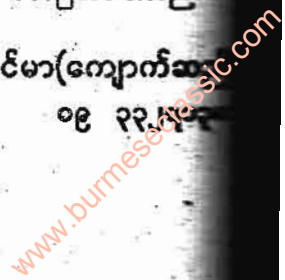
(၄)ကြွင်း သက်ရောက်ဟောကိန်း

(၄) ကြွင်းသက်ရောက်နှစ်သည် သင့်အတွက် ကောင်းသော သက်ရောက်နှစ် ဖြစ်ပါသည်။ ပျော်ရွှင်စွာ ရာ စိတ်ချမ်းသာစရာများ ဖြစ်ပေါ်လာမည်။ လာဘ်လာဘာရှင်မည်။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာများရမည်။ ဝင်လာမစဲ

(၁)ကြွင်း သက်ရောက်ဟောကိန်း

(၁) ကြွင်းသက်ရောက်နှစ်သည် သင့်ကို ကံပေမည်။ ကျန်းမာရေး အထူးကုပြုရန်လိုပါသည်။ အခြားအဆို၊ အသွားအလာ၊ အနေအထိုင် အထူးသတိထားသင့်ပါသည်။ ဤနှစ်တွင် သေဘေးအထိ ကြုံတွေ့ရကြောင်း လျှို့ဝှက်မွန်ပေစာက ဖော်ပြထားပါသည်။

ညွန့်နိုင်မာ(ကျောက်ဆည်)
 ၀၉ ၃၃.၂.၂၀၁၃

အသက်ရှည်စေပို့ကြောင်း သိကောင်းစရာများ

မင်း ဝေ မြင့် (မု ခုံ)

လောကတွင် လူသားတိုင်းတို့သည် အသက်ရှည်လိုချင်သည်။ အသက်ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ဖြင့် မသေလိုကြပေ။ အသက်ရှည်ခြင်းသည် ကံသာလျှင် ပဓာနဖြစ်သော်လည်း ကံမကုန်သောကြောင့် သူများမှာ အလွန်နည်းပါးပါသည်။ ဤကဲ့သို့ဖြစ်ပေါ်ခြင်း မပြုစေ၊ မစောင့်ရှောက်ကြဘဲ ကံမကုန်ဘဲနှင့် သေဆုံးသူများသာဖြစ်ကြသည်။ ဝိသီယတို့ဖြင့် ပြုစောင့်ရှောက်ပေးပါက ကံကုန်သည်အထိ အသက်ရှည်နိုင်ပါသည်။

အသိဉာဏ်တရားသည် အသက်ရှည်ခြင်း၏အကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသိဉာဏ်သည် မှားသည်၊ မှန်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အကျိုးဖြစ်ထွန်းသည်၊ အပြစ်ဖြစ်သည်ကိုလည်းကောင်း ခွဲခြားသိမြင်နိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်သည်လည်း ရုပ်သက်၊ နာမ်သက်၊ စာဟူ၍ နှစ်မျိုးပေါင်းထားလျက်ရှိရာ ယင်းနှစ်မျိုးစလုံးသည် ပေါင်းစပ်ပြီး ဆက်လက်၍တည်ရှိဖြစ်ပေါ်နေပါလျှင် အသက်ရှည်နေသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ချုပ်ငြိမ်းသွားပါက အသက်တိုသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ဆက်လက်၍ မဖြစ်ပေါ်လာတော့ဘဲ ငြိမ်းသွားပါက သတ္တဝါများသေသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရရှိပါသည်။

ရုပ်တရား၊ နာမ်တရား အားလုံးတို့သည် သင်္ခါရသဘောတရားများပင် ဖြစ်ကြပါသည်။ သင်္ခါရဆိုသည်မှာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရတို့ပင် ဖြစ်သည်။ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရတို့သည် ဉာဏ်ကဗျာဆောင်ပေးရန် အထူးလိုအပ်ပါသည်။

“အသက်ကိုဉာဏ်စောင့်” ဆိုသည်မှာ အထူးမှန်ကန်စွာ ပြုစုပေးသည်။ ဉာဏ်နှစ်မျိုးရှိရာတွင် သုတမယဉာဏ်နှင့် သုတမယဉာဏ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကြား၍ဖြစ်စေ၊ မြင်၍ဖြစ်စေ၊ နားထောင်၍ဖြစ်စေ၊ မေးမြန်း၍ဖြစ်စေ၊ ဆွေးနွေး၍ဖြစ်စေ သိမြင်လာ

သောဉာဏ်ကို “သုတမယ” ဉာဏ်ဟုခေါ်သည်။ စိန္တမယဉာဏ်သည်ကား သုတမယဉာဏ်ကို အခြေခံ၍ ပိုမိုပြီးသိမြင်လာသော ဉာဏ်မျိုးဖြစ်သည်။

“အသက်ကိုဉာဏ်စောင့်” ဆိုသော စကားအရ အထက်ဖော်ပြပါ ဉာဏ်တို့ဖြင့် ရုပ်သက်၊ နာမ်သက်တို့ကို ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရတို့ဖြင့် ပြုပြင်စောင့်ရှောက်သွားပါလျှင် အသက်ရှည်စေနိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရတို့ဖြင့် ပြုပြင်ရမည်ဆိုသော်လည်း ကံ၊ စိတ်တို့ထက် ပြုပြင်ရန်လိုသည်မှာ ဥတု၊ အာဟာရပင်ဖြစ်သည်။ သင့်လျော်သော ဥတု၊ အာဟာရတို့ကို မှီဝဲလျှင် အသက်ရှည်၍ မသင့်လျော်သော ဥတု၊ အာဟာရတို့ကို မှီဝဲပါက အသက်တိုတတ်ပါသည်။

အသက်ရှည်ခြင်းတွင် ဥတုထက် အာဟာရက ပို၍ အရေးကြီးပါသည်။ သတ္တဝါတိုင်းတို့တွင် အသက်ရှည်ရန်အတွက် အစာအာဟာရကို မှီဝဲရသည်။ အစာအာဟာရကင်းပါက အသက်မရှင်နိုင်ပါ။ သတ္တဝါတိုင်းတို့သည် အစာအာဟာရကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ စားသုံး၍နေကြ ရပါသည်။ အစာစားတိုင်းလည်း ကောင်းကျိုးကို မဖြစ်စေနိုင်ပါ။ ဆိုးကျိုးလည်းဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် “အစာလည်းဆေး၊ ဆေးလည်းအစာ” ဟူ၍ ဖော်ညွှန်းပြောဆိုထားပါသည်။ ဘေးဖြစ်သော အစားအစာများကို မှီဝဲသုံးစွဲရာ၌ ဉာဏ်ဖြင့်အာဇာနည်၍ မှီဝဲသုံးစွဲစားသောက်ခြင်းနှင့် စားသုံးရာ၌ နည်းလမ်းမှန်ကန်ရန် အရေးကြီးပါသည်။

- ကျွန်ုပ်တို့သည် အစာအာဟာရကို မှီဝဲစားသုံးရာ၌
- (က) အချိန်မှန် မှီဝဲစားသုံးခြင်း၊
 - (ခ) သင့်လျော်ရာကို စားသုံးခြင်း၊
 - (ဂ) ကြေညက်လွယ်သည့် အစားအစာများကို စားသုံးခြင်း။

(ဃ) အတိုင်းအတာဖြင့် စားသုံးခြင်း
တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ အစားအစာကို လိုအပ်သည့်အခါ၌ မစား
ဘဲနေပါက ဝမ်းမီးကြောင့် အပူနှင့်လေတို့ထလာပြီး ရင်ဝတွင်
လေခံလာရတတ်သည်။ ကြာလာသောအခါ အစာအိမ်ရောဂါ၊
လေပူရောဂါများ ဖြစ်လာတတ်ပါသည်။ ဝမ်းမစောသေးဘဲ အစာ
စားပြန်လျှင်လည်း အစာမကြေရောဂါ၊ ဖျီအန်ရောဂါများ ဖြစ်
လာစေနိုင်ပါသည်။

သို့ရာတွင် အစားအစာကို အချိန်မှန်စားသော်လည်း
တွေ့သမျှကို မစားရပါ။ ဉာဏ်ဖြင့်ချင့်ချိန်၍ လျော်ကန်သင့်
မြတ်သော အစားအစာကိုသာ ရွေးချယ်၍ စားသုံးသွားရမည်။
သို့သော်လည်း မိမိနှင့်မသင့်လျော်သော အစားအစာများကို မိမိ
ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါတွင် ကြိုက်နှစ်သက်ပါ
က လူသဘောသဘာဝအရ ရှောင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ အများအား
ဖြင့် ရသတဏှာ၏အလိုသို့သာ လိုက်သွားတတ်ကြပါသည်။

“အစားမတော်တစ်လှုတ်” ဟူသော စကားအရ အသက်
ရှည်လိုသူတိုင်းသည် မိမိနှင့်မသင့်တော်သည့် အစားအစာများ
အပေါ်၌ ဖြစ်လာသောရ သတဏှာကို သတိသံဝရ ဉာဏသံဝရ
တို့ဖြင့် ထိန်းချုပ်သွားသင့်ပါသည်။

အစားအစာများကို ရွေးချယ်ပြီး အချိန်မှန်စားသော်
လည်း ကြေညက်လွယ်သော အစားအစာမျိုးကိုသာ ရွေးချယ်၍
စားသုံးကြရပါသည်။

သင့်လျော်သော အစားအစာ ကြေညက်လွယ်သော
အစားအစာများကို အချိန်မှန်စားသုံးသော်လည်း ကိုယ့်အင်အား
ဖြင့် ချင့်ချိန်၍ အတိုင်းအတာတစ်ခုအဖြစ်သို့ စားသုံးသွားရပါ
မည်။ သို့မှသာ ဝမ်းမီးက အစာကြေချက်နိုင်မည်ဖြစ်၍ “တန်
ဆေး လွန်သေး” မဖြစ်တော့ပါ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အစားအစာကို စားရာ၌
အချိန်မှန်စားခြင်း၊ သင့်တော်သောအစားအစာများကို စားရ
ခြင်း၊ ကြေညက်လွယ်သောအစားအစာကို စားခြင်းနှင့် အတိုင်း
အတာဖြင့်စားခြင်းတို့သည် အသက်ကိုရှည်စေလိုသည်
အထောက်အပံ့ပင်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြပါသည်။

လူတိုင်းတို့သည် အသက်ရှည်စေရန် အထက်ပါ
အစာအာဟာရတို့ဖြင့် ပြုပြင်သွားရန်နှင့် မလုံလောက်သေးပေ။
ဥတုဖြင့် ပြုပြင်ရန်လည်း လိုပေသေးသည်။ ဥတုဆိုရာမှာလည်း
ပြင်ပ၊ ကိုယ်တွင်း၊ ပူမှု၊ အေးမှု ညီညွတ်မှုတမျှမရှိသဖြင့်
ဖောက်ပြန်လာသောအခါ၌ မကျန်းမမာဖြစ်လာတတ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကိုယ်တွင်းဥတုသည် ပြင်ပဥတုနှင့် လိုက်အောင်
ညီထွေရှိလာအောင် ဉာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ပြုပြင်ပြောင်းလဲပေး
ရပါမည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ရေ၊ လေ၊ မီး၊ ရာသီဥတု
အခြေအနေတို့ကို တိုက်သင့်သလိုအသုံးချပြီး နေ့တတ်ထိ
ကျန်းမာပြီး အသက်ရှည်စေနိုင်ပါသည်။

အသက်ရှည်ခြင်း၊ တိုခြင်းတွင် ကံ၊ စိတ်ဟူသော
အခြေခံသဘောတရားအဖြစ်ဖြင့် ပါဝင်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ထို
သည့် အသက်ရှည်နေခြင်းအတွက် အတိတ်ကပြုလုပ်ထားခဲ့
သည့် ကုသိုလ်ကောင်းမှု အထောက်အပံ့ပေါ် မူတည်ပါသည်။
ကုသိုလ်ကောင်းမှုကောင်းလျှင် အသက်ရှည်စေနိုင်ပါသည်။
လူတို့၏စိတ်သည်လည်း အသက်ရှည်စေသောအရာတွင် ထိင်
ပတ်သက်၍ နေပါသည်။

“စိတ်ထောင်းကိုယ်ကြေ၊ စိတ်ပျိုကိုယ်နု” ဆိုသည့်
စကားအရ စိတ်ညစ်၍နေပါက စိတ်တိုတတ်သည်။ စိတ်ချစ်
သာအောင် ပြုပြင်နေထိုင်သွားပါက အသက်ရှည်စေနိုင်ပါသည်။
ထို့ကြောင့် လူ့လောကတွင် လောဘကြီးသူ၊ ဒေါသကြီးသူ
များသည် အရွယ်အို၍ အသက်တိုစေပါသည်။ ထောအနုနှင့်
ဒေါသကို အစဉ်အမြဲထိန်းသိမ်းသွားပါက အသက်ရှည်စေ
နိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖြစ်ပြီးသားအတိတ်အကြောင်းများကို
ပြန်မတွေးရပါ။ ပြန်ပြီးတွေးနေပါက စိတ်မကောင်း၊ အိပ်မက်
ဖြစ်မည်။ အိပ်ရေးပျက်က ကျန်းမာရေးထိခိုက်၍ အသက်
ရှည်ရမည့်အစား အသက်တိုသွားရပေလိမ့်မည်။ ဖြစ်ပျက်
ကြုံနေရသော ပစ္စုပ္ပန်ကာလအခြေအနေများကို ရောင့်ခဲထက်
တိမ်ပြီး နေသွားပါလျှင် ကိုယ်၏ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်၍
အသက်ရှည်စေနိုင်ပါသည်။

ထို့အပြင် လမ်းလျှောက်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား
အဖို့မျိုးဖြင့် အခါအားလျော်စွာ ဆောင်ရွက်သွားပါက ထွန်း
ရှေးကို အထောက်အပံ့ဖြစ်စေပြီး အသက်ရှည်လာနိုင်မည်
ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရုပ်သက်၊ နာမ်သက် နှစ်
ရှိနေသော ခန္ဓာကိုယ်ကို ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရနှင့် ဖြစ်
ပေါ်လာသော လက်လှုပ်ရှားမှုတို့ဖြင့် အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ပြုပြင်
နေထိုင်သွားပါက အသက်ရှည်စွာဖြင့် နေသွားရမည်ဖြစ်ကြောင်း
တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မင်းပေမြင့် (ရ)

နိမိတ်ပြမည့် ဖယောင်းတိုင်

အင်္ဂါဂုဏ်ဆရာအောင်

စိတ်ထဲမှာအကြံအစည်တွေက ရှိနေသည်။ လုပ်စရာ၊ ကိုင်စရာ၊ ဆောင်ရွက်စရာတွေက တစ်ပုံတစ်ပင်၊ ထိုအကြံအစည်တွေ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ပါ့မလား။ လုပ်စရာကိုင်စရာ၊ ဆောင်ရွက်စရာတွေ အဆင်ပြေချောမွေ့ပါ့မလား။ အစရှိသဖြင့် စိတ်တထင့်ထင့်ဖြစ်နေပါက နိမိတ်ပြဖယောင်းတိုင်ကို ထွန်းညှိ၍ အဖြေရှာကြည့်စေလိုပါသည်။ ဂန္ဓိရဆန်သော အစိအမံတစ်ခု ဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်၏စိတ်ဆွေတစ်ဦးဆိုလျှင် ဘာလုပ်လုပ်၊ ဘာကိုင်ကိုင်၊ ဘာကြံစည်ကြံစည် အဓိဋ္ဌာန်အဖြစ် ဖယောင်းတိုင်ထွန်းကာ နိမိတ်ဖတ်လေ့ရှိပါသည်။ ဤတွင် ရှေ့ဆက်သင့်လျှင် ရှေ့ဆက်၍ နောက်ဆုတ်

သင့်လျှင် နောက်ဆုတ်ပါသည်။ ထိုအခါဝယ် ဆုံးရှုံးနှစ်နာမူများ ကင်းပလျက်အောင်မြင် တိုးတက်မှုများရရှိနေခဲ့သည်မှာ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်ဖြစ်ပါ၍ စာရှုသူတို့လေ့လာ သုံးသပ် ဆုံးဖြတ်နိုင်အောင် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

“ပထမဦးဆုံး ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့ကို ကိုယ်လက်သန်စင်၊ သန့်ပြန်တဲ့ အဝတ်အစားတွေဝတ်ဆင်ပြီး သွားရမယ်။ ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့မှာ ရိုဂိုသေသေထိုင်လို့ ဘုရားဝတ်ပြုကန်တော့၊ ပြီးရင် ငါးပါးသီလကို လေးလေးနက်နက် ခံယူရမယ်။ ပြီးပြီဆိုရင် ကျောင်းဆောင်က မီးတိုင်ခွက်မှာ ဖယောင်းတိုင်သုံးတိုင်ကို မီးညှိပူဖော်ပေရောဗို့။”

“ဖယောင်းတိုင်က အရောင်ရွေးသေးလား”

“အင်း...ဖယောင်းတိုင်ရဲ့အရောင်ဟာ အနီ၊ ဒါမှ မဟုတ် အဝါရောင်ဆိုရင်တော့ ပိုကောင်းပေသပေါ့ဗျာ။ အဲသည်လို တစ်ခုခုနဲ့ အဆင်ပြေလို့ ထွန်းညှိပူဖော်ပြီးတဲ့အခါ အခုလုပ်ကိုင်မယ့် အလုပ်ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ အောင်မြင်မှု ရနိုင်၊ မရနိုင်ကို နိမိတ်မှန်ပြသပေးပါလို့ ဆုတောင်းရမယ်ပေါ့”

“ဘယ်လိုမျိုး နိမိတ်တွေပြသလဲ။ ကောက်ချက်ကို ကော ဘယ်လိုဆွဲရသလဲဆိုတာကို ရှင်းပြပေးပါဦး”

မိတ်ဆွေက မိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြသည်။ ဤ၌ လုပ်ဆောင်ရသော ကိစ္စသည် ဘာမျှမခက်ခဲ။ ဖြစ်ပေါ်လာ သည့် ဖယောင်းတိုင်၏အရိပ်အခြည်ကို ကြည့်၍ နိမိတ် ကောက်တတ်ဖို့ အရေးကြီးပါသည်။ မိတ်ဆွေကောက်ယူ သော နိမိတ်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

၁။ ဖယောင်းတိုင်သည် မီးညွန့်တလူလူ တက်နေရာမှ ဖယောင်းနှင့်မီးစာ ကုန်စင်စွာ လောင်မြိုက်ပြီးမှ မီး ငြိမ်းသွားခဲ့ပါလျှင် ကြံစည်သမျှအောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ လုပ်သမျှအောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

၂။ ဖယောင်းတိုင်မီးသည် လောင်ချင်သလိုလို၊ မလောင် ချင်သလိုလို အနေအထားမျိုးပြနေပါလျှင် အကြံ အစည်များ ထစ်ငေါ့ပါလိမ့်မည်။ အလုပ်အကိုင်၌ အနှောင့်အယှက်များ ကြုံလာတတ်သည်။ သတိ ထား၍ အကောင်အထည်ဖော်ပါ။

၃။ ဖယောင်းတိုင်မီးသည် ကနဦး၌ မလောင်ချင်သလို ဖြစ်နေပြီးမှ နောက်ဆုံး အသားကျကာ လောင်သွား ပါမှ ဦးစွာ အနှောင့်အယှက်နှင့်ကြုံပြီးမှ နောက်ဆုံး တွင် အောင်မြင်မှုရရှိတတ်ပါသည်။

၄။ ဖယောင်းတိုင်မီးသည် လင်းလက်တောက်ပနေရာမှ ရုတ်ခြည်းငြိမ်းသွားပါက အကြံအစည်များ အထ မမြောက်တော့ပါ။ လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းများ မအောင် မြင်တတ်ပါ။

၅။ ဖယောင်းတိုင်မီး ကုန်သွားသော်လည်း ဖယောင်း စက်များ တိုင်ကျန်နေသေးပါက အလုပ်အကိုင် အကြံအစည်များ ချောပြေမှု မရှိတတ်ပါ။

၆။ ဖယောင်းတိုင်မီးသည် ဖြည်းဖြည်းချင်းလောင်မြိုက် ဖယောင်းစက်တွေ ကျန်နေပါက အလုပ်အကိုင် ရုတ်ခြည်းဖြစ်မလာတတ်သေးပါ။ စိတ်ရှည်သည့် ဖို့လိုအပ်ပါလိမ့်မည်။

၇။ ဖယောင်းတိုင်မီးသည် ရုတ်တရက် လဲကျသွား ရုတ်ခြည်းမီးငြိမ်းသွားသည်ဆိုပါက အလုပ်အကိုင် များ ပျက်ပြားသွားပြီဟု ယူဆလိုက်ပါ။

၈။ လောင်မြိုက်နေသော ဖယောင်းတိုင်မီးသည် ဖယောင်း တိုင်တစ်ခြမ်းကိုသာ လောင်မြိုက်ပြီး တစ်ခြမ်း မလောင်နေပါက လုပ်ငန်းခွင်၌ အန္တရာယ်ပေးမည့် ဖယောင်း များရှိနေသည့် သဘောဖြစ်ပါသည်။

၉။ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းနေရင်းမှ တစ်ဖျစ်ဖျစ်နှင့် များမြည်လာပါက လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်နေရာမှ ဓာတ်ကျစရာ အကြောင်းကိစ္စများပေါ်လာတတ် သည့် လုပ်ငန်းကိုလည်း ရုတ်ခြည်းရပ်ဆိုင်းပစ်ရတတ် သည်။

၁၀။ ဖယောင်းတိုင်မှ ဖယောင်းရည်များ အိုင်ထွန်းပြီး လာပါက လုပ်ကိုင်နေရသော အလုပ်သည် အလုပ် အရှိမှုထက် အကျိုးမဲ့မှုက ပိုမိုများတတ်ပါသည်။ သို့မဟုတ် ပြုဆင်ခြင်ရပါမည်။

“အဲသည် နိမိတ်လက္ခဏာတွေကိုသတိပြုပြီး အလုပ် အကိုင်အကြံအစည်တွေ အကောင်အထည် ဖော်သ မဖော်သင့် ဆုံးဖြတ်ပေါ့။ သေသေချာချာအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး အ ဆောင်ရင် မှန်ကန်တိကျတာ ကြုံရပါလိမ့်မယ်။ အထူး သဘောနဲ့တော့ မလုပ်ဆောင်စေချင်တာ အမှန်ပဲ”
မိတ်ဆွေက ၎င်း၏ ရင်တွင်းရှိသမျှကို ပွင့်လင်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့ပါ၏။ စာရှုသူတို့အနေဖြင့် အသိပညာ ညှိနှိုင်းမြေကတုတ်၊ ချွန်းကဲ့သို့အုပ်လျက် လောကီအလုပ် အတွက် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေသတည်း။

အင်္ဂုလိဇာဆရာ

မယ်တော်ကြီးသင်္ချိုင်း

ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုပေသီးသည် အမှတ်မထင် တွေ့ဆုံခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီးလျှင် ကိုပေသီး၏ အတွေ့အကြုံတစ်ရပ်သည်လည်း ကျွန်ုပ်အတွက် လွန်စွာမှပင် အထူးအဆန်းဖြစ်ရပေ၏။

ကိုပေသီးသည် ရေစကြိုဘက်မှ အောက်ပြည်သို့ စုန်ဆင်းလာသော အညာသားဖြစ်၏။ ထန်းတက်ခြင်း၊ ယာလုပ်ခြင်းတို့ဖြင့် ကျင်လည်ခဲ့သည်ဖြစ်ပေရာ ၎င်း၏ ပန်းကြွက်သားတို့သည် စေးပျစ်မာကျောလှပေသည်။

ကိုပေသီးသည် အောက်ပြည်အောက်ရွာ၌ ကြုံရာကျပန်း လုပ်ကိုင်စားသောက်ရင်း နောက် ခုံး၌ ဘုတလင်မြို့နယ်မှ ကျွဲကတ်ကျေးရွာသူတစ်ဦးနှင့် အကြောင်းပါကာ ထိုရွာမှာပင် အခြေချဖြစ်ခဲ့ပေ၏။

“ကျုပ်တို့ ကျွဲကတ်ကတော့ဗျာ ဘယ်အရာ အတည်မမြဲဆိုသလိုဗျ။ တိုးမြစ်ရေတိုက်စားသမျှ ခံနေရတာကလား။ ရွာလည်း ဟိုရွှေဒီပြောင်း နောက်ဆုံး ရွာသင်္ချိုင်းကုန်းတောင်ပြောင်းခဲ့ရတာ အကြိမ်ကြိမ်ရှိပြီ။ ကျုပ်ပြောချင်တာ သင်္ချိုင်းကုန်းအပြောင်းအလဲမှာ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန် ထိတ်လန့်ချောက်ချားစရာ ကိစ္စတစ်ခုကိုပဲ။ ကျုပ်ဆရာယုံချင်ယုံမယုံချင်နေ ပြောပြရသေးတာမ”

ဟူ၍ အညာလေးဖြင့် အစံချီကာ ကျွန်ုပ်အား ဤသို့ပြောပြသွားပါလေတော့၏။

စာရေးသူ

မြေဆီဩဇာ ကောင်းလှသော မြစ်ကျွန်း နှစ်ဒေသသည် စိုက်မကုန်၊ ပျိုးမကုန် သီးနှံများ

ဖြင့် ထမင်းမဝတ်၊ ဟင်းမစား နေနိုင်ကြသူများ နေထိုင်ကြ၏။ ကျွန်တော်လည်း ရေကြည်ရာ၊ မြက်နရာ ရှာဖွေရင်း အောက်ပြည်အောက်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်ဖြစ်ရာ အညာသာယာပီ ဝတ်တော်ဆောင်းတတ်လေသည်မို့ အောက်ပြည်အောက်ရွာ ငွေရှာရ အလွယ်သာဟူသော စကားအတိုင်း စုမိဆောင်းမိဖြစ်ခဲ့ပေ၏။

သို့နှင့်ပင် ကျွန်တော်သည် ရောဝတ်မြစ်မကြီးနှင့် လက်ခွဲမြစ်ဖြစ်သော တို့မြစ်တို့ဆုံရာနှင့် မနီးမဝေးရှိ ကမ်းခြေရွာကြီး ကျွဲကတ်ရွာတွင် ရွာသူဖျိုချော မထက်အေးဆိုသူနှင့် ရည်ငံဖြစ်လေ၏။ ရည်ငံရာမပင် သားမှတ်မှတ်၊ မယားမှတ်မှတ် ပေါင်းဖော်ဖြစ်ရာမှ ကျွန်တော်လည်း ဆံထုံးနောက်သျှောင်ပါ ကျွဲခတ်ရွာသား ဖြစ်သွားရပေတော့သည်။

ကျွန်တော်မိန်းမ*မထက်အေး၏ အစ်ကို မျိုးအောင်ဆိုသူသည် လှူဖျိုကြီးဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ရွာကာလသားခေါင်းလည်းဖြစ်၏။ သီချင်းဆိုခြင်း၊ ဂီတနှင့်သက်ဆိုင်သည်များကို တီးခတ်တတ်ခြင်း၊ ထို့ကြောင့် သာရေးနာရေးကိစ္စများတွင် ရှေ့ဆုံးတန်းမှ ပါဝင်ရသူဖြစ်ပေ၏။ မျိုးအောင်၏နောက်တွင် တီးတတ်၊ ဆိုတတ်သော ကာလသားများက အချိန်ပြည့် ဝန်းကာဝိုင်းကာရိုနေကြသည်ဖြစ်ရာ တီးဝိုင်းခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်၍ နေပေတော့၏။

ကျွဲခတ်ရွာသည် မင်္ဂလာဆောင်လျှင်လည်း ဆယ်ရက်ဆယ်လီ ပျော်ပွဲ

ပွဲ၏။ မျိုးအောင်တို့တီးဝိုင်းကို စနစ်တကျ ခေါ်ဖိတ်၏။ ရှင်ရဟန်းခံပြုလျှင်လည်း ဆယ်ရက်ဆယ်လီ ပြုလုပ်၏။ မျိုးအောင်တို့ဝိုင်းတော်သားတွေ မပါမိပြီး။ ယုတ်စွဲအဆုံး နာရေးဖြစ်၍ သနိုင်းချတော့မည်ဆိုလျှင်တောင် မျိုးအောင်တို့ တီးဝိုင်းကိုဝှားကာ ဖျိုင်းတောင်တီးစေသည်ချည်းဖြစ်၏။ ဂုဏ်တူဂုဏ်ပြိုင်ဟုဆိုရမည်လား မသိ။ ဆွေကြီးမျိုးကြီးထဲက အကြီးအကဲတစ်ယောက် တိမ်းပါးပြီဆိုလျှင် အလောင်းစင်ကို အိမ်ရှေ့၌ ခုနစ်ရက်ခုနစ်လီထားရှိပြီး နယ်စုံ အမျိုးစောင့်သည်ဟု အကြောင်းပြကာ မဏ္ဍပ်ထိုး၍ ဝဲခိုးကျင်းပတတ်ကြပေ၏။

တစ်နှစ်သော မိုးတွင်းကြီး၌ လယ်ဧကပေါင်းများစွာ ပိုင်ဆိုင်သော ရဟန်းအစ်မကြီးတစ်ဦး ဆုံးပါးသွားရာ မယ်တော်ပျံဟု ဇာင်ပွန်းတပ်လျက် ရွာသူငွေကြီးပီပီ ခုနစ်ရက်ခုနစ်လီ ဆွေမျိုးစုံ စောင့်လေတော့၏။

အိမ်ရှေ့၌ မဏ္ဍပ်ကြီးထိုးလျက် အလှူကြီးအတန်းကြီးပေးကာ မျိုးအောင်တို့တီးဝိုင်းသည်လည်း ထုံးစံအတိုင်း နေ့မအား ညမနား တီးခတ်ပေးရတော့၏။

မျိုးအောင်ကို အကြောင်းပြုပြီး ကျွန်တော်ရော မထက်အေးပါ ထိုမဏ္ဍပ်မှ ပြန်မရဖြစ်နေရသည်။ ရွာသူငွေကြီးမိသားစုကတော့ ဒီတစ်ချိန်မှ ဟိတ်ဟန်မပြုရပြီးရောလား ပုံစံမျိုးဖြင့် "ဟဲ့...နင်တို့ ဒီမှာ မနက်စာ ညစာစား ဒီမှာအိပ်"

"ဟိုအင်းတို့အုပ်စု သောက်စားစီအားလုံး စီစဉ်ထားတယ်။ ပြန်ကို မပြန်ရဘူး။ ဒီမှာနေ"

အစရှိသဖြင့် ရွှေတွဲလွဲ ငွေတွဲလွဲ ဝတ်စားဆင်ယင်ပြီးလျှင် မဏ္ဍပ်တိုင်တက်ပြကြပေတော့၏။ တစ်ရွာထုံးစံအတိုင်း ခုနစ်ရက်ခုနစ်လီ ပျော်ပွဲ၌ ကြသကဲ့သို့ ရှိနေပေသည်။

ကျွန်တော် စိတ်ဝင်တစား နှိမ်သည်မှာ အလောင်းကို ရင်ခွဲ၍ အတွင်းကလီစာများထုတ်၊ ပြန်ချုပ်ပြီး မပုပ်ထိုးအောင် ထိန်းထားနိုင်ခြင်းကိုဖြစ်၏။

သေဆုံးသည့်နေ့မှပင် အလောင်းရင်ခွဲသည်ကိစ္စအား နားလည်ကျွမ်းကျင်သည့် ချက်ကြီးဆိုသူကို အရစ်ကိုးမောင်း ခိုင်းစေလေရာ -

"ပေသီး မင်း ငိုကိုကုပေးစစ်ကွာ"

ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း အဆွေရင်ခွဲသမားအဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ရပေ၏။

သေဆုံးသူ အဘွားကြီးသည် အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော်အရွယ် ဝိနိဝိနိပါးပါးလေး၌ ခွဲရိတ်ရသည်မှာ လက်မထဲလှပေ။ ချက်ကြီးသည် ဝက်ရိုချုတ်အေးစားမကြီးဖြင့် ရင်ညွှန်မှစ၍ ကျွမ်းကျင်စွာ ရင်ဖွင့်လေရာ အနား၌ ဝိုင်းနေသူများသည် "အမလေး"ဟု အားပေးပြုရင်း ဝေးရာသို့ရုံသွားလေသည်။ ရင်ညွှန်မှ ချက်အောက်ထိခွဲပြီး ရင်ချိတ်ခြမ်းဆွဲဖြုတ်ရန်ရာ အတွင်းကလီစာများသည် အညွှန်များ သွေးပုပ်၊ ဖြစ်ပျက်များထွက်ပြီးလျှင် အပြင်သို့ ခေါင်းထွက်လာလေတော့၏။

ချက်ကြီးသည် ကာလီစာများကို အိုးတစ်စုတွင်သို့ မယူထည့်၏။ ဆား များ နုနင်းများဖြင့် နယ်ဖတ်ပြီးလျှင် လုံခြုံအောင် ဖုံးအုပ်လိုက်၏။ ကာလီစာ မရှိတော့သော ဗိုက်တစ်ခုလုံး၏အတွင်း သို့ ဆားပိဿာချိန် မည်မျှရှိမည်မသိရ အောင်ထည့်လျက် မွမ်းမံ၏။ ပြီးလျှင် ဗိုက်ကို ဝက်သိုးချပ်ပြန်ချပ်လိုက်လေ သည်။

ကျွန်တော်သည် တစ်သက်နှင့် တစ်ကိုယ် လှသောရင်ခွဲခြင်းအား တစ်ခါ မျှ မမြင်ဖူးသော်လည်း ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိ အသေးစိတ် ကြည့်ရှုနေမိပေသည်။

“ကဲ... ယေသီး မင်းနဲ့ငါပဲ ဒီအိုးကို သင်္ချိုင်းသွားပို့ရအောင်။ နေ့မကူးခင် အလောင်းမြှုပ်မယ့်နေရာမှာ အရင်သွား မြှုပ်ထားရမယ်”

နောက်ဆုံးမှာတော့ သုဘရာဇာ မြစ်သွားကြသူမှာ ကျွန်တော်နှင့်ချက် ကြီးပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။ ချက်ကြီးက အိုးကိုထမ်း၊ ကျွန်တော်က တူရွှား၊ ပေါက်ပြားများကိုင်လျက် ရွာသုသာန်သို့ ရောက်ရှိသွားချိန်က နေဝင်ဖျိုးပူဖြစ်နေ ပေပြီ။ ရွာသင်္ချိုင်းသည် ကမ်းပါးတိုက် စာခြင်းခံရသော တိုးမြစ်ကမ်းဘေး၌ ခပ်တဲတဲလေသော ရှိလေတော့သည်။

“သုသာန်နယ်နိမိတ်က ဒါအလွန် ပဲ။ ဒီထက်ဆုတ်လို့မရဘူး။ ရေရှားက တအားတိုးနေတော့ ငါထင်ပါတယ်။ ဒီ မိုးမကုန်ခင် ဒီအလောင်း ရေထဲပါသွား မှာ”

ချက်ကြီးက ပေါက်ပြားဖြင့် ချက် မှန်မှန်ပေါက် ပြောပြီး သူထင်ကြေကို

ပြောသည်။ မှန်သည်။ ကျွန်တော်စိတ်၌ လည်း ရေရှားအားကောင်းလှသော တိုး မြစ်ရေသည် သုသာန်ပြင်တည့်တည့်သို့ အဟုန်ကြီးစွာ တိုးခွဲလျက်နေသော မြင် ကွင်းကြောင့် တစ်မိုးတောင်မကုန်ဟု ထင်မှတ်လိုက်မိလေသည်။

ထိုနေ့ည ဤမိုးသည် ခပ်သည်း သည်းမစဲဘဲ ရွာလေ၏။ ရေဒီယိုမှ မှန် တိုင်းအထူးသတင်းကို မကြာခဏထုတ် လွှင့်လျက်ရှိ၏။ မိုးထဲရေထဲမှာပဲ အသု ဘာအိမ်က စည်ကားလွန်းမက စည် ကားလွန်းလှသည်။

“မိုးက ရွာချင်သလိုရွာ၊ တို့က တီးချင်သလိုတီးမဟေ့”

ဟု ဖျိုးအောင်က ခပ်ထွေထွေ လေးဖြစ်ချိန်မှာ လက်သံကုန်ဖွင့်လေ တော့သည်။

ခြောက်ရက်မြောက် ညတွင် မိုး ရောလေပါ မွေ့လေရာ မိုးထားသော ရေကဖျင်းကြီးမှာ လေနောက်လှန်၍ သွားလေ၏။ ဖျိုးအောင်တို့တီးခိုင်းမှာ လည်း မိုးရေဖြင့် ရှုနှစ်သွား၏။

“ကဲဟေ့... မိုးနဲ့လေနဲ့ မထူးဘူး။ ဖျိုင်းတောင်တီးမယ်။ ဒီညကတည်းက ကြိုချပစ်မယ်။ မကောင်းဘူးလား”

“ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်” ဖျိုးအောင်၏ စေ့ဆော်စကားကို တီးခိုင်းသားများအားလုံး ထောက်ခံကြ ပြီးလျှင် ညသံပေးလျက် ဖျိုင်းတောင် တီးလုံး ဟီးလေတော့၏။

မိုးသံလေသံ တဖြောင်းဖြောင်း တစ်စီးစီးကြား၌ ဖျိုင်းတောင်သံပါ ရော ဝင်နေချိန် အိမ်ရှေ့ရှိခေါင်းကြီးသည်

ခေါင်းစင်ပေါ်မှ အောက်သို့ အိုင်လိုက် ကြီးကျလာလေ၏။

မြင်ရသူအားလုံး “ဟာ” ခနဲ၊ “ဟင်” ခနဲ ဖြစ်ကြရပြီး ရုတ်တရက် ကြက်သေသေသွားကြသည်။ အိုင် လိုက်ကျနေသော ခေါင်းကြီးသည် တဖြည်းဖြည်း ယိမ်းကျသွားပြန်၏။ နောက် တစ်ဖန် လေအစေ့နှင့်အတူ မိုင်းခနဲ အိုင်လိုက်ဖြစ်သွားပြန်၏။

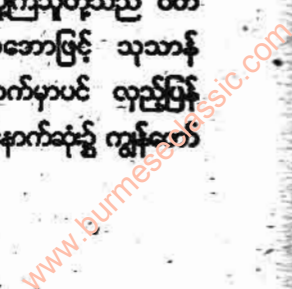
“အလောင်း သူတာသကာကစားနေ တား၊ ဆက်တီး... ဆက်တီး”

ဟု ဖျိုးအောင်က အဖွဲ့သားတွေ ကို ပြောလိုက်ရာ ဖျိုင်းတောင်သံနှင့် အတူ အခေါင်းကြီးသည် ဟိုဘက်ယိမ်း လိုက်၊ ဒီဘက်ယိမ်းလိုက် ယိမ်းကနေ သည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေပေတော့၏။

ထိုမြင်ကွင်းကိုကြည့်၍ အချို့က ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကြ၏။ အချို့က အတိတ်နိမိတ်အဖျိုးဖျိုး ကောက်ယူကြ ၏။ နောက်နေ့ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့ တွင် မိုးလေသည်သည်း တိုက်ခိုက်ရွာ သွန်းနေသည်ကြားမှ အလောင်းကို သုသာန်သို့ ပို့ဆောင်ကြလေ၏။

သုသာန်အစစ်ရှိ တိုးမြစ်ရေသည် တဝန်းဝန်း မြည်သံပေးတိုက်စားလျက် ရှိ၏။ ကမ်းတို့သည်လည်း ရေတိုးသံနှင့် အတူ ပဲ့ကာပဲ့ကာ ကျနေလေ၏။

ချက်ကြီးနှင့် ကျွန်တော်က မြေ ကို ခပ်နက်နက်တူးပြီး ခေါင်းကိုမြေပို့ လိုက်၏။ လိုက်ပို့ကြသူတို့သည် ဝတ် ကျေဝတ်ကုန်သအောဖြင့် သုသာန် မရောက်တစ်ရောက်မှာပင် လှည့်ပြန် သွားကြလေရာ နောက်ဆုံး၌ ကျွန်တော်

တို့ ချက်ကြီးတို့ မျိုးအောင်တို့သာ ကျန် ရှိခဲ့ပေသည်။

“ဒီအလောင်းဟာ ဒီသုသာန်မှာ နောက်ဆုံးချတဲ့အလောင်းပဲ။ တွေ့တယ် မဟုတ်လား။ ရေစီးနဲ့တမ်းပြိုနေပုံများ ဒီပြပုံမျိုးနဲ့ဆို နောက်နေ့မကူးဘူး။” ဒီ အလောင်း ရေထဲပါမှာ ကိုနိုးသေတယ်”

ချက်ကြီး ပြောသည့်အတိုင်းပင် အလောင်းချသည့် ခုနစ်ရက်ပြည့် ရက် လည်ပြီးချိန်မှစကာ လေမုန်တိုင်းဝင် လာသည်။ သစ်ကိုင်းတွေကနီး သစ်ပင် တွေလဲဖြင့် ထိတ်လန့်စရာကောင်းလွန်း နေ၏။ ရက်လည်ညထိပင် ရွာမှလူ အများက နာရေးအိမ်၌ စုဖွဲ့နေသေး သည်ဖြစ်ရာ လူစုများသဖြင့် အားရှိနေ ကြပေသည်။

မုန်တိုင်းသည် ဝေကာ ဆောင်၍ တိုက်၏။ မိုးသည် ပိုက်ဖြင့်ထိုသကဲ့သို့ လေနှင့်အတူ ဝေကာရွာ၏။ ကြီးမားခိုင် ခံသော နာရေးဖြစ်သည့် သူဌေးအိမ် ကြီးပင် လေမိုးဒဏ်ကြောင့် တသိမ့် သိမ့်တုန်ခါနေ၏။

ညအတော်နက်လေ မိုးနှင့်လေ က ကြမ်းလာလေမို့ အမျိုးသမီးများ ပါးစပ်က “ဘုရား ဘုရားဖြစ်နေကြ ပြီး သတ္တိကောင်းလှပါသည်ဆိုသော ယောက်ျား ကြီးများပင် မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူးဖြစ်နေကြပြီ။”

ကျွန်တော်လည်း ကြောက်ရွံ့သည် မဟုတ်ဘဲ စိတ်ချောက်ချားသလို ခံစား နေရသည်။ ချက်ကြီးကို ကြည့်လိုက် ပြန်တော့လည်း အိမ်ရှေ့မျက်နှာတူရသို့ မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေသည်

ကို တွေ့မြင်ရသည်။ ကျွန်တော်ရော ချက်ကြီးပါ၊ စိတ်တွင်း၌ ထစ်ခခုထူး ခြားနေသကဲ့သို့ ရှိနေစဉ် လေနှင့်အတူ ဝဲပျံလာသော ပျဉ်ချပ်တစ်ချပ် အိမ်ရှေ့ တည့်တည့်သို့ ဖျန်းခနဲ လာကျလေ တော့သည်။ လက်နိပ်မီးဖြင့် သေသေ ချာချာ ထိုးကြည့်လေသောအခါ -

“ဟာ...ခေါင်းပျဉ်အဖုံးကြီးကွေး ဒီမယ်တော်ကြီးရဲ့ ခေါင်းအဖုံးကြီးကွ”
ဟု အံ့ဩလွန်းမက အံ့ဩလွန်း စွာဖြင့် ရေရွတ်ပြောဆိုနေကြလေတော့ သည်။

ချက်ကြီးက -
“ငါထင်တဲ့အတိုင်းပဲ။ ငါ့စိတ်ထဲ လေးလံနေတာ။ ဒီည သုသာန်ပြုသွား ပြီ။ ဒီခေါင်းအဖုံးဟာ သူ့အတွက် သန့်ရှင်းသစ်ရှာပေးဖို့ ရောက်လာတာပဲ”

ဟု ရေရွတ်လိုက်ရာ ကြားရသူ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ကြက်သီးတဖျန်း ဖျန်း ထသွားရပေတော့သည်။ အမှန် လည်း မယုံနိုင်ဖွယ်ကောင်းအောင် ထိတ်လန့်စရာကောင်းနေသည် မဟုတ် ပါလား။

နံနက်လင်းသောအခါ လေသည် လုံးဝငြိမ်သက်သွားသလို မိုးကလည်း သူ့မပါသလို ခြောက်ခြောက်လေးမျှ မကျ။ ညကတိုက်ထားသော လေရှိန် ကြောင့် တစ်ရွာလုံး ရှုပ်ပွနေသည်။ ကိုယ့်အိမ်ရှေ့ကို မရှင်းနိုင်သေး။ ကိုယ့် အိမ်ကိုယ် ဝင်မကြည့်နိုင်သေး။ တစ်ရွာ လုံး ရောက်သွားကြသည်က သုသာန်ဆီ သို့။ မှန်ပေသည်။ သုသာန်ကား မရှိ တော့။ ရေစီးဖြင့် မျောပါသွားပြီး အံ့ဩ

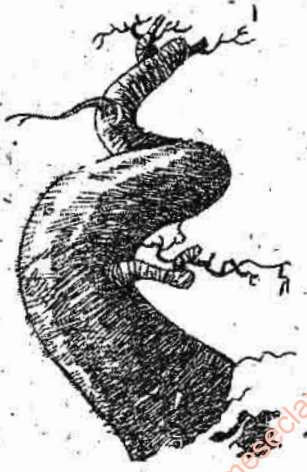
စရာကောင်းသည်က မနေ့ကမှ မြေ မြှုပ်ထားသည့် မယ်တော်ကြီး၏မြေပုံ ကို တိုက်စားသွားပြီးနောက် ကမ်းပြို ခြင်းမရှိတော့ဘဲ ရှိနေခြင်းပင်။

သို့နှင့်ပင် ရွာကျောင်းဆရာတော် နှင့် ရပ်ရွာလူကြီးများ တိုင်ပင်နှီးနှောကြ ကာ သုသာန်မြေကို နောက်တစ်နေရာ သို့ ရွှေ့လိုက်ကြပြီးလျှင် အဦးဆုံးမြှုပ်နံ့ သူ့အဖြစ် ခေါင်းပျဉ်ဖုံးကြီးကို မြှုပ်နံ့ကြ ကာ မြေသန့်ပရိတ်၊ မေတ္တသုတ်များ ရွတ်ဖတ်ကြလေ၏။

မယ်တော်ပျံသည်လည်း နောက် ထပ်ခုနစ်ရက် ထပ်တိုးပြီးလျှင် ဆယ် လေးရက်တိတိဖြစ်သွားလေ၏။ မျိုး အောင်တို့ ဝိုင်းသည်လည်း နောက်ထပ် ခုနစ်ရက်တိုးကာ မနားတမ်း ဖြေဖျော် ကြရပေသည်။

ထိုသုသာန်၏ အမည်ကို “မယ် တော်ကြီးသန့်ရှင်း”ဟု မှည့်ခေါ်ခဲ့ကြပေ သတည်း။

ဘုန်းမြတ်သာခေါင်

သိသာစေကြောင်း

မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း

ဒေါက်တာမင်းသိန်း၏ နည်းစနစ်အတိုင်းဟောသည့် ဒေါက်တာတေယုနွယ်

အကယ်ဆိုတော့

မိမိဘဝရဲ့ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းဖြစ်ပျက်မှုတွေကို ဒေါက်တာသာ မိမိအသိဆုံးပါ။ ဒါပေမယ့် ပွဲမစခင် ပြည်ပုံးကားနောက်ကွယ်မှာ ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်ပြီး သိချင်ကြတာဟာ လူ့ဘဝရဲ့ မှုတာပါပဲ။ ပြည်ပုံးကားနောက်ကွယ်က ဇာတ်ရှုပ်တွေဟာ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့ ပျော်စရာကောင်းတာတွေ တွေ့ရသလို၊ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း စိတ်ရှုပ်စရာတွေလည်း တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

အချိန်အခါ နေရာဒေသကြောင့် သင့်ဘဝရဲ့ ပြည်ပုံးကားကို လှစ်ခနဲသာ ဖွင့်လှစ်ပြသလိုက်ရတာကြောင့် ဒီစာပျက်နာများမှ သင့်ဘဝရဲ့ အဖြစ်အပျက် အစိတ်အပိုင်း ဘစ်ခတ်လေသာ မြင်ရမှာဖြစ်လို့ ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်မှာ အရောင်နဲ့ အစုံအလင်နဲ့ သင့်ဘဝအပြည့်အစုံကို ခြင်ချင်တယ်ဆိုရင်ဖြင့်

- အမှတ်(၂၀၅/က) ပိတောက်(၅)လမ်း၊
- မြို့သစ်(၈)၊
- ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
- အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်၊
- ဖုန်း ၀၁-၆၄၃၀၃၀

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္ဂနွေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ဘာပဲလုပ်လုပ် အပင်ပန်းခံသလောက် အကျိုးမရှိ တတ်ဘူး။ အနစ်နာခံ၊ အရှုံးပေးပြီး နှလုံးအေးအောင် နေပေမယ့်လည်း ကိုယ်တို့ ဖိနှိပ်တဲ့ သူများနေတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းသစ် စစ်တူလုပ်ဖို့ အကူအညီကောင်းတွေ ရလာတတ်တယ်။ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဖွင့်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားရင် ဒီကာလမှာဖွင့်ရင် အကောင်းဆုံးပါပဲ။ စက်ပစ္စည်းတွေလည်း ဝင်တတ်တယ်။ စစ်တူလုပ်ဖို့ဆိုရင်တော့ တနင်္ဂနွေ အင်္ဂါသားသမီးက အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ယခုကာလတွင် ထိမထိုးသင့်ပါ။ ထိပေါက်လျှင် မိသားစုအတွင်း ကျန်းမာရေး ဆိုးဆိုးရွားရွား ညံ့သွားတတ်တယ်။ မသွားချင်သောခရီးများ၊ စိတ်ညစ်စရာခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ အထက်လူကြီး ဆွေမျိုးအကြီးအကဲတို့က မိမိအပေါ် အထင်လွဲတတ်တယ်။ အမွေလုပွဲ၊ မြေလုပွဲ တွေနဲ့လည်း ကြုံရတတ်တယ်။ အိမ်ငှား၊ မြေငှား တရားအမှုအခင်း သေးသေးလေး

တွေကို လိုက်လံဖြေရှင်းပေးရတတ်တယ်။ အိမ်မှာသုံးနေတဲ့ ရေပိုက်တွေ၊ ရေကန်တွေ ပြုပြင်ရတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးထွက်ဖို့ ကြံရွယ်ထားရင် ကျန်းမာရေးညံ့နေလို့ ခရီးစဉ် နောက်ဆုတ်သွားရတတ်တယ်။ ယခုရောက်ရှိနေတဲ့ကာလတွင် တပေါင်းလနဲ့ ကဆုန်လများ ပါဝင်နေရင်တော့ ထိုလတွေမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေရတတ်တယ်။ သားသမီးများ ကျန်းမာရေး အနည်းငယ် ညံ့တတ်တယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးရှိရင် အိမ်ကနေ ထွက်သွားတတ်တယ်။ ရွှေထည်ပစ္စည်းလည်း ထွက်တတ်တယ်။ ရွှေဝယ်ဖို့ ပါက ဝယ်သူ၏ ဇနီး၊ ခင်ပွန်း အိမ်ကနေ ထွက်တတ်တယ်။ မိမိအိမ်မှာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်ရှိလျှင် အိမ်မှာ မမွေးရဝါ။ အပြင်မှ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် အိမ်မှာ လာမွေးလျှင် ကောင်းပါသည်။ လေနင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ ဝမ်းပျက်ဝမ်းနည်းလျှာ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရား တစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ကုက္ကားအဖြူ(၁၉)ခုတို့ကို လျှာပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက် စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၃၇၊ ၃၁၊ ၁၃၊ ၁၅

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် အလုပ်တွေ မတိုးချဲ့ပါနှင့်။ အလုပ်မပြောင်းပါနှင့်။ အမှုမဖြေရှင်းရပါ။ တတ်နိုင်သလောက် အချိန်ဆွဲထားပါ။ မဖြစ်မနေ ပြဿနာတွေ ရှင်းရမယ်ဆိုရင် အရှုံးပေးလိုက်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်က ဘုရားတွင် တနင်္ဂနွေနေ့နှင့် အင်္ဂါနေ့တိုင်း ဆွမ်းပူပူပေါ်တွင် ဆိမ်း၊ ဆားဖြူ၍ အုန်းသီးစိတ်တံင်ပြီး လျှာဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္လာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကျန်းမာရေးကောင်းပြီး ပျော်ရွှင်ရမယ့်အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ အလှူတစ်ခုလည်း မမျှော်လင့်ဘဲ ပြုလုပ်ရမယ်။ အဖက်ဖက်မှာ စိတ်ချမ်းသာစရာတွေ ကြုံတွေ့လာရလိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ရတတ်တယ်။ ထိုလုပ်ငန်းများသည်လည်း လွန်စွာအကျိုးပေး အောင်မြင်မယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ပုံတော်များ ကြွလာမယ်။ နာရေးကိစ္စကိုအကြောင်းပြု၍ ခရီးသွားရတတ်တယ်။ ကိုယ့်ကို မခေါ်တဲ့သူတွေက ပြန်ခေါ်၊ နှိမ့်ချခဲ့တဲ့သူတွေက ပြန်မြှောက်ပင့်တာမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ ကိုယ်က ဖြစ်သလို ဝတ်ထားရင်တောင် ဘေးလူက ကြည့်လို့ကောင်းနေတတ်တယ်။ အစားအသောက် စားတဲ့အခါလည်း ဘာနဲ့ပဲ စားရစားရ စားလို့ကောင်းနေတတ်တယ်။

ဒါပေမဲ့ ဆရာသမားကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်မယ်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိတ်ဆွေများနှင့် လမ်းခွဲရတတ်တယ်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စတွေလည်း ဖြေရှင်းရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်သည်တွေအဖို့ အိမ်ထောင်ရေး ဂရုစိုက်ပါ။ အထင်အမြင် လွဲမှားမှုတွေဖြစ်ခြင်း၊ အစွပ်အစွဲ ခံရခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ယခုရောက်နေတဲ့ကာလတွင် တပို့တွဲ၊ တပေါင်းလများ ပါနေရင် အနည်းငယ် ဂရုစိုက်ပါ။ အိမ်ထောင်ရေး ပြိုကွဲမှုမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အစာမှား၊ ဆေးမှားဖြစ်ခြင်း၊ သွားဒုက္ခပေးခြင်းများ ကြုံမယ်။ အဆိပ်ရှိသောအကောင် အကိုက်ခံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိဗွေးနွေ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ယပ်အဖြူရောင် (၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ တနင်္လာ

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၄၊ ၄၂၊ ၄၆

အထူးသတိပြုရန်

ယခုနှစ်တစ်နှစ်လုံး မိသားစုအားလုံး ဆိတ်သားဟင်း မစားရ။ သင်္ဇင်ပန်းများကို အင်္ဂါနေ့နှင့် သောကြာနေ့များတွင် လှူဒါန်းခြင်း မပြုရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် မွေးနေ့တိုင်း ဓာတ်ကြီးလေးပါးဆွမ်း ကပ်လှူပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဟောစာတမ်း

အင်္ဂါ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စည်းစိမ်ဥစ္စာများ တိုးပွားလာမည်။ မိဘတွေ့
လည်း ပြန်ပြီးကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်နိုင်မယ့်ကာလ ဖြစ်တယ်။ စီးပွား သိသ
သာသာတက်မယ်။ သိကြားမလိုက်သကဲ့သို့ လက်ရှိအခြေအနေထက်
များစွာမြင့်တက်သွားလိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းများ သိသိသာသာ အောင်မြင်
ရမယ်။ လုပ်ငန်းဟောင်းများ ပြန်ပေါ်တတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင် ရာထ
တက်လိမ့်မယ်။ အထက်လူကြီး ဆရာသမားလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးက ကြည့်ရှုစော
ရှောက်တတ်တယ်။ မိတ်ဆွေကောင်း၊ ဆရာကောင်း တွေ့မယ်။ သင်ထံ
တစ်ခု တက်ရမယ်။ စာမေးပွဲတစ်ခု ဝင်ရောက်ဖြေဆိုလျှင် အောင်မြင်မယ်
ပြည်ပက ကိုယ့်ကို လာရောက်ဖို့ ခေါ်ယူတာမျိုး ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်
မြေတစ်ကွက်လည်း ဝင်တတ်တယ်။ မိမိအိမ်မှာ စေ့စပ်မင်္ဂလာပွဲ လုပ်ရတတ်

တယ်။ သူများမင်္ဂလာဆောင်ပွဲတွေလည်း မါဝင်လုပ်ဆောင်ပေးရတတ်တယ်။ လွတ်လပ်ပြီး အရွယ်ရောက်သူဆိုလျှင်
အိမ်ထောင်ကျတတ်တယ်။ အဖိုးတန်တဲ့ ကျောက်မျက်ရတနာတစ်ခု ကိုယ့်ဆီ ဝင်လာတတ်တယ်။ အပျို လူပျိုဆိုလျှင်
တပေါင်းလမှာ မြောက်အရပ်မှ ချစ်သူရည်းစား ရတတ်ပါတယ်။ အလုပ်တွင် အတိုက်အခံ အနည်းငယ် ကြုံရတတ်တယ်။
စကားများ ဖြေရှင်းရခြင်း၊ ရင်းနှီးသူလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် အဆင်မပြေ လမ်းခွဲခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ သူတစ်ပါးကြော
အမှုအခင်းနှင့် ပတ်သက်ရတတ်တယ်။ စိုးရိမ်စရာ မရှိပါ။ စပ်တူရှယ်ယာ လုပ်ငန်းများ ပေါ်လိမ့်မယ်။ လုပ်လျှင် အောင်မြင်
မယ်။ စက်ပစ္စည်းအသစ်များ ဝင်လိမ့်မယ်။ အိမ်ထောင်ရှိသူဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။
ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် နှလုံးနှင့် ပတ်သက်၍ ကျန်းမာရေးညံ့ခြင်း၊ ဒူး၊ နား ဒုက္ခပေးခြင်းများ ဖြစ်တတ်တယ်။ အဲဒါကြောင့်လည်
ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်း
(၅)ညွန့်၊ တံခွန်အဖြူ(၂၁)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

စနေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၅၊ ၃၃၊ ၃၅၊ ၅၃

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် နာရေး လုံးဝမသွားပါနှင့်။ ညအိပ်ညနေ နာတာရှည်
လူမမာများ လာရောက်ဆေးဝါးကုသပါက လက်မခံပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း ဆီထမင်း(၈)ခွက်
တစ်ပန်းကန်၊ စံပယ်ပန်း(၈)ကုံး တစ်ပန်းကန် လှူဒါန်းရမည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကံကောင်းတဲ့အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ မပြည့်စုံတာတွေ ပြည့်စုံလာတတ်တယ်။ ဖြစ်ချင်တာတွေ မုချဖြစ်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အလုပ် နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြင်ဆင်မွမ်းမံခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း လုပ်ရတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းသစ်ပေါ်ခြင်း(သို့မဟုတ်)လက်ရှိအလုပ်နှင့် ပတ်သက်သော အဆက် အသွယ်သစ်များ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ နာမည်ကောင်း ရခြင်း၊ နေရာကောင်းရခြင်း၊ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ခြင်းများ လုပ်ရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်မရှိသူများ အိမ်ထောင်ကျတတ်သောကာလဖြစ်တယ်။ မင်္ဂလာ ဆောင်လျှင် စည်ကားသော မင်္ဂလာဆောင်ဖြစ်မယ်။ ခရီးအကျိုးပေးသော ကာလဖြစ်တယ်။ ဘုရားဖူးခရီး သွားရတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးဝေးသွားလိုလျှင် ယခုကာလတွင် ပြုလုပ်ပါက ကံကောင်းတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် အိမ်ဆောက်

ပါက အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းရ၍ အကျိုးပေးသော အိမ်မျိုးဖြစ်တတ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ စွယ်တော်၊ ရဟန္တာပုံတော်များ ကြွလာတတ်တယ်။ လက်ဝတ်ရတနာ ရွှေထည်ပစ္စည်းများ ဝင်လာတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ဝယ်သော ရွှေထည်ပစ္စည်း သည် ရာသက်ပန် အကျိုးပေးတာမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ကွဲကွာနေသော ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် ပြန်ဆုံမယ်။ စက်ပစ္စည်းများ အသစ်လဲရခြင်း၊ ထွက်နေသော စက်ပစ္စည်းများ ပြန်ဝင်မယ်။ မြေအဝင်မခံရပါ။ မဖြစ်မနေ မြေဝယ်ရမယ်ဆိုရင်တော့ ဖျာချောလေးတစ်ချပ် ရဟန်းတစ်ပါးကို လှူလိုက်ပါ။ အလုပ်တွင် အတိုက်အခံ အပြိုင်အဆိုင် ကြီးစွာကြုံမယ်။ အတိုက်အခံ မှန်သမျှ အနိုင်ရမယ်။ အကြီးအကဲက ကိုယ့်ကို အကူအညီပေးတတ်တယ်။ ငွေများ ထိပေါက်သကဲ့သို့ အထုပ်အထည်နှင့် ရတတ်တယ်။ ရတာနီးတွင် ငွေကြေးအထစ်အငေါ့ ကြီးစွာဖြစ်ပြီးမှ ရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အမြင့်က လိမ့်တူတတ် တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့် (၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ဂြိုဟ်ရုပ်စုံ(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညွှန်းများ မပြပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၆၄၊ ၆၂၊ ၄၆၊ ၄၂

အထူးသတိပြုရန်

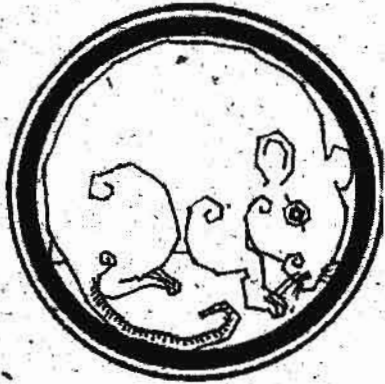
အိုးပိုင် အိမ်ပိုင် ရနိုင်သောကာလဖြစ်သောကြောင့် သူတစ်ပါး၏ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ၊ မင်္ဂလာကိစ္စများကို တာဝန်ယူ၍ ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊ သူများ၏ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂပစ္စည်းများကို မိမိအိမ်တွင် ခေတ္တထားခြင်းမျိုး မပြုလုပ်ရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားထိုင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နှင့် သောကြာနေ့တိုင်း လက်သုပ်ဆွမ်း လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ကြာသပတေး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အနည်းငယ် ညံ့တစ်ပါတယ်။ သွားဖျက်ရွယ်ထားတဲ့ ခရီးစဉ်တွေ ပျက်သွားတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မထင်မှတ်သောခရီး၊ မရည်ရွယ်သော ခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ သူတစ်ပါးကိစ္စအတွက် ခရီးသွားရတတ်တယ်။ နိုင်ငံ ရပ်ခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများ အောင်မြင်ခြင်းများ ကြုံမယ်။ လူမျိုးခြား ကူညီမှုပေးတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးဝေး သွားမယ်ဆိုလျှင် ဒီကာလမှာ ထွက် လိုက်ပါ။ အနည်းငယ် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာတွေ ကြုံလာပေမယ့် အောင်မြင်မှု ရရှိသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မိသားစုအတွင်း စိတ်ဝမ်းကွဲစရာတွေ ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ ကိုယ်ရည်ရွယ်တာတခြား၊ မိသားစုဖြစ်ချင်တာတ ခြားဖြစ်နေတတ်တယ်။ အတတ်ပညာတစ်ခု သင်ကြားရတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်း ဆိုလျှင် အလုပ်နှင့် ပတ်သက်တဲ့ သင်တန်းတက်ရတတ်တယ်။ ပညာရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကောင်းပါတယ်။ ငွေဝင်နည်းပေမယ့်လည်း ထိက်ကောင်းတဲ့ကာလ

ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်နေတဲ့သူတွေအဖို့ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တော့မလိုလိုနှင့် အခက်အခဲကြီးစွာ ကြုံရ တတ်တယ်။ အလုပ်တွင် အပျက်အစီး၊ အဆုံးအရှုံး၊ အလေအလွင့် များနေလိမ့်မယ်။ လက်ရှိအလုပ်အကိုင် ပြောင်းချင်စိတ် ပေါ်လာမယ်။ ပြောင်းလျှင် ပိုဆိုးသွားတတ်တယ်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိတ်ဆွေရင်းများနှင့် လမ်းခွဲရတတ်တယ်။ အလှူပွဲ မင်္ဂလာပွဲ အစီအစဉ်များ အထစ်အငေါ့ကြုံခြင်း၊ ရက်ရွှေ့ရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ ငွေအတွက် ပြောဆိုဖြေရှင်းရတတ်တယ်။ ငွေပျောက်ခြင်း၊ ကြွေးစာခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ သူတစ်ပါး၏ အမှုကိစ္စကို လိုက်လံဖြေရှင်းပေးရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေး အနေဖြင့် အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေထောက်၊ ခါး၊ သွား ဒုက္ခပေးခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ကြက်လှူ အစိမ်းရောင်(၈)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှို့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၊ ၅၁၊ ၇၅၊ ၇၇

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် အိမ်ပြင်ခြင်း၊ အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ အိမ်ပြောင်းခြင်း မပြုပါနှင့်။ မည်သည့်ပစ္စည်းမှ မငှားပါနှင့်။ ငှားလျှင် ဆုံးရှုံးသွားတတ်တယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း နို့ဆွမ်း(၁၂)ခန်းကန် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဟောစာတမ်း

သောကြာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် မထင်မှတ်တဲ့ အပြောင်းအလဲတွေ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါ တယ်။ မိမိလုပ်နေတဲ့ အလုပ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ရခြင်းမျိုးလည်း ကြုံရတတ်တယ်။ အလုပ်သစ်တစ်ခုလည်း လုပ်ရတတ်တယ်။ အိမ်နေရာအသစ်ရခြင်း၊ နေရာ ထိုင်ခင်း မွမ်းမံပြင်ဆင်ရခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ ခရီးများ သွားနေရမယ်။ ထိုခရီးများသည်လည်း သင့်အတွက် အကျိုးထူးစေပါလိမ့်မယ်။ မထင်မှတ်ဘဲ ပညာတစ်ခု သင်ကြားရခြင်း၊ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ မရည်ရွယ်ဘဲ မြေဝင်တတ်တယ်။ အလုပ်ကောင်းပေမယ့် မိမိအပေါ် မကောင်းကြံခြင်း၊ မကောင်းပြောခြင်းများ ခံရတတ်သောကြောင့် နည်းနည်းသတိထားပါ။ လူမျိုးခြား ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ လက်အောက်ငယ်သား အတွက် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ရွှေနှင့် နှစ် နာပစ္စည်းများထွက်ခြင်း၊ ပေါင်နှံရ

ခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ အစိုးရဝန်ထမ်းများအဖို့ ရာထူးတက်တာနှင့်အမျှ ပစ်စာ တိုင်စာမျိုးတွေလည်း ကြုံတွေ့ရတတ် တယ်။ တနင်္ဂနွေသားသမီး၊ သောကြာသားသမီး ဌာနဆိုင်ရာအကြီးအကဲ၊ ဆွေမျိုးအကြီးအကဲတို့က အကူအညီကောင်း ပေးလာလိမ့်မယ်။ အင်္ဂါနာမည်၊ စနေနာမည်ပါသော ကျန်းမာရေးညံ့ညံ့ သက်ကြီးရွယ်အိုများ အိမ်သို့လာရောက်တည်းခိုလျှင် ဆုံးပါးသွားတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးဇေး အကျိုးပေးသောကာလဖြစ်သောကြောင့် ယခုကာလတွင် ပြုလုပ်ပါ။ ကျန်းမာရေးအနေ ဖြင့် ဆေးမှား၊ အစာမှား ဖြစ်တတ်တယ်။ ဆရာဝန် ညွှန်ကြားချက်မပါဘဲ ဆေးမသောက်ရပါ။ ခြေထောက်တွင် အန္တရာယ် ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ (၅)ညွန့်၊ ထီးအနီရောင်(၁၀)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

သောကြာ၊ တနင်္ဂနွေ

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၁၆၊ ၆၁၊ ၁၂၊ ၆၇

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် မိမိခြံ၊ ကား ရောင်းချ၍ လုပ်ငန်းသစ် စတင်လုပ်ခြင်းမျိုး မပြုလုပ်ရပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္ဂနွေနေ့နှင့် သောကြာနေ့တိုင်း အုန်းဆွမ်း(၆)ပန်းကန် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဟောစာတမ်း

စနေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကံကောင်းတဲ့အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ မရသေးတာတွေ ရလာလိမ့်မယ်။ ရပြီးသားပစ္စည်းတွေလည်း တိုးပွားလာတတ်တယ်။ အလှူအတန်းကိစ္စတွေလည်း ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ ငွေအစုလိုက် အပုံလိုက် ဝင်လာလိမ့်မယ်။ မိမိအလုပ်မှလည်းကောင်း၊ ထိပေါက်၍သော်လည်းကောင်း ဝင်လာတတ်ပါတယ်။ လက်ရှိအခြေအနေထက် အဆပေါင်းများစွာ စီးပွားတက်လိမ့်မယ်။ အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာများ ဝင်မယ်။ လူမျိုးခြား၊ နိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများ အကျိုးပေး အောင်မြင်လိမ့်မယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်တဲ့သူဆိုရင် လုပ်ငန်းတွေ အများကြီး တိုးချဲ့ရတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေအနေ မြင့်တက်ခြင်း ကြုံရလိမ့်မယ်။ ပညာရေးကိစ္စများ သင်တန်းကိစ္စများကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ရွှေထွက်ခြင်း၊ ရွှေအတွက် ပြောဆိုဖြေရှင်းရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ ရွှေဝယ်လျှင် အသစ်

သာ ဝယ်သင့်တယ်။ အပျက်အဟောင်း မဝယ်သင့်။ ဆွေမျိုးအကြီးအကဲတို့၌ ကျန်းမာရေးညံ့တဲ့သတင်း ကြားရတတ်တယ်။ သက်ကြီးရွယ်အိုထဲမှ တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး အမည်ပါတဲ့လူတွေ မိမိအိမ်မှာရှိရင် တခြားရွှေထားလိုက်ပါ။ လက်အောက်ငယ်သားများနှင့် ပတ်သက်ပြီး စိတ်ပူပင်ရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် မိမိလုပ်ငန်းတွေကို အင်နဲ့အားနဲ့ တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်သင့်သော်လည်း ဖြတ်လမ်းနည်းတော့ မလိုက်ပါနှင့်။ လက်ရှိလုပ်ငန်းကို တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်သင့်သော်လည်း အလုပ်ပြောင်းပြီး မလုပ်ပါနှင့်။ ပြည်ပခရီးသွားရကိန်း ရှိတယ်။ ခရီးများ မကြာခဏ ထွက်ရတတ်တယ်။ လာဘ်ရွှင်ပေမယ့် ကျန်းမာရေးတော့ ဂရုစိုက်ပါ။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဝမ်းဗိုက်နဲ့ ဦးခေါင်း ခုက္ခပေးတတ်တယ်။ မတော်တဆ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရလို့ အရိုးကျိုးတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏မွေးနေ့ထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ကနက္ကဒန်ထီးဖြူ(၁)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၁၊ ၂၇၊ ၂၂၊ ၇၆

အထူးသတိပြုရန်

မိမိအိမ်အနီးအနားတွင် ကလေးတစ်ယောက် ရေနစ်သောနိမိတ်တွေ့ပါက လည်းကောင်း၊ အရူးတစ်ယောက် ကခုန်သောနိမိတ်တွေ့ပါကလည်းကောင်း ဝင်လာစရာရှိသော လာဘ်လာဘများ၊ လုပ်ငန်းများ နှောင့်နှေးတတ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်နှင့် လာရောက်တွေ့ဆုံပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ငွေထီး(၉)လက် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ရာဟု သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အနည်းငယ် ညံ့နေပါတယ်။ ထင်သလောက် အောင်မြင်မှု မရရှိနိုင်သေးတဲ့ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ သင်တန်းတစ်ခုတက်ရခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုသို့ ဝင်ရောက်ရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ နားချိန်မရလောက်အောင် အလုပ်ရှုပ်မယ်။ လွန်စွာပင်ပန်းလိမ့်မယ်။ အလုပ်တွင် မပျော်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ အလုပ်ပြောင်းရန် စိတ်မကူးပါနှင့်။ ပြောင်းလျှင် အဆင်မပြေနိုင်သေးပါ။ အထက်လူကြီး၊ ကြီးကဲသူတို့က ကူညီမ,စလိမ့်မယ်။ မြေတစ်ကွတ် ဝင်တတ်ပါတယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ဆက်သွယ်သောကိစ္စများ၊ လူမျိုးခြားနှင့် တွဲပြီး လုပ်ရသော အလုပ်များ အောင်မြင်လိမ့်မယ်။ လူငယ်လူရွယ်များ မိန်းမခိုးခြင်း၊ ယောက်ျားနောက်လိုက်ခြင်းများလုပ်လျှင် ဆွေပြတ်မျိုးပြတ် ဖြစ်ကုန်တတ်တယ်။

ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သော ပုံတော်များ ဝင်လာလိမ့်မယ်။ အိမ်တွင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်ရှိလျှင် ဆေးရုံ၌ မီးဖွားပါ။ အိမ်၌ မီးဖွားလျှင် အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်တယ်။ အလျှူရက်၊ မင်္ဂလာရက် ရွှေ့ရတတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းထဲမှ နာရေးကြုံရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ကြွေးပေးခြင်း၊ ကြွေးတောင်းခြင်းများ မပြုပါနှင့်။ ဤကာလအတွင်း အမွေရခြင်း(သို့မဟုတ်) အမွေကဲ့သို့ ပစ္စည်းရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် လက်ခံလိုက်လျှင် အလဟဿ ကုန်သွားတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေး ဝရုစိုက်ပါ။ စိတ်ထောင်းကိုယ်ကျေ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ သင်သည် မိန်းကလေးဖြစ်ပါက သွေးဖောက်ပြန်ပြီး စိတ်နှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ အမျိုးသားဖြစ်ပါက ဝမ်းဗိုက်နှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ ခံစားရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ယပ်အဝါရောင်(၁၇)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၅၊ ၅၅၊ ၅၅

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် ဇိမ်ခံလိုစိတ်ဖြင့် အိပ်ရာကောင်းကောင်းနှင့် မအိပ်ပါနှင့်။ အိပ်လျှင် ကျန်းမာရေးချူချာခြင်း၊ ပြဿနာဟောင်း၊ ရောဂါဟောင်းများ ပြန်ပေါ်လာတတ်တယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း ထမင်းပေါ်ပျားရည်ဆမ်းပြီး လှူဒါန်းပေးပါ။

နိုင်ငံခြားရောက် မြန်မာများအတွက်

အထူးဟောကိန်း

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

(၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ)

ယခုကာလမှာ ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး၊ လူငယ်လူရွယ်အချို့ဟာ နိုင်ငံရပ်ခြားကို သွားရောက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ပညာရှာခြင်းတွေ လုပ်နေကြပါပြီ။ အဲဒီလို တိုင်းတစ်ပါးမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်သူတွေအဖို့ အားကိုးရာမှာ ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လမ်းညွှန်မှုတွေပါပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအဖို့ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်ရောက် သရဏဂုံတည်ခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တွေကင်းပြီး လိုအင်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝတယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့သူတွေအဖို့ ၎င်းတို့ရဲ့ အခက်အခဲလေးတွေကို ပြေလည်စေဖို့ရန် ကျွန်မတတ်တဲ့ လောကီပညာရပ်တွေနဲ့ ကူညီလိုက်ရပါတယ်။ အကယ်၍ များ ဘဝဇာတ်စုံ အဖုံဖုံတို့ သိချင်တယ် ဆိုရင်ဖြင့် စာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားဆက်သွယ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများနှင့်သော်လည်းကောင်း ဆက်သွယ် ခဲ့မယ် ဆိုပါတာ . . .

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်(၂၀၅/က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ မြို့သစ်(၈) ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၁ ၆၄၃၀၃၀

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

စက်ပစ္စည်းအသစ်တွေဝင်မယ်၊ ထိပေါက်တတ်တယ်။ ထိပေါက်ရင် ငွေကို ကိုယ်တိုင်မကိုင်ပါနဲ့။ အမှုအခင်းတွေကို ကိုယ့်ကိုစွဲမဟုတ်ဘဲ ပြေရှင်းနေရ တတ်တယ်။ လမ်းခရီးသွားရင် မော်တော်ကား ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို အုန်းသီးပါတဲ့ဗုဒ္ဓ လက်ဆောင်ပေးပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ပုံတော်တွေ ကြွလာတတ်တယ်။ ငယ်ရွယ်သူတွေအဖို့ အစွပ်အစွဲ အထင်လွဲမှုတွေ ကြုံရမယ်။ မော်တော်ကားအသစ် ပြောင်းလဲရမယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ကြက်သားဗုဒ္ဓ ပြုလုပ်ထားသောဗုဒ္ဓ လက်ဆောင်ပေးပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

စီးပွားရေး သိသိသာသာ တိုးတက်သောကာလဖြစ်တယ်။ လုပ်ငန်း
ဟောင်းများ ပြန်လည်ပေါ်လာတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းတွေလည်း သိသိသာသာ
အောင်မြင်မယ်။ လွတ်လပ်ပြီး အရွယ်ရောက်သူဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ကျတတ်တယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပဲဆိတ်တစ်ဦး
လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

ပုဒုဟူးသားသမီးများအတွက်

မပြည့်စုံတာတွေ ပြည့်စုံပြီး ဖြစ်ချင်တာတွေ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ အလုပ်
နေရာ ပြောင်းရွှေ့တာမျိုး၊ အိမ်ပြောင်းရတာမျိုးတွေ ကြုံမယ်။ လက်ဝတ်ရတနာ
ရွှေထည်များ ဝင်လာတတ်တယ်။ အချစ်ရေးမှာ လမ်းခွဲရတတ်တယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ဝက်သားနှင့်
ပြုလုပ်ထားသောမုန့်
လက်ဆောင်ပေးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

မထင်မှတ်တဲ့ခရီး သွားရတတ်တယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြားခရီးဖြစ်မယ်။ မိသားစု
အတွင်း အနည်းငယ် စိတ်ဝမ်းကွဲစရာ ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ အတတ်ပညာတစ်ခု
သင်ရတတ်တယ်။ ငွေဝင်နည်းပေးမယ့် ထိကံကောင်းတတ်တယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို
ထောပတ်မုန့်တစ်ဦး
လက်ဆောင်ပေးပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

မထင်မှတ်တဲ့ အပြောင်းအလဲကြုံမယ်။ အိမ်နေရာအသစ် ပြောင်းရမယ်။
ခရီးများ သွားနေရတတ်တယ်။ လူမျိုးခြားက ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ ဌာနအကြီးအကဲ
က အကူအညီပေးမယ်။ လက်အောက်ငယ်သားအတွက် စိတ်ညစ်စရာကိစ္စပေါ်မယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို သကြားတစ်ထုပ်
လက်ဆောင်ပေးပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

မိမိအလုပ်မှလည်းကောင်း၊ ထိပေါက်၍လည်းကောင်း ငွေ၊ သဲဝင်လာ
တတ်ပါတယ်။ လက်ရှိအခြေအနေထက် အဆပေါင်းများစွာ စီးပွားကက်မယ်။
လူမျိုးခြား နိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သော လုပ်ငန်းများ ဝင်လာလိမ့်မယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို
ကိုကာကိုလာတစ်ဦး
လက်ဆောင်ပေးပါ။

ရာဟုသားသမီးများအတွက်

အညံ့ကြီးမဟုတ်ပေမဲ့ ထင်သလောက် အောင်မြင်မှုမရသေးတဲ့ကာလ
ဖြစ်တယ်။ နားချိန်မရအောင် အလုပ်ရှုပ်နေမယ်။ လွန်စွာပင်ပန်းလိမ့်မယ်။ အလုပ်
တွင် မပျော်ပိုက်ဘဲ ရှိနေမယ်။ ကားပွတ်တိုက်မိလိမ့်မယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပူတင်းပေါင်မုန့်
လက်ဆောင်ပေးပါ။

လူတွေထံ၌ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထံ၌ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထံ၌ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထံ၌ နတ်တွေကြားစေ

ပဲခူးမြို့ ဆုတောင်းပြည့် ရွှေမော်စောစေတီတော်မြတ်ကြီး (၂၅၉၈) နှစ်မြောက် ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော် ကျင်းပ

ပဲခူးမြို့ ဆုတောင်းပြည့် ရွှေမော်စောစေတီတော် မြတ်ကြီး၏ (၂၅၉၈)နှစ်မြောက် ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော်ကြီးကို ၁၃၇၇-၇၈ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း ၁၀ ရက်(၁၇-၄-၂၀၁၆)တနင်္ဂနွေနေ့မှ တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၄ ရက်(၂၆-၄-၂၀၁၆)အင်္ဂါနေ့အထိ ၁၀ ရက်တိုင်တိုင် စည်ကား သိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သတင်းရရှိ ပါသည်။

ZN

အလှူရေစက်ချပွဲ

ကျိုက္ခမီမြို့ ဆုတောင်းပြည့် ရေလယ်ဆံတော်ရှင်မြတ် ဘုရားကြီး၏ ဂန္ဓကုဋီတိုက်အတွင်းရှိ မြတ်ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်အား လုံးတော်ပြည့် ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူခြင်း၊ အင်္ဂါထောင့်ရှိ မြတ်ဗုဒ္ဓ တစ်ဆူအား ရွှေသင်္ကန်းအနားကွပ်တော် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ စောင်းတန်းဓာတ်လှေကား တပ်ဆင်ခြင်း၊ အပူခံကျောက်ပြား ခင်းခြင်းနှင့် တခြားသော လှူဒါန်းမှု အစုစုတို့အတွက် ရေစက်ချ အခမ်းအနားကို ၁၃၇၇-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ (၂၃-၃-၂၀၁၆) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၅:၃၀ နာရီတွင် ရေလယ်ဘုရားကျန်းတော်ပေါ်ရှိ သီရိရတနာ ခန်းမဆောင်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သတင်း ရရှိသည်။

စိုးဝင်းထွဏ်း

စွယ်တော်ရတနာစေတီတော်၏ စုဒ္ဓသမအကြိမ် ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော် ကျင်းပ

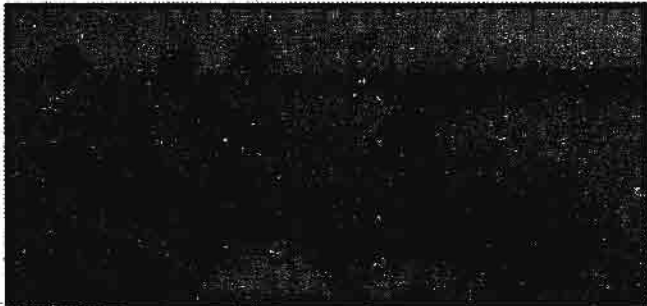
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ကမ္ဘာအေးစေတီလမ်းရှိ ညောင်တုန်းပါဠိတက္ကသိုလ် စာသင်တိုက်၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်လျက်ရှိသော စွယ်တော် ရတနာစေတီတော်၏ စုဒ္ဓသမအကြိမ် ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ် အလှူတော်မင်္ဂလာ ရေစက်ချ အခမ်းအနားကို ၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့(တပို့တွဲလပြည့်) မွန်းလွဲပိုင်းတွင် လှရတနာကျောင်း ငုတိယထပ်၌ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိ ရသည်။

ဘုရားဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက ဆရာတော် သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့အား သင်္ကန်း စသော လှူဖွယ်ဝတ္ထု အစုစုတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြပြီး ညောင်တုန်းတိုက် နာယက စာချ လှရတနာဆရာတော် ပထမကျော်၊ အဂ္ဂမဟာ အကျော်၊ အဋ္ဌကထာပြန်အကျော်၊ ဝဋ်သကာ၊ ပါဠိပါရဂူ သ-စ-အ မွှာစရိယ "ဘဒ္ဒန္တ နာရဒါဘိဝံသ" မှ အနုမောဒနာ ရေစက်ချ တရား ဟောကြားအိုးမြင့်ခဲ့ရာ ကြွရောက်လာကြသော ဧည့် ပရိသတ်များမှ အမျှပေးစေ သာဓုခေါ်ဆို၍ ရေစက်ချခဲ့ကြ ကြောင်း သိရှိရသည်။

အောက်ပါဌာနများသို့ လှူဒါန်းလိုပါလျှင် . . .

- ❖ HIV ပိုးကူးစက်ခံ မိဘမဲ့ကလေးများ၏ သုခရိပ်မြဲဂေဟာ (၀၁-၅၈၁၉၅၅)
- ❖ ဆည်းဆာရိပ် ဂီလာနဘိုးဘွားရိပ်သာ (၀၉-၇၃၀၁၈၀၀၇)
- ❖ နာရေးကူညီမှုအသင်းသို့ လှူဒါန်းလိုလျှင်ဖြစ်စေ၊ အကူအညီလိုလျှင်ဖြစ်စေ ဆက်သွယ်ရန် (၀၁-၆၃၉၄၉၀) (၀၁-၇၀၉၂၇၇) (၀၁-၅၈၁၃၆၃) (၀၁-၇၀၄၇၈၄)

ကျိုက်ဖော်ဝန်း ရေလယ်စေတီတော် (၁၀၆)ကြိမ်မြောက် ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲတော် ကျင်းပ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တောင်ပိုင်း ခရိုင် ကျောက်တန်းမြို့နယ် ကျက်သရေဆောင် ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ကျိုက်ဖော်ဝန်း ရေလယ် စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ (၁၀၆)ကြိမ်မြောက် ဗုဒ္ဓ ပူဇော်ပွဲတော်ကို ၁၃၇၇-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၇ ရက်(မတ်လ ၁၅ ရက်)မှ ၂၃ ရက်(တပေါင်း လပြည့်နေ့အထိ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၅ ရက်နေ့ ည ၇ နာရီတွင် ဓမ္မပူဇာအဖြစ် ဘုတလင်ဆရာတော် "ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍဝရိယ" (တိပိဋကဓရ တိပိဋကကောဝိဒ) ၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၆ ရက်နေ့ညတွင် မြင်းမူဆရာတော် "ဘဒ္ဒန္တပညာသီရိလင်္ကာရ" (တိပိဋကဓရ)၊ ၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၇ ရက်နေ့ညတွင် ရေလယ်စေတီတော် ဩဝါဒါစရိယ နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါစရိယ ကန်ပြောင်ကျောင်းဆရာတော် "ဘဒ္ဒန္တသုန္ဒရီ" (အဂ္ဂမဟာသဗ္ဗမ္မဇောတိကဓေ)ဆရာတော်တို့မှ တရားဓမ္မများ ဟောကြားတော် မူခဲ့ကြကြောင်း သတင်းရရှိသည်။

၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၈ ရက်နေ့မှ ၂၃ ရက်နေ့(တပေါင်းလပြည့်နေ့)နံနက်အထိ ငါးစပ်ဘုရားတန်ဆောင်းတွင် သံဃာတော် အပါ(၃၀)တို့မှ မဟာပဏ္ဍန်းဒေသနာတော်ကို အသံမစဲ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၃ ရက်(တပေါင်းလပြည့်) အရုဏ်တွင် ကျိုက်ဖော်ဝန်း ရေလယ်စေတီတော်မြတ်အား ဗုဒ္ဓါဘိသေက အနေကဇာတင်ပြီး အရုဏ်ဆွမ်း ဆက်ကပ်၍ သံဃာပူဇာအဖြစ် နံနက် ၁၀ နာရီတွင် ဘုရားအမျှပြုသော ပင့်သံဃာ ၁၈၁ ပါးအား ရွှေမော်ဝန်း သာသနာ့ဗိမာန်၌ နေ့ဆွမ်းဆက်ကပ်ပြီး မွန်းလွဲ ၁ နာရီတွင် ငွေပဒေသာပင်နှင့် ဆွမ်းဆန်စိမ်း လောင်းလှူ၍ ညနေ ၆ နာရီတွင် မော်ဝန်းမြစ်လယ်ရှိ စေတီတော်မြတ်အား ဆီမီးရှောက် ပူဇော်ခဲ့ကြကြောင်း သိရှိရသည်။

ဘုရားပွဲတော် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများအဖြစ် မြန်မာ့ရိုးရာ ခြင်းလုံးခတ်ပြပွဲများ၊ သစ္စာမေတ္တာ ရွှေမန်း(ချမ်းသာ)ဇာတ်သဘင် အဖွဲ့ဖြင့် ဖော်ဖြေခဲ့ကြကြောင်း သတင်းရရှိသည်။

အင်ကြင်း

အမွှာရာမ ဗုဒ္ဓစွယ်တော်မြတ်နှင့် ပန်းပေါင်းဘုရားကြီး ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲတော် ကျင်းပ

ရန်ကုန်မြို့၊ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ပန်းလှိုင် လမ်း၊ အမှတ်-၄၆ ရှိ အမွှာရာမ ဗုဒ္ဓစွယ်တော်မြတ်နှင့် ပန်းပေါင်းဘုရားကြီး သီတင်းသုံးတော်မူရာ အမွှာရာမ ဝိပဿနာ တရားတိုက်တွင် ၁၃၇၇-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း ၁၂ ရက်၊ (၂၀-၂-၂၀၁၆)နေ့နေ့မှ (၂၃-၂-၂၀၁၆)အထိ

နေ့(တပို့တွဲလပြည့်နေ့)အထိ ၄ ရက်တိုင်တိုင် ဗုဒ္ဓဘိသေက အနေကဇာတင်ပူဇော်ခြင်း၊ ပဏ္ဍန်းတရား ဒေသနာတော်ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း၊ ပန်း ရေချမ်း၊ ဆီမီး ဆွမ်းတို့ဖြင့် ကပ်လှူ ပူဇော်၍ ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲတော်ကို အောင်မြင်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ ကြောင်း သတင်းရရှိသည်။

စာရေးဆရာကြီး သော်တာဆွေ ကွယ်လွန်ခြင်း (၂၂)နှစ်ပြည့် ဂါရဝပြု ဒါနအလှူပွဲ ကျင်းပ

စာရေးဆရာကြီး သော်တာဆွေသည် အသက်(၇၆)နှစ် (၄-၃-၁၉၉၅)နေ့ရက်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဆရာကြီး၏တပည့် စာရေးဆရာ သုဝဏ္ဏကျော်စိန်မှ အမှတ်တရ ဂါရဝပြုအနွဲ့များကို ကျင်းပခဲ့ရာ နှစ်စဉ် မတ်လ ၂ ရက်နေ့တိုင်း စာရေးဆရာများ ဖိတ်ကြားခြင်းနှင့် ရဟန်းစာဆိုများကို နေ့ဆွမ်းဆက်ကပ်လှူဒါန်းခြင်းကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ယခုနှစ်ကျင်းပသော ဂါရဝပြု ဒါနအလှူပွဲကို မြောက်ဥက္ကလာပဗြူနယ်၊ နီလာလမ်း၊ သာသနာ့ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မာရုံ၌ ၂-၃-၂၀၁၆ နံနက် ၁၀ နာရီတွင် စတင်ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ရာ ရဟန်းစာဆိုများ၊ စာရေးဆရာ၊ ဆရာမများ (၁၀၀)ကျော် တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

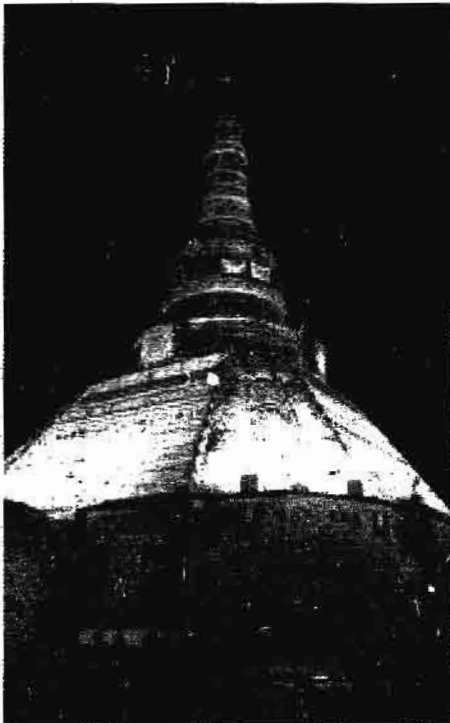
ဆရာသုဝဏ္ဏကျော်စိန်မှ သူ၏စာအုပ်(၄)အုပ်ကို နိဘယ်စာပေပွဲတော်မှာ ရောင်းချပြီး ရရှိတဲ့ငွေနဲ့ ယခုပွဲလေးကို ပြုလုပ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

သံဃာများကို ဆွမ်းကပ်၍ တက်ရောက်လာကြသော စာပေမိတ်ဆွေများကို နေ့လည်စာဖြင့် ညှဉ်းပေးပြီး ဝိတစာဆို မောင်မျိုးသူ တေးဂီတအဖွဲ့မှ တေးသံဃာများဖြင့် သီဆိုညှဉ်းပေး ပြုခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

စာရေးဆရာကြီး သော်တာဆွေ အမှတ်တရ ဂါရဝပြု အနွဲ့တွင် ဆရာသုဝဏ္ဏကျော်စိန်၊ မင်းသာကြီး၊ မြင့်စိုး၊ သောကြာဦးမောင်ကလေး၊ ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း၊ ဦးခင်ဇော်(မရမ်းကုန်း)၊ ညီမေတ္တာတို့မှ သော်တာဆွေ အမှတ်တရစကားများ ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

ကိုကို(ရွှေပြည်သာ)

ကမ္ဘာ့ပထမဆုံး ဝေရာစနေ ကျောက်စိမ်းစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ပထမအကြိမ် ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော် ကျင်းပ

ကမ္ဘာ့ပထမဆုံး ဝေရာစနေ ကျောက်စိမ်းစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ပထမအကြိမ် ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော်နှင့် ကိုးတောင်ပြည့်(မေတ္တာစေတီတော်) ရွှေထီးတော်တင်လှူပွဲနှင့် ဌာပနာပိတ်ပွဲ အလှူတော် မင်္ဂလာ အခမ်းအနားကို ၁၃၇၇-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ဆင်ယင်ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

အောင်ပွဲအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် မင်းသားဖိုးချစ်ဇာတ်ပွဲနှင့်အတူ ပိုက်ကျော်ခြင်းပြိုင်ပွဲ၊ မြန်မာ့ရိုးရာခြင်းလုံးအလှူခတ်ပြိုင်ပွဲ စသည့် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများကို ၅ ရက်တိုင်တိုင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သတင်းရရှိသည်။

သားငယ်

ပဉ္စမအကြိမ် မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ သုတစုံလင် ဗုဒ္ဓဝင်ပြိုင်ပွဲ

၁၃၇၈-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်(ဗုဒ္ဓနေ့)(၂၁-၅-၂၀၁၆) စနေနေ့တွင် ကျင်းပမည့် ပဉ္စမအကြိမ် မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ သုတစုံလင် ဗုဒ္ဓဝင်ပြိုင်ပွဲကြီး၏ ပြိုင်ပွဲဝင်အဆင့် အလယ်တန်း ဆင့်(၅ တန်း ဖြေဆိုပြီး) ၈ တန်း ဖြေဆိုပြီး)သူများ ဝင်ရောက် ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ပြီး ရွေးချယ်မည့် ပြိုင်ပွဲဝင် အရေအတွက်(၃၀)ဦး စာဖြေငြာနအသီးသီးမှ ရမှတ်အများဆုံး အနည်းဆုံး(၁)ဦး စုစုပေါင်း (၅၀)ဦး ဖြစ်ပြီး လေ့လာကြည့်ရှုရမည့်စာအုပ်မှာ ရေးဖြေဝင်ခွင့်အတွက် “သုတစုံလင် ဗုဒ္ဓဝင်” စာအုပ်(သုတစုံမှ ထုတ်ဝေသည်။) ပြိုင်ပွဲဝင်အဆင့်အတွက် “မဟာဗုဒ္ဓဝင်” ၆ တွဲ ၈ အုပ် (မင်းကွန်းဆရာတော် ရေးသားသည်)စသည့် စာအုပ်များကို လေ့လာရမည် ဖြစ်သည်။

ရေးဖြေဝင်ခွင့် ဖြေဆိုရမည့်ရက်မှာ (၉-၄-၂၀၁၆)

စနေနေ့တွင် သက်ဆိုင်ရာဌာနများ၌ ရေးဖြေတစ်ကြိမ် ဖြေဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

ရေးဖြေအထောက်အကူပြုသင်တန်းကို သာရ ရိယတ္တိ စာသင်တိုက်၊ နတ်စင်လမ်း၊ ကြည့်မြင်တိုင် ပြနယ်တွင် (၇-၃-၂၀၁၆)ရက်နေ့မှစ၍ နံနက် ၈ နာရီမှ ၁၁ နာရီအထိ ၁၀ ရက် သင်တန်း ပို့ချပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဖောင်ထုတ်ယူနိုင်မည့်ရက်မှာ (၇-၃-၂၀၁၆) ရက်နေ့ဖြစ်ပြီး ပြန်လည်ပေးပို့ရမည့် နောက်ဆုံးရက်မှာ (၃၁-၃-၂၀၁၆)ရက်နေ့ ဖြစ်သည်။

အသေးစိတ် သိရှိလိုပါက(ဖုန်း-၀၇-၇၆၆၉၂ ၉၉၇၂)သို့ ဆက်သွယ်စုံစမ်းနိုင်ကြောင်း သိရှိရသည်။

အလုပ်လုပ်ပြီး

အလုပ်လုပ်ပြီးဆိုလျှင်
အများနဲ့ အရင် ရင်ဆိုင်ပြီးမှ အမှန်
ဆိုတာ တွေ့ရတတ်ပါတယ်။
အများဆိုတာ အမှန်ကို ရှာဖွေ
တွေ့နိုင်မယ့် နည်းလမ်းတစ်ခုပဲ။
မှတ်ယူပြီး အလုပ်တွေ လုပ်မယ်
ဆိုရင် အလုပ်လုပ်ပြီး မှားသွားတာ
အများတွေဟာ အများမဟုတ်တာ
ကို တွေ့ရလိမ့်မယ်။

ဘာမှမလုပ်ဘဲ ထိုင်
တာက အများပါ။ လောကီ
အောင်မြင်ချင်ရင် အလုပ်
လုပ်ပြီး စွန့်စားပါ။ စွန့်လွှတ်ပါ။

www.burmeseclassic.com